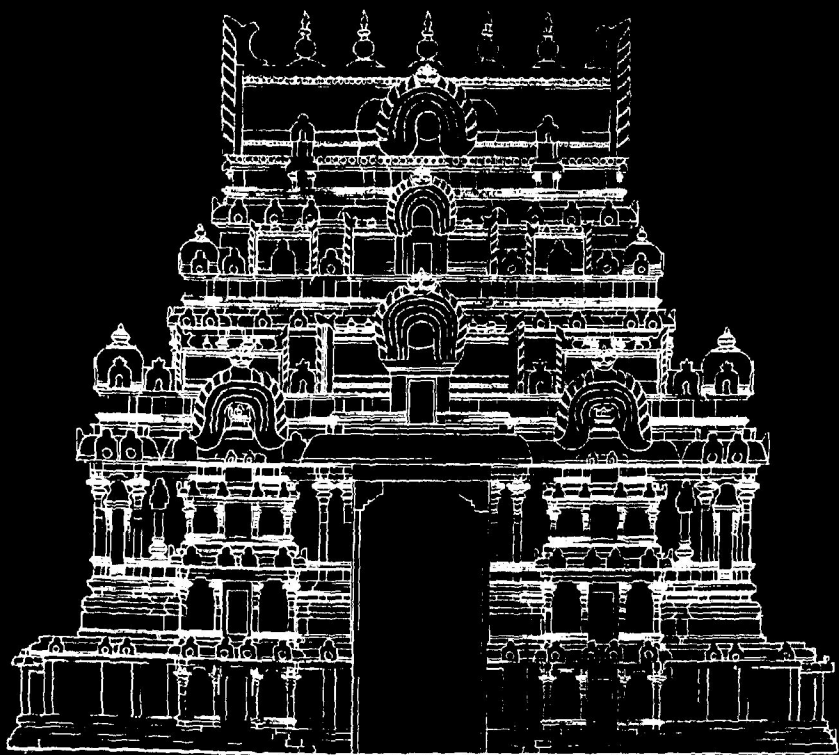

உபஜத்ய மயமதம் முதல் பாகம்

Courtesy : ECOLE FRANCAISE D'EXTREME-ORIENT

தஞ்சாவூர் மஹாராஜா அர்போஜியின்
சரசுவதி மகால் நூலகம்
தஞ்சாவூர்.

2004 விலை ரூ. 150.00

உயுதழ்

மயமதம்

(மயமுனிவராலியற்றப்பட்டது)

முதல் பாகம்

பதிப்பாசிரியர்:

கே.எஸ். ஸுப்ரம்ஹண்ய சாஸ்திரிகள்,

சமஸ்கிருத பண்டிதர் (ஓய்வு)

சரசுவதி மகால் நூலகம், தஞ்சாவூர்.

தஞ்சாவூர் மஹாராஜா சரபோஜியின்
சரசுவதி மகால் நூலகம்,

தஞ்சாவூர்.

Bibliographical Data

Title of the Book	:	MAYAMATHAM I Part
Editor	:	K.S.Subramania Sasthrigal
Publisher	:	Director Sarasvati Mahal Library.
Publication No.	:	113
Language	:	Sanskrit & Tamil
Edition	:	II Edition
Date of Publication	:	November, 2004
Paper Used	:	18.6 Kg. Seshasayee
Size of Book	:	21 x 14 cm.
Printing and Type Used	:	18 pt. & 12 pt.
Number of Pages	:	574
Price	:	Rs. 150/-
Printer	:	Sarma's Sanatorium Press Pudukkottai.
Binding	:	Stiff Binding
Subject	:	Vastu and Silpasastra

வெளியீட்டாளர் முகவுரை

தவப்பெருமை பெற்ற மாமுனிவர்கள் மக்கள் மகிழ்வுடன் வாழக் கருதி கிராமம், நகரம், தேவாலயம், கோபுரம், தேவதாமார்த்தி உருவங்கள் ஆகியவற்றைப் படைப்பதற்கு இன்றியமையாத சிற்பவாஸ்து நூல்களை இயற்றி அருளியிருக்கின்றனர். அந்நூல்களைக் கற்றறிந்த திறம்பெற்ற சிற்பிகளால் நிர்மாணிக்கப்பெற்ற முற்கால நகரங்கள், கோட்டைகள், துர்க்கங்கள், கோயில்கள், கோபுரங்கள், மாடமாளிகைகள் ஆகியவை இன்றும் எழிலோடு காட்சி தருகின்றன.

பழமையான சிற்பநூல்களில் ஆறுவகையான மரபுகள் பழங்காலத்தில் காணப்படுகின்றன. அவற்றுள் விகவகர்மாவின் வாஸ்து சாஸ்திரமும், மயனின் மயமதமும் பெருமைபெற்றுத் திகழ்வனவாகும். இவ்வகையில் போற்றத்தக்க சிற்ப நூலான மயமதம் என்னும் நூலானது தேவசிற்பியான மயன் என்னும் முனிவரால் இயற்றப்பட்டது என நூல்கள் உரைக்கின்றன. தஞ்சை சரசுவதி மகால் நூலகத்தின் எண். B 3654, D. 15435 ஆக சமஸ்கிருதத்தில் மயமதம் எனும் சுவடி நூல் உள்ளது. இதன் ஐந்து, ஆறு அத்தியாயங்கள் மட்டும் மகாராஷ்டிர உரையுடன் இருக்கின்றது. இந்நூலினை திருவனந்தபுரம் மகாராஜா நூல் நிலையத்தின் பிரதான பண்டிதராக இருந்து வந்த த.கணபதி சாஸ்திரிகள் மயமதம் எனும் நூலினை பல பிரதிகளின் உதவியுடன் சீர்திருத்தம் செய்து, வெளியிட்டுள்ளார். அந்நூலில் 1 முதல் 34 அத்தியாயங்கள் உள்ளன. அதில் இலிங்க லக்ஷணம், பீட லக்ஷணம், அநுகர்ம விதி, பிரதிமாலக்ஷணம், சக்ஷுருந்மீலநம் எனும் நான்கு அத்தியாயங்கள் கிடைக்கப்பெறாததால் அவை பதிப்பிக்கப்பெறவில்லை என்றும் குறிக்கப்பெற்றுள்ளது.

அந்நூலையும், சரசுவதி மகால் சுவடிகளையும் மூலமாக வைத்துக் கொண்டு, கே.எஸ். சுப்ரமண்ய சாஸ்திரிகள் மூலபாடத்தைக் கிரந்தத்திலும், உரையைத் தமிழிலும் செய்து சரசுவதி மகால் நூலகத்தின் 113ஆம் வெளியீடாக 1966ஆம் ஆண்டில் பதிப்பித்துத்தந்தார். இதில் ஒன்று முதல் இருபத்தைந்து அத்தியாயங்கள் உள்ளன. மக்களுக்குப் பெரிதும் பயன்பட்ட இந்நூலின் இரண்டாம் பதிப்பு வேண்டி பலரும் வேண்டுகோள் விடுத்தனர். எனவே தற்போது மயமதம் முதல் பாகம், இரண்டாம் பதிப்பாக மலர்ந்துள்ளது. இப்பதிப்பு வெளிவர நிதியுதவி நல்கிய நடுவண் அரசுக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்நூலினைச் செப்பமுற பதிப்பிக்கக் காரணமாகத் திகழ்ந்த மாவட்ட ஆட்சித்தலைவரின் நேர்முக உதவியாளர் (பொது) மற்றும் சரசுவதி மகால் நூலக நிர்வாக அலுவலர் திரு. வே. இலட்சுமணன், M.A., நூலக வெளியீட்டு மேலாளர் முனைவர் குடவாயில் பாலசுப்ரமணியன் ஆகியோருக்கும் மற்றும் இந்நூலினை நன்முறையில் அச்சிட்டுத்தந்த புதுக்கோட்டை சர்மாஸ் சானடோரியம் ப்ரஸ் நிறுவனத்தாருக்கும் என் பாராட்டுக்கள்.

டாக்டர் ஜெ. ராதாகிருஷ்ணன், இ.ஆ.ப.,

மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர் மற்றும்

தஞ்சாவூர்

இயக்குநர்,

30-11-2004

சரசுவதி மகால் நூலகம்.

PREFACE

The most unique feature of the ancient Hindu civilization is that it conceived of knowledge as one integrated whole, of which all the various branches of learning are mutually complementary parts. While extolling spiritual learning as *Parā vidyā*, the supreme knowledge, the ancient Seers have also laid stress on the learning of material sciences, as *Aparā vidyā*, subsidiary knowledge, which is contributory to the greater wisdom. Under the comprehensive range of religion, they synthesized all aspects of learning and of life, the physical and the intellectual, the material and the spiritual, the mundane and the other-worldly. The works in *Silpa Śāstra*, which generally deal with the construction of houses and palaces, villages and towns in one half and with the erection and installation of temples and idols of deities in the other, afford an effective example of this integration of knowledge.

The *Silpa Śāstra* is one of the greatest legacies that we have inherited from our ancients. The multi-storeyed towers of temples which have anticipated the advent of sky-scrapers, the thousands of life-like icons and statues of elaborate and

intricate workmanship, the countless varieties of ornamental designs in wood, brick and mostar, and stone, the colossal granite structures raised to dizzy heights in days when mechanized methods of lifting were not even dreamt of and the huge arched roofs of dome-like shape of very spacious halls with not a pillar to support them, and such other great engineering achievements which every foreign tourist in India gazes at, admires and envies, are all the results of the practice of architecture and sculpture, expounded in the ancient works of *Silpa Śāstra*.

The word *Silpa*, in its wider connotation, comprehends all arts and crafts which require dexterity of hand, combined with concentration of mind and creative faculty. It includes architecture and sculpture, painting and engraving, smithy and carpentry and also all topics of constructive science coming under Mechanics and Engineering in modern parlance. In its more circumscribed sense the word denotes *Vāstu kalā*, the science of building and *Mūrti kalā*, iconography. The hoary origin of this science can be easily surmised from the innumerable references to *Śilpa* and *Śilpis* in *Purāṇas* and *Āgamas*.

Although six different schools of *Silpa* have been recognised in ancient works, two of them stand out as more prominent than the rest, namely the school of *Viśvakarma* and that of *Maya*, the former being considered as the architect of the Gods and the latter of the *Asuras*. *Viśvakarma Vāstu Śāstra*, a standard work of the former school has already been printed

and published by this Library and Mayamatam, the classic of the other school is now placed before the public.

Maya, who is considered to be the author of this treatise is spoken of with reverence as a sage, Mayamuni, and the epics describe him as one of the founders of *Silpa Śāstra*, as a worker of miracles in the art of building, and as one endowed with divine inspiration.

The first volume of *Mayamata*, which is now brought out deals with the lay-out and construction of villages, towns and temples, thus comprising topics pertaining to Architecture only. In the beginning, the author sets forth the right types of sites for buildings and the several standards of measurement beginning with the minutest unit, the *Paramāṇu*. An elaborate description of the various types of villages first, and of towns next, their classification and modes of construction and the allocation of appropriate residential areas to the several categories of people, suitable to their avocations and their function in society are dealt with at considerable length. Plans of twelve different types of towns and seven different kinds of forts are given in this book, satisfying the civic as well as the defensive needs of the country. With regard to the buildings themselves, Mayamuni deals with every minute detail, beginning with the foundation and basement right upto the turret of the dome. He sets forth the measurements, the quality and the variety of the materials to be employed, and the precautions to be

taken to make the structure auspicious and long-standing.

After dealing with the abode of man, Maya deals with the abode of God. The selection of the suitable holy ground and its consecration mark the beginning of his treatment of temple structure. A large variety of pillars of different materials, size and shape and a wide range of varieties of *Maṇḍapas*, halls for worship and assembly are enumerated, defined and described. The author acquaints the readers with ten different patterns of towers (*gopura*), which cover almost all the temple towers, one may come across during a tour or pilgrimage. The *Vimāna*, the dome over the *Sanctum Sanctorum* is the most sacred part of a temple and each famous temple has a distinct type of *Vimāna* to enshrine the holy Deity. The author sets forth almost all types of *Vimānas*, prescribed in the *Āgamas* and *Silpas*, classifying them on the basis of their type and the number of storeys comprising them. With similar elaborateness, the work gives an account of council-chambers, durbar-halls and public gathering places.

This short and sketchy account of the contents of *Mayamata*, it is hoped, will enthuse seekers of knowledge to a desire to drink deeper of the well of *Silpa Śāstra* and to look forward and also backward to our other publications on this subject.

Our thanks are due in an abundant measure to Sri K. S. Subrahmanya Sastri who has spared no pains to make the edition correct and useful and

who has attempted well the difficult task of writing a clear and reliable translation into Tamil.

This book is printed and published under the scheme of the Government of Madras, (G. O. Ms. No. 1621 Education dated 24—9—1957), who have selected fourteen important and ancient Sanskrit works in Śilpa Sāstra and directed us to publish the same with the original text in Grantha script and a translation into Tamil, to facilitate their being studied by the *Sthapatis* of Tamil Nad. We have published seven out of them already and this is the eighth in the Śilpa series and Volume No. 113 in the series of the publications of the Sarasvati Mahal. But for the financial aid of the Madras Government, many of these works might not have come to light but might simply lie imbedded in the shelves of manuscript libraries. By arranging for their printing and publication, the Government have not only earned the gratitude of the *Sthapatis*, scholars and art-lovers of Tamil Nad, but have also laid us under a deep debt of gratitude for having given us the chance for rendering this great service to the noble cause of the preservation of the ancient treasures of wisdom, to which the T. M. S. S. M. Library stands permanently dedicated.

O. A. Narayanaswami,
Secretary.

ஸ்ரீ மணையாசாரி :

உவொஷா த : ||

சூய-ஃ ஸஹுடியா : ! ஸ்ரீவய-ஃஸு !!

விதிதெவெஃ ஸதெஷாஃவி விவழிதாம், தவ :
பூலாவ பூஃவித வரதெஸூர சுரவாஸாதித நிரவயிக
நிவிருஜிதாநஸம்பஹா : விஸுவியாதஸத்ய-ஃ உஹாஹொ
உஹஷ-ஃ துஃகாநுமுஹ வராயணா : ஸ்ரீஸூஸூ
முஃயாநு ரவயாஜாஸுரிதி !

யதவஜ்ஜஸிநிநிததெவ ஜ மதவிருதிதா நீஃவி
விவிசூதர விவிய நமரமுரததீதடாகாராஃதெதெ-
பூலாஃ தெவாதுயாஃவஸொவிகம், நிவிருஜிதாநத-
தாவாஸஸங்குஃ வ வரீவதி-ஃ !

தாஃசுஷெ விஸிஷெஸிஷெநிததெஷெ ஸ்ரீ-
முஃயெஷெ பூயஸ : பூயஃஹொம : நமரமுர-
வளயாதிருக்ஷணம், சுவரொஹொம : விவியதெவதா
ஸூரூவருக்ஷணம் சூபூவதநவஸீஃ, தாதாவிஸிஷெ-
வ வொயயதி !

ஸதயிமதெததஜாஹெஷு : ஸுகுஸதெஃ ஸ்ரீ-
வதெஃ நிதிதா : பூததெவாதுயதொவாஸூலாஃ
விஸெஷா : , தெவதாததி-ஃவிஸெஷா வா, ஸூஸூரூவ-
விஸவவிஸாவதெத ஸூயதெவாவிஸ-ஃதா உவ, சுஷூவி

நிவிருஜந் ஐயாவினா தூவஹாரிணொ ஐந் ஐயுண
வனவெதி கிஐ வகுவுடி !

ஐஓம் சிவரிஜோவெதா.நாஜெவ்யுதெஷாம் மும்பாநாம்,
காயுஷோஷெண, வரஸயுஷ்யஸாநாம் நமராஜீநாதிவ
சுஷயிபுததாம்; சுபுராஜாடிசெண சுயஜிவ்ஸ் ஜீவகரா-
ஜாசுயாரணம் வவஸூஜம் !

நதபூயெவெஷ்டு சரிவூயெவெஷ்டு நுதகொய்யம்
 உயகதாவிடாநொ மூய்யி நாவெவ உயகூதகாதா-
 காவெடியதி ! உயொ ஹி நாக ஷெவசரிவூ உயி : ஜமபீஸூந-
 பூஸாபாஸாபிதெந ஜகாநெந மூய்யி உயுரவயபிதி
 ஜகாயதெ ! உகூ உதெநெவ மூய்யாந —

‘புண்ணிய சிரமலா செவம் வவதஜம் ஜமநீஸாடி |
தம் ஐயவ்யாவலாடியம் ப்ராசுபா சாஸ்திரி சாஸ்திரம்
யயாகுடி ||

தெத்திராநாம் உருஷாணாம் வஜ்ஜாதிநாம்
ஸுபொதயதி ।

பிராஜெதா உநிதேயம்: சுதா வாவெஷாம் வஷா
முகஷணம் || ௨௧ ||

த ங் வ ா ரீ வ ர ள் ளு தீ ஷ ஹ ர து ஹி யா த டெ ட லி து
 ஹ ண றா ம ரெ வி தி தா க: 3654 ஸ ஂ வ ஷா க: சூ தி த:
 வ ண் ஷா யு ர ய தா து: ஷ ஹ ர த ஷ ஹ ஷா வ ஷா ஷெ ஷா-
 ஷெ த ஸ்ராய ம் து ஂ ய: ம ஂ னா ஹா வ த திர ஷெ ஷா ஹ தி ।

வெளியும் உள்: சுதந்திரத்திற்குக் கிடைக்காத
உயர்நீதிக்கு உதவியாக: உதவி த. மணவாளம்

உமாஸாயெய்: தகு தகுதாவதுஸவஹுதாதாகாபுரிய
 ஸாஹாயெயுந ஸஜுக ஸஸொயு, சூழித: உதா-
 ஹிஸாயுயாணம் உபுதாவு புகாஸ்தொ ஹவதி !
 தஜிஉஉவபுரியுஉரரீகூதயயாஉதி ஸஸொயு விஸெ-
 ஷாநு வகுவுபெஷ்யொஹாமெ நிவெஸு, சிலிவரா-
 ணாம் ஸாஹாயுகுஉபிஸு, புகிஸுராகதாதுபுவுவ
 ரணரூவெண ஓவிஉஹாஷாணரீகரணெந ஸாகம்
 வரிஷுத புகாஸ்தொயம் உயஉதாஹியாமொ பூய:
 ஸஹுஉயெய்: வணிதவரெராஉத: , சிலிவராணாம்
 புகோதாவஹு ஹியாபிதி ஸஸொயுபுயெ ஹவணம்
 மணநாயு !

சிலிபூபூயஸாயாரணம் ஸிம்மவிபயபூஸாபிகம் து
 உவபூரரிதூஉஹம் யெயு ! உநுஜிஸுமஹுதா
 உநுயபுபிஹவதி உணவஸுநாயம் ஜிநம் ஸுஹுதூ உநீஷி-
 ஹிரிதூஹுபுயெ !

மாணெஸாபெஷிவர, உதூஉதி:
 செஷ. ஸம். ஸுஸுஹணுஸாஹி,
 ஸாஸுதீ உஹாயாகி விராம பூவ: வணித:

ஸ்ரீ கணபதி துணை.

முகவுரை

தனது தவப்பெருமையினால் அறிவின் கடலெனத் திகழ்ந்து உலகைப்படைக்குமாற்றல் பெற்ற மாமுனிவர்கள், மக்கள் மகிழ்வுடன் வாழக் கருதி மனமுவந்து நகரம், கிராமம், தேவாலயம், கோபுரம், தேவதாமுர்த்தி விசேஷங்கள் முதலான ஸகலவிதமான வஸ்துக்களையும் கல்பிப்பதற்கு இன்றியமையாத சிலப் நூல்களை இயற்றி அருளியிருக்கிறார்கள்.

இந்நூல்களைக் கற்றறிந்து திறனும் ஆற்றலும் பெற்ற சிற்பிகள் வெகுகாலத்திற்கு முன்பு நிறுவிய தேவாலயங்கள், கோபுரங்கள், நகரங்கள், தேவதாமுர்த்திகள் முதலியவைகள் தனது எழில் பெருக்கின் பெருமையினால் இன்றும் காண்போர் மனதைக் கவருகின்றன.

இத்தகைய பெருமைவாய்ந்த இந்நூல்கள், பயிலும் முறை குன்றிவந்தமையால் தக்க முறையில் கார்ப்போற்றி, உருக்குலைந்து, சீரழிந்து உண்மையான கருத்துக்களைப் புகட்டும் தன்மை குன்றி காணப்படுகின்றன.

பொன்னெனப் போற்றத்தக்க சிலப் நூல்களில் ஒன்றான “மயமதம்” என்னும் இந்நூலானது, தேவ சில்பியான மயனென்னும் முனிவராலியற்றப்பட்டது.

தஞ்சை ஸரஸ்வதி மஹால் நூல்நிலையத்தில் நெ. 3654 ஆக இருக்கும் இந்நூலில் ஆதியில் 5, 6 அத்தியாயங்கள் மட்டிலும் மஹாராஷ்டிர உரையுடனிருக்கிறது.

திருவனந்தபுரம் மஹாராஜா அவர்களின் நூல் நிலையத்தில் பிரதான பண்டிதராக இருந்துவந்த த. கணபதி

சாஸ்திரிகள் அவர்கள் பல பிரதிகளின் உதவியுடன் சீர்திருத்தம்செய்து வெளியிடப்பட்டிருக்கின்ற மயமதத்தில் 1-34 அத்தியாயங்கள் இருக்கின்றன. அதிலும் லிங்க லக்ஷணம், பீடலக்ஷணம், அநுகர்மவிதி, பிரதிமாலக்ஷணம், சக்ஷுருந்மீலநம் இவைகளடங்கிய இறுதிப் பகுதியான சுமார் 4 அத்தியாயங்கள் கிடைக்காதபடியால் பதிப்பிக்கப் படவில்லை என்று அதன் முகவுரையில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

ஆயினும் இந்த நூலையே மூலமாக வைத்துக்கொண்டு இதற்கு தமிழில் உரைசெய்து, மூலமும் உரையும் சேர்த்து பதிப்பித்துக் கொடுக்கும்படி தஞ்சை ஸரஸ்வதி மஹால் நூல்நிலையக் குழுவினர் எனக்கிட்ட இப்பணியை ஏற்று, திருவனந்தபுரத்தில் வெளியிட்டிருக்கும் நூலை மூலமாக வைத்துக்கொண்டு பற்பல சில்ப நூல்களையும் பன்முறை பயின்று, அவைகளின் உதவியினால் இந்நூலிலுள்ள பிழைகளைச் சீர்திருத்தம்செய்து, திருத்திய பகுதிகளைத் தனித்துக் காட்டியும், தமிழில் மொழிபெயர்த்துச்சேர்த்தும், பேருழைப்புடன் இந்நூலைப் பதிப்பித்திருக்கிறேன்.

இந்நூலானது பண்டிதப் பெரியோர்களால் போற்றப்பட்டு, சில்பி சிரேஷ்டர்களின் மகிழ்ச்சிக்குரியதாகத் திகழ வேண்டுமென்று எல்லாம் வல்ல இறைவனான விநாயகக் கடவுளை வேண்டுகிறேன்.

காணேசாத்தவைதிவர,
மந்திரமூர்த்தி,
கேஷ. சம். ஸுப்ரம்ஹண்ய சாஸ்திரி,
ஓய்வுபெற்ற பண்டிதர்,
தஞ்சை ஸரஸ்வதி மஹால்.

ஸ்ரீ மனேசாய நம: !

உயதவாஸுஸாடுஷு

வடுவபுறா ம விஷயா நுகுணிகா ||

விஷய:

வரஹு
ஸவஜா

வரஹி
ஸவஜா

புரையாடியெ—

உபொலாது

க

க

விஷயா நுகுணிகா

உ

க

வித்யாடியெ—

அதுவித்யவஸுவிபொலா:

ச

க

விஷயமலைய:

ந

ச

புரையாடி நிகாஸதஸயநவா அஜாநி

1)

எ

புரையாடி நிகாஸதஸயநவா அஜாநி

க

க

கூத்யாடியெ—

புரையாடி நிகாஸதஸயநவா அஜாநி

அ

க

விஷயமலைய:

0

ந

புரையாடி நிகாஸதஸயநவா அஜாநி

கஉ

எ

உத்யாடியெ—

விஷயமலைய:

கச

க

விஷயமலைய:

1)

க

விஷயம்:

வரு-ஸம்

வ-ஸம்

வண்பாடியாயெ--

வரலாணாழிசிஷ்ஞகலாநாநி	உடு	ந
வாஜாவதஜாஜிஜாதமெஜா: தெஜா		
விநியொமாஸ	உக	ந
ஜாத்ராம்முரு முகூணம்	உஉ	எ
அதுவ-யபரிஹிதாம் முகூணம்	உந	உ

வஜாடியாயெ--

ஸங்குஸூராவதவியி:	உஎ	உ
ஸங்குயொமஜிவஜாணி	உஅ	எ
ஸங்குஸூராவதவியி:	உக	உ
ஜிஷ்நிண-யபவியி:	,,	ந

வஜாடியாயெ--

வஜிஷ்நிணவியி: வஜாதாம் நாநாநி அ	நக	உ
வஜாயிஷ்வதா நாநாநி	சடு	டு
ஜணுகஅணிதவடியொ: ஜெஷ்ஞ	சஉ	க
ஜணுகவஜாயிஷ்வதா ஸூரநாநி	சந	உ
அணிதவடிஷ்வதா ஸூரநாநி	சடு	க
வாஸு-வாஸுஷ் முகூணம்	சஎ	உ
வாஸு-வாஸுஷாம்மெஷ்வதா;	,,	ந
வாஸு-வாஸுஷாம்மெஷு தஜாஜிநி	சஅ	அ
ஜணுகவரபராயிஷ்ஷிஷ்வதாஸூரநாநி	சக	உ

வஜாடியாயெ--

வடிஷ்வதாதாம் வுதெஜகம்		
ஸயிஷ்வரணவியி:	நடு	உ

விஷயா:

வ.பு-லம்

வ.லம்

சு. ஸ்வ-தெய்வதா ஸாயாரண

ஸயிஹரணஸிபி;

௩௩

ச

நவலாயுரயெ--

முரளாஜீதாம் குஞ்சாஸாஹிதாநாதி

௩௬

உ

முரளாஜீதாம் டிணலாநாதி

௩௭

௩

நாநாவியதமரலாநாதி

௩௮

௬

சிவியமுரலாநாதி

௩௯

ச

சிவியவெடலாநாதி

,,

௭

சிவியவெடலாநாதி

,,

௮

சிவியம-ம-லாநாதி

௪௦

ச

நாநாநியதமரலாநாதி

,,

௭

சுயாதிநிபி:

௪௧

அ

வாத: உத்தாஹிமுரலாநாதி

௪௨

ச

சுஷியமுரலாநாதி

௪௩

௮

முரலாஜீதாம் நாலாதி

௪௪

௩

லாம-தெய்வதா சுஷியமுரலாநாதி

௪௫

௬

முரலாஜீதாம் டிணலாநாதி:

௪௬

௩

முரலாஜீதாம் லாம-தெய்வதாநாதி

,,

௩

முரலாஜீதாம் லாம-தெய்வதா வாலாயுரமத

லாநாதி

௪௭

௬

முரலாஜீதாம் ஸிவாயுரலாநாதி

௪௮

௩

தெய்வாயுர வாலாநாதி:

௪௯

௩

தெய்வாயுர வாலாநாதி:

நியதி:

௫௦

௩

விஷ்ணுநாயாஜீதாம் லாம-நியதி:

௫௧

அ

சுயாயுரலாநாதி:

௫௨

ச

மொபாயுரலாநாதி

,,

௬

விஷயம்	வர-லம்	வ-லம்
ஸக-பவியலும்திரும்புநீயி: ததெஜாபா	கஉஉ	உ
செவாஜீநாம் விஜானெஷு தாருமெஜா:	கஉ௭	௭

வாடிசாய்யாயெ---

செவாநாயாஜிஷு மஹ-ஜநீநஜாஸெயி:	கஉ௭	௭
பு-ஹாஜிசெவாநாம் மஹ-ஜஸூநாம்	க௩௭	௭
விஷ்ணுயாஜிஷு மஹ-ஜநஜாஸெ		
விஷ்ணுயாஜிஷு மஹ-ஜநஜாஸெ	கசக	ச
கநெகம்திரிகெ மஜநெ		
மஹ-ஜஸூநாநி	கருடு	௭
மஹ-ஜஸூநாவநெ நிஷிககாய:	கரு௩	௩
பு-யமெஷுகாஸூநாவநெயி:	கரு௭	௭

சூ-யொடிசாய்யாயெ---

உபலீஹீயி:	க௭௭	௭
உபலீஹீயிஸெயாஜிநாம்	௩	௭
சூ-யொடிசாய்யாயெ	௭௭௭	௭
தெஜாந் யுகுணாநி	௭௭௭	௭

வ-யொடிசாய்யாயெ---

நாம்மநும்திரிகுஷணம்	௭௭௭	௭
கநும்திரிகுஷணம்	௩	௭
உபாநகருநாநீயி: தருஷணம் ௨	௩	௭
கயிஷாநருஷணம்	௭௭௭	௭
ஜெயாவம-ஜருஷணம்	௩	௭
ஸும்திரிகுஷணம்	௩	௭
விஷ்ணுயாஜிஷு தாநாநி	௩	௭

விஷயம்	வர-வரம்	வ-வரம்
விதவாதிஷ்டு செவதாதிஷ்டுநாதி	1000	1

விஷயாயுயெ —

விதவாதிஷ்டு செவதாதிஷ்டுநாதி	1000	1
விஷாரெ சுமவிஷாரெ:	,,	1
விஷாரெ உஷாரெகாதிசுமவிஷாரெநாதி	,,	1
விஷாரெகாதிசுமவிஷாரெநாதி (க)	1000	1
விஷாரெகாதிசுமவிஷாரெநாதி (உ)	1000	1
கெஷாரெகாதிசுமவிஷாரெநாதி (உ)	,,	1
காதிசுமவிஷாரெகாதிசுமவிஷாரெநாதி (ச)	,,	1
பவ-காதிசுமவிஷாரெகாதிசுமவிஷாரெநாதி (ரு)	1000	1
விஷாரெகாதிசுமவிஷாரெநாதி (க)	,,	1
காதிசுமவிஷாரெகாதிசுமவிஷாரெநாதி (எ)	1000	1
விஷாரெகாதிசுமவிஷாரெநாதி (அ)	,,	1
விஷாரெகாதிசுமவிஷாரெநாதி (க)	,,	1
விஷாரெகாதிசுமவிஷாரெநாதி (ரு)	,,	1
விஷாரெகாதிசுமவிஷாரெநாதி (கக)	1000	1
விஷாரெகாதிசுமவிஷாரெநாதி (கஉ)	,,	1
விஷாரெகாதிசுமவிஷாரெநாதி (கங)	,,	1
விஷாரெகாதிசுமவிஷாரெநாதி (கச)	,,	1
விஷாரெகாதிசுமவிஷாரெநாதி (கரு)	1000	1

விஷயாயுயெ—

விதவாதிஷ்டு செவதாதிஷ்டுநாதி	1000	1
விஷாரெ சுமவிஷாரெ:	1000	1
விஷாரெ உஷாரெகாதிசுமவிஷாரெநாதி	1000	1
விஷாரெகாதிசுமவிஷாரெநாதி	1000	1

விஷயம்:	வ்ய-வம்	வ-வம்
வம்மம் மயவிராஜயுக்திணம்	ந.ச.எ	சு
ஸ்ரீமொமயிராஜயுக்திணம்	ந.ச.சு	ச
சுவி-இதாநவ-இதயுக்திணம்	ந.ந.க	அ
மூர்த்திகரவிசுத்தொரணயுக்திணாதி	ந.ந.உ	ம
சுவடி-மம்	ந.ந.ந	ச
வ்யக்தவ்யபிதயுக்திணம்	ந.ந.சு	ந
வொவாநயுக்திணாதி	ந.ந.எ	ந

வாவிம்ஸாய்யாயெ —

வதூஸ் மயிராஜநாதி	ந.ச.க	உ
வம்மம் மயிராஜயுக்திணம்	ந.ச.ந	சு
ஸ்ரீமொமயிராஜயுக்திணம்	ந.ச.ச	ச
மூர்த்திகொலயுக்திணம்	ந.ச.ந	உ
மயாவமயுக்திணம்	ந.ச.எ	ந
மூர்த்திகுடயுக்திணம்	ந.ச.சு	ந
மொமொமயுக்திணம்	ந.எ.உ	ந
சுவணிகயுக்திணம்	,,	ந
வம்வாவமயுக்திணம்	,,	அ
வஹுளவாதிவாடிஸமளவாதிவாதி யுக்திணம்	ந.எ.ந	சு
மயவமிணாதிவயுக்திணம்	ந.எ.அ	ந
குடிகொலாதிஸாநாதிசு	ந.அ.க	ந
விராஜஸிரொயுக்திணம்	ந.அ.உ	உ

சுயொவிம்ஸாய்யாயெ—

யம்மவடிவாகாரநாதி	ந.அ.ந	உ
யம்மவடிவாகாரநாதி	,,	ம

விஷயம்	புர-ஸம்	வம்-ஸம்
அரஸொலாதிஷு ஹஸ்தாநாநி	சஉடு	க
அரஸொலாதிவணுகாநி	சஉக	நி
மொவூரஅரநி, மஹாநாநி	சஉச	உ
மொவூரஅரநி, மஹாநாநி	,,	எ
மொவூரவிஷ்ணுநாநி; உஷாநாநி	சஉடு	உ
ஸ்ரீகாதிவணுகாநி, மொவூரநாநி	சஉக	க
வணுகாதிவணுகாநி, மொவூரநாநி	சஉஎ	டு
வணுகாதிவணுகாநி, மொவூரநாநி	சஉஎ	டு
தருஷு அரஸொலாநி	சஉஎ	அ
மொவூரநாநி, மொவூரநாநி	சஉஅ	க
ஸ்ரீகாதிமொவூரநாநி (க)	சஉக	,,
நாநிகாதிமொவூரநாநி (உ)	சஉடு	,,
காதிவிஷ்ணுமொவூரநாநி (ஈ)	சஉக	உ
விஷ்ணுமொவூரநாநி (அ)	,,	க
விஷ்ணுமொவூரநாநி (இ)	சஉஉ	எ
விஷ்ணுமொவூரநாநி (ஊ)	சஉடு	டு
ஸ்ரீகாதிமொவூரநாநி (எ)	சஉச	ந
ஸ்ரீகாதிமொவூரநாநி (அ)	,,	க
கெயாதிமொவூரநாநி (க)	சஉக	உ
வெயாதிமொவூரநாநி (டு)	,,	அ
விஷ்ணுமொவூரநாநி (கக)	சஉஎ	டு
உஷாநாநி (கஉ)	சஉஅ	ச
காதிமொவூரநாநி (கஈ)	சஉக	உ

விஷயம்	வர-வரம்	வ-வரம்
ஸ்ரீவிபராகுமொவாராகுஷணம் (கரு)	சசக	(௮)
அதும-சுவமொவாராகுஷணம் (கரு)	சுருடு	(௯)

வணுவிம்ஸாய்யெ—

உண்பதிக-காணவியி	சருக	உ
முரோலிஷு உண்பவஸூநாதி	,,	ச
வாலாடிஷு-காதி உண்பவாதி	,,	அ
தெஷா நாலாதி	சருச	ந
தெஷா நாலாதி உண்பவாகுஷணம்	,,	அ
தெஷா நாலாதி	,,	ச
நவஉண்பவாகுஷணம்	சருரு	உ
தெஷா நாலாதி	,,	ந
ஸகிஷாநாதி	,,	ச
வாஷாநாதி	சருக	அ
சுயிஷாநாதி	சருள	ச
உண்பவாகுஷணம்	சருஅ	அ
வ்வாகுஷணம்	சருக	உ
ராமாகுஷணம்	சருக	உ
காலிகா உண்பவாகுஷணம்	,,	ச
வ்விஷய உண்பவாகுஷணம்	,,	எ
கெருவ உண்பவாகுஷணம்	,,	ச
வ்விஷய உண்பவாகுஷணம்	சருக	உ
விஷய உண்பவாகுஷணம்	,,	ந
கருணாகாரிதா உண்பவாகுஷணம்	,,	ச
ஸகிஷாநாதி	,,	எ

விஷயம்:	பு.வரி	வ.வரி
மூலக் குளமீகரணவயதுகூடுதல்	சஎஎ	க
மீயகொப்பரணவயதுகூடுதல்	சஎஅ	உ
வயிணை-கொப்பரணவயதுகூடுதல்	,,	உ
கூயுயாரணரணவயதுகூடுதல்	,,	ச
வெவ்வா.மரணவயதுகூடுதல்	சஎக	அ
வளவழிணவயதுகூடுதல்	சஅடு	எ
மம-கரணவயதுகூடுதல்	சஅக	அ
காழிணவயதுகூடுதல்	சஅந	உ
காழிம-தரணவயதுகூடுதல்	,,	அ
கணவழிவாரகாரணவழி:	சஅடு	டு
யதரணவயதுகூடுதல் (க)	சஅக	ந
வெவ்வா.கரணவயதுகூடுதல் (உ)	,,	க
உ.மயு.கரணவயதுகூடுதல் (ந)	சஅஎ	ச
வெவ்வா.மரணவயதுகூடுதல் (ச)	,,	க
கொணரணவயதுகூடுதல் (டு)	சஅஅ	க
வவ-கரணவயதுகூடுதல் (க)	சஅக	டு
மீராவகரணவயதுகூடுதல் (எ)	சகம்	ச
உ.மயு.கரணவயதுகூடுதல் (அ)	சகக	டு
யதா.க.கரணவயதுகூடுதல் (சகந)	சகந	உ
உத: கா.ம-கரணவயதுகூடுதல்		
வெவ்வா.ம-கரணவயதுகூடுதல்	,,	எ
கா.ம-கரணவயதுகூடுதல் (க)	,,	க
வளவழிணவயதுகூடுதல் (உ)	சகச	ச
வெவ்வா.கரணவயதுகூடுதல் (ந)	,,	அ
வெவ்வா.மரணவயதுகூடுதல் (அ)	சகடு	ச

சது

விஷயம்

பு-லம்

வ-லம்

தலித் புகாராநாமம்	ix
ஸகராநு குண வித்ரம்	x
வஹாநு குண வித்ரம்	xi
நெவநா குயபொநி பஹுதம்	
உதாராநு குண வித்ரம்	xii

பயல்தெ வாலவ-நாய-2 விஷயாநுகூலணிகா

ஸகராவா ||

—

**மயமத வாஸ்து சாஸ்திரத்தில் பூர்வ பாகத்தின்
விஷயானுக்கிரமணிகை.**

விஷயம்	பக்கம்	வரி
1-வது அத்தியாயத்தில்:—		
முன்னுரை	1	1
விஷய அட்டவணை	2	1
2-வது அத்தியாயத்தில்:—		
நாளுக்குவித விஸ்துக்கள்	4	2
இரண்டு விதமான பூமிகள்	5	7
பிராஸாதம், அரீகம், ஆஸநம், சயநம் என்பவைகள்	5	11
பிராம்ஹணாதி ஜாதியினருக்குரிய பூமிகள்	6	4
3-வது அத்தியாயத்தில்:—		
கிரஹிக்கத் தக்க பூமிகள்	8	2
இகழத்தக்க பூமிகள்	10	11
புகழத்தக்க பூமிகள்	12	13
4-வது அத்தியாயத்தில்:—		
பூமி ஸங்கிரஹவிதி	14	2
பூமி ஸம்ஸ்காரவிதி	14	12
5-வது அத்தியாயத்தில்:—		
பரமானு முதல் கிஷ்கு வரையில் அளவுகள்	20	5
பிராஜா பத்தியம் முதலிய அளவுகளும் அவைகளின் உபபீயாகங்களும்	21	3
மாத்திராங்குல லக்ஷணம்	22	10
நாளுக்குவித சிம்பிகளின் லக்ஷணம்	23	3

விஷயம்	பக்கம்	வரி
6-வது அத்தியாயத்தில் :—		
சங்குஸ்தாபன விதி	27	2
சங்குவுக்கான மரங்கள்	28	10
சங்குஸ்தாபன விதி	29	1
திக்குநிர்ணயவிதி	29	4
7-வது அத்தியாயத்தில் :—		
பதவிந்யாஸ விதியும் பதங்களின் பெயர்களும்	36	2
பதாதி தேவதைகளின் பெயர்கள்	40	1
மண்டுக பதம், சண்டித பதங்கள் சிறந்தவைகளென்பது	42	14
மண்டுகபதாதி தேவதைகளின் ஸ்தானங்கள்	43	1
சண்டிபதாதி தேவதைகளின் ஸ்தானங்கள்	45	10
வாஸ்து புருஷலக்ஷணம்	47	5
வாஸ்து புருஷ அங்கதேவதைகள்	47	11
வாஸ்து புருஷ அங்கங்களில் விலக்க வேண்டியவைகள்	48	14
மண்டுகபத பரமசாயிபத தேவதைகளின் ஸ்தானங்கள்	49	4
8வது அத்தியாயத்தில் :—		
பததேவதைகளுக்குத் தனித்தனியே பலிஹரணவிதி	50	2
பததேவதைகளுக்குப் பொதுவாக பலிஹரணவிதி	53	7
9வது அத்தியாயத்தில் :—		
கிராமங்களின் அளவுகளும், அமைப்புகளும்	56	2
குரோசம் முதலிய அளவுகள்	56	5

விஷயம்	பக்கம்	வரி
கிராமாதிகளின் தண்டமானம்	57	7
நகரங்களின் அளவுகள்	58	7
மூன்றுவிதமான கிராம அளவுகள்	59	5
மூன்றுவிதமான கேடங்களின் அளவுகள்	,,	10
மூன்றுவிதமான கர்படங்களின் அளவுகள்	,,	17
மூன்றுவித தூர்கங்களின் அளவுகள்	60	5
பற்பல நகரங்களின் அளவுகள்	,,	11
ஆயாதிவிதி	61	14
உத்தமோத்தமாதிகிராமங்கள்	64	6
ஊத்திர கிராமங்கள்	65	14
3 விதமான கிராமங்களின் பெயர்கள்	67	1
கிராமவீதிகளின் பெயர்கள்	67	5
பாதைகளினால் 3 விதமான கிராமங்களின் பெயர்கள்	69	12
கிராமங்களில் தண்டச்சேதம்		
கூடா தென்பது	73	5
கிராமங்களில் வழிகளும் அவைகளின் பதங்களும்	73	8
கிராமங்களில் பிராம்ஹணாதி		
வாஸஸ்தானங்கள்	75	5
சிவாலயஸ்தானம்	76	4
தேவாலயங்களில் ஸபாமண்டப		
நிர்மாணவிதி	79	5
தேவாலயங்களில் விமானம், கோபுரங்கள்	81	4
விஷ்ணு ஆலயம் முதலியவைகளில் துவாரங்கள்	82	14
கிராமாதிகளில் தேவாலயங்கள்		
கூடாதவிடங்கள்	83	9
கோசால முதலியவைகள்		
இருக்கவேண்டிய இடங்கள்	,,	14
கிராமாதிகளில் கர்பவிந்யாஸவிதி	87	18

விஷயம்	பக்கம்	வரி
கர்ப்பாஜனத்தின் மானம்	92	14
கர்ப நியாஸ ஸ்தானங்கள்	93	19

10-வது அத்தியாயத்தில் :—

பற்பல நகரமானங்களும் அவைகளின்		
அமைப்புக்களும்	96	2
12 விதமான நகரங்களின் லக்ஷணங்கள்	101	1
7 விதமான துர்க்கங்களும் அவைகளின்		
லக்ஷணங்களும்	105	12
கோட்டை வாசல்களை		
கல்பிக்கவேண்டிய விதி	107	8
கோட்டைச் சுவர்களின் அளவுகள்	108	1
நகரங்களின் வழிகளின் அமைப்புகள்		
முதலியவைகள்	110	18
நகரங்களில் வைசியர் முதலியவர்கள்		
வஸிக்கவேண்டிய இடங்கள்	116	8

11-வது அத்தியாயத்தில் :—

ஏழுவிதமான பூமில்லம்பமானங்கள்	122	2
தேவர் முதலியவர்களுக்கு		
தலங்களின் எண்கள்	127	10

12-வது அத்தியாயத்தில் :—

தேவாலயம் முதலியவைகளில்		
கர்பஸ்தானங்கள்	129	2
விஷ்ணு ஆலயம் முதலியவைகளில்,		
கர்ப நியாஸத்தில் விசேஷம்	141	8
பல தலங்களுள்ள கிருஹத்தில்		
கர்பஸ்தானங்கள்	150	16
கர்ப்பநியாஸம் செய்யக்கூடாத காலம்	154	1
பிரதமேஷ்டகா ஸ்தாபன விதி	156	3

விஷயம்

பக்கம்

வரி

13-வது அத்தியாயத்தில்:—

உப்பீடவிதி	161	2
உப்பீடமானம்	,,	7
வேதிபத்திர லக்ஷணம்	162	6
பிரதிபத்திர லக்ஷணம்	163	1
ஸுபத்திர லக்ஷணம்	,,	11
அவைகளின் விசேஷங்கள்	165	12

14-வது அத்தியாயத்தில்:—

ஜாங்கல பூமி லக்ஷணம்	167	2
அநாபபூமி லக்ஷணம்	,,	9
உபானத்தை கல்பிக்கவேண்டிய முறை	168	1
அதிஷ்டானமென்பது	169	3
ஜங்காவர்த லக்ஷணம்	,,	5
பூமிதேசமென்பது	,,	9
அதிஷ்டானமானங்கள்	,,	13
திரி 3, தலாதி அதிஷ்டானமானங்கள்	170	11
உபானத்தின் அங்கங்களின் மானங்கள்	172	5
அதிஷ்டானத்தைக் கூறும் பதங்கள்	182	13
ஜகதி முதலியவைகளின் நிர்கமமானம்	,,	15

15-வது அத்தியாயத்தில்:—

பாதங்களின் உயரம் அகலம், அலங்காரங்கள்	185	2
ஸ்தம்பத்தைக் கூறும் பதங்கள்	,,	6
ஸ்தம்ப மானங்கள்	,,	8
ஸ்தம்ப விஸ்தார மானம்	186	6
ஸ்தம்பத்தின் உச்சியின் மானம்	187	17
பிரம்ஹ காந்தம் முதலான ஸ்தம்ப லக்ஷணங்கள்	188	6
ஸ்ரீகரம் முதலான ஸ்தம்ப கலச லக்ஷணங்கள்	192	11

விஷயம்	பக்கம்	வரி
ஸ்தம்பத்தின் உச்சியில்		
கல்பிக்கவேண்டியவைகள்	193	1
வீரகாண்ட லக்ஷணம்	194	12
பொதிகையின் லக்ஷணம்	195	1
பித்திஸ்தம்ப நிஷ்கிராந்தமானாதிகள்	198	4
ஸ்தம்பங்களின் மத்தியமானம்	,,	9
தேவாலயங்களில் ஸ்தம்பங்களின் எண்கள்	199	14
வீடுகளில் ஸ்தம்பங்களின் எண்கள்	,,	16
ஸ்தம்பங்களுக்கேற்ற மரங்கள்	201	10
ஸ்தம்ப விருக்ஷங்களை கிரஹிக்க வேண்டிய இடங்கள்	,,	17
ஸ்தம்பங்களுக்கேற்ற மரங்கள்	202	1
ஸ்தம்பங்களுக்கேற்ற சிலைகளின் லக்ஷணம்	203	12
ஸ்தம்பங்களுக்கு விலக்கப்பட்ட மரங்கள்	203	12
பிராம்ஹணர், அரசர்களுக்கு தேவாலய சிலையை கிரஹிக்கலாமென்பது	205	16
சுத்தம், மிசர்ம் ஸங்கீர்ணம் என்னும் வீடுகளின் லக்ஷணம்	206	8
விருக்ஷாதி கிரஹணவிதி	,,	15
ஸ்திரீ-புருஷ-நபும்ஸக விருக்ஷலக்ஷணம்	207	11
முஹூர்த்தஸ்தம்ப லக்ஷணம்	208	1
மரங்களை வெட்டவேண்டிய முறை	,,	6
வெட்டும்பொழுது காணப்படும் சுபாசுப நிமித்தங்கள்	210	1
முஹூர்த்த ஸ்தம்பத்தை எடுத்து வரவேண்டியவிதம்	211	12
தேவாதிகளின் முஹூர்த்தஸ்தம்ப விருக்ஷங்கள்	213	3
தூண்களின் உயரம் முதலியவைகள்	,,	9

விஷயம்	பக்கம்	வரி
தேவாலயங்களுக்கு மட்டிலும்		
உபயோகிக்கத்தக்க மரங்கள்	214	3
நான்குவிதமான மண்களும்		
அவைகளின் ஸம்ஸ்காரங்களும்	215	6

16வது அத்தியாயத்தில் :—

உத்தரம் முதல் கூரை வரையிலுள்ளவை		
களின் லக்ஷணம்	218	2
உத்தரத்தின் லக்ஷணம்	,,	5
வாசன லக்ஷணம்	219	3
பிரமாலிகையின் லக்ஷணம்	219	16
தண்டிகையின் லக்ஷணம்	220	3
கோபன லக்ஷணம்	221	3
கபோதபால லக்ஷணம்	,,	17
பிரஸ்தர லக்ஷணம்	230	14
ஜாலக: ஸ்தானங்களும், அவைகளின்		
அளவுகளும்	233	10
கவாஷ்டம் முதலியவைகளின் லக்ஷணம்	234	8

17வது அத்தியாயத்தில்

மல்லலம் முதலிய 6. ஸந்திகளின்		
லக்ஷணங்கள்	238	11
மல்லலாதி லக்ஷணம்	240	8
ஸ்தம்பத்தில் ஸந்திஸ்தானம்	246	13
ஷட்சிகை முதலிய ஸந்திகளின்		
லக்ஷணங்கள்	247	11
சிகையைக் கூறும் பதங்கள்	249	4
சங்குவைக்கூறும் பதங்கள்	,,	6
ஸந்திநிஷித்த ஸ்தானங்கள்	,,	13
பிரம்ஹஸ்தானத்திற்கு மேலே		
ஸந்தி முதலியவைகள் கூடாதென்பது	253	1

விஷயம்

பக்கம்

வரி

18வது அத்தியாயத்தில் :—

களபூஷணாதி லக்ஷணம்	256	2
வேதிகையின் பா தவேசனமானம்	256	13
களபூஷணங்கள்	257	4
8-விதமான சிகரமானங்களும்		
அவைகளின் பெயர்களும்	258	1
8-விதமான விலுபாமானங்களும்		
அவைகளின் பெயர்களும்	259	1
10 விதமான சிகரங்களும் அவைகளின்		
அலங்காரங்களும்	,,	11
ஸ்தூபியின் மானமும், அதன்		
அலங்காரங்களும்	260	10
ஸ்தூபியின் அலங்காரங்களின் பாகங்கள்	277	1
லேபன கல்கம் செய்யும் முறை	279	8
பந்தோதகோத்பாதன விதி	281	3
கோபானஸீ சாதகவிதி	282	13
கநாச்சாதகவிதி	283	1
சிகரத்தில் கல்பிக்கக் கூடியவைகளும்		
கல்பிக்கக் கூடாதவைகளும்	284	7
கருங்கல்லைப்போல் மிகவும் உறுதியான		
பந்தா திரவிய உத்பாதனவிதி	,,	17
மூர்தேஷ்டகையின் லக்ஷணம்	286	3
ஆத்யேஷ்டகை மூர்தேஷ்டகைகள்,		
ஒரே விதமாக இருக்கவேண்டுமென்பது	,,	15
ஸ்தூபிகீல லக்ஷணம்	287	16
ஸ்தூபியின் கீழே ரத்னங்களை வைக்க		
வேண்டிய முறை	293	11
துவஜ ஸ்தாபனவிதி	294	7
ஹர்மியங்களில் கர்பஸ்தானங்கள்	295	15
ஸ்தூபிகீல விருக்ஷங்கள்	297	15
ஸம்புரோக்ஷண விதி	298	5

விஷயம்	பக்கம்	வரி
யாகமண்டப நிர்மாண விதி	300	11
வாஸ்து சாந்தி விதி	301	13
நேத்ரோம்மீலன விதி	303	5
ஸ்தபதி முதலியவர்களுக்கு வெகுமான மளிப்பது	308	3

19வது அத்தியாயத்தில்

ஏக பெளமத்தின் 4 வித அளவுகளும்		
அவைகளின் பெயர்களும்	312	4
அவைகளின் அமைப்புகள்	,,	13
முகமண்டபமானம்	313	4
விமான பித்தி விஷ்கம்ப மானம்	314	1
விமானத்தைக் கூறும் பதங்கள்	,,	16
நாளீ கிரஹவிஸ்தார மானம்	315	9
பத்மம் முதலான அலங்காரங்கள்	316	1
துவாரமான லக்ஷணம்	317	10
5விதமான தலபேதங்களும் அவைகளின் லக்ஷணங்களும்	318	12
வைஜயந்தம் முதலான விமானங்களின் லக்ஷணம்	320	11
நாகரம் முதலான 3விதமான லக்ஷணம்	322	11
அடித்தலத்தில் அமைக்கவேண்டிய தேவதைகளும் அவர்களின் ஸ்தானங்களும்	,,	17
இரண்டாவது தலம் முதல் தேவதைகளையமைக்கவேண்டிய இடங்கள்	324	1

20வது அத்தியாயத்தில்

இரண்டாவது தலத்தின் 5 வித உயர் அளவுகள்	326	2
விஸ்தாரத்தில் அங்கங்களின் அளவுகள்	,,	8

விஷயம்	பக்கம்	வரி
விமானத்தில் மஸூரகம் முதல் கும்பம்		
வரையில் அங்கங்களின் அளவுகள்	326	13
ஸ்வஸ்திக விமான லக்ஷணம்	1. 327	7
விபுலசந்தர	2. 328	1
கைலாஸ	3. „	5
கூடகோஷ்டக	4. „	16
பர்வத	5. 329	7
ஸ்வஸ்திபந்த	6. „	11
கல்லியாண	7. 330	1
பாஞ்சால	8. „	7
விஷ்ணுகாந்த	9. „	10
ஸுமங்கல	10. „	14
காந்தார	11. 331	6
ஹஸ்திபிருஷ்ட	12. „	9
மனோஹர	13. „	12
ஈசகாந்த	14. 332	1
குபேரகாந்த	15. „	5
புருஷாதி விமானங்கள்	333	8

21வது அத்தியாயத்தில் :—

திரி 3 தல விமான மானங்கள்	336	2
முகமண்டப லக்ஷணமும்		
அலங்காரங்களும்	337	12
ஹஸ்திபிருஷ்ட விமான லக்ஷணம்	342	5
பத்திரகோஷ்ட விமான லக்ஷணம்	346	1
ஸுமங்கல விமான லக்ஷணம்	„	16
ஸ்ரீ போக விமான லக்ஷணம்	347	16
அர்பித அனர்பித லக்ஷணம்	351	12
நாஸ்திர ஹ மானங்கள்	352	1
பத்திர மகர சித்திர தோரண		
லக்ஷணங்கள்	„	11

விஷயம்	பக்கம்	வரி
மதிள்களின் அசல அளவுகள்	389	8
மதிள்களின் உயர அளவுகள்	,,	13
மதிள்களின் அலங்காரங்கள்	390	3
ஆவரண மண்டப லக்ஷணங்கள்	391	6
பிராகாரங்களின் உச்சியில் விருஷபங்கள்		
பூதங்களைக் கல்பிக்கவேண்டும் என்பது	392	16
ஆவரண தேவதைகளின் ஸ்தானங்கள்	394	11
தேவாலய துவாரமானது, விருப்பமான		
விடத்திலிருப்பதாகும் என்பது	403	3
நிருத்த மண்டபம் முதலியவைகளின்		
ஸ்தானம்	,,	11
பீடாங்கங்களின் மானம்	,,	16
துவஜம் முதலியவைகளின் ஸ்தானங்கள்	406	1
விஷ்ணு ஆலயத்தில் பரிவாரங்களின்		
ஸ்தானங்கள்	410	9
விருஷப லக்ஷணம்	412	7

24-வது அத்தியாயத்தில்

க்ஷத்திர அல்ப ஆலயங்களில் துவார		
சோபாதி பஞ்சக மானம்	419	2
மத்திம ஆலயத்தில் துவார சோபாதிமானம்	,,	12
உக்தம்	,,	3
துவார சோபாதி பஞ்சகம்	421	9
கோபுர துவார நிர்கம மானங்கள்	424	1
கோபுர துவார மூல விஸ்தார மானங்கள்	,,	7
விஸ்தார அளவின்பேரில் உயர அளவு	425	4
ஸ்ரீகரம் முதலிய 15 விதமான		
கோபுரங்களின் பெயர்கள்	427	1
ஏக தலம் முதல் ஸப்த தலம் வரையில்,		
அதிஷ்டானம் முதல் சிகைவரையில்		
மானங்கள்	,,	13
தலங்களின் துவார மானங்கள்	437	12

விஷயம்		பக்கம்	வரி
கோபுரத்தின் அலங்காரங்கள்		438	8
ஸ்ரீகர கோபுர லக்ஷணம்	1.	439	7
ரதிகாந்த	2.	440	11
காந்த, விஜய	3.	441	3
விஜயவிசால	4.	,,	17
விசாலாலய	5.	442	16
விப்ரதீகாந்த	6.	443	16
ஸ்ரீகாந்த	7.	444	4
ஸ்ரீகேச	8.	,,	18
கேசவிசால	9.	446	1
ஸ்வஸ்திக	10.	,,	13
திசாஸ்வஸ்திக	11.	447	9
மத்தள	12.	448	6
மாத்திராகாண்ட	13.	449	1
ஸ்ரீவிசால	14.	,,	16
சதுர்முக	15	450	10

25வது அத்தியாயத்தில் :—

மண்டப நிர்மாண விதி	453	2
கிராமாதிதளில் மண்டபஸ்தூபனங்கள்	,,	6
வாணாதிகளின் மண்டபங்கள்	,,	10
அவைகளின் பெயர்கள்	454	7
தேவாதி மண்டப லக்ஷணம்	,,	12
அவைகளின் பெயர்கள்	,,	15
அரசனுக்குரிய மண்டப லக்ஷணம்	455	3
அவைகளின் பெயர்கள்	,,	5
பத்திகளின் அளவுகள்	,,	10
தூண்களின் உயரங்கள்	456	14
அதிஷ்டானம் முதலியவைகளின் அளவுகள்	457	13
மண்டப லக்ஷணம்	458	15

விஷயம்	பக்கம்	வரி
பிரபையின் லக்ஷணம்	459	8
ரங்க லக்ஷணம்	461	3
மாலிகா மண்டப லக்ஷணம்	,,	9
பிரதிமத்திய மண்டப லக்ஷணம்	,,	9
மேருஜு	,,	13
பிரஹ்மாஸன	462	11
விஜய	,,	4
கல்யாண காரிதா	,,	10
ஸித்த	,,	13
சதுரச்ரம் முதலிய குண்டங்கள்	463	11
சதுரச்ர குண்ட லக்ஷணம்	464	1
யோநி	465	12
அர்த்த சந்திர	466	1
த்ரிகோண	,,	6
விருத்த	,,	10
ஷட்கோண	467	1
பத்ம	,,	7
அஷ்டாச்ர	468	1
ஸப்தாச்ர	,,	9
பஞ்சாச்ர	469	4
மஸூகபத பீஜவிதி	470	4
பத்ம பத்திர மண்டப லக்ஷணம்	471	3
பத்ரக	473	3
நிருத்த	,,	15
சிவ	474	7
ஆஸ்தான	475	1
வேத	,,	14
அலங்கார	,,	16
பிரஹ்மஸ்தல	476	6
பத்ர	,,	11
தர்ப	477	11

விஷயம்		பக்கம்	வரி
கௌசிக	லக்ஷணம்	477	14
ஜாதி	„	„	18
நந்த	„	478	1
பத்ரகௌசிக	„	„	3
ஜயகோச	„	„	5
பூர்ணகோச	„	„	7
குலதாரண	„	„	9
ஸுகாங்க	„	479	14
ஸௌக்கிய	„	480	15
கர்ப	„	481	18
மால்ய	„	483	4
மால்யாத்துத	„	„	18
மண்டபத்தை விஸ்தாரம் செய்யும் முறை		485	11
தன மண்டப லக்ஷணம்	(1)	486	3
ஸுபூஷண	„ (2)	„	12
மங்களிய	„ (3)	487	6
ஸ்ருக	„ (4)	„	18
துரோண	„ (5)	488	12
கர்வட	„ (6)	489	8
ஸ்ரீரூப	„ (7)	490	11
மங்கள	„ (8)	491	9
தனம் முதலிய 8 மண்டபங்கள் தேவாதி			
	களுக்கு	493	1
இனி கூறப்படும் 8 மண்டபங்கள்			
வைசியாதிகளுக்கு	„	„	11
மார்கமண்டப லக்ஷணம்	(1)	„	13
ஸௌபத்ர	„ (2)	494	6
ஸுந்தர	„ (3)	„	16
ஸாதாரண	„ (4)	495	6
ஸௌக்ய	„ (5)	496	3
ஈசுவரகாந்த	„ (6)	497	1
ஸ்ரீ பத்ர	„ (7)	498	7

விஷயம்	பக்கம்	வரி
ஸர்வதோபத்ர லக்ஷணம்	(8) 499	9
ஜாதிருபாதி	501	5
கிரஹ	502	17
பிராஸாதாகார	502	1
கிருஹ பிராஸாத	505	5
மாலிகா	506	8
ஜலகிரீடா	507	10
தூண்களுக்கு உரிய மரங்கள்	508	6
ஸ்தம்ப வடிவங்கள்	508	1
தேவாதிக்கு ஸ்தம்ப		
யோக்கியமானவைகள்	507	10
வைசிய சூத்திரர்களுக்கு		
கருங்கல் தூண் கூடாதென்பது	507	16
தூணின் அகலத்தினால் சுவற்றின்		
விஸ்தாரம்	507	12
திரிகர்பஸ்தானங்கள்	508	4
மண்டமுகங்கள்	510	1
சதுரச்ர குண்ட சித்திரம்	I	
யோநி	II	
அர்த்த சந்திர	III	
திரிகோண	IV	
விருத்த	V	
ஷட்கோண	VI	
பத்ம	VII	
அஷ்டாச்ர	VIII	
மற்றொரு விதம்	IX	
ஸப்தாச்ர	X	
பஞ்சாச்ர	XI	
8 மேகலை, யோநி, பத்மத்துடன் சதுரச்ர		
குண்ட சித்திரம்	XII	

மயமத வாஸ்து சாஸ்திரத்தில் பூர்வபாகம்

விஷயானுகிரமணிக முற்றும்,

|| உயர்தம் நார வாழ்வுபாவு ||

പ്രയോജനാഭ്യായഃ ||

புண்ணிய சிரஸா செவம் ஸவஜ்ஞம் ஜமஜ்ஜாநா !
தம் வபுஷாஷாநாநா நுஷா பாஷாநாஷாநா யமாநாநா ||

*தெதியூதாநாம் கருஷூணாநாம் தவஸூதாநாம் வஸுவோ
உயதி ।

புராணக் காந்தியை: கதிரா ஸ்வெஷ்டா வஸ்து
*முக்திணா || ௨ ||

(ஸ்ரீ மயமுனிவர் அருளியது)

மேதாவிடான மயன் என்னும் முனிவர், ஸர்வஜ்ஞனும் ஸகல ஜகத்திற்கும் ஈசுவரனுமான பரமேசுவரனை சிரத்தால் வணங்கி, அவரைக்கேட்டு, அவரிடத்திலிருந்து தேவர்கள், மனிதர்கள், பதார்த்தங்கள், எல்லாவற்றையும் ஸுகமாகக் கல்பிப்பதைக் கூறுகின்ற சிலப் சாஸ்திரத்தை முறையுடன் தெரிந்துகொண்டு அவைகளின் ஸ்வரூப லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறார்.

*தெதநாநா, ஸி ஸாஸ தீஹாநாயஸா தாதுகாவா:.

† ரஸாஜிதாஃ

”

”

* கஉ-3 ணா ௦,

”

29

தெதிநூதாம் உதி ஸ்ராமெந் தெநூதநூதாம் உதி வாரம்;
யுது உதி லாதி !

சூரள வஹுபுக்ாரம் அ ஹுவநீக்ஷா வரிமஹு |
 ஜாதொவகரணம் லெவ ஸங்குஸூராவநஜாமகூ || ௩ ||

ஸவஹ ஸுரவிநஜாஸம் ஸவிகுக்ஷிவிம் தயா |
 மூஜாஜீநாம் அ விநஜாஸம் ஸுக்ஷணம் நமராஜிஷு || ௪ ||

ஹுஹுஹு விபாநம் அ மஹவிநஜாஸுக்ஷணம் |
 உவலீம் விவிம் லெவாயிஷாநாநாம் து ஸுக்ஷணம் || ௫ ||

ஸுஹாதாம் ஸுக்ஷணம் லெவ பூஹாரஸு விபிகும |
 ஸாயிகுக்ஷி விபாநம் அ ஸிவராணாம் து ஸுக்ஷணம் || ௬ ||

ஸகஹுலிவிபாநம் அ ஜிதஹுஷு து ஸுக்ஷணம் |
 ஜிதஹுஷு விபாநம் அ அதுஹுலிஷாஜிஸுக்ஷணம் || ௭ ||

ஸ ஸாஹம் வரிவாணாம் அ மொவுராணாம் அ ஸுக்ஷணம் |
 உவபாஜிவிவிம் லெவ ஸாஹாநாம் லெவ ஸுக்ஷணம் || ௮ ||

மஹவிநஜாஸஜாமகம் அ மஹவெஸநஜெவ அ |
 ராஜவெஸவிபாநம் அ ஜாஸவிநஜாஸுக்ஷணம் || ௯ ||

முதலில் வஸ்து பிரகாரத்தையும், (பிறகு) பூ பரீக்ஷை, பூ பரிகிரஹம், மாஜோபகரணம், சங்கு ஸ்தாபன மார்கம், பதம், ஸ்வரவிந்யாஸம், பலிகர்மவிதி, கிராமாதிவிந்யாஸம், நகராதி லக்ஷணம், பூ லம் ப வி தா ன ம், கர்பவிந்யாஸ லக்ஷணம், உபபீடவிதி, அதிஷ்டான லக்ஷணம், ஸ்தம்ப லக்ஷணம், பிரஸ்தாரவிதி கிரமம், ஸந்திகர்மவிதி, சிகரங் களின் லக்ஷணம், ஏகபூமிவிதானம், த்விதல லக்ஷணம், த்ரிதல லக்ஷணம், சதுர்பூம்யாதி லக்ஷணம், ஸால லக்ஷணம், பரிகா லக்ஷணம், கோபுரங்களின் லக்ஷணம், மண்டபாதிவிதி, சாலா லக்ஷணம், கிருஹவிந்யாஸமார்கம், கிருஹ வேசனம், ராஜவேசம் விதானம், துவாரவிந்யாஸ

யாநாநாம் சயநாநாம் அ லக்ஷணம் மும்மலக்ஷணம் |
 வீர்வாழ் லக்ஷணம் ஸவீரமநாகுல-3 விபிம் தயா || ௮ ||

வ்ருகிளாலக்ஷணம் ஷெவஷெவீநாம் பாநலக்ஷணம் |
 அக்ஷுரூநீரூதம் லெவ ஸங்கிவஜாஹ யயாகுல || ௧௧ ||

விதாஹாஷெஜாஹரெஜ-3 நீபூரெ:
 யயா யயொகூ ஸகூம் லெயந தகி |
 தயா தயொகூ ஸுயியாம் லிவளகஸாம்
 நுணாம் அ யுகூலாவிருவஸூலக்ஷணம் || ௧௨ ||

உதி லயலதே வாஸுஸாஸூ ஸம்முஹாயயா புருஷ: |

லக்ஷணம், யான லக்ஷணம், சயன லக்ஷணம், விங்க
 லக்ஷணம், பீடலக்ஷணம், அனுகர்மவிதி, பிரதிமா லக்ஷணம்,
 தேவதேவீ மானலக்ஷணம், சக்ஷுருன்மூலனம் இவைகள்
 எல்லாவற்றையும் சுருக்கமாக முறைப்படி கூறியிருக்கிறார்.

பிரஹ்மா முதலான தேவர்களும் முனிவர்களும்,
 தேவதைகள், மனிதர்கள், மற்றுமுள்ள பதார்த்தங்கள்,
 இவைகளை எப்படி எப்படி கூறியிருக்கிறார்களோ, அவ்
 விதமே அவைகள் எல்லாவற்றையும் கிரஹித்து, மயன்
 இந்த நூலில் கூறியிருக்கிறார்.

முதலாவது ஸங்கிரஹாத்தியாயம்
 முற்றும்.

—

விதியோய்யாய: ||

சுதே-ஜோஸெவ சுதே-ஜோஸு யத் யத் வஸணி ஹி |
தக் வஸிதி சுதம் தனெரு: தக்ஷிதம் அ வசாஜேஹி || ௧ ||

ஹிவிபு-ஸாடியாநாநி ஸயநம் அ அதுவி-யடி |
ஹிபெவ ஸுபுதவஸு ஸஜாக் தத் ஜாதாநி யாநி ஹி ||

புஸாஜாதி வா(வ ஹிவி வஸு-ஸாக் வஸு
ஸுபுதயாக் |

வஸு-ஸுபுதவஸி தாதெவ பெ-புதாதெ-ஸி
பு-புதாதெ-ஸி || ௨ ||

இரண்டாவது அத்தியாயம்

தேவர்களும், மனிதர்களும் எந்த எந்த இடங்களில்
வஸிக்கின்றார்களோ, அந்த அந்த இடங்கள் வஸ்து எனப்
படுகின்றன, என்று வாஸ்து சாஸ்திரமறிந்தவர்கள் கூறு
கிறார்கள். அதிலுள்ள பேதங்களைக் கூறுகின்றேன்.

அந்த வஸ்துவானது பூமி 1, பிராஸாதம் 2, யானம்
3, சயநம் 4 என்று நான்குவிதமாகும்.

அவைகளுள் பிராஸாதம் முதலிய மற்றவைகளுக்கு
ஆதாரமாக இருப்பதால் பூமியானது முக்கியமான வஸ்து
வாகும்.

பிராஸாதம் முதலிய வாஸ்துக்கள் யாவும் வஸ்துக்களே
யாதலாலும், முக்கிய வஸ்துவாகிய பூமியை ஆதாரமாகக்
கொண்டு பூமியில் அமைகின்றவைகளாதலாலும், அவை
களும் வஸ்துக்களேயாகும், என்று வாஸ்து விஷயங்களை
அறிந்த முன்னோர்கள் கூறுகிறார்கள்.

வண-மகாரஸாகாரதிக் ஸஹஸ்ர-ஸ-நெறாவி ।
வரீகெஷ்வம் யயாயொமஜம் மஜஹீதாவயி நிஸிதா ||ச||

யா ஸா ஹ்விபிரிதி வஜாதா வண-நாநாம் அ விஸெஷத: ।
விஸிபம் தக்ஷஸூஜிஷம் மளணஜம் தத்யநுகுரோகி ||

மூராதீநெதவ மளணாநி ஹவணஜம் ஜஹீ ஜதா ।
ஸஹா ஸாநா ப்ருவா நம் மஜ்ஜைவம் ஜநிஸம் தயா ||ச||

பூரஸாடி உதி விவஜாதம் ஸிஸிகா மிஸிகா ரயடி ।
வஜாதம் ஜெவஜாதீகம் யாதவிதத்யாஜிதே ஸுஸெய: ||எ||

ஜண ஜஹிஸிகா காஜம் வஜாநம் மருகாலாதடி ।
வய-கோகம் ஸாநுவய-கோகம் ஸயநம் ஜெவஜாதிகடி ||அ||

புத்திமாகாக இருப்பவன் நிறம், மணம், சுவை, உருவம், திக்கு, சப்தம், ஸ்பர்சம், (தொட்டுப்பார்த்து அறியக் கூடிய உணர்ச்சி) இவைகளினாலே பூமியை பரீக்ஷித்துப் பார்த்து தகுதியுள்ள பூமியை கிரஹிக்க வேண்டும். அப்படி கிரஹிக்கப்பட்ட பூமியானது விசேஷித்து அந்தந்த ஜாதிகளுக்குரிய பூமியாகும்.

அந்த பூமியானது கௌணம் என்றும், அங்கி என்றும், முறையே இரண்டுவிதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 5

கிராமம் முதலியவை கௌணங்களாகும். பூமியானது அங்கியாகும்.

புத்திமான்களினாலே ஸபை 1, சாலை 2, பிரபை 3, ரங்கமண்டபம் 4, மந்திரம் 5 இவைகள் பிராஸாதம் என்றும், சிபிகை 1, கில்லிகை 2, ரதம் 3, ஸ்யந்தனம் 4, இவைகளைப்போன்றவைகள் ஆநீகங்கள் என்றும் யானங்கள் என்றும் மஞ்சம் 1, மஞ்சிலிகை 2, காஷ்டம் 3, பஞ்ஜரம் 4, பலகை 5 இவைகள் ஆஸநமென்றும், பர்யங்கம் 1, பால பர்யங்கம் 2, இதுபோன்றவைகள் சயநம் என்றும் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

அதுணர்வாயிகாராணாம் மூரெவாடிள புவசுத்தெ |
மூதநாநாடிமூததவாசு சூயாரவாசு மகஸூரிதெ ||௯||

அதுரனும் விஜாதீநாம் வஸூ மூதநிநிதழ் |
உசூம்பாசூரொவெதம் உதூரபுவணம் வரழ் ||௧௦||

கஷாயயாரம் ஸஜூக் கயிதம் தசூஸுவபூடிழ் |
வஜூலாஷூஸாயிகாயாரம் ரகூம் திதூரலாநிதழ் ||௧௧||

பூடிநிதூம் தசூபூவிஸூணர்வூதூசூயூயூதழ் |
பூயூயூம் மூமிஹதாம் வஸூ ஸவூஸூவசுகரம் ஸஜா ||

ஷயம்பெநாயிகாயாரம் வீதஜூரலாநிதழ் |
வூசூடிசூயூதம் வூவூவூவதம் சூமூடி விஸாடி ||௧௨||

அதுரம்ஸாயிகாயாரம் வஸூ பூகூ பூவணாநிதழ் |

பூமியானது ஆதிபூதமாதலாலும், ஜகத் ஸ்திதிக்கு
ஆதாரமாதலாலும், கீழே கூறப்பட்ட நான்கு அதிகரணங்
களுக்கும் முன்பு, பூமியே கூறப்பட்டிருக்கிறது.

சச்சரமாகவும், வெளுப்பு நிறமாகவும், குற்றமற்றதாக
வும், அத்தி மரங்களுடையதாகவும், வடக்கே தணிந்ததாக
வும், துவர்ப்பு, இனிப்பு இவைகள் நன்கு கலந்த சுவை
யுடையதுமான பூமியானது, பிராமணர்களுக்குச் சிறந்ததும்
ஸுகத்தையளிக்கக் கூடியதுமாகும். 10½

அகலத்தைக்காட்டிலும் எட்டில் ஒருபங்கு நீளமாக
இருப்பதும், சிவப்பு நிறமாக இருப்பதும், கசப்புச் சுவை
யுடையதும், கிழக்கில் தணிவாக இருப்பதும், விஸ்தாரமாக
இருப்பதும், அரசமரத்துடன் கூடியதுமான பூமியானது,
ஷத்திரியர்களுக்கு சிலாக்கியமானதும், எப்பொழுதும்
ஸகலவிதமான ஸம்பத்துக்களையும் அளிக்கக்கூடியதுமாகும்.

கூலம் தகுகட்குரலம் நத்யொயபுலலாயுத || ௧௪ ||

புரலம் மூலபுராஜீநாம் யதயாநத்யலபுஜிபு ||

வனவம் பெருகொ வலு மெனொ விஜாதாம்

மூலவாதாம் வெ வெஸ்யகாதாம் வரெஷா ||

யொமதம் லவலம் மூலஸாராணாம் ஸாராணாம்

மூலவாதாம் தத்யஷயொருகூலீத்யா || ௧௫ ||

உதி ஸயதெ வாலுஸாஸெ வலுபுகாரொ நாம

வித்யோதயாய: ।

அகலத்தைக்காட்டிலும் ஆறில் ஒரு பங்கு நீளமுள்ளதும், மஞ்சள் நிறமானதும், புளிப்பு ருசியுள்ளதும், இரளி மரத்துடன் கூடியதும், கிழக்கில் தணிந்திருப்பதுமான பூமியானது, வைசியர்களுக்கு சுப சோபனங்கனையளிக்கக் கூடியதாகும். 13

அகலத்தைக்காட்டிலும் நான்கில் ஒரு பங்கு நீளமுடையதும், கிழக்கில் தணிந்திருப்பதும், கருப்பு நிறமானதும், உரப்புச் சுவையுடையதும், ஆலமரத்துடன் கூடியதுமான பூமியானது, சூத்திர ஜாதியினருக்குச் சிறந்ததாகும். தனம் தானியங்களின் ஸமிருத்தியையளிக்கும். 14½

இவ்விதமாக பிராமணர்கள், ஷத்திரியர்கள், வைசியர்கள், சூத்திரர்கள் இவர்களுக்குத் தனித்தனியே பூமி பேதமானது கூறப்பட்டிருக்கிறது. இவற்றுள், பிராமணர்களுக்குக் கூறப்பட்டிருக்கும் பூமியானது, ஷத்திரியர்களுக்கும் தேவர்களுக்கும் சிறந்ததேயாகும். மற்ற வைசிய சூத்திர ஜாதியினருக்கு அவர்களுக்குக் கூறப்பட்டிருக்கிற பூமியே சிறந்ததாகும். 15

வஸ்து பிரகாரமென்னும் இரண்டாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

குதீயொடயாய: ||

பெவாநா ௮ ஹிஜாதீநா ௮ துரநாயதா: (தா)

முதா: (தா) |

வஸூகாசுதிரநிநா ஸாஹாஹுதா: || ௧ ||

ஹயெஹவெணுஹிணாஸிஹுதா ஹிஹுதலாயதா |

வாஹாஹாதிவாஸூஸ்யாநிவாஹுதா || ௨ ||

வஸூஹாஸூஸூ ஹிஹுதா ஹிஹுதலாயதா || ௩ ||

வாஹாஹாதிவாஸூஸ்யாநிவாஹுதா || ௪ ||

வாஹாஹாதிவாஸூஸ்யாநிவாஹுதா || ௫ ||

முன்னுவது அத்தியாயம்

தேவர்களுக்கும் பிராமணர்களுக்கும் நீண்ட சதுரச்ர
மாகவும், குற்றமற்றதாகவும், தெற்கில் அல்லது மேற்கில்
உயர்ந்தும் இருக்கின்ற பூமியின் வடிவமானது, சிறந்ததாகக்
கூறப்பட்டிருக்கிறது. 1

குதிரை, யானை, மூங்கில், வீணை, ஸமுத்திரம், துந்துபி
வாத்யம் இவைகளுடைய சப்தம் போன்ற சப்தமுடையதும்,
புன்னை, ஜாதி முல்லைப்பூ, தாமரைப்பூ, தானியம், பாதிரிப்பூ,
இவைகளுடைய மணமுடையதும், பசுவின் வாஸனையைப்
போன்ற வாஸனையுடையதும், ஸகலவிதமான விதைகளும்
முளைக்கக்கூடியதுமான பூமியானது சிரேஷ்டமாகும். 2½

ஒரேவிதமான நிறமுடையதும் அழுத்தமானதும், பசை
யுள்ளதும், ஸுககரமான ஸ்பர்சமுள்ளதுமான (கைக்கு
ஹிதமான உணர்ச்சியுடையதுமான) பூமியானது சிறந்த
தாகும். 3

பில்வம் 1, வேம்பு 2, நொச்சில் 3, பிண்டிதம் (மருக்

ஸஹகாரஸு ஷப்தகெஷாராஸுபாயா ஸஹஸுதா || ௪ ||

ஸுதா ரகா உ வீதா உ சுஜா காவாதஸஹிமா |

திகா உ கடாகா ஸெவ கஷாயருவணாஸுதா || ௫ ||

ஸயாரா ஷப்தஸொவதா ஸவ-ஸஹஸுதா யரா |

புஷ்பிணாஷகவதீ வண-ஸுதாஸொஸுதா || ௬ ||

வாஸுஷாஸுதாஸுதா து ஷப்ததொ யா ஸொஸுதா |

நிஷ்வாஸா நிருவாஸா சுபிவஸுதாஸுதா || ௭ ||

ஸஸுதாஸுதா த ஸுஷிரா தஸுவாஸுதாஸுதா |

ஸொஸொவ-ஸுதாஸுதாஸுதா ஸுதாஸுதாஸுதா |

வ்யாஸுதாஸுதா || ௮ ||

காரை) 4, ஏழிலைப்பாலை 5, கட்டிமாமரம் 6, இந்த ஆறு விதமான மரங்களும் முளைத்து ஸமதலமாக இருப்பதும், கசப்பு, உரப்பு, துவர்ப்பு, உப்பு, புளிப்பு, இனிப்பு ஆகிய ஆறுவிதமான சுவையுமுள்ளதுமான பூமியானது, ஸகல விதமான ஸம்பத்துக்களையும் அளிப்பதாகும். 5

பிரதக்ஷிணமான ஜலமுடையதும், நிறம், மணம், சுவையுடையதுமான பூமியானது சுபகரமாகும். 6

புருஷனுடைய கை எடுப்பு மட்டத்தில் தண்ணீர் காணப்படுகின்ற பூமியானது மனதிற்கு இன்பத்தையளிப்பதாகும். 6

மண்டையோடுகளில்லாததும், பாரைகளில்லாததும், புழுக்கள் புத்துகளில்லாததும், எலும்புகளில்லாததும், பொந்துகளில்லாததும், ஸன்னமான (சிறிய) மணல்களுடன் கூடியதும், கெரி மரங்களின் வேர்கள், பற்பலவிதமான சூலங்கள், (சூலத்தைப்போல் கூர்மையான முனிகள்)

வனக் கிழி உதும-ம-ம தரிதா வுதிர-ம-ம || ௩௩ ||

நிலம் யகி பூணவாகாரம் வசுதீ வ *ராவொவடி |
 மகிவாழாஹம் து அதுவொண்ணெ(ண்) ளவாவுசுதிவாஹ
 யாதல || ௧௪ ||

மெய்தீவரகத்யாதம் ஸாநுமதாஷ்டாணஸோஸ்ரிதீ !
 ஸுஜம்மநிநயம் மெயவ ஸங்கராநாஸிமெவ அ || கரு ||

ஸ்ரீராமம் வாழ்வுலோகம் கவிஸூகரஸந்நிவடி |
வநொரமநிலம் டுங்கம் (05) ராஜவெ-காநுலவநுஸந்நிவடி||

ஸ்ரீமத் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவதே நம:

நிழலுடன் கூடியதும், சர்மகாரனுடைய (தோல் பதனிடும் தொழில் செய்கின்றவனுடைய) வீட்டையொட்டி இருப்பதும், ஒன்று, இரண்டு, மூன்று, அல்லது நான்கு வழிகளுள்ளதும், தரிதமானதும், தெளிவில்லாமலிருக்கின்ற வழியையுடையதும், பள்ளமாக இருப்பதும், பிரணவத்தின் வடிவமாக இருப்பதும், பக்ஷியின் வடிவம் போலிருப்பதும், முரவம் (முரஜம் — பேரிகை) போலிருப்பதும், மீன் வடிவமாக இருப்பதும், நாற்கோண வடிவமாக இருப்பதும், பெரிய மரங்களுடன் கூடியதும், யஜ்ஞபூமியிலுள்ள விருக்ஷங்களுடன் கூடியதும், தேக்கு அல்லது ஆலமரத்துடன் கூடிய நாக்கோண வடிவமானதும், பாம்புகளுக்கு இருப்பிடமானதும், சங்கரனுடைய பூந்தோட்டமாக இருப்பதும், ச்மசானமாக இருப்பதும், ஆசிரமஸ்தாநமாக இருப்பதும், குரங்கு, பன்றி இவைகளைப்போன்ற வடிவமுள்ளதும், காட்டுப்பாம்பு (மலைப்பாம்பு) போன்ற வடிவமுடையதும், உங்கம் (உளி அல்லது கோடாலி) போலும் முறம், உரல் போலுமிருப்பதும், சங்கு போலிருப்பதும், முளைகளுடன்

*செருவொ உதி வாொஞ்ஞா செருவொ உதி வாொஞ்ஞா ஹாவத்
உதி ஹாதி |

ஊஷாரம் சுரபிவிஜ-ஃஷம் மூஹமளஸிஸோகூதி || கள ||

சுநத்டெவம் விபம் வஸூ நிந்திதம் வஸூவாராகெ: |

ஸஹுபு-வெஸோம-ஃ அ ராம-ஃவிஜம் அ மஹி-ஃதடி || கஅ ||

யஸு கஉ-ஃவிஹிதம் ஹோஹாடெவம் ஹூதெ து வஸூ-நி |

தநஹாடொஷஹெதுஸூஸூஸு வஸ-ஃயோ தவிவஜ-ஃயெசு ||

ஹேதாஸூகீதகூஜாஹயமஜநிநடா ஷபூஸா ஹேஅகவண-ஃ

மொயாதூர்ஹோஜமஹோவஹுதுஷாஹிதா2வாக்-ஃபூதீ-

அதுஹதாயா |

கூடியதும், பூனை போலும் ஒணனைப்போலுமிருப்பதும், ஊஷார (உப்படி.க்த) பூமியாக இருப்பதும், புழுக்களுடன் கூடியதும், வீட்டுப்பல்லியின் வடிவமாக இருப்பதும் மற்றும் இதுபோன்ற வடிவமுடையதுமான பூமியானது பூதத்வத்தையறிந்தவர்களாலே நிந்திக்கப்பட்டதாகும்.

பலவிடங்களிலிருந்து ஒன்றுகூடுகின்ற வழிகளையுடையதும், வழியின் மத்தியிலிருப்பதுமான பூமியானது இகழப்பட்டதாகும்.

கீழே நிந்திக்கப்பட்ட பூமியில், அஜ்ஞானத்தினாலே செய்யப்படும் காரியமானது, மஹாதோஷங்களுக்கு ஹேதுவாகும். ஆகையால் அப்படிப்பட்ட பூமியை விலக்கிவிட வேண்டும்.

19

வெளுப்பு - சிவப்பு - மஞ்சள் - கருப்பு நிறமானதும், குதிரை - யானையின் சத்தமுடையதும், ஆறு விதமான சுனையுடையதும், ஒரேவிதமான நிறமுடையதும், பசு - தானியம் - தாமரைப்பூ இவைகளின் மணமுடையதும், கருங்கல் - உயி முதலியவைகளில்லாததும், தெற்கு - மேற்கு

வாலெவோடிநீரினா(யா)நாவரஸுரநிலிஸாபுற

ஹீநாஸிவஜ-ஜீ

ஸா ஹிலிஸ வ-யொமஜா கணடிராஹிதா ஸஸ்தா஽஽ஹெஜ

ஃநீஹெஃ || உம ||

உதி ஃயஹெ வ(ா)ஹீபாஹெ ஹிவஸீகா நா

தூதீயொய்யாயா !

திக்கில் உயர்ந்தது, கிழக்கு அல்லது வடக்கில் ஜல
ஸாரத்தை (கிழக்கு அல்லது வடக்கில் செல்லுகின்ற நீருத்
தத்தை) உடையதும், சிறந்த சுமதேனுவைப்போன்றதும்,
சூலங்கள் (முனைகள்) இல்லாததும், எலும்புகளில்லாததும்,
கெரி-பொந்துகள் இல்லாததுமான பூமியானது, ஸகல
ஜாதியினருக்கும் யோக்கியமான பூமியாகும் என்று
முற்காலத்திலிருந்த முனிவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள்.

பூ பரீகை எனும் முன்றுவது அத்தியாயம்
முற்றும்.

~*~

|| உதுயெய்யாய ||

சூகாரவண-ஸூபாதிமணாவதம் மாவஸூய ||
ஸம்மஹி ஸ்வதி: ப்ராஜ: க்ஷா கெவஸயிம் வுத: ||

வ வரிவா அகவொஷண ஐயஸூபாதிமணவ: ||
சவசூரணு மலிதாதி கெவதாஸ ஸராக்ஷஸா: ||௨||

வாவாணரம் வுஜ்ஜஸாசி காயா: மலிவரிமுஹி ||
உதி கந்தம் ஸமூஜாய: விஹிதெ மலிவரிமுஹி ||௩||

கூஷா மொயபிநாணி ஸவ-ஸீஜாதி வாவயெசி ||
௪௪ஷா தாதி விராஜாதிமஹவசூமதாதி அ ||௪||

நான்காவது அத்தியாயம்

மேதாவியான ஸ்தபதியானவன், உருவம்-நிறம்-ஒளி முதலிய குணங்களுடன் கூடிய பூமியை ஸங்கிரஹணம் செய்து தேவதைகளுக்கு பஸிகொடுத்து, பிறகு ஸ்வஸ்தி வாசன கோஷத்துடனும், ஜய சப்தம் முதலான மங்கள சப்தங்களுடன்,

“இந்த பூமியில் வஸிக்கக்கூடிய பூதங்களும்-தேவதைகளும்-ராக்ஷஸர்களும், இந்த பூமியிலிருந்து விலகி, வேறு வாசஸ்தலத்திற்குச் செல்லவேண்டும். இந்த பூமியை நான் எடுத்துக்கொள்ளப்போகிறேன்.” என்ற மந்திரத்தைச் சொல்லி பூபரிகிரஹம் செய்யவேண்டும்.

பிறகு அந்த பூமியை உழுது, கோமயம் (பசுவின் சாணம்) கலந்த ஸகலவிதமான விதைகளையும் அந்த பூமியில் விதைக்கவேண்டும். அந்த விதைகள் முளைத்து பக்குவமடைந்ததும் பலங்களுடனும் இருப்பதைப் பார்த்து,

ஸவஸுஸாஸு ஸவஸுஸாஸு ததொமாஸுத் வாவஸெக் |
யதொ மொஸி: வரிசுராணுஸவஸுராணெஸு வுலிதி ||

ஸம்ஹாஷவஸுஸாஸெஸு நிய-ஸுதகஸுஸுஸுத் |
வஸுஸவஸுஸுஸுஸெ: மெஸெ: ஸம்ஸுஸுதம் ஸுஸு-
ஸெஸுஸு || சு ||

ஸுஸுதம் மொஸுஸுஸுஸெஸுஸு மொஸுஸுஸுஸு:
ஸுஸுஸுஸு ||

அஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு: மொஸுஸுஸு: சுஸு
ஸுஸுஸு || ||

அந்த பூமியில், காளைகளுடனும் கன்றுகளுடனும் கூடிய
பசுமாடுகளை வளரிக்கும்படி செய்யவேண்டும். ஏனெனில்,—

பசுக்களினுலே ஸஞ்சரிக்கப்பட்டு, அவைகளின்
காலடிகள் பட்டதும், அவைகளினால் முகர்ந்து பார்க்கப்
பட்டதுமான பூமியானது, பரம பவித்ரமாகி பூஜிக்கத்
தக்கதாகிறது. 5

ஸந்தோஷமடைந்த விருஷபங்களின் சப்தங்களினுலே
அந்த பூமியிலிருந்த தோஷங்கள் யாவும் அலம்பப்பட்டு
(விலகி) விடுகின்றன.

கன்றுகளின் வாயிலிருந்து சிந்திய நுரைகளினுலேயும்,
(பசுக்களின்) பால் பெருக்குகளினுலேயும், அந்த பூமி
யானது ஸம்ஸகரிக்கப்பட்டதாகிறது. (சுத்தம் செய்யப்பட்ட
தாகிறது. 6

பசுக்களின் மூத்திரத்தினுலே நினைந்தும், அவைகளின்
துணைத்தினுலே முழுதப்பட்டு, அவைகளின் அசைவினுலே
நினைம் பெற்றும் விளங்குகின்ற அந்த பூமியானது, அவை
களின் குளம்படிகளினுலே, கௌதுபகந்தனம் செய்யப்பட்ட
தாகிறது. (காப்புக் கட்டப்பட்டதாகிறது.) 7

மொமஸெந ஸோலிஷம் வாணதொயெஸுமா வாநா :
தயா வாணதிலொவெத நகூத்ரு (தெரு) விஷயெ
ஸுமெ || அ ||

காணெ அ ஸுமெ அ உமூலிதெ-அ ஸுயெஸிதெ :
கூதெதெ: ஸுதயுலெஸு எவிலிகெ-விபீயதெ || கூ ||

ஸுமூலெணெ யயாஸூதூ வாஅயெகி ஸுஸிவாஅகூ :
வஸூயெத ததஸூலிநு வாநயெகி வஸுபாதயூ || ௮ ||

காநிலாகூ மூமூம் அதூஸுஸூலிதெ :
கிமாமஸூலெஸுமூகூலெஸூகூலெஸூலெஸூ || ௯ ||

கீழே கூறப்பட்ட பலவிதங்களினாலேயும் அந்த பூமி யானது, பசுவின் மணத்துடன் கூடியதாகிறது. பிறகு புண்ய தீர்த்தங்களைத் தெளிப்பது அல்லது பாச்சுவதனாலே, அந்த பூமியானது, ஸகலவிதமான சுபங்களையும் (மங்களங் களையும்) அளிக்கக்கூடியதாகிறது. 7

அப்படிப்பட்ட பூமியில், ஜ்யோதிஷிகர்களினாலே சிறந்ததென விரும்பி நிச்சயிக்கப்பட்ட திதி, நகூத்திரம், கரணம், லக்கினம் முஹூர்த்தம் இவைகளுடன் கூடிய சுபகரமான காலத்தில், அகூதைகளினாலேயும், வெண்பு புஷ்பங்களினாலேயும், பவிறரணம் செய்யவேண்டுமென்று கூறப்பட்டுருக்கிறது. 8

பிறகு பிராம்ஹணர்களினாலே, ஸ்வஸ்தி வாசனம் செய்யும்படி செய்யவேண்டும். 9

பிறகு அந்த பூமியின் மந்தியில் ஓரிடத்தில் ஒரு முந்நி அகலம் நீளம் உயரத்திற்கு சச்சுரமாக, உயரம் குறையாம விருக்கும்படி பூமியைத் தோண்டி அதிலிருந்து மண்ணை எடுத்துவிடவேண்டும்.

சுது-பிசுவா யலா ததாயம் தம் கூவலறிவநுதி அ !

அந்நாகூர்திற்பெருண லாவரத்தொழுகை ௨ || ௧௨ ||

வயலா து தது ஸ்ரீஜி நிராடிள வரிவரையெகி !

தவத்தி கவிபவத்தி அஹத்திபொ ஸாமிஹத்திபவா

வரலாறு: || ௧௩ ||

മുഖ്യമന്ത്രിയുടെ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ

ਪੰਨਾ ੧੦੫

சுயம் சந்தி : —

சுவாமிநாதர்-தி வய-ஆம் யதயாதெத தெழிநீ !

உதும் வீய-புராணாய நடுஸெல் உஸு - சிவா மவ ।

உவவாஸஸுவகூடுதெ டெதம் ஸம்ஸம் ஐவம் ஐதத: || கரு ||

மேதாவியாக இருப்பவன், பிறகு இரவின் ஆரம்ப காலத்தில், அந்தக் குழியை, சந்தணம் — அஷுதை முதலியவைகளினாலே பூதஜ செய்து வணங்கி அந்தக் குழியில் ஜலத்தைவிட்டு நிற்ப்பவேண்டும்.

பிறகு யஜுமானன் (அல்லது ஸ்தபதி;) சுத்தமாக இருந்துகொண்டு, மன அமைதியுடன், அந்தக் குழியின் பக்கத்தில் பூமியில் தர்பைகளைப் பரப்பி அதன்மீது கிழக்கில் தலை யை வைத்துக்கொண்டு படுத்திருக்க வேண்டும்.

இது மந்திரம்.—

“வேற பூமிதேவி நீ இந்த பூமியில் உத்தமமான
வீர்யத்தை அடைந்து, (சிறந்த பூசாரமுடையவளாக
இருந்துகொண்டு,) தனம் தானியங்களுடன் மேலும் மேலும்
விரித்தியடையவேண்டும். உன்னை வணங்குகிறேன்.

சுஹ சூரீள வரீசுஷித தம் கூலவம் ஸ்ருவநிஸ-ஃயா: |

ஸாவஸெஷம் ஜயம் ஐயஷா தஜாஹஜம் ஸவ-ஸெஸவபெ ||கக்||

சூரிஸவஸூ-ஹிநாஸாய் ஸூஷெ யாதஜநசூய: |

வலரிதெ தஜூஜா வாதெ ஸஜதா ஐயஜா ஜதா || கள ||

உஜ்ஜா ஸூஸ-ஜூஜாயிகஜா ஹீநா ஹீநா ஜூஜா ஜஹீ |

மங்களங்களை யளிப்பாயாக. ” என்ற இந்த மந்திரத்தை ஜபம் செய்துவிட்டு, பிறகு உபவாஸத்தைத் துவக்க வேண்டும். (இந்த மந்திரத்தை ஜபித்து பூமியை வேண்டிக்கொண்டு தர்பைகளாலான படுக்கையில் படுத்துக் கொண்டு, தர்பைகளாலான படுக்கையில் படுத்துக்கொண்டு அந்த இரவு உபவாஸமாக இருக்கவேண்டும். என்பது பொருள்.) 15

மறுநாள் காலை யில் புத்திமானான ஸ்தபதியானவன், அந்தக்குழியை பரீக்ஷித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

அந்தப் பள்ளத்தில் விட்ட ஜலமானது முழுமையும் சுண்டிப்போகாமல், மீதி இருந்தால், அந்தப் பூமியானது, ஸகலவிதமான செல்வங்களையும் அளிக்கக்கூடியதாகும். ஆகவே அந்தப் பூமியை கிரஹித்துக்கொள்ளவேண்டும். 16

அந்தக்குழியானது ஈர நைப்பு உடையதாக இருந்தால் அது நாசத்தையளிக்கும். அந்தக் குழியானது ஈர நைப்புக் கூட இல்லாமல் உலர்ந்திருந்தால், அந்த பூமியானது, தனம்-தானியம் இவைகளை அழித்துவிடும். ஆகவே இவ்விதமான இரண்டுவித பூமிகளையும் விலக்கிவிட வேண்டும். 17

குழியைத் தோண்டி எடுத்த மண்ணை அந்தக்குழியில் போட்டால், அந்தக் குழியானது அந்த மண்ணினாலே நிரம்பியிருந்தால், அந்த பூமியானது மத்திமமாகும். குழி

தலயம் ஹவூஸூஜிஷ்டம் தக் கிஷ்டி ரதம் வறொ: |

வணயிஸகிரோத் து ப்ராஜாவதஜிஷ்டி ஷூதத் || ௫ ||

ஷஜிஸ்தியூதூஸூஷி: வவ்விஸக யநுமுஷம்: |

யாதெ ஹஸ்யநெ கிஷ்ட: ப்ராஜாவதஜம் விஸாதகெ || ௬ ||

வாஸூஸூதா து யநுஸூஷி: முஜாஜீதா யநுமுஷம்: |

ஸவெஷூஸூவி வாஸூஸூதா கிஷ்டரெவாய்வா ரத: || ௭ ||

ராதிரெஸூவ ராஜிஸூ ஹஜொ ஸாஹு: கர: ஷூத: |

ஹவூ: ஹதூயூதூஷி: யஷிரெஸூவ ப்ரூஷிஷி: || ௮ ||

விதஸ்தி 2-கொண்டது ஹஸ்தம் என்றும் கிஷ்டுரன் றும் கூறப்படும்.

25-அங்குலம் கொண்டது பிராஜாபத்யம் (ஹஸ்தம்) எனப்படும்.

26-அங்குலம் கொண்டது தநுர்முஷ்டி எனப்படும்.

27-அங்குலம் கொண்டது தநுர் கிரஹம் எனப்படும்.

யாதம் (வாஹனம்) சயநம் (படுக்கை) இவைகளை ஹஸ்தத்தினாலே அளவிடவேண்டும்.

பிராஜாபத்தியத்தினாலே விமானத்தையளவிட வேண்டும். 6

வாஸ்துக்களை தநுர்முஷ்டியினாலே அளக்கவேண்டும்.

கிராமாதிகளை தநுர் கிரஹத்தினாலே அளக்கவேண்டும்.

அல்லது வாஸ்துக்கள் எல்லாவற்றையும் ஹஸ்தத்தினாலேயும் அளவிடலாகும். 7

ரத்நி-அரத்நி-புஜம்-பாஹு-கரம்-இவைகள் ஹஸ்தத்தின் பரியாய பதங்களாகும்.

4-தநுர் கொண்டது தண்டமாகும். தண்டமானது யஷ்டி என்றும் கூறப்படும். 8

உண்ணாவுமுணாரஜு: உண்ணமு-கோம் அ வ துதழ் !
தமரம் திமலம் வெடும் வெஸாநீநதவி ராவயெசி || ௧ ||

மஹாநீநாம் து ஹவெந யாதெ அ ஸயநெ ஸுயெய: !
விதவீநா விபாதவதூ கூசுமூணாரம்முமெந து || ௨ ||

யவெநாநீயஸாம் பாநநெவம் பாநகூம் விதூ: !
உயலாம்முவிஉயலூவவ-கோதூரையதம் து யசி || ௧௧ ||

கத-கோதூரம்முமும் வெபூதம் யாமாநீநாம்
வ்யஸவதெ !
கெஹுஸூரம்முமும் யெதூவாரிஷாசி விபீயதெ || ௧௨ ||

வனவநெவம் விபீகா து ஸூவதி-கோவயெசி உயலு !

8-தண்டம் கொண்டது ரஜ்ஜு எனப்படும்.

கிராமம்-பத்தநம்-நகரம்-நிகமம்-கேடம்-வேச்ம முதலிய
வைகளை தண்டத்தினாலே அளவிடவேண்டும். 9

புத்திமாண்கள், கிரஹம் முதலியவைகளை ஹஸ்தத்தி
னாலும், யாநம்-சயநம் இவைகளை விதஸ்சியினாலும்,
சிறிதாக இருப்பவைகளை அங்குலத்தினாலும், அல்பமான
வைகளை (மிகச் சிறியவைகளை) யவையினாலும் அளக்க
வேண்டும். இவ்விதமாக அளக்கவேண்டிய விதிகளைத்
தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். 10½

கர்தாவினுடைய (யஜமானுடைய) கையின் நடுவிரலின்
மத்திய பர்வாவினுடைய நீளமானது, மாத்ராங்குலம் எனப்
படும். இந்த மாத்ராங்குலமானது யாகம் முதலியவை
களுக்கு (யாகசாலை முதலியவைகளை அளவிடுவதற்கு)ச்
சிறந்ததாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

தேஹஸ்தாங்குலமானது மேலே கூறப்பட்டிருக்கிறது,

ஹவணி ஸ்ரீஸ்ரீநொநொகெ அதுய-ராஸ வக-ஃஹி: ||க௭||

ஸ்ரீவதி: ஸுதகூழாஹீ அ வய-ஃசி: தக்ஷகஸ்யா |

புலிபுஷ்பஸங்கீண-ஃஜாதிஜொஹீஷ்டுக்ஷண: || க௮ ||

ஸ்ரீவதி: ஸ்ராவநாஹ-ஃஸூதாஃ ஸவ-ஃஸாஸூ விஸாராஃ |

ந ஹீநா-ஃமொஃதிரிகூ-ஃமொ யாதி-ஃகஸூ-ஃ ஃயாவா: ||க௯||

ஸ்காஸ்யெ-ஃரொநஸூதா-ஃதூ-ஃதஸூ ஹிஜாதவாநு |

மணிதஜூ: வு-ராணஜூ: ஸதஜ்வாஃ கிதொ-ஃய: ||க௧||

அதி-ஃஜூஸ வ-ஃஷ்பஜூஸாஹீஸூவஜூஸூபக: |

சுரொஹீ அரபூ-ஃரஃ அ ஸதவஜூஸநவதி-ஃத: || க௧ ||

ஸ்தபதியானவன், இவ்விதமாக மானவிதிகளை நன்கு தெரிந்துகொண்டு (வஸ்துக்களை) அளக்கவேண்டும்.

ஸ்தபதிகள் அவரவர்கள் செய்யும் காரியங்களினாலே, ஸ்தபதி 1, ஸூத்ரகிராஹி 2, வர்தகீ 3, தக்ஷகன் 4, என்று 4-விதமாக ஆகிறார்கள்.

பிரஸித்தமான தேசத்தில் ஸங்கீர்ண ஜாதியில் பிறந்தவனும், விரும்பத்தக்க சுபலக்ஷணங்களுடையவனும், ஸகல சாஸ்திரங்களையுந், கற்றறிந்தவனும், அங்கங்கள் குறைவாகவோ கூடுதலாகவோ இல்லாதவனும், தார்மிக னாகவும், தையயுள்ளவனும், பொருமையில்லாதவனும், அஸூயை இல்லாதவனும், சோம்பலில்லாதவனும், குலப் பெருமையுடையவனும், கணிதமறிந்தவனும், புராணங்களை அறிந்தவனும், ஸத்தியம் (உண்மை) பேசுகின்றவனும், இந்திரியங்களை ஜயித்தவனும், சித்திரக்கலையை அறிந்தவனும், ஸகல தேசங்களையும் (ஸகல தேசங்களிலுமுள்ள விசேஷங்களையும்) அறிந்தவனும், அன்னமளிப்பவனும், பேராசை இல்லாதவனும், ரோகமில்லாதவனும், தவறுதல்

ஸூர்தாடிபிஸுவினு வாஸுவிடிதாஸுபாரத: !

ஸ்ரீவதேஸ்வரீ பரிஷத்ரா வா ஸூத்ரம் ஹீ

ஸுதொயவா ||கரி||

பெருவதல்; ஐதாநுமாரி அ ஸைககிபாராடி: |

ஸூதுபிண்புவாதஜி: மானொநாநவபாணவிக் ||கச||

பெரண்டாவி-ஷேகாஜ், நாம் ஸ்கூலுக்கு வரவில்லை. ய: 1

தகஷிணாஸி ஸ்ரீமந்ருஷிதாணாம் தகஷிசுஸ்ரீ து கீதி-3-த: ||

இல்லாதவனும், ஸப்த விதமான (7 - விதமான) வியஸனங்கள் (துக்கங்கள்) இல்லாதவனும், நல்ல மனது உடையவனும், நிகழ்த மனதுடையவனும், வாஸ்து வித்தையாகிய ஸமுத்திரத்தின் கரையைக் கண்டவனுமான “ஸ்தபதியானவன்” (வீடு முதலியவைகளையும், தேவாலயங்களையும், தேவதாமூர்த்திகளையும்,) நிர்மாணம் செய்து ஸ்தாபிப்பதற்கு தகுதியுள்ளவனாவான். 17½

அந்த ஸ்தபதியின் சீடன் அல்லது மகனாக இருப்பவனும், ஸ்தபதியின் உத்தரவை அனுசரித்து நடப்பவனும், சுகல காரியங்களையும்றிந்தவனும், ஸூத்ர பாதம்-தண்டபாதம், (ஸூத்ரம் விழுந்த இடம், அளவுபேகால் விழுந்த இடம்) இவைகளை அறிந்தவனும், அகலம்-நீளம்-உயரம் இவைகளை நன்றாக அளக்கத் தெரிந்துகொண்டவனும், “ஸூத்ரகிராஹி” (கயிறு பிடிப்பவன்) ஆவான். 19

யாதொருவன் பெரிதாகவோ, சிறிதாகவோ இருக்கின்ற கருங்கல்-மரம்--செங்கல் இவைகளை ஸூத்திர கிராஹியின் அபிப்பிராயத்தை அனுசரித்து செதுக்குகிறானோ, அவன் “தஷகன்” என்று கூறப்படுகிறான். (தஷகன்-தச்சன்)

உத்தேசஜ்ஞா முணீ ஸக்து: ஸவகேசேஷதஞ்சு: |

தகூகஸூகூஷ்ணைநாஸூநு உவயசுவரி யுக்தித: || ௨௧ ||

வரஜிக்ருக வயக்சி: வெநாக்து: ஸுதத:-

முஹ்யநுமஸூதா |

கேசினோ நிவாணாஸூகா: ஸவவனொ உயாவரா: || ௨௨ ||

முருஹகூஸூதா ஹ்யஷா: ஸூவதஜ்ஞாநுமஸூதா |

தெஷாநெவ ஸூவதஜாவத: விஸூககேசீ ஸம்ஸூதத: || ௨௩ ||

வநவிவிசேநா ஹி ஸவெசேஷா ககேசு கதசோ ந ஸக்துதெ ||

தஷாநெதகி வஷா வுதஜ்யம் ஸூவதஜாதி ஸுதஷ்யடி ||

மண்ணிருலாகக்கூடிய காரியங்களை அறிந்தவனும், நல்ல குணங்களுடையவனும், (எதையும் செய்யக்கூடிய) ஸாமர்த்திய முடையவனும், எல்லாக்காரியங்களையும் தன் அபிப்பிராயப்படி செய்கின்றவனும், உடனே செதுக்கக் கூடியவனும், இதில் மேன்மேலும் யுத்தியினாலே விருத்தி செய்கின்றவனும், எப்பொழுதும் ஸுத்ரகிராஹியை அனுஸரித்து இருப்பவனும் 'வர்தகி' என்று கூறப்படுகிறான்

காரியங்களைச் செய்யும் ஸாமர்த்தியமுடையவர்களும், சுத்தமான மனதுடையவர்களும், பலமுடையவர்களும், தயவு உடையவர்களும், குருபக்தி உடையவர்களும், எப்பொழுதும் ஸந்தோஷமுடையவர்களும், எப்பொழுதும் ஸ்தபதியின் உத்திரவை அனுஸரித்து நடப்பவர்களுமான அவர்களுக்குள், ஸ்தபதியானவன், விசுவகர்மா, என்று கூறப் பட்டிருக்கிறான். இவர்களில்லாமல் எல்லோருடைய காரியங் களையும் செய்ய முடியாது. ஆகையால், ஸ்தபதி முதலிய நான்குபேர்களையும் எப்பொழுதும் பெருமையாக பாவிக்க வேண்டும்.

வனவிஸ்வ வததாழிவிரத் தொகெ

விநா ம ஹீதும் ஸுகூதம் ந ஸகூத |

தெரெவ ஸாயகம் மூருணாய தஸூக

ஹஜ்ஜி லோகம் ஹவதஸூ உததீதா || ௨௫ ||

உதி உயர்த்தெ வாஸுஸாஸு லோநாவகரணம் நார

வஹுலோயாய : |

இந்த ஸ்தபதி முதலியவர்களில்லாமல், இவ்வலகத்தில் நல்லகாரியத்தைச் செய்ய முடியாது. ஆகையால், அவர் களுடன், மனிதர்கள், குருவினாலே, ஸம்ஸாரத்தினின்றும் (விடுதலையையடைந்து) மோக்ஷத்தை அடைகிறான். 25

மாதேபகரணம் என்னும் ஐந்தாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

சுய ஷஷோய்யாயஃ ||

வசுஷ்டிஹம் ஷிஷ்ரிஷ்டிஹம் ஸங்குநாஹகேஷாடியெ ஸதி |
உத்தராயணஸோஸெ து ஸங்குவசுஷ்டி ஸுஹோடியெ || ௧ ||

புஸஸ்த வசுஷ்டி வார)கசுஷ்டெ விஹெ ஸூய-ஹ்ணெ |
மஹீதவாஸுஹ் ஹெய்த து ஸஹம் க்ரகா ஹுவஸு || ௨ ||

ஹெந ஹ்ணாஹெ ஸஹம் து உதாராஸு ||
தஹ்யெ ஸூவயெஸு ஸங்கும் தஹ்நஹ்நொஹ்தெ || ௩ ||

சுரகிஹத்ரஹ்யாஹ்நெகாஹ்நு ஹவெஸு |

ஆறுவது அத்தியாயம்.

சங்குவைக்கொண்டு திக்கு நிர்ணயம் செய்யும் முறை-
ஸூரியோதயமான பிறகு சங்குவை வைத்து திக்கு
நிர்ணயம் செய்வதைக் கூறுகிறேன்.

உத்தராயணம் ஆறு மாதங்களுள் யாதாமொரு
மாதத்தில், சுக்லபக்ஷத்தில், சுபகிரஹங்கள் அஸ்தமனம்
அடையாத காலத்தில், சுக்லபக்ஷத்தில், சுப நக்ஷத்திரத்தில்
(சுபவாரத்தில்) ஸூரியமண்டலம் நிர்மலமாக இருக்கும்
பொழுது, தனக்காக கிரஹிக்கப்பட்டிருக்கிற வாஸ்துவின்
மத்தியில், பூமியை ஸம்ப்படுத்தி, ஒருகோல் சதுரத்திற்கு,
அந்த பூமியில் ஜலத்தைத் தெளித்து அதை ஸம்பூமியாகச்
செய்ய வேண்டும். அந்த பூமியின் நடுவில் சங்குவை
ஸ்தாபனம் செய்ய வேண்டும். வைக்க வேண்டும் *

சங்குவின் மானத்தை இப்பொழுது கூறுகிறேன்:—

* சங்குவை, சந்தனம், குங்குமம், புஷ்பங்களினாலே
அலங்கரித்து வைப்பது ஸம்பிரதாயம்.

உலுமும் வஹுமும் வுலுமும் வுலுமும் வுலுமும் வுலுமும்
வாழ || ௪ ||

கஹுமும் வுலுமும் வுலுமும் வுலுமும் வுலுமும் வுலுமும்
வாழ || ௫ ||

கஹுமும் வுலுமும் வுலுமும் வுலுமும் வுலுமும் வுலுமும்
வாழ || ௬ ||

கஹுமும் வுலுமும் வுலுமும் வுலுமும் வுலுமும் வுலுமும்
வாழ || ௭ ||

சங்குவின் உயரமானது ஒருமுழமாகும் * அதன் உச்சி
ஆனது ஒரு அங்குலமாகும். அதன் மூலத்தின் அகலமானது
ஐந்து அங்குலமாகும். அது வட்டமாகவும் வடு இல்லாமலும்
(பொக்கை போரை இல்லாமலும்) இருப்பது சிரேஷ்டமாகும்

பதினெட்டு அங்குலம் உயரமுள்ளது (சங்கு) மத்யம
மாகும். பன்னிரண்டு அங்குலம் உயரமுள்ளது அதமமாகும்.
அதன் அடியானது உயரத்திற்குத்தக்க பருமனுடையதாக
இருக்க வேண்டும். ஒன்பது அங்குலம் உயரமுள்ளது
அதமாதமமாகும்.

கஜத்தம்—சந்தனம் — கருங்காலி — வெண்கருங்காலி
வன்னி-பரம்பை-புளி-இவைகள் சங்கு செய்வதற்குக்
கூறப்பட்ட மரங்களாகும். 6

இந்த மரங்கள் நீங்கிய ஸாரமான (அழுத்தமான)
மரங்களினாலே, அதன் அக்கிரபாகத்தைச் செய்யவேண்டும்.
அது சித்திரங்களுடையதாகவும், வட்ட வடிவமாகவும்
(குடை போலவும்) இருக்க வேண்டும்.

* சங்குவுக்குக் கூறப்படுகின்ற மரத்தினாலே சங்குவை
செய்து, வேறு ஸாரமுள்ள மரத்திலே, ஒரு அங்குலத்தில்
குடை போலச்செய்து, அதன் உச்சியில் சேர்த்த வேண்டும்,
என்பது பொருள்,

ஸங்குஃ க்ரவா லிதாடிள து ஸ்ராவயெடாத்மலிததெ || ௭ ||

ஸங்குஃ லிமுணலாதெந தத்யெத லணமும் லிவெசு |

வலிவ-லாவராஹயொ ஹாயா யதி தத்யுநாஹமா || ௮ ||

ததிநு-உயமம் ஸலிதம் வலிவ-லாவரலிமிஷதெ |

ஸிநு-உயாஹரம் ஹாஹ ஸமராததவ-ஹமடி || ௯ ||

இவ்விதமாக சங்குவை செய்து, தனக்காகக் கொள்ளப் பட்டபூமியில், அந்த சங்குவை, தினாதியில் (காலவேளையில்) ஸ்தாபிக்க வேண்டும். 7

(சங்குஸ்தாபனம் செய்யப்படும் பூமியில், சங்குவை ஸ்தாபனம் செய்வதற்குமுன்,) அந்த பூமியின் நடுவில், சங்குவின் அளவைப்போல இரண்டு பங்கு அகலமுள்ள மண்டலத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். பூர்வாஹணத்திலும், அபராஹணத்திலும் (காலையிலும் மாலையிலும்) சங்குவின் நிழலானது அந்த மண்டலத்தைத் தொடும் பொழுது, இரண்டு பக்கங்களிலும் இரண்டு பிந்துக்களை (பிந்து-புள்ளி) கல்பிக்கவேண்டும். அந்த இரண்டு பிந்துக்களையும் ஒன்று சேர்த்து ஸுத்திரத்தைக்கல்பிக்க வேண்டும் இது கிழக்கு மேற்குதிக்குகளாகும்.

இந்த இரண்டு பிந்துக்களின் மத்தியில் சுழன்று வரக் கூடிய, முகம்-புச்சங்கையுடைய மீன் வடிவத்தைக் கல்பித்து, அதை தெற்கு வடக்காக வைத்து, தெற்கு-வடக்கு-இரண்டு பக்கங்களிலும் இரு புள்ளிகளை வைத்து, அவ்விரண்டு புள்ளிகளையும் ஸுத்திரங்கொண்டு ஒன்று சேர்க்க வேண்டும். இவ்விதமாக இரண்டு ஸுத்திரங்களைக் கல்பித்துக் கொள்ள வேண்டும். 8

பிறகு, புத்திமானான ஸ்தபதியானவன், மேற்கிலிருந்து வடக்குவரையிலும், கிழக்கிலிருந்து வடக்குவரையிலும், பக்க வாட்டில் ஸுத்திரங்களைக் கல்பித்துக் கொள்ள வேண்டும்,

உகநிணொ தூரம் ஸூத்ரம் னவம் ஸூத்ரம் உயம்
நதிலெகி |

உதமாபூவராணாநி பய-அணாநி விநிக்நிவெகி || ௮ ||

ஸூத்ராணி ஸூவகி: ப்ராஜு: ப்ராமுதூரஸுவாநி அ |
கதூயாயம் வுஷ்மெ ராஸாவவஹாயாத் நாவூ ஹி || ௧௧ ||

மெஷெ அ பியுநெ ஸிம்ஷெ துநூயாம் உதம்முநம் நயெகி |
கூஸீரெ வுபுநிகெ உகிவெதெ ஸொயயெகி |
அதூரம்முத || ௧௨ ||

யதூ:கூம்ஷெ உதம்முநம் உகரெஉஷாம்முநம் தயா |
மாயாயா உகநிணெ வாநெ நீகா ஸூத்ரம் ப்ராஸாரயெகி ||

சுஷ்யஷ்யாயதா ரஜு: தாவகெதகவநுமெ: |

கன்னி-விருஷபம்-இரண்டு ராசிகளிலும் அபச்சாயை
கிடையாது. மேஷம்-மிதுனம்-ஸிம்மம்-துலாம் இந்த நான்கு
ராசிகளிலும் இரண்டங்குலம் தள்ள வேண்டும். கடகம்-
விருச்சிகம்-மீனம்-இந்த மூன்று ராசிகளிலும் நான்கு
அங்குலம் சோதிக்க வேண்டும். தனுஸ்-கும்பம் இந்த
இரண்டு ராசிகளிலும் ஆறு அங்குலம் சோதிக்க வேண்டும்.
மகரராசியில் எட்டு அங்குலம் சோதிக்க வேண்டும். (கீழே
கூறியுள்ளபடி சங்குவின் நிழலில், அந்தந்த ராசிகளில்
அங்குலங்களைக் குறைக்க வேண்டுமென்பது பொருள்) 12½

சாயையின் தென்பக்கத்திலும் வடபக்கத்திலும், கீழே
கூறிய கணக்குடன் ஒதுக்கி (உத்தராயணமானால்,
வடக்கிலும் தக்ஷிணாயணமானால் தெற்கிலும் ஒதுக்கி) ஸூத்
திரத்தைக் கல்பிக்க வேண்டும்.

ரஜ்ஜுவானது 68 அங்குலம் நீளமுள்ளதாக இருக்க
வேண்டும். அந்த ரஜ்ஜுவானது, பனைநாறு-தாழை

காவ-காவவட்டஸுதெய்யு டெஹெ-த-தெய்யு
வதுதெஹெ: || ௧௪ ||

சும-மூ(யு)முலஸுதெய்யு திவதி-த-முயிவதி-தா |
தெவதிதெஹெவாநாஃ தெஹெய்யு திவதி-தகா || ௧௫ ||

வதி: வாதிரதெய்யு வயுத: கதிரிணி தயா |
வாதஸு-க-முலா: தெய்யு: சுதெஹெ வா வாதாநாஸு ||

வாதாநாஸு-மூ(யு)தெஹெதெய்யு து தெஹெ-த: |
வதி-த-தெஹெவாநாஃ துதெஹெதெய்யு வதி-தெஹெ
வதி-தெஹெ || ௧௬ ||

நாறினாலாவது, தருப்பையினாலாவது, ஆலவிமுதினாலாவது
மறையுரியினாலாவது விரல் நுனியின் பருமனுள்ளதாக
இருக்கவேண்டும். முப்பிரியுள்ளதாகவும், முடிச்சு இல்லா
மலுமிருக்கவேண்டும்.

இது, தேவதைகள், பிராமணர்கள், கூத்திரியர்கள்,
இவர்களுக்குக் கூறப்பட்டதாகும். மற்ற வைசியர்-கூத்திரர்
களுக்கு 2. பிரிகளுள்ளதாக இருக்க வேண்டும். 15

வெண்கருங்காலி-கருங்காலி-இலுப்பை-பாலை இந்த
மரங்கள், பூமியினுள் அடித்துப் புதைக்க வேண்டிய
சங்குவுக்குக் கூறப்பட்ட மரங்களாகும். (மரங்கள் வைரம்
பாய்ந்ததாக இருக்க வேண்டுமென்று கொள்ள வேண்டும்.)

அந்த சங்குவானது, பதினேரு அங்குலம் முதல்
இருபத்தேரு அங்குலம் வரையில் நீளமுள்ளதாக இருக்க
வேண்டும். அதன் அடியானது, ஒரு முஷ்டியளவு (பிடி
அளவு) கனமுள்ளதாகவும், நுனியானது, ஊசியைப்
போலவுமிருக்க வேண்டும். 17

மூலக்ஷா வாஹஸ்தொ மூலக்ஷா வாஹஸ்தொ
உவ: |

உக்ஷிணைநாஷ்டம் மூலக்ஷா தாயெடிஷ்டவி: குராக் ||௧௮||

புறாணை: ஸ்வபதி: புறாணை: தக்ஷணக்ஷாபகாஷ்டயா
புறாணைஸ்து பிதக்ஷா புறாணை: நிபதிதம் ஹி யக் ||

தக்ஷிணை: வரிதொ ஹமெ ஸ்து வயக்ஷிணை
மஹஸ்து பிதக்ஷாஸ்து ஸ்வபதிதம் ||

வடிவிதக்ஷாஸ்து ஹி விதக்ஷா: ஸ்து பிதக்ஷா
மூலக்ஷா உக்ஷிணை மஹ: தக்ஷணக்ஷா ஸ்து
வாததக்ஷ || ௨௧ ||

மேதாவிதான ஸ்தபதியானவன், கிழக்கு முகமாகவோ
வடக்கு முகமாகவோ உட்கார்ந்து கொண்டு சங்குவை
(சங்குவின் நுனியை பூமியிலுன்றி வைத்து) இடது
கையினால் பிடித்துக் கொண்டு, வலது கையினால் சுத்தியை
பிடித்து, வைத்துக் கொண்டு, சங்கு ஸ்தாபகனுடைய
அனுமதியுடன், அந்த சங்குவை எட்டுதடவை அடிக்க
வேண்டும். 18½

யாதொரு ஸூத்திரமானது அளவுகளினால் நிச்சயிக்கப்
பட்டதோ, அது, பிரமாண ஸூத்திர மெனப்படும் அதைச்
சுற்றிலும் வெளிப்பக்கத்தில் கல்பிக்கப்படும் ஸூத்திரமானது,
பர்யந்த ஸூத்திரமாகும் (பர்யந்தம்-பக்கம்). கர்ப்ப
ஸூத்திரம் முதலியது, விந்யாஸ ஸூத்திரமாகும். இது
தேவபதத்திற்கு (தேவாலயத்திற்குக்) கூறப்பட்டதாகும். 20

பதவிந்யாஸ ஸூத்திரமானது விந்யாஸ ஸூத்திர
மாகும். (விந்யாஸ ஸூத்திரம் எனப்படும்.)

ததுதூசு ஸங்குராதெந தீவா* ஸங்கு

திவாதயெசி |

உவாநம் நிஷ்ஷாய-ஃ வா வித்ய-ஃ வாய தசி ஹவெசி ||

நமரமுரூபமெ-ஷு *வாயுதி(ஹூதி)ரஜுவாததழ் |
சுவாஅதாஸாதிதூதிஅதன் ப்ராக்வுததழ்வாததழ் ||

புதிஅதாஸாதிவாவ-ஹான் விவாபெசி டிஷ்ஷினோததழ் |
புஷ்ஷஸாநாசி வாவ-மதம் தசிதிவாததழ்
ததுஅதிதெ || உச ||

வீடுகளுக்குத் தென்பக்கத்தில் கர்பமாகும் (கர்பஸ்தானம்) அதன் பக்கத்தில் ஸுத்திரபாதனம் செய்யவேண்டும். அந்த ஸுத்திரத்திலிருந்து, சங்குவின் அளவுக்கு நீக்கி சங்குவை நடவேண்டும். (அடிக்கவேண்டும்.) அதில் வெளியில் போவதற்கு வாசல்படியை கல்பிக்கவேண்டும். 22

நகரம்-கிராமம்-துர்கம்-இவைகளில், வாயு திக்கு முதல் ரஜ்ஜுபாதனம் செய்யவேண்டும். தெற்கு முதல் வடக்கு வரையில், கிழக்கு மேற்கில் செல்லும் ஸுத்திரமாகும். மேற்கு திக்கு முதல் கிழக்கு திக்கு வரையில் தெற்கு வடக்காக மற்றொரு ஸுத்திரத்தை விடவேண்டும். (கல்பிக்கவேண்டும்). பிரம்ஹஸ்தானத்திற்கு கிழக்கில் உள்ள அந்த ஸுத்திரத்திற்கு *திரி ஸுத்திரம் என்று பெயர். 24

*ஸங்கு உததூசு ஸுததூசு உதி வாராநாழ் |

*வாயுதி உதி வாராநாழ் |

†வாயு-மதம் வெசி உதி வாரொ யுத உதி ஹாதி |

* அந்த ஸுத்திரமானது பிரம்ஹஸ்தானத்திற்குப் பக்கங்களிலிருந்தால் அதற்கு திரிஸுத்திரம், என்று இருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

M. M. 3.

ததொ யதம் வயுரிமம் யாததம் டகநிணமம் தத: |

வ ஹவ்யாநாடி தரமம் ஸுவலிததநியதெ || ௨௫ ||

*ஸுவபுராணம் யகிவருத்ரம் தகிவபுராண-

லிஹொயுதெ |

வனகஹஸம் லிஹஸம் வா திஹஸம் வரிதொயிகு |

விபாநம் லிஹவஸாஸாஸி வாநயெகி *தஹ்யாப-3(ய-3)கி ||

வெதகம் நொ நெகநெதெ நயநமுணயமம் லாஸி-

நாடிசுநகி

நெதெகம் நொநலிபுநம் நயநநயநகம் வஹி-

வெஹிஸாண ||

அதற்கு மேற்கிலுள்ளது, தனமாகும். (தனஸ்தானமாகும்.) அதற்கு தெற்கில் தானியஸ்தானமாகும். பிரம்ஹஸ்தானத்திற்கு வடபக்கத்திலுள்ளது ஸுகம். (ஸுகஸ்தானம்) என்று கூறப்படுகிறது. 25

ஸுகஸ்தானத்தை அளவிடுகின்ற ஸுத்திரத்தின் பிரமாணத்தைக் கூறுகிறேன் :—

ஸுக பிரமாண ஸுத்திரமானது, சுற்றிலும் ஒருமுழம்-இரண்டுமுழம்-மூன்று முழம் அதிகமாகும்.

விமானமானது உறுதியாக இருப்பதற்காக மண்டபத்தின் அகலம் எவ்வளவோ, அவ்வளவு புதைக்கவேண்டும். (அஸ்திவாரம் இருக்கவேண்டும்.) 26½

மேஷ மாதத்தில் முதலாவது 10 நாட்களில் 2-அங்குலமும், மத்தியிலுள்ள 10 நாட்களில் 1-அங்குலமும், ஒதுக்கிச்

*மஹபுராணம் உதி வாஹாண ||

*தஹ்யாப-3கம் உதி வாஹாண ||

ஷ்டு ஷ்டு ஸ்ரீவாஷ்டுகாமெஷ்டு-ஃ நிரஸரஸகம்

மதுரைவடிகாசுபுரஜாக்ஷம்

தெய்வம் மாதிரி அ வெண்கலத்திலே உயர்த்தி வைக்கிறது

பிறை தந்தையாண்டாள் || ௨௭ ||

ஸரீசுத்தி ஹாதொம-தேதம் ஸராஸிகம்

தமிழக வுரொகூம்முயிராதுயுத்தி: ।

ததஸு காலாடிபவமுஹி தபுராசி

விவரஜி ஸாக்ரம் விடியத் த ஓரூழ் || ௨௮ ||

உதி யெதெ வாஸு - ஸாஸு ஷிதூரிஷெஷா நாஸு

ஷெஷாய்யாய: ।

சேர்க்கவேண்டும். (ஸுத்திரத்தை கல்பிக்கவேண்டும்.)
மூன்றாவது 10 நாட்களுக்கு ஒதுக்கம் கிடையாது.

விருஷப மாதத்தில் முறையே ஒவ்வொரு 10 நாட்களிலும், 0, 1, 2 அங்குலம் ஒதுக்கவேண்டும்.

ஆனி மாதத்தில் முறையே 2, 3, 4 அங்குலங்களும்
ஆடி மாதத்தில் முறையே 4, 3, 2 அங்குலங்களும்
ஆவணி மாதத்தில் முறையே 2, 1, 0 அங்குலங்களும்
புரட்டாசி மாதத்தில் முறையே 0, 1, 2 அங்குலங்களும்
ஐப்பசி மாதத்தில் முறையே 2, 3, 4 அங்குலங்களும்
கார்த்திகை மாதத்தில் முறையே 4, 5, 6 அங்குலங்களும்
மார்கழி மாதத்தில் முறையே 6, 7, 8 அங்குலங்களும்
தை மாதத்தில் முறையே 8, 7, 6 அங்குலங்களும்
மாசி மாதத்தில் முறையே 6, 5, 4 அங்குலங்களும்
பங்குனி மாதத்தில் முறையே 4, 3, 2 அங்குலங்களும்
ஒதுக்கி ஸூத்திரத்தை கல்பிக்கவேண்டும்.

ராசியையும் ஸூரிய கதியையும் பார்த்து முன்பு கூறப் பட்ட அங்குலக் கணக்கில், யுக்தியுடன் ஒதுக்கி அதன் பிறகு, அந்த எல்லையிலிருந்து ஸூத்திர பாதம் செய்து பூமியைக் கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

28

திக் பரிச்சேதம் என்னும் ஆருவது அத்தியாயம் முற்றும்,

சுய வரலாற்றுநாயகி

வசுதேவதாஸ் வசுதேவதாஸ் வசுதேவதாஸ் வசுதேவதாஸ் ।
வசுதேவதாஸ் வசுதேவதாஸ் வசுதேவதாஸ் வசுதேவதாஸ் ॥ ௧ ॥

உவலிந்தமுலும் ஸ்ரீராமன் தாது அணிதல் ।
ஸ்ரீராமன் வசுதேவ வசுதேவ வசுதேவ வசுதேவ ॥ ௨ ॥

தயாஸ்தம் அ ஸ்ரீராமன் தெய்வோபாஸ்தம் அணிதல் ।
தயாஸ்தம் வசுதேவதாஸ் வசுதேவதாஸ் அ வசுதேவதாஸ் ॥ ௩ ॥

வசுதேவதாஸ் வசுதேவதாஸ் வசுதேவதாஸ் வசுதேவதாஸ் தயா ।
மணிதம் வசுதேவதாஸ் வசுதேவதாஸ் வசுதேவதாஸ் வசுதேவதாஸ் ॥ ௪ ॥

வசுதேவதாஸ் வசுதேவதாஸ் வசுதேவதாஸ் வசுதேவதாஸ் அ ।
வசுதேவதாஸ் வசுதேவதாஸ் அ வசுதேவதாஸ் வசுதேவதாஸ் ॥ ௫ ॥

தயா வசுதேவதாஸ் அ வசுதேவதாஸ் வசுதேவதாஸ் ॥

ஏழாவது அத்தியாயம்

ஸகலவிதமான வாஸ்தவங்கும் புராதனமாகக் கூறப்
பட்டு வருகின்ற பதவிந்யாஸத்தைக் கூறுகிறேன்.

அவைகள் முறையே, ஸகலபதம் 1, பேசகபீடபதம் 2,
மஹாபீடபதம் 3, உபபீடபதம் 4, உக்ரபீடபதம் 5,
ஸ்தண்டிலபீடபதம் 6, மண்டுக பதம் 7, பரமசாயிகபதம் 8,
ஆஸநபதம் 9, ஸ்தாநியபதம் 10, தேசியபதம் 11, உபய
சண்டிதபதம் 12, பத்ரபதம் 13, மஹாஸனபதம் 14, பத்ம
கர்ப்பபதம், 15, த்ரியுதபதம் 16, விரதபோகபதம் 17,
கர்னாஷ்டகபதம் 18, கணிதபதம் 19, ஸூரிய விசாலகபதம்,
20, ஸுஸம்ஹிதபதம் 21, ஸுப்ரதீகாந்தபதம் 22, விராஸ

விஸாநாக்ஷவடிம் தெவ விபுஹதிகலஹ்ஜகடி || ௧ ||

வடிம் விஸுஸஸாரம் அ ததெவெஹரகாணகடி |

ஹ்ஜகாணவடிம் தெவ வாக்ரிஸகி கயிதாநி ஹி* ||௭||

ஸகலம் வடிநெகம் ஸதீஸி தெவகம் து அதுஷ்டடி |

வீம் தவவடிம் தெவ ஹாவீம் விரஷகடி || ௮ ||

வஹவிஸததூவவீம் ஷ்டிஷதெவொஹ்வீகடி |

ஸுஸிரிஹம் ஸவஸகாஸம் ஹ்ஜகாணகடி ||௯||

வரஸாயிபடிம் தெவ ததததவடிம் ஹவகி |

பதம் 23, விப்ரகர்பபதம் 24, விச்வேசபதம் 25, விபுல
போகபதம் 26, விப்ரதிகாந்தபதம் 27, விசாலாக்ஷபதம் 28,
விப்ரபக்திகபதம் 29, விச்வேசஸாரபதம் 30, ஈசுவரகாந்த
பதம் 31, இந்திரகாந்தபதம் 32, என்று 32 பதங்கள்
கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 7

ஏகபதமாக இருப்பதற்கு ஸகலம் என்று பெயர்.

4-பதமுள்ளதற்கு பேசகபதம் என்று பெயர்

9-பதமுள்ளதற்கு பீடபதம் என்று பெயர்

16-பதமுள்ளதற்கு மஹாபீடம் என்று பெயர்

25-பதமுள்ளதற்கு உபபீடம் என்று பெயர்

36-பதமுள்ளதற்கு உக்கிரபீடம் என்று பெயர்

49-பதமுள்ளதற்கு ஸ்தண்டிலம் என்று பெயர்

64-பதமுள்ளதற்கு மண்டுக பதம் என்று பெயர்

81-பதமுள்ளதற்கு பரமசாயிபதம் என்று பெயர்

*சது அதுஷ்டிஸஹாநி ஹவணி | சது: சதுவடிம்
கயதிராதவடிஸம்வதிராதாநுரொஸெநாத்ர யாதிரா ஸம்வதிரா
கயதிரா |

சூலாதம் பாதமாமம் ஸூதாசி வாகஸிஸூதம் வடித || 10 ||

ஸூதாயம் ஸூதாதுதாஸூதாரிஸூதவடித ||

பெய்யம் தவடிஷ்டிஸம் பாதம் பெய்யம் அணித || 11 ||

ஷணவதூதிகம் பெய்யம் பாதம் ஸூதம் ஸூதாஸூத ||

ஸூதம் அணிதாசி ஸூதம் வடிதமஹிதி ஸூத || 12 ||

ஷூதாயிதம் து வணாஸூத ஸூதம் ஸூதம் வடித ||

ஸூதம் ஸூதவாஸூதி ஸூதமஹிதி ஸூத || 13 ||

ஸூதம் அ (ஸ) அதுவிஸூதாசி கணாஸூதவடித தயா ||

ஸூதம் பெய்யவடிஷ்டிஸம் மணிதம் வடிதஸூத ||

அதுஸூதவடிதம் ஸூதம் விஸூதம் வரித ||

ஸூதம் விதவடிதம் பெய்யவடிதாஸூதம் ஸூத || 14 ||

100-பதமுள்ளதற்கு ஆஸநபதம் என்று பெயர்

121-பதமுள்ளதற்கு ஸ்தாநீயம் என்று பெயர்

144-பதமுள்ளதற்கு தேசீயம் என்று பெயர்

169-பதமுள்ளதற்கு உபசண்டிதம் என்று பெயர்

196-பதமுள்ளதற்கு பத்ரபதம் என்று பெயர்

225-பதமுள்ளதற்கு மஹாஸநம் என்று பெயர்

256-பதமுள்ளதற்கு பத்மகர்பம் என்று பெயர்

289-பதமுள்ளதற்கு த்ரியுதம் என்று பெயர்

324-பதமுள்ளதற்கு விரதபோகம் என்று பெயர்

369-பதமுள்ளதற்கு கர்னாஷ்டக பதம் என்று பெயர்

400-பதமுள்ளதற்கு கணிதபதம் என்று பெயர்

இதற்கு ஸூதிரிய விசாலம் என்று மற்றொரு பெயராம்

லவ்வொய்யாய ! அனாரஸ்தம் ஸ்வயதிகாணகழ !

நவவிஸயி வணஸ்தம் விபாநம் வடிநிதழ || ௧௧ ||

ஷட்வஸ்தி: வணஸ்தம் விபுமஹிதி ஸ்ததழ !

விஸுஸம் ஷட்வஸ்தம் வணஸ்தம் வணவிஸயிவடி ஸ்ததழ ||

ஷட்வஸ்தி: ஷட்வஸ்தம் விபுமஹிதி ஸ்ததழ !

நவவிஸயி வணஸ்தம் விபுமஹிதி ஸ்ததழ || ௧௨ ||

விபாநாஸ்தவடி: ஸ்வஸ்தாயிதழ !

லவ்வொய்யாய ! அனாரஸ்தம் ஸ்வஸ்தாயிதழ || ௧௩ ||

விஸுஸம் ஷட்வஸ்தம் ஸ்வஸ்தாயிதழ !

லவ்வொய்யாய ! அனாரஸ்தம் ஸ்வஸ்தாயிதழ ||

அனாரஸ்தம் ஸ்வஸ்தாயிதழ !

லவ்வொய்யாய ! அனாரஸ்தம் ஸ்வஸ்தாயிதழ ||

441-பதமுள்ளதற்கு ஸுஸம்ஹிதபதம் என்று பெயர்

484-பதமுள்ளதற்கு ஸுப்ரதிகாந்தம் என்று பெயர்

529-பதமுள்ளதற்கு விசாலபதம் என்று பெயர்

576-பதமுள்ளதற்கு விப்ரகர்பம் என்று பெயர்

635-பதமுள்ளதற்கு விச்வேசம் என்று பெயர்

676-பதமுள்ளதற்கு விபுல போகம் என்று பெயர்

729-பதமுள்ளதற்கு விப்ரதிகாந்தம் என்று பெயர்

784-பதமுள்ளதற்கு விசாலாஸ்தம் என்று பெயர்

841-பதமுள்ளதற்கு விப்ரபக்திகம் என்று பெயர்

900-பதமுள்ளதற்கு விச்வேச ஸாரம் என்று பெயர்

961-பதமுள்ளதற்கு ஈசுவர காந்தம் என்று பெயர்

1024-பதமுள்ளதற்கு இந்திரகாந்தபதம் என்று பெயர்

இவ்விதம் தந்திரங்களறிந்த முன்னோர்கள் கூறுகிறார்கள்.

(கண்டம் என்பதற்கு கூறுகள் என்று பொருள்)

சூழிற் படிம் ஸகலுமெகவடிம் யதீநாம்

உஷம் ஹி விஷ்ணுரஹாஸநவஹிகாய-ஃ ||

வித்ரூபாராஜியஜநம் மூரூவதிஜநம் அ

ஹாவசி-ஃதொயஸரிநாகஸூத்ரயுக்தே || ௨௨ ||

வெஸாஅஹுதிதஸவிஷ்ணு ஹாக்ஷகாஸ்தே

வதிஜநா ஹி வெஅகவபெ அதுரூஸயுக்தே !

தஸிநு விஸ்யயஸநா விபிநா விபிஸ்தே:

ஸெவம் து நிஷ்ணுமேவம் ஸகலம் அ யுக்தா || ௨௩ ||

ஸய வீஃவபெ நவஹாமயுக்தே

ஜிஸிஜிஸ்யு வெஅதுஷயக ||

விஜுஸீஸவடி-ஃமுகம் உஹநம்

மமநம் வவநம் வ்யயிவி ஹ்யவயி || ௨௪ ||

முதலாவது ஏகபதமானது, யதிகளுக்கூரிய ஸகலபதமாகும். 12, 3, 2, 1 என்றஸூத்திரங்களுடன் கூடிய (இந்த ஏகபதத்தில்) விஷ்டரம் (விஷ்டரம் என்ற பெயர் உடைய ஆஸநம்) மஹாஸநம் அல்லது விஷ்டரமஹாஸநம், அகநிகார்யம், பித்ருயஜனம் (ச்ராத்தம் முதலியவை) தேவயஜநம் (யாகம் முதலிய தேவ ப்ரீதகரமான காரியம்) குருபுறஜ இவைகள் விரும்பத்தக்கவைகளாகும். 22

நான்கு (4) அம்சங்களுடன் கூடிய பேசகபதத்தில் பைசாசகிரஹங்கள்-பூதகிரஹங்கள்-விஷ்பாதாகரகிரஹங்கள் இவைகளிடத்திலிருந்து ரக்ஷிக்கக்கூடிய தேவதைகளைப் பூஜிக்கவேண்டும். விதியை அறிந்தவர்கள், இப்பொழுது, சைவமான நிஷ்கலமூர்த்தியையும், ஸகல மூர்த்தியையும் அதில் கல்பிக்கவேண்டும். (ஸகலம் - கை கால் முதலிய அங்கங்களுடையது. நிஷ்கலம். விங்காகாரம்.) 23

ஒன்பது (9) பாகமுள்ள பீடத்தில், ஈசானியம் முதலிய திக்குதோறும், ஜலம் 1, அகநி 2, ஆகாசம் 3, வாயு 4

ஹாமாது-ஃதொய உதி வாஹாஸா ||

ஷோபஸாரம் உவாஸீம் வணவணாராமிதழ் |

ஸம்ஸொ ஜயன சூழிதெழா ஹஸொழிவிதயொ ய: ||௨௫||

ஹம்மஹு விதுஸுமீ வள வரூண: ஸொஷாரூதள |

ஃவதஸொரொழிதிஸுனி ஸாஹதெவா: வ ஸீதிதா: ||

சூவவஸுஸாய-ஸொவிதூ கிவஸூநிம் உவிதூகள |

ஹம்மஹொ ஹுயஸஹாநஸெயெய ஸுஹ ஸீதி: ஸுஹ: ||

தஸுவாஸு-ஸெயா-ஸெயொரெகாஹமெமெகெத வஸுதாசு |

உவஸீம் ஹவெசுதெ ஷெவதாஹா(ஸூசு) வஸெ ஸீதிதா: ||

இவைகளைக் கல்பிக்கவேண்டுமென்பதை அறிந்துகொள்ள வேண்டும். பூமியானது இவைகளின் எல்லைப்பாரும். 24

பதினாறு அம்சங்களுடன் கூடியது மஹா பீடமாகும். இது 25 தேவதைகளுடையதாகும். ஈசன் 1, ஜயந்தன் 2, ஆதித்தியன் 3, பிருசன் 4, அக்நி 5, வித்தன் 6, யமன் 7, பிருங்கன் 8, பிதிருக்கள் 9, ஸுகீரீவன் 10, வருணன் 11, சோஷன் 12, மாருதன் 13, முக்கியன் 14, ஸோமன் 15, அதிதி 16 இவர்கள் பாஹ்ய தேவதைகளாவார்கள். (பாஹ்யம்-வெளிப்பக்கம்) 26

ஆபவத்ஸர் 17, ஆர்யன் 18, ஸாவித்ரன் 19, விவஸ்வான் 20, இந்திரன் 21, மித்ரகன் (மித்ரன்) 22, ருத்ராஜன் 23, பூதரன் 24 இவர்கள் உள்பக்கத்தின் தேவதைகளாவார்கள். மத்தியில் பிரபுவான பிரம்மதேவன் 25 தேவதையாவார். 27

கீழே கூறப்பட்ட ஷோடசாம்சபதத்தின் இரு பக்கங்களிலும் ஒரு பாகத்திற்கு ஒன்றுவிதம் பதங்களைச் சேர்த்தால் அது உப பீடமாகும். (5X5=25 பதமாகும் என்பது பொருள்).

அதுஷ்ஷிவபெ வெகாஸ்தள லகருதிலுமெ || ௩௨ ||

லுதிசெ அ வடிபெய்த அ ஸ்ர ஹாதிதா-
ஸ்ராரா |

வ்ராமுடிசுதிவல(திரு)ராஸெஹ்வொதினெ
பெவதா: வ்யயசு || ௩௩ ||

ராஸாநஸெவ வஜ்ஜெதா ஜயனது ஹெம்சு க: |

சூதிதத: ஸதத்கஸெவ ஹுஸஸெவாந்தரிசுக: || ௩௪ ||

சுநி: வுஷா அ விதயா ராக்ஷஸஸ் யஸஸா |

மயவெ-சா ஹம்மராஜஸ் ஜஷஸ் விதுபெவதா: || ௩௫ ||

தளவாரிகு ஸுமீவ: வுஷ்ஷினா ஜயாயிவ: |

சுஸார: ஸொஷ்ஷொமள அ வாயுத-தாமஹ்ஸெவ அ ||

ஃவெஜா ஹுடாகஸெவ ஸொஸெவ ஜமஸஸா |

ஸகல நிஷ்கலரூபமான சதுஷ்ஷஷ்டி (64) பதத்திலும், ஏகாசிதி (81) பதத்திலும், ஸுத்திரத்திலும், பதமத்தியிலும், பிரம்ஹா முதலான தேவதைகள் ஸ்தாபிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள்.

இந்த தேவதைகள், வடகிழக்கு திக்கிலிருந்து முறையே, தனித்தனியே கூறப்பட்டிருக்கிறார்கள். 33

ஈசானன் 1, பர்ஜந்யன் 2, ஜயந்தன் 3, மஹேந்திரகன் 4, ஆதித்யன் 5, ஸத்தியகன் 6, பிருசன் 7, அந்தரிசுகன் 8, அக்நி 9, பூஷா 10, விததன் 11, ராக்ஷஸன் 12, புமன் 13, கந்தர்வன் 14, பிருங்கராஜன் 15, மிருஷன் 16, பிதிரு தேவதைகள் 17, தெளவாரிகன் 18, ஸுக்ரீவன் 19, புஷ்ப தந்தன் 20, ஜலாதிபன் 21, அஸுரன் 22, சோஷன் 23, ரோகன் 24, வாயு 25, நாகன் 26, முக்கியன் 27,

அரகீ அ கிதாரீ அ வுதநா பாவராஷ்ஸீ |

ஸஸாநாதிஸஹி: ஸ்ராவதா: அதுஷோனெ ஸிய:
ஸுதா: |

தவதா ஸ்ருஹோதார: ஸௌணா வடிஸுஅதெ ||

ஸிஸகீ ஸுலெதெ: ஸாஸிஸிஸுலவெஸெ:

ஷடீஷடீஸுவஜாஸிஸுதாஷெஸு ஷடீகெ: |

யுகெ(ஸகெ-3)ஸுலெஸெவெ-3ஸுவஜாஸிராஹி:

ஸயுகா ஸஜகீ ஸஷகெஸெகெதகீ || ௪௨ ||

அதுஷஷிவதெ ஸெஸு ஸு ஹணபு அதுஷஷி ||

சூய-3காதி அதுஷ-3வா: ஸுமாஸிசிசிஹாமித: |

சூவாதிஷாஸா: கொணெஸுய-3வடிஹாமித: || ௪௪ ||

சரகீ 1, விதாரீ 2, பூதனை 3, பாபராஷ்ஸீ 4, இவர்களை, வாஸ்துவுக்கு வெளிப்பக்கத்தில், ஈசானியம் முதலிய திக்குகளில் ஸ்தாபிக்கவேண்டும். இவர்களுக்கு ஸ்தானம் கிடையாது. இவர்கள் பரியை புஜிப்பவர்கள். இவர்கள் நீங்கிய, மற்ற தேவதைகளுக்கு ஸ்தானங்கள் கூறப்பட்டு இருக்கின்றன. 41

20, 7, 4, 6, 6, 4, 6, 12, 3, 4, 8, 1, ஆக 81 பதங்களும், ஸுத்திரங்களும் ஸந்திதிகளுமுள்ளது ஏகாசீதி 81 பதமாகும். இதற்கு சண்டிதம் என்றும் பெயர். 42

சதுஷ்ஷஷ்டி 64 பதத்தில், நடுவில் 4 பதங்கள் பிரம்ஹ ஸ்தானமாகும். ஆர்யகன் முதலான 4 தேவர்கள் கிழக்கு முதல் 3, 3, பதங்களுடையவர்களாவார்கள். ஆபன் முதலான 8 தேவதைகளும், கோணங்களில், அர்தபத முடையவர்களாவார்கள்.

ஷங்கரமேகமூர்தியம் அதும-38-30 அதுஸ்மிநாடி ।

தெளிந்தாள் வாழ்வாறுநாறும் நிகுஎனப் பூகூயிரம்
விழை; ||

தவ்வைநாத்தோம் வினெயமாய்க்கொ நா8 செவதா !

வாய்மொழிபுகழிணைமூர்த்தி: வாய்மொழி: சுகந்தமொழிதே ||ரு||

சூவஸெவாவவசுஸஸ் ஸகக்ஷா வாஸ்தொ ஹுஜ: ।

விவஸாநு டகநிணம் வாஸ-ஃ வாஸவாஸ-ஃ ஸஹியஸ: || ௩௧ ||

செய்து ஸ்ரீ ஹரைய: காய: சித்ரு: வாஸஸம் வியீயதெ ।

உம்மு, செவ்வெம்மு, ராஜா முகிணை வாடி ஂரளிது ||

அந்த அந்த தேவதைக்கு வலமாக பதபுத்தி கிரமம்
சூறப்பட்டிருக்கிறது.

தேவதைகள், தங்கள் பதங்களிலிருந்து பிரம்ஹாவை
பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். 48

வாஸ்து புருஷானவன், பூமியில் ஆறு முதலெகிலும்பு
களுடையவனும், ஒரே ஹிருதயமுடையவனும், நான்கு,
மர்மங்களுடையவனும், நான்கு ஸிரைகள் (நரம்புகள்),
உடையவனும், மிகக் கூனலான சரீரமுடையவனும்,
கிழக்குதிக்கில் தலையையுடையவனும் ஆகிறான் என்று
கூறுகிறார்கள்.

அந்த வாஸ்து புருஷனுடைய சிரமானது, ஆரியகன்
என்னும் தேவதையாம். ஸவிந்திரன் வலது புஜமாம்.
ஸாவிந்திரன் கஷைமாகும். ஆபன் - அபவத்ஸன், இவ்விரு
வரும் முறையே இடது கஷையும் இடது புஜமும். விவஸ்
வான் என்பவர் சரீரத்தின் வலது பக்கமாம். மஹிதரன்
இடது பக்கமாம். மத்தியில் பிரஹ்மமயமான சரீரமாகும்.
மித்திரன் பும்ஸ்துவமாம் என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.
இந்திரன் - இந்திரராஜன் இருவரும் வலது பாதமென்று

நுமெய்யா நுமெய்யொ வாழ்வாழிசெய்தெ ஸ்வயொலுவ: |

வஹு கிருஹாமலயே து வம்ஸாஷ்டீவ்யா முஷ்டீ

ஸுவா: ||

வஹு உயே து உலாணி ஸ்ருஹாஹுமயஸுஅதெ |

நிஷ்டுடாஸாஸிராஜெயா: உதெதேஷ வுருஷ: ஸுத: ||

மஸெம மஸெம உதாஷாணாஸு ஸுஹாஸுஹகர: ஸுத: |

தஸுதாஸாநி மஸுஹாஸெமஸு விசுநு நெவொவஸீலயெசு ||

வஹுயயஹு யயாஸஸ்வதூ ஹதஸுருமெ து ஸுமூரிதா: |

தஸுதாஸு வரிஹரெவிசுநு வுருஷாஸும: து ஸுவஸுதா: |

அக்ஷாரிஸுஅ வுமெஅதெ ஷெவதாநாஸு ஸுஸுஅய: || ௫௬ ||

சுஹப்படுகிறது. ருத்திரன் - ருத்திரஜயன் இருவரும் இடது பாதமாம். இத்தகைய வாஸ்து புருஷன் அதோமுகமாக (பூமியை நோக்கி முகத்துடன்) படுத்திருப்பவனாவான்.

வஸ்துவின் (குறிப்பிட்ட பூமியின்) மூன்றில் ஒரு பாகமான மத்திய பாகத்தில், ஆறு அம்சங்கள் (முதுகெலும்புகள் கிழக்கு வடக்காக இருப்பவைகளாம்.) வஸ்துவின் (பூமியின்) மர்மாக்கள் இருப்பவைகளாம். பிரஹ்மாவானவர் ஹிருதமாகக் கூறப்படுகிறார். நிஷ்கூடாம்சங்கள் நிறர்புகளெனத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். இவ்விதமாக வாஸ்து புருஷனுடைய வடிவம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த வாஸ்துபுருஷன், மனிதர்களுடைய வீடுகள் தோறும், சுபாசுபங்களைச் செய்கின்றவராகிறார் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 54½

அறிவாளியானவன், இந்த வாஸ்துபுருஷனுடைய அங்கங்களை, கிரஹங்களின் அங்கங்களினாலே பீடிக்கலாகாது அப்படி பீடிக்கப்பட்டால், பீடிக்கப்பட்ட அங்கங்களின் எண்ணிக்கைக்கேற்றபடி, யஜமானனுடைய அங்கங்களில் வியாதிகள் உண்டாகும். ஆகையால், நிச்சயமாக,

சுஷாஷாஸ்ரௌ சுஷா வஸுநுஸாநாஸ்
 உஷாஸ்ரௌ வஸுநுஸாநாஸ் |
 சுஷாநாஸ் சு: ஷாஸாநாஸ் வஸாஸ்
 ஷாஸாநாஸ் வஸுநுஸாநாஸ் (தததத)ஷா ||

வாஸாஸாயிவஷா வஸாஸாயிவஷா
 சுஷாஷா வஸுநுஸா வஸுநுஸா: |
 வாஸா(யு)வஸாஸாயிவஷா வஸுநுஸா வஸுநுஸா: ||
 வஸாஸாயிவஷா வஸுநுஸா வஸுநுஸா: ||

உதி வஸுநுஸா வஸுநுஸா வஸுநுஸா வஸுநுஸா வஸுநுஸா வஸுநுஸா
 வஸுநுஸா வஸுநுஸா: |

வாஸுநுஸாயிவஷா வஸுநுஸாயிவஷா வஸுநுஸாயிவஷா வஸுநுஸாயிவஷா வஸுநுஸாயிவஷா வஸுநுஸாயிவஷா
 வஸுநுஸாயிவஷா வஸுநுஸாயிவஷா வஸுநுஸாயிவஷா வஸுநுஸாயிவஷா வஸுநுஸாயிவஷா வஸுநுஸாயிவஷா

இந்த 45 தேவதைகளும் ஒரு தொகுதியாகும். 56½

64 கண்டங்களுடன் கூடிய மண்டபத்தத்தில், பூமியில், மத்தியில் 4 பதங்கள், பிரம்மாவுக்கு உரியதாகும். அவருக்கு முன்னிலையில் இருப்பவர்களுக்கு (ஆர்யகன் - விவஸ்வான் - மித்திரன் - பூதன் இவர்களுக்குத்) தனித் தனியே 3 அம்சங்களாகும். 24 பேர்களுக்கு ஒவ்வொரு பதமாகும் 16 தேவர்களுக்கு 8 பாகங்களாகும் ஆபன் - அபவத்ஸன், முதலியவர்களைச் சேர்த்து 16 தேவதைகளாம் என்பதை ஊஹித்துக்கொள்ளவேண்டும். 57½

பரமசாயிபதமென்னும் 81 பதத்தில் மத்தியில் 9 பதம், பிரஹ்மாசமாகும். பிரஹ்மாவின் முன்னிலைக்கும் ஆர்யகாதி 4 தேவதைகளும் 6 (4) பதங்களுடையவர்களாவார்கள். விதிக்குகளிருக்கின்ற ஆபன் முதலியவர்கள் 2 பதங்கள் உடையவர்களாவார்கள். வெளியில் கூறப்பட்டு இருக்கின்ற 32 தேவதைகளும் ஒரு பதமுள்ளவர்களாவார்கள். 58½

பததேவதாவின்யாஸமென்னும் ஏழாவது அத்யாயம் முற்றும்

சுய சுவடிவொய்யாயஃ ||

செவாநா ஸ்வவடிவாநா ஸயிகர-3 விபீயதெ |

ஸாராதநாஹததீ ராமெ-3ண ஸுஹாநா யயாகுரே || ௧ ||

மகாபாபெஹுயா யுவெந வயவா உயுஸவி-3ஷா |

வாயஸனதநாபெஹு ஸுஹஸாநம் ஸரெ-3யெசு || ௨ ||

சூய-3கெ மஹகூதம் ஸதாசு ராஷாநம் ௨ திராதி ௨ |

விவஸூதி விநிகூதி ௨ ௨யி உவ-3ர ௨ திகு-3கெ || ௩ ||

உஹீயரெ ஹவெஹுமெவெணை-3யி: ஸுத: |

வஜ-3ததஸுதாஹதெ-3வத தவநீதம் ஸபு-3க || ௪ ||

எட்டாவது அத்தியாயம்

அந்தந்த ஸ்தானங்களிலிருக்கும் பிரம்ஹாதி தேவதைகளுக்கு பரி கர்மாவானது, ஸாமானியமாகவும் சேர்த்தும் முறையே கூறப்படுகிறது. (1)

கந்தம், புஷ்பமாலை, தூபம், பால், தேன், நெய், பாயஸம், அன்னம் அல்லது பாலும் சாதமும், பொரி இவைகளினாலே பிரம்ஹஸ்தானத்தைப் பூஜிக்கவேண்டும்.

சூரியனுக்கு பழமும் பசுதியமுமாகும். விவஸ்வானுக்கு மாஷான்ன (உளுந்து அன்ன) மும் எள்ளுமாகும். மித்திரனுக்கு தயிரும் தூர்வையுமாகும். (தூர்வை - அருகம்பில்) மஹீதானுக்கு பாலாகும். (இவைகளினால் பரி கொடுக்கவேண்டும் என்பது பொருள்.) இவ்விதமாக உள்ளே இருக்கும் தேவதைகளுக்கு பரி கர்மாவானது கூறப்பட்டிருக்கிறது. 31

1. பர்ஜனியனுக்கு நெய்யினாலே பரி கொடுக்க

உஞ்சுகொடு உ வுஷ்டம் உ உயுகாபுர ஹாஸரெ |
ஸத்யகெ உயுகம் உத்யாக் ஹாஸாய நவநீதகடி || ௫ ||

உஷ்டம் ராஜநிஅ-௩-௦ உ மமநஸ்ய ஸயிம் உதெக் |
உயுஷ்டம் தமரம் (உ உதெக்) வஹை: ஸிம்ஸாஹம்
வ-உஷ்டி வாயஸடி || ௬ ||

கம்ஸுஹம் விதயெ ஸ்யு ராஷ்டஸெ ஸயிரிஷ்டதெ |
ஸிம்ஸாஹம் சுஸாரம் யாஜெ மஸவெ-உ-விருமஸகடி || ௭ ||

ஹம்மராஜெஸ்யிசெஸ்யெ ஸத்யாக் உதெக் உதெக் உதெக்
வித்யு: |

நித்யதள தெருவிண்தாகம் ஸீஜம் உளவாரிகெ ஸயி: ||

ஸுமீ வெ லொடகம் வுஷ்டகெ வுஷ்டதொயகடி |
வாஸெ வாயஸம் யாந்யம் ஸொணிதெநாலுரெ ஸயி: ||

வேண்டும், 2. ஜயந்தனுக்கு வெண்ணையினாலேயும், புஷ்பத்தினாலேயும், 3. இந்திரனுக்கு புஷ்பத்தினாலேயும், 4. பாஸ்கரனுக்கு, தேன்கிழங்குகளாலேயும், 5. ஸத்திய கனுக்கு தேன் அல்லது இலுப்பப்பூவினாலும், 6. பிருசனுக்கு வெண்ணையினாலேயும், 7. ககனுக்கு உளுந்து மஞ்சள் பொடியினாலும், 8. அக்திக்கு நெய்யுடன் பாலாலும், 9. பூஷாவுக்கு சிப்பி அன்னமும் பாயஸமும், 10. வித்தனுக்கு கங்குதானியமும், 11. ராஷ்டஸனுக்கு சீது (பழச்சாறு மத்தியம்) என்னும் பானமும், 12. யமனுக்கு சிம்பி அன்னமும் கிருஸரமு, 13. கந்தர்வனுக்கு ஸகலவிதமான கந்தங்களும், 14. பிருங்கராஜனுக்கு கடல்மீனும், 15. மிருஷனுக்கு மதஸ்யான்னமும், 16. நிருருதிக்கு (பிதிருக்களுக்கு) எள்ளப் பிண்ணாக்கும், 17. தெளவாரிகனுக்கு பீஜமும் (பருத்திக்கொட்டையும்) 18. சுக்ரீ வனுக்கு மோதகமும், 19. புஷ்பதந்தனுக்கு புஷ்ப

ஸ்திரீயம் தணுமும் சொஷை ரொமெ ஸ்திரீயம் ஸுஷ
உகஸ்திரீயம் |

ஸ்திரீயம் ஹாரிபுக் வாயள நாமெ உகஸ்திரீயம் அ ஹாரிபுக் || ௧௦ ||

யாதிரீயம்-ஹாரிபு உகஸ்திரீயம் உகஸ்திரீயம் ஸ்திரீயம் ஸ்திரீயம் |
மாயுளஉகஸ்திரீயம் து ஹாரிபு ஸ்திரீயம் உகஸ்திரீயம் உகஸ்திரீயம் ||

ஸுஷாரிபு உகஸ்திரீயம் உகஸ்திரீயம் உகஸ்திரீயம் ஸ்திரீயம் |

உகஸ்திரீயம் (ஹாரிபு) து ஹாரிபு ஸ்திரீயம் ஸ்திரீயம்
ஸ்திரீயம்-ஹாரிபு || ௧௧ ||

ஹாரிபு யாதிரீயம் ஸ்திரீயம் ஸ்திரீயம் ஸ்திரீயம் மாயுளஉகஸ்திரீயம் |
ஸ்திரீயம் உகஸ்திரீயம் உகஸ்திரீயம்-ஹாரிபு உகஸ்திரீயம் || ௧௨ ||

ஸுஷாரிபு ஸுஷாரிபு உகஸ்திரீயம் ஸ்திரீயம் ஸ்திரீயம் ஸ்திரீயம் |
ஸுஷாரிபு உகஸ்திரீயம் உகஸ்திரீயம் ஸ்திரீயம் || ௧௩ ||

ஐலமும், 20. வருணனுக்கு பாயஸமும், 21. அஸுரனுக்கு
ரத்தத்துடன் தானியமும், 22. சோஷனுக்கு எள்ளுடன்
அரிசியும், 23. ரோகனுக்கு உலர்ந்த மத்ஸ்யமும்,
24. வாயுவுக்கு நனைந்த மஞ்சளும், 25. நாகனுக்கு
மத்யமும் பொரியும், 26. முக்கியனுக்கு தானியங்கள்
நிறைந்த தயிரும் நெய்யும், 27. பல்லாடனுக்கு குளான்ன
மும், 28. ஸோமனுக்கு பால்சோறும், 29. மிருகனுக்கு
உலர்ந்த மாமிசமும், 30. அதிதிக்கு மோதகமும்,
31. ஆதிதிக்கு எள்ளு பக்ஷணத்துடன் க்ஷீரான்னமும்,
32. ஈசானனுக்கு நெய்யும், வீசேஷ பஸியாகக் கொடுக்க
வேண்டும்.

12

ஸவிந்திரனுக்குப் பொரியும் தானியமும், ஸவிந்திர
னுக்குக் கந்தோதகமும், இந்திரனுக்கு ஆட்டின் மேதஸ்ஸும்,
இந்திரராஜனுக்குப் பயத்தம்பொடியும், ருத்திரனுக்கு மாழிச

ஃஷ்டோஜம் அரக்யாஷ்டம் விடிய-ஃமுவனோ ஸுயி: ।
வ-உதநாயாஸ்திமம் விஷ்டமத்யாயாஷ்டமாரக்ய || கரு ||

ஸாயாரணஸுயிஸூகமொஜநம் ஸவ்யதம் ஃயி ।
ஸவெ-ஃஷ்டாவி ஃவாதாநம் மஸாஃநி ஃஷ்டி சுபாஸி || கசு ||

கநத்யகா வாய வெஸ்யா வா ஸுயியாரணயாமத்யகா: ।
ஸம்மத்யாஸகரத்யாஸெஸ: வ-உதமெதா யயாக்ய || கஎ ||

ஃகாராஃநமொஷ்டம் ஸவ்யநாஸாஸியாய அ ।
ஃகா வ-உவ-ஃ மமம் வஸூஸி ஸாயாரணஸுயி ஃஷ்டி ||

மும், ருத்திரஜயனுக்கு நனைந்த மாமிசமும், ஆபனுக்கு ஆம்பலும் மதஸ்ய மாமிசமும், அபவத்ஸனுக்கு சங்கு, முதலைகளின் மாமிசமும், சரகிக்கு மத்யமும் நெய்யும், விதாரிக்கு லவணமும், பூகனைக்கு எள்ளுப்பொடியும், மற்றவளுக்கு (பாபராஷாஸிக்கு) பயரின் ஸாரமும், விசேஷ பலி திரவியங்களாகும்.

ஸகல தேவதைகளுக்கும் நெய், தயிர் கலந்த சுத்த அன்னமானது ஸாதாரண பலி திரவியமாகும். ஸகல தேவதைகளுக்கும் கந்தம், புஷ்பம் முதலியவைகளையும் கொடுக்கவேண்டும். 16

கன்னிகையாவது அல்லது வேசியாவது பலியைத் தரிப்பதற்கு யோக்யமாவாள்.

பலிஹரணம் செய்கிறவன் அங்கநியாஸம், கரநியாஸங் களைச் செய்துகொண்டு, சுத்தமான மனதுடன் முறையே, ஓம்காராதியாயும் நமோந்தமாகவும் இருக்கின்ற (ஓம் பர்ஜன்யாய நம: என்பதுபோன்ற) மந்திரங்களினாலே அந்தந்த தேவதைகளின் பெயர்களைச் சொல்லி, முதலில்

ஸௌஷாஸ்துநிஷ்டாஸவெ-3 ரக்ஷாய-30 து நிவெஸிதா: ।

ணவம் முரோஜிஷு ப்ரோக்தம் ரஹஸ்யஜிஜீரிதடி || ௨௨ ||

கூதொவவாவ: ஸ்வதி: ப்ரஹாதெ

விஸுஜ்ஜெஹொ2னிகுமம் மஜஹீக்ஷா ।

கிஸௌஷஸாராநத்யஸ்யூம் ஸு-ராணாரம்

யயொக்தநீத்யா விஜயீத ஸஜகீ || ௨௩ ||

உதி உயஜதெ வாஸு-ஸாஸுஸ் பஸ்திகஜ-3விபாநம் நார

சுஷ்ரோய்யாய: ।

ஸ்தானம் கூறப்படவில்லை. அவர்கள் ரக்ஷைக்காகக் கூறப்பட்டவர்களாவார்கள்.

கிராமாதிகளுக்காக ரஹஸ்யமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்ற விஷயமானது, இங்கு இவ்விதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

ஸ்தபதியானவன், முதல்நாள் உபவாசமிருந்து காலையிலெழுந்து, ஸ்னானாதிகள் செய்து சுத்தனாக இருந்துகொண்டு பரிஹரணத்திற்குக் கூறியவைகளில் ஒன்றும் குறைவில்லாமல் எடுத்துக்கொண்டு, கூறியிருக்கின்ற முறையின்படி, தேவர்களுக்கு ஸாமானிய பலியையும் விசேஷ பலியையும் நன்கு செய்யவேண்டும். 23

பலிகர்மவிதானமென்ற எட்டாவது அத்யாயம் முற்றும்.

சுய நவநொய்யாயி ||

மூலாபீதாந் பாநம் விநதாஸம் அாவி வகூததெ கியிதா !
 டிணாநாந் வஹஸதம் குடாஸம் தவி மூணடய-மவதூததி ||

மவதூதம் தவி மூணம் ஹதஷஸஹஸம் து யொஹநம்
 விதிகா !
 சுஷயநுஸுதாரநா காகணிகா தவிதாம-மூணம் பாஷதி ||

பாஷதிதவ-மத-நகம் தவிவஹமூணம் ஹி வாபிகா
 கயிதா !

ஒன்பதாவது அத்தியாயம்.

இனி கிராமாதிகளின் மானத்தையும் (மானம்-அளவு)
 அவைகளின் விந்யாஸத்தையும், (விந்யாஸம் - அமைக்கும்
 முறை) முறைப்படி கூறுகிறேன்.

ஐநூறு (500) கோல் நீளத்திற்கு குரோசம் என்று
 பெயர்.

அதைப்போல இரண்டு மடங்குக்கு, 1000 கோல்
 நீளத்திற்கு, அர்த (பாதி) கவ்யூதி என்று பெயர்.

அர்த கவ்யூதியின் இருமடங்கு 2000 கோல் நீளத்திற்கு
 கவ்யூதி என்று பெயர்.

எண்ணாயிரம் கவ்யூதி கொண்டது ஒரு யோஜனமாகும்.
 (16000000 கோல்)

எட்டு (8) தநுஸ் சச்சதுரமான இடத்திற்கு காணிகை
 என்று பெயர்.

காணியைப்போல் நான்கு மடங்கு சச்சதுரமான இடத்
 திற்கு மாஷம் என்று பெயர்.

மாஷத்தைப்போல் நான்கு மடங்கு சச்சதுரமான
 இடத்திற்கு வர்தனகம் என்று பெயர்.

வாடிகயா யு.ம.முணிதா முரகசுடும்பாவதி: நெல்லா ||

வனவம் ஹு.ம.தலாதம் டி.நெண்ணெய்க்குஷாம் து வசுத்தெத லா.நலி

முரகசுடும்பாவதி: டி.நெண்ணெய்க்குஷாம் து வசுத்தெத லா.நலி

லி.நெண்ணெய்க்குஷாம் || 8 ||

வி.நெண்ணெய்க்குஷாம் து வசுத்தெத லா.நலி

லி.நெண்ணெய்க்குஷாம் ||

மு.நெண்ணெய்க்குஷாம் து வசுத்தெத லா.நலி

டி.நெண்ணெய்க்குஷாம் து வசுத்தெத லா.நலி

தலாதம் டி.நெண்ணெய்க்குஷாம் து வசுத்தெத லா.நலி

வார்தனகத்தைப்போல ஐந்து மடங்கு விஸ்தாரமான இடத்திற்கு வாடிகை என்று பெயர்.

வாடிகையைப்போல, நான்குமடங்கு விஸ்தாரமான இடத்திற்கு சிறந்ததான கிராம குடும்பாவணி என்று பெயர்.

இவ்விதமாகப் பூமியின் மானமானது கூறப்பட்டிருக்கிறது.

இனி அவைகளின் அளவைத் தண்டமானத்தினால் (கோளின் அளவினால்) கூறுகிறேன். 31

கிராமத்திற்கு லக்ஷம் கோல்களினால் பர்யந்தமானம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (கிராமத்தின் எல்லைக்கோடிகள் வரையில் லக்ஷம் கோலளவு கூறப்பட்டிருக்கிறது. இது அகலம் நீளம் இவ்விருண்டுகளின் அளவுகளுமாகும்.)

இருபதினாயிரம் (20000) தண்டம் முதல் முறையே, 20000 தண்டம் விதமாகக் கூட்டிவர, கிராமங்களின் மானமானது ஐந்துவிதமாகும்.

கிராம மானத்தில் 20ல் 1 பாகம் குடும்ப பூமியாகும். (ஜனங்கள் வளிக்குமிடம் 20ல் 1 பங்காகும் என்பது கருத்து.)

வெடாது அகாரிம்ஸெஹம் முரஹஸ்தாநதலிடிடி ।

விஸஹஸ்தாநதலிடிடி ஸாஸ-ஸஹஸ்தாநதலிடிடி ॥

நவஸதஸி ஸஸஸதம் வஸஸதம் திஸதலிதி அ

விஸாஸி ।

நமஸஸ்தாஸஹஸ்தாநதலிடிடி ஸாஸ-ஸஹஸ்தாநதலிடிடி ॥

ஸதாஸி ॥ அ ॥

நமஸஸ்தாஸஹஸ்தாநதலிடிடி : ஸாஸ-ஸஹஸ்தாநதலிடிடி

(ஸாஸ-ஸதாஸி) ।

விஸஹஸ்தாநதலிடிடி : விஸஹஸ்தாநதலிடிடி அதுவி-ஸி

ஸதாஸி ॥ சு ॥

குடும்ப பூமியானது ஐநூறு (500) தண்டபிரமாணம் கூறப்பட்டிருந்தால், அது கிராமத்தின் (சிறிய கிராமத்தின்) அளவாகும்.

அந்த அளவிலிருந்து ஐநூறு (500) கோல் விதமாக இருபதினாயிரம் (20000) கோல் வரையில் பெருக்கிவர கிராம மானமானது நாற்பது (40) விதமாகும். 6½

நகரத்தின் விஸ்தாரமானது, இரண்டாயிரம் 2000 கோல், ஆயிரத்தைநூறு 1500 கோல், ஆயிரம் 1000 கோல், தெள்ளாயிரம் 900 கோல், எழுநூறு 700 கோல், ஐநூறு 500 கோல், முந்நூறு 300 என்று ஏழுவிதமாகும்.

நகர விஸ்தாரமானது ஆயிரம் 1000 தண்டம் முதல், இரண்டாயிரம் தண்டம் வரையில் இருப்பதுமாகும். 8

நகரத்தின் பர்யந்த (எஸ்கைக்கோடியின்) அளவானது எண்ணாயிரம் 8000 கோலாகும். 8000-த்திலிருந்து இரண்டாயிரம் கோல்விதமாகக் குறைத்து, இரண்டாயிரம் கோல் வரையில் அளக்க, நகர எஸ்கையின் அளவானது, நான்கு விதமாகும்.

முரூ: வெட: கவ-பீடபூ உம-30 நமரலிதி அ வணநியு||
 உணெஹை உ: 10 உரநம் வசுஷிஹம் கிருகிருஹேஹிஹநாநா||

அதாரயிகஷஷிஷிண: முரூஸூஜீநஹீநலிதி சுயித: I

முரூஸூ உயூஉஸூ வி.முணம் கிரு.முணம் தயொதலம்
 பெருகூ || ௧௧ ||

ஷடீவஹாரக லிஸதம் ஹீதம் வெடம் ஸவிஸாதி
 கிருஸத ||

உயூஉஸூ.தலெவம் ஸஅதாரஸீதி.கிருஸதஷிண || ௧௨ ||

சுஷுள அக்ஷாரிஸக அதுஸூதம் அரூபம் அ வணநத ||

(ஐனங்கள் வளக்குமிடமானது) கிராமம் 1, கேடம் 2, கர்படம் 3, துர்கம் 4, நகரம் 5 என்று ஐந்துவிதமாகும்.

மூன்று மூன்று பேதமுள்ள அபைகளின் அளவுகளை தண்டமானக்தினால் கூறுகிறேன். 10

அறுபத்திநான்கு 64 தண்ட விஸ்தாரமுள்ளது அதமாதமான கிராமமாகும்.

அததப்போல் இரண்டு பங்கு 128 தண்ட விஸ்தாரமுள்ளது மத்தியம கிராமமாகும்.

மூன்று பங்கு விஸ்தாரமுள்ளது உத்தம கிராமமாகும். 11
 இருநூத்தி ஐம்பத்தாறு 256 தண்டவிஸ்தாரமுள்ளது அதமகேடமாகும்.

முந்நூத்தி இருபது 320 தண்டவிஸ்தாரமுள்ளது மத்தியமகேடமாகும்.

முந்நூத்தி எண்பத்தி நான்கு 384 தண்டவிஸ்தாரமுள்ளது உத்தமகேடமாகும்.

நானூத்தி நாற்பத்தெட்டு 448 தண்டவிஸ்தாரமுள்ளது அதம கர்படமாகும்.

ஷடீஸவதிவனுஸதம் ஹீநம் உய்யோதூம் அ வவ-
(வ-3, டிகு || கங ||

அசுவாரிஸஸி ஷடீஸதஸயம் டும-30 அதுஸ வஸத-
டிஸ்டி |
உய்யோதூதூம-30 ஸவஸதம் ஷஷ்டிரஷ்டி ஹி || கச ||

அதிஸுஸடிஸதகம் நமஸம் ஷணவததிஷ்டஸதடிஸ்டி |
ஷஷ்டி-3 வஸதஸயம் உய்யோதூதூஷ்டி யயாஸம்வதி ||

ஷொபஸடிஸவிவரஜிவா வுதேதூகம் நவஸியம் ஹவதி |

ஐநூத்தி 520 தண்டமானமுள்ளது மத்தியம்
கர்படமாகும்.

ஐநூத்தி எழுபத்தாறு 576 தண்டமானமுள்ளது
உத்தமகர்படமாகும். 13

அறுநூத்தி நாற்பது 640 தண்டமானமுள்ளது அதம
துர்கமாகும்.

எழுநூத்திநான்கு 704 தண்டமானமுள்ளது மத்தியம்
துர்கமாகும்.

எழுநூத்தி அறுபத்தெட்டு 768 தண்டமானமுள்ளது
உத்தம துர்கமாகும். 14

எண்ணூத்தி முப்பத்திரண்டு 832 தண்டமான
முள்ளது அதம நகரமாகும்.

எண்ணூத்தற்பது 860 தண்டமானமுள்ளது மத்தியம்
நகரமாகும்.

தொள்ளாயிரத்து அறுபது 960 தண்டமானமுள்ளது
உத்தம நகரமாகும். என்று முறையே கூறப்பட்டிருக்கிறது.

நகரமானமானது 832 தண்டம் முதல் முறையே 960
தண்டம் வரையில் 16 தண்டம் வீதம் கூட்டிவர, நகர
மானம் ஒன்பது 9 விதமாகும்.

விமூண் தி வாடிபய-ஓம் வாடிம் தெஷாம் ஓவாயதம்

விவூனாசு || கக ||

வஜாஸஷ்டஷாம்ஸெஸகம் அதுரந்ரம் வா யஸெஷம் ஸஜாசு |
தலிநு விவூனாயாஸெ டுனெஸொஸெஷ: ப்ரணாஜாதுஷ்ட||

ஸெஷம் வாடியராய-ஓம்*(ய-ஓம்) முஜாஜிஷு ஸவ-ஓ-

வஸுஷு அ |

சூபாஜிஸம்வடிய-ஓம் வுஜிம் ஹாநிம் அ யஷிவி: சுய-ஓசு ||

சூபஸ்யக்ஷ-ஓயொநஜாயுவி(நஜ்ஸெ)ரய திவிவிஸு

வாரெஸு |

நகரத்தின் முக பாகத்தின் நீளமானது, அதன் அகலத்தைப்போல் இரண்டுபங்கு, அகலத்தில் முக்கால் பங்கு. அரைப்பங்கு, கால்பங்கு என (4) விதமாகும். 16

அது அகலத்தில் ஆறில் (6ல்) ஒரு பங்கு, அல்லது எட்டில் (8ல்) ஒரு பங்கு சச்சதுரமாகவோ, அல்லது தான் விரும்புகிற விதமாகவாவது இருக்கவேண்டும்.

அதனுடைய அகல நீளத்தில் தண்டமானத்தினாலே ஒத்தைப் படையான அளவைக் கொள்ளவேண்டும். மீத மிருப்பது வாடபூமியாகும். இது கிராமாதிகளான ஸகல வித வாஸ்துக்களுக்குமாகும்.

இதில் சிரேயஸ்கரமான ஆயாதிகளை உத்தேசித்து, கோலால் அளவைக் கூட்டியாவது, குறைத்தாவது அளவைக் கொள்ளவேண்டும். 18

ஆயம் 1, வியயம் 2, நக்ஷத்திரம் 3, யோநி 4, ஆயுள் (அம்சம்) 5, திதி 6, வாரம் 7, இவைகளை வாஸ்து மானத்தி

*யராஸும் உதவி பாராணாடி |

யஜுரநவஸு நாரிஜநுக்ஷணாவிநொயிகழ யதூ || ௧௬ ||

தநூநெந ஸநெதம் மநஹீயாக் *ஸவ-ஸெவநெதூ |

வநூஸாயாஸநெநெ வஸு நியிமுணிகெதநெஸ-

யநெ-ஹூநெ (ஹூநெஸெஷம்) || ௨௦ ||

சூயவந்யஸஸிஷம் ராஸெவெஷாஸஹூஷெஷம் |

யுஜயநெஸெஷம் ஹூஸவஷவர மஜகாகாஸுயொநிமணா || ௨௧ ||

சுஷுள யொநய உதிதா யுஜஹரிவூஷஹஸித: ஸுஹா: |

னாலே கணித்துக்கொள்ளவேண்டும். அவைகள் எஜமான னுடைய நாம நஷத்திரத்திற்கும், வாஸ்துவின் ஜன்ம நஷத்திரத்திற்கும் விரோதமில்லாமல் இருக்கவேண்டும். தோஷமில்லாமல் பொருத்தமாக இருக்கும் மானமானது, ஸகல விதமான ஸம்பத்துக்களையுமளிக்கும்.

வாஸ்துவின் அகலம் நீளம் இவைகளின் கூடுதல் எண்ணை, 8 ஆல் பெருக்கி வரும் தொகையை 12 ஆல் வகுக்க மீதம் வரும் எண்ணானது ஆதாயம் ஆகும். 20

வாஸ்துவின் வியாஸாயாமத்தை (அகலம் நீளம் இவை களின் கூடுதல் எண்ணை) 9 ஆலே பெருக்கிவரும் தொகையை, 12 ஆல் வகுக்க மீதம் வரும் எண்ணானது வியயமாகும்.

அந்த எண்ணை 3 ஆல் பெருக்கி வரும் தொகையை 8 ஆலே வகுக்க மீதமானது ஜாதியோநிகளாம்.

துவஜம் 1, தூமம் 2, எரிம்ஹம் 3, நாய் 4, விருஷபம் 5, கழுதை 6, யானை 7, காக்கை 8, இவைகள் எட்டும் யோநிகளாம்.

இந்த யோநிகளில், துவஜம், எரிம்ஹம், விருஷபம், கஜம், இவைகள் சுபகரமான யோநிகளாகும்.

* ஸவ-ஸெவநெதூ உதி வாநாநாடி |

வாநரவி வஸுஸிம-முணிதெ திருநவாஹதஜா மறும்

வாய: (தூ யசு) ஸரிஷ்டி || ௨௨ ||

நக்ஷத்ரம் வரிணாஹை * திருமதஜாஹை தியிய-தீபஹுதெ

வாரம் ஸூய-தீபவம் ஸஜாக் ஸுஸெவம் ஸவ-தீவஹு

கரணியடி || ௨௩ ||

சூயாயிகலய † ஸுவஹம் வ்யயஸிகம் ஸவ-தீநாஸம் ஸஜாக் |

மறுபடியும் வாஸ்துமானத்தை எட்டால் 8 ஆல் பெருக்கி இருபத்தேழால் 27 ஆல் வகுத்து வரும் மீதமானது நக்ஷத்திரமாகும்.

வாஸ்துமானத்தை* முப்பதால் 30 ஆல் பெருக்கி ஏழால் வகுத்து வரும் மீதமானது திதியாகும்.

ஞாயிறு முதலாக வாரத்தைக் கணக்கிட்டுக்கொள்ள வேண்டும். (திதியை பிரதமை முதலாகவும், நக்ஷத்திரத்தை அசுவதி முதலாகவும் கொள்ளவேண்டுமென்பது பொருள்.)

*சுசுதெவம் வாரொ யொஜி: —

திருமதஜாஹை தியிஷியிஹுதெ ஸஜாக் |

வாஹம்ஸெ முஹமுணிதெ ஸவஹுதெ வாரமுக

வஸரிஷ்டி |

தஸிநு யுமமுணிதெ ஸஜாக் நவஹிதி-தீவவஸிஷ்டி-

மஸரிஹ ||

† ஸுவஹம் உதி வாரஹை: |

*இங்கு இவ்விதம் பாடத்தை சோதித்துக்கொள்ள வேண்டும்:—

வாஸ்துமானத்தை முப்பதால் 30 ஆல் பெருக்கி பதினேந்தால் 15 ஆல் வகுத்து வரும் மீதமானது திதியாகும்.

ஒன்பதால் 9 ஆல் பெருக்கி ஏழால் 7 ஆல் வகுத்துவரும் மீதம் வாரமாகும்.

நான்கால் 4 ஆல் பெருக்கி ஒன்பதால் 9 ஆல் வகுத்து வரும் மீதம் அம்சமாகும்.

விவரீதெ து விவரீதெ தவாசு ஸஜைவரீகூழ்
கத-3வஜ்ஜ || ௨௪ ||

அதஸுஹஹெளிவெபுய-3ஹிவிதஜுதஜொதஜம் மூலம்
உபஸாஹஹெஸு உ-3யஜஜஜயம் ஸஜாடிஷஸாஹஹெஸு : ||

ஸஜஸுஹஹெஸு வி-3வெபு உ-3யஜஜொதஜிதஜ்ஜீஷம் ஸஜாசு
ஷட-ஸாஹஹெஸு உ-3யஜஜஜயம் து வஹஸாஹஹெஸு : ||

சுயஜொதஜம் து அரதுஸுஹஹெஸுஸு
கி-ஸாஹஹெஸு : |

ஆதாயம் அதிகமானால் அது செளக்கியத்தையளிக்கும்.
வியயம் அதிகமானால் அது ஸர்வ நாசத்தையளிக்கும்.
ஆயாதிகள் விபரீதமாக இருந்தால், அது ஆபத்தையளிக்கும். ஆகையால் ஆயாதிகளை நன்கு கவனித்துக் கொள்ளவேண்டும். 24

பன்னிராயிரம் 12000 பிராம்ஹணர்கள் வளிக்கின்ற கிராமமானது உத்தமோத்தம கிராமமாகும்.

பதினாயிரம் 10000 பிராம்ஹணர்கள் வளிக்கின்ற கிராமமானது உத்தம மத்தியம கிராமமாகும்.

எண்ணாயிரம் 8000 பிராம்ஹணர்கள் வளிக்கின்ற கிராமமானது, உத்தமாதம கிராமமாகும்.

ஏழாயிரம் 7000 பிராம்ஹணர்கள் வளிக்குமிடம் மத்தியமோத்தம கிராமமாகும்.

ஆறாயிரம் 6000 பிராம்ஹணர்கள் வளிக்குமிடம் மத்தியம மத்தியம கிராமமாகும்.

ஐயாயிரம் 5000 பிராம்ஹணர்கள் வளிக்கும் கிராமமானது மத்திய அதம கிராமமாகும்.

தஸிவிதம் உதி வாஹெடி : |

வனககூடும்ஸிவமெதம் கூடிகம் ஸ்தோதகமொத
விதி கயிதடி !

தவழை ஸ்வாஸ்யபிஷம் ஸெஷாணாம் டிணகாஹி || ௩௧ ||

யுமாத்யுமவிதாஹை: திவியம் ஸ்தோதகம் ஸவ-ஹை
விததாஸடி !

யுமெஹ் ஸூத்ருவயம் ஸ்தோதகமெ வஹ்யுதெ அ
யிதீ ஸ்தோதகம் || ௩௨ ||

சுமெததாதிவஸ்கரஸூதகமும் ஸ்தோதகம் ஸவ-ஹைதாடி !
டிணககவரம் ஸூதககித ஹ்யு-ஹ் ஸூதகம் ஹை ||

கள் * ஆறுபத்திநான்கு 64 (6) பிராம்ஹணர்கள், ஐம்பது 50 (7) பிராம்ஹணர்கள், முப்பத்திரண்டு 32 (8) பிராம்ஹணர்கள், இருபத்திநான்கு 24 (9) பிராம்ஹணர்கள், பன்னிரண்டு 12 (10) பிராம்ஹணர்கள், பதினாறு 16 (11) பிராம்ஹணர்கள், வஸிக்குமிடமானது ஷுத்ர (சிறிய) கிராமமாகும். எனவே சிறிய கிராமங்கள் பத்து (10) விதமாகும். 31

ஸகலவிதமான வஸ்து விந்யாஸமும், யுகம் என்றும், அயுகம் என்றும் இரண்டுவிதமாகும். (யுகம் - இரட்டை வரிசை. அயுகம் - ஒற்றை வரிசை.) யுகத்தில் ஸூத்திர பதம் இருக்கவேண்டும். அயுகத்தில் பதத்தின் மத்தியில் வீதி இருக்கவேண்டும். 32

இவ்விரண்டும் ஒன்றோடொன்று சேர்ந்தால், அது ஸகல ஜீவராசிகளுக்கும் கெடுதியை விளைவிக்கும். 32½

யுமெஹ் விததாஸை உதி வாஹாஸடி !

* 64, 50 இரண்டு எண்களுக்குப் பதிலாக 48 என்று இருக்க வேண்டுமென்று தோன்றுகிறது. அப்பொழுது அல்பகிராமம் 10 விதமாகும்..

வயாசு புகீண-கம் வலாசு தநுலாவத-ம் வரா மடிய
வடிழ |

வலாசு ஸ்ரீபுகிணிதெ மெவாஷ்வியம் முரேஜிஷ்டி ||

வெவ-ஷா மூரணா ம் மருவியலாவதா வவமிஸ்
வவமி: |

வ் ஹஸ்யா ம் ஹுஹிதம் (ஹுஹிதம்) தவிரெவாநாயம்
து வா வீழ || ௩௫ ||

வனகவித்ரி அதுவி-: வணுமிரவி கா-மெகபூ
மாம-ததி: |

வாக் வுத்யுதகாம-ம-பிஜுநீஷ்டிஷாஹாவயாவலாஷ்டி ||

கிராமமானது தண்டம் 1, ஸ்வஸ்திகம் 2, பிரஸ்தரம் 3, பிரகீர்ணகம் 4, நந்தியாவர்த்தம் 5, ப்ராகம் 6, பத்மம், 7 ஸ்ரீபிரதிஷ்டிதம் 8 என்று எட்டு (8) விதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 34

ஸகலவிதமான கிராமங்களுக்கும் வெளிப்பக்கமானது மங்கள வீதியினால் சூழப்பட்டிருக்கவேண்டும் அதற்கு வெளியில் வீதி இருக்கக்கூடாது. (மங்கள வீதி - தேவதைகள் விவாஹமான தம்பதிகள் முதலியவர்கள் ஊர்வலம் வருவதற்கான வீதி.)

பிரம்ஹஸ்தானமானது முன்னமே கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதில் தேவாலயம் அல்லது பீடம் இருக்கவேண்டும். 35

கிராமத்தின் பாதையானது ஒரு (1) வில், இரண்டு (2) வில், மூன்று (3) வில், நான்கு (4) வில் அல்லது ஐந்து (5) வில் அகலம் உள்ளது, கிழக்கு மேற்காகச் செல்கின்ற வழியாகவும் இருந்தால், அதற்கு ருஜுமார்க்கம் என்றும், தண்டமார்க்கம் (தம்பமார்க்கம்) என்றும், மஹாபதம் என்றும் பெயர். 36

தீர்மான உதி வாணாஸ்டி |

உயர்தொதுவியீ ஸ்ரீமாதா வொவ தாவி: ஸ்ரீமாதா |
 உயர்தொதுவியீ ராஜாவொ ௮ விவா ஸ்ரீமாத: ஸ்ரீமாதா ||

ஸ்வய: கும்பிகாவொ ௨௦, மனுவியீ கதமெவ ரயமாம-௨ |
 திய-௨க் உயர்தொதுவியீ தாநாவிவயா உதி வொதா |
 உதிரதி-௨க் உயர்தொதுவியீ ஸ்ரீமாதா ௨௦, மனுவொதுவியீ வொதுவியீ ||

ஸ்ரீமாதா ௨௦, மனுவியிகாவொ
 உயர்தொதுவியீ தாநாவிவயா ஸ்ரீமாதா |
 தயொதுவியீ ரயமாம-௨ விவியா ஸ்ரீமாதா
 உயர்தொதுவியீ தாநாவிவயா ஸ்ரீமாதா || ௩௬ ||

நடுத்தரமான (முன்று வில்) அகலமுள்ள விதியானது
 பிரம்ஹ விதி என்று கூறப்படும். அதுவே (அந்த கிராமத்
 திற்கு) நாபியாகும். (நாபி -- தொப்பிள்)

மத்தியில் துவாரங்கள் (சந்துகள்) இருக்கின்ற விதி
 யானது ராஜ விதியாகும். இதன் இரண்டு பக்கங்களிலும்
 சிறிய சந்துகளிருப்பதாகும். 37

சிறிய விதிகள் எல்லாவற்றிற்கும் குட்டிமகம் என்று
 பெயர்.

ரதம் செல்லக்கூடிய மார்க்கமானது, மங்கள் விதி என்று
 கூறப்படுகிறது.

அதற்குக் குறுக்கே வழியுள்ளதானால், அதற்கு நராச
 பதம் என்று பெயர் வழங்கப்படுகிறது. 38

வடக்கு நோக்கிச் செல்லுகின்ற மார்க்கங்கள் ஸ்ரீமாத்ரம்
 என்றும், அர்களம் என்றும், வாமனம் என்றும் பெயர்
 உள்ளவைகளாம்.

கிராமத்தைச் சுற்றிலுமிருக்கும் விதியானது, மங்கள் விதி

உயர்தொதுவியீ ரயமாம-௨ | உதி வொதுவியீ |

ஸ்ரீமாதா ௨௦, மனுவொதுவியீ வொதுவியீ | உதி வொதுவியீ |

விஜமணவரிவலிண-ஃ வஸுயதம்மநாவதீ
 நவவணிமலியாகு வஸுயததிகுபுரம் ஸதாஸி !
 ததிதரஜதவாலம் மூலிதீதுஅததெவலிந
 ஃலிதி வரிதம் யசி தாவஸாநாம் நிவாலா || சம ||

புராமுடிமமு. பாம-ஃ ககநீகூதடிணவதூ தத்யெயி !
 அரஅதுஷயயாகு ஃணகலிதி ஹணதெ ஃநிவி: || சக ||

டிணவதெகாலியீ ஸாபெதவம் ஃணகம் ப்ராகுடி !
 நவவடிபுகு மூலெ வரிதொ பாம-ஃ வடிவத தஸத
 ஸஹி: || சஉ. ||

என்று பெயருள்ளதாகும். புரத்தை (பட்டணத்தை)ச் சுற்றிலுமிருக்கும் வீதியானது, ஜன வீதி என்று கூறப்படும். பெரியோர்கள் கிராமம்-புரம் இவ்விரண்டுகளின் வீதிக்கும் ரத்யை என்னும் பெயரைக் கூறுகிறார்கள். 39

பிராமஹணர்கள் நிறைந்திருக்கின்ற கிராமத்திற்கு மங்களம் என்று பெயர். அரசர்களும் (கூடித்திரியர்களும்) வைசியர்களும் நிறைந்திருக்கின்ற வஸ்துவக்கு புரம் என்று பெயர். மற்ற ஜனங்கள் வளிக்கின்ற இடத்திற்கு கிராமம் என்று பெயர் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. தபஸ்விகள் வளிக்கின்ற இடத்திற்கு மடம் என்று பெயராம். 40

கிராமத்தின் மார்க்கமானது, கிழக்கு முகமாகவோ அல்லது வடக்கு முகமாகவோ ககனீகிருதமான (படியப் போடப்பட்ட) தண்டத்தைப்போல இருந்து, அதன் நடுவில் நான்கு (4) சந்துகளிருந்தால், முனிவர்கள் அந்த மாக்கத்தை தண்டகம் (தண்டாகாரமான மார்க்கம்) என்று கூறுகின்றார்கள்.

சந்துகளில்லாமல் தண்டம்போல ஒரே வீதியாக இருந்தாலும் அதற்கும் தண்டம் என்று பெயர், 41

தலுக் குப் பூமுகமது பூமீயீ டிஷினாமுர லா ।
தலுக் குப் பூமுகிணதொ டிஷினவீயீ பூ திவிசுவா ॥

தலுக் குவாமவாத: வபூரீயீயூம உதூத: ।
சுவரொதூதலுக் கு உதூரீயூ உவம் பூமுகி ॥

வனதக் கு வலிகுஷிதம் வ்லுஷாகுதூ அதூராம-39 ।
பூகப் பூதகூதகாமெ-3: சிவிராமமெவ்லிவி
பூதூவி-3ரயொ ॥ சக ॥

வனவிரவி ஷட்வவிரவி(வி)யூதம் பூவாரம்
வன ।

பூமமெவ்லு அதூவி-3உ-3: டிபரவிவவம்சுதூத
வலூராமெ-3: ॥ சக ॥

நவ பதங்களுடன் கூடிய கிராமத்தில், பதத்திற்கு வெளியில் நான்கு திக்குகளிலும் வழிகள் அமைந்திருக்க வேண்டும். அந்த வழியில் வடகிழக்கிலிருந்து தென் திசை நோக்கி கிழக்கு வீதி செல்லவேண்டும். அந்த வழியிலிருந்து தென்கிழக்கிலிருந்து மேற்கு நோக்கி வீதியானது செல்லவேண்டும். தென் திக்கிலிருந்து வடக்கு நோக்கி வீதியானது செல்லவேண்டும். அந்த வழியானது வட மேற்கு திசையிலிருந்து கிழக்கு திக்கை நோக்கிக் செல்ல வேண்டும். இவ்விதமாக நான்கு திக்குகளிலும் ஸ்வஸ்தி கத்தைப்போல் நான்கு வழிகள் அமைந்திருந்தால் அதற்கு ஸ்வஸ்திகம் என்று பெயர் கூறப்படுகின்றது. 44½

(கிராமத்தின்) கிழக்கு மேற்கு பாகங்களில், வடக்கு நோக்கிச் செல்லுகின்ற வழிகள், மூன்று (1) நான்கு (2) ஐந்து (3) ஆறு (4) அல்லது ஏழு (5) இருந்தால் இந்த ஐந்துகளுக்கும் பிரஸ்தரம் என்று பெயராம். 45½

கிழக்கு நோக்கி நான்கு (4) வழிகளும், வடக்கு நோக்கி

உடிமெடு ரறியாகு மெழதக் ப்ராகு ப்ரகீணகம்
வண |

ப்ராகு ப்ரத்யு தலாமெ-3: வணலிராடிமெடு
ஓயொடிஸலி: || ௪௭ ||

விஸவலிராடி கியிலி: ஷொஸலிஸவடிபலலிரலி
லாமெ-3: |

யாகு நடிவாத-3: லிகுது அதுஅலாரஸயாகு || ௪௮ ||

நடிவாதலாகு தலா ஸாமெழ அலரஸாமெழதொ
லாமெ-3: |

யாகுமெகெய-3: நடிவாதலாமெழலிடி-3: || ௪௯ ||

சுமெழலிடிவடிஸலி அலாரஸத்யுமகெ(ஸகெ)
ஸடிமெடு: |

ஷலி: ப்ரகீணலாமெ-3:ய-3: மெழதக்
வலாமலிதி கயிதடி || ௫௦ ||

பன்னிரண்டு (12) பதினென்று (11) பத்து (10) ஒன்பது (9)
அல்லது எட்டு (8) மார்கங்களிருந்தால் இந்த ஐந்து விதங்
களுக்கும் பிரகீர்ணகம் என்று பெயர் 46

கிழக்கு மேற்காக ஐந்து (5) வழிகளும், வடக்கு நோக்கி
பதிமூன்று (13) பதினான்கு (14) பதினைந்து (15) பதினாறு
(16) அல்லது பதினேழு (17) வழிகளிருந்து, நான்கு திக்கு
களிலும் நான்கு (4) வழிகளமிருந்தால், இதற்கு நந்தியா
வர்தம் என்று பெயர். 48

கிராமம் அல்லது நகரத்தின் வெளிப்பக்கத்தில் நந்தியா
வர்த்தைப் (நந்தியாவட்டம்பூ) போல பல சந்துகளும்,
உள்கையில் பல வழிகளும் அமைந்திருந்தால், இதற்கு
நந்தியாவர்தாபம். என்று பெயர். 49

வடக்கு நோக்கிச்செல்லுகின்ற சந்துகள் பதினெட்டு
(18) முதல் இருபத்திரண்டு (22) வரையிலும், கிழக்கு

ஸவெ-ஷா ம் ஸாணா நாலி த வெபுதயெதிலாநு |
 ம் ஸாநெ வாய ம் ஸெ வா டுணெவெபொவி நெதவ
 கத-ஷே || ௫௪ ||

ஸகநாடிதாஸநகாநு விநதாஸாய-ஃ வடி
 ஸு-யெம்-ஸாஹதி |

கூ-டி ம் ஸாநெ லாம-ஃ அஸாஸுலாஷெயதெ ம் ஸாநெ ||

அடி ஸெலாஸ லாம-ஃ ம் ஸாநெஷுதூஷு கெஷு உதா: |
 ஸு-பெ-வி உஹெ-ஷெ ஸாக்ஸவாபெ து
 வு-ஷு-ஷவபெ || ௫௫ ||

புத்திமானாக இருப்பவன், ஸகலவிதமான கிராமங்களிலும், நாபியை (கிராம மத்திய பாகத்தை) பிணைக்காமல் இருக்கவேண்டும். (வாஸ்துவுடன் சேர்க்காமலிருக்கவேண்டும்.)

கிராமத்திலாவது கிருஹத்திலாவது தண்டச்சேதம் செய்யவும் கூடாது. (கோலனைப் பிரித்து கணக்கிடக் கூடாது.) 54

புத்திமான்கள், ஸகலபதம் முதல் ஆஸநகாந்தபதம் வரையில், கிருஹாதிவிந்யாஸார்தர், பதங்களை கல்பித்துக் கொள்ளவேண்டும்.

ஷுத்ர (அதம) கிராமங்களில் நான்கு (4) வழிகள் இருக்கவேண்டும்.

மத்தியம கிராமங்களில் எட்டு வழிகள் இருப்பதாகும்.

உத்தம கிராமங்களில் பன்னிரண்டு (12) அல்லது பதினாறு (16) வழிகளிருப்பதாகும். 55

பல்லாடபதம், மஹேந்திரபதம், ராஷஸபதம், புஷ்பதந்தபதம், இவைகள், துவாரயதந ஸதானமாகும். (இவைகள் போக்குவரவுக்கு வாயில்படி அல்லது வழி அமைப்பதற்குரிய இடங்களாகும்.)

அராயததஸ்யாதம் ஐயோம-ஸூராவி அகவாரம் ।

விதயவபெய ஐயனெ ஸுமீவாம்பெ அ

புவதெவவபெ || ௫௭ ||

ஹஸவதஹஸம் மராஜதளவாரிகஸொஷதாமதி ஐயோம ।

ஸூரமஹஸராணாஷதள (அடிஸ)பெவாஷகெயிதா ||

சூகரம் வஹகரம் தகி ஸவகரம் அரவிஸாராடி ।

தாரவிமுனொகிஸெயம் அயய்ய-ஹ வாத்விஹம்

தகி || ௫௮ ||

ஸவெ-ஷாம் மூரணாம் வரித: வரிவாஸவ்ஹி

வஸூரம் ।

இந்த நான்கு இடங்களும் ஜலமார்கங்களுமாம். (ஜலதாரை முதலியவைகளை கல்பிப்பதற்குரிய இடங்களும் ஆகும்.) 56

விததபதம் (1) ஜயந்தபதம் (2) ஸுக்ரீஸபதம் (3) முக்தியபதம் (4) பிருசபதம் (5) விருஷபதம் (6) பிருங்கராஜபதம் (7) தெளவாரிகபதம் (8) சோஷபதம் (9) நாகபதம் (10) திதிபதம் (11) ஜலதபதம் (12) (ஜலாதிபதிபதம்,) இந்த எட்டு 8 (பன்னிரண்டு 12) ஸ்தானங்களும், உபதுவாரங்களுக்கு உரிய இடங்களாகும். (எட்டுக்குள் நிலைகள் வைத்துக்கொள்ளுவதற்கு உரிய இடங்களாகும். 58

துவாரத்தின் (வாயிற்படியின்) அகலமானது, மூன்று (3) முழம், ஐந்து (5) முழம், அல்லது ஏழு (7) முழமிருக்க வேண்டும். அகலத்தைப் போல் இரண்டு பங்கு உயரம் அல்லது ஒன்றரைப் பங்கு உயர மிருக்க வேண்டும். இந்த அளவில் அதன் காவின் அளவைச் சேர்க்கக்கூடாது. 59

ஸகலவிதமான கிராமங்களுக்கும் வெளியில், நான்கு

மூரோடியொவி நடிதா டிசுநிணதீரெ தடிநிதாயாநா: || ௧௦ ||

நவநவவ்வஸு)ஸுநிவஸுஹாமெ ரெய்யு ஸ்ராவம்
தத: வரம் டெடிவடி ।

ரோநுஷயெ வெபராவம் குரேஸஸுங்கயூத யுதூதீ து ||

டெடிவிகரோநுஷஹாமெ விபுரணாம் ஸூதாசி மரஹெருணி ।
கரேடாவஜீவிதாம் ஸூதாசி வெபராவெ தத: வா
விஜாவாஸடி || ௧௨ ||

தஸூடி ஸுரமணஹவநம் குரேஸ: புராமாடிஷு ஸூாவதீடி

பக்கங்களிலும், பெரிய கோட்டைச் சுவர்களும், அதற்கு வெளியில் அகழியும் இருக்கவேண்டும்.

கிராமாதிகளும், நதியின் தென்கரையில் இருந்தால், அது, அந்த நதியை அனுஸரித்து நீண்டிருக்கவேண்டும். 60

கிராமத்தை நவபதம், (அஷ்டபதம்,) அல்லது ஸப்தபதமாகக் கணக்கிட்டால், அதன் மத்தியமானது பிரம்ஹபதமாகும், அதற்கடுத்தது தைவபதமாகும், அதற்கு அடுத்தது மானுஷபதமாகும். அதற்கடுத்தது பைசாசபதமாகும். இவ்விதமாக முறையே ஸ்தானங்களைக் கல்பித்துக் கொள்ளவேண்டும். இந்த இடங்களில், நடுவிலுள்ள பிரம்ஹாமசத்தை விலக்கி விட்டு, அதையடுத்துள்ள தைவாம்சம், மானுஷாம்சங்களில் பிரம்ஹணர்கள் வளிப்பதற்கான வீட்டு வரிசையை கல்பிக்க வேண்டும். பைசாசபதத்தில் கர்மோபஜீவிக்கள் வளிப்பதற்கு, (தொழில் செய்பவர்கள் வளிப்பதற்கு) உரியஸ்தானங்களைக் கல்பிக்க வேண்டும், அல்லது அந்த விடத்தில் பிராமணர்களின் வாஸஸ்தானத்தைக் கல்பிப்பதுமாகும்.

அந்தவிடத்தில் தேவகணங்களுக்குரிய தேவாலயங்களை, முறையே கிழக்கு முதல் கல்பிக்க வேண்டும். . 62½

வனதஸூதாஹுஜரெ விபுஷேவதாஸூவநம் ஹவெசி || ௬௩ ||

ஸிவஹேத்யம் (8-3) ௮ முரானாஸம் (ஸவ-3)

ஸாஹேத்யம் வா ஹவெசி |

ஹம்மராஜாஸகெ வாவி வாவகெ து விநாயக்ய || ௬௪ ||

வெஸாஸஸிவஹேத்யம் ஸூதாஸி ஸௌதேவ வா தா

(௩) ஹரெஷு வா |

ஸாஹேத்யம் து முஹெஸுணீம் தாநெத விநாயக காரா ||

ஸெவாதாஸம் வரிவாராணாஸம் வெபுராதேஸாஸம் (தூஸூதா)

விஹேத்யம் |

ஸூதாஸிவகெ ஸௌஸம் ஸூதாஸிவகெ காலிகா வெஸு ||

இதன் மத்தியில் (இந்த பைசாசபத மத்தியில்) பிராம்ஹணர்கள் வளிக்குமிடங்களையும், தேவாலயங்களையும் கல்பிப்பதாகும். (63)

கிராமத்திற்கு முற்றிலும் வெளிப்பக்கத்தில், சிவாலய மிருப்பதுமாகும்.

பிருங்கராஜாம்சம் அல்லது பாவகாம்சத்தில் விநாயக ஆலயத்தை நிர்மாணம் செய்யவேண்டும். (64)

ஈசானாம்சத்தில் சிவாலயத்தை நிர்மாணம் செய்ய வேண்டும். நேராமாம்சம் அல்லது அதற்கடுத்த அம்சங்களில் கல்பிப்பதுமாகும்.

இந்த சிவாலயத்திற்கு வெளிப்பக்கத்தில் வீட்டு வரிசையை, அளவுடனும் விதியுடனும் கல்பிக்கவேண்டும்,

சிவாலயத்தில், சிவபரிவாரங்களுக்குக் கூறப்பட்டிருக்கிற ஸ்தானங்களை இங்கு கூறுகிறேன் —

ஸூர்யபதத்தில் (ஆதித்யபதத்தில்) ஸூரியனை ஸ்தாபிக்கவேண்டும்,

ஹஸாஹாமெ விஷுமதஹம் யாஜ்யாயா ஷணுவஸூராத்ர !
 ஹஸாஹாமெ ஹஸாஹாமெ து நெதி-ததா கெஸவாநயம் ||

ஸுமீ வாஹெ மணாயதக்ஷ: வுஷ்டிணவஷெவி வா !
 சூய-கஹவநம் நிதி-ததா வரூணெ விஷ்வாவி-ததாநம்
 ஸதா || ௧௮ ||

ஸூராக்ஷாஸநாயநம் யாஜெதஸூர க்ருணெண
 அபாய-ததா ||
 சயவா உதததம் வநஸுவரிதநெ ஸூராக்ஷம் வெபூதத ||

அக்னி பதத்தில் காளிகோவிலை நிர்மாணம் செய்ய
 வேண்டும். (66)

பிருச பாகத்தில் விஷ்ணு ஆலயத்தைக் கல்பிக்க
 வேண்டும்.

யமபதத்தில் ஷண்முகாலயத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

பிருசாம்சத்திலாவது, நிருருதி அம்சத்திலாவது. (பிதிரு
 அம்சத்திலாவது) கேசவாலயத்தை நிர்மாணிப்பதுமாகும்.

ஸுக்ரீவாம்சத்தில் கணபதியின் ஆலயத்தை கல்பிக்க
 வேண்டும். புஷ்பதந்த பதத்தில் கல்பிப்பதுமாகும்.

ஐயனார் கோவிலை நிருருதி அம்சத்தில் கல்பிக்க
 வேண்டும்.

வருணம்சத்தில் (ஜலாதிபாம்சத்தில்) விஷ்ணுவின்
 ஆலயமிருக்கவேண்டும். (68)

இந்த விஷ்ணுவின் ஆலயத்தில், மேல்தலத்திலிருந்து
 முறையே, ஸ்தானக பிம்பம், ஆஸந பிம்பம், சயநபிம்பம்
 இம்முன்றையும் கல்பிப்பதுமாகும்.

தல்லது மூலதலத்தை கடினமாகக் கல்பித்து, அதன்

ஸுமதாபுயஸு ஸுமதெ ஹுமதபுவெ வெவ
*தபவபா8 |

பிராபுயஸு வாயள ஸுவெது காதுயநீ வாலா: || எடு ||

வொரெ யநடி(துயந)மபஹம் வா ஸாதபுணாபாபுயம் தது |
ஸஸஸஸ்குரஹவநம் வஜ-ததுஸஸ ஐயனெ வா || எக ||

வொரெ †யநடிமபஹம் வா ஸொஷவபெ வா வியாதவது |

மேல்தலத்தில் ஸ்தானக பிப்பத்தை பிரதிஷ்டை செய்வது
மாகும். (69)

ஜிநாலயத்தை ஸுகதாம்சத்தில் (ஸுகரீவாம்சத்தில்)
கல்பிக்கவேண்டும்.

பிருங்கராஜாம்சத்தில் ராஜகிருஹத்தை நிர்மாணம்
செய்யவேண்டும். (ஜிநாலயத்தை என்பது பாடபேதம்.)

வாயுபதத்தில் மதிராலயத்தை (கள்ளுக்கடையை)
கல்பிக்கவேண்டும்.

முக்கியாம்சத்தில் காத்தியாயநீ கிருஹத்தைக் கல்பிக்க
வேண்டும். (70)

ஸோமாம்சத்தில் தநத கிருஹத்தை (தநகிருஹத்தை)
யாவது; ஸப்தமாதாக்கனின் ஆலயத்தையாவது கல்பிக்க
வேண்டும்.

ஈசாம்சத்தில் சீவாலயத்தை நிர்மாணம் செய்ய
வேண்டும். பர்ஜந்யாம்சம் அல்லது ஜயந்தாம்சத்தில்
நிர்மாணிப்பதுமாகும். (71)

ஸோமபதம் அல்லது சோஷபதத்தில் தநத(தந)
கிருஹத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

*தபவபா8 உதி வாராணாஸு |

†வொரெமபஹம் உதி வாராணாஸு |

தத் மஜாதநவவநம் ஹதிதன வா ராதுகொஷம் ஸ்தாசு ||

ரெய்ய விஷ்ணுயி-ஷ்ணு தத் ஸ்ரீமாத்ரணவம் வெராத்ர |

ஸ்ரீமாத்ரணவெராதெ வாநெய்யநம் வா ஸ்ரீமாத்ரணவம் ||௭௮||

தத்மாத்ரணவமெ + ஹரிஸ்தவம் தக்ஷிணெ வரத: |

ஸ்ரீமாத்ரணவம் கர-ஷ்ணு தத்ரயய வநெய்யெ த் ||௭௯||

யு,யுயு-யுயுயு அ ஸ்ரீமாத்ரணவநவவமெ |

வ்யவந்யாஜம் ஹமம் ஸ்ரீமாத்ரணவம் தக்ஷு அ ஸ்ரீமாத்ரணவம் ||

அவ்விடத்தில் (சோஷாம்சத்தில்) கணேசாலயத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

அதிதிபதத்தில் மாதிருகோஷ்டத்தை ஸப்தமாதாக் களின் ஆலயத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். (72)

விஷ்ணுவின் ஆலயமத்தியில் ஸபாமண்டபத்தை நிர்மாணம் செய்யவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஸபாமண்டபமானது, பிரம்ஹ ஸ்தானத்திற்கு ஈசானிய பாகம் அல்லது ஆக்னேய பாகத்திலிருக்க வேண்டும். (73)

அந்த ஸபாமண்டபமானது விஷ்ணுவாலயத்திற்கு வடமேற்கு பாகத்திலிருக்கவேண்டும். அதை அடுத்து தென்பாகத்தில் விஷ்ணுவின் ஆலயமிருக்கவேண்டும். (73½)

அதன் மத்தியில், பயங்கரமானதும், நம்பிக்கையை உண்டு பண்ணக்கூடியதுமான ஐந்து விஷயங்களிருக்க வேண்டும். (74)

அஷ்டபாகம் அல்லது நவபாகத்தில், இரட்டைப்படை அல்லது ஒற்றைப்படையில், (64 பதம் 81 பதம்போன்ற

† ஹரிஸ்தவம் உதி வாநாணாடி |

நயிநகலவநம் ஸ்விதநநூலவத-ள ப்(ந, மீநகம்
வெவ |

யக் ஸ்விதநநூலவத-ள ப்(ந, மீநகம்
வெவ || எக ||

விஷ்ணுபுராணம் திருநாழிபுராணத்தொண்டி |
ஸ்வாமிநாதபுராணம் ஸ்விதநநூலவத-ள ப்(ந, மீநகம்
வெவ ||

ஸ்விதநநூலவத-ள ப்(ந, மீநகம்
வெவ ||

உச்சுஷ்ணபுராணம் திருநாழிபுராணத்தொண்டி || எக ||

ஸ்வாமிநாதபுராணம் திருநாழிபுராணத்தொண்டி || எக ||

வஸ்துக்களில்) பிரம்ஹ ஸ்தானத்தை விலக்கி, கிழக்கு
முதலான திக்குகளில், முறையே, 1 ந ளி ன க ப வ ன ம்.
2 ஸ்வஸ்திகம் 3 நந்தியாவர்தம் 4 ப்(ந)லீனகம் 5
ஸ்விதநநூலவத-ள ப்(ந, மீநகம் 6 சதுர்முகஹர்மியம் 7 பத்மஸம் 8
விஷ்ணுச்சந்தவிமானம் இவைகளை, திரிதலாதி துவாதச
தலாந்தமாக (மூன்று அடுக்கு கோபுரம் முதல் பன்னிரண்டு
அடுக்கு கோபுரம் வரையிலுடையதாக) நிர்மாணம் செய்ய
வேண்டும். இவ்விதமான கோபுரமானது தேவாலயத்தின்
வெளிப்பக்கத்திலும் கல்பிக்கப்படவேண்டும். இவ்
விஷயத்தை கிராமாதிகளிலும் கல்பிக்கவேண்டும். (77)

(இவ்விதம் கல்பிக்கப்பட்ட தேவாலயங்களில்) ஸ்தித
மூர்த்தி, ஆஸீன மூர்த்தி, சயன மூர்த்தி, இவைகளில்
எந்த மூர்த்தி இஷ்டமோ, அந்த மூர்த்தியை பிரதிஷ்டை
செய்யவேண்டும்.

விமானமானது முறையே, உத்தமம், மத்யமம், அதமம்,
நீசம், என்று நான்குவிதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

கிராமாதிகளில், நீசபவனமானது (மிகச்சிறிய வீடானது)

கூஉஉ கூஉவிபாநம் யடிதெ வெலிதம்
வியாதவது || எக ||

கூஉஉஹதம் தக ஹெ ஹெ(ம்) அ
ஸாபாதது |
முரபெ வா தமரெவொகுகுஷெஷெ செவாறயம் து
நீஅஅக || அம ||

நீஅ ஹவனி வுருஷா: ஸூயொவி டுஸூயுதாந் யானி |

கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆயினும் உத்தமமான தேவாலயத்
தில் நீச விமானத்தை (அதமாதமமான மிகச் சிறிய
விமானத்தை) கல்பிக்கக்கூடாது.

கிராமமானது கூுத்திரகிராமமாக இருந்தால், தேவா
லயத்தின் விமானம் கூுத்திரமாக (சிறியதாக) இருப்ப
தாகும். எங்கு எவ்விதமான விமானம் உசிதமோ, அந்த
விமானத்தை அங்கு (அந்த கிராமத்தில்) கல்பித்துக்
கொள்ளுவதாகும். 79

அந்த விமானமானது, த்ரிதலம், சதுஸ்தலம், பஞ்ச
தலம், முதலியவைகளாம். (3, 4, அல்லது 5 தலங்
களுடையது.)

ஹீனமான கிராமத்தில், தேவாலயத்தின் விமான
மானது, ஹீனமாகவோ அல்லது ஸாமானியமாகவோ
இருப்பதாகும்.

உத்கிருஷ்டமான (பெரிய) கிராமம் அல்லது நகரத்தில்
தேவாலயமானது நீசமாக (சிறியதாக) இருந்தால், அந்த
கிராமம் அல்லது நகரத்திலிருக்கும் புருஷர்கள், நீசர்கள்
(அல்பத்தனம் உடையவர்கள்) ஆவார்கள். ஸ்திரீகள்
துச்சீலைகள் (கெட்ட நடத்தையுடையவர்கள்) ஆவார்கள்.

ஆகையால் தேவாலய விமானங்களை, கிராமாதிக்கு
ஏற்றபடி ஸமமாகவோ பெரியதாகவோ கல்பிக்கவேண்டும்.
M. M. 6.

ஸௌக்யம் வடுவ-ஸௌக்யம் வடுவ-ஸௌக்யம் வடுவ-ஸௌக்யம் வடுவ-ஸௌக்யம் ||

வடுவ-ஸௌக்யம் வடுவ-ஸௌக்யம் வடுவ-ஸௌக்யம் வடுவ-ஸௌக்யம் வடுவ-ஸௌக்யம் ||

வடுவ-ஸௌக்யம் வடுவ-ஸௌக்யம் வடுவ-ஸௌக்யம் வடுவ-ஸௌக்யம் வடுவ-ஸௌக்யம் ||

வடுவ-ஸௌக்யம் வடுவ-ஸௌக்யம் வடுவ-ஸௌக்யம் வடுவ-ஸௌக்யம் வடுவ-ஸௌக்யம் ||

வடுவ-ஸௌக்யம் வடுவ-ஸௌக்யம் வடுவ-ஸௌக்யம் வடுவ-ஸௌக்யம் வடுவ-ஸௌக்யம் ||

வடுவ-ஸௌக்யம் வடுவ-ஸௌக்யம் வடுவ-ஸௌக்யம் வடுவ-ஸௌக்யம் வடுவ-ஸௌக்யம் ||

மற்ற தேவதைகளின் ஆலயங்கள் கிழக்கு முகமாக இருக்கவேண்டும்.

ஸப்த மாதாக்களின் ஆலயமானது வடக்கு முகமாக இருக்கவேண்டும். 84

ஸூரியனின் ஆலயமானது மேற்கு முகமாக இருக்க வேண்டும்.

வீடுகளைக் கட்டத் துவங்குவதற்கு முன்னமே தேவாலயங்களைக் கட்டிவிடவேண்டும்.

கிராமாதிகளின் ஹ்ருதயஸ்தானம் (1) முதுகெலும்பு ஸ்தானம் (2) குலஸ்தானம் (3) ஸூத்திர ஸ்தானம் (4) ஸந்தி ஸ்தானம் (5) கர்ணநாடி ஸ்தானம் (6) இந்த ஆறு (6) இடங்களில் தேவாலயம் முதலியவைகளை நிர்மாணம் செய்யக்கூடாது. 85

கோசாலையானது, தேவாலயத்திற்குத் தென்பக்கத்தில் இருக்கவேண்டும். வட பக்கத்தில் பூந்தோட்டம் இருக்க வேண்டும். கிழக்குக் கோபுர வாயிலின் பக்கம் அல்லது மேற்குப் பக்கத்தில் தபஸ்விகள் வளிக்குமிடம் இருக்க வேண்டும்.

ஸவ-தெவ ஜயாபயலிஷம் வாஸி அ கூலவம் அ ||அ||

வெஸுஜாநாம் உக்ஷிணத்: வரிதஸூதநம் து ஸுஜாணாம்

புராஜிதாம் வாவஸூதரதொ மெஹம் சுய-சூசு

கூறாறாநாடி || அ||

தவெசுவ நாவி தாநாபநதிக் கலெ-சாவயுகூநாடி !

உக்ஷெஜாவஜீவிநாம் ஸூசு வாலம் வாயஸூதெஸெ து ||

வஸூதெஸெ ஜாவெஸுராவஸூதநாம் நிவால: ஸூசு !

தெவெஜாவஜீவிநாம் ஜெ-சூதெஸெ மூஹெருணி: ||க||

ஜலாசயம் (குளம் முதலியவைகள்) குட்டை, கிணறு இவை எந்தத் திக்கிலும் இருப்பதாகும். 87

(தேவாலயத்திற்கு) தென் பக்கத்தில் வைசியர்களின் வாஸஸ்தலம் இருக்கவேண்டும்.

தேவாலயத்திற்கு நான்கு பக்கங்களிலும் சூத்திரர்களின் வீடுகள் இருக்கவேண்டும்.

கிழக்கு அல்லது வடக்குப் பக்கத்தில் குயவர்களின் வீடுகள் இருக்கவேண்டும். 88

அந்தவிடத்திலேயே நாபிதர்களின் வீடுகளும் மற்ற தொழிலாளர்களின் வீடுகளும் இருக்கவேண்டும்.

வாயு திக்கில் மதஸ்யோபஜீவர்களின் (மீன் வியாபாரத் தினாலே ஜீவிப்பவர்களின்) வாஸஸ்தானம் இருக்க வேண்டும். 89

மேற்கு திக்கில் மாமிஸ வியாபாரிகளின் வாஸஸ்தலம் இருக்கவேண்டும்.

வடக்கு திக்கில் எண்ணை வியாபாரம் செய்யும் வாணியர்களின் வீட்டு வரிசை இருக்கவேண்டும். 90

யநுலிலிவ னுலுவிநாய நவலி: மஹாவயி:

பெருக: |

சுணாஹாரய தஸாசு சூயாபிம் வய-யெசு சூரப: || கூக ||

வஜாஸலி மூணாவயிகம் யாவலெடிவ-இம் மூலீதவதி ||

தலெதுவ ஹஸாரலெ: மெஹம் சுய-பாசு யயாவியிநா ||

மூலக: ஸ்லிசுலயவா நடிவாவத-இம் அ வாவ-தொ

ஹடி ||

ஸஜாஅய-பாநலெஷாராகுதஜா தஜிதாமூ-இம் பெருக ||

சுணகபாராநாமமூலயவா ஸூலவ-இம் யயெஷம் ஸஜாசு |

வீட்டின் எல்லையானது, மூன்று (3) ஐந்து (5) ஏழு (7) அல்லது ஒன்பது (9) தநுஸ் அகலமுள்ளதாக இருப்பதாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது அந்த அளவுக்குமேல் முறையே இரண்டு இரண்டு கோல் வீதமாக அகலத்தை விருத்திசெய்துகொள்ளுவதாகும். 91

அகலத்தைப்போல இரண்டு பங்கு அளவு வரையில் விருப்பப்படி நீளத்தை வைத்துக்கொள்ளுவதாகும்.

அதே இடத்தில் ஹஸ்தமானத்தினால், விதிப்படி வீட்டைக் கல்பித்துக்கொள்ளுவதுமாகும். 92

ருசகம் 1. ஸ்வஸ்திகம் அல்லது நந்தியாவர்த்தம் 2. ஸர்வதோபத்திரம் 3. வர்தமானம் 4. என்று அவைகளின் உருவபேதத்தினாலே நான்குவிதமான வீடுகள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 93

அந்த வீடுகள் தண்டகம்-1, சாலை-2, லாங்கலம்-3 அல்லது சூர்பம் என்ற பேதங்களுள் இஷ்டமான பேதத்தில் இருப்பதாகும்.

முரளாக் கிணிகிலுரெ வாவகெபெரெயுவா வாயள ||௯௪||

வால: ஸ்ராக் ஸ்வதீநாம் செஷாணாம் தத்குத-வெழி! |
தஸாக் கிணிகிலுரெ ரஜகாஜீநாம் நிவாஸ: ஸ்ராக் ||௯௫||

அணாருகாடிராணி வலுவ-பாயாம் கெடாபராதெ தா |
அணாருபொஷிதஸா: தாபாபஸ்ஸிஸவலுஷணாஸவ-பா: ||

வலுவ-பாஷெ ஐரெகாஷ்சிபொயிதா *முரளாவெஸி! |
புராமுதூரிலி டெஷெ: வணுஸதெ: ஸ்ராக்
ஸவாவாஸி || ௯௬ ||

செஷாணாவலி தத்கிலுரெ கெபெரெ ஸ்ராதம் ஸ்ராக் |

கிராமத்திற்கு அப்பால் ஸ்வல்ப தூரத்தில் அக்னி மூலை அல்லது வாயுமூலையில் ஸ்தபதிகளின் வாஸஸ்தானம் இருக்க வேண்டும்.

அவ்விடத்தில் மற்றவர்களுக்கும் வீடுகளிருப்பதாகும்.

அதற்கு அப்பால் ஸ்வல்ப தூரத்தில் வண்ணன் முதலியவர்களின் வாஸஸ்தானம் இருக்கவேண்டும். 95

கிராமத்திற்குக் கிழக்கு திக்கில் ஒரு குரோச தூரத்தில் சண்டாளர்கள் வஸிக்கும் குடிசைகள் கல்பிக்கப்பட வேண்டும். அந்த சண்டாளர்களின் ஸ்திரீகள் செம்பு, இரும்பு, ஈயம் இவைகளினாலே செய்யப்பட்ட நகைகளை அணிந்திருப்பவர்களாவார்கள். 96

முன்பகலில் மலராதிர மோசனத்திற்குத் தகுதியான பூமியானது, கிராமத்திற்குத் தென்மேற்கு திசையில் இருக்க வேண்டும்.

கிராமத்திற்கு வடகிழக்கு திக்கில், ஐநூறு (500) கோலுக்கப்பால் சுடுகாடு இருக்கவேண்டும். 97

*முரளாவெஸி-தூரம் உயி வாரொயுத உயி லாதி |

அணாநு அல-காரஸாநதொயாஸயாவயாநம் அ ||கூஅ||

செவ, மதுஹஸி ஸ்கெ¹ஷ, மூலாவூத செஸலாம-வெரிஸூதி: |
வதுஸநம் மூலெனிநாஸ: நுவலம்மொ ஹவதி லாணம் அ ||

செவாநுயா¹காராவணஸூநதூஷம் சொய்யஸூஸூயம் அலவி |
லாமெ-கேஸூ¹கெஷவணீ¹சூக்¹ மூலஸூ¹ஸூநதூதா
சூமி || ஈ ||

மூலாஜீநாம் அ ஸவெ-கேஷாம் மல-கெனிநூஸூ¹அ¹தெ |

மற்றவர்களுக்கும் அவரவர்கள் இருக்குமிடத்திலிருந்து
500 கோல் தூரத்திற்கப்பால் சவம் அடக்கம் செய்யும் பூமி
இருக்கவேண்டும். 97½

சண்டாளர்கள், சர்மகாரர்கள் (தோல் பதனிடுபவர்கள்)
இவர்களின் வாஸஸ்தலம், ச்மசானம், ஜலாசயத்திற்குப்
போகும் வழி இவைகள் தேவாலயம் விசுவகோஷ்டம்
(பொதுச் சாவடி) கிராமத்தைச் சுற்றிலுமுள்ள இடம், வழி
இவைகளைச் சுற்றிப் போகவேண்டியதாக (இருக்கக்
கூடாது, அவ்விதம்) இருந்தால், வியஸனம் (துன்பம்)
கிராமத்திற்கு அழிவு, அரசனுக்கு அவமதிப்பு, மரணம்
இவைகளையளிக்கும். 99

தேவாலயத்திற்குள் கடைகளில்லாதிருப்பது (அல்லது
கடைகளிருப்பது, தேவதாமூர்த்திகளில்லாமல் குன்யமாக
இருப்பது) குப்பைகளிருப்பது, வழியில் அசுத்தமானவை
களைப் போடுவது இதுபோன்றவைகள் கிராமத்திற்கு
சூனியத்தன்மையை உண்டுபண்ணும். (கிராமத்தை
உருவமில்லாமல் செய்துவிடும்). 100

கிராமம் முதலிய எல்லாவற்றிற்கும் கர்பவிநியாஸத்தை
கூறுகிறேன்.

வா, மஹ-ஃ ஸவ-ஃ ஸ்வ-ஃ விமஹ-ஃ ஸவ-ஃ தாபந-ஃ ||

தஸ்யாஸு ஸவ-ஃ ப்ர-யதெந மஹ-ஃ ஸவ-ஃ விநிக்ஷிவெஸு |
 பூசிகாடியாதஸ்யஸூஹயாதாபநதெந நீருவெசு || 11 ||

வெணந மஹ-ஃ ப்ர-வ்யாணி நிஷெ-ஃ ஷாநெநிவ
 ஸம்-ஃ ஹெஸு |

ஸூரிவாஸூரிதெஸூரிவ பூசாநீதி நெஸெஸு ஸுய: ||

யாநெநிவரி நியாதவஸு தாப-ஃ ஷாநநெஸூ-ஃ |
 தாப-ஃ ஷாநநெஸூ-ஃ வஸூயாவரிநீதி-ஃ தஸு || 12 ||

ஸூநிவாபூஸ வஸூ-ஃ தஸூ-ஃ தாப-ஃ ஷாநநெஸூ-ஃ |

உஸ்த-ஃ தாஸெஸு ஸூ-ஃ வஸூ-ஃ ஷாநநெஸூ-ஃ || 13 ||

ஸகர்பமான (கர்பநியாஸத்துடன் கூடிய) கிராமாதிகள் ஸகல ஸம்பத்துகளையும் அளிக்கும். கர்பநியாஸமில்லாத கிராமாதிகள், எல்லாவற்றையும் அழித்துவிடும். ஆகையால் ஸகலவிதமான முயற்சிகளையும் செய்து, நன்கு கர்ப விநியாஸத்தைச் செய்யவேண்டும்.

மண் (தசமிருத்திகை), கிழங்கு (தாமரை), தானியங்கள், சுத்தமான உலோகங்கள், தாதுக்கள், ரத்தம், இந்திர நீலம், பணம் (நாணயம்) ஆகிய திரவியங்களைக் குற்றமற்ற வைகளாக ஸங்கிரஹிக்கவேண்டும். அந்த மண் முதலியவைகளை ஜலத்தினாலே நிரப்பப்பட்ட குழியினுள் வைக்க வேண்டும்.

103

தானியத்தின் மேல் செப்புப் பாத்திரத்தை அசையாமல் வைக்கவேண்டும். தாமிரப் பாத்திரத்தின் அகலமானது அரத்தி (ஒரு முழம்) 12 அங்குலம், 10 அங்குலம், 8 அங்குலம், 4 அங்குலம் என்று 5 விதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதன் உயரமானது அகலத்துக்கு ஸமமாகவே

ஸவணவணகொஷம் வா நவகொஷகமேவ வா. I

உவலீவபெ ஷெவா: தஸிநு வாபெத் து ஸம்(ஸி)தா: ||

ரஜதேந வுஷ: ஸுயெ-3 வஜீஹாடகநிதி-3த: |

யமே து யமராஜஸ் ஸுயெநாயஸவாரண: || ௩௪ ||

ஹேஸிஹஸு ருயெண வரூணெ ஸ ஜநாயிவ: |

வாஜீஸுதரப: ஸொரெ ராஜதொ ஹிராஜக: || ௩௫ ||

ஸுயெ வெசுஜைநநெ து வுலீஸம் து மெ-3தெ I

* ஸுண-3ம் ஸஜீரணெ ஜாதிஹிம்மயூத் து ஜயனகெ ||

இருக்கவேண்டும், அந்தப் பாத்திரமானது வட்டவடிவமாக, சச்சதுரமாக, 10 பட்டைகளுள்ளதாக அல்லது ஒன்பது பட்டைகளுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். அந்தப் பாத்திரத்தில் உபபீடஸ்தானத்தில் தேவதைகள் வளிக்கிறார்கள்.

ஸூரியஸ்தானத்தில் வெள்ளியினால் விருஷபம் 1, தங்கத்தினால் இந்திரன் 2, யமஸ்தானத்தில் சுலபத்தினால் ()யமராஜன் 3, இரும்பினால் யாணை 4, தங்கத்தினாலே சிங்கம் 5, வருணதிக்கில் வெள்ளியினாலே வருணன் 6, வெண்மையானகுதிரை. 7, ஸோமதிக்கில் வெள்ளியினாலே சந்திரன் (ஸோமன்) 8, இவைகளைக் கல்பிக்கவேண்டும். 108

ஈசானதிக்கில் வைக்கிராந்தம், அக்னிதிக்கில் பித்தலை, நைருதிதிக்கில் ஈயம், வாயுதிக்கில் ஸுவர்ணம். (பணம் என்று மற்றொரு பாடம்.) ஜயந்தஸ்தானத்தில் ஜாதிஹிங் குலியம், பிருசஸ்தானத்தில் அரிதாரம், விததஸ்தானத்தில் மனோசிகு, பிருங்கராஜஸ்தானத்தில் ஸுவர்ணமாகுடிகம், ஸுக்ரீவஸ்தானத்தில் ராஜாவர்தம், சோஷபாகத்தில்

ஹரிதாஹம் ஹஸ்ய ஹமெ விதயே து உதஸ்யா |

பாஷ்டிகம் ஹம்மராஜெ ஸூதாஸீ ராஜாவதஃ ஸுகஸரெ ||

மெரிகம் சொஷஹாமெ து மணஃவெஜ்ஜதம் ஹவெசு |

சுதிதள டிரஃம் விஜ்ஜாஸீ ஸவவெவ தஜ்ஜெஸு சுநாஸீ ||கக||

அதுஷ்டெ அ ஹொகெஸா ஸூவஜ்ஜாஹஜ்ஜாநநா |

ஷஹி: பஹ அதுஸீ விஜ்ஜெ ஸிஃஸொடியம் ஹவெசு ||

தடிய-ஃ வாஹநொதெயம் ஸூநகாஸநவெவ வா |

ஃதூஉஉவவதெ ஸரிஅள விஜ்ஜம் ஸவிதய-ஃ ||கக||

வாஷ்டிராமம் அ வெவெய-ஃ விவவ தினிநிநிவெசு |

கைரிகம், கணமுக்கிய (முக்கிய) ஸ்தானத்தில் அஞ்ஜனம்.

(அஞ்சனக்கல்) அதிதிஸ்தானத்தில் தரதம் (

இவைகளை இவ்விதமாக, முறையே, வைக்கவேண்டும். 111

லோகபாலர்களை நாச்சத்தில் உள் பககத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்படி (பாஜனத்திற்குள் முறையுடன் வைத்து) ஸ்தாபிக்கவேண்டும். லோகபாலர்களின் பிம்பத்தின் உயரமானது, 6, 5, 4, 3, அல்லது 2. அங்குலமிருக்கவேண்டும். 112

அவர்களின் வாஹனங்களின் உயரமானது, அவர்களின் உயரத்தில் ஸரிபாதி உயரமிருக்கவேண்டும். அவர்கள், ஸ்தானகமூர்த்தியாகவோ அல்லது ஆஸனமூர்த்தியாகவோ இருப்பதாகும். 112½

அந்தந்த தேவதைகளின் பாவங்களை அறிந்தவர்கள் கொண்டுவந்து கொடுத்த ரத்னங்களில், ஆபவத்ஸ ஸ்தானத்தில் முந்து, மீசி ஸ்தானத்தில் பவம்,

வஜ்ரவிநயெவிநிஷிஷிநீயம் து விநயகெ || ககச ||

ரூப ராஜே உஹாநீயம் உராதகம் து உஹீயரெ |

உய்யுநெ வஜ்ராமம் து விநயஸெகி மஹீயாஜநெ || ககரு ||

ரதூதி யாதவநெவ வுஷிவிஸாரமாதநெ |

தஜேவ ஸாரநமாவநெஜு: சூநீதாநி நியாவயெகி || ககக ||

மஹையஸா உராவெநு வுஷிகாநி உதூதி-பரி |

வ்ருஷாநாசி வஹிஷாநி வுஷி-பரி ஸாவயெகி

சூராகி || ககள ||

வ்ருஷாநா சாராயி ராவெநு ஸ்ரீஹி உராயஸ

கொடி-வழி |

தவாக்-கூஸீஸாஜம் திம் வெகசு(சூ)னகயிதடி ||

ஸவித்ரு ஸ்தானத்தில் வஜ்ரம், விவஸ்வான் ஸ்தானத்தில் வைரீரயம், இந்திரஜய (ராஜ) ஸ்தானத்தில் வைரம், மித்ரஸ்தானத்தில் இந்திரநீலம், ருத்திரராஜஸ்தானத்தில் மஹாநீலம், மஹீதரஸ்தானத்தில் மரகதம், மத்தியில் பத்மராகம், என்று இவ்விதமாக, கர்ப்பாஜனத்தில், வைக்கவேண்டும். 116

தங்கம்- இரும்பு- தாமிரம்- வெள்ளி, இந்த லோஹங்களினாலே, 4 ஸ்வஸ்திகா கிருதிகளைச் செய்து கர்ப்பாஜனத்தின் நான்குபக்கங்களிலும் வைக்கவேண்டும். இவைகளை பிரம்ஹஸ்தானத்திற்கு வெளியில் கிழக்கு முதலிய திக்குகளில் முறையே வைக்கவேண்டும். 117

மேலும், ஸுவர்ணத்தினாலே சாலி (சம்பாநெல்) தானியம் வெள்ளியினாலே வ்ரீஹி(சிறுநெல் தானியவிசேஷம்) தானியம், இரும்பினாலே கோத்ரவம், (வரகுதானியம்)

சூழ் அரபொய்யம் தாழ் குறுகியலிதி னொஹஜாந்
மாஹநாய ஸ்ரீம் டிவ்யா வஸுதா ஸ்வ-ம் தியாவயெசு ||

சுமநூயிகவிஸ்ரீண-பாயாஹ் அபாயம்மூலம்
வஹாம்மூலெந வுஜிஸ்தாநாதி-பாயுபுராணத் ||

வாழிசம் அஷ்ட கீதம் ஸ்ரீததஸ்தாநம் வித்-வதகழ்
மாஹநொவரி தகஸ்தாநவ்யம் மஹ-தேவாஸநி-அகஸ்தென: ||

ஸ்ரீநீயெ (அ)செராணஹ்வெ வாவ-பாடி வுதிநாமரெ |

பித்தனையினாலே கங்குதானியம், ஈயத்தினாலே உளுந்து, வைக்கிரந்தத்தினாலே (லோஹவிசேஷம்) எள்ளு, இரும்பினாலே பயறு, தாமிரத்தினாலே கொள்ளு இவைகளைச் செய்து, அந்த கர்ப்பாஜனத்திற்குள் வைத்து, கர்ப்பாஜனத்திற்கு பஸிகொடுத்து, பிறகு அந்த கர்ப்பாஜனத்தை பூமிக்குள் புதைக்கவேண்டும். 119

கர்ப்ப நியாஸ விதியை அறிந்தவர்கள், அந்த கர்ப்பாஜனத்திற்குமேலே, கருங்காலியினாலே இந்திரகீலம் (முடி) போடவேண்டும். அதுபாஜனத்தின் விஸ்தாரத்தைக் காட்டிலும் ஒரு அங்குலம் அதிக விஸ்தாரமுள்ளதாகவும், 12. அங்குலம் நீளமுள்ளதாகவும் இருக்கவேண்டும். (கர்ப்பாஜனத்தின் அளவு இருக்கவேண்டும் என்பது பொருள்.)

(கர்ப்பாஜனமானது அதிக விஸ்தாரமுள்ளதாக இருந்தால்,) 5 அங்குலம் அதிக விஸ்தாரமுள்ளதாக இருப்பதாகும். இவ்விதமாக 32 அங்குலம் வரையில் விஸ்தாரமாக இருப்பதுமாகும். (மானஸாரத்தில் கர்ப்பாஜன விஸ்தாரமானது 32 அங்குலம் வரையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது.) 121

ஸ்தானீயம் 1, துரோணமுகம் 2, கார்வாடம் 3, பிரதி

முரலெ அ நிமலெ வெடெ வத்தெ கொக்கொருகெ ||

ஸ்ரஹ்ணஜாய-காக-ஹாமெ2வி விவஸ்தி யலெ தயா+
விசெது அ வரூணெ மெவ ஸொலெ அ வ்யயிவீலரெ ||

வாராசுநிணசெரெ வா ஹெதெஷாம் மஹ-ஃ ஹெதெ |
வாஹ்ஷெ அ ஹ்ஷாபெ ஹெம்-மெ அ *மஹ்ஷெதெ ||

விஷ்ணுஸாரெ ந்ரிய: ஸாரெ ஸ்ரஹ்ஸாரெய்வா வா: |
ஸாவயெசு முராரகூய-ஃ ஸவ-காராவிவரூயெ ||

மஹ-காசுள விநிசுதிவ்ய ஸிம்ஸம் தஹ்வரி ந்யஸெசு |

நாகரம் 4, கிராமம் 5, நிகமம் 6, கேடம் 7, பத்தனம் 8, கோதம் கோலகம் 9, ஆசிய 9 விதமான கிராமாதி பேதங்களில், பிரம்ஹாம்சம் 1, ஆரியாம்சம் 2, அர்காம்சம் 3 விவஸ்வான் அம்சம் 4, யமாம்சம் 5, மித்திராம்சம் 6, வருணாம்சம் 7, ஸோமாம்சம் 8, பூதராம்சம் 9, இவைகளில், துவாரத்தின் வலது பக்கமானது, இவர்களின் கர்பஸ்தானமாகும். (கர்பபாஜனத்தை வைக்கவேண்டிய ஸ்தானமாகும் என்பது பொருள்.)

வீட்டில், கீழே கூறப்பட்ட 9 அம்சங்களுடன், புஷ்ப தந்தாம்சம், பல்லாடாம்சம், மஹேந்திராம்சம் இவைகளும் கர்பஸ்தானமாகும். 124

கிராமத்தின் ரகைக்காகவும் ஸகலவிதமான விருப்பங்களின் அபிவிருத்திக்காகவும், விஷ்ணுவின் ஸ்தானம், லக்ஷ்மீஸ்தானம் அல்லது ஸுப்ரம்ஹணியஸ்தானம் இவைகளில் கர்பஸ்தாபனம் செய்யவேண்டும். 125

*மஹ்ஷெதிள ஹி பாரொ யுகொ ஹவெஷிதி ஹதி |

பிறெஷுகவிரெத வாரெத வுரூஷாணுவிநாதுகெ || ௧௨௬ ||

சுருகூதாநா அ ஸவெஷாஜமா மாஜிஷு ததெஸை |

ஸூரகூதம் து யயாமம-ஃ ஸு வதி: ஸூரவயெசு ஸ்ரீரடி ||

சுத்ராநாதம் து ததவ-ஃ உ ஷுவதம் மம-ஃ ஸூரகூதெ ||

வணம் வெகூதா ஸூரிகிஷெஷவதாநா

வண-ஃநா அரவத ஜாததநாராணாடி |

முநாநிதாநா ராதவிநாஸாராம-ஃ

ஸூரகூதம் ஸூரம் ஸூரகூதம் துத்ராசு || ௧௨௭ ||

புருஷனுடைய கை எடுப்பு மட்டத்திற்குக்கீழே, சிலை அல்லது செங்கல்வினாலே கட்டப்பட்ட, கர்பஸ்தானத்தில் கர்பபாஜனத்தை வைத்துவிட்டு, அதற்குமேலே, விஷ்ணு முதலியவர்களின் பிம்பங்களை வைத்து பிரதிஷ்டை செய்ய வேண்டும். 126

இங்கு கூறப்படாத மற்றவிடங்களில், பிரம்ஹாம்சம் முதலியவிடங்களில் கர்பஸ்தாபனம் செய்யவேண்டும்.

ஸ்தபதியானவன், கர்பமானது பத்திரமாக இருக்கும் படி, கர்பபாஜனத்தை அசையாமலிருக்கும்படி வைக்க வேண்டும். 127

இங்கு கூறப்படாத விஷயங்களை கர்பலக்ஷணத்தில் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். 128

இவ்விதமாக தேவாலயங்களின் பூமியளவு, பிரம்ஹ ணாதி ஜாதிகளின் வீடுகளின் அளவு, கிராமாதிகளின் மான வின்யாஸ மார்கம், இவைகள், தந்திரங்களிலிருந்து எடுத்து சுருக்கமாகவும் நன்கும் கூறப்பட்டிருக்கின்றன; 129

உத்தராக் நவ: ஸ்வதிகாழி அதுஷ்யெஹி:

உத்தராக்-2 நிபுணெஹி உயாம் அ மாம் அ ।

நித்யம் யமோ ஐமகி கித்யெஹி உயாம்

யா அம் உத்தராக்-2 நிபுணெஹி உயாம் உயாம் (ந:) ||கூடு||

உதி உயமெஹி வாஸு-2 நிபுணெஹி உயாம் உயாம் உயாம் உயாம்
நவரோய்யாய: ॥

ஸ்தபதி முதலிபவர்களினாலே அளவுகளுடன் அமைக்கப்பட்ட, கிராமாதிகளும், வீடுகளும், தேவாலயங்களும், சந்திரன் நஷத்திரங்களிருக்கும் வரையில் சாசுவதமாக இருப்பதைக் காண்கின்றோம். ஆகவே அரசன், மானாதி காரியங்களில் ஸமர்த்தர்களான ஸ்தபதி முதலிய நான்குவித பிரிவினர்களுக்கும், தக்க ஸம்மானங்களையும், பூமிகளையும், பசுக்களையும் வெகுமதியாக அளிக்கவேண்டும். 130

கிராமவியாஸமென்னும் ஒன்பதாவது
அத்தியாயம் முற்றும்.

சுய டிரொய்யாய: ||

நமராஜீநாம் ராகம் விந்ஜாஸம் அ குரோடிஹம் வசுஷீ |

குரோடி யநுஷாம் திபுரதம் தஸூகி ஸதடிணவய-நாடிவரி ||

ஸாஷுகஸவ திஹொய்யாஷாஸஹஸ்ரானகம் யாவகி |

நமராணாம் விபுஹம் ஹி பெராகம் வுலெ-காகாநெந ||௨||

ஸதடிணாஜித்யய-நா திபு: ஸவ திபுரடிணாணடி |

கூடிபாணாஜிடிதம் நமராணாஹெவ ஸவெ-ஷாடி ||௩||

உசுகுஷுவாரவரிபி: நவதெய-ஷிபிரஷஸாஹஹெஸ்: |

பத்தாவது அத்தியாயம்

நகரம் முதலியவைகளின் அளவையும், அதன் விந்யாஸத்தையும் (விந்யாஸம் — அமைப்பின் முறை) முறையே கூறுகின்றேன்.

நகரத்தின் முதலாவது விஸ்தாரம் முன்னூறு (300) தனுஸ் அளவாகும். அந்த அளவுக்குமேல், (100) தனுஸ் வீதமாக, (8000) தனுஸ் வரையில் அளவைக் கூட்டிவர நகரத்தின் விஸ்தாரமானது எழுபத்தெட்டு (78) விதமாகும். இவ்விதமாக முன்னோர்கள் நகரத்தின் அளவுகளைக் கூறியிருக்கிறார்கள். 2

ஷுத்திர (சிறிய) நகரங்களின் விஸ்தாரமானது நூறு (100) தண்டம் முதல், பத்து தண்டம் வீதமாக முன்னூறு தண்டம் வரையில் விருத்தி செய்து வர, இருபத்தோரு (21) விதமாகும். 3

†கூராகி உதி வாணாடி |

அதாவது ஹஸு காணம் வண்பதொ நாயிவனு வண்பா ராதடி ||

பிரஸ்தாதி அதுஸூதகம் யாவகி வு கிஜா து விஸாமிலி: |
ஷப்யஸூதம் வெடம் ஸ்ரெஷ்டே ரெயே வரெ விவாநுடி || ௫ ||

தவ்யாசி பிரஸுஷு கிஜா ரெணாஸுவெ வண்பா ராதடி |
ஷணவகி அதுஸூதகம் யாவதூவது விஸாரடி || ௬ ||

விஸ்தாதி அதுஸூதகம் யாவகி வணாஸுமிவிவகிஜா |
வணபு ராணஸெவம் வவடிவிஸார உஜிஷ: || ௭ ||

விஸ்தாதி வஹ் கிவகிஜா அஸாரிஸகிபிரஸ்தாதி ஸாமி |

உத்தமபுரத்தின் பரிதியானது (சுத்தளவானது) ராஜ தண்டத்தினால் பதினாறுபிரம் (16000) கோலளவு இருப்பதாகும். அந்த அளவில் ஐநூறு (500) தண்டம் வீதம், நாலாயிரம் (4000) தண்டம் வரையில் குறைத்து வர, பரிதிமானமானது இருபத்திஐந்து (25) விதமாகும். 4

முன்னூறு கோல் முதல், நானூறு (400) கோல் வரையில், முறையே, இருபது (20) கோல் வீதம் கூட்டிவர ஆறு (6) விதமான கேடங்களின் அளவாகும். இவைகள் முறையே சிரேஷ்ட - மத்திம - அதம கேடங்களின் விஸ்தாரமாகும். 5

நானூறு (400) கோலளவு முதல், இருபத்திநான்கு (24) கோல் வீதமாக நானூத்தித்தொண்ணூத்தாறு (496) கோல் வரையில் விருத்தி செய்து வர துரோண முகத்தின் மானமானது ஐந்து (5) விதமாகும். 6

இருநூறு (200) கோலளவு முதல் நானூறு (400) கோல் வரையில் ஐம்பது (50) கோல் வீதமாக விருத்தி செய்து வர கர்வதத்தின் விஸ்தாரமானது ஐந்து (5) விதமாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 7

யாவனிடமெ விவானா: வெபூதா: சி: வணுமெசாறு || ௮ ||

ஸதடிணை ஸதவூக்யா வணுரதம் யாவதுவிஷ்ட |

ஸதாசு கொக்கொகாநாநா விவானம் வணெவ மெசெந || ௯ ||

தாவநாகெ வெபூதம் வானவிவானெ ஸூரிவி: பூரெஜா |

யாவது வணுரதாணம் விஸதாசாஹி ஸவயா ராநடி || 10 ||

வணுரதம் யதவூக்யா விவானம் சுயிதம் விவாஸவதி |

பூரமவதிஷ்டம் ராநம் மெசெதநாநம் து வெ தெஷாடி || ௧௧ ||

விமணம் சிவபாடிஸம் பாடி தெஷாம் ருவாயதம்

விவானாசு |

விவானெ து விஷ்டாஸெ ஹாமெநெகெ நவாயதம் வாரத: ||

இருநூறு (200) கோலளவு முதல் முன்னாத்தி நாற்பது கோலளவு வரையில், பத்து (10) கோல் வீதம் கூட்டிவர நிகமத்தின் விஸ்தாரமானது பதினைந்து (15) விதமாகும்.

நூறு (100) தண்டம் முதல் ஐநூறு (500) தண்டம் வரையில் நூறு (100) தண்டம் வீதம் கூட்டி வர, கோத்தும கோலகத்தின் மானமானது ஐந்து (5) விதமாகும். 9

மேதாவிகளான வித்வான்கள் புரத்திற்குக் கூறப் பட்டிருக்கின்ற அளவில், இருநூறு (200) தனுஸ் முதல் ஐநூறு (500) தனுஸ் வரையில், ஐம்பது (50) தனுஸ் வீதம் விருத்திசெய்து வர, விடம்பத்தின் அளவானது, ஏழுவிதமாகும். என்று இவ்விதமாக இவைகளின் மானத்தை கூறியிருக்கிறார்கள். 11

நகரம் முதலியவைகளின் முகாயதமானது (முன் பக்கத்தின் நீளமானது) அதன் விஸ்தாரத்தைப்போல் இரண்டு பங்கு, முக்கால் பங்கு, அரைப்பங்கு, அல்லது

அதுரநுராயதாநு வரதம் வரதாயதம் அ வுந: |

ஸதாசி மொறுவதூதேஷாம்(வம்) *வபுராகாராஷு வவெண்தே |

வதூதூதூஷஸவ்வம்அகஅதுரம்ஸெஷுதூதே ஸீவுமெ |

ஸுநிரஸபரயம்மஸிவிவிஹுமெவதேபுராவயி: வெபுராத: ||

ஸித்ரி அதுஹதேஷம் ஸதாசி ஸீவுமும் ஸாறுஸதூ தும்மெ து |

தூஷவதூதூதூபுராவயி: ஹதேஷரமும் (து) தூ தூஸொதூ ||

கால்பங்கு இருக்கவேண்டும். அல்லது அதன் முன் பக்கத்தின் நீளமானது, அதன் அகலத்தில் ஆறில் ஒருபங்கு ($\frac{1}{8}$) அல்லது எட்டில் ஒருபங்கு ($\frac{1}{8}$) இருக்கவேண்டும். 12

நகரம் முதலியவைகளின் கோட்டைச் சுவற்றின் உருவமானது, சச்சதூரம் 1, நீண்டசதூரம் 2, வட்டம் 3, நீண்ட வட்டம் 4, கோளத்தைப்போன்ற வட்டம் 5, என்று ஐந்து விதமாகும். 13

அந்தக் கோட்டைச் சுவற்றின் எல்லையானது, அதன் அகலத்தில் (சுவற்றின் நீளத்தில்) பத்தில் ஒரு பாகம், எட்டில் ஒரு பாகம், ஏழில் ஒரு பாகம், ஐந்தில் ஒரு பாகம், அல்லது நான்கில் ஒரு பாகத்தில், முறையே ஏழுபாகம், ஆறுபாகம், ஐந்துபாகம், நான்குபாகம், மூன்றுபாகம், (10ல் 7 பாகம், 8ல் 6 பாகம், 7ல் 5 பாகம், 5ல் 4 பாகம், 4ல் 1 பாகம்) இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

கோட்டைச்சுவரின் அகலமானது, இரண்டு முழம், மூன்று முழம், அல்லது நான்கு முழங்கள் இருக்கவேண்டும்.

*வபுர: கயிதாஸு உதி வாராணாஸு |

†தகிகூதம் உதி வாராணாஸு |

தூஷவதூதூதூபுராவயி: உதி வாராணாஸு |

வரித: வரிவாஸாஹேதஸாஹேத ஷெவாஸாஹேதி ।

பெலாகஸாஹாஹேதஸாஹாஹேத ஷெவாஸாஹேதி ॥ ௧௧ ॥

ஸுததாஹேதஸாஹேதஸாஹேதி ஷெவாஸாஹேதி ॥

ஸுததாஹேதஸாஹேதஸாஹேதி ஷெவாஸாஹேதி ॥ ௧௨ ॥

ஷெவாஸாஹேதஸாஹேதி ஷெவாஸாஹேதி ॥

ஸுததாஹேதஸாஹேதி ஷெவாஸாஹேதி ॥ ௧௩ ॥

அதன் உயரத்தின் உச்சியானது, * பதினேழு (17) முழம், அல்லது பதினேழு (11) முழமிருக்கவேண்டும். அல்லது இந்த அளவுகளில் மூன்றில் ஒரு பாகம் குறைவாக இருப்பதுமாகும். 15

கோட்டையின் வெளிப்பக்கத்தில், சுற்றிலும் அகழி இருக்கவேண்டும். கோட்டையின் உள் பக்கத்தில் தேவாலயாதிகள் இருக்கவேண்டும்.

பேசக பாகம் முதல் ஆஸனபாகம் வரையிலுள்ள ஸ்தானத்திற்கு சண்டிதம் (சண்டித பதம்) என்று பெயர் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 16

புத்திமானாக இருப்பவன், ஸுத்திராதிகளையும் விஷம் ஸ்தானங்களையும் விலக்கிவிடவேண்டும்.

வழியானது, கிழக்குமுகம் அல்லது வடக்குமுகமாக இருந்தால், அங்கு விதியுடன் இஷ்டம்போல் நியாஸத்தைக் கல்பித்துக்கொள்ளுவதாகும். 17

விதியின் விஸ்தாரமானது, ஒரு கோல் முதல் ஏழு (7) கோல் வரையில், அரை (½) கோல் விதமாக விருத்தி செய்யப்பட்டுவந்தால், அதன் விஸ்தாரமானது பதிமூன்று (13) விதமாகும். 18

* 17, 9. அல்லது 11. முழம் என்று பாடபேதம்.

உறுதொமொயுரயுதா நானாயியாவினொபொதா ।

ஸவ-ஹொராயுஸஹிதா நானாமணிகாவிதா ஸஹொஹிதா ॥

ஹஹொராயுஸஹிதா ஸஹொஹிதா ஸவ-ஹொராயுதா ।

ஹொராயுதா ஹொஹொராயுதா ஹொஹொராயுதா ॥௨௪॥

யா நு வவொஸஸஹிதா ஸா கயிதா ராஜயாநீதி ।

காநநவநஹொராயுதா ஸவ-ஹொராயுதா ஸவ-ஹொராயுதா ॥௨௫॥

சுயவிசுயகொயுதா வுராயுதா யசி தஹொ நமரயிதி ।

ஸஹொராயுதா யசி நஹொராயுதா ஹொஹொராயுதா ॥௨௬॥

பலத்துடன் கூடியதும், உயரமான கோபுரத்துடன் கூடியதும் பற்பல விதமான மாலிகைகளுடன் (ஜனங்கள் வளிக்கும் வீட்டு வரிசைகளுடன்) கூடியதும், ஸகலவிதமான தேவாலயங்களுடன் கூடியதும், நானாயிதமான கணிகை (தாளிகள்) களுடன் கூடியதும், பல உத்தியானங்களுடன் கூடியதும், யானைப்படைகளுடனும், குதிரைப்படைகளுடனும் ரதங்களுடனும், காலாட்படைகளுடனும் கூடியதும், ஸகலவிதமான ஜனங்களுடன் கூடியதும், துவாரங்களுடனும், உப துவாரங்களுடனும், (பெரிய வழிகளுடனும், சந்துகளுடனும்) கூடியதும், கோட்டையினுள் அநேகவிதமான ஜனங்கள் வளிக்கக் கூடியதும், இருப்பதுடன், ராஜபவனத்துடன் கூடியதுமான நகரமானது, ராஜதாநீ என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 24½

காடு அல்லது தோட்டத்தில், ஸகலவிதமான ஜனங்களும் வளிக்கத்தக்க வீடுகளுடன் கூடியதும், கிரய விக் கிரயங்கள் செய்யும் வியாபாரிகளுடன் கூடியதுமான இடத்திற்கு புரம் என்று பெயர். இந்த புரத்திற்கு நகரம் என்றும் பெயர்;

வரித: வவ-தயுத் வவ-தகம் வவ-தஹநஸஹித |
வவ-தவெடகையெ யஜம*தாஜிம் ஹஸூநகஸுஜ || ௨௭ ||

வீவாணாமதவஹுஹிரஹியுத் வவ-தஹநஸஹித |
சுயவிசுயகெய-தும் ரதயநகஸுஜவஹுஜி || ௨௮ ||

வாமரவெஹுஹிரெ தகநு.மதாயாவிவதநம் வெ-தக |
வரநுவபெஸஸீவெ யுஜாரம்ஹிசுயொவெத || ௨௯ ||

வெநாவெநாவதியுநவிஜஹிதம் ஸிஸிரவிதி ௮ வரெ: |

நதிகளாலும் மலைகளாலும் சூழப்பட்டு, சூத்திரர்கள்
வளிக்கின்ற இடத்திற்கு கேடம் என்று பெயர். 26

நான்கு பக்கங்களிலும் மலைகளினாலே சூழப்பட்டதும்,
ஸகலவிதமான ஜனங்களும் வளிக்கக்கூடியதுமான
இடத்திற்கு கர்வடம் என்று பெயர். 26½

கர்வடம், கேடகம், இவைகளின் மத்தியில், ஜனங்கள்
வளித்துவரும் இடத்திற்கு ஜனஸ்தான குப்ஜம் (ருப்ஜம்
என்பது பாடபேதம்) என்று பெயர். 27

துவீபாந்தரங்களிலுள்ள பதார்த்தங்களுடன் கூடியதும்,
ஸகலவிதமான ஜனங்களுடன் கூடியதும், விலக்கு வாங்கி
விற்கும் வியாபாரிகளுடன் கூடியதும், ரத்னங்கள், தனம்,
வெண்பட்டுக்கள், முதலிய பண்டங்களுடன் கூடியதும்,
ஸமுத்திரக்கரையின் ஸமீபத்திலிருப்பதும், அந்த பதார்த்தங்
களை உத்தேசித்து வருகின்ற ஜனங்களுடன் கூடியதுமான
இடத்திற்கு, பத்தனம் என்று பெயர் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

சத்ரு ராஜாக்களின் அல்லது இதர ராஜாக்களின்
தேசத்திற்கு ஸமீபத்தில், யுத்தத்தைத் துவக்குவதற்கு

ஸவஃஜநெஸ்ஸஃகீணஃ-ஃ நயவஹவதயுதம் ததெவ தயா || ௩௮ ||

ஸஹுரஸ்காபவதம் யசு ஸௌநாஸுவஸுஅதெ தசுஸெஜு: |
நததீதி வாஸு-புதம் நயவஹவதயுதம் ஸ ஸஹுரஸ்கா || ௩௯ ||

யஸுவதிஸுரவிதகம் தசு ஸுரநீபம் ஸஸுஜிஷ்ட |
நததீதிசுநிணஹாக் வணிமாஜிஸம்புத || ௪௦ ||

ஸவஃஜநாவாஸம் யசு ஸுரணஸுவம் ஸுரதாஸாவெஸ: |
ஸுரஸவீவெஜததாயுதிசுஜிதம் ஸிஸஸிதி || ௪௧ ||

வேண்டிய காரியங்களுடன் கூடியதும், ஸேனைகளுடனும்,
ஸேனாபதிகளுடனும் கூடியதுமான இடத்திற்கு, சிபிரம்
என்று பெயர், என்று பெரியோர்கள் கூறுகிறார்கள். 29½

அதே இடமானது, ஸகலவிதமான ஜனங்களினாலும்
நிறைந்தும், ராஜ பவனத்துடன் கூடியும், அனேகவிதமான
காவல்களுடன் கூடியும் இருந்தால், அதற்கு ஸேநாமுகம்
என்று பெயர், என்று அந்த விஷயத்தையறிந்தவர்கள்
கூறுகிறார்கள். 30½

பக்கங்களில் மலைகளும் நதிகளுமிருக்குமிடத்தில், ராஜ
பவனத்துடனும், பலவித கட்டுக்காவல்களுடனும், அரசனால்
அமைக்கப்பட்டிருக்கும் இடத்திற்கு, ஸ்தானீயம், என்று
பெயர் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 31½

சில்பாசாரியர்கள், நதியின் தென்பக்கத்திலும்
ஸமுத்திரத்தின் வடபக்கத்திலுள்ளதும், வியாபாரிகள்
முதலியவர்களுடன் கூடியதும், ஸகலவித ஜனங்களும்
வளிக்கத் தக்கதுமான இடமானது, துரோணமுகம்,
என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது, என்று கூறியுள்ளார்கள்.

இது கிராமத்திற்கு ஸமீபத்தில் ஜனங்கள் வளிக்கக்
கூடிய இடமாக இருந்தால், அதற்கு விடம்பம் என்று பெயர்,
என்று கூறியுள்ளார்கள். 33

வநவ்யே ஜநவாலம் யசி கொதுகொனாகம் வெபுதுடி |

வாதுவண-ஜெனவெதம் வவ-ஜநவாலவல்கீண-ஜெ || ௩௪ ||

வஹுக-காரயாகம் யஹிமம் தசி வஜ-ஜெஷ்ட |

தஜ-ஜெவநவெதம் வஹுஜநயாகம் வநவவவவவ || ௩௫ ||

வநதசி வலவாலவரம் தசிவாபெ-ஜெ வெபுகா வெபுதுடி |

மிரிவநஜனுவ-கெரிணவெவதவினாணி வவ-ஜ-ம-ஜாணி || ௩௬ ||

மிரிவயதம் மிரிவாபெ-ஜெ மிரிவரம் வவ-ஜதம் ஜ-ம-ஜெ |

வஜ-ஜ-தராவநமஹம் வத-ஜ-ம-ஜெ த-ஜ-ம-ஜெ த-ஜ-ம-ஜெ

வஜ-ஜ || ௩௭ ||

வனமத்தியில் ஜனங்கள் வளித்துவந்தால், அந்த இடத் திற்கு கோத்மகோலகம் என்று பெயர் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

பிராம்ஹணர்கள் முதலிய நான்குவிதமான ஜாதிகளுடன் கூடியதும், எகலவிதமான ஜனங்களும் வளிக்கின்ற வீடுகளுடன் கூடியதும், பலவிதமான தொழிலாளிகளுடன் கூடியதுமான ஸ்தலத்திற்கு நிகமம் என்று பெயர் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

343

நதீ-மலை-வனம் இவைகளுடன் கூடியதும், பஹுவிதமான ஜனங்களுடன் கூடியதும், ராஜபவனத்துடன் கூடியதுமான ஸ்தானத்திற்கு ஸ்கந்தவாரம் என்று பெயர். இதன் பக்கத்தில் சேரி இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

கிரிதுர்கம் 1, வனதுர்கம் 2, ஜலதுர்கம் 3, பங்க (சேறு) துர்கம் 4, இரிண (பொட்டல்வெளி) துர்கம் 5, தைவத துர்கம் 6, மிசுரதுர்கம் 7. என்று, துர்கங்கள் ஏழுவிதங்களாகும்.

கிரிமத்யம், கிரிபார்சுவம், கிரிசிகரம் என்று கிரிதுர்கம் மூன்றுவிதமாகும். (1)

ஜலமில்லாமலும், மரங்கள் அடர்த்தியாக உள்ள காடுகளால் (சூழப்பட்டிருப்பதால்) துஷ்பிரவேசமாகவும் இருப்பது வனதுர்கமாகும். (2)

செவ்வம் து ஸஹஜமும-ஃ வங்கயுதம் வங்கமும-ஃ ஸதாசு |
 தத்யஸிவரிவரதம் யசு ஐநமும-ஃ நிவ-ஃதொழிரிணம்
 ஸதாசு || ௩௮ ||

சுசுப்பஜநாஹரஜம் உத்யிவிவாநொதும்மவதஸாநுடி |
 ஸவ-ஃ ஹி மும-ஃதொதும் ஸபுராகாரம் ஸதெகசுவாசுபடி ||

ஃஸஹிமுசுகம் ரஹிதவதம் மஹவயம் முஷ்புபுபொம் ௮ |
 மொவாநஜணபபுதம் ஸொவாதம் மஹ-ஃதொதும் || ௪௦ ||

கிரிதுர்கம், வனதுர்கம் இரண்டும் சேர்ந்திருப்பது மிசர்
 துர்கமாகும். (3)

இயற்கையாகவே அமைந்திருக்கும் துர்கமானது
 தைவததுர்கமாகும். (4)

நகரத்தைச் சுற்றிலும் சேற்றினாலாகியது பங்கதுர்கம்
 எனப்படுகிறது. (5)

நதியினாலும், ஸமுத்திரத்தினாலும் சூழப்பட்டிருந்தால்,
 அது ஜல துர்கமாகும். (6)

காடுகளோ, ஜலமோ, இல்லாமல் ஒரே பொட்டலாக
 இருப்பது, இரிணதுர்கமாகும். (7) 38

நகரமானது, கீழே கூறப்பட்ட துர்க்கங்களால் சூழப்
 பட்டதாக இருந்தாலும், கோட்டைச் சுவர்களுடன் கூடிய
 தாகவும், அநேகம் விதமான காவந்துகளுடன் கூடிய
 தாகவும் இருக்கவேண்டும். 39

வனதுர்கமில்லாத நகரமானது, கோட்டைக்கு வெளிப்
 பக்கத்தில் அகழியுள்ளதாகவும், மறைக்கப்பட்ட வழி
 யுடையதாகவும், பகைவர்கள் நுழைய முடியாததுமாக
 இருக்கவேண்டும். மேலும்,—

கோபுரங்களுடனும் மண்டபங்களுடனும் கூடின

ஃஸஹிமுசுகரஹிதவதம் ஹிவயம் உதிவாநாஹடி |

† மஹ-ஃதொதும் உதிவாநாஹடி |

விக்ஷாப்திததுஷ்ரிவாம-ஹிஹிஷாஹிதெம்-ஹிஹிதது |

வஸ்யுணைய்யுணையபிபுக்ஷவஹிதம் வஸ்யுணைய்யுணையபிபுக்ஷ || ௪௧ ||

வாராணி ஹிவஸ்யுணைய்யுணையபிபுக்ஷவஹிதம் வாராணி காய-ஹிணி |

வாராணி வஸ்யுணைய்யுணையபிபுக்ஷவஹிதம் *வாராணி வஸ்யுணைய்யுணையபிபுக்ஷவஹிதம் வாராணி || ௪௨ ||

†வாராணி வஸ்யுணைய்யுணையபிபுக்ஷவஹிதம் வாராணி காய-ஹிணி |

௪௩வாராணி வஸ்யுணைய்யுணையபிபுக்ஷவஹிதம் வாராணி காய-ஹிணி || ௪௪ ||

வாராணி வஸ்யுணைய்யுணையபிபுக்ஷவஹிதம் வாராணி காய-ஹிணி |

தாகவும், மறைக்கப்பட்டதாக இருப்பினும், படிக்கட்டுகளிலே மறைக்கப்பட்டதாகவும், இரண்டு கதவுகள், பரிசுமென்னும் ஆயுதங்களாலான தாப்பாள்கள், ஒரு முழம் உயரமுள்ள இந்திரகீலம் (தாப்பாள்கள்) இவைகளுடன் கூடியதும், தூண்களுடன் கூடிய மத்தியமாலயத்துடன் கூடியதும், இட்டகத்துடன் (கல்) கூடியதும், ரஹஸ்யமான படிக்கட்டுகளையுடையதுமாக இருக்கவேண்டும். 41

துவாரங்களை, (கோட்டைவாய்க்களை) மண்டபம்-ஸபை-சாலை-இவைகளைப்போன்ற வடிவமுள்ளவைகளாக அமைக்கவேண்டும்.

சாலையின் உருவங்கள், * சதுரம், 1, விருத்தம் 2, ஆயதம் (ஆயதவிருத்தம்) 3, சக்ரம் 4, விருத்தம் 5, கௌக்ருடம் 6, கும்பம் 7, நாகவிருத்தம் 8, மக்ன சதுரம் 9, த்ரி கோணம் 10, அஷ்டாசிரம் 11, நேமிகண்டம் 12, என்று பன்னிரண்டுவிதமாகும். 43

†வாராணி வஸ்யுணைய்யுணையபிபுக்ஷவஹிதம் வாராணி காய-ஹிணி |

*வாராணி வஸ்யுணைய்யுணையபிபுக்ஷவஹிதம் வாராணி காய-ஹிணி |

†வாராணி வஸ்யுணைய்யுணையபிபுக்ஷவஹிதம் வாராணி காய-ஹிணி |

* சதுரம் 1, விருத்தம் 2, ஆயதம் 3, புரம் 4, கந்தியா வர்தம் 5, கௌக்ருடம் 6, என்று மற்றொருபாடும்.

உயர்வெய்யாய்வினாரா உயர்வெய்யிதிலுலாஅரா || சச ||

வாய்விதா (தா) ஹ்ணாத: வாண்மாயபாய்விதக

யந்தயாதா |

வரித: வரிவொவெதம் வாண்மாய வண்மதாடா || சச ||

வரித: பரிவிரொவெதம் தாநாநவாவலாண்மீணா ||

தாவவவவவொவெதம் வண்மதாடா || சச ||

யாவெதவிவெதம்: சாவொ: வாவணவெதவிவெதம் ||

கோட்டைச் சுவர்கள் யாவும் செங்கற்களால் கட்டப் படவேண்டும். அவைகள் பன்னிரண்டு (12) முழ உயரத் திற்குக் குறைவில்லாமல் இருக்கவேண்டும். அவைகளின் அகலமானது, உயரத்தின் அளவில் சரிபாதி அளவு இருக்க வேண்டும். அதன் அடித்தலத்திலுள்ள சுவரானது மனித ஸஞ்சார யோக்யமாக இருக்கவேண்டும். 44

கோட்டைச் சுவர்களின் உள்பக்கத்தில், மண் குவியல் களுக்கு மேலே அநேக யந்திரங்கள் (பீரங்கிகள்) வைக்கப் பட்டிருக்கவேண்டும். கோட்டைச் சுவர்களைச் சுற்றி அகழிகள் இருக்கவேண்டும். மண்குவியல்களிலமைந்துள்ள சந்துகளையுடையதாக இருக்கவேண்டும். (இந்த சந்தானது அகழிக்கும் கோட்டைச் சுவருக்கும் மத்தியிலுள்ளதாகும். இதற்கு அலங்கம் என்று பெயர். இது படைகள் ரஹஸ்யமாக ஸஞ்சரிப்பதற்காகக் கூறப்பட்டதாகும்.) கோட்டைச் சுவற்றிலும் சிபிரங்களிருக்கவேண்டும். (சிபிரம் - பதாதிகளும் ஸேனாபதிகளும் ஆயுதங்களுடன் தங்குவதற்கான இடம்.) கோட்டைக்குள் பற்பலவிதமான ஜனங்கள் வளிக்கும் வீடுகளும் ராஜபவனமும் இருக்கவேண்டும். யானைப் படைகள், குதிரைப் படைகள், ரதங்கள், பதாதிகள் இவர்களால் நிறைந்திருக்கவேண்டும்.

தானியங்கள், தைலங்கள், கூரங்கள் (கூரம் - உப்பு),

ஹோமோ மாரஸாயா விஷாணவெஷ்டிரிநதெய-ஃகூத || ச ||

தூண அர-கார (ஸாக) யுகம் வவயுகம் (ஹூ-ஹெ:) ||
ஸார ஹாராயாத ||

ஹ-ம-ஃ ஹ-ம-ஃ ஹ-ம-ஃ ஹ-ம-ஃ ஹ-ம-ஃ ஹ-ம-ஃ || ச ||

ஹ-ம-ஃ ஹ-ம-ஃ ஹ-ம-ஃ ஹ-ம-ஃ ஹ-ம-ஃ ஹ-ம-ஃ ||
ஸாக ||

ஹ-ம-ஃ ஹ-ம-ஃ ஹ-ம-ஃ ஹ-ம-ஃ ஹ-ம-ஃ ஹ-ம-ஃ ||

ஹ-ம-ஃ ஹ-ம-ஃ ஹ-ம-ஃ ஹ-ம-ஃ ஹ-ம-ஃ ஹ-ம-ஃ ||

ஹ-ம-ஃ ஹ-ம-ஃ ஹ-ம-ஃ ஹ-ம-ஃ ஹ-ம-ஃ ஹ-ம-ஃ ||

லவணம் (ஸமுத்திர உப்பு), மருந்துப் பண்டங்கள், கந்தகம், விஷம், லோஹம் (இரும்பு), கெரி, நரம்புகள், விஷாணம் (கொம்புகள்), மூங்கில், விறகு, வைக்கோல்-புல் முதலிய வைகள் 1 சர்மகாரன் (தேய் தொழில் செய்பவன்), 2 வல்கலம் (மரபுரி), ஸாரமான (அழுத்தமான) மரங்கள் இவைகள் நிறைந்திருக்கின்ற துர்கமானது, பகைவர்களாலே ஆக்ரமிக்கமுடியாததும், கோட்டைச் சுவரைத் தாண்டிச் செல்ல முடியாததும், அதழியில் நீந்திச்செல்ல முடியாததும் ஆகுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 48

தற்காப்புக்காகவும், பகைவர்களை வெற்றிகொள்ளுவதற்காகவும், சத்துருக்களினாலே பேதிக்கமுடியாத இத்தகைய கோட்டையானது விரும்பத்தக்கதாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 48½

பிராகாரத்தின் உள் பக்கத்தில் இந்திரன் 1, வாஸு தேவன் 2, குஹன் 3, ஜயந்தன் 4, வைச்ரவணன் (குபேரன்) 5, அசுவிநீ தேவர்கள் 6, ஸ்ரீதேவீ 7, மதிர் தேவீ 8, சிவன் 9, துர்கை 10, ஸரஸ்வதீ 11 இவர்களை ஸ்தாபிக்கவேண்டும். துர்கநிவேசங்களிலும் ஸ்தாபிக்க

1. தேய், கரிகாய்கள் என்பது பாடபேதம்.

2. வல்லூரம் என்பது பாடபேதம்.

வனவம் தும-மீயியாடம் ஸ்ரீதேவ்யாக்ஷம் வுராத்தெய்வம்.

உதாதிவி: 1

வாவெ-மீயாடம் வித்யாஸம் வு-மீயாடம் வு-மீயாடம் வு-மீயாடம் || 10 ||

புராக் புத்தித் தும-மீயாடம் வு-மீயாடம் வு-மீயாடம்

உதாதிவி: 1

தாவத-மீயாடம் து-மீயாடம் து-மீயாடம் து-மீயாடம் || 11 ||

வனகாடி-மீயாடம் து-மீயாடம் து-மீயாடம் து-மீயாடம் || 12 ||

யு-மீயாடம் து-மீயாடம் து-மீயாடம் து-மீயாடம் || 13 ||

த-மீயாடம் து-மீயாடம் து-மீயாடம் து-மீயாடம் || 14 ||

வேண்டும். (படைகள் தங்குமிடங்களிலும்) ஸ்தாபிக்க வேண்டும். 50

பழங்கால முனிவர்கள் இவ்விதமாகத் துர்கவிதாநத்தை (துர்கம் அமைக்கவேண்டிய விதத்தை) நன்கு கூறியிருக்கிறார்கள்.

கோட்டைகளின் விநியாஸங்கள் (அமைப்புகள்) எல்லாவற்றையும் முறையே கூறுகிறேன். 51

நகரங்களில், கிழக்கு மேற்காகச் செல்லுகின்ற வழியானது, பன்னிரண்டு (12) பத்து (10) எட்டு (8) ஆறு (6) நான்கு (4) அல்லது இரண்டு (2) என்று இரட்டைப் படையாக இருந்து, அவ்விதமாகவே, தெற்கு வடக்காகவும் இரட்டைப்படையான மார்க்கங்களிலிருந்தாலும், பதினொன்று (11) ஒன்பது (9) ஏழு (7) ஐந்து (5) மூன்று (3) அல்லது ஒன்று (1) என்று ஒத்தைப்படையான மார்க்கங்களிலிருந்தாலும், யுகம்பதம் அயுகம்பதங்களில், பிரம்ஹாம்சமானது, ஒரு அம்சம், அல்லது இரண்டு அம்சம், அல்லது மூன்று அம்சமுடையதாக இருப்பதாகும். 52

இவ்விதமாக நகரம் முதலிய எல்லாவற்றிற்கும், மார்க்கங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன, 53

புணுவெகாவீயீ ததீணுகலிததீவீஷம் ஸதீகா || ௫௪ ||

உதூரதீரீஷுவெகம் ததீயெதீ ஸம்புயுகம் அகா ||
கதரீரீதீணுகலிதம் ப்ரவீநள கபுடீள ததீ- || ௫௫ ||

ததீவீஷுவதீணுகம் ஸதீகா தீகா உதூவதீரீஸம்புயுகம் ||
ஸதீகாபுடீஸம்புயுகம் ததீயெதீ(யதீ)வீயதீ விரீவாஸு- || ௫௬ ||

ஸதீகம் வலிவதீவதீஷம் கபுடிகாபுடீஸம்புயுகம் ப்ரதீகா ||
ப்ரவீநொதீவீநொ: தாஸெதீவீவிரீவ ஸம்புயுகம் || ௫௭ ||

ததீககாஸதீணுகலித ததீகெதீ: ஸதீவீஷம் ||
ப்ரதீரீஷுவதீயதீவீஸம்புயுகம் ததீவதீரீஸம்புயுகம் || ௫௮ ||

நகரமத்தியில் தண்டாகாரமாக ஒரேவழி இருந்தால்,
அதற்கு தண்டகம் என்று பெயர். 54

அதன் நடுவில் வடக்கு முகமாக மற்றொரு வழி
கல்பிக்கப்பட்டிருந்தால், அதற்கு கர்தரி தண்டகம் என்று
பெயர்.

அந்த நகரத்தின் மத்தியில் கிழக்கு மேற்கில் இரண்டு
குட்டி மமார்க்கள் (கற்களால் கட்டப்பட்ட வழிகள்) இருந்
தால் அதற்கு பாஹுதண்டகம், என்று பெயர். 55

நான்கு திக்குகளிலும் நான்கு வழிகளிலிருந்து, வீதியின்
மத்தியில் இரு பக்கங்களிலும், அனேகம் குட்டி மமார்க்கங்
களிலிருந்து மற்றவைகள் முன்பு கூறப்பட்டதைப்போலிருந்
தால், அதற்கு குடிகாமுகதண்டகம் என்று பெயர். 56

கிழக்கு முகமாக மூன்று மார்க்கங்களும், வடக்கு முகமாக
மூன்று மார்க்கங்களும் இருந்தால், அதற்கு, கலகாபந்த
தண்டகம் என்று பெயர். 57

கிழக்குமேற்கான மார்க்கங்கள் மூன்றும், தெற்குவடக்

வனகெககாணரிதானெ குழிலாம-காணநெகாஸு ।

வெஜீஹகுலுழிதம் நமராஜீநாஜிம் ஸஹி || ௫௬ ||

வாஸிகுலுழிதம் முரெ யயா தயா வாஸிகு விஜிதா ||

புராமுதூரலுவலாம-கா: ஷட்பஷபஹீஷாஸு தத்புஸாஹி ||

புராவ வலாமெ-காபெதம் வீயீபஷம் வாஸிகு வெஅவ ।

புராவீநாஜீவீநா: அஷாரஸெஸுவ லாம-கா: ஸஹி || ௬௧ ||

புராவரதவயலெகம் குழிலாம-கா: துய: புராவா ||

வனதகி ஹகுலுழிதம் நாமா நமராஜிவிநாஸி || ௬௨ ||

கான மார்கங்கள் மூன்றும் இருந்து, அவைகள் ஒன்றுக் கொன்று குறுக்கேசென்றும், அவைகளில் பலவழிகள் குட்டிம மார்கங்களாகவும் (கல்லால் கட்டப்பட்ட மார்கங்களாகவும்) அமைந்திருந்தால் இதற்கு வேதிபத்திரம் என்று பெயர். இது நகரம் முதலியவைகளுக்குச் சிறந்ததாகும் என்று கூறப் பட்டிருக்கிறது. 59

கிராமவிந்யாஸத்தில் ஸ்வஸ்திகமார்க லக்ஷணம் கூறப் பட்டிருக்கிறது. அவ்விதமாகவே நகராதிகளிலும் ஸ்வஸ்திக மார்க லக்ஷணத்தைக் கொள்ளவேண்டும். 59½

கிழக்குமுகமாக ஆறு வழிகளும், வடக்குமுகமாக ஆறு வழிகளும் இருந்து, அந்த வழிகள் முன்பு ஸ்வஸ்திக மார்கத் துக்குக் கூறப்பட்டதைப்போலவும் இருக்கவேண்டும். இவ் விதமாக இருந்தாலும், அது ஸ்வஸ்திகமார்கம் ஆகும். 60½

கிழக்குமேற்காக நான்கு (4) வீதிகளும், தெற்குவடக் காக நான்கு வீதிகளும் இருக்கவேண்டும். பிரம்ஹ ஸ்தானத்தைச் சுற்றிலும் ஒரு மார்கம் இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக நகராதிகளின் விந்யாஸம் அமைந்திருந்தால் அதற்குப் பத்திரகம் என்று பெயர். 62

வாடிஃவரம-ஃ: வவெஹ்வொதரம-ஃ: ததெயவ வஃ!
வஹு-ஃபிஃய-ஃ: வஃவ-ஃ: தர வஃ வஃ || ௧௩ ||

வாடிஃவரம-ஃ: வவெஹ்வொதரம-ஃ: ததெயவ வஃ!
வஃவ-ஃபிஃய-ஃ: ததெய-ஃ: வஃவ-ஃ: தர வஃ வஃ || ௧௪ ||

வஃவ-ஃபிஃய-ஃ: வவெஹ்வொதரம-ஃ: ததெயவ வஃ!
வஃவ-ஃபிஃய-ஃ: ததெய-ஃ: வஃவ-ஃ: தர வஃ வஃ || ௧௫ ||

வஃவ-ஃபிஃய-ஃ: வவெஹ்வொதரம-ஃ: ததெயவ வஃ!
வஃவ-ஃபிஃய-ஃ: ததெய-ஃ: வஃவ-ஃ: தர வஃ வஃ || ௧௬ ||

வஃவ-ஃபிஃய-ஃ: வவெஹ்வொதரம-ஃ: ததெயவ வஃ!
வஃவ-ஃபிஃய-ஃ: ததெய-ஃ: வஃவ-ஃ: தர வஃ வஃ || ௧௭ ||

கிழக்குமுகமாக ஐந்து (5) மார்கங்களும், வடக்குமுகமாக ஐந்து (5) மார்கங்களிருந்து அவைகளில் பலகுட்டிம மார்கங்களிருந்தால், (குட்டிம மார்கம் — கல்லால் கட்டப் பட்டவழி. இதைக் கயிர்களினால் அமைக்கப்பட்ட வழி என்றும் கூறலாம்.) அதற்கு, பத்திர முகம், என்று பெயர்.

கிழக்குமேற்காக ஆறு (6) வழிகளும், தெற்கு வடக்காக ஆறு (6) வழிகளும் இருந்து, அவைகளில் பலவழிகள் குட்டிமமாகவுமிருந்தால், அதற்கு (நகரத்திற்கு) பத்திர கல்யாணம் என்று பெயர். 64

கிழக்குமேற்காக ஏழு (7) மார்கங்களும், தெற்குவடக்காக ஏழு மார்கங்களும், மற்ற லக்ஷணங்கள் முன்பு கூறியது போலவும் அமைந்திருந்தால் அதற்கு மஹாபத்திரம் என்று பெயர். 65

கிழக்குமேற்காக எட்டு (8) மார்கங்களும், தெற்குவடக்காக எட்டு (8) மார்கங்களும் இருந்து அவைகளுள் பன்னிரண்டு மார்கங்கள் அர்களங்களுடனும், குட்டிமங்களுடனும் கூடியவைகளாகவுமிருந்தால், இந்த நகரவியாஸத்திற்கு M. M. 8.

தவநவராம-சோஸெதெ வுராதீநாஸூவதூழீநீநா: || ௬௭ ||

வாரொவவாரயுதம் கூட்டலாம-சோம-செயெ-சுகூழ் |

ராஜமூலெவெதம் யசி நமரம் தாஜா ஜயாம், மம் ஸதாசி || ௬௮ ||

வூலீநாடி ரஜாம-சோஸூதராம-சோஸூயெவ ஸதா: |

தவநவராம-சோஸூதராம-சோஸூயெவ ஸதா: || ௬௯ ||

வஹுகூட்டிலெய்யுதம் விஜயம் தாஜா வநெ: வெகூழ் |

வூலீநாஸூ காடி ரஜாம-சோ ருஜா உழீநீநா: || ௭௦ ||

வூலீநாடி வராம-சோஸூதராம-சோஸூயெவ ஸதா: || ௭௧ ||

தவநவராம-சோஸூதராம-சோஸூயெவ ஸதா: || ௭௨ ||

ஸுபத்திரம் என்று பெயர். (அர்களம்-தாப்பாள் குட்டிமம் - கற்களால் கட்டப்பட்டது.) 66½

கிழக்கு நோக்கி ஒன்பது (9) வழிகளும், வடக்கு நோக்கி (9) வழிகளும் இருந்து, சந்துகளுடனும், சந்துக்குள் சந்துகளுடனுமிருந்து, குட்டிம மார்கங்களுடனும், அர்களங்களுடனும் கூடியதாகவுமிருந்து, அந்த நகரத்தில் ராஜபவனமும் இருந்தால், அந்த நகரத்திற்கு ஜயாங்கம் என்று பெயர்.

கிழக்கிமேற்காகப் பத்து (10) வழிகளும், தெற்குவடக்காகப் பத்து (10) வழிகளும், அந்த நகரத்தில் ராஜபவனமும் இருந்து, அதில் யுக்தியுடன் கல்பிக்கப்பட்ட அர்களங்களும், பல குட்டிமங்களும் இருந்தால் அதற்கு விஜயம் என்று பெயர் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 69½

கிழக்குமேற்காகப் பதினோறு (11) மார்கங்களும், தெற்குவடக்காகப் பதினோறு (11) மார்கங்களும் இருக்க வேண்டும். பிரம்ஹாம்சத்தை நீக்கி, விரும்பமான அம்சத்தில் ராஜபவனமிருக்கவேண்டும். அதன் முன்பக்கத்தில் இஷ்டமான இடத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ள பெரிய அங்கணம் (குட்டிமம்) இருக்கவேண்டும்.

ததூனாபுரவாஸம் ஸௌம் ஸவ-ஃ ஸௌ-ஹயஸு |

ததூபுரமூர்திமதலாம-ஃ ஸா கயிதா ராஜயிதீ || ௭௨ ||

ததூர: திவாபுர-ஃயொ: ஸூர: ஸௌஸ்ய-ஃணாணு மாயிகா
வதூர: ||

ததூபுர-ஃயொ: திவாபுர: வணிகா: ஸூர: ததூர: ததூர: ||

ஸூர: ததூர: வாயவாஸம் ததூர: ததூர: ஸூர: ||

ததூர: ததூர: ததூர: ததூர: ததூர: ததூர: || ௭௩ ||

ஸௌம் பூமிவ ஸவ-ஃ யொ: மதூ (தூ) ததூ ஸவ-ஃதொ
ததூ ||

ஸௌம் ஸௌம் ததூர: ததூர: ததூர: ததூர: ததூர: ததூர: ||

அதில் அந்தப்புர ஜனங்களின் வாஸஸ்தானம் இருக்க வேண்டும். மற்றவைகளை ஊலித்துக்கொள்ளவேண்டும். அந்த அரண்மனைக்குக் கிழக்கிலிருந்து செல்லுகிற மார்க்மானது, ராஜவீதி என்று கூறப்படுகிறது. அந்த ராஜவீதியின் இரண்டு பக்கங்களிலும், தவவந்தர்களின் மாளிகையின் வரிசையானது இருக்கவேண்டும். அதற்கு இரண்டு பக்கங்களிலும் வியாபாரிகளின் வாஸஸ்தலமிருக்கவேண்டும். அதற்கு தென்பக்கத்தில் தந்துவாயன்களின் (சேணியன்களின்) வாஸஸ்தலமிருக்கவேண்டும். அதற்கு வடக்கில் சக்கிரிகளின் (குயவர்களின்) வாஸஸ்தலமிருக்கவேண்டும். அதன் பக்கங்களின், அந்தந்த ஜாதியினர் வஸிப்பதற்கான இடங்களைக் கல்பிக்கவேண்டும். மற்றவைகளை முன்பு கூறப்பட்டிருக்கிறபடியே கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். இவைகள் யாவும் சேர்ந்து ஸர்வதோபத்ரம் என்று கூறப்படுகிறது.

பழைய காலத்திய முனிவர்கள், இவ்விதமாகப் பதினாறு (16) விதமான நகரவிந்யாஸங்களைக் கூறியிருக்கிறார்கள். 75

பாட-பெய்தும் நெய்தும் வடிவெய்து அகரம் த ஸ்தாசு |
பெய்தும் யுத்தாநுதும் ஸ்தாசு யொஐதும் துபெய்துயா
தசுபெய்து: || எக ||

கூடாணாவி வெய்தும் பெய்தாநா அவி ஸவெ-பெய்து |
தது கூடாணாவநிகம் வகெய்துதும் அநாராவண || எஎ ||

வரிதொரயபயயுதும் பெய்து வணிகாம் மதுவெய்து |
ததுகிணத: பாபெய்து மெய்தும் ஸ்தாசு ததுவாயாநா || எஅ ||

உதரததுவாவநிகம் ஸ்தாசு காராம் து |
கபெய்துவிதாம் ஸ்தாசு வாவம் ரயபய்துநகாநா || எக ||

புதுவாபுதபயபெய்தும் ததுவாராவணம் காய-பெய்து |

பதமத்தியில், மார்கச்சேதம் செய்வது, விரும்பத்தக்க
தல்ல. சந்தும் இருக்கக்கூடாது சிலபத்தை அறிந்தவர்கள்
அரசனின் அனுமதியின்பேரில், இங்கு கூறப்பட்டாத
மற்றவைகளை நன்கு கல்பிக்கவேண்டும். 76

சிறிய நகரங்களிலும், மத்திய நகரங்களிலும், மற்ற
(உதத்த நகரங்களிலும்) குடும்பங்களின் வரிசைகளையும், உள்
கையில் கடைகளையும் கூறுகிறேன். 77

நகரத்தைச் சுற்றிலும் ரதமார்கங்களிருக்கவேண்டும்.
அதன் மத்தியில் வியாபாரிதனின் வீட்டு வரிசைகள்
அமைந்திருக்கவேண்டும். அதன் தென்பக்கத்தில்
சேணியர்களின் வீடுகள் இருக்கவேண்டும். 78

ரதமார்கத்தின் வடபக்கத்தில், சக்கிரிகளின் (குயவர்
களின்) வீட்டு வரிசை இருக்கவேண்டும்.

ரதமார்கத்தில் பலவித தொழிலாளிகளின் வாஸ
ஸ்தானங்கள் இருக்கவேண்டும்,

தாம்பூரூபிவமும் அ வெபூதம் ஸாராநிதம் உவதீ || அம:

ஸாஸாநாதிவெஹம் உபாராணம் அநாராவணம் |

ததெத்ரவ கௌவதீராவம் ஸாஸம் ஸாகம் அ விஜெயம் || அள ||

வெஹம் உபாதிவதீநம் ஸாஸம் ஸாஸம் அ நிதிவதீ ||

* சுதீராதிக்ஷதமவயதீநம் தத்ர ஸாஸாநி || அஉ ||

தஸாஸ நிதிவதீநம் கௌவதீநம் விஜெயம் |

ஸாஸம் வுஸவதீநம் ஸாஸம் விதீராவாதிவதீ || ஸாஸம் ||

நகர மத்தியிலுள்ள பிரம்ஹபதத்தைச் சுற்றிச் செல்லு
கின்ற ஓர் வழி இருக்கவேண்டும். அந்த இடத்தில், உட்
கையில் கடைகள் கல்பிக்கப்படவேண்டும். அங்கு
தாம்பூலாதிகளும், பழங்களும், ஸாரவத்தான திரவியங்களும்
இருக்கவேண்டும். 80

ஈசானபதம் முதல் மஹேந்திரபதம் வரையில்,
அந்தராபணங்கள் (உள்கையில் கடைகள்) இருக்க
வேண்டும். அதே இடத்தில் உயர்ந்த மத்ஸிய மாமிசம்,
காய்கறிகள் இவைகளும் இருக்கவேண்டும். 81

மஹேந்திரபதம் முதல் அக்னிபதம் வரையில், பக்ஷிய
போஜ்யங்கள் வியாபாரம் செய்யவேண்டிய இடமாகக்
கூறப்பட்டிருக்கிறது.

அக்கினிபதம் முதல் ராக்ஷஸபதம் வரையில்,
பாண்டங்கள் (சட்டிப்பானைகள்) வியாபாரம் செய்யுமிடம்
ஆகும். 82

அதிலிருந்து நிருருதிபதம் வரையில், பானபாஜனம்
(கிண்ணம்) முதலானவைகள் வியாபாரம் செய்யுமிடமாகும்.

பிதிருபதம் முதல் புஷ்பதந்தபாகம் வரையில்,
வஸ்திரங்கள் (துணிகள்) வியாபாரம் செய்யுமிடமாகும். 83

* சுதீர: ராக்ஷஸவதீநம் உதி வாரோ யுத உதி ஸாஸி |

தஸாஸி ஸநீரணாணம் தணுநுயாதநாடிகம் அகடடா |

ஸாஸி ஹயாடபதாணம் வாயுபதிவஸகாதிநாடி || அச ||

ததெத்ருவ நாவணாடிவஸத்ருவத்ருவாடிகம் ஜெயடி |

தஸாஸிபபதாணம் மஸம் வுஸாடிகம் விஹிதடி || அரு ||

வனவம் தவாணராவணாடிகம் தசுவரிதஸும ஜெயத்ருவா |

சுஹிணரமதலாமெஜ்ஜிய ரதம் ஹாடகம் வஸாடி || அச ||

ஜாஜிஜம் து ஸீலம் விஹிணம் அலவி ஹாரிடி |

ஜய்கூததெத்ருவாடிகஜெய ஜெஹிணம் ஸவாதகம் காயடி || அச ||

அங்கிருந்து வாயுபதம் வரையில் அரிசி, தானியங்கள், பாய் முதலியவைகள் வியாபாரம் செய்யுமிடமாகும்.

வாயுபதம் முதல் பல்லாடபதம் வரையில், வஸ்திரம் முதலியவைகள் வியாபாரம் செய்யுமிடமாகும். 84

அந்த இடத்திலேயே உப்பு முதலியவைகளும், எண்ணெய்களும் வியாபாரம் செய்யவேண்டும்.

அங்கிருந்து ஈசானபதம் வரையில், கந்த (வாசனை) திரவியங்களும், புஷ்பம் முதலியவைகளும் வியாபாரம் செய்யவேண்டும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 85

இவ்விதமாக நகர மத்தியில், பிரம்ஹபதத்தைச் சுற்றிலுமுள்ள வழியில், ஈசானபதம் முதல் முறையே, வலமாக ஈசானபதம் வரையில், சுற்றிலும் ஒன்பது (9) விதமான பதார்த்தங்கள் சிறப்பதற்குரிய ஸ்தானங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

அதன் மத்தியில் குறுக்கே செல்லுகின்ற வழிகளில் எங்கும் ரத்னங்கள், தங்கம், வஸ்திரம், மஞ்ஜிட்டை, மிளகு, திப்பிலி, மஞ்சள், தேன், நெய், தைலம் முதலியவைகள், மருந்து சாமான்கள், இவைகள் வியாபாரம் செய்ய வேண்டும். 87

சூய-வெடி அ விவஸ் திதிதெ வயயியீயரெ அ வடி .

பாஸா உ-ம-அ மஜுவருக்கூழள அரெதெவ விஜெயா ||அ||

பெவாநுயய வரிதொ முரெ யயா தயா விஹிதடி .

வரிதஸ் வ-ஜ-நாநுயய-அ-தம் கிஹிதெதா உ-ரெ || அ ||

ந-ம-ரா-கி அபதம் உணம் நீசா ப-அ-லாம் து வாநெய்யாடி .

அணாநுக-அ-ராணி ததெதெவ து கொலிகாநாம் து ||அ||

சுலிநு வ-வ-ஜ-நு-தம் முரெ து யயா தயா விஹிதடி .

வ-த-ந-ஜ-நு-யீய-தம் நெவ ஸ்ர-அ-நா-வணம் தத ||

ஆர்யபதம்-விவஸ்வத்பதம்-மித்ரபதம்-பூதரபதம் இந்த இடங்களில் சாஸ்தா (ஐயனார்), துர்கை-விநாயகர்-லக்ஷ்மி இவர்களைப் பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும். 88

அந்த இடத்தில் சுற்றிலும் நான்கு திக்குகளிலும், கிராமவிந்யாஸத்தில் கூறியிருப்பதைப்போல் தேவாலயங்களைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

அதற்குச் சிறிது தூரத்தில் ஸ்கலவிதமான ஜனங்களும் வஸிப்பதற்குத்தக்க வாஸஸ்தானங்களைக் கல்பிக்க வேண்டும்.

நகரத்திற்கு வெளியில், நகரத்திலிருந்து இருநூறு(200) கோல் தூரத்திற்கப்பால், கிழக்கு திக்கிலாவது, அக்கினி திக்கிலாவது சண்டாளர்களின் குடிசைகளிருக்கவேண்டும். அந்த இடத்திலேயே கோலகர்களின் ஸ்தானங்களும் இருக்கவேண்டும். 90

இங்கு கூறப்படாத விஷயங்களைக் கிராமவிந்யாஸத்தில் கூறியிருக்கிறபடியே கொள்ளவேண்டும்.

நகரமானது நேராகச் செல்லுகின்ற வீதிகளையுடைய

பெஷாணாவை தத்தெழுந்தவராகத் தரு வினெய்யு || கூஉ ||

ஸ்ரீநாயகம் மகிஷாசுரமர்த்தகொக்கொரு-

மொணாணாவாநி நிமலம் அ தமெவ வெட்டி |

மூலம் அ வவட்டிதீஹ டிபெவ யுத்தா

யிஷாநகாநி கயிதாநி பூராநதநாயெ- || கூஉ ||

வனவம் பெயாகம் ஹுலிபெவாழிகாநம்

வணாநாநம் அாவதூ ஜாதநாநாநா |

மூலாநாநம் பாநநிநாநாநாநம்

வாநாநாநம் அாநாநாநாநாநாநாநா || கூஉ ||

மூலா(மூலா)நாநா: ஸ்வாநிகாநி அதுஷபெவா

பாநாநிகாநிநிவாநெவா உயாநம் அ மாநம் அ |

வைகளாக இருந்தால், அந்த நகரத்தில் அந்தர்பணம் இருக்கக்கூடாது. 91

மற்ற விஷயங்களை அதற்குத் தக்கபடி அறிந்துகொள்ள வேண்டும். 92

முன்காலத்தில் பெரியோர்கள் ஸ்தானீயம் 1, தூர்கம் 2, புரம் 3, பத்தனம் 4, கோதமகோலகம் 5, துரோணமுகம் 6, நிகமம் 7, கேடம் 8, கிராமம் 9, கர்வடம் 10 என்று கூறப்படுகின்ற பத்து (10) விதமான வஸ்துக்களின் விந்யாஸங்களை, யுத்தியாகக் கல்பிக்கவேண்டிய முறைகளைக் கூறியிருக்கிறார்கள். 93

இவ்விதமாகப் பிராம்ஹணாதி ஜாதியினரும், மற்ற ஜாதியினரும் வஸிப்பதற்குரிய கிராமாதிகளின் விந்யாஸங்கள், சிவபசாஸ்திரங்களிலிருந்து கிரஹித்து இந்த நூலில் அலங்காரங்களுடன் அழகாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 94

நிதழ் யயா கமதி விதநெகவஸூ-

நஜாஅம்உ தாரஸயிவாஸஹுவம் உஜா ஸ: || கூரு ||

உதி உயமதெ வ(ா)ஸுஸாஸு நமரஸியாதம் தாடி

உபநிஷதங்கள் :

அரசன் மாறாதி காரியங்களில் சமர்த்தர்களான ஸ்தபதி முதலான நான்கு பேர்களுக்கும், பூமியையும் பசுக்களையும் வழங்கவேண்டும். பணத்தையும் அநேகவிதமான வஸ்துக்களையும் வழங்கவேண்டும். அவர்கள் சந்திரனும் நக்சத்திரங்களும் இருக்கும் வரையில் சாசுவதமாக, பரம்பரையாக வளர்த்துவருவதற்காக வீட்டையும் கட்டிக் கொடுக்கவேண்டும். 95

நகரவிதானம் என்னும் பத்தாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

சுய வனகாடிசொய்யாய: ||

ஹலிமும்ஹலியாநம் து வகெஷ்த ஸ்கெஷ்வத: குலாக் |
அதுரமுலாயதாநம் வத-ஃமும் அ தடியதடி || க ||

சுஷாநம் அ ஷயநம் அ ஷயநவதத் தயெவ அ |
வனதக் விநதாஸஹெஷ் ஸதாசு சுஷயவரலிவிபாதத: || ௨ ||

ஹலிமும்ஹலி ப்ரோகும் தி அதுஹ-ஃஸாரதத: |
விவிஹஸவிவரெஷ்க(சு) ஹலெஷ-ஃமும் அதுஷயடி ||

ஷுஷஷ்ட் ஹஸாரஹ விவிஹஸ விவய-ஃதாசு |
விதயெ து அதுஷ-ஃமும் ஸுஷுஹாநாகரானகடி || ச ||

பதினேருவது அத்தியாயம்

பூமிலம்பவிதியைச் சுருக்கமாக முறையுடன் கூறு
கிறேன்.

பூமிலம்ப விந்யாஸமானது, சச்சுரம் 1, நீண்ட
சதுரம் 2, வட்டம் 3, நீண்ட வட்டம் 4, அஷ்டாசர்ம் 5,
ஷடசர்ம் 6, துவியசர்விருத்தம் 7, என்று பூமியைக் குறைப்ப
தாலும், கூட்டுவதாலும், பூமிலம்பமானது ஏழுவித
மாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 2½

மூன்று (3) முழம் முதலும், நான்கு (முழம்) முதலும்,
இரண்டுமுழம் விதமாகக் கூட்டிவர, ஏகபூமியின் மான
மானது, நான்கு (4) விதமாகும். 3

ஐந்து (5) ஹஸ்தம் முதலும், ஆறு (6) ஹஸ்தம் முதலும்
முறையே பதினேரு முழம் வரையிலும், பன்னிரண்டு
ஹஸ்தம் வரையிலும், இரண்டு ஹஸ்தம் விதமாகக் கூட்டி
வர, துவிதல பூமியின் மானம் நான்குவிதமாகும். 4

வனகாடிஹஸ லாரஹி லிஹஸ விவய-நாசி |

வனகாடிபொய்யாய (வனகாடிபொய்யாய) ன் ஸ்ரீதரு வனகாடி ||

தவவஹி கிருகாசி யாவசி வனகாடிபொய்யாயஹஸகடி |

அதுஹிதம் வெபூதம் அதுபொய்யாய வனகாடி || க ||

வனகாடிஹஸ லிஹஸ வா ஸ்ரீதரு வனகாடி ||

யுமாயுமகரெபொய்யாயஹஸ வனகாடி ||

கெஅசி வனகாடி வனகாடிபொய்யாய வனகாடி ||

வினகாடி வனகாடிஹஸ அதுஹிதம் வெபூதம் அதுபொய்யாய வனகாடி ||

ஏழு (7) அல்லது எட்டு (8) ஹஸ்தம் முதல், (15) பதினைந்து விகாரம் (பதினைந்து அல்லது (16) பதினாறு) ஹஸ்தம் வரையில், இரண்டு ஹஸ்தம் வீதமாகக் கூட்டிவர திரிதலமானது ஐந்து (5) விதமாகும். 5

ஒன்பது (9) அல்லது பத்து (10) ஹஸ்தம் முதல் பதினைந்து (15) அல்லது பதினாறு (16) ஹஸ்தம் வரையில் (இரண்டு ஹஸ்தம் வீதமாகக் கூட்டிவர) சதுஸ்தலமும், பஞ்ச தலமும் நான்குவிதமாகும். 6

ஷடச ஏகதலமானது, ஒரு ஹஸ்தம் அல்லது இரண்டு ஹஸ்தம் இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 6½

சிலர் தேவதைகளுக்கு இரட்டைப் படையாகவும் ஒத்தைப் படையாகவும் கூறப்பட்ட அளவுகளில், அரை முழம் கூட்டியும், அரைமுழம் குறைத்துமிருப்பதாகும் என்று கூறுகிறார்கள். 7½

மானுஷ விமானங்களில், ஏழு (7) ஹஸ்தம் ஆறு (8) ஹஸ்தம், ஐந்து (5) ஹஸ்தம் நான்கு (4) ஹஸ்தம், மூன்று (3) ஹஸ்தமுள்ள அளவுகளில், மூன்று (3) ஹஸ்தம் அதிகமாக இருப்பதாகும் என்று கூறுகிறார்கள். 8

பாணிகம் வளவழிகம் ஐயத்திதீர்வு தம் ஸாவகோலிகது !

உலாபம் விழுணம் வாழாய-போயிகம் ஓர்வி வஸதே ||

வண்டிசுகரவதாலாகி ஹீதம் சுழி, விராதகழி ।

ശബാഷാധികവർഷകളാലിവിളിത്തുവിവരമുണ്ടാകും ||൨||

சூலவதெழுத்தும-உலோழி நி தீ னி உதாநி உ ।

லாவயிஸாதிஹோநி லாடிபாஹாநிதநுகுலாகி [கக]

திருவதுவி-ஃஸ்திரதெய-ஃவகி ஸதகராணகடி !

சி.சி.ஹஸ் விவரத்திற் து.சி.மவொக்ஸெயலிஷ்யதே ||

ബാബുജി കൃഷ്ണഭാഗവതം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചപ്പോൾ

அவைகளுக்கு, முறையே, சாந்திகம் 1, பௌஷ்டிகம் 2, ஜயிதம் 3, அத்புதம் 4, ஸார்வகாமிகம் 5, என்று பெயர். 8½

அதன் (நீளமானது) உயரத்தைப்போல் இரண்டுபங்கு
கால்பங்கு, அல்லது அரைப்பங்கு அதிகமாக இருப்பதும்
அங்கீகரிக்கப்பட்டதாகும்.

பதினைந்து முழம் விஸ்தாரத்திலிருந்து குறைந்த
விஸ்தாரமுடைய விமானமானது, கூடுதல்விமானமாகும்.

பதினேழு (17) அல்லது பதினெட்டு (18) முழம் முதல் எழுபது (70) முழம் வரையில் இரண்டு முழம் விதமாகக் கூட்டிவர், மானமானது இருபத்தேழுவிதமாகும். அவைகள் முறையே பன்னிரண்டு (12) முழம் வரையில் கூறப் பட்டவைகளாம்.

இருபத்திமூன்று (23) இருபத்திநான்கு (24) முழம் முதல், நூறு முழம் வரையில், மூன்று (3) முழம் வீதம் விருத்தி செய்துலா, உத்தேசை மானமானது (அகலத்தின் அளவானது) இருபத்தேழு (27) விதமாகும். (12)

சீ அதுஷ்டிஃசிஹஸாதிவிவிஹஸ விவய-நாசி || ௧௩ ||

வஹஷ்டிஃஷஷிஹஸாணம் ஸம்வய்யா வுலவ-ஸம்ஷு
(வசுக்)தி: |

அதுஷ்டிஃவிநாநாதி ஊகாடிசாணம் ஸீய்யதெ || ௧௪ ||

ஸஷ்டிஷபஃகேராரஹி சீ சீஹஸ விவய-நாசி |

வஹ ஷணவதிய-நாவசி உ.அம் ப்ராமிவ ஸம்வய்யா || ௧௫ ||

ஸ்ரஷ்டியத்குநிஷம் ஸூகாடி வஹம் ஷய்யதெ ஷே அ |

நவபஃகேராராசி வஹ ஷ்டிஃவஹாஸகிரானகசு || ௧௬ ||

விவிஹஸ விவய்யா து அதுவி-ஸாதி ஸம்வய்யா |

இவ்விதமாக உத்திருஷ்டமானங்களில், உத்தம-மத்திம-
அதம மானங்களாகும்.

பதிமுன்று (13) பதிநான்கு (14) முழம் முதல், அறுபத்
தைந்து (65) அறுபத்தாறு (66) முழம் வரையில் இரண்டு
(2) முழம் விதமாகக் கூட்டிவர, விமானத்தின் அகலமானது
முன்பு கூறியது போல இருபத்தேழு (27) விதமாகும்.
சதுஸ்தல விமானங்கள் பன்னிரண்டு முழம் வரையில்
கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 14

பதினேழு (17) பதினெட்டு (18) முழம் முதல்
தொண்ணூத்தைந்து (95) தொண்ணூத்தாறு (96) முழம்
வரையில், முன்று (3) முழம் விதமாகக் கூட்டிவர, அதன்
உயரமானது, முன்பு கூறப்பட்டதுபோல், இருபத்தேழு
விதமாகும். 15

இவ்விதமாக மத்தியம விமானங்களின், உத்தம-மத்திம
அதம மானங்களாகும்.

ஒன்பது (9) அல்லது பத்து (10) முழம் முதல் ஐம்பத்
தைந்து (55) அல்லது ஐம்பத்தாறு (56) முழம் வரையில்,

தி ஹுமம் உ உதுஹுமம் வணியாஸுவிஷ்ணுநாடி ।
 ராஜா வணதமம் வாவி உதம் வட்டஹதாம் து தக் ॥
 முதஹஸுஸுமஸுயாஸு ஸுததாரதிவிஷ்ணாடி ।
 மெஷ்ஷெயிகாரம் து ஸவயா தவிமகஸுணை ॥௨௬॥
 கூபுபுரூபுயதவராடி விராநகாநாம்
 வஜாபிஸ்ஸுஸுயுயாம் வீவுஸுஸுஸுஸுஸு ।
 யுததார யயாவிதததாரதததாரபுராணாம்
 துணாம் ததெயவ கயிதம் ஹி உயா வுராணை ॥௨௭॥
 உதி உயர்தொ வ(ர)துஸுஸுஸு ஹுமம்ஹவியாநம் தார
 வனகாடிஸுஸுயாய: ॥

ஸப்த தலம் முதல், ஏகாதச தலம் வரையில் சக்கிர வர்திக்கும், அவனுக்கடுத்த ஆறுபீர்களுக்கும் கூறப் பட்டிருக்கிறது. 24

குத்திர ஜாதியில் பிறந்த வியாபாரிகளுக்கு அல்லது, வியாபாரிகளுக்கும் குத்திரர்களுக்கும் திரிபௌமம் கூறப் பட்டிருக்கிறது.

ராஜாக்களுக்கு பஞ்சதலம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இது பட்ட தாரிகளுக்குமாகும். 25

மானநிபுணர்கள் பௌமதலமானது. நூறு முழத்திற்கு மேல் நீளமாகவும், எழுபது முழத்திற்குமேல் அகலமாகவும் இருக்கக்கூடாது என்று கூறுகிறார்கள். 26

பிரஹ்மா முதலிய தேவேசுவரர்களுக்கும், மனிதர்களுக்கும், கலப்பாக முழக்கணக்குடன் கூடிய கூபுத்திர விமானங்கள், அல்பவிமானங்கள், மத்திம விமானங்கள்; உத்தம விமானங்கள் இவைகளின் விஸ்தார பேதங்களும், உச்ச பேதங்களும், யுத்தியுடன் உசிதமாக பிராசீனமான நூல்களில் கூறி இருப்பதையனுஸரித்து என்னால் கூறப் பட்டிருக்கின்றன. 28

பதினோருவது அத்தியாயம் முற்றும்.

சுய ஆடிபொய்யாயம் ||

தெதினாநாம் விநாநீநாம் வணநோநாம் ஹநீநே மூநெம் |
மஹநீநாஸவியிஸநீநே ஸநீநேவாநீநேநேநேநா ||

ஸவநீநேவியிஸநீநேவநேம் மஹநீநே தநீநேவநேம் வநீநே |
நீநேவநீநேவநேம் மஹநீநே ஸவநீநேவநீநே || 1 ||

தநீநே ஸவநீநேயநேநே மஹநீநே ஸநீநே விநீநேவநீநே |
மஹநீநேவநீநே மஹநீநே ஸநீநேவநீநேவநீநேவநீநே || 2 ||

தநீநே ஸநீநேயநேநே மஹநீநேவநீநேவநீநே |
ஸவநீநேவநீநே தநீநேவநீநேவநீநேவநீநேவநீநே ||

பன்னிரண்டாவது அத்தியாயம்

இப்பொழுது தேவதைகளுடையவும், பிராம்ஹணத்
வர்ணத்தாருடையவும், மாடிகளிலும் வீடுகளிலும், கர்ப
நியாஸம் செய்யவேண்டிய விதியை நன்றாகவும், சுருக்க
மாகவும் கூறுகிறேன். 1

சகலவிதமான திரவியங்களுடனும் கூடிய கர்பமானது,
சகலவிதமான சம்பத்துக்களையும் அளிக்கும். கர்பமானது
திரவியஹீனமாக இருந்தால், அது பலவிதமான ஆபத்துக்
களையும் உண்டுபண்ணும். 2

ஆகையால், சகலவிதமான முயற்சிகளும் செய்து,
கர்பத்தை நன்கு வைக்கவேண்டும். கர்பம் வைப்பதற்
கான குழியின் ஆழமானது எந்த கிருஹாதிகளில் வைக்கப்
படவேண்டுமோ அதன் ஸ்வாதிஷ்டானத்தின் உயரத்திற்கு
ஸமானமாக இருக்கவேண்டும். 3

கர்ப பாஜனத்தை வைப்பதற்காக, பூமியில் பள்ளம்
செய்து, அதை கருங்கல்லுகள் அல்லது செங்கற்களால்,
M. M. 9.

நிஜமாஹ டிஸஸ்தாஜி*வயிகெ கூயிராவடு. |

ஹமஸ்ய ஹாஸ்யிமொஸ்யம் மஹஸிஜனெஷு டுதிகா: ||௫||

தடி'உய்ய-ஃ தஸ்ய டெய்ய து வஹுநம் நயஸெகி வுத: |

வடுவெ-ஃ டொகுவடுகநம் அ டிகுநிணெ களஹம்

கநிவெகி || ௬ ||

ஸளமஸ்யி வஸ்யிஸெ விடிதாசு காகஹொஹ(டூ)ஹுடிஸி |

யாநஜாநயஷுள தடி'உய்ய-ஃ து ஸாஸிஸி-ஃ ஹிஸ்யுகொஹவ: ||

கஃகூஹு-ஃ அ ஹஹம் அ கூஹுஸ்யம் அ திஹம் தயா |

வூடிசுநிணெத ஸாஹுஜிநீஸாநாஜிஷு விநயஸெகி ||

சச்சதுரமாகக் கட்டவேண்டும். அந்தப் பள்ளத்தில் ஜலத்தை நிரப்பி, அதனடியில், சகலவிதமான மிருத்திகை (மண்) களையும் போடவேண்டும். 4

நதீ 1, மடு (ஏரி முதலிய பெரிய ஜலாசயம்) 2, பயிர் விளையும் உயல் 3, மலை 4, *பல்லிகை 5, நண்டுவளை 6, கலப்பையின் கொழு 7, ஸமுத்திரம் 8, பசுவின் கொம்பு 9, யானையின் தந்தம் 10, இந்த இடங்களிலிருந்து எடுக்கப்படும் மிருத்திகைகளை, பள்ளத்தின் அடியில் போடவேண்டும்.

அதற்குமேலே, அந்தக் குழியின் மத்தியில், தாமரைக் கிழங்கை வைக்கவேண்டும். அதற்கு கிழக்கு திக்கில், நீலோத்பல கிழங்கை வைக்கவேண்டும். தெற்கு திக்கில், அல்லிக்கிழங்கை வைக்கவேண்டும். மேற்கு திக்கில், செங்கழினிர் கிழங்கை வைக்கவேண்டும். வடக்கு திக்கில் காகலோடகத்தை (காகலோட்டியத்தை) வைக்கவேண்டும்.

அதற்குமேலே, சம்பா நெல் 1, சென்னெல் 2, வரகு தானியம் 3, கங்குதானியம் 4, பயறு 5, உளுந்து 6,

*வயிகெ உதி வாஹாஸ்ய |

*புத்து என்பது பாடபேதம்.

தவெலாவாந் நியாதவழி ஐனுவலு தாழ்நிலி-தழி |

சூழ்து-தாழ்வினாநாகி வினாழ்முனுவலு-தாழி || கூ ||

வனுவலுவினாநாகி தாழ்நிலி-தாழி |

வனுவலு வினாநாகி தாழ்நிலி-தாழி || ௧௦ ||

வனுவலுவினாநாகி தாழ்நிலி-தாழி || ௧௧ ||

வனுவலுவினாநாகி தாழ்நிலி-தாழி || ௧௨ ||

கொள்ளு 7, எள்ளு 8, இந்த எட்டுவிதமான தானியங்களை யும், ஈசானிய திக்கு முதல் பிரதக்ஷிணமாக எட்டு திக்கு களிலும் வைக்கவேண்டும். 8

அதற்குமேலே, தாமிரத்தினாலே செய்யப்பட்ட பெட்டியை வைக்கவேண்டும். அந்தப் பெட்டியின் அகல் மானது, மூன்று (3) அல்லது நான்கு (4) அங்குலம் அகலம் முதல், இருபத்தைந்து (25) அல்லது இருபத்தாறு (26) அங்குலம் வரையில், இரண்டு அங்குலம் வீதமாக விருத்தி செய்துவர, பன்னிரண்டு (12) விதமாகும்.

அதன் உயரமானது, அதன் அகலத்திற்கு சமமாகவோ, அல்லது எட்டில் ஒரு பங்கு, ஆறில் ஒரு பங்கு, அல்லது ஐந்தில் ஒரு பங்கு குறைவாகவாவது இருக்க வேண்டும். 10

இந்த அளவானது, முறையே, ஏக ஹர்மியம் முதல் துவாதச ஹர்மியம் (12-மாடி) வரையிலுள்ள வாஸ்துக் களுக்குக் கூறப்பட்டதாகும்.

அதன் பாதாலம்பிவிதானமானது, அதற்காக எடுக்கப் பட்ட உயரத்தில், மூன்றில் ஒரு பங்கு இருக்கவேண்டும். (பாதாலம்பிவிதானம் - அதன் அடிப்பக்கத்தின் மட்டமான இடம்.) 11

உவலீஃவ. 7டி செவா: வணுஹிஸதி ஸம்மதா: |

ஸுஹெ-பூ-ஹி-தஹம் ஸவ-ஃ மஹெ: வுஹெஸு
 டீ(யு)வகெ: || கரு ||

வாஸயிசுவாது வுஹெ-ஹி-தஹம்: வணுமஹெஸு-ஹி-தஹம்
 ப்ரகஸா-ஹி-தஹம்: வுஹெஸு-ஹி-தஹம்: ஸுஹெஸு-ஹி-தஹம்
 ஸுஹெ ||

ஸுஹி-ஹி-தஹம்: ஸுஹி-தஹம்: ஸுஹி-தஹம்: வாய தகிவாஸு |
 விதஹி-தஹம்: ஸுஹி-தஹம்: ஸுஹி-தஹம்: ஸுஹி-தஹம்: ஸுஹி-தஹம்: ||

ஸுஹி-தஹம்: ஸுஹி-தஹம்: ஸுஹி-தஹம்: ஸுஹி-தஹம்: ஸுஹி-தஹம்: ||
 ஸுஹி-தஹம்: ஸுஹி-தஹம்: ஸுஹி-தஹம்: ஸுஹி-தஹம்: ஸுஹி-தஹம்: ||

ஸுஹி-தஹம்: ஸுஹி-தஹம்: ஸுஹி-தஹம்: ஸுஹி-தஹம்: ஸுஹி-தஹம்: ||

அதன் உப பீடபதத்தில், இருபத்தைந்து தேவதைகள் இருக்கின்றார்கள்.

அந்தப் பள்ளத்திற்கு மேலேயுள்ள பூதலம் முழுமையும் சந்தணம்-புஷ்பம்-தீபம் (தூபம்) இவைகளினால், வாசனையுள்ளதாகச் செய்து, 15

முதல்நாள் கர்ப்பாஜனத்தை பஞ்ச கவ்யத்தினாலே பிரகாசனம் செய்து, அதன்மேலே நூல்களை சுத்தி, பூமியில் சம்பா நெல்களை நன்றாகப் பரப்பி, மேடையாகச் செய்து, அதில் சண்டித பதம், அல்லது மண்டிக பதத்தைக் கல்பித்து, அதில் சுத்தாக்கூதையின் தாரையினாலே, பிரம்ஹாதி தேவதைகளை நியாஸம் செய்து (ஆவாஹனம் செய்து) சந்தணம் புஷ்பம் முதலியவைகளினாலே ஆரதித்து, புவநாதிபதியை ஜபம் செய்யவேண்டும். 17½

பிறகு, ஸ்தபதி, வஸ்திரம் சாத்தி அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளும், நறுமணமுள்ள ஜலத்தினாலே நிறைந்தவைகளும்

நிலைமுகாநலுஷிராநு வணு வண்ணெவ ஸுலிபுதாநு ||

தலுத புடிகுநிணை மகாபாநிஸுஸிநுநிணை |

சுராயுதமகாபுஷாநெதே: ஸுநிம் டிஷா யயாஸிபி || ௨௮ ||

ஹாஜ(ஸூப)நாய தத: வாத்ரும் வெஷயெசு ஸுத-

வாஸஸா |

ஸுதவஸூஸூரஸூஸூஸூ நுஸூஸூ டிஷாஸூஸூ

ஸுநி: || ௨௯ ||

லீஷா ஸுநிம் வயொராநு. ஸ உவொஷூயிவஸூஸூ தத: |

ஸுவதி: ஸாஸூஸூஸூ புஷாஜு: ஸுலிபும ஹாஜாஜி

ஸூஸூஸூ: || ௩௦ ||

யாதூஜிநுய வஸூஸூஸூ ஹாஜநாஸூஸூஸூ நுஸூஸூ |

களங்கம் (அழுக்கு அல்லது தோஷம்) அற்றவைகளும், பொத்தலில்லாதவைகளும், நூல் சுற்றப்பட்டவைகளுமான ஐந்து (5) பாத்திரங்களை வைத்து, அதன் தென் பக்கத்தில் கந்தத்துடன் கூடிய சம்பா நெல்லினால் கல்பிக்கப்பட்ட ஸ்தண்டிலத்தில் (திட்டாணியில்) வைத்து, அவைகளை, சந்தணம் புஷ்பங்களினாலே ஆராதித்து (பூஜை செய்து) முறைப்படி பஸி கொடுக்கவேண்டும். 20

ஸ்தபதி சுத்தனாக இருந்துகொண்டு, கர்பந்யாஸம் செய்வதற்கான பாத்திரத்தை வெளுப்பு வஸ்திரத்தினாலே சுத்தி, தானியஸ்தண்டிலத்திற்குமேலே, வெளுப்பு வஸ்திரத்தை விரித்துப்போட்டு, தர்பைகளைப் பரப்பி, அதன் மேலே, அந்த கர்பபாஜனத்தை வைக்கவேண்டும்.

பிறகு, இரவில், சுத்தமான பாலைக் குடித்துவிட்டு, உபவாஸமாக இருக்கவேண்டும். பிறகு, சிலப் சாஸ்திர மறிந்த மேதாவியான ஸ்தபதியானவன், ஸுத்திர கிராஹி முநியவர்களால் குழப்பட்டவனாக இருந்துகொண்டு,

ஹேமராஜதஸுஸெஸு ஸாமிநி, ஹிகுருக்யகாநு ||௨௩||

தருவணா கங்குலீஸெந ஜாதொ உஜொயஸாயஸா |
கொட வம் அ தினம் ஹாவதம் வெகுகாஜெந ப்ருயதத: ||

ஂஸாஜிஷு துஸெஷெதாதுஷுஷி சுஷு யயாகுஉ |
ஜயஜெ ஜாதி ஹிமாமுஷு ஹரிதாநு ஹஸெ உஷு ||௨௪||

உதஸுநா அ விதயெ ஸுமாராஜெ து ஜாகுகு |
ஹாஜாவதம் து ஸுமீ வெ ஸொஜெ மெநிகீநித | ||

தானியம் முதலிய வஸ்துக்களை கர்ப பாஜனத்திற்குள் வைக்கவேண்டும். 22½

தங்கத்தினாலே செய்யப்பட்ட சாவிதானியம் 1, (சம்பா நெல்) வெள்ளியால் செய்யப்பட்ட விரீஹிதானியம் 2, (அறுபது நாளில் விளையும் நெல், அல்லது சென்னெல்) சுல்பத்தினாலே செய்யப்பட்ட கொள்ளு 3, (சுல்பம் சுத்தம் செய்த செம்பு) த்ரபுவினால் (பித்தளை) செய்யப்பட்ட கம்பு தானியம் 4, ஈயத்தினாலே செய்யப்பட்ட உளுந்து 5, இரும்பினாலே செய்யப்பட்ட பயறு 6, இரும்பினாலே செய்யப்பட்ட வரகு தானியம், (7) வைக்கிராந்த மென்னும் லோஹத்தினாலே முடிந்சியுடன் (பிரயாசத்துடன்) செய்யப்பட்ட எள்ளு 8, ஆகிய எட்டு (8) தானியங்களையும், ஈசானிய திக்கு முதல் பிரதக்ஷணமாக விதியுடன் வைக்கவேண்டும்.

ஜயந்த ஸ்தானத்தில் ஜாதி ஹிந்துவியத்தையும் அரி தாரத்தை பிருசஸ்தானத்தில் மனோகாமாய ஸந்த பதத்திலும், மாஷிகம் (மாஷாண மாஷிகம்) பிருங்கராஜ பதத்திலும், ராஜா வரதத்தை சுக்ரீவபதத்திலும், கைரி கத்தை (மலையிலுள்ள தாதுப்பொருள்) சோஷ பதத்திலும்,

சுஜாதம் மணலுவெய் ஸூதாசு சுதிதள டாடிம் விடிம் !
உய்யெவ வடிநாமம் து *உரீஅள விடிமம் உதடி ||உள||

ஸூதிவெய் வுஷாநாமம் து வெவையம்
ஸூதிவெய் !
வடிமிடி ஐயெ விடிதாசு உடி நீமம் து உதடி ||

நாடி நானெ உவாநீமம் உரகதம் து உவையம் !
உகாஉவவெய் உய்யாதிவையெ-ண குஉபொ நய்வெய் ||

விஷாசுநா தி.ஸூதி ஸூதி வவாதிவ-அ அ
உவமகடி !

சுவாநாமெ-கவ து ஸூதிவெய் உவமகடி ||உ||

அஞ்சனத்தை (அஞ்சக்கல்) கணமுக்ய ஸ்தானத்திலும், தர
தத்தை (பாதாளத்தை) அதிதி ஸ்தானத்திலும், மத்தியில்
பத்ம ராகத்தையும் 1, *மரீசிபதத்தில் பவழத்தையும் 2,
சாவிந்திரபதத்தில் புஷ்பராகத்தையும் 3, விவஸ்வத் பதத்
தில் வைநீரியத்தையும் 4, இந்திரஜயபதத்தில் வைரத்தையு
ம் (5) மித்திரபதத்தில் இந்திர நீலத்தையும் 6, ருத்ராஜ
பதத்தில் மஹா நீலத்தையும் 7, மஹீதரபதத்தில் மரகதத்
தையும் 8, அபவத்ஸபதத்தில் முத்தையும் 9, கிழக்கு
திக்கிலிருந்து முறையே பிரதக்ஷிணமாக வைக்கவேண்டும்.

விஷ்ணுகிராந்தி, திரிகுலம், ஸ்ரீதேவீ, ஸஹதேவீ,
தூர்வை, கருச்சாரங்கண்ணி, நாயுருவி, ஓரிதழ் தாமரை,
இந்த எட்டு ஓஷதிகளையும் ஈசானதிக்கு முதல் முறையே
வைக்கவேண்டும். 30

*சுது குய-கெ உதி ஸூதிவெய் உரீஅள உதி வாரொ
ஸூதி ! வடிநாமம் குஉபொ விடிதெ ! தது வுஉவெய்-
நாமகடி !

*ஆர்யக ஸ்தானத்தில். என்பதற்கு பதிலாக மரீசி
ஸ்தானத்தில் என்று இருக்கிறது. பதங்கள் வரிசையாக கூறப்
படவில்லை. இதை அறிந்து கொள்ள வேண்டும்.

அந்நாமரங்கவதிபுரஞ்ஞெழைநாநதாமமுடி:

தகொடுநாஷு மகாஸ்ஸு ஐயனாழிஷு விநயஸெகி ||௨௮||

ஸ்வஸிகாநி உத-ஸிகாநு மெலாயவூ ஞாநிவழிகெ: |
ஸாவெ-ஷாபவி ஸாபாநதமெதவிமெதவூ வகாநதெ ||௩௨||

சுபாநுநுவந்நாநம் வாஸம் வுஷநம் தயா ।

வினாக்கம் ஹரிணம் வாஸம் ஹெஹம் வயவ-ஜாதிஷு

தழிவாகி || ௧௩ ||

*சந்தணம் 1, அகில் 2, பச்சைக்கற்பூரம் 3, லவங்கம் 4, ஏலக்காய் 5, லதாபலம் (ஜியோதிர் லதாபலம்) 6, தக்கோலம் 7, (செஞ்சந்தணம் 8) ஆகிய அஷ்ட (8) கந்தங்களை, ஐயந்தாதி ஸ்தானங்களில் வைக்கவேண்டும்.

தங்கம், இரும்பு, தாமிரம், வெள்ளி, இவைகளினால் நான்கு ஸ்வஸ்திகங்களை செய்து, அவைகளை முறையே (கிழக்கு திக்குமுதல்) நான்கு திக்குகளிலும் வைக்க வேண்டும்.

இதுவரையில் கூறப்பட்டவைகள் யாவும், ஸ்தல தேவதைகளுக்கும் மனிதர்களுக்கும் பொதுவாகக் கூறப் பட்டிருக்கிறது. இனி அந்தந்த தேவதைக்குரிய அடையாளங்களுடன் கூறுகிறேன்.

32

கபாலம் 1, சூலம் 2, கட்வாங்கம் 3, பரசு 4, விருஷபம் 5, பிநாகம் 6, மான் 7, பாசம் 8, (இவைகள் சிவசின்ஹங்கள்) இந்த எட்டு (8) ஆயுதங்களையும் கிழக்கு முதலாக எட்டு திக்குகளிலும் வைக்கவேண்டும்.

* இங்கு (7) கந்த திரவியங்கள்தான் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகையால், சந்தணம் என்பதற்கு, வெண் சந்தணம், செஞ்சந்தணம் என இரண்டையும் கொள்ளவேண்டும்.

காதலீஸ்வரரயம் அரஷ்டம்மம் தக்ர வுலவகி !
 திவகிணம் வுணகிகும்மம் அ வுஷ்டம் யுஷ்ட அரரி ||

ஸ்ரீவசீஸம் வசுஸிகம் ஸம்வம் தீவம் ஷெவாஷ்டம் மயூஷ் ।
ஸூராவக்ஸூராமுஸிஷ்டஸூரம் ஸூபதி: சுபுரொ மூஸெகீ ॥

சுவிதர்தி ஸாஸ்தம் ஸாஸ்தம் (ஸ்)வியாதெத து
திஸ்துத |

‘தெவாராயுழமகாடெழி: ஸாவயெசி கருசொடிகெ: ||

ஸுவர்ணத்தினாலே செய்யப்பட்ட அஷ்டமங்களாகளை, முன்போலவே, எட்டு (8) திக்குகளிலும் வைக்கவேண்டும்.

தர்பணம் 1, (முகம் பார்க்கும் கண்ணாடி) பூரண
கும்பம் 2, விருஷபம் 3, இரண்டு சாமரம் 4, ஸ்ரீவத்ஸம் 5,
ஸ்வஸ்திகம் 6, சங்கம் 7, தீபம் 8, இவைகள் தேவாஷ்ட
மங்களமாம். இவைகளை, யஜமானனுடைய அனுமதியுடன்,
ஸ்தபதியாவது அவனுடைய சிஷ்யனாவது, முறையுடன்
வைக்கவேண்டும். 95

பிறகு வெண்ப்பு வஸ்திரத்தினாலே, அந்த கர்ப
பாஜனத்தைமுடி, அது அசங்காமவிருக்கும்படி செய்
வேண்டும்.

அந்த கார்பபாஜனத்தை, கந்தம் - அஷ்டை புஷ்பங்
களினாலே ஆராதித்து (பூஜித்து): கலசஜலத்தினாலே
அபிஷேகம் செய்யவேண்டும். 36

பிறகு, ஸ்தபதி, ஸ்தாபகனோடு கூட, புஷ்பம், குண்டலம், ஹாரம் முதலிய ஆபரணங்கள், கடகம், மோதிரம், ஸுவர்ணத்தினாலே செய்யப்பட்ட பஞ்சாங்க பூஷணங்கள், மற்றும் பலவித ஆபரணங்கள், ஸுவர்ணயஜ்ஞோபவீதம், புதிய வஸ்திரம் உத்தரீயங்கள், இவைகளை தரித்துக் கொண்டு, சுவேத சந்தணம் பூசிக்கொண்டு, வெண்பு

விபுலாபாய வொவென்று மஹேய-பாதிநிஷ்டை :
கருணாநிதியவொவென்று ஸ்வதி: ஸ்வாவகை து ||௩௭||

புஷ்பகூலாநுஹாராதிக்கட்கெனம் மூரூயகெ: |
வஹாம் மஹேஷனெனெ-மே-நிதி-தென்று விஹேஷனென: ||

ஹேயனெனாவநீதஸு மவவஸுநாதரீயக: |
ஸுதாநுநெவநஸுல வநிதபுஷ்பரிநாஸுதி: ||௩௮||

யுஷா யராதம் ஸவ-மீ திக்ஷிவெ-மூலநிதி |
ஸஸாமரம் ஸஸெனெ-மூலநிதி-மூலநிதி ||௩௯||

ஸுஷிஸிதியாயாரம் மூவநாயிவநி மவச: |
புஷ்பநாம் ௨ ஷெவநாம் ஷெவநாம் அரநிதி ||௪௦||

ஸுஷிஸிதியாயாரம் மூவநாயிவநி மவச: |

திறமான புஷ்பங்களை சிரஸ்ஸில் குடிக்கொண்டு, சுத்தனாக இருந்துகொண்டு,

பிரம்ஹணர்களுடைய வேத கோஷங்களுடனும், சங்கம் பேரிகை முதலிய வாத்திய கோஷங்களுடனும், கௌரீ கல்யாணம் முதலிய பாட்டுகளுடனும், ஜயகோஷங்களுடனும், திக்கஜங்களுடன் கூடியதும், ஸமுத்திரங்களுடனும் மலைகளுடனும் கூடியதும், அனந்தனுடைய சிரஸ்ஸில் இருப்பதுமான அகண்ட பூமண்டலத்தையும் தியானம் செய்துகொண்டு, எருஷ்டி - ஸ்திதி - லயம் இவைகளுக்கு ஆதாரபூதரான புஷ்பாதிபதியை ஜபிக்க வேண்டும்.

ஜபம் தியானம் செய்துகொண்டு.— பிரம்ஹாதிதேவர் களுக்கும் தேவிமார்களுக்கும் கர்பஸ்தானமாகக் கூறப்பட்டு இருக்கிற துவாரத்தின் (கர்பகிருஹ துவாரத்தின்) தென்

ஹோஸஸ்ஸெ வு(வு)நிஸ்ஸெ வாடிக்காது

வு(வு)தொடிய: ||சஉ||

தலாடிதலாஹத். நிஸ்ஸ. மஹ-20(ஹ-3) ஸ்ஷலிதாஸகுகி ।

அது. ஹிசுதா ஸாரவுசுவாஷாண. நிஸ்ஸ. தா ||சஉ||

வாது. ஹிமுணவிஸ்ஸாரா வஹா. முயுவதாவிதா ।

வு. ஹிமாமுகாயா. ஸா ஸாவலாதலா. ஹிமாவரி || சச ||

தடி. ஹி-2 ஸாவயெசி ஸ்ஷம் ஸ்ஷலிஷ. அது. ஹிஷகுகி ।

பக்கத்திலுள்ள ஸ்தம்பத்திற்குக் கீழேயுள்ள குழியில், கர்பத்தை (அந்த கர்பபாஜனத்தை) நன்கு பொருத்தமாக வைக்கவேண்டும். 413

ஹோமஸ்தம்பம், கர்பகிருஹத்தில் சுற்றிலுமுள்ள தூண்கள், கர்பகிருஹத்தைச் சுற்றிலும் பாதுகாஸ்தானம், இவைகளின் கீழே, செய்யப்படும் பள்ளமானது, கர்பபாஜனத்தை வைப்பதற்கு செய்யப்பட்ட பள்ளத்தைக் காட்டிலும் அதிக உயரமுள்ளதாக (ஆழம் உள்ளதாக) இருந்தால் அது, கர்பஸ்தாபனத்திலே உண்டாகும் ஸகல விதமான ஸம்பத்துக்களையும் நாசம் செய்துவிடும். [கர்பகிருஹத்திலுள்ள தூண்கள். சுற்றுப்புறங்களில், சுவர் வைக்குமிடங்கள், இவைகளின் அஸ்திவாரத்திற்காக தேர்ண்டப்படும் பள்ளமானது, கர்பஸ்தாபனஸ்தானத்தைக் காட்டிலும் அதிக ஆழமுள்ளதாக இருக்கக்கூடாது என்பது பொருள்.]

அந்த கர்பபாஜனத்தின்மேலே, ஸாரவத்தான (மிகவும் உறுதியான) மரங்கள், அல்லது சிலையினாலே சச்சரமாகவும், பாத்திரத்தின் விஸ்தாரத்தைப்போல இருமடங்கு விஸ்தாரமுள்ளதாகவும், ஐந்து அங்குல கனமுள்ளதாகவும், பிரதிமா பலகையை கல்பித்து அதை கர்பபாஜனத்தின்மீது வைக்கவேண்டும். 44

ஸ்ர ஹ்மாஸ்தவபெ லெய்யென்ஸுநுஹம் ஸ்ராவ்யஸெவ அ ||

தஸ்யிந லெய்யெ ததெஹங்காரம் யஜ்ஞஸூத்ராவரதம் து தக் |
ஸ ஸிகாநி அதுஜி-கூஷ வாஸெ ஸ்ராவ்யம் கணெயு || ௫௦ ||

கூஸாக்ஷராயாம் வாஸெ (ஸஸெ) து வுஸெ (ஸ) |
தீக்ஷாநயம் க்ஷிவெக் |

ஸ்ர ஹ்மஹ-பிஷம் ஸ்ராவ்யம் ஸ்ர ஹ்ஸுநெ ஸ்ரவிஷ்யத ||

ஸ ஸிகம் அகக்ஷராயாம் அ ஸகிம் அகம் அ ககூடம் |
பயலரம் லெவ ஸஸவண-பயஸாஸகியஸெ || ௫௧ ||

வாஸெ அ ககூடம் டிஷ்யக் டிஷ்யிணெ அ பயலரக ||

பிரஹ்மாவின் ஆலயத்தில் யஜ்ஞோபவீதம், ஓங்காரம், ஸ்வஸ்திகம், அக்னி இவைகளை ஸுவர்ணத்தினாலும், பத்மம் கமண்டலம் - ஜபமாலை - தர்பம் இவைகளை தாமிரத்தினாலும் செய்துவைத்து, பிரஹ்மாவின் ஆஸனபதத்தில், பத்ம மத்தியில் வைக்கவேண்டும். அந்த கர்ப மத்தியில் யஜ்ஞோபவீதத்தினால் சுத்தப்பட்டு ஓங்காரத்தை வைக்க வேண்டும். ஸ்வஸ்திகங்களை நான்கு திக்குகளிலும் வைக்க வேண்டும். இடது பக்கத்தில் கமண்டலத்தை வைக்க வேண்டும். தர்பம் - ஜபமாலை இவைகளை வாம (வலது) பாகத்திலும் வைக்கவேண்டும். எதிரில் ஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்கின்ற அக்நியை வைக்கவேண்டும். இது பிரஹ்ம கர்பமாகும். இதை பிரஹ்ம ஸ்தானத்தில் வைக்க வேண்டும்.

51

ஸ்வஸ்திகம் - ஜபமாலை - சக்தி - சக்கரம் - கோழி-மயில் களை ஸுவர்ணத்தினால் செய்யவேண்டும். இரும்பினால் சக்தி யாயுதத்தை செய்து மத்தியில் வைக்கவேண்டும். இடது

பயலெ ஸகிராயஸீம் உதி யாக்ஷ வாஸ |

அக்ஷஸூத்ரம் வுரஃ ஸ்ராவதம் மஹ-ஃ ஷண்மவஸூதி ||

அம்ஸுஜம் அரங்குஸம் வாஸம் ஸிம்ஹம் ஸவித்ருயாகெ |

வஜ்ரேஹம் நநகம் அக்ரம் அராரம் யாதி வஜ்ரிணை || ௫௪ ||

அம்ஸூத்ரஃ ஷண்மவஸூதி ||

அயஸா ஷண்மவஸூதி || ௫௫ ||

அயஸாநகம் மஹ-ஃ நிபி-ஃ தெஸூ விநாநகெ |

வாணை காரம் வாஸம் ஹ்ரஹம் ஹ்ரஹம் தயா || ௫௬ ||

பக்கத்தில் குக்குடத்தையும், வலது பக்கத்தில் மயிலையும் வைக்கவேண்டும். அக்ஷஸூத்திரத்தை எதிரில் வைக்க வேண்டும். இது ஷண்முகபவனத்தில் வைக்கவேண்டிய கர்பமாகும். 53

தாமரைப்பு - அங்குசம் - பாசம் - எரிஹம், இவைகள் ஸூரியாலயத்தில், க ர ப த் தி ல் வைக்கவேண்டியவைகளாகும்.

இந்திரனுடைய ஆலயத்தில், வஜ்ரம், யானை, நந்தகம், (கத்தி) சக்ரம், சாமரம், இவைகளை வைக்கவேண்டும். 54

தங்கத்தினாலே செய்யப்பட்ட, செம்மரியாடு, சக்தி இவைகளை அக்நியின் ஆலயத்தில் வைக்கவேண்டும்.

இரும்பினாலே செய்யப்பட்ட எருமைக்கடா, தங்கத்தினாலே பாசம் இவைகளை யமனுடைய ஆலயத்தில் வைக்க வேண்டும். 55

நிருருதியின் விமானத்தில், இரும்பினாலே செய்யப்பட்ட நந்தகத்தை (கத்தியை) கர்பத்தில் வைக்கவேண்டும்.

வருணனுடைய ஆலயத்தில், இரும்பினால் செய்யப்பட்ட மகரத்தையும் (முதலையையும்) தங்கத்தினாலே

வாயொ: சுஜலஜமம் ஹெஃம் வஜாஃம் தாராவதெ:

சுதிவெசு 1

நரவாஹே நர: ப்ரோக்த: உகரொ உதநாஹயெ || ௫௭ ||

டங்கம் உணாகுஜாஹா அ விவெஸுவாஸமஹ-உகெ 1

உங்காரம் வசுஉணம் அ ஸௌவண-உம் அரய-உகஸூ து ||

சுஸுசுயம் கரகம் ஸிஹம் அகூம் ஸீனெ-உந காரயெசு 1

சுஸுசுய: பூரத: ஸூரவத: அகூம் தஸௌவரிஸூதூ ||

கூணிகாவரஹாமெ து கெஸரீ-உகூநெ ஹவெசு 1

ஸௌமதெ யாஉகெ மஹ-உம் ஸூவசுஸாஸோகஸிஹகூ ||

செய்யப்பட்ட பாசம், இவைகளை, கர்பத்தில் வைக்க வேண்டும். 56

வாயுவுக்கு தங்கத்தினாலே மாணையும், சந்திரனுக்கு, வியாளத்தையும், (வியாளம் - யாளி, அல்லது பாம்பு) கர்பத்தில் வைக்கவேண்டும்.

குபேரபவனத்தில் மனுஷ்யாகிருதியையும், மன்மத பவனத்தில் மகரத்தையும் வைக்கவேண்டும். 57

பரசு, தந்தம், ஜபமாலை, இவைகளை, விக்னேசு வரருடைய ஆலயத்தில், கர்பத்தில் வைக்கவேண்டும்

சாஸ்தாவின் ஆலயத்தில், ஓம்காரம், கோணலான தண்டம், இவைகளை ஸுவர்ணத்தினாலே செய்து வைக்க வேண்டும். 58

புத்தருடைய ஆலயத்தில், அரசமரம் - கமண்டலம் - ஸிம்ஹம் - குடை - இவைகளை தங்கத்தினாலே செய்து, அரசமரத்தை எதிரில் வைக்கவேண்டும். குடையை அதன் மேலே வைக்கவேண்டும். கமண்டலத்தை இடது பக்கத்திலும், ஸிம்ஹத்தை வலது பக்கத்திலும் வைக்கவேண்டும்

கண்ணுக்கூறா அ பரிவிவிம்மம் து மெஹடி !

சுமத்ரம் கரகம் (விபுதம்) தானுவரணம் ருக்மயம்
ஹவெசு || ௬௬ ||

வருகூறும் வாரத: ஸ்ராவத்: மத்ரம் தஸ்தாவரிஸ்தித்ர!
விம்மம் கண்ணுக்கூறா வாரத து கண்ணிகா ||

ஸ்ரீரூபம் ஸ்யதே ஸ்ராவத்: கௌரீம் தத்ர விநதஸ்தித்ர !
சுவரெ கரகம் தானுவரணம் மஹே-தா நிநாநுயெ || ௬௭ ||

ஸ்ரூகம் மத்ரம் அ மெஹே து ஸ்ரீம்மம் ஸ்வம் அ
நாநதத்ர !

ஸ்ரீம் தாஸ்ரீயம் வெவ சுஷ்ருவாஹேத தநகத்ர || ௬௮ ||

வாவம் ஸ்ரீம-தா ஸ்ரீவாதே து மஹே-தா க்ய-தாமிதகண்ணா !

ஸ்ரீவத்ஸம், அசோகஸிம்ஹம் (ஸிம்ஹத்துடன் அசோக
சக்ரம்) இவைகளை கர்பத்தில் வைக்கவேண்டும். 60

ஜைனாலயத்தில், க ம ண் ட ல ம் - ஜபமாலை - மயில்
தோகை, இவைகளையும், மூன்று குடை, அரசமரம், விசிறி,
இவைகளையும், தங்கத்தினாலே செய்து, மரத்தை எதிரில்
வைத்து, அதன்மேலே குடையை வைக்கவேண்டும்.
வலது பக்கத்தில், மயில்தோகை, அல்லது ஜபமாலையையும்
இடது பக்கத்தில் கமண்டலத்தையும் வைக்கவேண்டும்.
ஸ்ரீஸ்வரூபத்தை மத்தியில் வைக்கவேண்டும். அங்கு
ஸிம்ஹத்தையும் வைக்கவேண்டும். அபரபாகத்தில்
(இடது பக்கத்தில்) கமண்டலத்தையும், விசிறியையும்,
வைக்கவேண்டும். இவ்விதமாக கர்பத்தை வைக்க
வேண்டும். 63

ஸமர்த்தனாக இருப்பவன், துர்கையின் ஆலயத்தில்,
கிளி - சக்ரம், இவைகளை ஸுவர்ணத்தினாலும், ஸிம்ஹம்,
M. M. 10.

வட்டாஃ, மஃ, தாஃ, கஃ, பாஃ, கிஃ, செந்திரவாமுஷி ஹேமஜிஃ || 64 ||

வஃ, மஃ, தாஃ, கஃ, பாஃ, கிஃ, செந்திரவாமுஷி ஹேமஜிஃ || 64 ||

யூஃ, கஃ, கெதலிசுவயம் ஹேமஜிஃ, ஜெஜ்ஜாகொஷ்வதி
மஃ, கஃ, கெதலிசுவயம் || 64 ||

கவாயுசுருவணாஃ, வெந்தாநு காஸீ, மஃ, ஹே
நதிவெசு ||
ஹம்ஸாகுபரிவிதாசு-ஜிஃ, பாஃ, லிஃ, ஹேமஜிஃ, வெந்த
சுருவகாநு ||

ஜாஃ, பாஃ, மஃ, தாஃ, கஃ, பாஃ, கிஃ, செந்திரவாமுஷி ||

சங்கம் இவைகளை வெள்ளியினாலும், மாணை தாமரத்தினாலும்,
கத்தியை இரும்பினாலும் செய்து கர்பஸ்தாபனம் செய்ய
வேண்டும். 64

கேசுத்திரபாலருடைய ஆலயத்தில், கட்வாங்கம் -
நந்தகம் (கத்தி) - சக்தி - இவைகளை கர்பத்தில் வைக்க
வேண்டும். 65

லக்ஷ்மீதேவிக்கு, தாமரை புஷ்பத்தையும், ஸாஸ்வதி
தேவிக்கு, மூன்று அக்ஷர ஸ்வரூபமான ஓம்காரத்தையும்,
கர்பத்தில் வைக்கவேண்டும்.

ஜ்யேஷ்டாதேவியின் ஆலயத்தில் காக்கை - துவஜம் -
நிலோத்பலம் - இவைகளை தங்கத்தினாலே செய்து வைக்க
வேண்டும். 66

கூனிகோவிலில், கபாலம் - சூலம் - மணி - பிரேதங்கள்,
இவைகளை கர்பத்தில் வைக்கவேண்டும்.

ஸப்தமாதாக்களின் கோவிலில், ஹம்ஸம் 1, ஜபமாகு 2,
மயில் 3, கருடன் 4, எரிமஹம் 5, யானை 6, பிரேதரூபங்கள் 7,
இவைகளை, தங்கத்தினாலே செய்து வைக்கவேண்டும். 67

வடிகாசுலுத்திக் கும் ழீவம் ரொஹிணி மூலமஹேசு ||

உவ-ணம் அரகூலாநாம் அ வாவ-தீ மவநெ விசு : |

வடிகாசுலுத்திக் கும் வகுண-கும்ஹம் ரொஹிணி யாநி ||

வித்யுஜ்வதாசுர ஸ அஹெஸ ஹ வாமநெ : |

கூடகூதாநாம் அ டெவாதாநம் டெவிதாநம் மஹேசிஷ்யதே ||

விஜாதிநாம் து வண-தாநாம் ஜாதிமஹே-தா விசியதே |

கூரகம் உணகாஷம் அ ஸுஹம் ஹெஸ்யம் ஹவெசு ||௬||

யஜ்ஞாவஹீதம் யஜ்ஞாமிம் யஜ்ஞஹாணம் அ ராஜதே |

யஜ்ஞாவஹீத(தம்)யஜ்ஞம் யஜ்ஞஹாணாநி உகூபிணே ||

ரோஹிணீதேவியின் ஆலயத்தில், தாமரை மணிமாலை, அல்லது, தாமரைப்பூ, ஜபமாலை, தீபம், இவைகளைக் கர்பத்தில் வைக்கவேண்டும். 68

பார்வதீ தேவியின் ஆலயத்தில், கண்ணாடி, ஜபமாலை, இவைகளை வைக்கவேண்டும். தாமரைப்பூ, ஜபமாலை, அல்லது தாமரைமணி மாலை, பூரணகும்பம், இவைகளை மோஹிநி ஆலயத்தில் வைக்கவேண்டும். 69

இங்கு கூறப்படாத புருஷதேவதைகளுக்கும், ஸ்திரீ தேவதைகளுக்கும், ஆவரவர்களுக்கு உரிய அடையாளங்களுடனும், வாஹனங்களுடனும் கர்ப்பத்தை வைக்க வேண்டும். 70

பிராம்ஹணர் முதலானவர்களுக்கு அந்தந்த ஜாதிக் குரிய கர்ப்பத்தை வைக்கவேண்டும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

தாமரத்தினாலே கமண்டலம், தங்கத்தினாலே தண்டம், வெள்ளியினாலே யஜ்ஞோபவீதம் - யஜ்ஞாக்னி - யஜ்ஞ பாண்டங்கள் - (பாண்டம் - பாத்திரம்) இவைகளைச் செய்து

வாடு து கரகம் காழ்நறும் வுரதொ ஹவெகி !
விபு மஹேலிசு வெ ருத் ஸ்ரீகாதி அதுதி-பரி ||

பெய்த ஹெலயம் அகூ வாடு ஸ்வம் அ ராஜதழ் !
காடபுகு தாடி ஜம் வாடு டிணாராருஞ்ஞ டிசுதினெ ||

வழ் அரயவெல வறதாதி அதுத-பா மாபுதுதி-பரி !
ஹெலயவகம் தாடி ராஜத குலெபா நதிவெகி ||

பெய்த ஸ்ரீரவிவகம் ஹெலி ஸ்ரீகாதி அதுதி-பரி !
மகூபுஜவதாசாபு டிணம் வெ ஸாஸநாதகழ் || என ||

ராஜஅரெ ஹவெலும-பெருஷா து யபாஹ-பெரு !

மத்தியில் யஜ்ஞோபவீதத்தையும், யஜ்ஞபாண்டங்களை வலது பக்கத்திலும், கமண்ட லத்தையும், தடியையும் இடது பக்கத்திலும், அக்னியை முன்னிலையிலும் வைக்கவேண்டும். இது பிராம்ஹணர்களுக்குரிய கர்பமாகும். 723

ஷத்திரியர்களுக்கு நான்கு பக்கங்களிலும் ஸ்வஸ்திகங் களையும், நடுவில் ஸுவர்ணமயமான சக்கரத்தையும், இடது பக்கத்தில் வெள்ளியினாலே சங்கத்தையும், தாமரத்தினாலே செய்யப்பட்ட விலகி இடது பக்கத்திலும், வெள்ளியினாலே செய்யப்பட்ட தண்டம் - கத்தி, இவைகளை வலது பக்கத் திலும், - தங்கம் - இரும்பு - தாமரம் - வெள்ளி, இவைகளால் செய்யப்பட்ட நான்கு யானைகளை நான்கு திக்குகளிலும் முறையே வைக்கவேண்டும். நடுவில் லக்ஷ்மீதேவியின் உருவத்தையும், அதற்கு நான்கு திக்குகளிலும் ஸ்வஸ்திகங் களையும், குடை, துவளும், பாவட்டா, இவைகளையும், ஆஜ்ஞாருபமான தண்டத்தையும் வைக்கவேண்டும். இந்த கர்பமானது, அரசனுடைய அரண்மனையில் வைப்ப தானால், ராஜகிருஷ்ணதுவாரத்தில் வைக்கவேண்டும். மற்ற

வாஷ்டேயகாநா மம-30 வெசு த்விஜயவாஸகதினெ ||எஎ||

சயலா ஹமஹிஹா அ ஸம்வம் தாடி கௌரகடி 1

வஹாயுயம் ஸ்லஸாஷம் ஹயம் வுஷமஜள ஹரிடி ||எஅ||

சக-3ாழிவருணெநுநா ஸ்ராதெ ஸஜீகர் நிவெஸயெசி, 1

அவாரொ யெநுகா: ஸ்ரதநிதி-3தாஸு அதாதி-3பி ||

மொபும்மவம் அ பூரதொ வெஸதூநா வ்ருந்யீயதெ 1

ஸ்விவாக்ரம் ஹமம் ஹெஹம் தாடிஜம் யுமலிஷ்யதெ ||அமி||

கூத்திரியர்களுடைய கிருஹத்திலானால் உசிதம்போ'ல் வைக்கவேண்டும். 78½

வார்ஷ்ணேயகர்களுடைய கிருஹகர்பமாகால், (வார்ஷ்ணேயகர்-விருஷ்ணிவம்சத்தில் பிறந்தவன்) * விஜய துவாரத்திற்கு தென் பக்கத்தில் கர்பத்தை வைக்க வேண்டும். இரும்பினால் செய்யப்பட்ட கலப்பையின் கொழு, சங்கு, தாமரத்தினால் செய்யப்பட்ட நண்டு, பஞ்சாயுதங்களையும், ஈயத்தினால் செய்யப்பட்ட உளுந்து, குதிரை, விருஷபம், யானை, சிங்கம், இவைகளையும் தூரியன்-அக்ஷினி-வருணன்-இந்து இவர்களின் ஸ்தானத்தில் நன்கு வைக்கவேண்டும். வெள்ளியால் செய்யப்பட்ட நான்கு பசுக்களை நான்கு திக்குகளிலும் வைக்கவேண்டும். காளைமாட்டை முன்பக்கத்தில் வைக்க வேண்டும். இது வைசியர்களுக்குக் கூறப்பட்ட கர்பமாகும். 79½

த்விவஸுக் ஸ்ராத உதி வா, விதயஸூத உதி வா, வாஸ்தவ ஹவ்யதிதி ஹதி 1

* விவஸ்வதஸ்தானத்திற்கு, என்றாவது விததஸ்தானத்திற்கு என்றாவது, பாடம் இருக்க வேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

ராஜதேவ வஸூம் வித்திசு அதுவி-சு விறிசுவிவெசு |
 பெய்யு மொவூம் மவம் மொவ தவிரிசுசு யுமம் வுநு ||

மறும் சுகிணமாமெ து வாரம்மெ ஸீஜவாது கடி |
 ஸீஜம் விரணயம் ஸூடி மவம் வெய்யு அ ஸ்மேதடி ||

மரமாரணம் மரமமமம் அ ஜாதிமம்ம் விரிபுரிதடி |
 சுநெகவூதியுதாநி யாநி வாஸ மரமாரணி அ ||அந ||

வூலுடினெ அ மறாடி பெமம்டி அ மரமசுதெ * |
 சுகிணெ தெது விரிதது ஸ்மேதடி து
 அதும-டிமெ || அச ||

தங்கத்தினாலே செய்யப்பட்ட விதைகள் வைக்கும் பாத்திரமும், கலப்பையும், தாமரத்தினாலே செய்யப்பட்ட நுகத்தடி, வெள்ளியினால் செய்யப்பட்ட பசு, இவைகளை நான்கு திக்குகளிலும் வைக்கவேண்டும். நடுவில் காளை மாட்டை வைக்க வேண்டும். அதைப் பார்த்து (அதற்கு எதிரில்) நுகத்தடியை வலது பக்கத்திலும், பீஜபர்த்திரத்தை (விதை வைக்கும் பாத்திரத்தை) இடது பக்கத்திலும் வைக்கவேண்டும். பீஜங்கள் (விதைகள்) தங்கத்தினாலே செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டும். இது குத்திரர்களுக்குரிய கர்பமாகும். இது வைசியர்களுக்குமாகும். 82

பிராம்ஹணர் முதலிய ஜாதியினரின் வீடுகளில் வைக்கப்படுகின்ற கர்பமானது, கர்பத்திற்கு கூறப்பட்டிருக்கிற திரவியங்களுடன் அந்தந்த ஜாதியினருக்குக் கூறப்பட்டிருக்கிற பதார்த்தங்களையும் சேர்த்து வைக்க வேண்டும்.

வசிக்கின்ற வீடானது அநேக பூமியுத்தமாக (பல மாடிகளுடன் கூடியதாக இருந்தால்) அந்த வீடுகளில்,

*ராசுஸெவி அ உதி வாடுத மாவூலிசி மானி |

அந்நிவ டுகிணெ ஸ்ஹெ யொமெவாவி னிய்யதெ :
ஸாநீ தஹ்வயாநம் அ வாஷிகேம் தணும ஸ்ஹெ ||

மஹேஹ் டுகாஷாநம் க்ஷண ஹொஹம் ஹொநஹெ :
டுகிணெ ஹவநெ மஹ-ஹ் கும்ஹ் ஸாநீஹ்வயாநம் ||

யநஸஹ்நி மஹ-ஹ் ஸாநீஹ் கும்ஹிதம் ஹவஹ் :
யந-ஹ்(ஹ்) ஹ்வயாநம் மஹ-ஹ் ஹிஹ்ஹ் ஸ்வாநீஹ் ||

புஷ்பதந்த ஸ்தானம், பல்லாடஸ்தானம். மஹேந்திர ஸ்தானம், * கிரஹக்ஷதம் தென்பக்கத்திலுள்ள நேத்திர பித்தி, இந்த இடங்களில் கர்பத்தை வைக்க வேண்டும்.

அந்த கிருஹமானது சதுர்பூமிகம் முதலானதாக இருந்தால் (நான்கு முதலிய மாடிகளுடையதானால்) சோமாதிரி ஸ்தானங்கள், வாயில்வழி, அதன் வலது பக்கத்திலுள்ள ஸ்தம்பம், அல்லது இவ்விரண்டுகளும் கூடுமிடம், இந்த இடங்களில் கர்பத்தை வைக்க வேண்டும். 84½

சமையல் கட்டில் அன்னம் பக்குவம் செய்யும் பாத்திரம் ததுபதானம். (அதன் தலையணை-அதாவது அந்த பாத்திரத்தின் மேலே முடுகின்ற பாத்திரம்) வார்ஷிகம் தண்டுலம். (ஒரே வருஷத்திய அதாவது பழைய அரிசி) புஷ்பமாலை, களக்யம், தந்த காஷ்டம், அக்நி, இரும்பு, (இரும்பு பாத்திரம்) இவைகளை சமயல் கட்டில் தென் பக்கத்தில் வைக்கவேண்டும். சம்பா நெல் அல்லது அரிசி, ஜலம் விட்டு, நிறப்பியகுமபம் இவைகளையும் வைக்க வேண்டும். 86

தனஸத்மத்தில் தனங்கள் வைக்கும் உள்ளில் தாப்பாள் குஞ்சிதம் (சாவி) இவைகளை கர்பத்தில் வைக்கவேண்டும்.

* கிரஹக்ஷதம் என்பதற்கு பதிலாக ராக்ஷஸஸ்தானம் என்று இருக்க வேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

யெந யசுகை-3 நிஜாடித் தெந தடி மரஹமஹ-3கடி |
யாநி யஸூ ஸ்விஹாநி தாநி தஸூ நியாவயெசு ||

ஸஹாபு ஹாணபெஷு டீகண-3வாபெ வுடிசுநிணை |
விதீயஸூஹகெ அராடிசுநிணாவ்ருள து ஸ்வா நதஸெசு ||

சுயொரயமஜொ மஹ-3: சுஜ்ஜொஹெந கொடிவ: |
ருசுநீம் ஸாஸூதீம் ஹெராம் வாசூரெயெத் து விநதஸெசு ||

மஹ-3ம் நாடிஸஹாயாம் அ வுசுநிவெசு சுபிகாஹ்வெ |
உணிதஸூஹகெஹெ வாவூஹயொரவி அஷதெ || ௯௮ ||

சூதொடிநாநி அ ஸவ-3ாணி ஸவ-3ொஹையாநி அ |
ஸ்ரீவசுஸம் வங்கஜம் வுணை-3கூஹம் ஹெஜஜிஷதெ ||

சுகாலயத்தில், கட்டில், தீபம், படுக்கை, இவைகளை
கர்பத்தில் வைக்கவேண்டும்.

எந்த கட்டிடம் எதனால் செய்யப்பட வேண்டுமோ,
அதை அந்த இடத்தில் கர்பத்தில் வைக்க வேண்டும். 88

சபை, தண்ணீர் பந்தல், மண்டபம், இவைகளில்
வலது பக்கத்தில், கர்ணபாதத்தில், இரண்டாவது தூணில்
அல்லது வழிக்கு தென்பக்கத்தின் காலில் கர்பத்தை வைக்க
வேண்டும். அந்த கர்ப பாதத்திரத்தின் மத்தியில், இரும்பி
னாலே செய்யப்பட்ட யானை, இரும்பினாலே செய்யப்பட்ட
கம்பு, தங்கத்தினாலே செய்யப்பட்ட லக்ஷ்மி, சரசுவதி
இவைகளை வைக்க வேண்டும். 90

நாட்டிய சபையில் சகலலோஹங்களினாலும் செய்யப்
பட்ட ஆதோத்யங்கள் எல்லாவற்றையும், [ஆதோத்யம்—

டீக-3 உதி வாஹாடி | ஸ்விநதஸெசு உதி வாஹாடி |

ஃஹெமமஹ-ஃஸஹாமஹ-ஃ ஆரவஹஹெ ஹிய்யதெ !
வாவெ-ஹாசுண-ஃவாஹெ வா மஹ-ஃஸூதம் து தவஹ
வெவெ || ௯௩ ||

து-ஹாஹாராஹிஹெகாஹ-ஃ ஃஹெவெ வாஹ தஹ்ஹவெஹ !
வாஹஹாஹாஹிஹா வாஹெ தஹ்ஹிஹம் து மஹ-ஃகஹ ||

ஹாஹ்ஹாஹாஹம் ஹவெ-ஃஹாஹம் தஹ்ஹிஹம் வஹ்யோஹயெஹ !
மஹிஹி மஹி-ஃஹி ஹத-ஹாஹம் யஹி மஹ-ஃஹ தஹ்ஹிஹவெஹ ||

வீணை முதலிய தந்தி வாத்யங்கள், மிருதங்கம் முதலிய
தோல் வாத்தியங்கள், புல்லாங்குழல் முதலிய சுஷிரவாத்
தியங்கள், ஜாலரா முதலிய கனவாத்யங்கள் என்று நான்கு
வகையான வாத்யங்கள்] குடிகாமுதம் (கட்டிடத்தில்
வாசப்படி) அல்லது மண்டிதஸ்தம்ப மூலம், (அலங்காரம்
செய்து கொள்ளுமிடத்திலுள்ள தூணின் அடித்தலம்)
அல்லது இரண்டு இடங்களிலும் வைக்கவேண்டும். 91

ஹிரணியகர்பனுடைய (பிரம்ஹாவினுடைய) சபை
யில் ஸ்ரீவத்ஸம், தாமரை மலர், பூரணகும்பம் இவைகளை
சுவர்ணத்தினாலே செய்து, கர்பத்தில்வைத்து, அதை துவார
ஸ்தம்பத்தில் வைக்கவேண்டும். முன்பு கூறப்பட்ட கர்ண
பதத்தில் வைப்பதுமாகும். 92

ஹிரண்யகர்ப மண்டபத்திற்கு கூறப்பட்ட கர்பத்தை,
துலாபாரம் செய்வதற்கான மண்டபத்திலும் வைப்பதாகும்.

பாஷண்டாசிரமிகளுடைய வாசஸ்தானத்தில்,
அவரவர்களுக்குரிய அடையாளங்களை கர்பத்தில் வைக்க
வேண்டும். 94

மற்ற ஜாதியினரின் வாசஸ்தானங்களில் அவரவர்
களுடைய அடையாளங்களை கர்பத்தில் வைக்கவேண்டும்.

ஃஹிரண்மஹ-ஃஹி வாஹாஹாஹ !

ரத்தாநி யாதவஸெவ வஸுநீராரஹாஜதெ !

தென்குடிவழி நகராவழி: திருவழிநீற தாதி வெ ||

அார்வ டிக்ஷிணை ஸ்தாநெ வுரூபிஸ்யாதவதீ டிக்ஷிணை ।

சுலோகராவம் மஹிம் வஸுதயம் பவமிதீகாவது ||

உதும் மந்தும் ஸௌதுய-பு பூதும்வொ வாவதுதும்
மாவது.

உவ்வெனாதுழியிதா ஸஜித் ஸாவயெசி ஸ்வதி:
 குராகி || கூனி ||

சாயம் 80த், 1 -

ஸ்ரீரெவதாஸ்தோ மகேந்திர: * ஸ்ரீராமா ! வசந்தாநாயி-
வதயெ ஸ்ரீராமா ! உத்தபுராவுதயெ ஸத்யவாழிநெ தம: !

யஜமானனுடைய மனைவி கர்பிணியாக இருந்தால், அப்பொழுது கர்பநியாசம் செய்யக்கூடாது. 95

அந்தந்த தேவதா பாவங்களை அறிந்தவர்கள்
ரத்னங்கள், தாதுப்பொருள்கள் இவைகளை ஸ்வல்ப
விஸ்தாரமான பாத்திரத்தில் வைத்து, அதை துவாரத்திற்கு
வலது பக்கத்திலுள்ள ஸ்தானம், ஸ்வாமி ஸ்தானத்திற்கு
வலது பக்கம், இந்த இடங்களில் வைக்கவேண்டும். 96

கர்பமானது, உள்பக்கத்தைப் பார்த்து இருக்க வேண்டும். வீடுகளில் மத்தியில் வைக்கும் கர்பமானது பஹிர்முகமாக (வெளிப்பக்கத்தைப் பார்த்து) இருக்க வேண்டும்.

97

ஸ்தபதியானவன், கிழக்கு முகமாக, அல்லது வடக்கு முகமாக இருந்துகொண்டு, இந்த மந்திரத்தைச் சொல்லிக் கொண்டு, முறையே கர்ப்பாஜனத்தை நன்றாக ஸ்தாபிக்க வேண்டும்.

98

† ஸ்ரீமாதா ஏம் நம: உதி வாஜாஸ்யம் ।

ஸ்ரீயெ நம: | ஸ்ரீஸுந்தே நம: | வெவ்வுதாய நம: | வஜ
வாணயெ நம: | சுந்திதவஸவ-விநிபுஸநாய நம: | நமோ
வஜயெ ஸ்ரீஹா || ஐ.சி ||

வாஸீ காவதடாகெ கௌ ஜீவி-கீகா ஸெதுஸ்யதெ !

മദ്യബോധമുള്ളവർക്കുമാത്രം വില-30 വൈ ശിംശുമാർക്കു ||

ஹெரிஜம் தழுதழாமெ வடுவடாயாம் டிஸ் வாடயவா.

வாருஷாணுமீரோதே, து ஸ்ரீமெ, வா.த, ௦ நியாவயெசு ||

ஸுமஹுதே: ஸுருஷே அ ஹோராகரணஸ்யுதே ।

ராதுள மஹா-ஹேதேவ ஸ்ராவயெஜித-ஸ்ரிஷ்கழி || நாக ||

கார்ப்பாஜனம் வைப்பதற்கு மந்திரம்:—

ஸ்வரதேவதாப்ய: மந்த்ரேப்ய:* ஸ்வாஹா l ஸர்வ
ரத்நாதிபதயே ஸ்வாஹா l உத்தம ப்ரஜா பதயே ஸத்ய
வாதிநே நம: l ஸரஸ்வத்யை நம: l வைவஸ்வதாய நம:
வஜ்ரபாணயே நம: l அபிநவ ஸர்வவிக்ந்த ப்ரசமநாய நம: l
நமோ வந்ஹயே ஸ்வாஹா ll

குட்டை - கிணறு - குளம் - ஏரி - அணைக்கட்டு, இவைகளில், சுவர்ணத்தினாலே செய்யப்பட்ட மத்ஸ்யம் - தவளை - நண்டு - பாம்பு - சிம்சுமாரம் (முதலை) இவைகளை, அந்த ஜலாசயத்தின் வடபக்கம், அல்லது கிழக்குப் பக்கத்தில், புருஷனுடைய கை எடுப்புமட்டமுள்ள பள்ளத்தில், கர்ப்பபாஜனத்தை வைக்கவேண்டும்.

சிலாக்கியமான முறுவிர்த்தம், சிலாக்கியமான லக்னம், நல்ல ஹோரை, நல்ல கரணம், இவைகளுடன் கூடிய காலத்தில், ராத்திரியில், கர்பஸ்தாபனம் செய்யவேண்டும். அதற்கு மேலே வைக்கவேண்டிய சதுரிஷ்டகத்தை,

*ஸ்வாஹா ஓம் நம: , என்பது பாடபேதம்

நிவா தாவா ள ளிராநெ து நதவ்வா மஹாவேதி ।
ததிவாவேதிநெ வாவேதி திகொணெஷு
வாதிநெ ॥ ௧௦ ॥

நெவாதிநா மிவாதிநா ஸாவயெசி ஸாவதி கௌதி ।
கெதி ஸாவதி மஹாவேதி வாவேதி மஹாவேதி ॥

உவ்வாதிநெ வாவேதி வாவேதி வாவேதி ॥
வாவேதி வாவேதி வாவேதி வாவேதி ॥

வாவேதி வாவேதி வாவேதி வாவேதி ॥
வாவேதி வாவேதி வாவேதி வாவேதி ॥
வாவேதி வாவேதி வாவேதி வாவேதி ॥
வாவேதி வாவேதி வாவேதி வாவேதி ॥

சஷாலத்தில் பிந்துக்கள், ரேகைகள் இல்லாமல், தோஷங்
ளில்லாமல் செய்யப்பட வேண்டும். 108

விமானத்தில், கர்பத்திற்காக தோண்டப்பட்ட குழியில்
கர்பத்தின் சிரஸ்ஸில் பிரதமேஷ்டையை வைக்க
வேண்டும். பிறகு அதற்கு தென்கிழக்கில் வைக்கவேண்
டும். அதன் பிறகு, வலமாக திரிகோணங்களில் வைக்க
வேண்டும்.

ஸ்தபதியானவன், இவ்விதமாக தேவதைகளுக்கும்
பிராஹ்மணர்களுக்கும் கர்பஸ்தாபனத்தை செய்ய
வேண்டும். 109

சிலர், கர்பத்திற்காகத் தோண்டி, கற்களாலே கட்டப்
பட்ட பள்ளத்தில், அந்த பள்ளத்தின் ஐந்தில் இரண்டு
பங்கு அளவுக்கு மேலே பிரதமேஷ்டையை வைக்க
வேண்டுமென்று கூறுகிறார்கள்.

ஸ்தபதியானவன், முன்போலவே நன்கு அலங்காரங்

உச்சிகாநதநுஷ்டாநதாதி அ நியரி உச்சிகாந ஸுஹு உருநெ

நியாய

கநிலா வா துய யுதூ ஸுவிசயஸுவிநெ

ஸூவயெசு மஹ-கோடள ||

கரநதாவிசாநதாஸ்யொமாஹி உருநெ

விபிவடிவிகுமாஹம் மஹ-கோடள நியாய |

தகூவரி விபிநாஸிநு யொமஹிஹி அ வலவ-க

ஸகநுவிஹவயுதூ ஸூவயெசு மஹ-கோடள ||

வணவணகநுஸொடிகவலதள

ஸுதஅநதநவாஹஸாயுதள |

கள் செய்துகொண்டு, அந்தவிடத்தில் யுக்தியுடன் கற்களை வைக்கவேண்டும். 111

தேவதாதி ரூபங்கள், ஓஷதிகள், ஒளி பொருந்திய ரத்னங்கள், சுவர்ணம் முதலான அஷ்ட லோகங்கள், தாதுப்பொருள்கள், அஞ்சனக்கல் முதலியவைகளையும், அஷ்டமிருத்து, தானியங்கள், இவைகளையும், கர்ப பாத்திரத்தில் வைத்து, சுபதினம், சுபபக்ஷம், சுபநக்ஷத்திரம், சுப ஹோரை, சுபமுஹூர்த்தம், இவைகளுடன் கூடிய சுப காலத்தில், புத்திமானான சிப்பியானவன், ராத்திரியில் அந்த கர்ப பாஜனத்திற்குப் பரி கொடுத்து, குழியில் ஜலத்தை விட்டு, அந்த ஜலத்தில், கர்ப பாஜனத்தை யுக்தியுடன் முதலில் வைக்கவேண்டும். 112

தேவர்கள் மனிதர்கள், இவர்களின் விமானங்களில், துவாரம் கூடுமிடத்தில், அதன் பாதமுலத்தில், அங்கங்கள் குறைவில்லாத கர்பத்தை முதலில் விதியுடன் வைத்து, அதன்மேலே சகல பதார்த்தங்களுடனும் செய்யப்பட்ட சதுரிஷ்டகத்தை, கர்பத்திற்கு மேலே வைக்கவேண்டும்.

ஸவ-ஹம்மநுவிதித-தரள தள

ஸூவயெக் ஸூவதிர்விக்யொமள || ராச ||

உதி பேர்தெ வ(ர)ஹ-ஹாஸெ மஹ-விந்நாஸொ தார
அாடிஸொய்யாய: ||

ஸ்தபதியானவன், ஐந்து ஐந்து கலசோதகங்களாலே
அபிஷேகம் செய்யப்பட்டு பரிசுத்தமாக இருப்பவைகளும்,
வெண் சந்தணம் - புதிய வஸ்திரங்களுடன் கூடியவை
களும், சகலவிதமான மங்கள பதார்த்தங்களாலேயும்
ஆச்சரியத்தையளிப்பவைகளும், பாதஸ்தானத்தில்
சேர்த்து வைக்கவேண்டியவைகளுமான அந்த கர்ப
பாஜனம், பிரதமேஷ்டகை இரண்டையும் வைக்கவேண்டும்.

கர்பவிந்யாசம் என்னும் பன்னிரண்டாவது அத்தியாயம்
முற்றும்.

சுய சூயொடிஸாய்யாய் ||

சுயிஷாநஸூ அயஸூகி உவலீம் வுயொடியெகி |

நகூதாய-ஹூதாய-ஹூ அ ஸொஹாய-ஹூ அ வுயகூதெ ||

ஸூம் சூவாடிஸ-ஹூ வா வஹூம்ஸூய்ஸூவ வா |

ஸவாடி வாடி ஸூய-ஹூ வா வாடிநாநிமுணம் து வா ||

ஹிமுணம் வா வுயகூத-ஹூதாயிஷாநதும்மத: |

உகூஸூயம் ஹூஹாமெ து + ஹகூகூதெகூத வய-ஹூகி ||

வஹூம்ஸூயிஷாநதூகி ஸாமெஹூ து நிம-ஹூ |

பதிமுன்றுவது அத்தியாயம்.

அதிஷ்டானத்திற்குக் கீழே உபபீடத்தை வைக்க வேண்டும். அந்த உபபீடமானது, அதிஷ்டானத்தின் ரகசுக்காகவும், அதிஷ்டானமானது உயரமாக இருப்பதற்காகவும், அழகுக்காகவும் வைக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 1

அந்த உபபீடமானது, அந்த அதிஷ்டானத்தின் உயரத்திற்கு ஸமம், முக்கால்பங்கு, அரைப்பங்கு, ஐந்தில் இரண்டுபங்கு, ஒண்ணேகால்பங்கு, ஒண்ணரைப்பங்கு, ஒண்ணேமுக்கால்பங்கு அல்லது இரண்டுபங்கு, உயரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். 3

அதன் உத்தேசமானது (பருமனானது) அதிஷ்டானத்தின் பருமனில், பத்தில் ஒருபாகம், பத்தில் இரண்டுபாகம், பத்தில் மூன்றுபாகம், பத்தில் நான்குபாகம், அல்லது பத்தில் ஐந்துபாகம்வரையில், அதிஷ்டான ஜன்மத்திற்கு வெளியில் நிர்கமம் இருப்பதாகும். [அதிஷ்டானத்திற்கு வெளியில் நீட்டிவைக்கவேண்டும்] 3½

+ஹாமெகூதெகூத உகூ வாராஹூ |

உணம் வா ஸாய-உணம் வா ஹிணம் வா தி-உணகடி || ச ||

சுயிஷாநகிமதூ வா ஸம் தகிவாடிஸாஹிதடி |

வெழிஹடிம் ப்ருதீஹடிம் ஸுஹடிம் அ க்ரியா உதடி ||ரு||

உஅரபெ ஹாநுஹாமெ து உத்யஸெநொவாநதீநிதடி |

வஉரெஸம் தடி-உயெ-உய-உ- கெஷவணம் வஹுஹாமிகடி ||

மீ வஉயெ-உத கம்வம் ஸதூகி ஹாமெகெநாஸுஜம்
ஹவெகி |

ஸெஷாஸம் வா ஜநம் கம்வஉஷாம்மஉவபீங்கடி || எ ||

ஷயம்மம் வா ஸியாதவதூஉயு-சாயஸூகி ஹிநாஸுஜடி |

வெழிஹடிம் ஹியா ப்ருகூம் ஸவ-உஹரெ-உதூஷு
யொமதகடி || அ ||

அதன் பாதபாஹியமானது, (பாஹியம்-வெளிப்பக்கம்) ஒருகோல், ஒண்ணரைக்கோல், இரண்டுக்கோல் அல்லது மூன்று கோலளவு இருக்கவேண்டும். 4½

உபபீடமானது வேதிபத்ரம் பிரதிபத்ரம், ஸுபத்ரம், என்று மூன்றுவிதமாகும்.

அதன் உயரத்தை பன்னிரண்டு (12) பாகங்களாகச் செய்து அவற்றுள் உபானம் இரண்டு (2) அம்சம் பத்ரம் ஒரு (1) அம்சம், அதற்குமேலே அரை (½) அம்சம் க்ஷேபணம், ஐந்து (5) பாகம் கீரீவம், அரை (½) அம்சம் கம்பம், ஒரு (1) பாகம் அம்புஜம், மீதமுள்ளபாகம் (2 பாகம்) வாஜனமும் கம்பமும், இவ்விதமாக எட்டு (8) அங்கங்களுடனாவது, அல்லது கீழேயும் மேலேயும் கூறப்பட்டிருக்கிற அம்புஜங்களை நீக்கி ஆறு (6) அங்கங்களுடனாவது இருப்பது இவ்விதமும் வேதிபத்ரமாகும். இது, ஸகலவிதமான ஹர்மியங்களுக்கும் யோக்யமாகும். 8

†சுபரிநீஷு ஹிகெகாஸெஸை ஹாநுஹாமாஸகாஸகெ: |
 சூர்யோசெகாஸகஹாமெஷு ஹாஹாஸெஸை
 யொஜயெசு ||

ஐததொவாஜநாஹு து துமெதிதவஹாமிகெ |
 வாடிசு வங்கஜம் கவம் கணுதூரீஸுஜ || 10 ||

கவொதவாமிகாணாடி வுதிவாஜநஸுஜதெ |
 வுதிவடிவிடிம் நாநா ஸவாஹுமகாஸஸுயாத || 11 ||

யுமெஸாகாஸகாஸகெஸு ஹெகாஷாஸாஸ
 காஸகெ: |

சூர்யோசெகாஸகெஹாஹாஸகெஹாஹெவ
 யொஜயெசு || 12 ||

¹ ஜன்மதி வாஜனாந்தமான உயரத்தை இருபத்தேழு (27) பாகமாகச் செய்து, அந்த அம்சங்களில் இரண்டு (2) அம்சம், ஐந்து (5) அம்சம், இரண்டு (2) அம்சம், ஒரு (1) அம்சம், பன்னிரண்டு (12) அம்சம், ஆறு (6) அம்சம், ஒரு (1) அம்சம், மூன்று (3) அம்சம், ஒரு (1) அம்சம், இரண்டு (2) அம்சம் இவைகளால் சேர்க்கவேண்டும். ² 9

பாதுகம், பங்கஜம், கம்பம், கண்டம், உத்தரம்புஜம், இவைகளை கபோதபாலிகாந்தம் முதல் கல்பிக்கவேண்டும். இதற்குப் பிரதிவாஜனம் என்று பெயர். இது ஸகல விதமான அலங்காரங்களுடன் கூடியதானால் இதற்குப் பிரதி பத்திரம் என்று பெயர். 11

†சுபரிநீஷு தவாஸெஸை ஹாநுஹாமாஸகாஸகெ: |
 உதிவாணாடி |

1. 2, 14, 9, 12 1, 1, அம்சங்களுடன் என்பது பாடபேதம்
2. இங்கு கூறியுள்ள அம்சங்கள் பொருத்தமாக இல்லை, அதை சீர்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும்.

வாழ்கு வங்குஜம் வெவ வாரிம் மாணரித் தயா !

புத்தியெய்வாஜம் கண்டுதராஸகெவாதகழ் ||௧௩||

சூயிம்மாணரிதம் சொயெ-3 வுதிசெவொயு-3வாஜநடி ।

சிவியம் ப்ருதிஹம் ஸதாபேகஹாமாயிகம் தத: ||கசு||

பிரஸ்ஸாங்கொ தடிசுலெயெ ஊழாஹ் ஐந்தயாஹ் !

சுயே-2த சுணூசுயே-2த ப-2 (0) ஆதீஸுத வாஜத-2 ||சுநீ ||

சுயே-நாஸம் தயா கவம் கணஜஷாஸநீரிதழ் ।

சுப்பிரமணியபெருமான் வரம் மொவாநகம் 7 மி: || கக ||

மா.மா.ப-381பூ-3கம்பம் ஸ்தலக் வளதனாஜா ஸாஹி, கடி !

பாதுகம் இரண்டு (2) அம்சம், பங்கஜம் ஒரு (1) அம்சம், ஆலிங்காந்தரிதம் இரண்டு (2) அம்சம், பிரத்யூர்துவ வாஜனம் இரண்டு (2) அம்சம், கண்டம் ஒரு (1) அம்சம், உத்தராப்ஜம் (8) அம்சம், கபேபாதம் இரண்டு (2) அம்சம், ஆலிங்காந்தரிதம் இரண்டு (2) அம்சம், ஊர்துவ ப்ரதி (விருதி) இரண்டு (2) அம்சம், ஊர்துவ வாஜனம் ஒரு (1) அம்சம், இவைகளுடன் கூடியது பிரதிபத்திரமாகும்.

இவைகளுடன் ஒருபாகம் அதிகமாக உள்ளது மற்றொரு பிரதிபத்ரமாகும். இவ்விதமாக பிரதிபத்ரம் இரண்டுவிதமாகும்.

14

14

உபபீடத்தின் உயரத்தை இருபத்தோரு (21) பாகமாகச் செய்துகொண்டு, அவற்றுள், ஜன்மம் இரண்டு (2) அம்சம், அப்புஜம் இரண்டு (2) அம்சம், கண்டம் அரை ($\frac{1}{2}$) அம்சம், பத்மம் அரை ($\frac{1}{2}$) அம்சம், வாஜனம் இரண்டு (2) (2) அம்சம், அப்ஜம் அரை ($\frac{1}{2}$) அம்சம், கம்பம் அரை ($\frac{1}{2}$) அம்சம், கண்டம் எட்டு (8) அம்சம், உத்தரம் பத்மம் ஒண்ணரை ($1\frac{1}{2}$) அம்சம், கோபானகம் மூன்று (3) அம்சம்,

ஐதூதூஸம் தியுஸெந வஹஸெந காலாடி || கள ||

அாஹூம் வாஹநகெந கவஹஸகெந-ஃரு ||

ஸஸெந கவகம் அாஹூம் வாஹநம் கவஹஸகடி || கஅ ||

ஸுஹிஃ லிஸியா ஸெநாதூம் ஸவ-ஃரஸம் யுதடி !

ஸிஹெஹகரெவ-ஃதூரெஹ-ஃதெஃ

வகெநுரஹு-ஃதடி || கக ||

புதிவகூம் ஸஹிஃ ஸுதாசி வாஹநார-ஃஹஸகடி !

ஸவி-ஃதா நவி-ஃதெ ஹஹ-ஃத ஸவ-ஃத வரிகஹுயெசி ||

ஊர்துவ கம்பம் அரை (1) அம்சம் என்று, அதன் அங்கங்
களைக் கல்பிக்கவேண்டும். இதற்கு ஸுபத்திரம் என்று
பெயர். 16½

உபபீடத்தின் உயரத்தில் ஜன்மம் இரண்டு (2) அம்சம்,
பத்மம் மூன்று (3) அம்சம், கந்தரம் ஒரு (1) அம்சம், வாஜனம்
இரண்டு (2) அம்சம், கம்பம் ஒரு (1) அம்சம், களம் எட்டு
(8) அம்சம், கம்பம் ஒரு (1) அம்சம், வாஜனம் இரண்டு (2)
அம்சம், கம்பம் ஒரு (1) அம்சம், இவ்விதமாக அமைக்கப்
பட்டதும் ஸுபத்ரமாகும். இவ்விதமாக ஸுபத்திரமானது
இரண்டுவிதமாகும். இது ஸகலவிதமான அலங்காரங்களு
முள்ளதாகும். 16½

இதில் ஸிம்ஹம், யாஜன, மகரம் லியாளம், (யாளி)
பூதங்கள், இலைகள், இவைகளையமைக்க வேண்டும். இதன்
முகப்புதோரும், மகர மத்ஸ்யத்தையமைக்கவேண்டும்.
அதன் வாலானது தலையில் ஏறி இருக்கவேண்டும். 19½

இதை அர்பிதஹர்மியம், அனர்பிதஹர்மியம், (மாடி
யுள்ளது, மாடி இல்லாதது) இவைகளில் எங்கும் கல்பிக்க
வேண்டும். 20

சுமலம்ம் வுதிவாஜெஞ்: வுவிஹ-நாதிவொஅதெ !
தயா லஸூரகாணாம் து யுஜீயாடிவலீங்கெ || உக ||

சுதாயிஷாநதம்மாசி விமுணைய லலம்

ஸாய-பேய-டிம் திவாடிம்

வனாஸாஅத்யஸகம் வா நருஸலஹிதெ

வெதகலாதெவலீங்கெ !

ஸவ-ததம்ம் லலம் வெசி தடிவி அ லஹதா

வாஜநெநொவயுதம்

ஸவ-புலிநாநத்யஸகம் புபதரகிநா

யொவிதவதம் வநாடி-பே ||

உதி பேரதெ வலு-ஸாஜெ உவலீங்கியாதொ நா

த்யொடிஸொடியாய: !

புத்திமான்களாக - இருப்பவர்கள், இதன் ஒவ்வொரு அங்கத்திலும் அளவை கூட்டியும் குறைத்தும் கொள்ளுவதாகும்

அவ்விதமே மஸூரகங்களின் உபபீடங்களிலும் கல்பிக்க வேண்டும். 21

உபபீடமானது அதிஷ்டானத்தின் உயரத்தைக் காட்டிலும் இரண்டு (2) பங்கு, அதற்கு சமமான உயரம், ஒண்ணரைப்பங்கு, அரைப்பங்கு, முக்கால் பங்கு ஐந்தில் இரண்டு பங்கு, மூன்றில் இரண்டு பங்கு, இருப்பதாகும். இந்த உபபீடத்தின் அங்கங்களின் அளவு ஸமானமாக இருப்பதானாலும், வாஜனம் பெரிதாக இருக்கவேண்டும். திடமான புத்தி சக்தியுள்ளவன், அதன் அடிப்பக்கத்தில் மனோஹரமான சிலப்பங்கள் எல்லாவற்றையும் கல்பிக்க வேண்டும். இது உபபீடத்திற்கு வலுவைக்கொடுப்பதற்காகவாகும். 22

உபபீடவிதாநம் என்னும் பதிமூன்றாவது அத்தியாயம்

முற்றும்.

சுய வதுடிசொய்யாய: ||

தெதிநூநாம் லிஜாதீநாம் வண-நாநாம் மதஹகலே-ணி |
தடிஜாமழம் லினியம் வலு ஜாம்மநூநலிவஹித: ||

வநஸக-நாயா யுகூததூண் வநநெ வாடி |
லிதாம்ஸுதநுதொயாபிஜாம்மநு ஹிதநு ஹிவெ ||

வநநம் சிபுயலாணஸூ வலுநஸு ஸநு யயா |
நுலிபொஸிபருகஸெவ-நாஜிஸுயுகூ தநுவாநுகடி ||

சுநலிவலிதி லிவலூதம் வாலெவ்வா லுடிஸ-நாசி ||
ஹிதகொவருஜிஸு வானுகொலி லிசுண: || ச ||

பதினான்காவது அத்தியாயம்

தேவதைகள், பிராமணர்கள், மற்ற ஜாதிகள், இவர் களுடைய கிருஹ காரியங்களில், அதற்கு யோக்யமான பூமியானது, ஜாங்கலம்-அநூபம் என்று இரண்டுவிதமாகும்.

பெருமணலுடன் கூடியதும், கெல்லும்பொழுது மிகவும் அழுத்தமாக இருப்பதும், வெளுப்பு நிறமான ஸ்வல்ப ஜல முடையதுமான பூதலமானது, ஜாங்கலம் என்று பெய ருடையதாகும். 2

கெல்லப்படுகிற பூமியானது, பலத்தை அனுஸரித்து, கூழாங்கற்களுடனும் கசேரு முதலியவைகளுடனும் கூடிய தாகவும், சிறுமணலுடன் கூடியதும், கெல்லும் பொழுது ஜலத்தைக் காணும் வரையில், கற்கள் - கூழாங்கற்கள், மணல், இவைகளுடன் கூடியதும், பசையுள்ளதுமான பூமியானது, அநூபம் எனப்படும். 4

நுலிபொஸிபருகஸெவ-நாஜி ஹி வானூடி |

ஸக-ராவி: சூராக் ஸூஹம் நிஹிதம் வலிரயெசு லூரடி!
வநீகூதேஜ்வபாஷெஹு காஷ்வணை: ஸுஹதூரெ: ||

தசீவாதெ ஸூநிஹெநெவ வலிரிதெகூயதா ஸுஹா |
ஸகஷம் ஸூநிஹெநெவ ஸாயயிஷ்வா விஅகூணை: ||க||

மஹம் வசூகிவதீதம் நீதேஜாவாநம் ததூ நியாவயெசு |
ஹம்ஹிதிமுணாயாநம் ததய-ஸஹநாநிதடி || எ ||

உவாநொவரி வஹம் வொவொவாநம் உததயூ-தத: |
யயா ஸொஹாஸொநெந கூய-காக ததூ விஅகூணை: ||அ||

உஹதாம் வசூகிஹ்மலிம் கரஷ்வா ஹஸூவூரணத: |
வநீகூதடி ததயூ-ஸூராவாநம் ஹந வொஹிதெ ||க||

கெல்லப்பட்டுள்ள பள்ளத்தை, முறையே மணல்களால்
ஓட்டையில்லாமல் துற்று, அதை யானையின் கால்களினாலும்,
பெரிய மரத்துண்டுகளாலும் கெட்டித்து, அதில் ஜலத்தை
நிரப்பவேண்டும். அது குறையாமல் ஜலத்துடன் சமமாக
இருந்தால், அந்த பூமியானது, சுபகரமாகும். சமர்த்தனாக
இருப்பவன், அத்தகைய பூமியைத் தேர்ந்தெடுத்து, அந்த
இடத்தில் கர்பஸ்தாபனம் செய்து, அதன் மேலே,
உபானத்தை வைக்கவேண்டும். 6

அந்த உபானமானது, (அதன் மேலே வைக்க
வேண்டிய) ஸ்தம்பத்தின் உயரத்தைப் போல இரண்டு
அல்லது மூன்று பங்கு உயரமுள்ளதாகவும், அதன் பஹுத்
தில் (கனத்தில்) பதினான்கு பங்கு அளவாகவும் இருக்கவேண்டும்.
அந்த உபானத்தின்மேல், பத்மத்தையும், அதன்மேல்,
உபோபானத்தையும் அழகாக இருக்கும்படி அம்சகல்பனை
களுடன் செய்யவேண்டும். 8

இயற்கையாக உள்ள பூமியை ஒரு முழம் உயரமாகச்
செய்து அதைக் கெட்டிக்கவேண்டும். அதற்கு மேலே இருப்

தடிவூ-ஹூயிலூதம் ஸொவஹீம் து கெவஹூ |

ஸஹூஹ் வா ஸகூஹீம் வா ஐஹீவாவம-ஹ் தடிவூ-ஹூ ||

ஹூலிஹூ உஹி வஹூதா கவொதொஹூ-ஹூதா வஹூ : |

வஹூஹூஹி வஹூஹி வஹூஹி வஹூஹி யஹி தஹ் || கக ||

ஹூஹூஹ் தஹூஹூஹ் ஹூஹூஹூஹி வஹூஹி வஹூஹி |

தெஹூஹூஹ் அஹூஹூஹ் தஹூஹூஹ் வஹூஹூஹ் வஹூஹூஹ் ||

ஹூஹூஹ் தஹூஹூஹ் ஹூஹூஹூஹ் வஹூஹூஹ் வஹூஹூஹ் |

ஹூஹூஹ் வஹூஹூஹ் வஹூஹூஹ் வஹூஹூஹ் வஹூஹூஹ் || கக ||

பதற்கு, உபானம் என்றும் ஜன்மம் என்றும் பெயர் கூறப்
பட்டிருக்கிறது 9

அதற்குமேலே உபபீடம் மட்டிலுமிருந்தால், அதற்கு
அதிஷ்டானம் என்று பெயர்.

அந்த உபபீடமானது, ஸ்தம்பத்துடனாவது சுவற்றுட
னாவது இருந்தால், அதன் மேலேயுள்ள பாகத்திற்கு
(அதாவது உபபீடத்தின் மேலுள்ள தூண், சுவர், இவை
களுக்கு) ஜங்காவர்கம் என்று பெயர். 10

கபோதத்திற்கு மேலேயுள்ள பிரதியானது பூமிதேசம்
எனப்படும்.

பிராஸாதம் முதலிய வாஸ்துக்கள், எதன்மீது இருக்
கின்றனவோ, அதற்கு, அதிஷ்டானம் என்று பெயர். 11

அந்த அதிஷ்டானத்தின் உயரமானது, ஜாதியின்
வசத்தினாலும், பூமியின் வசத்தினாலும், இரண்டு விதமாகும்.

தேவர்களின் அதிஷ்டானத்தின் உயரமானது, நான்கு
(4) முழமிருக்கவேண்டும். பிராம்ஹணர்களின் அதிஷ்டான
மானது, மூணரை (3½) முழம் உயரமுள்ளதாக இருக்க
வேண்டும். அரசனின் அதிஷ்டானத்தின் உயரமானது,

வளதக ஜாதிவஸாகி ஹலிவஸாடிதெவ கயூதெ !

டிணாகி ஷணாகு ஹநஜா து ஹாடிஸாடிதாசி

கி ஹலிகாசி(க) || கச ||

கி தஹஸூதாத்தஹஸூதா வாஹெநாநம் ஹிஹஸூகடி !

கஷாடி ஹாணாநயாநீதஜா ஹிபாதவஜ் ஹிஹகூஷெணை* || கரு ||

முன்று (3) முழம் உயரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். யுவராஜாவின் அதிஷ்டானமானது, இரண்டரை (2½) முழம் உயரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். வைசியர்களுக்கு இரண்டு (2) முழமும், சூத்ரர்களுக்கு ஒரு (1) முழமும் உயரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. 13

இந்த அளவுகள் ஜாதிகளைப் பொருத்தவைகளாகும். இனி பூமி வசத்தினாலே அளவுகள் கூறப்படுகின்றன. 13½

துவாதச (12) பூமி முதல் த்ரி (3) பூமி வரையில் அதிஷ்டானத்தின் உயரமானது ஒரு (1) கோலளவுக்கு ஆறு (6) அங்குலம் குறைவாக இருக்கவேண்டும். 14

உத்தம த்ரி (3) தலத்தின் அதிஷ்டானேச்சமானது, ஒண்ணே முக்கால் (1¼) முழம் இருப்பது விரும்பத்தக்க

* கரு ரொகாஹை சுயஸிகை வா:—

ஹலுரகொஹதம் வஹ ஹஸூ ஹாதிஸாடிம்முஹடி !

கிஸாடிம்முஹடிஹம் வா ஹிஹம்முஹிவயாதாசி ||

சஷாதிஸாதிஹாதிஸாடிம்முஹடி யொடிஸ ஹிஸாஹிநை !

ஷாஹிதா து வஹாநாஹைகிஸாதி ஹாதிசுக: ||

நவதிஸாதிஹாதிஸாடிம்முஹடி ஹாதிஸா கரஸூ து !

கிஹாதிஸாடிஸாடிஸாடிஸாடி தஹிஹைஹி ஹிஹகூஷை ||

சூதாஹைஸாடிஸாடிஸாடி வாயிஸாடிஸாடி ஹிஹ: !

கெஹிசு தெந புகாரெண ஹிபாதவஜ் ஹிஹகூஷெணை: ||

தத்தூஷொடியாயெ-ம ஷபஷா-ஸொதநாத: |

ஸயிஷா-மஸூ அொகஸெய- வாஸூ-வஸூ-நி ஸூவஸாகி ||

யஷூ-வா-மஸூ நிஷாண- தகி ஸூ-ஸெ-ம விஸாஜயெகி |

தஜெகெகா-ஸ-ம ஸஹிஸூ-தூ ஜ-ம-தீ- காரயெஷூ-ய: ||

தாகும். மேதாவிசுள் இந்த முறைபை அனுஸரித்து அதமத்ரி (3) தலம் முதலியவைகளின் உயரத்தைக் கல்பித்துக் கொள்ளவேண்டும். *

15

வாஸ்து வஸ்துவில் பூவசத்தினாலே அதிஷ்டானத்தின் உயரமானது அததின் பாதோதயத்தில் அரைப்பங்கு ஆறில் ஒரு பங்கு அல்லது எட்டில் ஒரு பங்கு குறைவாக இருக்க வேண்டும்.

16

புத்திமானாக இருப்பவன், உபானத்தின் யாதொரு நிஷ்கிராந்தம் உண்டோ அதை மூன்று (3) பங்காகச்செய்ய

* அதிக பாடம்—

பீடத்தின் உயரம் ஐந்து (5) முழமிருந்தால், அதன் மஸூரிகையின் உயரம், முப்பத்திரண்டு (32) அங்குலமாகும். முப்பது (30) அங்குலம் முதல், இரண்டு (2) அங்குலம் வீதம் கூடுதலாக முப்பத்தெட்டு (38) அங்குலம் வரையில் இருப்பதுமாகும். அதன் அகலம் பதிமூன்று (13) அங்குலமாகும்.

பீடத்தின் உயரம் ஆறு (6) முழம் முதல் பத்து (10) முழம் வரையிலிருந்தால், அதன் மஸூரிகோச்சம் முப்பத்தோ (31) ரங்குலம் இருக்கவேண்டும்.

பீடோச்சம் பதினான்கு (14) முழமிருந்தால், மஸூரிகோச்சம் முப்பத்தொன்பது (39) அங்குலமிருக்கவேண்டும்.

பீடத்தின் உயரமானது மூன்று (3) அல்லது நான்கு (4) முழமுள்ள வீடுகளில், ஸாமர்த்தியசாலிகள், இந்த முறையில் மஸூரிகோச்சத்தை கணக்கிட்டுக்கொள்ளவேண்டும்.

மஸூரிகையின் உயரத்தைக்கொண்டு, அதிஷ்டானத்தின் உயரத்தைக் கல்பித்துக்கொள்ளுவதுமாகும்.

புத்திமான்கள், இந்த முறையிலும் பீடோச்சத்தைக் கல்பித்துக்கொள்ளுவதாம்.

ததுகி கூஉஉவட்டம் அ ததுகி கணவழி வெஸுதழி |
சூசுதொகிலெயாம்பராமம் து ஹாமராதெந வகூழ்தே ||

கஷஷவஸஸிவஸுஹாழிகம்
அஃ வஸஸஸிஹாழிகெ: சூராகி |
வவுகம் கூஉஉகம்வகஸாரம்
கம்வவாறுநலெயாழுகம்வகழி || கக ||

வாடிவஸுமூழிதம் ததுஅயெ
ஹாநுஹிவி-மூணி* தாஸகெ சூதெ |
ஷெவவிவருநாவவெஸுஸூழிகெ.
ஷெவவமூகூழிவி: வுராத்தெந: || உம ||

வேண்டும். அதில் ஒரு பாகத்தை வெளியில் ஒதுக்கிவிட்டு
அந்த இடத்தில் ஐகதியை கல்பிக்கவேண்டும். 17

அதைப்போலவே குமுத பட்டத்தையும் அதைப்
போலவே கண்டவேசனத்தையும் கல்பிக்கவேண்டும்.

உபானத்தில் காணப்படும் உயரத்தை பாகமானத்
தினலே கூறுகிறேன். 18

பிராசீனான முனிவர்கள், பாதபந்தத்தின் உயரத்தை
* இருபத்தினுக்கு (24) பாகங்களாகச் செய்து, அவை
களில், முறையே, வப்ரம் எட்டு (8) பாகம், குமுதம் ஏழு
(7) பாகம், கம்பம் ஒரு (1) பாகம், கந்தரம் எட்டு (8)
பாகம், கம்பம் ஒரு (1) பாகம், வாஜனம் எட்டு (8) பாகம்,
ஊர்துவ கம்பம் ஒரு (1) பாகம், என்று பாககல்பனம்
செய்துகொண்டு, இந்த அங்கங்களை கல்பிக்கவேண்டு
மென்று கூறியுள்ளார்கள். இது தேவர்கள், பிராம்ஹணர்

*தெடிஸாயிகெ உதி யுக: வா: |

* முப்பத்தினுக்கு (34) பாகங்களாக என்று பாடம்
இருக்கவேண்டும்.

அம்உஜகூ ஸரிஸிவாஸகெ ரகெஸ:

யாதுஹிஸு ஸஹாமிகெ: க்ராக் |

வாஜம் ப்ருதிஹவம் த்ரியநகம்

ஜகூ அ ஸ்ரகூகூஉம் து வபுகு || ௨௧ ||

த்ரியஹஸஹாமிகெ தஹ

நாமவகூஸகூஸம் ப்ருவ்ருதிஹ ||

ஜெவஹிப்ருந்ருவஹிஹெஷு தக்

யொமகூம் ஹூரமஸகூம் ஹவெக் || ௨௨ ||

கூஸாஜ்ய-கூய-கூஹாஹெ: உநிரஸிஸிவி: அம்உஜகூ

செவஹாஹெ:

கூஷுஜொபாநாஸகூம்வம் க்ரமகி கூஹகூம் யாரயா

யுகூஉஹெ: |

கள், கூத்திரியர்கள், வைசியர்கள், சூத்திரர்கள், இவர்களுக்குப் பொதுவாகக் கூறியுள்ளதாகும். (20)

பாததலத்தின் உயரத்தை (18) பாகங்கள் செய்து கொண்டு, அந்தப் பாகங்களில், ஒரு (1) பாகம் வாஜனம், இரண்டு (2) பாகம் பிரதிமுகம், ஒரு (1) பாகம் த்ரியசர்ம், ஒரு (1) பாகம் நேத்ரம், ஆறு (6) பாகம் விருத்தகுமுகம், ஏழு (7) பாகம் வப்ரம், இவைகளை, முறையே கல்பிக்க வேண்டும். 21

இவ்விதம் பதினெட்டு (18) பாகங்களினாலே (வாஜனம் முதலியவைகளுடன்) கல்பிக்கப்பட்ட பாததலத்தில், ஸர்ப முகத்தைப்போன்ற இரண்டு (2) ப்ரதிகளை (விருதிகளை) கல்பிக்கவேண்டும். இத்தகைய உரக பந்தமானது தேவாலயம், பிரம்ஹணகிருஹம், ராஜகிருஹம், இவைகளுக்கு யோக்கியமாகும். 22

பாதோச்சத்தின் அம்சங்களில், முறையே, ஒன்று (1)

சூயிம்மான்னாழிகம் தகிவ்ருதிருவலய தலாஜதம் வடிபுதம்
 திருவாஹொசெ தனொவெ கரிஹரிசகரவாறு
 ருவாழிஹவெழி || உச ||

வ்ருதிருதம் தகி வுரநிர்நாதிதம்
 விவிதிருதம் வத்யுதாழிராவகெ: |
 விஜநஹவெழிபுரயொததம் துஹெ
 உஹவ்ருதம் வுஷிகரம் ஜயாவஹ || உச ||

வனகவெழுகெத ஷஹி: ஸரிஸிவஸரிவி: ஸ்ரவ
 அஹெழுகவாஹெ:
 அஹெசெநொஹெநெதெ: ஸிவஸரிவஹெநொத
 கிநாஹகம் அ |

அரை (1) அரை (1) ஏழு (7) ஆறு (6) ஒன்று (1)
 இரண்டு (2) ஒன்று (1) இந்த அம்சினால், ஸுத்திரோ
 பானம், அப்ஜம், கம்பம், ஜகதீ, குமுதம், அதன் உச்சியில்
 தாரை, இவைகளுடன், ஆலிங்காதியாயும் ஆலிங்காந்த
 மாயுமிருக்கின்ற வாஜனம், பத்மத்துடன் கூடிய பிரதி
 முகத்தையும், கல்பிக்கவேண்டும். த லே லா ச் ச மான து
 இருபத்தோறு (21) அம்சங்களுடையதானால், அதில்,
 யானை, சிங்கம், மகரம், யாளி, இவைகளினாலே அலங்கரிக்க
 கப்படவேண்டும். 23

இலை, கொடி, முதலிய உருவங்களினாலே அலங்கரிக்கப்
 பட்ட அந்தப் ப்ரதி (விருதி) கிரமமானது, தேவாலயத்திற்கு
 உசிதமாகும். யானைகளின் வடிவமாக இருப்பது, புஷ்டிகர
 மும் ஜயபிரதமுமாகும். 24

பாதோச்சத்தை இருபத்தாறு (26) அம்சங்களாகச்
 செய்துகொண்டு, அவைகளுள், முறையே, ஒன்று (1)

ஸ்ரவ உதி ஸ்ராதெ வெஷ உதி வாஹெ, ஸ்ராதா
 வஹெஷாஹெ ஸ்ராதாவி ஹாதி |

வுஷுவுஷுவெதது ஷாஷாதம் கவிதம் நவவஷுகிவி
 ருஅயெ |

ஸ்ரீவி: ப்ருஸரெரவி வதிவிதாஉயுஷயுஷஉவெ
 விராநகெ || உஅ ||

அஹோலெகெந ஸகூஸகஸரி(ஸ்ரி)வவெஷெகஅஞ்ரமி
 ஹாமெம:

ணகெநெகெந வெஷெ: ஸிவஸரிநயநெகெந
 ஹோஹாராஸூ ||

ஹுசுவஹம் கெரவாஸம் மருயரமருகம்வம் உரு தசு கவொதம்
 விருமாநாடிகம் தசு ப்ருதிஹவய தஅநநம்
 வங்கராஜி || உக ||*

(அதிஷ்டானத்தின் உயரத்தின்) பாகங்களில், ஒரு(1)
 அம்சம் ஜன்மம், அரை ($\frac{1}{2}$) அம்சம் வப்ரம், அரை ($\frac{1}{2}$)
 அம்சம் பத்மம், அரை ($\frac{1}{2}$) அம்சம் களாப்ஜம், ஒரு (1)
 அம்சம் குமுதம், அரை ($\frac{1}{2}$) அம்சம் பத்மம், இரண்டு (2)
 அம்சம் கம்பம், அரை ($\frac{1}{2}$) அம்சம் கண்டம், ஒரு (1)
 அம்சம் கம்பம், அரை ($\frac{1}{2}$) அம்சம் பத்மம், இரண்டு (2)
 அம்சம் மஹாவாஜனம், அரை ($\frac{1}{2}$) அம்சம் உபர்தளம், ஒரு
 (1) அம்சம் கம்பம், அரை ($\frac{1}{2}$) அம்சம் கண்டம், இவைகளை
 (முறையே) கல்பிக்க வேண்டும். 27

சில்பிகளால், ஊர்துவமுகமாகவும் மத்தியம் முகமாக
 வும் இருக்கும் விமானத்தில், அதன் சுற்றுப் புறங்களில்
 அதன் உயரத்தில் பத்தொன்பது (19) பாகங்களால்,
 புஷ்பங்கள் நிறைத்ததாகச் செய்யப்பட்டால், அது பூஜிக்கத்
 தக்கதாகும். 28

இரண்டு (2) அம்சம், ஒரு (1) அம்சம், ஏழு (7) அம்சம்
 ஒரு (1) அம்சம், ஒரு (1) அம்சம், நான்கு (4) அம்சம்,

ஸ்ரீஸுலம் ஸ்ரீஷாஷெதடிஷெ அதுவ-ஃஸெ சுய-ஃஅனயி-
வ-ஃய-ஃசிஸு சு: 1

ஷெவெஸாதாஃ ஷெரெஷு ஷவஷுக் ஸ்ரீஸுளமா மஜாரொமஜ
ஹொமஜம் ஷிஷி ||௩௮||

தும்மெ ஷ்விஸாஷெஸெ வுரஸய ஷமஜீகெரவம் கவகண்டு
கவம் வஜம் கவொதம் தடிவரி அ தயா நிஜ்ஜனாடிவகூடி 1
கவம் ஹொமெத ஷ்வி: ஸரஸயிமுணஅஷெடி, சு
ஸுலாஸகாஸெ:

அஹொகெத சுய-ஃசி ஷரஸவதெஷிஷெ ஷ்விஸுலம் ||

ஒரு (1) அம்சம், ஒரு (1) அம்சம், மூன்று (3) அம்சம்
ஒரு (1) அம்சம், ஒரு (1) அம்சம், நான்கு (4) அம்சம் ஒரு
(1) அம்சம் ஒரு (1) அம்சம், மூன்று (3) அம்சம், ஒரு (1)
அம்சம் (இந்த அளவுகளினால் முறையே) மோஹாம
ராப்ஜம். ஹ்ருத்பத்மம், கைரவம், அப்ஜம், கந்தரம்,
கண்டம், கம்பம், தளம், கபோதம், துவிலிங்காந்தாதிகம்,
வாஜனம், பங்கஜத்துடன் கூடிய பிரதிமுகம், இவைகளை
கல்பிக வேண்டும் *

29

சாந்தமான மனதையுடைய வர்தகியானவன், உயரத்
தின் முப்பத்திரண்டு (32) பாகங்களினால், இவ்விதம்
அமைத்தால் அதற்கு ஸ்ரீபந்தம் என்று பெயர். இதை
தேவ மந்திரங்களில் கல்பிக்வேண்டும். இது ஐசுவரியம்,
சௌபாக்கியம், ஆரோக்யம், சுகபோகங்கள், இவைகளை
யளிக்கும்.

30

உபரத்தை (பீடோச்சத்தை) இருபத்தாறு (26)
அம்சங்களாகச் செய்து அவைகளில் முறையே, ஒன்று (1)
ஆறு (6) ஐந்து (5) ஒன்று (1) ஆறு (6) ஒன்று (1) ஒன்று
(1) எட்டு (8) ஒன்று (1) ஒன்று (1) இரண்டு (2) ஒன்று (1)
அம்சங்களில் (1+6+5+1+6+1+1+8+1+1+2+1=34) ஞாயம்,

*இங்கு கூறப்பட்டிருக்கும் விஷயம் பொருத்தமாக இல்லை
M. M. 12.

சூழிம்மயாகுடைய அரணரிதவ தீவரம்

தவிரஜநெத அ வியாகுக்கெதெவ !

ஸ்ரீகாணநாககலஸூரகலஷுகொணம்

வருதம் து வா கும்பம் உபரமரி-கணம் தக || ௩௨ ||

வனகலெதகத-குவெவெவெ: ஸஸிநயநஸிவலெதகதக

அம்சம் ஸாய-க

ய-காவெவெ-க-நாஷ கவம் ஜமதி கும்பம்

கவகணம் அ கவலு !

வகம் வட்டம் அ கணம் தகுவரி அ தயா வாகநாஷம் அ

வட்டம்

ஸ்ரெணீஸஸம் ஸுராணாஷ-ததிதகம் தம்

ஷயி-ஸகம்-ஸ || ௩௩ ||

ஜகதீ, கைரவம், கம்பம், கண்டம், கம்பம், பத்மம், கடுபாதம், நிம்னம், அந்தாதிவக்திரம், கம்பம், இவைகளைக் கல்பிக்க வேண்டும். இதற்கு மஞ்சபந்தம் என்று பெயர். இதை தேவாலயங்களிலும், ராஜகிரஹங்களிலும் கல்பிக்க வேண்டும் *

31

இது ஆலிங்கத்துடனிருந்தும் இரண்ட பிரதி (விருதி) களின் மத்தியிலிருந்து, வாஜனத்துடன் கூடியிருந்தால், இதற்கு ஸ்ரீகாந்தகஸூரகம் என்று பெயர். (இதன்) குமுதமானது அஷ்டகோணமாகவாவது, வட்டமாகவாவது, இருக்கவேண்டும் அது தேவர்களுக்குறியதாகும்.

32

அதிஷ்டானேச்சத்தை இருபத்தாறு (26) அம்சம் களாகச் செய்து, அவைகளில் ஒரு (1) அம்சம் ஜன்மம், இரண்டு (2) அம்சம் அப்ஜம், ஒரு (1) அம்சம் தம்பம், ஆறு (6) அம்சம் ஜகதீ, நான்கு (4) அம்சம் குமுதம், ஒரு (1) அம்சம் கம்பம், இரண்டு (2) அம்சம் கண்டம், ஒரு (1) அம்சம் தம்பம், இரண்டு (2) அம்சம் பத்மம் ஒரு (1)

*இதில் அம்சங்கள் பொருத்தமாக இல்லை.

வாய்-சாய்-ஆவாய்கா-பொழ-சுணாபரிபரிவதி

அகெகெத ஜத

கூழை வடிவம் யுடையது. கூழைவரிவடிவம் தயா
விடம், மறவியெழுத்து.

சூயிம்மாண: பூதிவ-சாஜநயை உதிராநு யொஜ்யெசு

திருவள்ளூர்

தும்மெ ஷெவெஸ்ராணாவிழ்ஊழி, தமரொடும் நவம் வடி
 ஸங்கு ||

ஆன்மெசுகாண்டெஸ்*ஸ்தாஹ் மெஸய-3-ம் மஸபரிஸிவடிசுக்

அந், செய்வாபி நீதி:

ஹர்மெனொவாநகனும் தழுவலி லு தயா கவ வபு

அ கும்பம் !

அம்சம் பட்டம், இரண்டு (2) அம்சம் கண்டம், ஒரு அம்சம் வாஜனம், ஒண்ணரை (1½) அம்சம் அப்ஜம், அரை (½) அம்சம் பட்டம், என இவ்விதமமைந்திருந்தால் இதற்குச் ச்ரேணீபந்தம் என்று பெயர். இது தேவர்களின் ஆலயங்களுக்குக் கூறப்பட்டதாகும்.

33

அதிஷ்டானோச்சத்தை பதினெட்டு (18) அம்சங்களாகச் செய்து, அவற்றுள், ஒண்ணரை (1½) அம்சம் ஜன்மம், அரை (½) அம்சம் ஸுத்திரம், (ஸுத்திரபத்மம்) ஐந்து (5) அம்சம் பத்மம், ஒரு (1) அம்சம் திருக், ஒரு (1) அம்சம் அபிஜம், மூன்று (3) அம்சம் குமுதம், (1) அம்சம் உபரிபத்மம் ஒரு (1) அம்சம் ஊர் துவலிங்கம், ஒரு (1) அம்சம் ஆலிங்காந்தம், இரண்டு (2) அம்சம் பிரதி, ஒரு (1) அம்சம் வாஜனம், இவைகளை முறையே கல்பிக்கவேண்டும். இதற்கு பத்மபந்தம் என்று பெயர். இது தேவேசுரர் களுடைய ஆலயங்களில் கல்பிக்கப்படவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

34

வழி வட்டம் அ கணம் தழுவரி அ தயா கவவழி அ வழி

வட்டம் தரிவு ஸ்டாம் தடிவி அ ஸஹிதம்

ஸங்கீதகவி-தொழில்-பெருமை ||

தெய்வ வுத்தம் கும்பம் து வாங்குந

கவொதயுதும் ஹி கவொதஸஸகழ் !

ததெவ வெதெ: (உ)புதிவாணதம் புதி:

சிகாபுயாக்தம் புகிஸாஸுமதுதெ || ௩௬ ||

வனகவெல்காழிஹாமெ: ஸர்யுமருளிவவெல்காழிஹாமெ:

அன்னை, கெகாக்கி அன்னை, : வாரகமூடியோ காவ

கண்ணாம்பு கம்படி !

அதிஷ்டாணஞ்சத்ததை இருபத்திரண்டு (22) பாகங்களாகச் செய்துகொண்டு, அவைகளில் இரண்டு (2) பாகம் உபானம், ஒரு (1) பாகம் அப்ஜம், ஒரு (1) பாகம் கம்பம் ஐந்து (5) பாகம் வப்ரம், ஒரு (1) பாகம் கும்மம் நான்கு (4) பாகம் பத்மம், ஒரு (1) பாகம் பட்டம், ஒரு (1) பாகம் கண்டம், இரண்டு (2) பாகம் கம்பம், ஒரு (1) பாகம் பத்மம், ஒரு (1) பாகம் பட்டி, இரண்டு (2) பாகம் பட்டம், ஒரு (1) பாகம் வப்ரபந்தம்.

35

அதுவே, விருத்தம், குழுவம், வாஜனத்தில் கபோதங்
களுடன் கூடியதாக இருந்தால், அதற்கு கபோதபந்தம்
என்று பெயர்.

அதுவே, நான்கு பிரதிவாஜனம், திரியச் சரங்களுடன் கூடிய பிரதியுடன் கூடியதாக இருந்தால், இதற்கு பிரதி பந்தம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 36

அதிஷ்டானத்தின் உயரத்தை இருபத்தினைக்கு (24)

*ஐந்து என்பதை நான்கு என்று திருத்திக்கொண்டால் அம்சங்களின் கூடுதல் இருபத்திரண்டாகும்.

வஹு வஹுஸ்திஹு கஹுஹுஸ்தி கஹுஹு ஹுஹு ஹுஹு ஹுஹு

யஸ்திஹுஸ்திஹு ஹுஹுஸ்திஹு கஹுஸ்திஹு

ஹுஹுஸ்திஹு ||

ஹுஹுஸ்திஹு ஹுஹுஸ்திஹு

ஹுஹுஸ்திஹு ஹுஹுஸ்திஹு

ஹுஹுஸ்திஹு ஹுஹுஸ்திஹு

ஹுஹுஸ்திஹு ஹுஹுஸ்திஹு || ௩௮ ||

ஹுஹுஸ்திஹு ஹுஹுஸ்திஹு

ஹுஹுஸ்திஹு

ஹுஹுஸ்திஹு ஹுஹுஸ்திஹு

ஹுஹுஸ்திஹு |

பாகங்களாகச் செய்துகொண்டு, அவைகளில், ஒரு (1) அம்சம் குரம். இரண்டு (2) அம்சம் கமலம், ஒரு (1) அம்சம் கம்பம், மூன்று (3) அம்சம் கண்டம், ஒரு (1) அம்சம் கம்பம், இரண்டு (2) அம்சம் பத்மம், ஒரு (1) அம்சம் பட்டம், இரண்டு (2) அம்சம் பத்மம், ஒரு (1) அம்சம் நிம்னம், ஒரு (1) அம்சம் கமலம், ஒரு (1) அம்சம் உபரி கும்பம், இரண்டு (2) அம்சம் தளம், ஒரு (1) அம்சம் அந்த நிம்னம், ஒரு (1) அம்சம் ஊர்த்வபிரதி, ஒரு (1) அம்சம் வாஜனம், இரண்டு (2) அம்சம் கலசம், ஒரு (1) அம்சம்* இவைகளைக் கல்பிக்கவேண்டும். 37

சில்பசாஸ்திரமறிந்தவர்கள், இவ்விதமாக பதினான்கு (14) விதமான மஸூரிகங்களைக்கூறி இருக்கிறார்கள். இவைகள் எல்லாவற்றையும் நாளி, அங்கிரியுடன் யுக்தியுடன் கல்பிக்கவேண்டும். இவ்விதம் உறுதியுடன்கூடிய அங்கங்களைக் கூறியிருக்கிறேன். 38

* இதில் கடைசியிலுள்ள ஒரு அம்சத்திற்கு விஷயம் கூறப் படவில்லை.

ஸோமாயுதே மாதமமவ திவரஸைநீ அரஹு ம்மெ-தேதநாநா
 வனவம் வெநாகு யேன்மெ ரவிகுமேதிலி: தத்த விஜி:
 வுரானெ: || ௩௯ ||

உஸூரகடியிஷாநம் வஸூராயாரம் யராதயு |
 ததும் கூழிஷாநம் வய-ராய வஅநாநி ஹி || ௪௦ ||

யாவசு கமதி நிஷாநம் தாவசு கூலுநிம-தே |
 சம்ஸுஜாநம் து ஸவெ-தேஷாம் உசுஸெயஸைநிம-தே ||

இவைகளில் திருடமான புத்தியுள்ளவன், இந்த அளவுகளை, கூறியுள்ள அளவு, அதில் அரைப் பங்கு, முக்கால் பங்கு, கால் பங்குகளிலும், இரண்டு பங்கு, அண்ணே முக்கால் பங்குகளினாலும் கல்பிப்பதாகும். அவைகளிலும், அவைகள் பலமாக இருக்கும்பொருட்டு, அங்குலக் கணக்கில், அங்கங்களின் அளவுகளைக் கூட்டியும் குறைத்தும் கொள்ளுவதாகும்.

ஸ்திரமான புத்தியையுடையவர்களும், சிவந்தந்திரங்களை அறிந்தவர்களுமான பழய காலத்திய முனிவர்கள், அங்கவிருதிகளுடன்கூடிய உத்தம, மத்திம, அதம கிரஹங்களில், தளங்களின் அழகுக்காக இனிதம் அங்கங்களின் அளவுகளைக் கூறியுள்ளார்கள். 39

மஸூரகம், அதிஷ்டானம், வஸ்துவாதாரம், தராதலம், தலம், குட்டிமம், ஆதியங்கம், இவைகள் பரியாயவாசகங்களாகும். 40

ஜகதியின் நிஷ்கிராந்தம் எவ்வளவு இருக்கின்றதோ அவ்வளவு குமுதத்தின் நிஷ்கிராந்தம் இருக்கவேண்டும்.

தாரணரப்பூக்களின் நிர்கமமானது, அதன் உயரத்திற்கு ஸமமாக இருக்கவேண்டும். 41

உறுமுதீவரூக்ஸெயாக் வாடிம் வாடிய-லெவ வா !
 வெத்ராணாவி ஸவெ-டிஷாம் அதுல-காமெகநிம-டிஷி ||

தகீஸும் வா சூபாடிம் வா ஹாவாஜதநிம்-389 !
 ணவம் தீவகூடம் வெபூகம் ரொஹாஸுவயாது வா ||

புவெஸநி,ம-ஃகம் கூய-ஃகம் ஸவ-ஃமாநாம் உஸௌரகெ !
 புவதிஷெஹம் ந சுத-ஃவஹம் ஸவ-ஃதெஹம் விமுகுஷணெஃ ||

அராபி-யக் பூதிக்ஷம் ஸ்வகாரம் உதெத்தியு |
வாடிஸலையிலாதம் மெதிநீய யொளிதல் || சுரு ||

தளாக்கிரத்தின் தீவ்ரமானது, அதன் உயரத்தைக் காட்டிலும் கால்பங்கு, அல்லது அரைக்கால் பங்கு இருக்க வேண்டும்.

வேத்திரங்சொல்லாவற்றிற்கும் (வேத்திரம்—பிரம்பு)
நான்கில் ஒரு பாகம் நிற்கும் இருக்கவேண்டும். 42

மஹாவாஜநத்தின் நிர்கமமானது, வேத்திர நிர்கமத் திற்குச் சமபாகவோ, அதில் முக்கால் பங்காகவோ இருக்க வேண்டும்.

இவ்விதமாக தீவிர கிரமமானது சுறப்பட்டிருக்கிறது.
அழகு உறுதி இவைகளைப்பொருத்துமிருக்கலாம். 43

முனரேகத்தில் எல்லா அங்கங்களுக்கும் பிரவேச
நிரதும் செய்யவேண்டும்.

ஸமீர்தர்களாக இருப்பவர்கள், சகல அங்கங்களிலும்
புதிச்சேதத்தைச் செய்யாமலிருக்கவேண்டும். 44

துவாரார்தமான பிரதிச்சேதமானது, ஸம்பத்துவார
மாக இருக்கக்கூடாது என்பதில்லை.

பாதபந்தமுள்ள அதிஷ்டானத்தை உசிதம்பேபால்
சேதிக்கவேண்டும். 45

ஐநாழிவனுவமெ-3 து தததும் மாவலாநகெ !
 ஸவபிகாஹெமெயிலாநெவதநதலிஹெவெஹததா !
 யசு யதெதெவொசிதம் ப்ராஜு: தசு ததெதெவ
 வுயொஜயெசு || சசு ||

ஹெஹொலாப-3 வா உஸுஹொலாநம்
 தசுஷடீஸவாஷாஸகம் ஹாமஹீநா !
 வஹொயாரொஹம் ஹவெசு ஸவ-3வஸு
 ஷெவம் வஹ-3ம் ஸஹுநா ஸஜதமுக்து || சஎ ||

உதி உயர்தெ வ(ர)ஸுஸாஹெ சுயிலாநவியாநம் நார
 அதுஉ-3பொதயாய: ||

ஜன்மாதிகளான பஞ்சவர்கங்களில், அததின் துங்காவ
 ஸானத்திலும், (உயரத்தின் முடிவில்) பட்டிகையோடு
 கூடிய அதிஷ்டானத்திலும், மற்றவைகளிலும் இவ்வித
 மாகவே ஊஹித்துக்கொள்ளவேண்டும். எது எந்த இடத்
 தில் பொருத்தமாக இருக்குமோ, அதை அந்த இடத்தில்
 உபயோகிக்கவேண்டும். 46

மஸூரோச்சத்தின் அளவானது, ஸ்தபோச்சத்திற்கு
 ஸம்ம், அல்லது, அதில் ஆறு, ஏழு, அல்லது எட்டில் ஒரு
 பாகம் குறைவாக இருப்பதாகும். சகலவிதமான வஸ்துக்
 களிலும், வஸ்துவாதாரமானது, இவ்விதமிருக்கவேண்டு
 மென்று பரமேசுவரன், முன்னமே கூறியிருக்கிறார். 47

அதிஷ்டானவிதி என்னும் பதினான்காவது அத்தியாயம்
 முற்றும்.

சுய வணிகஸொய்யாய் ||

வாடியாலை ஸவிஸாரலாகாரம் ஹுஷணாழிகு |

முகூணாணாதஸூரிகு வகூஷ ஸங்கூவத: குராக் ||

ஸாரண: ஸூணஸு வாடிஸு ஜுவா 21 அரணொ-

24^வ ஸு க: |

ஸூவஸு தயிவ: கவ: வயசாயவஅநாநி ஹி || ௨ ||

ஸவிதஸூஷஸுஹஸூஸூ அடி ரகூஷாடி வாடிகு |

தகூவிதஸூஸூஸூஸூ திகூரம் அரணூஸூஸூஸூ || ௩ ||

கூகூகூகூயாஸூஸூஸூ வாடிஸூஸூ வா விஸூயதே |

கூகூயிஸூஸூஸூஸூஸூ விஸூஸூஸூ வாடிஸூஸூஸூ || ௪ ||

பதினெந்தாவது அத்தியாயம்

பாதாயாமத்தையும், அதன் விஸ்தாரத்தையும், அதன் ஆகிருதியையும், அலங்காரங்களையும், மற்ற லக்ஷணங்களையும், நன்றாகவும், முறையுடனும், சுருக்கமாகவும் கூறுகிறேன். 1

ஸ்தாணு, ஸ்தூணம், பாதம், ஜங்கை, சரணம், அங்கிரி, ஸ்தம்பம், தலிபம், கம்பம் இவைகள் பரியாயபதங்களாகும்.

எட்டு முழம் ஒரு சாண் (12 அங்குலம்) உயரமுள்ளது, துவாதச பூமியின் (பன்னிரண்டு அடுக்குக்கட்டிடத்தின்) ஆத்தியபாதமாகும் (முதல் தலத்தின் ஸ்தம்பமாகும்). இரண்டாவது தலம் முதல், அந்த அளவில் முறையே பன்னிரண்டு அங்குலம் வீதமாக உயரத்தைக்குறைத்து, ஸ்தம்பத்தின் உயரத்தைக்கொள்ளவேண்டும். 2

அல்லது அந்த தலத்தில் காணப்படுகின்ற உயரத்தின் அம்சமானத்தினாலேயும், ஸ்தம்பப்பாச்சத்தைக் கொள்ளுவதாகும்.

புதிதில்ஹ: வுதெரூயெ-3 மொதராபொஹிதாய தி: |
 ஜதெரூயெ-3 ஸ்ஹந்கெஷவ: ஸ்ஹாயாஹிமாமஹாக் ||

மாஹீய-3உவடும் சுசுவா தஹ்வஜுதமும் காரும் |

வாஹுகாஹி-3தராணஸூநிவாதஸ்ஹ உஷ்தெ || 0 ||

சுயிஷாநொதராணஸூநி ஸ்ஷாநுஸ்ஹ உஷ்தெ |

தஹ்ஸாஹி-3ஹாமாஹி-3ஷடஹாமொநாமுஷிஸூந: ||

அதைப்போல் இரண்டு (2) மூன்று (3) நான்கு (4) ஐந்து (5) அல்லது ஆறு (6) பங்கு, பித்தியின் (பித்தி சுவர்) விஸ்தாரம் இருக்கவேண்டும். 7

ஜன்மத்தின் உச்சியில், ஸ்தம்பம், நிசேஷம், ஹோமம், இவைகள் ஸ்தம்பவிதியில் கூறப்பட்டிருப்பவைகளாம். 8

பிரதிக்குமேலே பிரதி ஸ்தம்பமிருக்கவேண்டும். அது உத்தரத்திற்குக் கீழ்வரையில் பொருந்தி நீண்டு இருக்க வேண்டும்.

ஜன்மத்திற்கு மேலே ஸ்தம்பத்தை வைக்கவேண்டும். ஸ்தம்பத்தின் உயரத்தில் மூன்றில் ஒருபங்கு ஆழமான பள்ளம் செய்து, அந்த இடத்தை ஸ்திரமான தலமாகச் செய்யவேண்டும். அதற்கு மேலே ஸ்தம்பத்தை வைக்க வேண்டும். அந்த ஸ்தம்பமானது பாதுகம் முதல் உத்தரந்தமாக இருக்கவேண்டும். இதற்கு நிகாதஸ்தம்பம் என்று பெயர். (நிகாதஸ்தம்பம்—பூமட்டத்திற்குக் கீழே புதைக்கப்பட்டிருக்கும் ஸ்தம்பம்.) 10

அந்த ஸ்தம்பத்தின் அக்ரபாகத்தின் அகலமானது, அதோபாகத்தின் அகலத்தில் பன்னிரண்டில் ஒருபாகம் முதல், ஆறில் ஒருபாகம் வரையில் குறைவாக இருப்பதாகும். 11

கும்ஹணியுதம் வாவி ரும; காண் ஸுவருதிகழ் || ௧௫ ||

விஹாரவிமூண் ஸெய்யுஷ்டாபுயுதம் யுமாபுருகழ் |
வியுதம் கும்ஹணியுதம் ஸெய்யுஷ்டாபு தமூஅதெத ||

அதுராஷ்டாபுருவருதாஹம் ரும; ஹிபு: ஸோரத: |
ஹிபுயுதெய்யே ஹிபுஷ்டாபுருதம் மவிமூண்விஷ்டாபு ||

வஹிஸநம் து கதவீவழ் ஸெய்யு வஹிஸநம் ஹிவச |
யெய்யுஷ்டாபுருதம் யுதெய்யுஷ்டாபுருதம் வஹிஸநம் || ௧௬ ||

அருவாகருதிவழ் ஸெய்யு வஹிஸநம் ||

அல்லது, விருத்தம், அல்லது, கும்பம், மண்டி இரண்டும் இருந்தால் அதற்கு “பூர்வாச்சரம்” என்று பெயர். 14½

அது விருத்தமாக இருந்தால் அதற்கு “ருத்ரகாந்தம்” என்று பெயர். 15

அதன் விஸ்தாரத்தைப்போல் இரண்டு பங்கு அஷ்டாச்சரம், அல்லது, சதுரச்சரம் இருந்து, கும்பம், மண்டி இரண்டும் இல்லாதிருந்தால் அதற்கு “மத்யாஷ்டாச்சரம்” என்று பெயர். 16

அதன் மத்தியில் சதுரச்சரம், அஷ்டாச்சரம், விருத்தம் இவைகள் எம்மமாக இருந்தால் அதற்கு “ருத்ரச்சந்தம்” என்று பெயர். 16½

தண்டத்தின் (தூண் உச்சியின் அகலம்) அரைபாகத் திற்கு மேலே, இரண்டு தண்டம் உயரத்தில் இரண்டு பங்கு விஸ்தாரமாக பத்மாசனத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். இதற்கு “மூலேபத்மாஸனம்” என்று பெயர். 17

விருப்பிய உருவத்துடன் கூடியதாக இருந்தாலும்,

ஸஹபுஃ ஸய்யிஹாமி து ஹபுஃ தக் கிரஹிதஃ || ௧௯ ||

வராகௌஸிம்ஹமதுதாஜிஷ்ணித் யத் உருத:

யெய்ஷாகுதிஸம்யுகம் தஞ்ஞாந ஸீரிதழ || ௨.௮ ||

சூதெவ ததாயாடு மூணுலெடிவெளிதழ் ।

யாக் தக் கும்பிணிமலாம் முணுவாடிதி ஸுபதீ ||

உகோதரணகரோம் விஸ்னிவாடிம் தடிவ ஹி !

கண-பாயாசெந அாமெ து உதுரமுஸநிதழ் ||௨௨||

தடியஸ்ரய-தினோந வடிம் வஸ்வஸ்ரஸம்யுதடி !

உச்சியில் மண்டிதத்துடன் கூடியதாக இருந்து, சக்கிரவாகங்களின் உருவங்களினால் சுற்றிலும் நிறைந்திருந்து, அதன் அடியில் பத்மாஸனமிருந்து, மத்தியில் பத்ரத்துடனுமிருந்தால், “துவிமண்டிதம்பத்ரகம்” என்று பெயர். 19

அடியில் யாளி, யானை, சிங்கம், பூதங்கள், இந்த உருவங்களுடன் கூடியதாக இருந்து, விருப்பமான உருவத்துடன் கூடியதாகவுமிருந்தால், அந்தந்த உருவங்களுக்குத் தக்க பெயராகும். 20

அதன் உயரத்தில் கிடைத்ததே சுண்டபேதத்துட
 னிருந்து, அது கும்பம், மண்டி, இவைகளுடன் கூடியதாகவு
 மிருந்தால், அதற்கு சுண்டபாதம் என்று பெயர். 21

அதுவே, ஸ்டீபென் ஸ்பீல்பர்க் என்பவரின் காரியம் களுக்கு அங்கமான பிண்டிபாத்தமும்.

அதன் உச்சியில் கர்ணத்தின் அளவு, சதுரச்சரத்துடன் கூடியதாகவும், அதற்குக்கீழே அரைதண்ட அளவில், (தண்டம்-தூணின் உச்சியின் அகலம்) பத்மம், அஷ்டாச்சர

தடியலு விக்காராநும டிணைநாஸும் து வலுவேவகி ||

தடியொடிணைநாஸை டயலவட்டம் யுமாநாகடி |

வடும் அ ஷோபாநாநு அ வலுவேவகி வரிகனுயெகி ||௨௪||

உலெனெ பெபலும் யுமாநாநு ஸதாசு சித்ருவணம்

தடியுதெத |

தடியொடிணைநாநு டயலவட்டம் ஸீவணம் உதெத ||௨௫||

டயலவட்டம் கயாநாநு வெகி ஸீவணம் உதெத |

கயாநாநு யுமாநாநு ஸதாசு சிவட்டகெவணாநிதடி ||

கெவணம் உதெத வட்டம் வதாசு(கெருவி)

பொலிதடி |

மும், அதற்குக்கீழே விகாராச்சரமும், ஒருதண்டமாத்திரத்தில் அப்ஜமும், அதற்குக்கீழே ஒரு தண்ட அளவில், மத்திய பட்டமும், யுகாச்சரமும், முன்பு கூறப்பட்டதைப்போல பத்மம் ஷோடசாச்சரம் இவைகளையும் கல்பிக்கவேண்டும். அதற்குக்கீழே, மீதமுள்ள பாகமானது சதுரச்சரமாக இருக்க வேண்டும். இவ்விதமாக இருப்பதற்கு “சித்திரகண்டம்” என்று பெயர். 24½

அதுவே அஷ்டாச்சரம், மத்தியப்பட்டத்துடனிருந்தால், அதற்கு “ஸ்ரீகண்டம்” என்று பெயர்.

அதன் மத்தியப்பட்டமானது கலாச்சரமாக (ஷோடசாச்சரமாக) இருந்தால், அதற்கு “ஸ்ரீவஜ்ரஸ்தம்பம்” என்று பெயர்.

(ஸ்தம்பத்தின்) உச்சியின் உருவமானது சதுரச்சரமாகவும் த்ரிபட்டம் ஷேபணத்துடனும் இருந்தால், அதற்கு “ஷேபணஸ்தம்பம்” என்று பெயர். அதன் பட்டமானது, பத்திரங்களினாலே (பத்ரம் - இலை) விசேஷமாக அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். 26½

ஊயு-போயலாக் ஸிவாரோதம் த்ரி அதுஹ-போமலெவ வா ||

ஸவெ-3 வெரதிகயா யுகூ: நாநாரூவெவி-3 விதிதா: |

வாடி ம்விபுமூம் யதூ தகி டிணலிதி கயூதெ || உஅ ||

ஸவ-போணதூ, மாநி ஹ-போணாம் லாநயெகி டிணலாநத: |

ஸவாடி ஸாய-3வாடிநாநி மூணம் விமூணானகடி ||

ஸ்ரீகரம் அம்உ காணம் அ ஸளலுவலா விபுயடிபா-3நடி |

யயாக்ருணென நாராநி கயூபாநாம் ஹவணி ஹி || நம ||

வெரதிகாவணையூம் அ கூம்ஹம் ஹஸம் அ வடிக்கடி |

லாநாலாநம் க்ருணெனெவ ஹம்ஹா ம்ராசு வரிகயூயெகி ||

ஸ்தம்பத்தின் உச்சியிலும் கீழேயுமிருக்கின்ற சிகையின் மானமானது, (உச்சியின் அகலத்தில்) மூன்றில் ஒரு பங்கு அல்லது நான்கில் ஒருபங்கும் (உயரமும்) அவைகள் போதிகையுடன் (பொதிக்கட்டையுடன்) பொருந்தியும், பல உருவங்களினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டுமிருக்கவேண்டும்.

ஸ்தம்பத்தின் உச்சியின் அகலத்திற்கு, “தண்டம்” என்று பெயர் கூறப்படுகிறது. 28

ஹர்மியங்களின் (வீடுகளின் அல்லது மாடிக்கட்டிடங்களின்) சகல அங்கங்களையும், தண்டமானத்தினால் அளக்க வேண்டும். 28½

கலசங்களின் (தூணின் உச்சியில் அமைக்கப்படும் குடத்திற்கு) உயரமானது, தண்டமானத்தில், முறையே ஒண்ணேகால், ஒண்ணரை, ஒண்ணேமுக்கால், இரண்டு பங்குகளிலிருந்தால், அவைகளுக்கு, முறையே, ஸ்ரீகரம், சந்திரகாந்தம், ஸௌமுக்யம், பிரியதர்சனம், என்று பெயர்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 30

கும்ஹொய்யெ நவாஸெ டுமீ ஹொமெந அதுஸஸகெஃ
கரீமும் கணமெந ஹொமெநாஸூம் வுக்ஷிதேதடி ||௩௨||

ஹொமெந வஹ்யெ-ஹ வுதூயெ-ஹ ஹீரகௌ |
ஹீரௌ வாடிஸவஜாஸௌ தக் கணெ-ஹாஸூ விஸூதடி ||

தக் கணெ-ஹ கும்ஹவிஸூராம் தக் கணெ-ஹ மஹுகாயதடி |
ஸயவா மஹுகாயாமம் அது-ஹுணம் கி-ஹுணகடி ||௩௩||

ஸாய-ஹி-ஹுணராயாமஹுஸஸெயாவூம் கி-ஹுணகடி |
தஹுஸஸெயெ கி-ஹொமெநு ஹொமெநொஸஸாயி
ஸிஷ்யதெ ||௩௪||

போதிகை கண்டத்தின் மத்தியம், கும்பம், ஸ்கந்தம், பத்மம், மாலாஸ்தானம், இவைகளை ஸ்தம்பாக்கிரத்திலிருந்து கிரமமாகக் கல்பிக்கவேண்டும். 81

கும்பத்தின் உயரத்தில் ஒன்பதில் இரண்டு அல்லது நான்கு பாகங்களினால் கமலம், ஒரு பாகத்தினால் கண்டம், ஒரு பாகத்தினால் முகம், ஒரு பாகத்தினால் பத்மம், அரை பாகத்தினால் ஹீரகம், அரைபாகத்தினால் விருத்தம், அரை பாகத்தினால் இரண்டு ஹீரகம், இவைகளைக் கல்பிக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 82

ஹீரங்கள் இரண்டும், பாதத்திற்கு சமமான விஸ்தாரமுள்ளவைகளாக இருக்கவேண்டும். அதன் ஆஸ்ய விஸ்தாரமானது; அதன் கர்ணத்திற்கு சமமாக இருக்கவேண்டும். அந்த கர்ணமானது, கும்பத்தின் விஸ்தாரம் இருக்கவேண்டும். அந்த கர்ணமானது பலகையின் அகலமிருக்கவேண்டும். அல்லது பலகையின் நீளமானது நான்கு தண்டம், அல்லது மூன்று தண்டமிருக்கவேண்டும். 84

அதனுடைய நீளமானது மூன்றரை தண்டமாகும்.
M. M. 13.

மாமெந வெகுலெந வடிவ வாழாவிஷயதெ !
நாமவஞ்சுலகாரலாவெதுக் வாடிருவவகி || ௩௬ ||

வாடிவிஷாரவிஷாரம் யுஞ்ஞம் வீரகாண்கடி !
வெவெவிஷாரவி வாடிநாம் வீரகாணம் யுமாருகடி || ௩௭ ||

தடிசுலெயகிவாடிநா(ம்) டிணாசியம் லுலவிஷயதெ !
தடியலு தடியெந வடிவ வகுவிவிசுதடி || ௩௮ ||

வாடிவிஷாரவிஷாரம் யுஞ்ஞம் வீரகாண்கடி !
வாடிவிஷாரவிஷாரம் யுஞ்ஞம் வீரகாண்கடி || ௩௯ ||

உயரமானது மூன்று தண்டமாகும் அதன் உயரத்தில்
மூன்றில் ஒருபாகம், உதஸந்தி இருக்கவேண்டும் என்று
விரும்பப்படுகிறது. ஒருபாகம் வேத்திரம், ஒரு அம்சம்
பத்மம் இருக்கவேண்டும். அந்த பத்மமானது பாலியைப்
போல இருக்கவேண்டும். 35½

பாதத்தின் உருவத்தைப்போலும், வேத்திரத்திலிருந்து
நாகத்தின் முகத்தைப் போன்ற உருவமுடையதாகவும்
இருக்கவேண்டும். 36

தருக்கண்டம், வீரகாண்டம் இவைகள், பாதத்தின்
விஸ்தாரத்தைப் போன்ற விஸ்தாரமுடையதாக இருக்க
வேண்டும். 36½

பாதங்கள் எல்லாவற்றுக்கும், வீரகாண்டமானது
சதுரச்சீரமாக இருக்கவேண்டும். 37

ஸ்கந்தமானது, அதனுடைய உயரத்தில் முக்கால்
பங்கு இருக்கவேண்டும். அதற்குக்கீழே அதற்கு அரைப்
பங்கு, பத்திரங்களினாலே அலங்கரிக்கப்பட்ட பத்மம்
இருக்கவேண்டும். அதற்குக் கீழே மாலாஸ்தானமானது,
தண்டத்தின் அளவு உயர்ந்திருக்கவேண்டும். போதிகை
யானது, பாதத்தின் விஸ்தாரத்தைப் போன்ற விஸ்தாரமும்,
அதைப்போன்ற உயரமுமுடையதாக இருக்கவேண்டும்.

வண்புணலையாசா நெஞ்சாயெ-சாஜா சுநினிகா |
சூயதா ஸா கிருஷ்ணேந அதுஷ-ஷ்ணேந திய-3(தீவ-3)கா ||

கிருஷாமொநாகிருஷாமொஜாயஜா வொதிகா ஹவெகி |
வடுவெ-சாக் தசுஸைஷீநாம் ஸகும்ஹாதாம்
அதும-ஷுணடி || 38 ||

கிருமூணம் கெவநூதாம் து வாஜாதாம் ப்ருவிய்யதெ |
ஸவெ-ஷாஸவி வாஜாதாம் யயெஷாயதீநிதடி || 39 ||

தகஷுஜிகிருஷாமொஷாமொஜா வா ஸாமெ து வழிகா |
சுய-3 கிருஷ்ணேஷ-3தூநம் மாயாஜாதம் விய்யதெ ||

பொதிகையானது ஐந்து தண்டத்திற்கு ஸமமான உயரமுடையது உத்தமமாகும். அதில் அரை பங்கு (பாதத்தைப்போல் 2½ பங்கு) உயரமுள்ளது அதமமாகும்.

அந்தப் பொதிகையானது மூன்று தண்டம் விஸ்தாரமுள்ளதாகவும், நான்கு தண்டம் நீளமுள்ளதாகவும் இருக்கவேண்டும். 40

கீழே கூறப்பட்ட உயரத்திலும் அகலத்திலும் மூன்றில் ஒரு பங்கு குறைவாக இருக்கும் பொதிகையானது மத்திமமாகும். 40½

அந்தப் பொதிகையானது, மண்டியுடனும் கும்பத்துடனுமிருந்தால் அதன் அகலமும் உயரமும் நான்கு பங்கு (பாத விஸ்தாரத்தைப் போல்) இருக்கவேண்டும். 41

பாதமானது மண்டி முதலியவைகளில்லாமல் சாதாரணமாக இருந்தால், அதன் அகலமும் உயரமும், பாத விஸ்தாரத்தைப்போல் மூன்று பங்கு இருக்கவேண்டும் என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 41½

பொதிகைகள் எல்லாவற்றிற்கும் நீளமானது, இஷ்டம்போல் கல்பித்துக்கொள்ளுவதாகும். 42

தி ஹாமம் வா அது ஹாமம் தரம் மஸூர நலிஷ்ஷிதே ।
ஸாநிஷு உக்ஷிவண்ம யுஷ்பட்டம் வகு கிவிநி து ॥ ௪௪ ॥

ஸாநிஷு உக்ஷிவண்ம யுஷ்பட்டம் வகு கிவிநி து ॥ ௪௪ ॥
ஸமுநிஷாநயஸம் வா தி ஹாமம் வா ஸு தாரத: ॥ ௪௫ ॥

ஹுஷிஸகொவரிஷிஷ்வஜாஸம் ஹுதிர உவவகி ।
ஹுஷிஸகொவரிஷிஷ்வஜாஸம் ஹுதிர உவவகி ॥ ௪௬ ॥

ஸநாநிகம் ஸநதநம் ஸநாடகஸ்யாபி வா ।

யோதிகையின் மேலே யுள்ள பட்டிகையானது, பொதிகையின் உயரத்தில் முன்றில் ஒரு பங்கு, அல்லது நான்கில் ஒரு பங்கு உயரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும்.

அதன் சாயமானமானது அதில் அரைபாகம், முன்றில் இரண்டுபாகம், அல்லது முக்கால் பங்கு இருக்க வேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 43

அதன் தரங்கஸ்தானமானது முன்று அல்லது நான்கு பங்கு இருக்கவேண்டும். ஷுத்திர ஷேபணத்துடன் கூடிய மத்தியப்பட்டமானது, பத்திரங்களினால் அலங்கரிக்கப் பட்டிருக்கவேண்டும். 44

எந்த இடத்திலும் தரங்கங்கள் (தரங்கம்-அலை) ஸமமாகவும், ஒன்றுக்கொன்று குறைவாகவும் இருப்பது அனுமதிக்கப்பட்டதாகும். 44½

உச்சியின் நிஷ்கிராமமானது அதன் விஸ்தாரத்தில், அரைப்பங்கு அல்லது முன்றில் ஒருபாகம் இருக்கவேண்டும்.

கிரந்த:(தி):பட்டிகையானது, முஷ்டி பந்தத்திற்கு மேலே கல்ப்பிக்கப்பட்ட யாளியின் கூட்டத்தைப்போன்ற உருவமுடையதாகவும், அழகான பந்தக்கிரியை, கொடி, இவைகளினாலே விசித்திரமாகவுயிருக்கவேண்டும். 46

விஷ்டஹம்ஹவா மம் து வாஸு வஸு விநாஸதடி |
ஸாயதம் அாவி தகிஸவ-ஃ தஹாஹெவ வ வடிதெ ||

ஃராஸுஹவிஸாஹம் வா ஸாய-ஃ வி.கி.முணம் து வா |
ஸிஹாஸுஹவிஸாஹம் ஸாஸி டெவாநாம் ஹெவ ஃநவெ ||

ஃஷகாஸுஹெஸுஹெ-ஃ ஹஹா: ஹாஸு
ஸிஸகஹெ: |

யுமாயுமம் து டெவாநாயுமம் து நுணாம் ஃதடி ||

ஃஹஹம் ஹஹி:ஹஹா(ஃ)ஹுஸுஹுத்ரம் யயா ஹவெகி |

ஸ்தம்பபாகத்தை விஷமமாகப் (சம்பாகமில்லாமல்)
பிரித்தால், அது, வாஸ்துவையும் வஸ்துவையும் நாசம்
செய்துவிடும்.

நீண்டவையாவும் அந்தந்த பெயரையே அடையும். 54

சிலாஸ்தம்பத்தின் விசாலமானது, தாருஸ்தம்பத்தின்
விசாலம், அதைப்போல் ஒண்ணரைப்பங்கு, இரண்டு
பங்கு, அல்லது மூன்று பங்கு இருப்பதாகும். சிலாஸ்தம்பத்
தின் விசாலமானது, தேவாலயங்களுக்குக்கூறப்பட்டதாகும்.
மனிதர்களின் வாஸ்துவுக்குக் கூறப்பட்டதல்ல. 55

ஸ்தம்பங்கள் எல்லாவற்றையும், செங்கற்கள், கருங்
கல், சகலவிதமான மரங்கள், இவைகளினாலே கல்பிக்க
வேண்டுமென்று பழய காலப் பெரியோர்கள் கூறியிருக்
கிறார்கள். 55

ஸ்தம்பங்கள், தேவாலயங்களில் ஒத்தப்படையாகவும்
இருப்பதாகும், இரட்டைப்படையாகவும் இருப்பதாகும்.

மனிதர்களின் வாஸ்துக்களில், ஸ்தம்பங்கள் ஒத்தப்
படையாகவே தானிருக்கவேண்டும் என்று கூறப்
பட்டிருக்கிறது. 56

மஹாணாம் விஜயெயு து ஸாமாநாம் து தயா ஹவெக் ||

புராஸாஜாநாம் து வாஹ்மெய்வாத்யெஸ்யநாஸதெ |

உவாநாஜிஸிரா: கெவிக் கெவிக் ஸூவ்யணஃஸதடி ||

உநய: ப வஜ்ஜுஜிம் புராஸாஜெ ஸாவ-ஜெஸிகெ |

வாஜ்ஸாஹெய்வாஜெயெ வா ஸஹாஜனாவயொஜெ-ஜதடி ||

சுணப-ஜஹிஸு ஜயெயு து ஸா(ஸா)நாமாம் ஜாநஸூத் கடி

யுஜீயாஜெவஜெவம் து ஸவெ-ஜஹம் ஸம்வஜாம் வஜடி ||

அந்தஸ்தம்பம், பஹிஸ்தம்பம் இவைகள், (கூடம் தாவரம். போன்ற இடங்களிலுள்ள தூண்கள்.) ஒரே குத்திரத்தில் (நேருக்கு நேராக) இருக்கவேண்டும். 56½

கிருஹங்களில் ஸ்தம்பமானது, பித்தியின் மத்தியின்றுப் பதாகும். சாலைகளிலும் அவ்விதமே, ஸ்தம்பங்கள் பித்தி மத்தியிலிருப்பதாகும். 57

பிராஸாதங்களில், (தேவாலயம்-ராஜகிருஹங்களில்) பாத பாஹ்யத்திலும் (பாஹ்யம்-வெளிப்பக்கம்) பாதமத்தியிலும் (பித்தியிலுள்ள ஸ்தம்பமானது) இருப்பதாகும். இவ்விதமே சுயனத்திலும், ஆசனத்திலும், இருப்பதாகும். 57½

சிலர், உபானம்முதல், சிரஸ் (உச்சி) வரையில், உயரத்தைக் கணக்கிடுகிறார்கள். மற்றும் சிலர், உபானம் முதல் ஸ்தூபிவரையில் (ஸ்தூபியின் உச்சிவரையில்) உயரத்தைக் கணக்கிடுகிறார்கள். 58

முனிவர்கள் இந்த இரண்டுவிதமான அளவுகளையும் எல்லாவிடங்களிலும் பிராஸாத விஷயமாகக் கூறிப்பிடுகிறார்கள். 58½

சுபை, மண்டபம் இவைகளின் உயரத்தை, பாத பாஹ்யம், அல்லது பாதமத்யம், இவைகளில் அளந்து கொள்ளுவதாகும். 59

விவரீதெ விவதெதூ ஸாழிதி ஸாஸ விநிஸய: !

ஸம்ஹோதராதிகாந்தாநாம் ச்ரவணம் ச்ரவணமெழுதா: ||

ஸ்ரீமஸாரமஸாரா ஹ்ருஷிபாஸா-னெதரா: |

சுவசூாநிவூ-3ணாஸாவெ-3 மூஹீதவஜா கீஹீராஹா: ||

வண்ணாழி வந்ததிற்புறா புறநீயா உதொரலா:

ஸவ-ஃஸம்வக்ஷஸ்ய கித்ய-ஃ: ஹவெயு-ஸ்தே த ஸாம்ஸய: ||

சாலைகளின் (ஸ்தம்ப) சூத்திரமானது, வெளியிலும் உள்ளேயும் மத்தியிலுமிருக்கவேண்டும். இதை இவ்விதமாகவே உபயோகிக்கவேண்டும். இவ்விதம் செய்வதால் சகலவிதமான சம்பத்துக்களுமுண்டாகும். 60

இதற்கு விரோதமாக உபயோகிக்கப்பட்டால், அது
விபத்துக்களையுண்டுபண்ணும். 60½

ஸ்தம்பங்கள், உத்தரங்கள் முதலியவைகளின் திரவிய
மாணது, மரம்-கருங்கல்-அல்லது செங்கல்லாக இருக்க
வேண்டும். 61

ஸ்தம்பம் உத்தரம் முதலியவைகளுக்கான மாங்கள், தைலப்பசையுள்ளவைகளாகவும், நல்ல உறுதியுள்ளவைகளாகவும், நன்கு வைரம் பாய்ந்தவைகளாகவும், கிழட்டுத் தனமடையாதவைகளாகவும், தருணுவஸ்தையில்லாதவைகளாகவும், கோணவில்லாதவைகளாகவும், கரையுப்படாதவைகளாகவும் இருக்கவேண்டும். இப்படிப்பட்ட மாங்களை யே கிரஹிக்க வேண்டும்.

62

புண்ணியமான பூமி, மலை, வனம், நதீ, இந்த இடங்களிலிருப்பவைகளும், பார்ப்பதற்கு அழகாக இருப்பவைகளும், மனதிற்கு இன்பமளிக்கக் கூடியவைகளுமான மரங்கள், சகலவிதமான சம்பத்துக்களின் சம்ருத்தியையும் அளிப்பவைகளாகும். அதில் சந்தேகமில்லை. ௪௪

வாரூஷ: வஹிஸூரொ உயூக: ஸ்ரீஸகஸ்யா !

ஸிஸூவாஜ-நாஜகணீ-க்ஷீரிணீ வஹிஸூ ||

விஸிதொ யநத: விணீ ஸிஹொ ராஜாஜத: ஸதீ !

திருகஸு உபூரொஸெதெ ஸ்ரீஸகஸ்யா ஸீரிதா: ||௬௫||

திஸ்பாஸநஸிஸீஷாஸு வநக: காமுஸு கஹு: !

திஸிஸொ ஸிஸூஸெவ வநஸ: ஸஸ்வண-க: ||௬௬||

ஹஸொஸெவ மவாஸீஸெதொஜயஸொஸு-ஹொஸூ: !

வநகவண-க: ஸிஸூ:ஸிஸூஸூ-வஸஸூ-நாஸிதா: ||

வாஸீநாஸூவஸூஸீநா: ஹொஸூஸூ-ஹொஸூஸூ: !

கருங்காலி, தேக்கு, இலுப்பை, ஸ்தபகம், சிம்சுபை, மருது, அஜகர்ணீ, க்ஷீரிணீ, பத்மம், சந்தணம், பிசிதம், தன்வனம், பிண்டி, ஸிம்ஹம், ராஜாதனம் (முறள்), வன்னி, திலகம், இவைகள் புருஷ விருஷங்களாம். இந்த விருஷங்கள் ஸ்தம்பங்களுக்கு உபயோகிக்கத் தக்கவைகளாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 65

வேம்பு, வேங்கை, வாகை, ஏகம், காலம், கட்பலம், சிமிசை (தினிசை), லிசுசம் (சார எலுமிச்சை), பலர், ஏழிலைப்பாலை, பௌமை, கவாஷீ, இந்த மரங்கள் ஹர்துவ விருஷங்களாம். (ஸ்தம்பங்களுக்கு மேலே செய்யக்கூடியவைகளுக்கு உபயோகிக்கத் தக்கவைகளாம்) 66

ஒரே நிறமுள்ளவைகளாகவும், உறுதியுள்ளவைகளாகவும், மனோஹரமானவைகளாகவும், சுகரமான ஸ்பர்ச முடையவைகளாகவும், கிழக்கில் சாய்ந்தும் வடக்கில் சாய்ந்தும் இருப்பவைகளாகவும் இருக்கும் சிலைகள், சுபங்களையளிப்பவைகளாம். 67

ஸ்ரீதிமொழாவி வுண்டிமா: திதொ-கொழா தவாண்டகா: ||

ஸுவநாஸகி(தி)மாழா ஸுவநாஸகிமாஸா: |

ஸ்ரீதிமொழாவி வுண்டிமா திதொ-கொழா திவதி-தா: ||கக||

வனதெரெவண்டியெ-கெவெ: சுதம் வஸு-ஸகியெ |

யக-கா-ககாஸளவஜாநாம் ஹவெகெவெதி திதொ-தா: ||

த கெவதாநாஸகி: வு-ஹதா வா த திதொ-தா |

த தாவாநாஸகி: த ஹதாநாஸகி: || கக ||

பெண்சிலை, ஆண்சிலை, தோஷமற்ற நபும்ஸகசிலை இவைகள் நல்ல கனமுள்ளவைகளாகவும், சமமாக செதுக்கப்பட்டவைகளாகவும், இனிமையான ஒலியுள்ளவைகளாகவும் இருப்பவைகள், சுபகரமானவைகளாம். அந்த சிலைகள், ஸ்திரீ சிலைகளானாலும், புருஷசிலைகளானாலும், உடைந்து அல்லது துவாரமுள்ளவைகளாக இருக்கக் கூடாது. 69

இவ்விதமான திரவியங்களினாலே நிர்மாணம் செய்யப்படும் வஸ்துவானது (கிருஹமானது), ஸகல ஸமிருத்திகளையு மளிப்பதாகும். தர்மம், அர்த்தம், காமம், செளக்கியம் இவைகளையளிக்கத் தக்கதாகும் என்பது நிச்சயம். 70

தேவாலயத்திற்குள்ளிருக்கும் மரங்களை கிரஹிக்கக் கூடாது.

இடிவிழுந்த மரங்களை கிரஹிக்கக்கூடாது.

காட்டுத்தீயினால் பொசுங்கிய மரங்களை கிரஹிக்கக் கூடாது.

பூதாலயங்களின் மத்தியிலுள்ள மரங்களை கிரஹிக்கக் கூடாது. 71

நா தீதாபுடிவாழ்வினா ந து முலவலுஉவா :
நவடாம்புவினாலிகா நவகூழ், மலெவிதா : ௭௨ ||

ந லாபு. நா ந லாதெ, ம: ஸ, மா தெவ மதாவவ: :
ந அஹ: முடிநாகீண-நா ந லவ-ஜெநலெவிதா : ௭௩ ||

நாநெதாநதவவிதா ம . ர ந வயீகலலாழிதா : :
ந மதாவி. மிதா மாபா ந லிராகொடராவதா : ||

மஹாபதங்களில் (ராஜமார்கங்களில்) முளைத்திருக்கும்
மரங்களை கிரஹிக்கக்கூடாது.

கிராமங்களில் முளைத்த மரங்களை கிரஹிக்கக்கூடாது.

குடத்தினால் ஜலம் சிட்டு வளர்க்கப்பட்ட மரங்களை
கிரஹிக்கக்கூடாது

பசுஷிகளும் மிருகங்களும் தங்கும் மரங்களை கிரஹிக்கக்
கூடாது. 72

காற்றடித்து முறிந்த மரங்கள், யானைகளினால் முறிக்கப்
பட்ட மரங்கள், ஜீவனற்ற (மடித்துப்போன) மரங்கள்
இவைகளை கிரஹிக்கக்கூடாது.

சண்டாள ஜனங்களினால் குழப்பட்டிருக்கும் மரங்களை
கிரஹிக்கக்கூடாது.

சகல ஜனங்களும் தங்கக்கூடிய மரங்களை கிரஹிக்கக்
கூடாது. 73

ஒன்றோடொன்று பின்னிக்கொண்டு முறிந்த மரங்கள்,
புத்துக்கள் வளர்ந்த மரங்கள், இவைகளை கிரஹிக்கக்
கூடாது.

கொடிகளினால் குழப்பட்ட மரங்கள், நெருக்கமாக
முளைத்திருக்கும் மரங்கள், இவைகளை கிரஹிக்கக்கூடாது.

நரம்புகள் தெரியும் மரங்கள், பொந்துகள் விழுந்த
மரங்கள், இவைகளை கிரஹிக்கக்கூடாது. 74

நாங்குராசுரதவஸவோம்மா ந ஸுஸம் கீடடிவிஷிதா : |

நாகாருமமூலெனா மூலஹி ந ஸுஸாதவஸீவமர : ||

வஸவா வெவித்யஸீவஸூர டி. டி. நாம் ந ஸுஸாஹா : ||

வாஸீகுவதடாகாடி வஸுஷிவி உ ஸுஸவா : || என ||

விதவஸுஸுஸாநாதடி வஸு ஸவடிவிவதாடி |

தஸூரக ஸவடிபுயதெந ஸுஸம் உ வஸு ஸுஸாஹிதாடி ||

ஸுஸா டிவாயயெ மூலஹி விஜாவதிவயோடிதா : |

வாஷிணிநாம் உ கதடிவா ந சுயோக ஸெவஸி

ஸுஸுயோ : || என ||

மரம் முழுமையும் முளைகளுள்ள மரங்கள், பூச்சிகளினால் மிகவும் கேடடைந்த மரங்களை கிரஹிக்கக்கூடாது.

அகாலத்தில் பலனைக்கொடுக்கும் மரங்களைக் கிரஹிக்கக் கூடாது.

சுடுகாட்டிற்கு சமீபத்திலுள்ள மரங்களைக் கிரஹிக்கக் கூடாது. 75

சபை, நாச்சந்துகளிலுள்ள மரங்கள், தேவாலயங்களுக்கு சொந்தமான மரங்கள், இவைகளைக் கிரஹிக்கக்கூடாது.

குட்டைகள், கிணறுகள், குளங்கள், வீடுகள், இவைகளிலுள்ள மரங்களைக் கிரஹிக்கக்கூடாது. 76

இடிந்து பாழாகப்போன இடத்தில் முளைத்திருக்கும் மரமானது, சகலவிதமான ஆபத்துக்களையும் உண்டு பண்ணும்.

ஆகையால் இத்தகைய தோஷங்களில்லாமல், சுத்தமாக இருக்கும் மரங்களையே கிரஹிக்கவேண்டும். 77

பிராஹ்மணர்கள், அரசர்கள் இவர்களுக்கு வீடு கட்டு

கத-வேழம் யழி தஅரவூ யஉ-கோலாய-கோஸகூகி !
 வனகஉ-வழகூதம் ஸுலம் பிஸ்ரம் கிஉ-வழிதி-ததழ ||எக||

கிஉ-வழிஸ்யுதம் யது தகிஸ்கீண-உலாஹதழ !
 வுலெ-காழிதாநாம் வாஸெஷு கத-வேழம் ஸ்வலாம்
 வதழ ||

வவ-கோரிகநகூதெ ஸுலவகூலுஹத-கெ !
 மலெ-காணலம் உ-வழாயீ-கூதகளதுகலம்மய ||அக||

நிலெ தஸுசு-தெயெ-காமெழல ஹ உ-மயுஸஸகெ : !

வதற்கு, தேவாலயத்தின் சிலையை கிரஹித்துக்கொள்ளுவதாகும்.

பாஷண்டிகளுக்கும் கிரஹித்துக்கொள்ளுவதாகும்.

வைசியர்கள், குத்திரர்களுக்கு கிரஹிக்கக்கூடாது. 78

அதை, வைசிய குத்திரர்களுக்கு கிரஹித்து கிருஹத்தில் உபயோகித்தால், அது தர்மம் — காமம் — அர்த்தம் (செல்வம்) இவைகளை அழித்துவிடும். 78½

ஓரே வஸ்துவினால் கல்பிக்கப்படும் வாஸ்துவானது, சுத்தம் எனப்படும். இரண்டுவிதமான திரவியங்களினாலே கல்பிக்கப்பட்டது மிசர்ம எனப்படும். மூன்றுவித வஸ்துக்களினாலும் கல்பிக்கப்பட்ட வாஸ்துவானது, சங்கீர்ணம் எனப்படும். இவைகளினால், முன்பு கூறப்பட்டிருக்கும்படி அவரவர்களின் வாஸஸ்தலங்களை கல்பித்தால், அது சகல விதமான சம்பத்துக்களுக்கும் இருப்பிடமாகும். 80

வாஸ்துவுக்கு வேண்டிய விருஷாதி திரவியங்களை விரும்புகிறவன், சர்வதோமுகமான நகூத்திரத்தில், சுபகரமான பக்ஷத்தில், சுப முஹூர்த்தத்தில் கௌதுகப்நதனம் செய்துகொண்டு அரணியத்திற்குப் புறப்படவேண்டும். 81

ஸவெ-ஹ்மெஷு வஸி-தநாம் வு-ஹ்மெஷு வு-ஹ்மெஷு ||

வதிவ-ஹ்மெஷு வு-ஹ்மெஷு வு-ஹ்மெஷு வு-ஹ்மெஷு ||
ஸுமி: |

வு-ஹ்மெஷு வு-ஹ்மெஷு வு-ஹ்மெஷு வு-ஹ்மெஷு ||

வீசு வு-ஹ்மெஷு வு-ஹ்மெஷு வு-ஹ்மெஷு ||

வு-ஹ்மெஷு வு-ஹ்மெஷு வு-ஹ்மெஷு ||

சுயம் உ-ஹ்மெஷு: —

சுயம் உ-ஹ்மெஷு வு-ஹ்மெஷு வு-ஹ்மெஷு ||

யு-ஹ்மெஷு வு-ஹ்மெஷு வு-ஹ்மெஷு ||

முஹூர்த்த ஸ்தம்பத்தை உத்தேசித்து, ஆண் மரம்
கூறப்பட்டிருக்கிறது.

வீடுகளின் மற்ற அங்கங்களுக்கு ஆண் மரங்கள்,
பெண் மரங்கள், அலிமரங்கள் இவை யாவும் கூறப்பட்டிருக்
கின்றன. 86

சிறந்த புத்திமானுஸ்தபதி இரவு சுத்தமான பாலைக்
குடித்துவிட்டு, சுத்தமாக இருந்து முஹூர்த்த ஸ்தம்பத்திற்
கான விருஷத்திற்குக் கிழக்கு திசையில் தர்பைகளைப் பரப்பி
விட்டு, தனது வலது பக்கத்தில் கோடாஸ்யை வைத்துக்
கொண்டு தூங்கவேண்டும். மற்றொருவன், மேற்கு முகமாகப்
படுத்து இரவு தூங்கவேண்டும். 87

(மறுநாள் காலை) சிறந்த ஆபரணங்களையணிந்து
கொண்டு ஸ்தபதியானவன் கோடாஸ்யை வைத்துக்
கொண்டு அபிமந்திரணம் செய்யவேண்டும். 88

இது மந்திரம் —

ஸிவமஸு = மஹீபுத்ரா: செவதாஸு ஸமூஹிகா: 1

கனெ: 3: 3: ஸாயயிஷ்ரூபி சிப்யதாம் வாஸவய-3ய: || கூடு ||

வனவ: 3: 3: நகரூபத்தி வாடிவெஹோ நக: (தத:) ரூபி: 1

சுப்யதாம் தருவூதெஹோ 3: 3: வனெஹி வரஸோப-3வடி ||

உவத்த: 3: 3: தம் மெதூம் யயாகாரம் வயஸிதி 1

சுப்யதாம் 3: 3: வனெஹோ 3: 3: சிப்யதாம் தத: 3: 3:

யசுப்யதாம் || கூடு ||

வாரிபு 3: 3: வனெஹி 3: 3: வனெஹி 3: 3: வனெஹி 3: 3:

பொனரி 3: 3: வனெஹி 3: 3: வனெஹி 3: 3: வனெஹி 3: 3:

இந்த மரத்தில் வளிக்கின்ற பூதங்களும், குற்றயகர் களுடன் கூடிய தேவதைகளும், இதைவிட்டுச் செல்ல வேண்டும்.

ஹே விநக்ஷங்களே, ஸோமன், உங்களுக்கு மறுபடியும் பலத்தைப் பெரிப்பாராக. பூமிபுத்திரர்களான ஹே மரங்களே! உங்களுக்கு மங்களம் உண்டாகட்டும். குற்றயகர்களுடன் கூடிய ஹே தேவதைகளே! நான் இந்தக் காரியத்தை சாதிக்கின்றேன். நீங்கள் வேறு இடத்திற்குச் செல்லுங்கள். இவ்விதமாகச் சொல்லி சுத்தனாக மரங்களுக்கு நமஸ்காரம் செய்யவேண்டும். பிறகு, 90

பால், எண்ணை, நெய், இவைகளினால் கோடாலியின் நுனியை மூன்று தேய்க்கவேண்டும். 91

பிறகு வீடுப்பப்படி மரத்தை வெட்டுவதற்குத் துவக்க வேண்டும் அந்த மரத்தின் அடியில் ஒருமூழ் ஒதுக்கி விட்டு, அந்த மேலே கோடாலியினாலே மூன்று தடவை மரத்தை பெட்டிவிட்டு அந்த வெட்டுவாயைப் பார்க்க வேண்டும். 92

வதநெ வலிஹஸாடி-இஹஹவலிஸஸாஸு-ஸொஹநா !
 ராஹிதம் ஹவலிதம் க்ரொஸம் கூஹிதம் ஹிநிதம் வஸெ; ||

வாதயெழுதராமு-தூ வலிவ-தாமு-வா வநஸூ திடி !
 தெ லிஸள ஸாஹஜெ ஸஜாதாஹஜாஸாஸா கிவதயெ ||

ஸாஸாஸா-ஹகணீ-தாஹிஸு-தூ வதநம் ஸாஹடி !
 ஹிஸு-புஹாஹஜெ ஸாஸு-புஹாஸு விதாஸதடி ||

வெட்டுவாயில் ஐலம் பெருகினால் அது அபிவிருத்தியை யளிக்கும். பால் பெருகினால், புத்திரவிருத்தியையளிக்கும்.

ரக்தம் பெருகினால் அது யஜமானனைக் கொன்றுவிடும். ஆகையால் அதை முயற்சியுடன் விலக்கிவிடவேண்டும். 93

மரமானது விழும்பொழுது அதன் சத்தமானது எம்ஹம், புலி, யானை இவைகளின் சத்தத்தைப்போல் இருந்தால், அது சுபகரமாகும். 93½

அது அமுதரல், சிரிப்பு, இறைச்சல் இவைகளைப் போலிருந்தால், இகழ்ச்சிக்குரியதாகும் என்று பெரியோர்கள் கூறியுள்ளார்கள். 94

மரத்தைவெட்டி வீழ்த்தும்பொழுது அதை வடக்கு அல்லது கிழக்கில் தலைப்பக்கம் விழுப்படி வெட்டிச்சாய்க்க வேண்டும். அந்த இரண்டு திக்குகளும் சுபகரமானவைகளாம். மற்ற திக்குகள் விபத்துக்களை உண்டுபண்ணக் கூடியவைகளாம். 95

ஸால வீருஷம், (மராமரம்) அச்மீ, அஜகர்ணீ, இந்த மரங்கள், வெட்டிய மரத்தின் அடிக்கட்டையின் மேலே விழுந்தால், அது சுபமான பலத்தையளிக்கும்.

அதன் அடியானது வேரில் உதைந்துநின்றால், பந்துக் களுக்கும், சேவகர்களுக்கும் அழிவையுண்டுபண்ணும். 96

நிம-கேசு ஸ்ரீதீசு ஹுக்ஷா வுக்ஷாணா நிபாததெ |
 ஸிரஸூம்மெத நாஸஸூதாசு உருவூம்மெமுரோ ஹவெசு ||

ஸரீர ஹம்ம சுத-பூணாம் நாஸஸூம்மெமுரோ ஹவெசு |
 சுதேஜாநயவதம் வுருவூம்மெமுரோ ஹவெசு ||

அதூரமுரூஜம் க்ஷுக்ஷா உஹூத-பூணாம்மெமுரோ ஹவெசு |
 ஸிதவபெத ஸூஹூத ஸூஜநதேஜஸூ வுருவெசு ||

தேவஜிஜேஹ்வாநாம் விஸாம் வெஸகபெத து |
 ஸூசூஸூ வுருவூஸூஸூஸூநாநீயா து விசுக்ஷணம் ||

வெட்டப்பட்ட மரமானது, அதை விட்டுக் கிளம்பி, வெட்டப்பட்ட மரத்தின் அடிக்கட்டையின் மேலேயே நின்று, மற்றொரு மரத்தைத் தள்ளுவதற்காக அதன் உச்சியில் சம்பந்தப்பட்டால், நாசமுண்டாகும். அதன் அடியில் சம்பந்தப்பட்டால், சிரமமுண்டாகும். யஜமானனுக்கு சரீர நாசத்தையும், அதற்குப் பிறகு புத்திர நாசத்தையுமுண்டுபண்ணும். 97

இரண்டு மரங்களும் விழுந்தால், அது பூஜிக்கத்தக்கதாகும்.

வெட்டிய மரத்தை இரு பக்கங்களிலும் சமமாக இருக்கும்படி துண்டு செய்யவேண்டும். 98

அதை சதுரச் சரமாகவும், நேராகவும் செய்து, முஹூர்த்த ஸ்தம்பத்திற்கான அந்த மரத்தை, வெளுப்பு வஸ்திரத்தினாலே போத்தி, அது தேவதைகள், பிராஹ்மணர்கள் அல்லது அரசர்களுக்கானால், அதைத் தேரில் ஏற்றிப் படுக்கையாக வைக்கவேண்டும்.

வைசியர்களுக்கானால், வண்டியில் வைக்கவேண்டும்.

ஸவெ-ஹி கீரா னவம் ஸதூ; பாவணியா: ப்ரயத்த: |
 சந்தேஷாஹி காவலாநாம் வெப்தெதூபுரே ப்ரக: ||

வாஸு-ஹி: ஸாயயிசுவா து ஸகபெநதூஸூ கெஸயெகி |
 ப்ரஸஸெ ஊரிபுபுரஹி ஸ்வதூதூம: ப்ரபு: ||

கடி-ஹிவகெ தூஸூ வாநுகொவரி ஸாயயி: |
 ப்ரபு: ம் கொதூராமு வா வுஸுஸூ நக்யெகி
 வு: || || || || ||

வராஸூதூ ந கதூவூ லாஷணாஸந்தூ ஸபு: ||
 ஸுஹிதூஸூ ஹொ ஷெவாநாம் லிஜா தீநாம் ப்ரபு: ||

குத்திரர்களுக்கானால், அதை மனிதர்களின் தோளில் தூக்கி
 எடுத்துக்கொண்டுவரவேண்டும். 100

இந்திர கீலங்கள் (தூண்கள்) எல்லாவற்றையும் இவ்
 விதமே முயற்சியுடன் எடுத்துவரவேண்டும். மற்ற மரக்
 குவியல்களையும் நுனியை நுனிப்பக்கத்திலும் அடியை அடிப்
 பக்கத்திலும் வைக்கவேண்டும். 101

அவைகளை முஹூர்த்தஸ்தம்பத்தின் இரண்டு பக்கங்
 களிலும் படுக்கையாக வைக்கவேண்டும். பிறகு வண்டியில்
 ஏத்திப் படுக்கையாக வைத்துக்கொண்டு வரவேண்டும்.

ஸ்தபதி பின் தொடர்ந்துவர அந்த மரத்தை சுபகர
 மான துவாரத்தின் வழியாக எடுத்துவந்து வேலை
 செய்யும் மண்டபத்திலிறக்கி மணலின் மேலே படுக்கையாக
 வைக்கவேண்டும்.

அதை கிழக்கு நுனியாக அல்லது வடக்கு; நுனியாக
 வைத்து, பிறகு, அது காயும் வரையில் அப்படியே வைத்து
 ரக்ஷித்து வரவேண்டும். 103

காதலோடு வடிவம் வாழிநாள் உயிருக்க: |

நாஜாடினொ யயா ஸ்வம் விஷாராயாஜோ அஜிதே ||

ஹாதூரூஉ உயாரவிதஸூராயாஜஸ்யுதா: |

தக்ஸ்வம்மூமிவிஷிணா: வஜ்ஜூதூபொநாமு
விஷாரா: || ராக ||

ஹிதஸாய-அதுவெ-அமுணதாநிவாதகா: |

ஹிதஹிவிவஸாடிதூத் ஹ்வொஜ்ஜி விவூரு து வா ||

ஹ்வொஜ்ஜிவூள து ஸ்வ-அது நிவாதம்

வரிவஜ-அயெசி |

அந்த மரத்தை எவ்விதமாகவும் திருப்பக்கூடாது.
வைத்தவிதமாகவே ஆறுமாதகாலம் இருக்கவேண்டும்.

தேவதைகள், பிராம்ஹணர்கள், இவர்களுக்கு முறையே முஹூர்த்த ஸ்தம்பங்களுக்கான மரங்கள், கொன்னை, கருங்காவி, வெண் கருங்காவி, இலுப்பை, ராஜாதனம் (பழமுண்ணிப்பாலை) இவைகள் முறையே கூறப்பட்டவைகளாம். இனி இவைகளின் விஸ்தாரத்தையும் நீளத்தையும் கூறுகிறேன். 105

ஸ்தம்பங்கள், பன்னிரண்டு (12) பதினொன்று (11) பத்து (10) ஒன்பது (9) சாண் நீளமும், அந்த எண்களின் அங்குளிகள் விஸ்தாரமும், அதில் பத்தில் (10) ஒருபாகம் குறைவான அக்கிரத்தின் விஸ்தாரமும், ஐந்து (5) நாலரை (4½) நாலு (4) மூன்று (3) தாலம் (அடி) நிகாதமும், (புதைக்கப்படவேண்டிய பாகம்) உள்ளவைகளாக இருக்க வேண்டும். 106½

இவ்விதமாக ஸ்தம்பங்களின் உச்சம், அகலம், இவைகள் அந்தந்த பூமிக்குத் தக்கபடி கூறப்பட்டிருக்கிறது. 107

சுழுகியொழும்புநெய் வக்து வடவக்து: ||௩௮||

வக்து வக்து வக்து வக்து: க௮௮ (ஐ)வக்து |
வக்து: க௮௮வக்து: க௮௮: வக்து: ||

வக்து: க௮௮வக்து: க௮௮: வக்து: ||
வக்து: க௮௮வக்து: க௮௮: வக்து: ||

வக்து: க௮௮வக்து: க௮௮: வக்து: ||
வக்து: க௮௮வக்து: க௮௮: வக்து: ||

வக்து: க௮௮வக்து: க௮௮: வக்து: ||
வக்து: க௮௮வக்து: க௮௮: வக்து: ||

வக்து: க௮௮வக்து: க௮௮: வக்து: ||

எந்த விடத்திலும் ஜ்ஜஷால (மத்யாகாரம்) ஸ்தம்ப
மாக இருந்தால், நிகாதம் செய்யக்கூடாது. 107

அரசு, அத்தி, ப்லக்தம், (இரளி—கல்லொளி) ஆல்,
ஏழைப்பாலை, பில்வம், புரசு, வெப்பாலை, பீலு, (வக்து
காய்) நறுவிலி, வெள்ளலொத்தி, அடப்பை, பாரிஜாதை,
(பவழமல்லி) வாகை, மலையகத்தி, திந்திரிணிகம், (புளி)
மஹாதுருமம், சிலீதரம், சர்பமாரம், முள்ளிலவு, சரளம்,
புரசு, அரிமேதம், (துர்கந்தமுள்ள கருங்காலி) கடு (கடுக்
காய்மரம்) தானி, நெல்லி, வினா, கண்டகம், புத்திரஜீவி,
டுண்டுகம், காரை, புங்கை, நொச்சில், அசுவமாரம்,
இலந்தை, மகிழ், பிண்டி, பத்மகம், திலகம், பாதிரி, அகில்,
கற்பூரம் இந்த மரங்கள் யாவும், தேவயோக்கியமானவை
களாம்.

இவைகள் மனிதர்களின் வீடுகளுக்குக் கூடாதவை
களாம்.

தெவயொமதூ உலெ ஸவெ-3 லாநுஷாணாஉதய-3தா: ||

தலூக் ஸவ-3புயதெந் துலூயாக் தநராநுயெ 1
ஊஷாரம் வாணாரம் சுலூவிக்கணம் தாலுபுநுக் ||ககச||

லுதலூஷாஸெவ துலூயாக் தாலுபுநுக் ||
சுலூ-3ராலூவிக்கணம் ஸ தநுவாநுக் ||ககடு||

வனகவண-3ம் ஸுவஸு-3லிஷம் ஹாலுஷுஷாவிஷம் 1
லூவிஷம் வலுபுதெந் துலூயாக் தநராநுயெ தத: ||ககச||

சுலூயாக் தநராநுயெ வலூயாக் தநராநுயெ வலூயாக் தநராநுயெ 1
சுலூயாக் தநராநுயெ வலூயாக் தநராநுயெ தத: ||ககச||

இந்த விருஷங்களை மனிதர்களுக்கு உபயோகிக்க
லாகாது. உபயோகித்தால் அனர்த்தங்களை உண்டுபண்
னும். ஆகையால் இவைகளை சகலவிதமான முயற்சிகளும்
செய்து மனிதர்களின் வீடுகளில் உபயோகிக்காமலிருக்க
வேண்டும். 118½

ஊஷரமண், வெளுப்புமண், கருப்புமண், பசையுள்ள
செம்மண், என்று, மண் நான்குவிதமாகும். இந்த நான்கு
விதமான மண்களுள், தாம்ரபுல்லகமென்னும் நல்ல செம்
மண்ணையே கல்லுகளுக்காக கிரஹிக்கவேண்டும். 115

மணல் இல்லாமலும், கூழாங்கற்களில்லாமலும், வேரு
களில்லாமலும், எலும்புகளில்லாமலும், செல்லிகளில்லாமலும்,
ஒரேவிதமான நிறமுள்ளதும், கைக்கு மிருதுவாகவும் இருக்
கின்ற மண்ணானது- ஓடுகள் கற்களைச்செய்வதற்கு சிறந்த
மண்ணாகும். 115½

முதலில் மண்கட்டிகளை முழங்கால் மட்டம் ஜலத்தில்
நிறப்பவேண்டும். பிறகு அதை நன்கு கலந்து கால்களினால்

சுமனாஸுவிராஸித்ரா உத்யெநாஸாதுகா |
அது:வனாஷாஷா: லாதெதுஷா^௧விமுணாயதா: ||

வநாஸாய-ய-ஆ விவாஸெகதீவா உயெய்வரெவரெ |
உஷகாஸஹவ: ஸாஷா: ஸாஷா: வுநஸுதா: ||ககக||

வகவிசிஅதுஉ-ஸாஸாதீதெதுவ விவகாண: |
ஐயெ வுஷிவய யதெது ஐயாஷா^௧தது தகிவாந: |
நிராஉ-ஸாஸா: வுயெதுவா உஷகா உஷகஉ-ணி ||

துகைக்க வேண்டும். இவ்விதம் நாற்பது தடவை செய்ய வேண்டும். 116½

பிறகு, பாலுள்ளமரங்கள், அடப்பமரம், மாமரம், கடுக்காய்மரம், தானிமரம் இவைகளின் பட்டைச்சாறுகள், திரிபலாஜலம், இவைகளைவிட்டு, ஒருமாதம் வரையில் நன்கு மர்திக்கவேண்டும். 117½

பிறகு அந்த மண்ணைக்கொண்டு, நான்கு, ஐந்து, ஆறு அங்குலம் அகலமும், அதன் இருமடங்கு நீளமும், அகலத்தில் சரிபாதி, கால்பாகம் அல்லது முக்கால் பங்கு கனமுமுள்ள கற்களைச் செய்யவேண்டும். இவைகள் முறையே உத்தம மத்திமாதமக்கற்களாம்.

இவைகளை நன்கு காயவைத்து, பிறகு அந்தக் கற்கள் யாவும் ஒரே விதமாக இருக்குமபடி, அவைகளைக் காளவாயில் எறிக்கவேண்டும். 119

சமர்த்தனை சில்பியானவன், அவைகளை, ஒருமாதம், இரண்டு மாதம், மூன்று மாதம், அல்லது நான்கு மாதம் ஆறப்போட்டு, பிறகு அவைகளை எடுத்து, சாவதானமாக, அவைகளை ஜலத்திற்குள் போட்டு, பின்பு அவைகளை ஜலத்திலிருந்து எடுத்து, அவைகளில் ஈரமில்லாமல் ஜலம் நன்கு சுண்டிய பிறகு, அவைகளை இஷ்டமான காரியங்களில் உபயோகிக்கவேண்டும். 120

வனவம் உஞ்செஷ்குபரிநூஹிதா மதஹிசுபா

குவஃணு வஸுஹிஹிதா ஹி வராஸுஜுஸெஷ் |

யஹிநிதம் ஸ்வவரவஸு வஸிஷ்டாஜெஷ்:

உவ்யம் விநஷ்டவநவபுஹவம் விவஸெஷ் || ௧௨௧ ||

ஸம்ஹாயாஃ தாரகாகாநஹேஷம்

ஸாநும்காரம் ஹுஷணம் அ குஸெண |

யுக்தா யுக்தம் ஸம்வதாஜாஸுஷம் தக்

வெபுராகம் நநுணாம் தெதிநூநாம் வ்யெஹ || ௧௨௨ ||

உதி உயஸ்தெ வஸுஸாஸெஷ் வாடிவ ஜாணஜுஷ்வாமிமுஹொ
நாஃ வஹடிஸொய்யாய: ||

இவ்விதமாக, மரங்கள், சிலைகள், கற்கள், இவைகளை முறையுடன் எடுத்து, அவைகளினால் கல்பிக்கப்படுகின்ற வாஸ்துக்கள் சிறந்தவைகளாகவும். சகல சமிருத்தியையு மளிக்கக்கூடியவைகளாகவுமிருக்கும்.

வேறு வாஸ்துக்களுக்கு உபயோகித்து மிஞ்சியதும், சீரழிந்து வீணாகப் போன வீடுகளிலிருந்து கிடைத்தவை களுமான கற்கள் முதலியவைகளினால் நிர்மாணிக்கப் படுகின்ற வாஸ்துவானது, ஆபத்துக்களையளிக்குமென்று, ஆதி காலத்திய பெரியோர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். 121

தேவாலயங்கள், மனிதர்களின் கிருஹங்கள், இவை களில் வைக்கக்கூடிய தூண்களின் நீளம், அகலம், உருவம், அவைகளில் செய்யக்கூடிய அலங்காரங்கள், இவைகள் முறையுடன் அழகாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகளை யுத்தியுடன் கல்பித்துக்கொண்டால், அது ஸகலவிதமான ஸம்பத்துக்களுக்கும் காரணமாகும். 122

திரவிய பரிகிரஹமென்னும் பதினைந்தாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

சுய ஷோபஸோய்யாய: ||

உதராதிவருதொணம் ப்ருஸாராவயவம் சூராகி |

வசுஷி ஸங்கிவதி ஸவெஷோம் ஹிஷோணாய

யொமதிசு || ௧ ||

உதரம் திரியம் வாடிவிஸாரம் தகிஸரோடியடி |

திரிவாஷோடியப்யெஷாஹம் விஸாரம் வாடிதஸூடி || ௨ ||

ஷுஷோதரம் பத்ருஸம் ரூவொதரலிதி திரியா |

திரிவாடிம் வா திரிஹாமொதரப்ய-ஹம் வா கண-ஹிம-ஹி ||

ஹிஸிகம் வய-ஹிம-ஹம் அ தாதிவத-ஹிம-ஹி |

ஸவ-ஹிம-ஹம் ஹிவ-ஹி வ-ஹிம-ஹம் திரிவொதர || ௩ ||

பதினாறுவது அத்தியாயம்

ஸகலவிதமான வாஸ்துக்களுக்கும் உபயோகமாக, உத்தரம் முதல் விருதி வரையில், பிரஸ்தாராவயவங்களை, முறையே ஸங்கிரஹமாகக் கூறுகிறேன். 1

உத்தரமானது, பாதத்தின் விஸ்தாரம் அவ்வளவு உயரமுள்ளது, பாதத்தில் முக்கால் பங்கு உயரம் பாதத்தின் விஸ்தாரமுள்ளது, நடுத்தரமான உயரம் பாத விஸ்தாரம் உளது, என்று முன்று விதமாகும். 2

ஷண்டோத்தரம், பத்திரபந்தம், ரூபோத்தரம், என்று முன்றுவிதமாகும். 2½

உத்தரங்களின் கர்ணநிர்கமமானது, முக்கால்பங்கு, முன்றில் இரண்டு பங்கு, அல்லது அரைப்பங்கு இருக்க வேண்டும். 3

ஓவ்வொரு உத்தரத்தின் நிவேசனமும், ஸ்வஸ்திகா காரம், வர்தமானாகாரம், நந்தியாவர்த்ததைப் போன்ற

சூரமாமெகம் அதும-சாமம் வாஜதம் திம-சொஹ்மே |
அதுமாமம் ஸவண-சாமம் தத-ஸ்யே-சு ஸுஷிஸ்யஸ்த |

துமாமெஹ்மெத வா சுய-சாஸு வ்யயமா வாஜதொவரி |
ஹ்மாம-சுவிவாமம் ஸாம-சு தீவம் வட்ட-ஸம்ஸுஜக்ய |

ஸநாயிகஸ்யஸ்தாது வாஜதாசு ஸுநித-செ |
ஸுமாமம் யொஸ்திவொவெதா தத-ஸ்யே-சு து வ்யாஸிகா ||

ஹ்மவ்யாஸஸொஸூ வா சூ அதும-சாமதீவ கா |
கும்ஸுஸ்யிதாமம் அ ஹ்மஸுஸுஸுஸுஸுஸு ||அ||

ஆகாரம், அல்லது ஸர்வதோபத்ரத்தைப் போன்ற ஆகார முடையதாக இருக்கவேண்டும். 4

வாஜனமானது, முன்றில் ஒரு பங்கு, அல்லது கால் பங்கு, கர்ண நிர்கமத்தில் சென்றிருக்கவேண்டும். அதன் உச்சியிலிருக்கும் முஷ்டிபந்தனமானது, சதுரச்ரமாகவும், நுணியில் இலயுடையதாகவும் இருக்கவேண்டும். 5

அந்த முஷ்டி பத்தனத்தை துலாச்சேதம் செய்து கல்பிப்பதுமாகும்.

வாஜனத்தின் மேல்பாகத்தில், ஸ்தம்ப விஸ்தாரத்தில் அரைப் பங்கு தீவ்ரமும், கால்பங்கு பட்டமும் தாமரை மலருமிருக்கவேண்டும். அதன் அடிப்பக்கத்தில் முகை இருக்கவேண்டும். அது வாஜனத்திலிருந்து ஸ்தம்பத்தில் சொருக்கக்கூடியதாக இருக்கவேண்டும். எனவே, வாஜனமானது, மேல்பக்கம் கீழ்பக்கம் இரண்டு பக்கங்களிலும் குடுமியுடையதாகும். 7

அதற்குமேலே ப்ரமாலிகையாம். அது, ஸ்தம்பத்தின் அகலத்திற்கு ஸமமான உயரமுள்ளதாகவும் முன்றில் ஒரு பாகம், அல்லது நான்கில் ஒருபாகம் நீப்ரமுள்ளதாக

டினிகா ஸ்ரீநிவாஸா தத்யு-2 டினிகா ஸ்வெஸ்!

உருமாய-விவரு வாய-திவா நிவாய-திவா ||

உஷிஸ்கஸலாகார உதாரணா யயா தயா ।

யமெஷஷிவியுயொதும்மம் ததும்மஸஜவெஸதழ் ||யி||

வாய் வந்ததெய்து மொவாநம் வா ததெய்து!

உவ்விஸுலுலிஸுரொலு வபிகாகெதவணாஂஸுஜா ||௧௧||

உரிசுவாமி-3 தாவரம் ஷா து டிஸ்ட்ரிக்ட் கொவாரிவழிகா .

இருக்கவேண்டும். அதன் உச்சியில் யானையின் மண்டையைப் போன்ற கும்பம் மண்டி இவைகளுக்கேவண்டும். 81

அதற்கு மேலே, ஸமமாகப் பொருத்தப்பட்ட தண்டியம் இருக்கவேண்டும். அந்தத் தண்டியமானது ஸ்தம்பத்தில் அரைப்பங்கு? விஸ்தாரமுள்ளதாகவும், அதில் அரைப்பங்கு நீளமுள்ளதாகவும், அதில் அரைப்பங்கு நிஷ்கிரமமுள்ளதாகவும் இருக்கவேண்டும். அது வாஜனத்திலுள்ள முஷ்டிபந்தனத்தைச் சொறுகக்கூடிய தான சதுர்ச்சமுடையதாக (சதுர்ச்சமான துவாரமுடையதாக): இருக்கவேண்டும்.

அல்லது தண்டியமானது விறும்பும் அளவு அகலம்
உயரமுள்ளதாகவும், அதே உயரமுள்ள வேசனமுடைய
தாகவும் இருப்பதாகும்.

அந்த தண்டியுத்திற்கு மேலே வலயம் இருக்க வேண்டும். அல்லது கோபானம் இருக்கவேண்டும். அதற்கு மேலே முஷ்டிபந்தனத்தின் விஸ்தாரமும் உயரமு முள்ள பட்டிகையும் சேஷபனம்புஜமும் இருக்கவேண்டும்.

தண்டிக்கையின் மேலேயுள்ள பட்டினகயானது.

தஸ்யோம் அஸ்யா து தநாநம் மொவாநந

அரவ-3யெஹுய: ||௧௨||

உத்ராணாவனும்பம் வா யயூய-௩ யயூர-௩ |

வாஜநொயெ-3 துநொயெ-3 வா மொவாநம் யொஜயெசி
ஸுய: ||௧௩||

துநாநாஸம் மொவாநாநாநம் ஸுஸீயதெ |

மொவாநஜணிகொயெ-3 அசு வாஜநாணாவனும்பம் || ௧௪ ||

ஜணாய-3விவூ-௩ ஸூய-3 தீவூ-௩ மொவாநஜெயூ-3த: |

கும்பம் ஸாநாநம் சுய-3சு வறுயஜிஜுஜெநொ ||௧௫||

அதிலிருந்து செதுக்கி வைக்கப்பட்டு மிஞ்சியதாக இருக்க வேண்டும்.

அதில் அதே அளவு சோதித்து கோபானத்தை வைக்க வேண்டும். 12

அந்த தண்டியமானது உத்திரத்தினுள் பிடியுள்ளதாக வாவது (சொருகப்பட்டாவது) அல்லது விருப்பம்போல் கல்மிக்கப்பட்டாவது இருப்பதாகும்.

கோபானத்தை (குறுக்கு வட்டத்தை) வாஜனத்தின் உச்சியிலாவது, துலாத்தின் உச்சியிலாவது (பொருத்தி) வைக்கவேண்டும். 13

கோபானத்தின் மத்தியபாகமானது (இடைவெளியானது) * துலாத்தின் இடைவெளிக்கு ஸமமாக இருக்க வேண்டும் என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 13½

கோபான தண்டத்திற்குமேலே வாஜனந்தமாக அவலம்பனம் (தாங்கல்) இருந்தால், அது கோபானத்திற்கு

* துலாம் என்பது குறுக்கு வட்டத்தைச் சொறுகி வைப்பதற்காக உத்தரத்தின் மத்தியில் வைக்கப்படும் இரண்டு குத்துக்கால்களை குறிப்பதாம்.

உணிகாவாஜநாணலும் காயவாடி யயாஸகடி !

வாடிவினா ராஜய-பாய-நிஷக்ரூணம் ஸாம வடிகடி || ௧௬ ||

வாடிநாணலும் மாடிதம் மறுகெ: ஸாரதாருமெ: !

சுஷாஸஸஹமும் அஹமறுகா மாடிதமய-த: || ௧௭ ||

மொவாதவெஜாவரிஷாது மாடியெஹுஹமறுகெ: !

கவொதவாறுகொசுலெயநிஷக்ரூணம் விதிடிணகடி ||

வனகஹலும் விஹலும் வா சுஷுஷு உஹதி உஹிரெ !

மேலே, தண்டத்தின் அரைப்பங்கு விஸ்தாரமும், அதில் அரைப்பங்கு தீவ்ரமும் (ஒதுக்கம்) உள்ளதாகவுமிருக்க வேண்டும். அதில் வலயத்தின் (வளை) யின் துவாரத்தில், ஸமமாக இருக்கும்படி, கம்பத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். தண்டிகையின் வாஜனத்திற்குள்ளிருக்கின்ற காயபாதமானது, அதற்குறிய அம்சத்திலிருக்கவேண்டும்.

பாதத்தின் விஸ்தாரமானது கால்பங்கு நிஷ்கிரந்தமாகவும், (கால்பங்கு வெளியில் நீண்டிருப்பதாகவும் அதன் அக்ரபாகத்தில் பட்டிகையுடையதாகவுமிருக்கவேண்டும்.

பாதங்களின் மத்திய பாகமானது பலகைகள் அல்லது ஸாரமுள்ள மரங்களினாலே மூடப்படவேண்டும்.

மேலே மூடப்படும் பலகையானது எட்டு அங்குலம் விஸ்தாரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். 17

கோபானஸிக்கு மேலே (விட்டத்திற்கு மேலே) லோஹங்களினாலே செய்யப்பட்ட ஓடுகளினாலே மூடவேண்டும். 17½

கபோதபாஸ்கையின் (உத்தரத்திற்கு மேலேயுள்ள விட்டத்தின்) நிஷ்கிரந்தமானது (உயரமானது) இரண்டு

யயாஸொஹம் யயாவித்ரம் கவொதெ கண-3வாநிகா ||கக||

தயா லயதஸூதா வாவி ஸளயெ ஸெறெ ஸோஹிதா I

வியெயா வாஜநஸெஜாஸெ-3 ஹுதஹம்ஸாஜிகாவநி: ||

ஃணோஹாவா த்ரி வரஃஜாஹா வாஜநம் வுலவ-3வசு ஹவெசு I

கவொதாஹம்ஸநம் தசுஸஜாசு ஃணாய-3ம் வாய ஃணாக் ||

ஸய்ய-3ாஜித்ரி ஃணாஹம் கவொதொஹிநிம-3தடி I

வஸஹகம் வா நிஃர வா வியெயா வாஜநொவாநி ||உஉ||

தண்டம், மூன்று தண்டம், ஒரு முழம், அல்லது இரண்டு முழமிருக்கவேண்டும். இது சிறிய பெரிய வீடுகளுக்குக் கூறப்பட்டதாகும்.

கபோத கர்ணபாலிகையாயானது சோபாகரமாகவும், ஆச்சரியகரமாகவும் இருக்கவேண்டும். 19

சிலாமயமான ஸௌதத்தில் (மாளிகையில்) கல்பிக்கப்படும் கபோதபாலிகையானது, மத்தியத்திலிருக்கும்படி கல்பிக்கப்படவேண்டும்.

அதன் வாஜனத்திற்கு மேலே பூதங்கள், ஹம்ஸம் முதலியவைகளை வரிசையாகக் கல்பிக்கவேண்டும்.

அந்த வாஜனமானது ஒரு தண்டம், அல்லது முக்கால் தண்டம் உயரத்தில் இருக்கவேண்டும். அது முன்பு கூறப் பட்டிருப்பதைப்போலவே இருக்கவேண்டும். 20

அது கபோதத்திற்கு ஆலம்பனமாக இருக்க வேண்டும். 20½

அந்த கபோதத்தின் உச்சவிநிர்கதமானது (கபோதம் நீண்டிருக்கும் உயரமானது) அரைதண்டம், ஒரு தண்டம், இவ்விதமாக ஒண்ணரை தண்டம் முதல் மூன்று தண்டம் வரையிலிருப்பதாகும். 21½

திவாபொது, கடிமய-ஓ ஸோக் கவொதொது, து
வடுவ-வக !

ணவம் ஸோக் டிபுகனூ ஓ தக ஸிறுயெஷகராத்ருகெ !

யயா வு யொமம் லெய்ய-ஓ து தயா யொஜ்
விவகூநெணை !

கவொதொது, திவாமம் வா வாடிம் வா கூதுடி
நிஷ்கூதி : || உச ||

கவொதொ நாலிகா கூதுடி நீவெய்யெ-ஓஷித
கணி-கா !

ஸவாடிணாவாய்ய-ஓ டிபுணம் விவகூதா லூதிதா ||

வாஜனத்திற்கு மேலே வஸந்தகம் அல்லது
நித்திரையைக் கல்பிக்கவேண்டும். 22

அது வாஜனத்திற்கு மேலே வாஜனத்தின் உயரத்தில்
முக்கால் பங்கு உயரமுடையதாகக் கல்பிக்கப்படவேண்டும்.
கபோதத்தின் உயரமானது முன்பு கூறப்பட்டதைப்
போலவே இருக்கவேண்டும்.

இவ்விதமாக அதை சிலையினாலே மட்டிலுமாவது இஷ்ட
கைகளினாலே மட்டிலுமாவது உறுதியாக இருக்கும்படி
கல்பிக்கவேண்டும். 23

ஸமர்தனாக இருப்பவன், எவ்விதமாகக் கல்பித்தால்
அது உறுதியுடனிருக்குமோ அவ்விதமாகக் கல்பிக்க
வேண்டும்

அதன் கூதுத்திர நிற்கதியானது (வால்வீச்சானது)
கபோதோச்சத்தில் முன்றில் ஒருபாகம், நான்கில் ஒரு
பாகமிருக்கவேண்டும். 24

கயோதத்தின் நாளிகா கூதுத்திரத்தில் (கபோதத்தின்
இறுதியில் நீண்டிருக்குமிடத்தில்) நீப்ரத்தின் உச்சியில்

லிஹ்னொத்ரஸிவாநிஹம் வடிகாநஸ்தி வடிகா |
 வியெயா ஸ்திகா கததா நாலிகொயெ-3 து நாலிகா ||

குகூதிராநம் யயாராநம் யயாரொஹநஸெவ வா |
 ப்ருசிவாஜநகஸெதாஸெ-3 நெஷ்தெத நாலிகொய்ய ||

சூயிஹம் வாடிவாஷொஹம் வாடிசு வாடிவிதிம-3த ||
 தஸாடிணரிதம் கொயெ-3 நிஷ்ஃசூணா வெஸநகிய ||

சூவடாமுஹி வாஷொஹம் வாடி வாடிணரெ ஸ்தித ||

இருக்கும் கர்ணிகையானது ஒண்ணேகால் தண்டம்,
 ஒண்ணரை தண்டம், அல்லது இரண்டு தண்டம் விஸ்தார
 முள்ளதாக இருக்கவேண்டும். 25

பட்டிகையின் இறுதியிலுள்ள பட்டிகையானது,
 எரிமஹத்தின் காதுகள், சிகை, (தலையிர்) இவைகளைப்
 போலிருக்கவேண்டும்.

அதன் நாளிகையின்மேலே, ஸ்வஸ்திகாரமான
 நாளிகையைக் கல்பிக்கவேண்டும். 26

அதன் குஷியின் (மத்திய பாகத்தின்) அளவானது,
 அதன் அளவுக்கேற்றபடி அழகாக இருக்கவேண்டும். 26½

பிரதிவாஜனத்திற்குமேலே நாளிகை உயர்ந்திருப்பது
 விரும்பத்தக்கதல்ல. அதன் ஆவிங்கனமானது பாதத்தில்
 கால்பங்கு உயரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். அதன்
 விநிர்கதமானது கால் பங்கில் கால்பங்கு இருக்கவேண்டும்.
 (விநிர்கதம்-வெளிப்பக்கத்தில் ஒதுக்கம்) அதன் உச்சியில்
 நிஷ்கிரந்தாவேசன கிருயையானது, அதற்கு உள்ளடங்கிய
 தாக இருக்கவேண்டும். (நிஷ்கிரந்தாவேசன கிரியை—
 (வெளியில் நீண்டிருக்கும் கூறில் பொறுத்தமாகச் சொறுகி
 வைப்பது) 28

உணர் திருவாழைய-ஓ வா ப்ரு(வ்ரு)தழுகுலையம்
ததூய-ஓத: || உக ||

வொலுதி வாழநிலைத் தாணா ப்ரு திரயெ-ஓத வா தயா !
உணர்: ஸ வாழலாயெ-ஓத வா ப்ரு திவகும் திநிம-ஓத: || உக ||

தரவதூய-ஓத திவகும்: ப்ருமுகுலையிதா ஸ்ரீதா !
ஸவலாயெ வா ஸலிம்மொ வா திவ் வா ஸலாகு வுதெ:
கூதி: || உக ||

ததூய-ஓத துல-ஓத வாஜகம் திம-ஓதோத: ||

பாதத்தில், பாதாந்தரத்திலிருக்கின்ற த்ரிபட்டமானது
பாதத்தில் கால்பங்கு உயரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும்.

அதன் மேலேயுள்ள பிரத (விருத்) யுத்ஸேதமானது
(விருதி-வட்டம், உத்ஸேதம்-உயரம்) ஒரு தண்டம்,
முக்கால் தண்டம், அல்லது அரை தண்டமிருக்கவேண்டும்.

பிரதியானது அதன் உயரத்தில் முக்கால் பங்கு
அல்லது அரைப்பங்கு நிஷ்கிராந்தத்தையுடையதாக இருக்க
வேண்டும்.

அவ்விதமே தண்டமானது ஒவ்வொரு முகத்திலும்,
கால் பங்கு, அல்லது அரைப்பங்கு, விநிர்கமமுடையதாக
இருக்கவேண்டும். (வெளியில் நீண்டிருக்கவேண்டும்.) 30

அதன் ஊர்துவகதியானது அதே அளவு இருக்க
வேண்டும். (விருதி உயரச்சென்றிருப்பது தண்ட
விநிர்கமத்தின் அளவே இருக்கவேண்டும்.) 30

விருதியின் செய்கையானது (அலங்காரமானது)
வியாளத்துடன் கூடியதாகவோ, எரிமஹத்துடன் கூடிய
தாகவோ, நேராகவோ இருக்கவேண்டும். 31

வாஜனத்தின் நிர்கமத்தின் உயரமானது அதன்

ஸகரம் வித்ருவணம் நாமவகூதித் திருவா || ௩௨ ||

நாமவகூம் நாமவணம் ஸஸ்தாகூதி மிர: கியடி |

தெத்திரூநாம் விஜாதீநாம் ஹவெகி ஸகரம் வுதி: || ௩௩ ||

வதூரணம் து வணாமும் உகரம் வித்ருவணகடி |

நுவாணாம் வணிராம் ஸாதிஜநநாடய-உமதி கடி || ௩௪ ||

ஹவிரூவம் ஹவெநுணம் வுதஜம் வித்ருவணகடி |

க(உ)கரம் கக-உடம் ஸாஸ்தாகூதிவெவெகிஹதாடி || ௩௫ ||

உயரத்தில் மூன்றில் ஒரு பங்கு அல்லது நான்கில் ஒரு பங்கு இருக்கவேண்டும்.

அது, மகரத்துடன் கூடியது, சித்திரகண்டம், நாக வக்திரம் என்று மூன்றுவிதமாகும். 32

நாகவக்திரம் என்பது, ஸர்பத்தின் படத்தைப்போன்றதாகும். ஸ்வஸ்திகத்தைப்போன்ற சிரஸ்கிரியையையுடையதாகும்.

தேவர்களுக்கும், பிராஹ்மணர்களுக்கும், விருதியானது, மகரத்துடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். 33

ஷுத்திரியர்களுக்கும், வைசியர்களுக்கும், கண்டாக்ரமானது, சதுரசீரமாகவும், மகர வடிவமாகவும், அல்லது சித்திரகண்டமாகவும் இருக்கவேண்டும்.

குத்திரர்களுக்கு அர்த சந்திர வடிவமாக இருக்கவேண்டும். 34

பிரதி (விருதி) யின் அக்ரமானது, யாஜை வடிவமாகவும், அதன் மண்டையின் வடிவமாகவும், சித்திரத்தைப் போலவும் இருக்கவேண்டும்.

ககர (மகர) பந்தம், கர்கடபந்தம், இதுபோன்ற மற்றவைகளை ஊஹித்துக்கொள்ளுவதுமாகும். 35

தூய விவராரதாரொலா ஐயனீ ஸ்ரீகிருஷ்ணாவரி ।
 சுய-பிணைந தகராஜா ஐயனீஸ்ய-பிணைந-ம-கரு ॥

தத்யெ-ஃ மனுகாவாடிவாடிஷ்டா மதீவகா: ।
 உஷ்டகா அனண-ஃஸம்வாத ப்ருஸநஸம்ஹிஸநா ॥

சுராமூலி⁸மூலாஸக⁸மூலிகணக⁸வாநு ।
உதரம் வாஜநம் வெவ⁸தகீவா⁸ஸ-போ⁸நம⁸தம் ஹவெசீ ||சஉ||

தூய்மையானதுயாதா ஹி ஐயனீ திய-மாமதா !

வைக்கப்பட்டு பிரவேசானுகதமாக(பொருத்தமாக) அழகாக இருக்கவேண்டும். 39

துலாத்திற்கு மேலே துலாத்தின் விஸ்தாரத்தின் அகலமும் உயரமுமுள்ளதாக ஜயந்தியை கல்பிக்கவேண்டும்.

ஜயந்திக்குமேலே அரை தண்டம் உயரமுள்ளதாக அனுமாரகம் (இடைவெளி) இருக்கவேண்டும். 40

அதற்கு மேலேயுள்ள பலகைகள் ஜயந்தியின் விஸ்தாரத்தில் கால் பங்கு, அரைக்கால் பங்கு, ஆறில் ஒரு தீவிரமுள்ளதாக (நீபிரமுள்ளதாக நீபிரம்—மத்தியமானம்) இருக்கவேண்டும். 40½

கற்பொடிகளின் ஸங்காதமான பிரஸ்தரஸ்தம்பத்தின் விஸ்தாரமானது, கராளமுத்தி (கருப்புப்பயறு) காராமணி இவைகளின் கல்கத்தினாலே பசையுள்ள காரியமுடையதாக (பூசப்பட்டு) இருக்கவேண்டும். 41½

உத்தரமும் வாஜனமும் அதன் பக்கத்தை ஒட்டி இருக்க வேண்டும்.

துலா துவாரத்தை அனுஸரித்துச் செல்லுகின்ற
ஜயந்தியானது. குறுக்கே வந்திருக்கவேண்டும். 42½

சுதூராம-ஃ ததிலு-ஃ து அரவநாதுமதம் ஸுமடி ||

அரதிய-ஃதூ வாய துநா ஷெவநுபெஸயொ: |

தி-ஃ னா விரி-ஃ னா ஸதாஅனீகதுநானாடி ||சச||

அ-ஃ னா வாய-ஃய-ஃ ஐயனாநாலிஷதெ |

ஃ னானாநாநாம-ஃ தி-ஃ னா ஸதாஅ-ஃ ததிலு-ஃத: ||சரு||

சய அ-ஃ வி-ஃ து-ஃ மா வியெயா வு-ஃ னா-ஃயா |

சு-ஃ னா-ஃ னா-ஃ து துநாஅ-ஃ ய-ஃ ஷெ-ஃ தயா

அ-ஃ ||சக||

தேவாலயம் அரச கிருஹங்களில் துலையானது
ஜயந்திக்கு மேலே மார்கத்தையனுளரித்து துவாரத்தை
யொட்டியிருப்பது சுபகரமாகும். 43

அல்லது துவாரத்திற்குக் குறுக்கே செல்லுகின்றதாக
இருப்பதுமாகும். 43½

வலீகம் துலாம், இவைகளின் இடைவெளியானது
மூன்று தண்டம், அல்லது இரண்டு தண்டம் இருக்க
வேண்டும். 44

ஜயந்தியின் மத்திய விஸ்தாரமானது இரண்டு
தண்டம், இரண்டரை தண்டம் அல்லது ஒண்ணரை
தண்டம் இருக்கவேண்டுமென்று விரும்பப்படுகிறது. 44½

ஜயந்திக்கு மேலேயுள்ள அனுமார்கமானது, சித்திர
மில்லாமலிருக்கவேண்டும். 45

கருங்கற்களின் கிரியையானது, சித்திரங்களினாலே
விசித்திரமாக இருக்கும்படி கல்பிக்கப்படவேண்டும்.

சுத்திர கிரஹங்களில், துலாதிகளை, எவ்விதமாக
வைத்தால் உறுதியாக இருக்குமோ, அவ்விதமே செய்ய
வேண்டும். 46

விரூவம் வா ஸரூவம் வா ஸவ-ஹம் வுபொஜயெகி |
 தூறா ஓ வெஜாவரிஷாதூ மறகாஹாஹம் தூ வா ||
 உஷகாவினி-ஹாதவஜா ஸெஷம் வுவிவ-ஹாஹம் ||

வஹ் கதூஷகா மவிகமும் ஹி உஸூரிசுகொஹாஹ்
 உஷகாஹம் உதஹயோ(ஹா)தூவிவாய-ஹம் வா |
 யாவகி ஸமும் விவூஹூஹாஹம் ஸஹி
 தாவஹிஹயஹம் நா விவிநா விவிஹிஹை: ||சஅ||

உயாவததூஹிஹம் உஹயஹிஹம் 21 21-ஹ
 கதூவிஹமும் 21 ஹெஹ மும் நாஹிஹை |
 ஹ உஸூஹஹஹை: விவி-ஹம் ஹூஹிஹை-ஹம்
 ஹதஹ கதூஹிஹை ஹெஹமும் ஹக-ஹஹம் ||சக||

சகல அங்கங்களையும், ஒரே விதமாகவோ மாறுபாடு
 உடையதாகவோ உபயோகிப்பதாகும். 46½

துலா திரவியத்திற்குமேலே, பலகைகளால் மறைப்ப
 தாகும். அல்லது செங்கற்களினாலே மறைப்பதுமாகும்.
 மற்றவைகளை முன்பு கூறியிருப்பதைப் போலவே செய்ய
 வேண்டும். 47

மஞ்சத்தின் உயரமானது, மஸூரிகையின் உயரத்தில்,
 பத்தில் ஒருபங்கு, அல்லது எட்டில் ஒருபங்கு குறைவாக
 இருக்கவேண்டுமென்று அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.
 அல்லது தலிபத்தில் அரைபாகம் இருப்பதுமாகும். முறை
 யறிந்தவர்கள், மஸூரிகையானது, பலமாகவும், விஸ்தார
 மாகவும், அழகாகவும் இருக்குமோ அவ்விதமாக முறை
 யுடன் கல்பிக்கவேண்டும். (தலிபம்-தூண்) 48

தேன் 1, நெய் 2, தயிர் 3, பால் 4, மாஷ்யூஷம் 5,
 (உளுத்தங்கஞ்சி) சர்மம் 6, மரப்பட்டை அல்லது தோல் 7,
 வாழைப்பழம் 8, வெல்லம் 9, தேங்காய் 10 இவைகளை

ஹஸஸஹதுயாழிகாநு நரமதஹெ யுஜூதாடியுமஹ
யயா

யுமாயுமகஸஹவ்யா ஸுரமதஹெ யுஜூத
ஹஸஸாழிகாநு !

உயேய அரஹநிநிதம் ஸுரஹஹீஷெவகநிதீராயயெ
ஸெஷாணாஹவயேயெவ விஹிதம் தகஸஹவதாராஸுதீ ||

வுதெருவரி வெழி; ஸுதாசு ஸாப-3 அகூ ஜஹி-
ணோடியடி !

அளஷ்டு அகாரி காவாநி வாடிவாடிவநாநி அ ||ருக||

தொடர்ச்சியான பாகங்களினாலே முன்றயே விருத்திசெய்து
கிடைத்த குர்ணமானது நூறு பங்குகளுள்ளதாக இருக்க
வேண்டும். இதற்கு இருமடங்கு சர்கரையைச் சேர்க்க
வேண்டும். *

மனிதர்களின் கிரஹங்களில் ஹஸ்தம், ஸ்தம்பம்,
துலாம் முதலியவைகளை ஒத்தைப்படையாகக் கல்பிக்க
வேண்டும். தேவாலயங்களில் ஹஸ்தாதிகளை ஒத்தைப்
படையாகவும் இரட்டைப்படையாகவும் கல்பிப்பதாம்.
தேவாலயங்கள், பிராம்ஹண கிரஹங்கள், ராஜகிரஹங்
களில் மத்தியில் துவாரமிருப்பது நிந்திக்கப்படவில்லை.
மற்றவர்களுக்கு துவாரமானது உபமத்தியமாகவே இருக்க
வேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுவே ஸகல
ஸம்பத்துக்களுக்கும் இருப்பிடமாகும். 50

பிரதிக்குமேலே வேதி இருக்கவேண்டும். அந்த வேதி
யானது, பாதத்தைப்போல், இரண்டு அல்லது முன்று
பங்கு உயரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும்.

வேதிகைகளில், இரண்டு, ஆறு அல்லது நான்கு

* இது மஸூரிகை முகப்பு அவைகளில் கல்பிக்கப்படும்
சித்திரங்கள் முதலியவைகளைக் கல்பிப்பதற்காகக் கூறப்
பட்டதாம்.

வடிசெவனுவது, விதிவீரமா வெழிகா உதா :
கவையலாசி யுயொஜா ஹி ஹ்ஹாஹ்ஹெது வ
யுதித: ||௫௨||

ஹய-பாய: கவவகி வடிவபிகம் அரமுஸகதடி |
வெழிகொவரி யொஜாதி ஜானுகாதி விஅகூநெணை: ||௫௩||

ததிதூவிதிதூவிபியதூ து அதுஉ-ஹ்ஹாஹ்ஹிபுதடி |
விதிதூவிதிதூவிபியதூ து அதுஉ-ஹ்ஹாஹ்ஹிபுதடி || ௫௪ ||

லாய-பாய: கவவகி வடிவபிகம் அரமுஸகதடி |

கம்பங்களிருக்கவேண்டும். பாதத்தின் அளவில், நான்கில் ஒரு பங்கு கனமுள்ளவைகளாகவும் இருக்கவேண்டும். 51

வேதிகைகள், பத்மம், சைவலம், (பாசிக்கொத்து) இலை முதலிய சித்திரங்களினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். 51½

கம்பத்திற்குக் கீழே ஸ்தம்பங்களை பிரயோகிக்க வேண்டும். அவ்விடத்திலேயே, யுக்தியுடன், ஊர்துவ கம்பம்; அதக் கம்பத்தைப் போல, பட்டிகம், அக்கிர பந்தனம், இவைகளைக் கல்பிக்கவேண்டும். 52½

ஸமர்தனாக இருப்பவன், வேதிகைக்குமேலே, ஜாலகங் களை (ஜன்னல்களை) வைக்கவேண்டும். 53

ஜன்னல்களை சுவற்றிலுள்ள தூணின் மத்தியத்தை விலக்கிவிட்டு, கல்பிக்கவேண்டும். அது, நான்கு தண்டம் வரையில் விஸ்தாரமுள்ளதாக இருப்பதாகும்.

அந்த ஜன்னல்கள் இரண்டு தண்டம் முதல் விஸ்தார முடையதாகவும், அதைப்போல் இரண்டு பங்கு உயரமுள்ள தாகவும் இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 54

யுமாயுமாஹிவி: காவெ: யுதம் துமெ அ
வெவாறெ ||ரு||

மலாகும் கௌராசும் அ நடிவாத-புதுகியு
வாஷ்வணம் ஸகண-ம் அ யொஜிதவதம் யபொவிதம் ||ரு||

தீவ-புறம் கண-கூழிதும் தவ்வாசுவிதி ஸுதம்
யுமாபுறம் கண-கூழிதும் கௌராசுவிதி ஸுதம் ||ரு||

வணஸூதமுயலிதும் வுடிசுவிணவஸாகி சுதம்
நடிவாத-புதுகிவஸாகி நடிவாத-விதி ஸுதம் ||ரு||

அவைகளின் உயரமானது, ஒண்ணரை, அல்லது ஒண்ணேகால் பங்கு குறைவாக இருப்பதுமாகும். இந்த அளவில், மத்தியிலுள்ள பாதத்தின் துவாரத்தை ஒதுக்கிவிட வேண்டும்.

இரட்டைப்படை அல்லது ஒத்தைப்படையான கால்கள், கம்பங்கள், இவைகள் அதன் உயரம், அகலங்களில் கல்பிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். 55

ஜாலகங்கள், கவாசும், குஞ்சராசும், நீதியாவர்தம், ருஜுக்கிரியம், புஷ்ப கண்டம், ஸகர்ணம் என்று பலவிதமாகும். இவைகளை உசிதம்போல் கல்பிக்கவேண்டும். 56

கர்ணக துவாரமானது தீர்காச்ரமாக இருந்தால் அதற்கு கவாசும் என்று பெயர்.

கர்ணக துவாரமானது யுகமாச்ரமாக இருந்தால், அதற்கு குஞ்சராசும் என்று பெயர். 57

பஞ்ச ஸூத்திரமயமான சித்திரமானது பிரதக்ஷிண வசமாக கல்பிக்கப்பட்டிருந்தால், அது நந்தியா வர்தத்தின் உருவத்தைப்போலிருப்பதால், அதற்கு ந்தியாவர்தம் என்று பெயர். 58

ஹ்ம்மதிய-ஹ்மதம் கம்வஜ்ஜுக்ஷாஸி தஹ்ஜுக்ஷியஸி |
வாஹ்வணம் ஸகண-ஹ்ம தஹ்ஜாவத-ஹ்ம தயொஹ்ஜதே ||

ஹிஹ்மபதாஸி ஸஹிஹ்மஸதே ஹ்ம்மயொஹ்ம கவாடயாக |
கவாடயாமஹ்ம வெகம் வாடதொஹ்மடநக்ஷிதே ||௧௮||

வாஹ்வமெ-ஹ்மவெஸி ஹ்மவா வமெ-ஹ்மவாதாயநஸ்திஹி: |
ஹ்மஸிகா ஜாஹ்மகம் யாஹ்ம விநதாஸாகரதிராஸு கதே ||௧௯||

ஹ்மஸிகம் வய-ஹ்மநம் ஹ்மவ-ஹ்மதொ ஹ்மஸஹ்மஸி |
ஹ்மஸொவஹ்மஸிகாஹ்ம வெஸி: யஹ்மஸி யஹ்மஸி ஹ்மஸி ||

ஜாஹ்மகம் வாஹ்மகம் கஹ்மஸெஷிகம் ஹ்மஸி யா கதே |
ஜாஹ்மகம் ஜாஹ்மகெய-ஹ்மஸிகாஹ்மஸெஷிகம் || ௨௦ ||

ஸ்தம்பத்திற்குக் குறுக்கே செல்லுகின்ற கம்பமானது, ருஜுவாக இருப்பதனாலே, அதற்கு ருஜுகிரியம், என்று பெயர்.

புஷ்பகண்டம், ஸகர்ணம், இவைகள் நந்தியாவர்தம் என்றே கூறப்படுகின்றன. 59

பித்திமத்தியிலிருந்து வெளியில், அதற்கு, கதவுடன் கூடிய ஸ்தம்பத்தைச் சேர்க்கவேண்டும்.

கவாடமானது, இரண்டு அல்லது ஒன்று, சாத்தக் கூடியதாகவும், திறக்கக்கூடியதாகவும் இருக்கவேண்டும்.

வாதாயன ஸ்திதியானது, பாதவர்கத்தில் அல்லது க்ரீவாவர்கத்திலிருக்கவேண்டும்.

வாதாயனமானது, குளிகாஜாலகம், தாமவிந்யாஸா கிருதி லக்ஷணம், ஸ்வஸ்திகம், வர்தமானம், ஸர்வதோபத்ர ஸன்னிபம், என்று பெயருடையதாகும். இவைகளை, மரம், கருங்கல், செங்கல், இவைகளினாலே யுக்தியுடன் யோஜனம் செய்யவேண்டும். 63

மாமுகம் மறந்தொடுவதும் நிதிநெய்யும்பு மெய்யுதல் !
 நிதிவாழ்ந்தருள்பூராய் வடிவெய்துவழிகழ் || ௧௪ ||

[illegible]

வநதது மனுகா கூயிற் யது யகு யமொழிடுத !
தடிவ தகு யொயிற் லுதாசு வலுவிழாவியகூடுணை : ||

வாங்குபவர்களுக்கு விலை வசூலிக்கும்
புத்தாடைகளை: ஐயோகம் அடிகுப்பதில்

ஜாலகம், பாலகம், ஐஷ்டங்குட்யம், என்று மூன்று விதமாகும்.

ஜாலங்களுடன் கூடியது ஜாலகம், எனப்படும்.

கற்களாலமைக்கப்பட்டது, ஐஷ்டககுட்யம், எனப்
படும்.

பலகையுடன் கூடியது பாலகம் எனப்படும். இது ஒவ்வொன்றும் பித்திமத்தியில் பாதமுடையதாகும். பித்தி பந்தனமானது கீழும் மேலும் பத்மத்துடன் கல்பிக்கப் பட்ட பட்டிகையையுடையதாம்.

பலகையானது பாதத்தில் கால்பங்கு ஆறில் ஒருபங்கு, கனமுடையதாக இருக்கவேண்டும். அல்லது பலகாமயமாக இருப்பது சிகாகாட்டயத்தைப்போல் எங்கும் பலகையினாலேயே அமைந்திருக்க வேண்டும். இதற்கு பலகாட்டயம் என்று பெயர்.

654

ஸமர்தனாக இருப்பவன், இவைகளில், எது எங்கு உசிதமாகத்தோன்றுகிறதோ அதை அங்கு கல்பித்துக் கொள்ளவேண்டும்.

66

நெவ மெழிதா வெழிதா தானுகாழம்

த ப்ரத்யம் ஸவத: மெழித்ய || ௧௭ ||

உதி ப்யதெ வஸுஸாஸெ வ ஸாகரணம் தநி

ஷொபசொபாயா :

இவ்விதமாக வேதிகாங்கமான பிரஸ்தரம் கூறப் பட்டுள்ளது. அதை அறிந்தவர்கள், ஜாலகத்தையும், மூன்றுவிதமான குட்யத்தையும் யுக்தியுடன் கல்மிக்க வேண்டும்.

ஜாலகத்திற்காக வேதிகையை சேதிக்கக்கூடாது. எங்கும் ஒவ்வொரு அங்கத்திலும் சேதிக்கவும் கூடாது.

பிரஸ்தரகரணம் என்னும் பதினாறுவது அத்தியாயம் முற்றும்.

சுய வலவடிசொடியாய? ||

வா ஸ்ரீமஸ்திதஸயிதஸ்வஜ்ஞாணாம் ஸாஸிராஅதெ |
 ஸாகஸிந வஸுநிதெ வெவஸ-ஹுமிஸ நிவடிதாசி ||

ஹுமிஸாசி ஹுமிஸாணாஸெஸெவஸ-ஹுமிஸாசி |
 ஸாஸிகஹுமிஸா ஹுமிஸா ஹுமிஸாஹுமிஸாஹுமிஸா ||

ஹுமிஸா தயா ஹுமிஸா ஹுமிஸா வெவஸ-ஹுமிஸாசி |
 வஸு(ம)வஸ-ஹுமிஸா ஹுமிஸாஹுமிஸாஹுமிஸா ||

அதாஹுமிஸா ஹுமிஸாஹுமிஸா ஹுமிஸாஹுமிஸாஹுமிஸா |
 ஹுமிஸா ஹுமிஸா ஹுமிஸா ஹுமிஸாஹுமிஸா ஹுமிஸாஹுமிஸா ||

பதினேழாவது அத்தியாயம்

பக்கத்தில் வைப்பது, நிறுத்தி வைப்பது, படுக்கையாக வைப்பது, என்ற முறைகளில் திரவியங்களின் ஸந்தியைக் கூறுகிறேன்.

ஒரு பதார்த்தத்தில் பல பதார்த்தங்களை இணைத்து வைப்பதனாலே, துர்லபமான நுனி மரங்களில் பலத்தை விருத்தி செய்வதனாலே, ஸந்திகார்யமானது, சிலாகிக்கத் தக்கதாக இருக்கும். இவ்விதமாகச் செய்யப்படும் ஸந்திகார்யமானது ஒரே ஜாதியான உத்தம விருஷங்களினாலே செய்யப்படவேண்டும். 2

இந்தி ஸந்தியானது, மல்லலீலம் 1, பிரம்ஹராஜம் 2, வேணுபர்வகம் 3, பூகபர்வம் 4, தேவஸந்தி 5, தண்டிகை 6 என ஆறுவிதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 3

ஸ்தபதியானவன், வீட்டிற்கு வெளியில் நான்கு பக்கங்களிலும் நின்று, வீட்டைப்பார்த்து தெற்கு வடக்குகளில்,

செய்து அ டிகுநிணை செவ யஸூயிம் சுத-ஃஹதெ !
செய்துநிஃவ-ஃ ய-ஹ்யாசு ஃவ-ஃசெய்தம் அ வ-வ-ஃவசு ||

வாசெவ்வாசெ ஸசெவ்யம் செய்து(யு)ஃவ-ஃசெய்தாவி வா !
செய்து(யு)வ்யம் விநா வாசெவ்வாசெ சுவ்யம் ஸசெ தயா ||சு||

வநதசுஸூயிம் ஸவஹி: சுய-ஃசு தசெவ்வாஹ்யாரெ
விஃ: !
ஸவதிக-ஃசெய்யஸூயாசெ ஸ்யா வ்ய-சுத அது-ஃசெயி ||

ஃவ-ஃசெய்யம் ஸசெவ்யம் வ-வ-ஃவசு வநிகுயெயசு !
சுயாராயெய நீசெதெவ சுவ்யஸூயாசெ-ஃசெய்தாடி ||அ||

கிரமமாக நீளமானதுடனும், குட்டையானதுடனும் இணைக்க வேண்டும். 4

மத்தியிலும் தக்ஷிணபாகத்திலும் இணைக்க விரும்புகின்றவன், மத்தியில் அதிதீர்கமாகவும், நடுத்தர தீர்கமாகவும், முன்போல் இணைக்கவேண்டும். 5

வாமபாகம் வலது பாகங்களில் ஸமமான திரவியம், அல்லது மத்திதீர்கத்தினாலே இணைக்கவேண்டும்.

வாம-தக்ஷ பாகங்களில் மத்திய திரவியமில்லாமல் ஸமமான திரவியத்தினாலே இணைப்பதுமாகும். 6

இவ்விதமாக ஸந்தியை வெளிப்பக்கத்தில் செய்ய வேண்டும். அவ்விதமே உள்கையில் செய்வதுமாகும் என்று கருதுகிறார்கள். 6½

ஸ்தபதியானவன், ஹிருதயஸ்தானத்தில் நின்று நான்கு பக்கங்களிலும் பார்த்து, தீர்க திரவியம், அல்ப திரவியம், ஸமதிரவியங்களை, முன்பு கூறியிருப்பதைப்போல் கல்பிக்கவேண்டும். 7½

திரவிய ஸந்தியை, ஆதாரம், ஆதேயம், என்ற நீதியுடன் ஊஹித்துக்கொள்ளவேண்டும். 8

உலகெடு உலகம் ந யுஜ்யாடிமெ அம்ம தமெவ அ ।

உலகாடி டி வஜ்யொமெத ஸாயிகை-3 ஸுவவடிடி ||க||

உலகம் உரி யயிதம் அலயூமாடி உலகெடு-3 து யொடியெகி ।

அடி வஜெகெவாயிஸூதாசு உலகெடுதலிசி ஸூதடி ||ய||

அடி உலகெடுவூ அலாயிஸூதாசு ஸூதாசுமலிதரிதடி ।

அதுலி-3: வணலிடி-3லெவ: அடி அதுலாய: குராகி ||

வெணுவவ-3லிசி வெராகுத் தெதயாநா நுணா

மடிமெ ।

வஜிஸூ ஸவலிடி-3லெவ: ஸாய: வணலிடி-3குராகி ||

மூலத்துடன் மூலத்தையும் அகிரத்துடன் அக்கிரத்தையும் (மூலம்—அடிப்பக்கம், அக்ரம்—நுணி) இணைக்கலாகாது. மூலத்துடன், அக்கிரத்தையும், அக்கிரத்துடன் மூலத்தையும் சேர்த்து இணைப்பதனால், ஸந்திகாரியமானது ஸுகத்தையளிப்பதாகும். 9

மூலத்தை கீழ் பக்கத்தில் சயிதமாகவும், அக்ரத்தை மேலேயும் இணைக்கவேண்டும்.

இரண்டு திரவியங்களைச் சேர்த்து ஒதுங்க இணைத்தால், இதற்கு, மல்லலீலை, என்று பெயர்.

மூன்று திரவியங்களைச் சேர்த்து, இரண்டு ஸந்திகள் கல்பிக்கப்பட்டால், இதற்கு பிரம்ஹராஜம் என்று பெயர்.

நான்கு அல்லது ஐந்து திரவியங்களைச் சேர்த்து முறையே, மூன்று, அல்லது, நான்கு ஸந்திகள் கல்பிக்கப்பட்டால், அதற்கு வேணுபர்வம் என்று பெயர். இது தேவாலயங்களிலும், மனுஷ்ய கிரஹங்களிலும் கல்பிக்கப்படுவதாகும்.

வரிதொ ஸஹுமிடி-ஃவெய-ஃகும் தவித்தனரெ ।
மெய்க்கணவராயகும் ஸாஹெய யுகூலா ஸஹுக்ஷ ॥

வடுவ-ஃகுவதம் வர-ஃகுவதம் ஹ-ஃகும் ஃகூலிணொத்தராகி ।
ஸாஹாநாம் ஹித்தோபரித்ய யுகூலா ஸாயாவரோஅரெகி ॥

வனவம் யுஜூதாஹிஃ ஸகாம் வய-ஃகோநவிதீரிதடி ।
சுயொ ஹிவிசியா யுகூலா ஸூதாஹிவெ-ஃகாய-ஃகதம் வ-ஃகி ॥

விவரிதெ விவதெத்ய ஸூதாஹி ஸாஹுவிநிஸ்ய: ।
ஃவ-ஃகா ஃவெ-ஃகஷு ஸாயொமடி வதஸகாநதவ-ஃகணடி ॥

மத்தியில் அங்கணத்துடன் கூடியதும், வெளிப்பக்கத் தில் யுக்தியுடன் பல திரவியங்களுடன் கூடியதும், அதே போல அதன் இடைவெளிகளிலும் பல திரவியங்களுடனும் கூடியது, பத்திரகம் என்று கூறப்படும். 24

பூர்வதிரவியம் பரதிரவியத்துடன் கூடிய பத்திரகத்தை தெற்கிலிருந்தும், வடக்கிலிருந்தும், சாலைகளின் சுவற்றை ஆசிரயித்து யுக்தியுடன் நன்கு கல்பிக்கவேண்டும். இவ்விதம் கல்பிக்கப்படும் இந்த பந்தத்திற்கு வர்தமானம் என்று பெயர். 25½

மேலே மேலே கல்பிக்கப்படவிருக்கின்ற தலங்களுக் கேற்றபடி, அடித்தலமான பூதலத்தில் யுக்தியுடன் காரியங் களைச் செய்ய வேண்டும். 26

அவ்வாறில்லாமல் விபரீதமாகக் கல்பித்தால், அது ஆபத்துக்கு ஹேதுவாகும் என்பது சாஸ்திரத்தின் நிச்சய மாகும். 26½

சாமர்தியசாலியாக இருப்பவன், நீளமாகவும், குட்டை யாகவும் இருக்கும் திரவியங்களைச் சேர்த்து, அவைகளை இணைக்கும்பொழுது, பொருத்துவதற்கு ஏற்ற வலுவுடைய

யயாஸுதம் யயாயொமம் தயா யொஜிதம் விசுசுநென: |

னவம் விபிவிபிஷம் ஸதாஸு வஸ்பெநெஜி சி வஸுஸுதம் ||

நெஷயுதம் சி வஸுஸுதம் வ ஸுஸுதம் வய-ஸுபாணிசு ||

ஸுஸுதம் வ வஸுஸுதம் வஸுஸுதம் வஸுஸுதம் வஸுஸுதம் ||

ஸுஸுதம் வஸுஸுதம் வஸுஸுதம் வஸுஸுதம் வஸுஸுதம் ||

ஸுஸுதம் வஸுஸுதம் வஸுஸுதம் வஸுஸுதம் வஸுஸுதம் ||

ஸுஸுதம் வஸுஸுதம் வஸுஸுதம் வஸுஸுதம் வஸுஸுதம் ||

ஸுஸுதம் வஸுஸுதம் வஸுஸுதம் வஸுஸுதம் வஸுஸுதம் ||

ஸுஸுதம் வஸுஸுதம் வஸுஸுதம் வஸுஸுதம் வஸுஸுதம் ||

சி வஸுஸுதம் ||

தாகவும், தகுதியுள்ளதாகவும் பார்த்து, ஏற்றவாறு கல்பிக்க வேண்டும். இவ்விதமாக திரவியங்களை விதியுடன் சேர்த்துப் பிணைத்தால், அது சகல சம்பத்துக்களையுமளிப்பதாகும். 28

ஸ்தம்பஸந்திகள், மேஷயுத்தம் 1, த்ரிகண்டம் 2, ஸௌபத்ரம் 3, அர்தபாணிகம் 4, மஹாவிருத்தம் 5 என்று ஐந்துவிதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 29

சயிதஸந்திகள் (படுக்கையாக இருக்கின்ற வஸ்துக்களின் ஸந்திகள்) ஷட்சிகை 1, ச்சஷதந்தம் 2, ஸுசுரக்ராணம் 3, ஸங்கீர்ணகீலம் 4, வஜ்ராபம் 5 என்று ஐந்து விதமாகும். 30

தனது வியாசத்தில் கர்ணமுடையதும், வியாசத்தைப் போல் ஒண்ணரைப்பங்கு நீளமுடையதும், மூன்றிலொரு பாகம் மத்தியில் சிகையுடையதும், மேஷயுத்தம் என்னும் பந்தமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 31

ஸ்வஸ்திகத்தைப்போன்றிருப்பது திரிகண்டபந்தமாகும். திரிகுலியாக இருப்பது, திரிகண்டபந்தமாகும்.

வாழ்வு-3 உதாஸ்திவொவெதம் ஸௌஹி, சிதி ஸாஹித்ய ||

சுய-30 அகிவா து உலொருஉமெயு அாநெதாநதாஹி
நிவெஸநாஹி |

சுய-3வாணிரிதி வெ, ரதொ மதஹீதவநதாநத ||௩௩||

சுய-3வரத்திவம் உயெத தநஹாவரத்தஉததெ |
வரத்தாகுதிஷு வாஷெஷு வ்யுஜ்ஜித விவக்ஷண: ||௩௪||

ஸ்ௌஹாநாம் ஸ்ௌஹபெஷ-3ஜாய-3ா உயஸநாநதாநதாநதாஹி |
ஸ்ௌஹபெஷ-3ஜாய-3ா விவக்ஷண: ||௩௫||

பக்கத்தில் நான்கு சினைகயுடன கூடியதற்கு
ஸௌபத்திரம்: என்று பெயர். 32

இணைக்கப்படும் இரண்டு வஸ்துக்களின் கனபரிமாணத்
தில், அடியிலுள்ள வஸ்துவில் அரைப்பங்கும் மேலே
யுள்ளதில் அரைப்பங்கும் சேதித்துவிட்டு அவ்விரண்டு
களையும் ஒன்றுக்கொன்று எதிராகவைத்துக் கல்பிக்கப்படும்
ஸந்திக்கு அர்தபாணிபந்தம் என்று பெயர். 33

மத்தியில் அரைவட்டமான சிகையுடையது மஹா
விருத்தபந்தம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

சாமர்த்தியசாலியாக இருப்பவன், இந்த மஹாவிருத்த
பந்தத்தை, விருத்தாகாரமான பாதங்களில் கல்பிக்க
வேண்டும். 34

தூண்களில், தூணின் நீளத்தில் சரிபாதிவளவுக்குக்
கீழே, சந்தானத்தை (சந்தானம்-ஒட்டு) செய்யவேண்டும்.
அவ்வாறு செய்யாமல் ஸ்தம்பத்தின் நடுவிலாவது, பாதிக்கு
மேலேயாவது சந்தியை கல்பித்தால், அது அடிக்கடி
ஆபத்துக்களையுண்டிபண்ணும். 35

கூலமணிகளிலெல்லாம் ஸ்வாநம் ஸ்வாநம் வடிவம்
ஸாநம்ஸாநம் சிவாநம்ஸாநம் யமா யமா தமா அநெக ||

ஸ்ரீதஸ்ய வாடிவஸ்யாம் மபுஸ்யதிவஸ்தொ விடிவம்
ஸ்யாநம்ஸாநம்ஸாநம் ஸ்வாநம்ஸாநம்ஸாநம்ஸாநம் || ௩௭ ||

ஸ்யாநம்ஸாநம்ஸாநம்ஸாநம்ஸாநம்ஸாநம்ஸாநம்ஸாநம்
ஸ்யாநம்ஸாநம்ஸாநம்ஸாநம்ஸாநம்ஸாநம்ஸாநம்ஸாநம் || ௩௮ ||

ஸ்யாநம்ஸாநம்ஸாநம்ஸாநம்ஸாநம்ஸாநம்ஸாநம்ஸாநம்
ஸ்யாநம்ஸாநம்ஸாநம்ஸாநம்ஸாநம்ஸாநம்ஸாநம்ஸாநம் || ௩௯ ||

கும்பம், மண்டி, இவைகளின் சம்பந்தத்துடன்
கல்பிக்கப்படுகின்ற சந்தியானது, சம்பத்துக்களுக்கு இருப்
பிடமாகும்.

அலங்காரங்களுடன் கூடிய சிலாஸ்தம்பத்தில் பொருத்த
மாக இருக்கும்படி, சந்தியைக் கல்பிப்பதாகும். 36

நிற்கின்ற மரத்தின் அங்கமானது எவ்வாறிருக்குமோ,
அதேபோல ஸ்தம்பத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

அப்படிக்கில்லாமல், மேலே அடிப்பக்கத்தையும், கீழே
நுணியப்பக்கத்தையும் வைத்தால், அது சகல சம்பத்துக்களை
யும் அழித்துவிடும். 37

அர்தபாணிபந்தத்தில், இரண்டு நெற்றிகளிலும்
கலப்பையைப்போன்ற ஆறு குடுமிகளும், கனமாக மத்தியி
லுள்ள கீலமு(கூறு அல்லது முளை)முடையது ஷட்சிகை
என்று கூறப்படும். 38

தனது (ஸ்தம்பத்தின்) விஸ்தாரத்தில், குறுக்காகக்
கைகளில் (பக்கங்களில்) நுணியையுடையதற்கு ச்சஷதந்தம்
(மீன் அல்லது முதுகைப் பல்) என்று பெயர்.

ஸூகரவ்யுராணதிதூக் ஸூகரவ்யுராணவஹிதழ் !

யயாஸவமும் யயாயுகி நானாஸநுஸரிவாவிதழ் || சம ||

நானாகிஹெஹூ ஸங்கீண-ஃ ஸஜாதூ ஸங்கீண-ஃ கீருகழ் !

வஜாகுதிரிவம் நானா வஜுஸஹிதழெவ தகி || சக ||

ஸதஸிநு பஹீகிஸகாஹெ ஸகிரெகாகுதிரி-ஃவெகி !

உவய-ஃவரி ஹெவம் ஸஜாவிவரீதெ விவகிரகழ் || சஉ ||

சுண-ஃஹும் ஸஹிதூமும் வாஸூ-ஃஹெ ஹெஹூ யொஹயெகி !

சுணாமும் ஸஹி-ஃஹும் ஸூரிதஸு விநாஸதழ் || சஃ ||

ஸ்தம்பத்தின் மேலும் கீழும் பொருத்தமாகவும், பல
மான சிகையுடன் கூடியதாகவும், சூகரத்தின் கிராணத்தை
(பன்றியின் மூக்கை) ப்போன்ற வடிவமுடையதுமான
பந்தத்திற்கு சூகரக்ராணம் என்று பெயர். 39½

பலமாக இருக்கும்படி, பலவிதத்திலும் பலமுள்ள
சிகைகளுடன் கூடியதாகவும், பல கீலங்களுடனும் கல்பிக்கப்
படுகின்ற ஸந்திக்கு, ஸங்கீர்ணகீலகம் என்று பெயர்.

வஜ்ரத்தைப்போன்ற சிகையுடன் கூடிய ஸந்தியானது
வஜ்ரஸந்தி என்று கூறப்படும். இது வஜ்ரத்தைப்
போன்றதேயாகும். 41

இதை வரிசையாகக் கல்பிக்கும்பொழுது, சந்தியானது
ஓரேவிதமாகக் காணப்படும்.

மேன்மேலும் இவ்விதமாகவே கல்பிக்க வேண்டும்.
அவ்வாறில்லாமல், விபரீதமாகக் கல்பித்தால், அது விபத்தை
யுண்டுபண்ணும். 42

பார்குவ திரவியங்களில், உள்ளே மூலத்தையும், வெளி
யில் நுணியையும் வைத்து ஸந்தியை கல்பிக்க வேண்டும்.

ஸிவா டிணம் அ ஸுருதும் அ விலம் வய-ஆயநீரிதழ் ।
 ஸுருதும் அ ஸங்குராணிஸு கீதும் வய-ஆயநீ-அததெ || ௪௪ ||

சுவஸுவகஷயஸகெஊவி கெ.

ஹாமதாஸய ஸுருகீகூயெய: ।

கீருவாஸ-ஹய வாஹயதே

யொஜயெகி ஹஹ-ஹய-ஸுவிஹா || ௪௫ ||

ஸுஹாணம் டிணாணகம் அவிதாஸம்

டிணாணம் அகி ஹுஹயதே ததெவ ।

ஸுஹாணம் அகி ஹுவிதயதே ஹுராஹம்

ஸுஸுஹயதே வாஹயதே கஷயம் ஹுதா || ௪௬ ||

உள்பக்கத்தில் நுணியும், வெளிப்பக்கத்தில் அடியுமாக
 கல்பிக்கப்படுகின்ற சந்தியானது, யஜமானனுக்கு அழிவை
 யுண்டுபண்ணும். 48

சிகை, தந்தம், குலம், வித்தம், இந்த பதங்கள் பரியாய
 பதங்களாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

சல்யம், சங்கு, ஆணி, கீலம், இந்த பதங்கள் பரியாய
 வாசக பதங்களாகும் என்று கூறப்படுகிறது. 44

சிறந்த அறிவாளியாக இருப்பவன், எட்டு, ஏழு,
 அல்லது, ஆறு அம்சங்களுடன் கூடிய ஸ்தம்பத்தின் சிகுலம்,
 கீலம், இவைகளுக்கு பாகத்துடன் கூறப்பட்டிருக்கின்ற
 அகலத்தையும், கீலத்தின் பாரசுவத்தையும், ஸ்தம்பத்தின்
 மத்தியையும், ஸம்மாக இருக்கும்படி இணைக்கவேண்டும். 45

ஸ்தம்பாந்தமானது, தந்தாந்தகமாக இருந்தால்,
 (தந்தத்தின் இறுதியானது, ஸ்தம்பாந்தமாக இருந்தால்)
 அது அழிவையுண்டுபண்ணும்.

நிமிதி மாரபெவாம்பம் ஸவ-ஃ தத்கூ வுயொடியெகி !
சுக-காசி-ஃவா-ணைநுதா-ம் ஸோ-ம் நிமிதி கீதி-ஃதடி ||

சுமிராசுஷவாவ்யீஸஸூ-ம் விநிமிதி ஸூ-தடி !
மூஹசுதஸு வுஷாவெஜா ஹூ-டஸு உஹை-ஃ ||சரி||

வனதெஷாஸக(க்)அரம் தது ஸ-யி-ம் ஸஸபெகி !
ஸூ-ம் அ உ-ஹை-ம் தத்கூ வ வுயெ-ஃகூ-ம் அ ஸஸதடி ||

தந்தாந்தமானது, ஸ்தம்பத்தின் மத்தியமாக இருந்
தாலும், அதேபோல அழிவையுண்டுபண்ணும்.

சந்தியின் மத்திய பாகமானது, ஸ்தம்பாந்தமாக
இருந்தால், அது ரோகத்தையுண்டுபண்ணும்.

சந்தியின் மத்தியமானது, பாதத்தின் மத்தியமாக
இருந்தால், அது அழிவையளிக்கும். 46

திக்குகள், விதிக்குகள், துவார தேவாம்சங்கள்,
இவைகள் எல்லாவற்றையும் நீக்கிவிட்டு, சந்தியைக்
கல்பிக்கவேண்டும்.

அர்கன், யமன், வருணன், ஸோமன், இவர்களின்
ஸ்தானங்கள், திக்குகளென்று கூறப்படுகின்றன. 47

அக்கினி நிருருதி வாயு, ஈசானன், இவர்களின்
ஸ்தானங்கள், விதிக்குகள், என்று கூறப்படுகின்றன.

கிரஹசுதன், புஷ்பன், பல்லாடன், இந்திரன், இவர்
களின் அம்சங்கள், துவாரங்களாகும். அந்த விடங்களில்
சந்தியைக் கல்பிக்கக்கூடாது. 48

புத்திமானாக இருப்பவன், சல்யத்தையும், தந்தத்தையு
ம் விட்டு விட்டு, முன்பு கூறப்பட்டவைகளுக்கு சம்மதமாக

ஸவடிபொய்யாய: மடி வடிவாயாதம் விவடிம் வடி || ௫௮ ||

ஸவடிபொய்யாய: மடி வடிவாயாதம் விவடிம் வடி ||
தூதாதிதூவரிடிவடிவாயாதம் விவடிம் வடி ||

வடிவாயாதம் விவடிம் வடிவாயாதம் விவடிம் வடிவாயாதம்
வடிவாயாதம் விவடிம் வடிவாயாதம் விவடிம் வடிவாயாதம்
தெவ்வாயாதம் விவடிம் வடிவாயாதம் விவடிம் வடிவாயாதம்
விவடிம் வடிவாயாதம் விவடிம் வடிவாயாதம் விவடிம் வடிவாயாதம் || ௬௦ ||

விவடிம் வடிவாயாதம் விவடிம் வடிவாயாதம் விவடிம் வடிவாயாதம்
விவடிம் வடிவாயாதம் விவடிம் வடிவாயாதம் விவடிம் வடிவாயாதம்

பிரம்ஹஸ்தானத்தில் உச்சியிலுள்ள திரவியங்களை
இணைப்பது ஆபத்துக்களுக்கு இடமாகும். 58

பிரம்ஹஸ்தானத்திலிருக்கும் ஸ்தம்பமானது, யஜமான
னுக்கு அழிவையுண்டுபண்ணும். (பிரம்ஹஸ்தானத்தில்
தூண் வைக்கக்கூடாது என்பது பொருள்)

இங்கு (பிரம்ஹஸ்தானத்தில்) மேலே வைக்கப்படும்
துலாதி திரவியங்கள் தோஷத்தையுண்டுபண்ணமாட்டா.

புருஷ விருஷம், ஸ்திரீ விருஷம், நபும்ஸக விருஷங்களை
இணைக்கும்பொழுது, புருஷ விருஷத்தை புருஷ விருஷத்
தோடும், அல்லது புருஷ விருஷத்தை ஸ்திரீ விருஷத்
தோடும் இணைக்கவேண்டும். அதே போல ஸ்திரீ
விருஷத்தை ஸ்திரீ விருஷத்தோடு அல்லது புருஷ
விருஷத்தோடு இணைக்கவேண்டும்.

ஸ்திரீ விருஷத்தையோ புருஷ விருஷத்தையோ
நபும்ஸக விருஷத்தோடு சேர்த்து இணைக்கக்கூடாது.

யுதூ யுதூ வர்வாஜாஹுதூ தகி

யுதூ யுதூ வர்வாஜாஹுதூ தகி || ௧௩ ||

அதிடம் ஸுபுதாரம் விபெயபயுநா தீவாவிததெஹுதம்

ஸுபுதாரம் காஷ்யபிஹுதம் தகிதம் தகிதம் ஹி

வஜேஷுதம் |

ஒரே ஜாதி விருஷமாக இணைப்பது சுபகரமாகும். 60

இவ்விதமாக தேவாலயங்களிலும், மனித கிருஹங்களிலும், யுக்தியுடன் செய்யப்படும் திரவிய சந்தான யோகமானது, கூறப்பட்டிருக்கிறது.

யுக்தியுடன் கல்பிக்கப்படுகின்ற திரவிய சந்தானமானது, சகலவிதமான சம்பத்துக்களுக்கும் றேறுதுவாகும்.

யுக்தியுடனில்லாமல் செய்யப்படும் திரவிய சந்தானமானது, சகல சம்பத்துக்களையும் அழித்துவிடும். 61

இணைக்கும்பொழுது, துவாரமானது, சிறிதாக கல்பிக்கப்படவேண்டும். நீளமாக இருப்பதில், அதிகமான பாகத்தை வெட்டிவிட வேண்டும்.

பெரிதாக இருக்கின்ற மரம், சிலை, இவைகள் இபதந்தம் (யாணையின் தந்தம்) என்று கூறப்படும், பக்வேஷ்டகமானது, நிம்னம் என்று கூறப்படும்.

பக்வேஷ்டகத்தினாலே, (சுட்ட கல்வினாலே) கல்பிக்கப்படும் நிரகமனமானத்தை (கட்டிடத்திற்கு வெளியில் நீண்டிருக்கும்படி கல்பிக்கப்படும் காரியமானத்தை) எப்பொழுதும் சுதையினாலேயே கல்பிக்கவேண்டும். அது மெல்லியதாகவும் இருக்கவேண்டும்,

வஞ் நிம-பேநம் ஸுயாவிரநிஸம் சுய-தாதுகுவம் யயா
வலுவ-ஃ லாநஸஸுஹயெதடிவாம் ஸிறுதூதஸுதயீ : ||

உதி லயஸதெ வஸுஸாஸுந் ஸுயிகஉ-வியாநொ நாஸ
ஸ்வடிஸொய்யாய் : ||

கூர்மையான புத்தியுடையவன், முதலில் மனதினாலே
செய்யவேண்டியதை ஊகித்து நிச்சயித்துக்கொள்ள
வேண்டும். பிறகு காரியத்தைச் செய்யவேண்டும். 62

மயமதத்தில் சந்திகர்ம விதானம் என்னும்
பதினேழாவது அத்தியாயம்
முற்றும்.

சுய சுக்தாபிரஸாஸ்யாய: ||

மறுமல்குஷணமெதெதவாஃ பரிபூரணமாயுதா !

மூவாஜாநம் உ வகெத்தீஹம் ஸூ உபிகா மூக்தீணம்

சு. ஜாசி || க ||

வெழிகா திமுகுணொக்செய்யம் கய்யம் சிவரொடியழி !

தமிழ் முணதும் வா வெழிகொழும் து வா மறு ||

மஹா-விஜயி-கிரஹாமெகலவ்யே-வெ-ஜிதா-வியே-ஸா-த்யு: ।

ஸ்ரீவாவேணம் ததஸூவபெவம் பெவெ அ மாதவெ ||௩||

பதினெட்டாவது அத்தியாயம்

இனி, இப்பொழுது, இவைகளின் களபூஷணம், சிரச் சந்தம், லுபாமானம், ஸ்தூபிகா லக்ஷணம், இவைகளை முறையே கூறுகிறேன். 1

வேதிகையைப்போல் இரண்டு பங்கு உயரமுள்ளதான கந்தரமானது, சிகரத்தின் உதயமாகும். (உதயம்-உயரம். சிகரத்தின் கழுத்தானது, வேதிகையின் 2 பங்கு உயரம் இருக்கவேண்டும். சிகரத்தின் உயரம் அதன் கழுத்தின் உயரமே இருக்கவேண்டும் என்பது பொருள்.)

அல்லது, களமானது, வேதிகையின் உயரத்தைப் போல் இரண்டு அல்லது மூன்று மடங்கு உயரமுடையதாகவோ, வேதிகையின் உயரமோ இருப்பதுமாகும். 2

வேதிகையின் பாதவேசமானது, பாதத்திலிருந்து கர்ப்பித்தியின் (உயரத்தில்) மூன்றில் ஒரு பங்கு இருக்க வேண்டும். ஆகையால் (சிகரத்தின்) கீரீவாவேசமானது, அவ்வளவு (வேதிகாவேசத்தினளவு) இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக, தேவாலயங்களிலும், மானுஷ கிருஹங்களிலும் மானம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 3

வணாம்பெ லித்திலிஷ்டெ ஹாமொ வெஷ்டெஹிவெஸதழ் |
 மீவாவெஸம் ததஸாவக் அதுரம்பெ தஸெவ அ ||ச||

வனவம் விவியநீத்யா து மீவா ஸாய்யா ப்ரயதீத: |
 உதூரம் வாஜநம் ஹெவ ஸுஷிஸ்யம் பூணாஸிகா ||ரு||

உணிகாவநயம் ஹெவ மநுஸுஷணலிஷ்டெ |
 ஸுஷிஸ்யம்பொவரிக்ஷிவ்வாநாடகஸுஷ்ட: ||க||

உணிகா அ விபாதவ்யா ததூஷ்டே ஸிவஸக்யா |
 ஸிவஸாஸுஸெயாஹெதூஷ்ட ஹாமாநவஸெநவா ||எ||

உணிகாவயிஷ்டாநாந வணாஸ்யம்(மு)ஷ்டாஸாநகழ் |

வேதியின் அங்கிரி (பாதம்) வேசனமானது, பித்தியின் விஷ்கம்பத்தில், ஐந்தில் ஒரு பங்காகும். ஆதலால், க்ரீவா வேசமானது, அவ்வளவேயாகும். நான்கு பங்கிலும் அவ் விதமே (4ல் 1 பங்கு) ஆகும். 4

இவ்விதம் பலவித அளவுகளினாலே, பிரயாஸத்துடன், க்ரீவையை (க்ரீவை-கழுத்து) ஸாதிக்கவேண்டும்.

உத்தரம், வாஜனம், முஷ்டிபந்தம், மிருணானிகை, தண்டிகை, வலயம் அல்லது தண்டிதாலயம் இவைகள் க்ளபுஷணமென்று கருதப்படுகின்றன. 5

முஷ்டி பந்தத்திற்கு மேலே போடப்பட்ட வியாள் நாடகத்திற்குமேலே, தண்டிகையை கப்பிக்கவேண்டும். அதற்கு மேலே சிகர காரியமாகும்.

சிகரத்தின் உயரமானது, கீழே கூறப்பட்ட உயரத்தின் அம்சமான வசத்தினாலாகும். 7

தண்டிதையின் அவதி விஸ்தாரமானது, ஐந்தில் இரண்டுபங்கு அளவுடையதாகும்.

ஸவதநஸிவாஸெ து சூயொடிஸதியள தயா ||அ||

ஸவதஸாஸகெ ஸ்ய(கூழி)வெடிஹிதஷயஸகடி !

ஸவதாஷாஸம் து தாராய-இதிதஷுள ஸிவரொடியா ||

வாணாஹம் அவி வெஷெஹம் ராமயம் அவி களரவடி !

களஸஹம் ஸளரஸெதம் அ மாயாராவணிகம் தயா ||இ||

யயா சூஷெண நாராநி ஜூதவழாநி விஅகூஷெணை : !

ஜவநாசி ஸஹிரெவெதெ வனகாஸுவெ-இ ஸரோஹிதா ||கக||

ஸவ-காணி தெதநாநாம் ஸூராய-இடியஸூராமுஷடி !

தடிநாடிஸவதஸஹாமாஷெகாஸவய-இநாசி ||கஉ||

ஏழு 7, ஒன்பது 9, பதினென்று 11, பதிமூன்று 13, பதினைந்து 15, பதினேழு 17, இந்த பாகங்களில் முறையே மூன்று 3, நான்கு 4, ஐந்து 5, ஆறு 6, ஏழு 7, எட்டு 8, அம்சங்களும் விஸ்தாரத்தில் பாதியும், சிகரத்தின் உயரமாகும். 9

(இந்த எட்டுவிதமான சிகரோதயங்களுக்கும் முறையே) பஞ்சாலம் 1, வைதேஹம் 2, மாகதம் 3, கௌரவம் 4, கௌஸலம் 5, செளரஸேனம் 6, காந்தாரம் 7, ஆவந்திகம் 8 என்று பெயர்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தப் பெயர்களை சாமர்தியசாவிகள் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். 10

இவைகள் யாவும், ஜகனத்திற்கு (ஜகனம்-அடிவயிறு) வெளியிலேயே, ஒவ்வொன்றும் சேர்த்து கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 11

இவைகள் யாவும், தேவர்களுக்கு உள்ளவைகளாகும். (தேவாலயங்களில் உள்ளவைகளாகும்.) இவைகளில், பாடிக்குக் கீழ்ப்பட்டது மானுஷமாகும்.

சுவணிகாபு(புய-ஹ)ததூய-ஹஷாவி(ஷத-ஷ)
 ஹுவொடியா: |

வதூபிபுரம் அ சுயிம்மம் அ தயா களஸிகரெவ அ ||௧௩||

வராடம் உராவியம் மெவ வஸ-ஹம் கொய்கம் வுத: |
 தயா ஸளணிகபிதேதே வதூபிபுரா விஹுவொடியா: ||௧௪||

ஷெவாதாம் ப்ருதிதாதேவ வாகுணாபுவிணாவவி |
 உதாரபுரம் அ வுதம் அ ஷபுராஷாபுரெவ அ ||௧௫||

வாடிபாபுரம் விரஷாபுரம் வகுகு-ஹுஸனிஹ |
 தயாஹுகவகூஹம் ஷ்வ-ஹுதம் அ மொஹுகு ||௧௬||

அது, பத்து பாகம் முதல், பதினேழு பாகம் வரையில்,
 ஒவ்வொரு பாகமாகக் கூட்டிவர, லுபோதயம்மானது,
 மேலே, ஆவந்திகத்தையொட்டி, எட்டுவிதமான வியாமிசர்
 மானமாகும். (வியாமிசர்-கலப்பு) 12½

இவைகளுக்கு, முறையே, வியாமிசர்ம் 1, கலிங்கம் 2,
 கௌசிகம் 3, வராடம் 4, திராவிடம் 5, பர்பரம் 6,
 கோல்லகம் 7, செளண்டிகம் 8, என்று வியாமிசர்
 விலுபோதயம் எட்டு விதமாகும். 14

தேவர்களுக்குக் கூறப்பட்டவைகளே, பாஷண்டாசர்மி
 களுக்குமாகும். 14½

ஹர்மியம் முதலியவைகளின் சிரஸ்ஸு(சிகரம்)கள்,
 சதுரர்ம் 1, விருத்தம் 2, ஷடர்ம் 3, அஷ்டர்ம் 4,
 துவாதசர்ம் 5, த்விரஷ்டர்ம் 6, பத்மகுட்மலம்
 போன்றது 7, (சச்சதுரம் 1, வட்டவடிவம் 2, அறுகோணம்
 3, எட்டுக்கோணம் 4, பன்னிரண்டு கோணம் 5, பதினாறு
 கோணம் 6, தாமரை மொட்டைப்போன்றது 7,) பழுத்த
 நெல்லிக்கனியைப் போன்றது 8, நீண்ட வட்டம் 9,

வனூரெழுகாடிப்பாணாஸ் உதாராடி டிபாஸ்கா :

அது விடியாமுவா ஸம்பதா செவ்வெழுவெறிசெத்தெ ||

வடுவெடிகும் ஹரிநாராயணம் துவஜாமிதும் நாரிவாழ்காடி

ஹய-ஸு^யாநதப^யஸு^யாநி பௌ^யராண^யஸு^யாநத: ||௨௧||

சுய-போரஹ் ஸ்வத-ஹ் வஸாஜுகொது ஸீரயுக

சூரொஹதாண்த்வரொஹதாணி மஹதெதஹாஹதஃ ||

உணிகாவயிகாராய-ஓ அது ஸ்ரீகுதம் ஸமீதம் ।

கொ_{ண்}வீஷாஸ நஸீ_தராவ்யஸ_து_தயு_தக_தம் வ_தம் நயெகி ||

தேவாலயம், மானுஷாலயங்களில்; ஐந்து முதல் பதினென்று வரையில், அல்லது, நான்குமுதல் பத்துவரையில், என, லுபைகளின் எண்ணிக்கை நான்காகும். (ஒத்தைப் படையானால், 5, 7, 9, அல்லது 11, இரட்டைப்படையானால், 4, 6, 8, அல்லது 10 என்பனவாம்) 20

முன்பு கூறப்பட்ட அந்தரோச்சமானது (மத்தியின் உயரமானது) வியாமிச்சம் என்று பெயருடைய புஷ்கரமாகும். மேலேயுள்ளவைகளும் கீழேயுள்ளவைகளும், பாதி யளவினாலே புஷ்கரங்களாகும். (புஷ்கரம்-தாமரைப்பூ) 21

பாதியிலிருந்து துவக்கித் திரும்பி பின்பு கூறப்பட்ட உயரத்தின் எல்லையில் கூடுவதாகும். இவைகள் ஆரோ ஹணித்தும் அவரோகணித்தும் (ஏறியும் இறங்கியும்) இருப்பவைகளாகும். இந்த விஷயமானது ரஹஸியமானதாகும், என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

22

தண்டிகையை எல்லையாகவுடைய ஆரத்தின் பாத்
யானது, சம சதுர்ச்ரமாகச் செய்யப்படவேண்டும், அது,
சிரோவேஷ்டனத்தின் ஆஸன ஸீமா என்னும் ஸுத்திரத்
துடன் கூடி இருக்கும்படி, கலத்தை சேர்த்துக் கலப்பிக்க
வேண்டும்.

23

உணிகொதூரவாஹுயம் வுதித்யெபாவநாடியை !

சூலநெ அதுரம்ஸாபூதா உஸாஸம் விநுவித்யவெகி ||

கொஷ்ஷலகெஸவஜி நுஸீஉயொயுவாவநெகி !

அயொயுவததோநாதி ககூயொபாவநெ நத்யவெகி ||௨௫||

தாநெத்ய உணிகாதிநாம் வய-இனாதி ஹவணி ஹி !

கொஷ்ஷலகெஸவஜி வய-இனாவிநுஸம் தயூவாயதடி ||௨௬||

தத்கிவய-இனவிநுஸம் கவூதெது வித்யவெகிவாதை !

வஸகண-மதயூயாராவநெ: வவ-நாடி ககூயெகி ||

ஆசனத்திற்குக் கீழே தண்டிகைக்கு மேலே பற்றுள
மாக இருக்கும்படி ஸூத்திரிக்கவேண்டும்.

ஆசனத்தில், நான்கு அம்சம் முதல், பத்து அம்சம்
வரையில், பிந்துக்களைக் கல்பிக்கவேண்டும். 24

அந்த பிந்துக்களின் ஸீமச்சாயையானது, கோஷ்ணீஷ
ஸந்தியைக்காட்டிலும், (சிரோவேஷ்டன ஸந்தியைக்காட்
டிலும்) உச்சமாக (உயரமாக) இருக்கவேண்டும்.

சாயையின் உயர அகலமானங்களை, சிரஸின் அடியி
லிருந்து, ஆசனத்தில் நியாஸம் செய்யவேண்டும். 25

அவைகளே, தண்டிகை முதலியவைகளின் பரியந்தங்
களாக ஆகின்றன. (தண்டிகைகளின் எல்லையாகும்.)

கோஷ்ணீஷத்தின் (சிரோவேஷ்டனத்தின்) துடர்ச்சியி
லிருந்து, பரியந்தமான பிந்துவரையில், லுபையின் ஆயத
மாகும். (ஆயதம்-விஸ்தாரம்.) 26

அததின் பர்யந்த விஸ்தாரத்தை, மறுபடி கஸூத்திரத்
தில் (சிரோஸூத்திரத்தில்) விந்யாஸம் செய்யவேண்டும்.
அததன் கர்ணத்திலுள்ள சாயையின் மானத்தினாலே,
எல்லாவற்றையும் அளவிட வேண்டும். 27

அவினிகா ஹி ஹீயா ஹி ஸரயா ஸரயா அ ஸா ||௩௨||

ததக் ஸுததாசு ஸ்ரிதாதினஸ நஸுததாணி
ஸுததயெசு !

ஸயிதஸுததாசு: வஜ்ஜவஸஸுததாணி
ஸுததயெசு ||௩௩||

ஸயிதஸுததாண: கீரு தசுகுடபுரய-தரி !
நியாயயெ-தே-வசஸவ-சா: அவினிகா ஹிவிவெசஸவ: ||

ஸுவாவிஸுவஸுததாண-தா ஸா அவினிகாகுதி: !
ஸவஸ ஸுதாதிஜ-காய-தா ஹி தயா குகுடபசுஸவசு ||

படையானால் இரட்டைப்படையான எண்களினாலும்
சிரோந்தத்திலுள்ள உஷ்ணீஷம் வரையில் அம்ச
எண்களுடையதாகும். 31½

சூலிகையை பக்கத்திவ் பக்கத்தில் பிரமணம் செய்ய
வேண்டும். (சுற்றப்படவேண்டும்.) 32

மத்தியிலுள்ள ஸுத்திரங்களை, அந்நந்த ஸுத்திரத்தி
விருந்து, ஸ்தித ஸுத்திரத்தி (நேராகச் செல்லுகின்ற
ஸுத்திரத்தி)ற்குள்ளிருக்கின்ற ஸுத்திரங்களை ஸுத்திரிக்க
(பிணைக்க) வேண்டும்.

சயித ஸுத்திரத்திற்குக் கீழே (சயிதம்-நேராக
இல்லாமல் சாய்வாக படுக்கையாக இருப்பது) பிருஷ்டவம்ச
ஸுத்திரங்களை இணைக்கவேண்டும். 33

சயித ஸுத்திரம், ஸ்திதஸுத்திரம் இவைகளுக்குள்ளே
இருக்கின்ற கீலமானது அந்த கூடத்தின் (கூடம்-கூட்டம்)
சிரத்திலிருக்கவேண்டும்.

இவ்விதமாக வைத்து, எல்லாச் சூலிகைகளையும்
சமமாகவும், அரைவட்ட சந்திரனைப்போலவும் எழுத
வேண்டும். 34

வருயம் ஜாநுநீபுரம் அ டிணிகா விவாநாபுரத: |

ஐயுபுலாஜிவாநீயீ ஜாநுகாநுஸநம் அ யசி ||சம||

வய-ஐஜாநுகாநம் அ அருகிகாநாந வனவ ஸ: |

ஸயநாசி தாவடுவ ஸஜாசி தி ப்ராநுஸநவாநதருகடி ||

கூாரிகா நுநாடம் அ ஜவநம் அ ஸம் உதடி |

வாடிவிஜம்ஹகணை-ஜா வா விஜம்ஹகிமுணைய வா ||சஉ||

காடிவஜாவொ நுவா வினீ கணை-ஐடிஜிமுணா யத: |

நடிப-ம் நாடிகாநுஸநவாநதருகடி-ஐயுமுஸம்மதி: ||சந||

அபி-ம் ததிபுராநு ஸஜாநுநாநாந து ப்ரவெஸநடி |

ஜாநுகம் அ நுவாபுலம் உபுபுலாஜிவாநுகடி ||சச||

அதே அளவாகும். அதன் கனம் முக்கால் அல்லது கால் பாகமாகும். வலயம், ஜாநுநீபுரம், இவைகள், தண்டிகையின் விஸ்தாரத்தில் பாதியாகும். 39½

மல்ல மத்தியம் முதலான சாமீலீ ஜாநுகாலம்பனம், பர்யந்த ஜாநுகாந்தம், இவைகள், குளிகா பாகங்களே யாகும்.

சயனத்திலிருந்து, த்ரிப்ராலம்பன ஸுத்ரமானது அதே அளவுடையதாகும். குடாரிகா லலாடம், ஜகனம், இவைகள் ஸமமாக இருக்கவேண்டும். 41½

பாதவிஷ்கம்பத்தின் கர்ணமாவது, விஷ்கம்பத்தின் இருமடங்காவது, கூடவியாஸமாகும்.

லுபை, பிண்டி, கர்ணம், இவைகள் அதைப்போல் இரண்டுபங்கு அகலமுடையதாகும்.

நாளிகாலம்பமானது, அதில் பாதியாகும். அது, உச்சியில், மல்லாக்கிரத்துடன் சேர்ந்திருப்பதாகும். 43

ஸம் ஸ்ரீஸி தீவ தாராஹ்யம் அநுருத்யோஸா ஸா
 மூவாஹ்யா ||

மூவா தீவாஹ்யமூணம் வா வநுயொ வஸஸிஸா ||

ததய-ஃ வெஸம் தீவம் வநுகெகெ-ஹாஹகொஹிகெ-
 ஸுணயெஸ-யயா ஸுஸய-ஹிஸா அாடியெகி வா- ||

மூவொஹ்ய-ஹகொந ததஸி வாஹ்யஸஸஸொஹ்ய-ஹ-
 மூவாஹ்யாஹ்ய-ஹ-ஹயஸி ஸிஸிதெ || ச ||

சு-பாயம் வநுகெவாஹ்ய-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-
 ஸுஹிஸாஸாஹ்ய-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ- ||

அதன் சித்திரமானது, (துவாரமானது) தீவரத்தின்
 அளவுள்ளதாகும்.

மல்லங்களின் பிரவேசனம், ஜாநகம், லுபாமத்தியம்,
 மத்தியபிருஷ்டவம்சம், இவைகளின் தீவரம், தாரம்,
 இவைகள் ஸமமாக இருக்கவேண்டும்.

அல்லது லுபா மத்தியமானது, சூல்யம்சமாகவாவது,
 (சூலியின் அளவாவது) இருக்கவேண்டும். 44

லுபையும் தீவரத்தைப்போல் எட்டு மடங்குள்ள
 வலயமும், வம்சத்தின் விஸ்தாரமாகும்.

வேசனமும், தீவாமும், அதில் பாதியளவுள்ளதாகும்.
 அவைகளை, பலகைகள், லோஹகோஷ்டம், இவைகளாலே
 கல்பிக்கவேண்டும். மறுபடியும், அது ஸ்திரமாக இருக்கும்
 படி, மிருத்துக்களினாலே மூடவேண்டும். 46

லுபையின் பாதிக்குக்கீழ், பலகைகளை வைத்து,
 அதற்கு மேலே, அஷ்டபந்தம் செய்யவேண்டும்.

லுபா மத்தியிலிருந்து கீழே, வலயத்திற்கு துவாரம்
 இருக்கவேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 47

தெந் தூதரெனக் கவ்வாய-போகி நூய-போத றவிவய-போகி |
சூயவணிகர ஸ்வஜாநா: வரநெவாஸு-ஷொயஸ ||

முவாயவணியு-பிநூதி உயெந் திநதவந் தவியிடு(யம்) |
தவிநூதிவிநொகூதாமி வரநெவாவிதகூநெண்: || ௫௫ ||

வாலாநாநாபிரா: வெநூ: மரஹாநாநம் அ ஷொயஸ |
முவாயாநாநாநிமூண் தநூநம் தெந் தவாநிநாந ||

கொண்கூலாஸநஸூதிநூதாநாநா: மரஹாநாநிவெகி |
தவாநாநாவரிநூஸூதி நெவயெதவிதகூநெண்: || ௫௬ ||

கிரியையில் பதினாறு (15) பரலேகைகளைக் கல்பிக்க வேண்டும். குகாபி வியாஸத்தில் எட்டில் ஒரு பாகம், மாத்ராமானமாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 48

இந்த பாகத்தினாலே, ஏழரை பாகம் முதல், இரண்டரை பாகம் வீதமாக பதினைந்து பாகம் வரையில், பரலேகைகளாம். (எனவே இவைகளின் எண்ணிக்கை) பதினாறாகும். 49

லுபையின் கீழேயும் மேலேயுமிருக்கின்ற பிந்து முதலியவைகளின் மத்தியில், அந்த விதியை வைத்து, சமர்த்தர்களாக இருப்பவர்கள், அந்த பிந்து முதலியவைகள் காணும்படி, (தெரியும்படி) பரலேகைகளைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

இவ்விதமாக தேவாலயம் ராஜகிருஹங்களுக்கும், கிருஹங்களுக்கும், பதினாறு பரலேகைகள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

புத்திமானாக இருப்பவன், லுபாயாமத்தின் இரண்டு பங்கு அளவினாலே, சிரோவேஷ்டனம், ஆஸனஸூத்திரம், இவைகளுக்குக் கீழே, சபரத்தை (மீனை) எழுதவேண்டும்.

ஹமர்தனாக இருப்பவன், அதற்குமேலே, மல்லத்தை (மல்ல லீலையை) எழுதவேண்டும். 52

உருபுதாடிபொன்னெறி சிவ வணங்குகுதே. குருகி ;
தத்தலாபவலாநம் து உகலாநம் தத்தல வலாநுலெகி ||

லவலாலாநம் வலாநெவாநம் குருகல வலாநுலெகி ;
லவலாலாநுலெகி வலாநம் து வலாநெகல வலாநுலெகி
வலாநெகல வலாநுலெகி ||

பிஜாநாபுலாநா உருகல வலாநெவா வலாநம் து வலாநம் ;
உருகல வலாநம் உருகல வலாநெகல வலாநெகல
வலாநுலெகி ||

வலாநெகல வலாநெகல வலாநெகல வலாநெகல
வலாநெகல வலாநெகல வலாநெகல வலாநெகல ||

மல்லாயத்திற்குக் கீழே, முறையே, முன்றில் ஒரு
பாகம், ஐந்தில் ஒரு பாகம் என பாககல்பனம் செய்து
கொண்டு, அந்தந்த அம்சாவஸானமாக, அந்தந்த மதஸ்யத்
தை எழுதவேண்டும். 53

பரலேகங்கள் எல்லாவற்றிற்கும், இந்த கிரமம் கூறப்
பட்டிருக்கிறது.

புத்திமான்கள், பாஞ்சாலாதி லுபைகளை தனித்தனியே
சுறியிருக்கிறார்கள். 54

மல்லத்திலிருந்து, ஆஸனம், அக்ரம், இவைகளில்,
ருஜு ரேகையை கல்பிக்கவேண்டும். அந்த ரேகையின்
மத்தியமானது பரலேகையாகும், என்று மேதாவிகள்
சுறியுள்ளார்கள். 55

லுபையின் பாஹுஸ்ய (அதிக) மானத்தினாலே, ஒரு
சுரண் நீளமுள்ளதும், ருஜுவாக (நேராக) இருப்பதும்,
மத்திய ஸுரத்திரத்துடன் கூடியதுமான, சுவாசிரமான
(சுவாசிகையைக் கல்பிக்கவேண்டும். 56

அருவிகாநவ-ஃண-ஃருவாநிய-ஃகூஉதுவ(வாழ்)
பயந்தெஃகி !

விநதவாழ் வடிகாம் வபூரகி அவிநாம் ஸயநவாஉது வகி ||

வபூநிவண-ஃ து வடிகாம் தவணை-ஃதாம் நியாவபெகி !
கூநிவவாஉதுவாழ் ஸெஷாம்ஸஹிநெ வண-ஃருவொடிநெ ||

டினிகொதூவவாயவாழ்நவாஉதுவாஃ யிவெகி !
உடிநாயாஃஃபெத து யிவிநெ கரகம் ஹவெகி || ௫௧ ||

வடிகா றுநாடிபயத் கரகம் அ வாஃ யபூர !
தயா நியாய வடிகாம் றுவொடிநவராயதாடி || ௫௨ ||

தஹுநாடிசூநிவெடிதா வறயாடிதா றுவொடிநெ !

சூலிகையின் மத்தியில் (அல்லது சூலிகைக்குள்) வர்ணலுபையானது திர்யக் (குறுக்கான) சூத்திரத்தின் மத்தியிலிருந்து, கடிகையை விந்யாஸம் செய்யவேண்டும்.

பிறகு சயன சூத்திரத்தைப்போல, ஒவ்வொரு வர்ணமாக சேதித்து, அந்த வர்ணத்தினாலே, அந்தக் கடிகையைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

அந்தக் கடிகையானது, கூழ்ப்பத சூத்திரத்தின் சேஷாம் சமாக சேதிக்கப்பட்ட வர்ண லுபையின் வயிற்றில் (நடுவில்) தண்டிகையின் உத்தர வலயத்திலிருக்கின்ற சூத்திரத்திற்கு சமமாக எழுதவேண்டும். 58½

(இவ்விதமாக) உதர ஆயாமத்தின் மத்தியி எழுதினால் (அது) கரகமாகும். 59

கடிகையில் லலாட மத்தியமும், கரகமும், சமமாக இருக்கும்படியாக, லுபோதரவசமாக நீண்டிருக்கின்ற கடிகையைக் கல்பிக்கவேண்டும். 60

ஹுயகெநா (ஹீ) விபாதவா துவா: ஸிவரகாநா |
 ஹுவொபெ-3 மயுகம் வொபெ-3 தஸூ: கம்வம்
 நியாய அ || ௬௫ ||

உஷகா ஸுயயா வாவி ப்ரஹ்மநஸூயாசி |
 ஸூலவிகா க(வ)யூபீவ-3ம் வெவொகொதெயஸம் உதூ ||

கய-3ய-3ம் விஸாரம் உணாய-3ம் உயுவிஸூததூ |
 சூஸ்குமஉயூணாண் தஸூ உயுவஸூ வெயதூ || ௬௭ ||

வம்ஸாயஸாவிபாதவா உணநாமாம வபிகா |
 வாயுகுபிஸூநம் ஸ்கு உயூணகமெவ அ || ௬௮ ||

சுணஸூ வயயம் வண-3வபிகா அ ஸநாநிகா |

ஐபைகளை, சிகரத்தின் மத்தியில், அதற்கான எல்லைக் குள்ளேயே கல்பிக்கவேண்டும்.

ஐபையின் உச்சியில் பலகத்தையும், அதன் உச்சியில் கம்பத்தையும் கல்பிக்கவேண்டும். 65

அதை, கற்களிஞாலையாவது, சதையினாலாவது மூடி அலங்கரிக்கவேண்டும்.

ஸ்தூபிகா கலி (வலி) தீர்கமானது, அதற்குக் கூறப் பட்டிருக்கின்ற உயரத்திற்கு சமமாக இருக்கவேண்டும். 66

அதன் அக்ரவிஸ்தாரமானது (அதன் விஸ்தாரத்தில்) பாதியளவு இருக்கவேண்டும். அதன் மூலத்தின், விஸ்தாரமானது, தண்டத்தின் பாதியளவு இருக்கவேண்டும். அதன் மூலத்தை, சங்கு மூலத்திலிருந்து முண்டாந்தமாக வேதனம் செய்யவேண்டும். (உள்ளே சொறுகவேண்டும்.) 67

மண்டநாகாக்ர பட்டிகையானது, வம்சத்திற்குக் கீழே கல்பிக்கத்தக்கதாகும்.

பாலகூடஸ்தனம், சங்குமூல முண்டகம், அந்தத்தில் உள் வலயம், வர்ணபட்டிகை, இவைகள் நாளிகித்துடன் இருக்கவேண்டும். 68

உசுஷுஸுநவஜ-3-உரவத்ருநிஸுநாசு || ௬௬ ||

வருஷுஸுலியாராஹி: ஸிவராணாருக்ரியாசு |

விஷாரொ உவவஜுஸு உணுஜ வாயுய-3 வனவ வா ||

நீபும் ஷுபஷுஹாம் வா சுணி-3கொலும் து தத்தி: |

ஸுசுயுஜஸு உருஸு விவமும் உணுநாத: || ௭௧ ||

தசுசுணம் தாவஷுவொலும் ஸவாஷம் ஸாய-3ஸெவ வா |

ஸ்வாநம(மா)முவத்ரு து ஸுஹவஜுஸாய-3
தும்மவசு || ௭௨ ||

அருணாதிதி அருணாணுணாம் மமு(ஸும)வத்ருயோ: |

மத்ஸிய பந்தன கர்ஜுர பத்திரம், மல்லநிபந்தனம், இவைகளிலிருந்து வலக்ஷ (வெருப்பு) ஸ்வஸ்திதாரைகளினாலே சிகராந்தத்தை அலங்கரிக்கவேண்டும். 69

முகபதியின் விஸ்தாரமானது, தண்டயமாகவாவது, (ஒரு தண்டமாவது) ஒண்ணரைதண்டமாவது இருக்கவேண்டும். 70

அதன் நீர்மானது, ஆறில் ஒரு பாகம், அல்லது எட்டில் ஒரு பாகமிருக்கவேண்டும். அதன் நீளமானது, கர்ணிகையின் உயரமாகும்.

சக்தி துவஜத்தின் மூலவிஸ்தாரமானது, ஒரு தண்டமாகும். 71

அதன் கண்டத்தின் உயரமானது, அதே (மூலவிஸ்தாரத்தின் அளவே) இருப்பதாகும். ஒண்ணேகால், அல்லது ஒண்ணரைப்பங்கு இருப்பதும்கூடும்.

கிரீவாந்தத்திலிருக்கும் அக்கிரபத்திரமானது, ஸ்தம்பவிபாசத்தில் பாதியளவு உயரமுள்ளதாகும். 72
M. M. 18.

வாதாவதஅருஅரூருதாவக் கணி-கா கியா ||௭௩||

கய-கண-கேயலலலாக் கிரொய-காயெ-கே அநதி: |
மீவொவரி கவொரூண் கி-கிணு ஸாய-கேவ வா ||

தாவக் கதிபூரூண் ஸதூக் ஸவகூம் வா ஸஸூருகடி |
நெகூ ஸூஸூஷூகூ து அலுமிகாஸ நகூனூரு || ௭௪ ||

ஸயிதாலிதவடூரூண் கணூருதூகிவிநூஷிதடி |
கய-கண-காய-கவடூய-கே-தூதூயெ-கே-ஷிஸகநடி ||

அக்கிர பத்திரங்கள் இரண்டுகளின் மத்திய இடை
வெளியானது, இரண்டு தண்டம் முதல் மூன்று தண்டம்
வரையிலிருப்பதாகும்.

கர்ணிகையின் காரியமானது, காத்தில் அசைகின்ற
அழகிய கொடியைப்போலிருக்கவேண்டும். 73

அதற்குக்கீழே, அர்தகர்ணமானது, சிரசில் பாதியில்
பாதி வணங்கியிருக்கவேண்டும்.

கரீவைக்குமேலே கபாலாந்தமானது, மூன்று
தண்டம், அல்லது முணரை தண்டமிருப்பதாகும். 74

அதுவரையில் சக்தி துவஜாந்தமாகும். அது பத்திரத்
துடனாவது, குலத்துடனாவது இருக்கவேண்டும்.

நேத்திரத்துடன் சேர்ந்திருக்கின்ற மல்லமானது,
சூலிகையின் ஸ்தநமண்டலமாகும். 75

அது சயித(படுக்கையான) பட்டம், ஸ்தித(நேராக
இருப்பது) பட்டம், இவைகளினாலேயும், மிருணானிகை
(தாமரைத்தண்டு) முதலியவைகளினாலேயும் அலங்கரிக்கப்
பட்டிருக்கவேண்டும்.

அர்த்த கர்ணூர்துவம், பட்டோர்துவம் இவைகளின்

யயா சொஹந நிஷ்க்ராம்தம் த்ரிசுவம் ஸ்தாசு
தத்யுயுக்தா |

ஸாநாஸம் உதநாஸம் வா ஸ்வஸ்தாஸம் வா ஸநாடகஸு ||எள||

தத்யுயுக்தா சுநாடகஸுஸ்தாஸநாஸம் ஸநாடகஸு ஸநாடகஸு |
ஸநாடகஸுஸ்தாஸநாடகஸு ஸநாடகஸு ஸநாடகஸு ||எள||

தொரணாஸுதரெ ஸநாடகஸு ஸநாடகஸு ஸநாடகஸு |
ஸநாடகஸு ஸநாடகஸு ஸநாடகஸு ஸநாடகஸு ||எள||

ஸநாடகஸு ஸநாடகஸு ஸநாடகஸு ஸநாடகஸு |

ஒவ்வொன்றின் ஊர்துவ பாகத்திலும் முஷ்டி பந்தனத்தை
(மூடிய கையைபோன்ற முடிச்சை) கல்பிக்கவேண்டும். 76

அதன் நிஷ்கிராந்தமானது (நீண்டிருக்கும் பாகமானது)
அதற்குமேலே, மூன்று முகமுடையதாக (மூன்றாக) இருக்க
வேண்டும்.

அது சூலத்தைப் போலாவது, மதலாபமாகவாவது
சர்பத்துடன் கூடியது போலவாவது, நாடகத்துடன் கூடிய
தாகவாவது இருக்கவேண்டும். 77

அதற்குமேலே, கூடகோஷ்டம் முதலியவைகளினாலே
அலங்கரிக்கப்பட்டு விமானத்தைப் போலிருக்கவேண்டும்.
அது, பட்டம், கூசுத்திரகம்பம் இவைகளுடனோ மத்திய
தோரணத்தைப்போலவோ இருக்கவேண்டும். 78

தோரணத்தின் நடுவில் தாமரை புஷ்பத்தில் உட்கார்ந்
திருப்பவளும் அபிஷேகம் செய்யப்படுகின்றவளுமான
லக்ஷ்மீதேவியை கல்பிக்கவேண்டும்.

(விமானத்தின்) லலாடிகையை (நெற்றியை) இவ்வித
மான அலங்காரங்களினாலேயும், மற்றும் பலவிதமான
அலங்காரங்களினாலேயும் அலங்கரிக்கவேண்டும். 79

ஸம்ஹிஸா ராவிஸீண-ஃ வியாதவதா கௌரிகா ||அம||

தஜ்ண-ஃ வதூகரம்(ர)ஜ்ணீதம் அவமும்ஸிதடி |

ஸய-ஃகண-ஃ ந அய-ஃ வா யயாயுகியயாராவி ||அக||

ஸனம-ஃதமூபாகிய-ஃமமூவகாமவிஷகடி |

தடிபுஷ்ட-ஃ தெந நிளி-ஃகம் ஸூவிவிகாயபவலிஷ்டத ||

வாவெ-ஃகம் ஸூவிவிகாராமஜ்ணுக்காரமயொஅததெ |

ஸாய-ஃகய-ஃ தடிபுஷ்ட-ஃகய-ஃகய-ஃகம் ஸாரம்ஸகடி ||

கம்ஸகய-ஃ அ ஹம் ஸூரகய-ஃகம்ஸம் தயாய-ஃகடி |

ஹமகய-ஃ தயாய-ஃகம்ஸகய-ஃகம் தயாய-ஃகடி ||அச||

லலாட வம்சத்தில் வேதம் செய்யப்பட்டதும், (இணைக்கப்பட்டதும்), மத்திய சூத்திரத்தினாலே உறுதி செய்யப்பட்டதும், ஸ்தம்பத்தின் விஸ்தாரத்தின் விஸ்தார முடையது மான குடாரிகையைக் கல்பிக்கவேண்டும். 80

அதன் கர்ணமானது, பத்திரம்-மகரம் இவைகளினால் அலங்கரிக்கப் பட்டதாகவும் தொங்கிக்கொண்டுமிருக்க வேண்டும். அது அர்த்த கர்ணத்துடனாவது, அதில் பாதியாகவாவது இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக மனம்போல், யுக்தியுடன் கல்பிக்கவேண்டும். 81

மத்தியலுபையில் குறுக்கே செல்லுகின்ற பந்த விஷ்டகத்தை, அதற்குமேலே, அத்துடன் இணைக்க வேண்டும். இது ஸ்தூபிகையின் ரூபமாகக் கருதப்படுகிறது.

முன்பு கூறப்பட்டிருக்கிற ஸ்தூபிகையின் மானத்தையும், அலங்காரத்தையும் கூறுகிறேன்.

ஸ்தூபியின் உயரத்தை இருபத்திரண்டு (22) அம்சங்களாகச்செய்து, அவைகளில், கீழே இருந்து முறையே -

அதாரய: க்ருகெனெவொதூமெ ஊலிஸாடிஸாகெ ।
 வடிவம் அ க்ருகெவணம் வெத்ரும் க்ருகெவணம் வடிவம்(கம்)
 வடிவம் ||அரு||

வாக்ஷம் க்ருகெவணம் யுகர் அ க்ருகெவணம் நெத்ரு
 க்ருகெவணம் யுகர் அ க்ருகெவணம் நெத்ரு
 க்ருகெவணம் யுகர் அ க்ருகெவணம் நெத்ரு ||

வெத்ரும் அ க்ருகெவணம் நெத்ரு க்ருகெனெவொதூமெ ஊலிஸாடிஸாகெ ।
 வடிவம் க்ருகெவணம் யுகர் அ க்ருகெவணம் நெத்ரு ||

ஒண்ணரை	அம்சம்	பத்மம்	1 ½
அரை	அம்சம்	கேடபணம்	½
அரை	அம்சம்	வேத்திரம்	½
அரை	அம்சம்	கேடபணம்	½
ஒரு	அம்சம்	பத்மம்	1
ஐந்து	அம்சம்	கடம்	5
ஒரு	அம்சம்	பத்மம்	1
அரை	அம்சம்	கேடபணம்	½
ஒரு	அம்சம்	திருக்	1
அரை	அம்சம்	கம்பம்	½
ஒரு	அம்சம்	நேத்திரம்	1
அரை	அம்சம்	கேடபணம்	½
ஒரு	அம்சம்	திருக்	1
அரை	அம்சம்	கம்பம்	½
அரை	அம்சம்	பத்மம்	½
ஒரு	அம்சம்	பலகம்	1
அரை	அம்சம்	அம்புஜம்	½
அரை	அம்சம்	வேத்திரம்	½
நாலரை	அம்சம்	முகுளம்	4 ½

ஆக அம்சங்களின் கூடுதல் 22

இவைகளைக் கூறியிருப்பதைப்போல் கல்பிக்கவேண்டும்.

ஸுரமிஜநரவாணாம் து வெஸ்யூநாம் நெவ
ஸுஉகெ ।

தகிலிஸ்பகம் ஸலாவாஜி யுஜிணம் தஜுபு-மஜி || ௯௬ ||

வனவம் ஸுக்ஷணஸம்வஹம் விஜாதம் ஸம்வஜாம் வஜி ।

கராஸுஜி-ம(க)ஸுஸகஸுஜி-கணஸாஸாய: || ௯௭ ||

அனெஸாவயுகா: வனெஸுதெ ஸவ-கக-ஸநாதநா: ।

சுஸயாஸுஸீஜா து-ஸக-கரா: ஸாய-அனெ-கா: || ௯௮ ||

ஸுஜிஸீஜஸலா சுஜ-ஸக-கரா ஸுஜிஸுஜிதெ ।

ஸாய-அஜி-வாஜி-மணகிஜுஸிகதாவிதஜி || ௯௯ ||

இது, சுரர்கள், பிராம்ஹணர்கள், அரசர்கள், வைசியர்கள், இவர்களுக்குக் கூறப்பட்டதாகும். குத்திரர்களுக்குக் கூறப்பட்டதல்ல.

அத்துட சம்பந்தித்திருக்கும்படி, துவஜ தண்டத்தை அதன் உச்சிக்குமேலே இருக்கும்படி வைக்கவேண்டும். 91

இவ்விதமான லக்ஷணங்களுடன் கூடிய விமானமானது, சகலவிதமான சம்பத்துக்களுக்கும் இருப்பிடமாகும். 91½

கராளம், முத்கீ (பயறு) குல்மாஷம் (யாவகம்) கல்கம், சிக்கணசம், என்னும் இந்த ஐந்தும், யெகு காலமாக சகல விதமான காரியங்களுக்கும் உபயோகமான குரணங்களுக்கு உபயோகமானவைகளாகக் கூறப்பட்டிருப்பவைகளாகும்.

கடுக்காய், தானிக்காய், இவைகளின் விதையினளவு உள்ள, கூழாங்கற்களின் குரணத்தை, முன் கூறிய ஐந்து குரணங்களில், பாதியளவு சேர்க்கவேண்டும். 93

பயறளவுள்ள சிறிய கூழாங்கற்கள் முத்கம் (பயறு) என்று கூறப்படுகிறது.

அண்ணலேவோ ஸக-ஸராஸு-கெதூ: யக் மூலூஸம்

(கூலூஷம்) தக்-அதெத !

கரானம் அரவி உதீம் அ தெந லாநெந யொக்யெகி ||கரு||

வாவெ-ஸாதூலாத், லிகதா அணகூறாண-ஸாதத: !

சூயாஸ-ஃ வெஷிதம் கஹம் அகூணம் உஸூ கெவயூ ||கக||

நிஸிடி, லிஷூலாநெந மொத், லிஷூகயாவூத் !

வாவெ-ஸாதூலாநம் அ வஹாநாம் வியாதவூம் வூயகூ

வூயகூ ||கக||

ஒண்ணரை, முக்கால், இரண்டு பங்குகள், முறையே, பெரிய கூழாங்கல், சிறிய கூழாங்கல், கிஞ்சல்களிகதை (புஷ்பத்தின் மகரந்தப்பொடி)யைப்போன்ற மணல், இவைகளின் பொடிகள், சர்க்கரை, சிப்பித்தூள் இவைகளைச் சேர்த்தால், அதற்கு குல்மாஷம், என்றுபெயர்.

கராளம், முக்கீ, இவைகளை, அதே அளவில் சேர்க்க வேண்டும். 95

முன்பு கூறப்பட்ட அளவுடன் கூடிய மணலுடன், அதேயளவு கடலை (கொத்துக்கடலை) மாவைச் சேர்க்க வேண்டும்.

இவ்விதமாக, இவைகளைச் சேர்த்து பிசையப்பட்ட கல்கமானது, வேலைகளுக்கு உபயோகமுள்ளதும், நல்ல பசையுள்ளதும், கேவலம் மஸ்தாயுமிருப்பதாகும்.

இந்த கல்கத்தினாலே, கற்களாலே மூடப்பட்டிருக்கிற உச்சி மூடியை, மனதுக்குத்தோன்றிய அளவுபூசி, உச்சியை துவாரமில்லாதிருக்கும்படி செய்யவேண்டும்.

முன்பு கூறப்பட்ட ஐந்துகளையும், தனித்தனியே கல்பிக்கவேண்டும். 97

தத் தத் ததுகெத து வெண வரிகுயெய் |

கெவனெதாஹலா வாவ-ஹ வாவ-ஹலி:

வ குயெய் ||௯அ||

கூரது உகஹ்னாஹ் ஹயாக்ஷகர் ஜனெ: வா: |

கிவனெதாஹலா தத் தத் தத் தத் தத் தத் தத் தத் தத் தத் ||௯க||

லாய்லாய்க-ஹாஹ் திஅன-ஹ தகிவா தவாரினி(ணா) |

வாஸஹ் குயெய் க்ஷா ஹ் வாயிக்ஷாஹ் வாஸஹ் ||௯||

ஆங்காங்கு, அதற்குக்கூறப்பட்டிருக்கின்ற திரவியத்தி
னாலேயே, அதை கல்பிக்கவேண்டும். 97½

முதலில் முன்பு இருந்ததில், மூன்று முறை ஜலத்தைக்
கொட்டி, நன்கு குட்டனம், (தாங்கக்கூடிய அளவுக்கு)
துமஸ்போட வேண்டும். (இடிக்க வேண்டும் என்பது
பொருள்.) 98

பிறகு பால்மரங்கள், அடப்பமரம், மாமரம், கடுக்காய்,
இவைகளின் பட்டை ஜலத்தை விட்டு இடிக்க
வேண்டும்.

அதற்குப்பிறகு, திரிபகையின் கஷாயத்தை விட்டு
இடிக்க வேண்டும்.

அதன் பிறகு, உளுத்தமாவினாலான பசையைப்பூச
வேண்டும். 99

பிறகு சமர்த்தனாக இருப்பவன், மணலுடன் சிப்பியின்
பொடியைக்கலந்து, அந்தச்சிப்பியின் குழியிலுள்ள ஜலத்தி
னாலே, (சிப்பியைப் பொடி செய்து அதில் தண்ணீ
ரைக் கொட்டுப்பொழுது அதிலுண்டாகும் குழியிலுள்ள
ஜலத்தினாலே) பிசைந்து, குரசங்குட்டனம் செய்து,
(பூணுள்ள உலக்கையினாலே நன்கு இடித்து), பிறகு, அதை
துணியால் வடிக்கட்டி எடுக்க வேண்டும். 100

கயூம் அ நிகுணம் தெந கயூநீயம் விஅகூநெணை !
 உயிஉ முலாஷயூஷமுபாஜிதகடிமீமெனெ : || ௩௩ ||

கயூமெயூ நாயிகெரஸூ அருதவகூரஸெஸூ ஹ !
 கயூதம் ஸிவிலிய-உதகி வகொடககிதி ஸூதத || ௩௪ ||

ஸூகிம் ஸூலொடகெநாடள கூகூ வகொம்ஹஸூ தத : !
 கூயிவூ ஸூயயா காய-கா நானாஸூவாநிதா கியா ||

உயெயூ உணயெயூவி ஹொஹொஷெய-உயொவிதத !
 மொவாநஸூவாவிஷாது மூடநீயம் விஅகூநெணை : ||

கராயூஉயூமூயூஷவநகெகெகெம்முயூ |
 கயூலாம் தடியெ-உத தடிய-காய-உத து அகூண || ௩௫ ||

அப்படி வடிக்கட்டி எடுக்கப்பட்ட ஜலத்தினாலே,
 கல்கத்தை, பசையுள்ளதாகக் கல் பி த் து க் கெ ள் ள
 வேண்டும். 100½

தயிர், பால், உளுந்துப்பசை, வெல்லம், நெய்,
 வாழைப்பழம், இளநீர், நன்கு பழுத்த மாம்பழச்சாறு,
 இவைகளைக்கலந்து, சிப்பிகளினாலே கல்பிக்கப்படுகின்ற
 யாதொரு ஜலமுண்டோ, அதற்கு, பந்தோதகம், என்று
 பெயர் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 102

முதலில் சுத்த ஜலத்தினாலே சுத்திசெய்து, பிறகு
 பந்தோதகத்தினாலே சுத்திசெய்யவேண்டும். அதன் பிறகு
 சுதாலேபனம் செய்து, பல வி த ரூபங்களுடன் கூடிய
 காரியத்தைச் செய்யவேண்டும். 103

சமர்த்தனாக இருப்பவன், சுட்டகங்கள், லோஹ
 லேஷ்டம், இவைகளினால், உசிதம்போல், கோபாநஸியின்
 மேல் பாகத்தை மூடவேண்டும். 104

ஐயுஸூவ்யுயுக்த து யயெஷம் வநதிஷ்யதே |

ஷணாஸூதலம் பெபாகம் அதூஜாஸம் து டயூஜி ||

சுயலம் து லிஜாஸம் ஸூகி ஸ்னஷாஸூவிததிஷ்யதே |

ததொ ஸ்னஷாடிக்கெரெதாந ஸ்கெடி ச் ஸம: சுடி: ||

மூவொவரீஷகாஸாரெ ஸெவம் அலிண-கிப்யாம்

வாத: |

சூலாடிநீயம் யதெந தலநம் அமாடிநம் ரிடி: || ஈஅ ||

ஷெவாநாம் அ லிஜாநாம் அலாஸெ யொமஜம் ஸநாததடி |

ஸஹிரணஸ் ஸவெ-ஷாம் அக்தம் யுஜீத ஸூலிஷம் ||

கராளம், முத்தீ, குல்மாஷம், இவைகளின் கனம் தனித்தனியே, ஒவ்வொரு அங்குலமிருக்கவேண்டும். அதில் அரைப் பங்கு (அரை அங்குலம்) கல்கத்தின் கனம் இருக்கவேண்டும். அதில் பாதியில் பாதி (அரைக்கால் அங்குலம்) பசையின் மானமிருக்கவேண்டும். 105

ஜலம், பூமி, இவைகளிலானால், அல்லது ஜல பூமியிலானால், அவைகளின் கனம், இஷ்டம்போல் இருப்பதாகும்.

இந்தப் பூச்சுக்களை, ஆறுமாசகாலம் ஆரப்போடுவது உத்தமமாகும். நான்கு மாசகாலம் ஆரப்போடுவது மத்திமமாகும். இரண்டு மாசம் ஆரப்போடுவது அதமமாகும்.

அதன் பிறகு, இவைகளை பந்தோதகத்தினாலே முறையே நினைக்கவேண்டும். 107

லுபையின் மேலேயுள்ள கற்பரப்பிலும், மறுபடி இவ்விதம், குர்ண காரியங்களைச் செய்து, முயற்சியுடன் மூடவேண்டும். அவ்விதம் செய்வது, கஞ்சாதனமாகும் என்று கூறுகிறார்கள். 108

ஸூரமருகயோவெதம் ஸ்ரீகாந்தசூகிரியாநிதழ் !

விபுராதீநாம் அ வணாதாநாம் நிவாஸம் ஸம்வதாம் வதழ் ||

ஸம்மூரம் கிரணம் டூவம் தெவாஸூரகயாநிதழ் !

நமம் தவவீரீயாம் அரையாவூழி ந யொடியெக ||ககக||

சுதெஜ்ஜாஜ்ஜயா வாவெ ஸாயநீயம் யமெஷ்தை !

வஹாஸம் காவ்யவிஷம் ஸ்ரீஹவாஷாஸம் மூலம் டயி ||

சூஜம் ஹம்ஸம் து ஸவாஸம் க்ரீரம் அஜ்ஜயம்ஸகழ் !

தேவாலயம், துவிஜாலயம், இவைகளில், இவ்விதம் செய்வதாகும். சாசுவதமாக இருக்கும்.

புத்திமானாக இருப்பவன், எல்லாவற்றிற்கும், உள்ளும் புறமும், குடையை கல்பிக்கவேண்டும். (குறிப்பிட்ட காலம் வரையில், வெய்யிர், மழை, இவைகள், அவைகளில் விழாமலிருக்கும்படி, நிழலாக இருக்கும்படி செய்யவேண்டும்)

மிகவும் மங்களகரமான கதைகளுடன் கூடியதும், சிரத்தையுடன் நிருத்தகிரியையுடன் கூடியதுமான, பிரம்ஹணாதிஜாதியினரின், நிவாஸஸ்தானமானது, சகல சம்பத்திற்கும் நிவாஸஸ்தாநமாகும். 110

தேவர் அசுரர்களுடைய கதையுடன் கூடிய சண்டை, மரணம், துக்கம், நக்னம், (ஆடை இல்லாத உருவம்) தபஸ்விகளின் லீலை, வியாதியுடையவன் முதலியன, இவைகளை (சிகரங்களில்) கல்பிக்கக் கூடாது. 111

மற்றவர்களின் வீடுகளிலும், சிகரமில்லாத வீடுகளிலும் இஷ்டம்போல் சாதித்துக் கொள்ளுவதாகும்.

பந்தன குர்ணத்தில், நூறு பங்குக்கு, ஐந்து(5) பங்கு உளுத்தம்பசை, ஒன்பது (9) அம்சம் வெல்லம், எட்டு(8)

தெய்வமும் உபமாமம் ஸஜாநாநிகெரம் யுதமாஸகடி ||

கூளபுரெகாஸகம் துஜஸம் கடிநீமறுலிஷுதெ I

துஸ்பை அடுணை-புதாஸெ து யுஜீதவஜம் ஸுஸகநடி |

ஸவெ-புஜாஸிகம் ஸவம் மும் அ உயிபுழகடி ||

அடுணை-புஜஸம் கராநம் உயுவரதகடிநீநாநிகெரம்

அ உஜம்

அகெ (ஸுகெ) தொயம் அ உழம் உயிமும்

ஸஹிதம் தெய்வமும் தகிக் ரெண I

துஸ்பை அடுணை-புதாஸெஸகடிஉயுநா

அநுவுஜிம் புகுய-பாசு

ஸதஜ்ஜம் உபஷசுஸாடிஸலிதி கயிதம் தஜ்

ஸிஜி-புநீ-பெடி : ||

அம்சம் தயிர், இரண்டு (2) அம்சம் நெய், ஏழு (7) அம்சம் பால், ஆறு (6) அம்சம் சர்மபட்டையின் சாறு, பத்து (10) அம்சம் த்ரிபலை, நான்கு (4) அம்சம் தேங்காய், ஒரு (1) அம்சம் தேன், மூன்று (3) அம்சம் வாழைப்பழம், என்று பாககல்பணியுடன் சேர்க்கவேண்டும். இவ்விதம் முறையுடன் சேர்த்து கல்பிக்கப்படும் பந்தனமானது, மிகவும் சிறந்த பந்தனமாகும்.

வெல்லம், தயிர், ⁱ பால், இவைகளை மற்ற எல்லா வற்றையும் காட்டிலும், அதிகமாகச் சேர்ப்பது சிலாகிக்கத் தக்கதாகும்.

114

பந்த குர்ணத்தை நூறு பங்கு செய்து அத்துடன் கராளகுர்ணம் நூத்தில் இரண்டு பங்கும், தேன், நெய், வாழைப்பழம், தேங்காய், உளுந்து, சக்ரேதோயம் (சுக்தி தோயம்—சுண்ணாம்புஜலம்) பால், தயிர், வெல்லம், த்ரிபலை இவைகளை முறையே ஒவ்வொரு அம்சம் கூட்டி கல்பிக்கப்படும் பந்தமானது, கருங்கல்லுக்கு ஸமமானதாகும் (உறுதி

செவாதாஃ ஶிஜஹுதீஸ வெஸுதாதாஃ ஹவதெயுதா ||

உயெ-ஷுகா விபாதவாஸுதஸு, ஶுஷணாநிதா: |

ஸுஸிமா: ஸஉயுஸு ஸுஸுநாஸா: ஸுஸாஹதா: ||

ஸுஸிமாஸாவி ஸுஸிமா ஶிஷவிசு, ஶிஷவி-தா: |

விஸாராயாதீவெஸு, ஶு வுயவெஷுகயா ஸஉ: ||கக||

ஸிஸுயெ ஶிஸுவெசு, ஶு வ-ஷுஷவிஷி-தா: |

ஶுஷுஸிவராணம் உ யெஷு, ஶுஷுஸு விஸி-தா: ||

யுள்ளதாகும்) என்று சிலப் தந்திரங்களையறிந்த முனிவர்கள் கூறுகிறார்கள். 115

இப் பெரமுது தேவதைகள், பிராமணர்கள் க்ஷத்திரியர்கள், வைசியர்கள் இவர்களின் வீட்டில், லக்ஷணம் பெருந்திய நான்கு மூர்தேஷ்டகைகளை (உச்சியில்வைக்கும் கற்களை) கல்பிக்கவேண்டும். அவைகள் மேடுள்ளமில்லாமல் மனோஹரமாகவும், ஸமமாக சூனையில் வைத்து எரிக்கப்பட்டவைகளாகவும், நல்ல ஒலி (சத்தம்) உள்ளவைகளாகவும், மிகவும் சோபனமாகவும் இருக்க வேண்டும்.

அவைகள், கருங்கல்களாக இருந்தால், அவைகள், ஸ்திரீ சிலையாகவோ, புருஷ சிலையாகவோ இருப்பதாகும். அவைகள் பின்னப்பட்டவைகளாகவோ, துவாரமுள்ளவைகளாகவோ இருக்கக்கூடாது.

அந்தக் கல்லுகள் அகலம், நீளம், கனம் இவைகளில், பிரதமேஷ்டகைகளுக்கு ஸமமாக இருக்கவேண்டும். 118

பிரதமேஷ்டகையானது சிலாமயமாக இருந்தால், மூர்தேஷ்டகையும் சிலாமயமாகவே இருக்கவேண்டும். (செங்கல்லாக இருந்தால் செங்கல்லாகவே இருக்கவேண்டும்

தெரெவாடிள தயாடுத அ துதுவ வுளாஸுஷகாஸுமா : |
 பிளூ, வெவூறு ஸங்கீணை-3 வெய்சு-3 வெவூறுவரிஷிதம் ||

தெரெவ உயி-3 விநதாஸம் ரஹவதிஜீரிதடி |
 யோஹஜம் டாராஜம் வாவி ஸூ-விவிகாஹிஷிதெ ||கஉக||

ஹூ-3 ஹுவி-3 ஸ்ராயாவிஸாரம் வாடிதஸூடி |
 சும உம்மூவிஸாராநாவதிவ-3 டா கரஸம் தயா ||கஉஉ||

அதாரஸூஸம் சுய-3ாஹி திரஹாமெகலயஸூயா |

என்பது பொருள்) அது எவ்வித தோஷமுமில்லாமலிருக்க வேண்டும்.

துவக்கம் முதல் சிகரம் வரையில் எந்த திரவியங்களினாலே நிர்மாணம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றதோ அதே திரவியத்தினாலே, ஆதியிலும் அந்தத்திலும், அழகான இஷ்டகைகளை (பிரதமேஷ்டகை, மூர்தேஷ்டகைகளை) வைக்கவேண்டும்.

மிசிர திரவியங்களினாலே நிர்மாணம் செய்யப்பட்ட ஸங்கீர்ண மந்திரத்தில், மேலேயுள்ள பாகமானது, எந்த திரவியத்தினாலே கல்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றதோ, அதே திரவியத்தினாலே, சிரோ (உச்சியின்) வின்யாஸத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும் இது ரஹஸியமாகக் கூறப்பட்டதாகும்.

ஸ்தூபிகையின் கீலமானது, லோஹத்தினாலேயாவது மரத்தினாலேயாவது, இருக்கவேண்டுமென்று விரும்பப் படுகிறது.

121

ஸ்தூபியின் கீலமானது, ஊர்துவ பூமியின் பாதத்தின் ஆயாமம், விஸ்தாரம், பாதம் இவைகளுக்கு சமமாக இருக்க வேண்டும். அதன் அக்கிரமானது (உச்சியானது) ஒரு அங்குலம் விஸ்தாரமுள்ளதாகவும் அடியிலிருந்து முறையே சிறுத்துமிருக்கவேண்டும்.

122

வகுதெய்யுடைய: காயாசு சரிவிவாடி நடுவெடிய: ||கஉ௩||

விவாரதி மணாயாடி வொவொது வாடிதவெடி |

சுலுடி து யயா ஹுலிள வனு உதி-வெலநிதடி ||கஉ௪||

சுயவா தலுவாயாடி மிமுணம் கீறுவெவி-கடி |

கூலவொவொடிவிவாரதி உதுஹா-மவெவ வா ||கஉ௫||

சுமு உய-காம், மூலவொவொ சரிவிவாடி யயாஸுடி |

சரிவராசு, திவசு கீறும் ஹி, மலாடிவாவி வா || கஉ௬ ||

வனவம் தியா ஸெ-லிஷம் ஸூ-விசுகாசீறுவாய-கெகெ: |

அது, சச்சதுரமாக இருப்பதற்கு சமமாகச் செய்ய வேண்டும். அதன் அதோபகரமானது (அடிப்பக்கமானது) முக்கால்பங்கு இருக்கவேண்டும். மேலும் கீழும் வட்டமாகக்கல்பிக்க வேண்டும். அதன் கீழே சிகிபாதத்தை (மயிலின்கால்) வைக்க வேண்டும். (அந்த கீலமானது) அகலத்தைப்போல் மூன்று பங்கு உயரமுள்ளதாகவும், வியாஸத்தின் (விஸ்தாரம்) உயரமுள்ளதாகவும், பாதத்திற்கு சமமாகவுமிருக்க வேண்டும். பூமியிலிருப்பதைப் போல் அசையாமலும், பஞ்சமூர்திகளுடன் கூடியதாகவும் இருக்க வேண்டும்.

124

அல்லது, அந்தஸ்தூபியின் சிகையின் உயரத்தைப் போல் இரண்டு பங்கு உயரமுள்ளதாகவும், கீலத்தின் (முளையின்) உயரமுள்ளதாகவும், ஸ்தம்பத்தின் அகலத்தில் பாதி விஸ்தாரம், மூன்றில் ஒரு பங்கு விஸ்தாரம், அல்லது கால் பங்கு விஸ்தாரமுள்ளதாக இருக்க வேண்டும்.

125

கீலமானது, சிகரத்தின் வடிவத்தைப்போன்ற வடிவ முடையதாகவும் இருக்கவேண்டும். அல்லது, விங்கத்தின் வடிவத்தைப் போலிருக்க வேண்டும்.

126

இவ்விதமாக, ஸ்தூபியின் கீலமானது, மூன்று விதமாகப் பெரியோர்களால் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

126

ஸூநபுராதிர வாபுரே ஊனவெ து ஸுஸம்வூதெ ||

அதுவூரீவஸம்யுக்த வஸெஸு வஸிவெஷிதெ |

ஸவ-ஃமமூஸம்யுக்த ஸுஸுஸாநூஸுரெ ஸுமெ ||

ஸூனிரெ அனிர்தம் சுஸா ஊனுகம் வாய தசுவாடி |

விதூஸூ டெவாநு ஸு-ஹாநீநு ஸுததணு-ஸுயாரயா ||

சூராயு மஸுஸுஸூரெஷி: ஸுஸுஸாயிவதி ஐவெகி|

டெவதாஸூரெ ஸுமி டிஸா ததூநாநீ யயானி ||கூடு||

ஸூவதி: சுஸுஸாநு நூஸூ வஸு வஸு ஸுஸுஸுஸாநு |

ஸுமஸுஸாடிஸுஸம்வூன-ஸுஸு வஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு ||

வீட்டின் வடக்குப் பக்கத்தில், நன்கு சுத்தம் செய்து, மண்டபத்தை கல்பித்து, அதில் நான்கு (4) தீபங்கள் வைத்து, நான்கு பக்கங்களிலும் வஸ்திரத்தினாலே சுற்றி, ஸகலமங்கள திரவியங்களையும் வைத்து, சுபகரமான சுத்தமான சம்பாநெல்லைப் பரப்பி, அந்த ஸ்தண்டிலத்தில், சண்டிதபதம், அல்லது மண்டூகபதத்தை கல்பிக்க வேண்டும். அதன் பிறகு வெளுப்பான தண்டுல தாரையினாலே, பிரம்ஹாதிதேவதைகளை விந்யாஸம் செய்ய வேண்டும். அவர்களை ஆராதித்து, புவநாதிபதியை ஜபிக்க வேண்டும். (புவநாதிபதியின் ஜபத்தை செய்யவேண்டும்.) பிறகு,

தேவதைகளுக்கு, அந்தந்த நாமாக்களினாலே விதிப்படி பஸி கொடுக்கவேண்டும்.

130

பிறகு, ஸ்தபதியானவன், நல்ல கந்தோதகங்களினாலே நிறப்பப்பட்டவைகளும் பஞ்சரத்னங்களுடன் கூடியவைகளும், ஸூத்திரம்-வஸ்திரம்-சுர்சங்களுடன் கூடியவைகளும், மூடப்பட்டவைகளும், ஸுவர்ணத்துடன் கூடியவை M. M. 19.

ஸஸுலித்ராநு வஸூகலிஅ-இரானாநு ஸாவிபாநாநு

ஸஹெககாநு ।

உவவீஃஸுஷெவாநா(வாஃஸு) வஸுநாநாஉஹிபாய அ ॥

புணவாழிநலொனெந மகூரெழிஅ-இயெகி சுராகி ।

புசூரானு வஹுமவெவூகூ நவரதூகூஸொகிகெஃ ॥

உஷகாஸு யயா கீஹு ஸுலெத்ராவெஷயெகி சுராகி ।

கூஹஸூத கிஷிணெ ஸூகிஸாநு ஸூஸூரிஹிணெ ॥ககச॥

சூராயு மகூவூஹெஸு எஹி உஷா யயாவியி ।

உஷகாஸெஸுவ கீஹுஸு வெஷயெஹுஎஸெஸூஹெஃ ॥

ஸுதவஸூரஸுரஸூதாஸு-நுதஸூஹி-இரஸுரஸு-அஃ ।

ஸுவதிவ-இரவெஷாஹி: ஸூகூரானுநு-ஹெவந: ॥ககச॥

களும், லக்ஷணமானவைகளுமான ஐந்து ஐந்து கலசங்களை
வைத்து, உபபீடாம்ச தேவதைகளை, பிரணவாதியாகவும்
நமோந்தமுமான அவர்களின் நாமாக்களினாலே, கந்தாதி
களினாலே முறையே பூஜிக்க வேண்டும்.

கீலத்தைப்போல, இஷ்டகைகளை பஞ்சகவ்யத்தினாலே
யும், நவரத்னங்களுடன் கூடிய குசோதகத்தினாலேயும்,
அலம்பி, ஸூத்திரங்களினாலே முறையே வேஷ்டனம்
செய்யவேண்டும்.

கும்பத்திற்கு தென் பக்கத்தில் சுத்தசாலீஸ்தண்டிலத்
தில் கந்தபுஷ்பாதிகளினாலே ஆராதித்து, முறையுடன் புலி
கொடுத்து, இஷ்டகைகளுடன் (கற்களுடன்) கீலங்களையும்
(முளைகளையும்) சுபகரமான வஸ்திரத்தினாலே சுற்ற
வேண்டும்.

135

பிறகு வெளுப்பான வஸ்திரத்தை விரித்துப்போட்டு

லிதவஸூ வரி²தனோதரீயொ ஹெமலி²க : !
 வீனா ஸூலம் வயொரா²த ள உவொஷூயிவஸை²
 ஸூயீ : || க௭ ||

கஸூஸூ²தரோ வாஸூ² லிதவஸூ வரி²தரோ |
 தத : பூலாதெ வி²தெ நகூ²தூ²கரணாவிதெ || க௭ அ ||

ஸூ²ஹலிதெ² ஸூ²தெ² அ ஸூ²வதி : ஸூ²வகெ²த²து !
 வு²ஷூ²கூ²ணூ²ஹாரா²திகு²கெ²ரம்²மூ²யகெ² : || க௭ கூ ||

வனா²ம²ஹலி²தெ²ஹெ²தெ²தெ² ஸூ² வி²தெ²தெ² : !
 ஹெ²தெ²தெ²வ²தி²தெ² நவ²ஸூ² வரி²தெ² : || க௭ ||

ஸூ²தா²நூ²தெ²வ²தெ²ஸூ² லிதவ²ஸூ²ராரா : ஸூ²தி : !
 யூ²வா²யாராதெ² ஸூ²தெ²தெ² ஸூ²யா²தெ² : ||

அதன்மேலே தர்பைகளைப்பரப்பி, அதில் அவைகளை வைக்கவேண்டும்.

அகற்குப் பிறகு புத்திமானான ஸ்தபதியானவன், சுத்தனாக இருந்து கொண்டு, நன் கு அலங்கரித்துக் கொண்டு, வெளுப்பு மாலைதரித்துக் கொண்டு, வெளுப்பான வஸ்திரம் உத்தரீயங்களை தரித்துக்கொண்டு, சுவர்ணமோதிரத்தை தரித்துக்கொண்டு, இரவில் சுத்தமான பாலை குடித்துவிட்டு, உபவாசமாக இருக்க வேண்டும். 137

பிறகு, நிர்மலமான பிரபாத (வெடியும்) காலத்தில், கலசத்திற்கு வடக்குப் பக்கத்தில், வெண்மையான வஸ்திரத்தை விரித்து, சுபகரமான நகூத்திரம், சுபமான கரணம், சுபமான முஹூர்த்தம், சுபமான லக்னத்தில், ஸ்தபதியானவன், ஸ்தாபகனோடுகூட, புஷ்பம்-குண்டலம்-ஹாராதிகள் - கடகம் - மோதிரம் - சுவர்ண நிர்மிதமான பஞ்சாங்கங்களினால் அலங்காரம் செய்துகொண்டு, சுவர்ண யஞ்ஜோபவீதத்தைத் தரித்துக்கொண்டு, புதிதான வஸ்தி

ஸஸாமரம் ஸஸெஸெஹு உநனஸெஸுவரிஸிதடி |

ஸஸஸிஸிதிஸுயாஸாரம் ஸஸவநாஸிவதி ஐஸெஸி ||௧௪௨||

ஸஸவஸிஸெஸஸகாஸீஹம் வஸஸெஸஸெஸெ: கஸஸெஸஸெஸெ: |

ஸஸஸஸி மஸஸஸெஸெஸஸ ஸஸஸஸிஸஸஸஸெஸெ: ||௧௪௩||

ஸஸஸி ஸஸஸஸஸஸஸஸ ஐஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸ: |

ஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸ: ||

ஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸ: |

ஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸ: ||

ரங்களை தரித்துக்கொண்டு வெண்மையான சந்தணத்தைப் பூசிக்கொண்டு, வெளுப்பான புஷ்பத்தை தலையில் வைத்துக்கொண்டு, சுத்தனாக, திக்கஜங்களுடன் கூடியதும், சமுத்திரங்களுடன் கூடியதும், பெரிய மலைகளுடன் கூடியதும், அநந்தனுடைய சிரஸ்ஸில் இருப்பதுமான, பூமி முழுவதையும் தியானம் செய்து, ஸ்ருஷ்டி-ஸ்திதி-லயம் இவைகளுக்கு ஆதாரமான புவநாதிபதியை ஜபிக்க வேண்டும்.

142

கற்கள்-முனைகள், இவைகளை, முன்பு கூறப்பட்ட கலசோதகத்தினாலே, ஸ்நானம் செய்து (நன்கு நனைத்து) கந்தம்-புஷ்பம்-தூபம்-தீபம் இவைகளினாலே ஆராதித்து, முறைப்படி பவி கொடுத்து, ஜயசப்தம் முதலான மங்கள சப்தங்களுடன், பிராம்ஹணர்களின் ஸ்வாத்தியாய கோஷங்களுடன், சங்கம்-பேரிகை-முதலிய வாத்திய கோஷங்களுடன், இஷ்டகை (கல்) களை, கிழக்கு, தெற்கு, என்ற முறையில், நன்கு ஸ்தாபனம் செய்ய (வைக்க) வேண்டும்.

144½

வைக்கப்படும் இஷ்டகைகள், சிகரத்தின் அக்ரம் (உச்சி) விமானத்தின் அக்ரத்திலுள்ள (உச்சியிலுள்ள)

ஸ்ரீவராகி அத ஃவா மாவலாநெ வாஸுஜாடிய: ।

தடிாடிஜாக் ஸ்ரீவிசாகாயாஜாக் கீருஷெவ-ஆம்

பு மரஹஜ்தாடி ||கசக||

வருவ-செவெஷகாஸூராம் நிஜிஜம் து டிபீகூதடி ।

த.நடெய் மவ ரதாநி விநஜிஷெஜா யயாகூடடி ||கசஎ||

வெண்ஷெ மரதகம் விடிஜாக் வெவலுய-செ வஹிமொஅரெ ।

ஊடி நீயம் து யாஜாயாம் லளகிகம் விதரி ஸ்டாதடி ||

வாரூணெ லூடிகம் விடிஜாக் லஹாநீயம் ஸரீரணெ ।

வஜம் து ஸளஜிஷெபெ ஸஜாஷெபாநதாம் து

புவாருகடி || கசக ||

காணிகூம் லயஜெ ஹாமெ ஹாடகம் அ விதிகூவிவெசு ।

பத்திரத்தின் மத்தியம், அல்லது சிகரத்தின் மூன்றில் ஒரு பாகம், அல்லது நான்கில் ஒரு பாகத்தில் அம்புஜத்திற்குக் கீழே, இருக்கவேண்டும்.

அந்த இடம் முதல், ஸ்தூபியின் உயரம், (எவ்வளவு இருக்கின்றதோ, அவ்வளவு) கீலத்தின் நீளம் அளவிட்டுக் கொள்ளவேண்டும். 146.

இஷ்ட கைகளை வைப்பதற்கு முன்னமே, இஷ்டகைகளை வைக்கவேண்டிய இடத்தை, துவாரமில்லாமல் திடப் படுத்தவேண்டும். அதன் நடுவில், துவரத்தினங்களை கிரமமாக வைக்கவேண்டும். 147

கிழக்கு திக்கில் மரகதம், அக்கினி திக்கில் வைரீரியம், தெற்கு திக்கில் இந்திரநீலம், நிருருதி திக்கில் முத்து, மேற்கு திக்கில் ஸ்டிகம், வாயு திக்கில் மஹாநீலம், வடக்கு திக்கில் வஜ்ரம், ஈசானிய திக்கில் பவழம், மத்திய பாகத்தில்

ரஸொவரஸஸீஜெஹு யாநஜாநஜவஜளஷயாநி அ கரு||

தஜுவெயு ஸுவிவிகா கீதம் ஸ்வாவயெடிஅதம் ஸஜ |

தஸாஸு புகு,கிஹுஜனஜாடி,நிஸி ஜஹாயுஜ ||கரு||

முயிதம் சுள்ளபவஜெஹு காவ-ஜாவெவ-ஜா

உதொஹஜெ : |

தும்பயெதுடிசுடிவாஅஜள ப்ராதுடி,நிஸி, தத : ||

ஸஹுஜெசு யஜி ஸவெ-ஜாஹு ப்ராணிகாஹு

ஸஹுஜெசு : |

ஹவதம் ஸுவிவிகா கீதம் அ வஜெஹு,வஜெஹு,வஜெஹு : ||

மாணிக்கமும் தங்கமும், என்று முறையே இவைகளை வைக்கவேண்டும்.

ரசபதார்த்தங்கள், உபரசங்கள், விதைகள், தானியங்கள், ஓஷதிகள், இவைகளையும் வைக்கவேண்டும்.

அதற்குமேலே, ஸ்தூபிகையின் கீலத்தை, அசையாமலும், சமமாகவும் வைக்கவேண்டும். 150½

அதன் வடக்குப்பக்கத்தில், பட்டு வஸ்திரங்களினாலாவது, அழகான பஞ்சவஸ்திரங்களினாலாவது, பிணைக்கப்பட்ட, மஹாதுவஜத்தை பூமிதலம் வரையில் தொங்கவிடவேண்டும்.

அந்த துவஜமானது, அங்கிருந்து, வடக்கு கிழக்கு ஆகிய இரண்டு திக்குகளையும், அதாவது, வடகிழக்கு திக்கைத் தொட்டிருக்க வேண்டும். (வடக்கிலிருந்து, ஈசானிய திக்கு வரையில் நீண்டிருக்க வேண்டும். அவ்விதமிருந்தால், அது, சகல பிராணிகளுக்கும், (ஜனங்களுக்கும்) சகலவிதமான சம்பத்துக்களையும் நிறைந்திருக்கச் செய்யும். (அவ்விதமிருந்தால் சகல ஜனங்களும், சகலவிதமான செல்வமும் நிறைந்தவர்களாக இருப்பார்கள்.) 152½

அதுழி-கூது அதும-கூது ஸவசுஸா ஸஹிவெஸயெசு |
 அராராணுகுரணம் காய-காசு ஸுஹிவித்ராஸபெரெ-
 ந-கேவெ: || கருச ||

யஜுராதொ விஸு-கா தூ வுணஜே ஸிரஸா மூஸூ |
 விராதஸூ-விசா ஸுஹிஅராராணுகுரணாதி அ || கருடு ||

வஜுராணி யதயாதெஜு வஸூநவி ஸவசுஸகாநு |
 மூகா ஸுபதயெ டிசுரா பெஷாநு ஹகூதா து தவ-கேயெசு ||

னவம் மூநிவபெரெ: வெபூகூம் பூஸாடிதாநம் து
 உகேஜாணாம் மஹேஸாயுதௌ நெத்ருவிதௌ தமோணபெரெ ||
 உய-கேதி |

உணவெ உயஜெபெரெ து ஸஹாடிநாபெயாஸுஜாசு |

பவநம், (சிகரம்) ஸ்தூபிகீலம், இவைகளை, சுத்தமான (வெளுப்பான) பட்டு வஸ்திரங்களினாலே சுற்றி, நான்கு திக்குகளிலும், கன்றுகளுடன் கூடிய நான்கு பசுக்களை நிறுத்தி வைக்கவேண்டும். விசித்திரமான புதிய வஸ்திரங்களினாலே, துவாரத்தை அலங்காரம் செய்யவேண்டும்.

(பிறகு) யஜுமானன், விசுத்தமான மனதுடன், குருவை நமஸ்கரித்து, விமானம், ஸ்தூபி, ஸ்தம்பம், துவாரம், இவைகளின் அலங்காரங்களையும் வணங்கி, வஸ்திரங்கள், தனம், தானியம், கன்றுகளுடன் கூடிய பசுக்கள், இவைகளை, சந்தோஷத்துடன் ஸ்தபதிக்குக் கொடுத்து, மற்றவர்களையும் பக்தியுடன் திருப்தி செய்து வைக்க வேண்டும். 156

இவ்விதமாக முனிவர்கள், பிராசாதங்களின் சிரஸ்ஸின் (சிகரங்களின்) நிர்மாணவிதியைக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

ஹர்மியங்களில் கர்பசம்யோகத்திலும், நேத்திரபித்தி யில் தலாந்தரத்திலும், மண்டபத்தில் மத்திய தேசத்திலும்,

வாஸாடிவகி விவாதவதம் மொவாராணா து உய-3நி ||

வனவம் து விபிநா ஸஜக்ட் ஸ்வஸ் ஸ்வதாம் வடி ||

யெந யகி கஉ-3 மாரஸூபாடின தடிவஸாநகெ ||கருக||

தெநெவ நிஷிதம் கஉ-3 ஸ்ரீஸளஹாமஜாயுரெயக்ட் ||

தஸஜாஹாவெ து தகிவாத்ர: ஸிஷெஜா வா தம்
மாரும் வடெ || ககடி ||

விவிஸா தஹிபொமெந ஸவ-3கஉ-3 ஸஜாஅரெகி ||

அஜகாநாகி க்வரிதெநாவி யஅஸூநெஜந ஹாவிதடி ||

கரொகி ஸாநிநம் ஸீவ்யஉநஜ்யெகி ஹ நிஸ்ய: ||ககக||

சபை முதலியவைகளில் அப்புஜத்திற்குக் கீழேயும், பிராசாதத்தைப்போல் கல்பிக்க வேண்டும். கோபுரங் களுக்கு சிரஸில் கல்பிக்கவேண்டும். இவ்விதமாக விதி யுடன் நன்கு கல்பிக்கப்பட்டால், அது, சகலவிதமான சம்பத்துக்களுக்கும் இருப்பிடமாகும். 158½

எந்தக் காரியமானது, எவனுலே, ஆதியில் துவக்கப் பட்டதோ, அவனுலேயே, அந்தக் காரியமானது, அதன் முடிவிலும் காரியம் செய்து முடிக்கப்பட்டால், அது ஐசுவரியம்-சௌபாக்கியங்களை விருத்திசெய்வதாகும்.

அவன் இல்லாவிட்டால், அவனுடைய புதல்வன், அல்லது, அவனுடைய சீடன், அந்த குருவை படத்தில் வரைந்து வைத்துக்கொண்டு, அவனுடைய உத்தரவின் பேரில்(செய்வதாகக்கருதிக்கொண்டு), எல்லாகாரியங்களை யும் செய்யவேண்டும்.

அறியாமையினாலாவது, வேகமாகவாவது, எந்தக் காரியமானது, மற்றோவனுலே (வேறுவிதமாக) கல்பிக்கபடு கின்றதோ, அது, இவ்வுலகத்தில், யஜமானனை, சீக்கிர மாக, வேறுவிதமாக, (இருந்த நிலையிலிருந்து மாறியவனாக) செய்து விடும், நிச்சயம்.

புயலம் கூதவாநு வியிம் யயாவகி

கூதவாநெவ கரொகி நிஞ்சிதாநாடி |

சுயவா வியிரநத்யா ஹவெவெசு

சுயாஹம் விராதிநதநத்யா கரொகி || ௧௧௨ ||

ஊவம் மீவாஹகூதம் வுஷ்ஹாஹம்

காநம் உயூநாம் ஸிவாஹுஷணம் ௮ |

யூத்யா ஸவெ-ஷாஹம் கராநாதிஸவம்

பெராகூதம் ஸத்யகூதெஷகா வஸூஷெயூ- || ௧௧௩ ||

வதிரஸரநுஸாநுஸம்ஸகாஸொகவூஷா:

வதஸதிலிஸ(ஸ)நிஸா: ஸவூவண-ஸாஸ ஸவெ- ||

சிகரத்தை எந்த விதியின் பிரகாரம் முதலில் செய்து வந்திருக்கிறானோ, அதே விதியின்படி, அதன் முடிவுவரையில் செய்யவேண்டும். அல்லாமல் வேறு விதியின்படி செய்யப்பட்டால், அது, அசுபத்தையுண்டுபண்ணும் எஜமானனை மாற்றிவிடும். (சிகரத்தை, ஆரம்பம் முதல் மூர்தேஷ்டகை வரையில் ஒரே விதமான விதியின்படி செய்ய வேண்டும். ஆரம்பத்தில் ஒருவிதமாகவும், முடிவில் மற்றொருவிதமாகவும் செய்யக்கூடாது. அவ்விதம் வேறு விதமாகச்செய்தால், அசுபத்தையளிக்கும். யஜமானனை தன்னிலையிலிருந்து மாற்றிவிடும்). 162

இவ்விதமாக, க்ரீவாலங்காரம்-புஷ்கராபம், மல்லமானம், கராளம் முதலியபந்தங்கள், மூர்தேஷ்டகாபந்தம், இவைகள், யுக்தியுடன் நன்றாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 163

கருங்காலி - ஆச்சாமரம் - ஸாலம் - ஸ்தபகம் - அசேடகம்
பலா - திமிசை - வேம்பு - ஏழிலைப்பாலை - பருஷம் - வகுளம் -

வரூஷ வகூறுவஹிசுநீரிணீதெதுவலாஹி:
ஸூஷபிவிரௌரா: ஸூஷிசீரா: வூஸிசா: ||

சுய ஹரே-ஹி வரி(மி)ஹிதெ தரா
யஜநாநொவி மூரூஸு வய-ஹி: |
உதமாயந: ஸொஹதஹி-ஹிவகூஷ
ஹூஸூஷி ரகூஷணகூ-ஹி அரஹிசு || ககூ ||

நவஸூஷி கவஹராஹிசு
ஹிசா அரகூராவ-ஹி: கூரூ |
ஹவநெஸூஷிதரவூவ-ஹிவெஹத:
ஹிவாஸூஷிஹி-ஹிவஹி || ககூ ||

நவஸூஷி கரெய-ஹி மூரூசு
வஸூவாஹி நவஸூஷி ஸொஹிதூ |

(மஹிமாமரம்) வன்னி - ஹிசுநீரிணீ (பாலுள்ளமரம்) ப்இந்த
ஹிசுஷங்கனும், மிகவும் அமுத்தமாகவும், வலுவுள்ளதாக
வும் இருக்கின்ற மரங்களும் ஸூஷாபிகிலத்திற்குரியவை
களாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 164

ஹர்மியமானது முழுமையும் கட்டிப்பூர்த்தியடைந்த
பிறகு, யஜமானன் - குரு - வர்த்தி, (சில்பி) இவர்கள்,
உத்தராயணத்தில், சோபனமான நகூத்திரம், சுபகா
மான பகூத்தில், ஜலசம்பிரோஷணகர்மாவைத் துவக்க
வேண்டும். 165

புன்புது (9) ஏழு (7) முன்று (3) அல்லதுஹிதூ (3).
ராத்நிரிகளில், அங்குரார்பணத்தைச் செய்யவேண்டும்.
(அதற்காக) அந்த பவனத்தின் வடகிழக்கு திக்கில், அதி
வாசம் செய்வதற்குத் தகுந்த மண்டபத்தைக் கல்பிக்க
வேண்டும். 166

ஸனித்தநா ஸவாபெநி-வெவ்விதம்.

ஸுமெநாஜகு? விதவாஹஸோஸிதழ் || கசுள. ||

தவழி தியெழ துயாநீவி: ஸுணீனம் டிணீராதத: |

சுசுவாஷாஷவடிம் நதிவழி ஸ ஹாஜீந வஸுநாயகாந ||

மெத்தனாநாயாநாவி: விதவாஜாநாயத் வுஹுநெ: |

மெநெய-மெநெய் தீவெய் ஸயிம் டிணா, விபாதத: ||

ததிலுய்-ம் வஹ வநெஹ வகாநாந வஸுநாயகாந |

ஃணிஹைஸாராயுதாந ஸஸுத-நாந வாவியாசகாந ||

அந்த-மண்டபமானது, ஒன்பது, (9) ஏழு (7) அல்லது ஐந்து (5) முழுத்தில் சதுரச் சரமாக (சச்சதுரமாக)வும், எட்டு (8) கால்களுடையதாகவும், புதிதான வஸ்திரத்தினாலே அலங்காரம் செய்யப்பட்டதாகவும், விதாநத்துடன் கூடியதாகவும்; அழகான வஸ்திரங்களினாலே சுத்தப்பட்டுத் தாகவும்; மனோஹரமாகவும், வெளுப்பான புஷ்பங்களின் சோபையுடன் கூடியதாகவுமிருக்கவேண்டும். 167

அந்த-மண்டபத்தின் மத்தியில், சம்பா நெல்வினாலே, ஒரு கோலளவுக்கு திட்டாணியைக் கல்பித்து, அதன்மேலே அஷ்டாஷ்ட பதத்தை (81 பதத்தை) வைத்து, (கல்பித்து) பிரம்ஹா முதலிய வஸ்து (வாஸ்து) நாயகர்களை, வெளுப்பான தண்டில (அரிசி) தாரையினாலே வைத்து, புஷ்பம், கந்தம், தூபம், தீபம் இவைகளினாலே பூஜை செய்து விதிப்படி படிபடுகொடுத்து, அதன்மேலே, —

வஸ்திரங்களினால் அலங்காரம் செய்யப்பட்டவைகளும், ரத்னங்களுடனும் சுவர்ணத்துடனும் கூடியவைகளும், நூலில் சுத்தப்பட்டவைகளும் மேலே மூடப்பட்டவைகளும், தளங்கமற்றவைகளும், (களங்கம்—குற்றம் அல்லது அழுக்கு) துவாரமில்லாதவைகளும், சுவர்ணத்துடன்

நிலைமுகாதலுஷிராநு ஹாடிகொடிகவலிரிதாநு |
உவவீவடிஸூரஸாநு வுஸுநாநாஹியாயஅ ||களக||

ஒகாராநிநரொனெந அாஅயிக்ஷா நஜ்ஸெத்தத: |
கருஸஸெஜா துரெ வாஸெ-ஃ ஃஹ-ஃஸநவரிஸுரெ ||

அதுஷ்வு, ஃவஸ்யுக்ஷ ஸவ-ஃமருஸாஹிதெ |
வல்ததெதா விஸு-ஃஃ ஸுவதி: வுதலாஸித: ||களக||

வீக்ஷா ஸு-ஃ வயொராநு ள உவொஷ்ஜாயிவஸெத்தத: |
புராஸாஃஸுஜாமு-தொ யாமஃஸவம் வியிநா அரெகி ||

அது-ஃஃஸஸாயுக்ஷ அதுஷ்ஜாரணஹிதெ |
வாஸொஹி-ஃஃஃஃஃஃ ஸு-ஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃ ||

ஐலத்தினுலே நிரப்பப்பட்டவைகளுமான ஐந்து ஐந்து
கலசங்களை, உபபீட பதங்களில் வைத்து, அவைகளை,
ஓம்காராதியும், நமோந்தமுமான அந்தந்த தேவதா நாமாக்
களினுலே பூஜித்துவைக்கவேண்டும்.

அதன்பிறகு, அந்த கலசங்களுக்கு வடக்குப்பக்கத்தில்,
தர்பாசனம் பரப்பப்பட்டதும், நான்கு தீபங்களுடன் கூடிய
தும், சகலவிதமான மங்களங்களுடன் சோபிப்பதுமான
இடத்தில், பரிசுத்தமான மனதுடையவனும், சுத்தாத்மாவு
மான ஸ்தபதி, சுத்தமான பாலைக் குடித்து, விரதமாக
இருந்துகொண்டு, இரவில் உபவாசமிருக்கவேண்டும்.

பிறகு பிராசாதத்தின் (அந்தக் கட்டிடத்தின்) முன்
பக்கத்தில், விதிப்படி யாக மண்டபத்தைக் கல்பிக்க
வேண்டும்.

174

அந்த யாக மண்டபமானது, நான்கு துவாரங்கள்
(வாயில்கள்) உள்ளதாகவும், நான்கு தோரணங்களுடைய
தாகவும், வஸ்திரங்களினுலேயும், தர்ப மாலைகளினுலேயும்,

தத்யெய்யே வெலிகா. காயாசு தத்யாஸத்யுத்யாஸத: |
அதாராநம் அதாதி-கூஷா விதிகூஷாஸத்யுத்யாஸத: ||௧௭௭||

ஸாரொம்செ ஸாநயொம்செய்யே கண்ணுஷாஸத்யுத்யாஸத: |
சுரெவயாஸாராயுத்யு வெகஸெவயாஸத்யு || ௧௭௮ ||

ஸாராவகொ உதி-கூஷெஸாராயுத்யு விதிகா ஸாராவகொஸத்யு |
ஸாஸத்யு: ஸாஸத்யு கூஷா வெலிகாஸத்யு விதிகூஷா: ||௧௭௯||

உதி-கூஷெஸாராயுத்யு ஸத்யு ஸத்யு ஸத்யு ஸத்யு ஸத்யு ஸத்யு |

சந்தணம்—புஷ்பங்களினாலேயும் அலங்காரம் செய்யப்பட்ட
தாகவும், இருக்கவேண்டும். 175

அதன் மத்தியில் அந்த யாக-மண்டப விஸ்தாரத்தில்,
மூன்றில் ஒரு பங்கு அளவுள்ளதாக வேதிகையைக் கல்பிக்க
வேண்டும். அந்த வேதிகையானது, நான்கு திக்குகளிலும்
சதுரச்ரமாகவும், விதிக்குகளில் அரச இலையைப் போலவு
மிருக்கவேண்டும். 176

இந்திர திக்கு, ஈசான திக்கு, இவைகளின் நடுவில்,
அஷ்டாசிரமாக குண்டமிருக்கவேண்டுமென்று, கூறப்பட்ட
திருக்கின்றது. அந்த குண்டமானது, மூன்று மேகலை
களுடனாவது, அல்லது ஒரு மேகலையுடனாவது இருக்க
வேண்டும். 177

அந்த குண்டத்தில், ஸ்தாபகன், மூர்த்தி அதிபர்
களுடன்விதிப்படி ஹோமம் செய்யவேண்டும்.

சமர்த்தனாக இருப்பவன், வேதியின் மத்தியில், சம்பா
நெல்லினாலே ஸ்தண்டிலத்தை (திட்டாணியை) கல்பித்து,
பீஜ மந்திரத்தை ஸ்மரித்துக்கொண்டு, மூர்த்தி கும்பத்தை
பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும். 178

புராணாடிவழி அதுவிடேகூட வுத்குண(னெ).
வியாநத: || களக ||

ஸந்தவ-ஆஸூராவகொ ஐாதவெடிஸம் நிவஸெத்தா(து) !
விசாரம் ஐநத: ஸூலிவிகாண் வஸெஸூ நி-வெஷ்யெக ||

கூஸாஸூலீனெ-ஆந-வெவ-வெஸூ: ஸூலிவிகீற
8௮௮௮௮௮௮ !

ஸயூதிஹ், வாயஸாஹ், அ-ஆ-ஆஹ், அ-யவாஹ் || ௮௮௮ ||

கூஸாஸூலீனெ-ஆந-வெவ-வெஸூ: ஸூலிவிகீற
மூலீகா ஸகருவாஸூலீனெ-ஆந-வெவ-வெஸூ: ஸூலிவிகீற || ௮௮௮ ||

உயிர்-மூலீகா ஸகருவாஸூலீனெ-ஆந-வெவ-வெஸூ: ஸூலிவிகீற
கூலீமூலீகா ஸகருவாஸூலீனெ-ஆந-வெவ-வெஸூ: ஸூலிவிகீற || ௮௮௮ ||

ஸ்தாபகன், பிராசாதத்தின், (யாகமண்டபத்தின்)
நாண்டி, திக்குகளிலும், விருத்த குண்டத்தில் அக்னிமைய
திருப்பதிசெய்து, வலித்துவரவேண்டும்.

பிறகு விமானத்தின் அடிமுதல், ஸ்தாபி "வரையிலி"
வஸ்திரத்தைத் சுத்தவேண்டும்.

ஸ்தாபி "கீலத்தை, தர்பைகள் பரப்பப்பட்ட புதிய
வஸ்திரங்களினாலே அலங்காரம் செய்யவேண்டும். 1803

பலிஹரணத்திற்கான அன்னம், பாயஸான்னம், முத்
கான்னம், (பயத்தம்பருப்புப் பொங்கல்) யவான்னம்,
கிருணரான்னம், (எள்ளும் வெல்லமும் கலந்த அன்னம்)
குளான்னம், (சர்க்கரைப்பொங்கல்) சுத்தான்னம், பீத
வர்ணமான (மஞ்சள்) அன்னம், கருப்பு நிறமான அன்னம்,
சிவப்பு நிறமான அன்னம், இவைகளைத் தங்கப்பாத்திரத்தில்
வைத்துக்கொண்டு, —

தயிர் — பால் — நெய் — தேன் — த்னம் — புஷ்யம் — அஷ்டிதை

யாரயிசுபாம்பு ஹீராசுள வாஸு^ததெவஸயி^தம் அரெசி |
 "தத: ப்ரஹ்மாதெவி^தமெ நக்ஷத்ருகரணாவி^ததெ ||௧௮௪||

ஸ்ரவதிவ-பரவெஷாஜி: ப்ராக்ஷவணாம் மஹிஷண: |
 யரதஹாடகயஜெனாவனீத: ஸ்ரதாநுமெவத: ||௧௮௫||

ஸ்ரதவ^பஷஸிர: ப்ராவொஷிஷு^தஹதவஸ்யுயுக் |
 ஹிராமதி-தேவராஸுக்ஷ-மெ-கோக்ஷணம் வியிநா அரெசி ||

ஸ்ர(ஸா)வயெசி சுருபா^தம்ஹா^தஹிர அ-பயெ^தக
 வுஷு^தகெ: |

பு^தமம் ஹெயா தத: ஸு^தஅ^தநயநஜ்ஞ^த ||௧௮௬||

ஐலம், இவைகளுடன், வாழைப்பழத்துடன் கூடிய பாத்திரம், இவைகளை, மற்ற சில்பிகளைக்கொண்டு தூக்கி வரும்படி செய்து, ஸகல மூர்த்தியின் எதிரில் வைத்துவிட்டு, இரவில் வாஸ்து தேவபவியைச் செய்யவேண்டும்.

பிறகு சுபகரமான நக்ஷத்திரம் கரணத்துடன் கூடிய நிர்மலமான பிரபாத (உதய) காலத்தில், சிறந்த வேஷத்துடன் கூடிய ஸ்தபதி பஞ்சாங்க பூஷணங்களுடன், சுவர்ண யஜ்ஞோயவீதத்தை தரித்துக்கொண்டு, வெளுப்பான யான சந்தணத்தைப்பூசிக் கொண்டு, வெளுப்பான புஷ்பத்தை சிரத்தில் தரித்துக்கொண்டு, தலைப்பாகையை தரித்துக்கொண்டு, புதிதான இரண்டு வஸ்திரங்களை தரித்துக்கொண்டு, திசாமூர்த்திகளைத் தவிர, மற்ற மூர்த்திகளுக்கு, விதியுடன் சக்ஷர்மோக்ஷணத்தைச் செய்ய வேண்டும். (கண்^ததிறக்கவேண்டும்). 186

கலசதீர்த்தத்தினாலே, (முதலில் சகல மூர்த்திகளை) ஸ்நானம் செய்துவைத்து, கந்தம், புஷ்பத்தினாலே பூஜிக்க வேண்டும்.

கறுபொடெடி: கூபாஹொலிராபரிஷ்டாக் ஸஜைத: !

வெபுக்ஷயெக் ஸ்வயதி: ப்ராஜு: ஹுவநாயிவதெ:

கிவெக் || ௧௧௨ ||

தெகிநூ(நாஹிபாநா)நாஹொலிராபரிஷ்டாக் ஸஜைத: !

ஸ்வயதிகூஹம் ஸ்வயதெ: தாபுஜை ரஜதெ:வா ||

உவநெஷ்டகயா ஸௌயெ: சுபுஷ்டெஷ்ட கீனுவக் ஸுபுத: !

ஸ்வஸுஸுபுஷ்டாக்ஷயெக் யாவக் வெபுக்ஷயெக் ஹுவநாயிநா ||

விபாநாடிவரூஹஜாய மஹிமெஹம் உஜ்ஜைவ: !

வெபுக்ஷயெக்ஷா ஸ்வயதிகூபா தவாபெவம் வபெஜித: ||

கத்தினாலேயும், கலசோதகத்தினாலேயும், குசோதகத்தினாலேயும் ப்ரோக்ஷிக்க வேண்டும்.

பிறகு, புத்திமானான ஸ்தபதி, புவனாதிபதியை ஜபிக்க வேண்டும்.

கைதில விமானங்களில், பஞ்சபௌதிக விமானம் வரையில் ஸ்தாபியின் கும்பமானது சுவர்ணத்தினாலாவது, செம்பினாலாவது, வெள்ளியினாலாவது, கருங்கல்லினாலாவது, செங்கல்லினாலாவது, சுதையினாலாவது, இஷ்டம்போல, கீலத்தைப்போலிருக்க வேண்டும்.

கும்பத்தை அசையாமலிருக்கும்படி, நன்கு ஸ்தாபிதம் செய்து, கந்தோதகத்தினாலே, ப்ரோக்ஷிக்க வேண்டும்.

பிறகு, விமானத்திலிருந்து இறங்கி, கர்பகிரஹம், மண்டபம், இவைகளை ப்ரோக்ஷித்து, எதிரில் நின்று கொண்டு, தேவதையை வணங்கி இவ்விதம் சொல்ல வேண்டும்.

196

யாராயிவாதாக் ஸ்விருபுகொவாக்

ஓஷிதாநிவாதாக் வவநபுகொவாக் !

சுமெஸு ஓஹாக் ஓஷிதாஹாராக்

நகஷ்விஓ ஸ்வி ஸ்விவஓ அ மெஹு || ௧௧௧ ||

நிரூஜா ஓஷிதா ஸயநா ப்ருயிதா

யஸஸா கஹிஹு தவியுதா !

ஸததம் நிரூவபுககஹுதா

ப்ருயிவீ ப்ருயுஜீவதா யஹிவெ: || ௧௧௨ ||

ப்ருஹா விஹு: ஸங்கர: ஸவஹெவா:

செஷாணி ஹுக்ஷ: வாப்யு: ஸிஹகெதா: !

ஜெஷாவிஸெஷெவெஷெ: ப்ருஜாதா

புரீஸௌஹாமஜாரொமஜஹொமஜம் க்ருஷீரநு || ௧௧௩ ||

ஹே தேவ! பெருமழை பெய்வதிலிருந்தும், ஜல பிரகோபத்திலிருந்தும் (ஜலம் தாருமாருக ஓடுவதிலிருந்தும்) ஆலங்கட்டிகள் விழுவதிலிருந்தும், பெருங்காத்திலிருந்தும், அக்னிதாஹத்திலிருந்தும் (தீப்பிடிப்பதிலிருந்தும்), திருட்டுக் குற்றத்திலிருந்தும், இந்த கிரஹத்தைக் காப்பாத்த வேண்டும். எனக்கும் கேஷமத்தையளிக்கவேண்டும். 196

பூமியானது (ஜனங்கள்) வியாதியில்லாததாகவும், ஸந்தோஷமுடையதாயும், புகழினால் பிரஸித்தி பெற்றதாகவும், பெரியதாயும், ஆச்சரியகரமுமான வீரியமுடையதாகவும், எப்பொழுதும் உபத்திரவமில்லாத காரியங்களை யுடையதாகவும், தர்மமாக ஜீவித்திருக்க வேண்டும். 197

பிரம்ஹா-விஷ்ணு-பரமேசுவரன்-சகல தேவதைகள்-பூதேவி-லக்ஷ்மி-சரஸ்வதி-துர்வை-ஜ்யேஷ்டை-விசுவதேவர்-களின் பத்திகள், இவர்கள், பிராஜைகளும், சம்பத்து,

வாழியெது யயாஸகி லாவக: லாவகி தத: ।

வாழியாதுகருகெழு யஜாநொ ஸா யதெ: ॥

யாநெது வஸாவிவ-கெசு: வாஹதெஹ-கெ

காநகெ: ।

ஸௌநவி அ தகாழிவிஷிஸவ-காந ஸ கக-கணி ॥௨௦௦॥

ஸௌப-யெகி ஹிரநெது வகெஸவ-காவி

கெநாஹநெ: ।

ஹிரதஸ-லவிகாஸ-ஹணவா-காநதாநதவி ॥௨௦௧॥

வஸாநி பூந-பெந-வீதா லாவதயெ கெக: ।

வஸவெவ-காந வஸ-வய-யெகி நிதாநய-மாசி ॥

யஜாநஸிஹா-காந மஹா ஸக-காநகெகி கக-க

(ய-வ-)

தனது சக்திக்கேற்றபடி, ஸ்தாபகனையும், ஸ்தபதியையும், பூஜிக்க வேண்டும். பிறகு—

யஜமானன், புத்திர—மித்திர—களத்திராதிகளுடன், சந்தோஷத்துடன், அந்தக்காரியத்தில் உதவியாக வேலை செய்தவர்களான, தஷன் முதலிய மற்றவர்களையும், தனம்-தானியம்—பசுக்கள்—வஸ்திரங்கள்—வாஹநங்கள்—பூமி, இவைகளைக்கொடுத்து திரிப்தியடையச்செய்யவேண்டும்.

சுவர்ணம்—மனோஹரமான வஸ்திரங்கள், விமானம்—ஸ்தூபி—ஸ்தம்பங்கள்—மண்டபம்—இவைகளில் அலங்காரம் செய்திருந்த வஸ்திரங்கள் முதலியவைகள், துவஜம், பசு, இவைகளை, ஸந்தோஷமாக ஸ்தபதிக்குக் கொடுக்க வேண்டும்.

205½

இவ்விதமாகச் செய்யப்படும் வஸ்துவானது, (பிராசாதமானது) யுகம் முடியும் வரையில் சாகவதமாக விருத்தியடையும்.

206

சுந்தரர் அகல் மறும் தெவ் துறந்த தத் வலுநீ ||

மல்தெவ் தவிசா அழிநாக்ஷலாஸ் வலுநீ ||

தலுநீ ப்ராஸாதிநீநெ வலுநீ ப்ராஸாதிநீ

அநெநீ ||

நெநெ அ வலுநீ வலுநீ வலுநீ வலுநீ

மெநெவலுநீ வலுநீ து தத் துநாக்ஷலாஸ் ||

விவ் கொடுவ் ப்ராஸாதிநீ வலுநீ வலுநீ

வலுநீ வலுநீ வலுநீ வலுநீ வலுநீ வலுநீ ||

வலுநீ: வலுநீ து தத் ப்ராஸாதிநீ வலுநீ

தவலுநீ வலுநீ து தத் துநாக்ஷலாஸ் ||

யஜமானன் இவ்வுலகத்திலும், பரலோகத்திலும்
சிறந்த பலனையடைவான். நிச்சயம்.

அப்படிச் செய்யாமல் போனால், யஜமானன் அந்தப்
பிரசாத நிர்மாண பலனையடையமாட்டான். 207

புதிதாக நிர்மாணம் செய்யப்பட்ட வஸ்துவில் (பிரா
சாதத்தில்) பூதங்கள்-பிரேதங்கள்-பைசாசங்கள்-ராக்ஷச
கிரஹங்கள் (வந்து வளிக்கத் துவங்குமாயால், அவ்
விதம், அவைகளையாமல்நீங்கும்படி செய்வதற்காக)
ஆலயம் நிர்மாணமான உடனேயே சம்புரோக்ஷணம் செய்வ
வேண்டும். 208

மண்டபம், சபை, ரங்க மண்டபம், விஹாரஸாலை,
ஹேமகர்பசபை, துலாபார்க்கூடம், விசுவ கோஷ்டம்,
பானியசாலை (ஜலம் வைக்குமிடம்) தானியசாலை, சமையல்
கட்டு, இந்த இடங்களுள், ஏதாவது ஒரிடத்தில், அல்லது
இந்த இடங்களில், வாஸ்து தேவ பனியைக் கொடுத்து
விட்டு, விதியுடன் அதிவாசம் (அதிவாசம் ஆய்விடத்திற்

ஹவ-ஹம் மறுவொலெஷுறு ஐறுலம்வெ ராஷுணம் அரெசி !
உத்ராயணரோஸெ து சுதம் அஷுததொதர || ௨௧௨ ||

ஹரீதெவெய்வரெவம் து சுய-ஹததிகிணாயதெ !
தி ராஜ்ரெகராதும் வா லஷெயிவாலரெவ வா ||
ததெத்ரவாவிகறெ ஷு வெய் றுமெசி சுத-ஹ ஹெசி மறு ||

ஹகஜ், வஹ் சுறுபெஷு தயாயிஷெவா:

ஹகஜ், வஹ் சுயிதா உஹெத-ஹவஹ: |

ததிகி ஹதம் கு, ஹஹிதம் ததயஹ்மெ

ஹதம் தியாய வியிதா சுறுபாநு நதெஷெதிகி || ௨௧௩ ||

இரவு வசிப்பது) செய்து, பிறகு ஸ்தபதியானவன், சுத்த
மான சரீரம் மனதுடன், பஞ்சாங்க பூஷணங்களை தரித்துக்
கொண்டு, புதிய வஸ்திரம், உத்தரீயங்களைத் தரித்துக்
கொண்டு சகலவிதமான வாத்திய கோஷங்களுடன், ஜல
சம்பிரோக்ஷணத்தைச் செய்யவேண்டும்.

இவ்விதம் சம்பிரோக்ஷணம் செய்யும் காலமானது,
உத்தராயண மாதத்திலிருப்பது உத்தமமாகும். 212

சீக்கிரமாகச் செய்ய வேண்டியதாக இருந்தால்,
தக்ஷிணாயன காலத்தில், இவ்விதமே சம்பிரோக்ஷணம்
செய்வதாகும்.

மூன்று இரவு (3 நாள்) ஓரீரவு அல்லது ஸத்யோதி
வாசம் செய்வதாகும். 213

அதுவிஷயத்தில் குறைவில்லாமல் தனம் சிலவழிக்கப்
பட்டால், கர்த்தா பெரும் பலனையடைவார். 214.

(சீக்கிரமாக செய்யப்படும் சம்பிரோக்ஷணத்தில்) ஒரு
கலசம், மூன்று கலசம், அல்லது ஐந்து கலசங்களில் ஒன்று,

வனவம் லுஷா ஹவநகர-ஃ ஸ்ராவிக்ரு

கூய-ஜோஜ்ஜெஸஹநமொகூஸம்வடிவெஜி ।

யவெவவநீ தஜ்ஜஸராவிகவஸுவெஸம்

தஜ்ஜஸுவெவஸவ்விஹீந்ஜநய-ஃ ஸ்ராவிக்ரு ॥ ௨௧௬ ॥

உதி லயஜெத வஸு-ஸாஜெந் ஸிவாகாணஹவந

கர-ஃ ஸ்ராவிக்ருவிபாநம் நாக் சுஷாடிபொய்யாய: ॥

மூன்று அல்லது ஐந்து அதி தேவதா மூர்த்திகளை
பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும்.

இந்தக் காரியத்தை அவரவர்களுக்குரிய தந்திரங்
களுடன் செய்யவேண்டும்.

மூர்த்திகளுக்குக் கீழே சுவர்ணம் நவரத்னங்களை
வைக்கவேண்டும்.

கலசங்களை விதியுடன் வைக்கவேண்டும். 215

அரசன், ஜனங்கள், கோகுலம், ஐசுவரியம், இவை
களின் சமிருத்தியையுத்தேசித்து, பவன கர்ம சமாப்தியை
இவ்விதம் செய்யவேண்டும்.

எந்த வாஸ்துவானது, வாஸ்துவில் செய்யவேண்டிய
வைகள் செய்யப்படாமலிருக்கின்றதோ, அல்லது விபரீத
மாக செய்யப்பட்டிருக்கின்றதோ, வாஸ்து பவி செய்யப்
படாமலிருக்கின்றதோ, அந்த வாஸ்துவானது அனர்த்
தத்தையுண்டுபண்ணும். 216

சிவகரணம் பவனஸமாப்தி விதானம் என்னும்
பதினெட்டாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

சுய வனகொநவீம்ஸோய்யாய: ||

வனகொளலம் அதுஉயோதம் வனகொழி ஸ்கிவியு ஸாஸ்து: |

அதுஹம்ஸோய்யாய நவவடி^F துவிவியுத⁹ ||௧||

தாரொ வனகொஸோய்யாய்யுதம் தகிதி⁹ வாடிக்க⁹ |

அதுஹம்ஸோய்யாய ஸாஸ்திகம் வனகொழிகம்

ஹவெசு ||௨||

ஹயம் அதுஉயோதம் வெவ அதுயெய்யாய்யுத⁹ |

அதுஹம் வனகொய்யாயம் அதுயெய்யுதம் ஹவெசு || ௩ ||

பத்தொன்பதாவது அத்தியாயம்

நான்கு விதமான அளவுகளுடன், ஏக பெளமத்தை, சாஸ்திரப்படி சுருக்கமாகக் கூறுகிறேன்.

மூன்று (3) அல்லது நான்கு (4) ஹஸ்தம் (முழம்) முதல், ஒன்பது (9) அல்லது பத்து (10) ஹஸ்தம் வரையில் அகலமும், அகலத்தில் ஏழு (7) பங்கு, அல்லது பத்து (10) பங்கு, அதில் அரைப்பங்கு அதிகம், (1½ பங்கு) அதில் முக்கால் பங்கு, *அதைப்போலிரண்டு பங்கு, உயரமுமிருக்க வேண்டும். இவைகள், முறையே, சாந்திகம் (1) பெளஷ்டிகம் (2) ஜயதம் (3) அத்புதம் (4) என்று பெயருடையவைகளாம். இவ்விதம் நான்கு (4) விதமான உயரங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 2½

இவைகள் சதுரம், சதுர்சரம், (சதுர்சிரம்) விருத்தம், நீளம், (நீண்ட விருத்தம்) துவியர்சுவிருத்தம், ஷட்சரம்,

†அதிவாடி உதி வாஹை ஹவெசுதி ஹதி |

*அதில் அரைப்பங்கு என்று இருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

ஃஷாபுராகு அஹே-ஃஷா ஸிவரெவி தமெவ த ।

ஸஃ சிவாபுர-ஃ வா ஃவரணவபிஷிதெ || ௪ ||

ஸஃ ததணுவம் பவத ஸாணாராம் ஸவெஸகழ ।

யு-மஸம் ஹஸாரயுத் யு-தூ ஸவ-ஃ மஸாவிதம் || ௫ ||

ஸாய-ஃ ஹஸம் ஹிஹஸம் வா பூ-ஸாபுர-ஃ ஸவெ வா ।

ஃணாராமுவத ஹிஸாரம் ஹிஷணம் தவத வெஸதழ || ௬ ||

ஸாவகாஸாணாராம் வெசி ஹிஷி ஹஸாணாரம் து வா ।

வாஸு-ஃ ஸாவாதஸம்-யுத் ஹஸிஹஸ ஹிஸவிஷிதழ || ௭ ||

அஷ்டாசர்ம, ஆதிய உருவங்களைக் கொண்டவைகளாம். சிகரத்திலும் அவ்விதமான உருவங்களை யுடையவைகளே யாகும். 8½

முகமண்டபமானது, சமமாகவோ, முக்கால் பங்கோ, அரைப்பங்கோ இருப்பதாகும். 4

எதனுடைய முக மண்டபமானது சமமாக இருக்கின்றதோ, அதை இடைவெளியுள்ளதாகவும், வேசத்துடன் கூடியதாகவும், இரட்டைத் தூண்களுடன் கூடியதாகவும், சர்வாங்க சோபிதமாகவும் இருக்கும்படி, யுக்தியுடன் கல்பிக்கவேண்டும். 5

அதன் மத்திய விஸ்தாரமானது, ஒண்ணரை ஹஸ்த மானாலும், இரண்டு ஹஸ்தமானாலும், பிராசாதத்தின் அம்சமானாலும், அதன் வேசனமானது இரண்டு தண்டமாகும்.

அதிக இடைவெளியுள்ளதானால், இரண்டு, அல்லது மூன்று (3) ஹஸ்தம் இடைவெளியுள்ளதாகவும், பக்கத்தில் படிக்கட்டுள்ளதாகவும், யானைத் துதிக்கையாலலங்கரிக்கப் பட்டதாகவுமிருக்கவேண்டும். 7

யாழ்: குய்யுலாழாய்க்கம் தகிலைம் வா
 வாழொரு வா வித்திலைம்ஹாநடி |
 வாழொரு அனதடி வித்திலைம்ஹாநடி |
 குய்யுலாழாய்க்கம் தகிலைம்ஹாநடி || அ ||

ததிலைநதாயதகிலைம்ஹாநடி
 ஹாநடி குய்யுலாழாய்க்கம் தகிலைம்ஹாநடி |
 ததிலைநதாயதகிலைம்ஹாநடி
 ஹாநடி அ வுலாழாய்க்கம் தகிலைம்ஹாநடி || கூ ||

கிரைம் ஹாநடி ஹாநடி ஹாநடி ஹாநடி
 குய்யுலாழாய்க்கம் தகிலைம்ஹாநடி ||

விமானத்தின் பித்தி விஸ்தாரமானது, அந்தக்கட்டிடத்
 தின் சுவற்றின் விஸ்தாரத்தில் அரைப்பங்கு, சமவிஸ்தாரம்,
 அல்லது முக்கால் பங்கு விஸ்தாரமுள்ளதாக இருக்க
 வேண்டும்.

விஸ்தாரத்திற்கு ஸம அளவு, முக்கால் பங்கு அகலம்,
 அல்லது அரைப்பங்கு அகலமுள்ளதாக கல்பிக்கவேண்டும்.

இதன் பக்கத்தில், இரண்டு அல்லது மூன்று தண்டம்
 வேசத்தையும் (வேசம்-வழி) கல்பிக்கவேண்டும். 8

விமானத்திற்குக் கூறப்பட்டிருக்கின்ற அகலம், உயரம்
 களில், அதே வஸ்துவில், ஒரு ஹஸ்தம், முக்கால் ஹஸ்தம்,
 அரை ஹஸ்தம், அல்லது கால் ஹஸ்தம், உசிதம்போல்
 கூட்டிக்கொள்ளுவதும், குறைத்துக்கொள்ளுவதுமாகும்.
 ஆனால் அப்படிச் செய்வது, அநேக சாஸ்திரங்களுக்கும்
 சம்மதமாக இருக்கவேண்டும். நிந்திக்கப்படாமலிருக்க
 வேண்டும். 9

விமானம் (1) பவனம் (2) ஹர்மியம் (3) ஸௌதம் (4)

சூருயம் திருயம் வாஸஸாஸ்டீஷம் வஸூ வாஸூகழ் |
 ஷேதத்ராயததம் வெஸு ரநிநம் யிஷ்டீகம் வடிகழ் || ௧௧ ||

இயம் சுஷயஸாஸம் உ தயொடிவலிதம் வுந: |
 ஸோநலிதேதவ ஸூகாஸ வயஸாயாவதாஹி வஸூரிதெ: ||

ஹஸ்தேதாரதீ ஹாஸெகம் ஹிதாஸெஷு
 மூணாஸகழ் |

யாதுஹாமெ யுமாஸ: ஸூகாஸ வானாஸம்
 நவஹாமிதெ || ௧௨ ||

ஸூாஸெ ரஸஹாமம் து யாதுத்யொடிஸாஸகெ |
 தியூஸெ வஸூஹாமம் து ஸவூடிஸெ நவாஸகழ் || ௧௩ ||

விஷாராய-ஃ து தெ ஸவெ-ஃ நாமீமஹிஸாஸதா: |
 ஸஸிகெ வஹாமெ து யுமாய-ஃ வஹிஷூதழ் || ௧௪ ||

தாம (5) நிகேதனம் (6) பிராசாதம் (7) சதனம் (8) சத்ம்
 (9) கேஹம் (10) ஆவாஸகம் (11) கிரஹம் (12) ஆலயம்
 (13) நிலயம் (14) வாசம் (15) ஆஸ்பதம் (16) வஸ்து (17)
 வாஸ்துகம் (18) ஷேத்திரம் (19) ஆயதநம் (20) வேச்ம்
 (21) மந்திரம் (22) திஷ்ணியகம் (23) பதம் (24) லயம்
 (25) ஷயம் (26) அகாரம் (27) உ த வஸிதம் (28)
 ஸ்தானம் (29) என்னும் பதங்கள், பர்யாய வாசகங்களாகு
 மென்று பண்டிதர்கள் கூறியுள்ளார்கள். 12

மாளிகையின் அகலத்தில் மூன்றில் ஒரு ($\frac{1}{3}$) பாகம்,
 ஐந்தில் மூன்று ($\frac{2}{5}$) பாகம், ஏழில் நான்கு ($\frac{4}{7}$) பாகம்,
 ஒன்பதில் ஐந்து ($\frac{5}{9}$) பாகம், பதினொன்றில் ஆறு ($\frac{6}{11}$) பாகம்,
 பதிமூன்றில் ஏழு ($\frac{7}{13}$) பாகம், பதினைந்தில் எட்டு ($\frac{8}{15}$)
 பாகம், பதினேழில் ஒன்பது ($\frac{9}{17}$) பாகம், விஸ்தாரத்தில்
 சரிபாதியளவு, இவைகள் யாவும், நாளீ கிருஹத்தின்
 விஸ்தாரங்களாம். 14 $\frac{1}{2}$

வழிதாரகிருமாமெகம் குஹதாரலிசி ஸூதத |
குஹதாரகிருமாமெகம் குஹஸூதாவயமக |

வயுமஸூதி கிருமாமெகம் குஹஸூதாவயி கரும |
கரும கிருமணம் வாய் ததிமாமெக குஹம |

ஸூதி கிருமாமெகம் வா கருமாவீ விநிம-3 |
ததிமாமெக குஹமாவீ விநிம-3 |

மகியும ததிமாமெகம் கிருவாடி வா விநிம-3 |
கருமாவீ கிருமாமெகம் வெதிகொடியேநித |

பலிகையின் பத்ம பாகத்தில், (எட்டு பாகத்தில்)
நாலரை (4½) பங்கு, பத்மத்தின் விஸ்தாரமாகும். 15

பத்ம விஸ்தாரத்தில் மூன்றில் ஒரு (⅓) பாகம் கும்பத்
தின் விஸ்தாரமாகும், என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

கும்பத்தின் விஸ்தாரத்தில் மூன்றில் ஒரு (⅓) பாகம்,
கும்பத்தின் அடியின் வலக்னம் (குறுகிய இடம்) ஆகும். 16

வலக்னத்தில் மூன்றில் ஒரு (⅓) பாகம், கும்பத்தின்
மேலையுள்ள கந்தரம் (கழுத்து) ஆகும்.

கும்பத்தின் பாலியானது, கந்தரத்தைப்போல் மூன்று
மடங்கு விஸ்தாரமுடையதாகும்.

அதில் மூன்றில் ஒரு (⅓) பாகம் குட்மளம் (கும்பத்தின்
உச்சியிலிருக்கின்ற மொட்டு) ஆகும். 17

மஹாநாளியின் விநிர்கமமானது, (கும்ப நாளியின்
நீளமானது) குட்மளத்தின் அளவு, அதில் மூன்றில் ஒரு (⅓)
பாகம், அல்லது அதில் சரிபாதியளவு இருக்கவேண்டும்.

அதன் ஸ்கந்தாந்தத்தின் உயரமானது, அதன் அகலத்

ஸாய-சேணம் தி-சேணம் வா சுஷு-நாஸூவிஸாநாகு ||

வாஷொஸுஸெயெ வங்கிநநாஷுஹாமெ

அரொஸுஸெயெ தததெகாம்பஹீநடி |

விஸாரம் ஸூஸி ததத-ஸாய-சேணம்

அரம் சுய-சூஸி ஹே-சேஸெயெ நவாணாடி || ௨0 ||

யொமவஜாஸம் வாஷிஷி-ஹேணம்

வாஷாயிகுஷம் வா ததய-சு தி-வாஷிடி |

தில், மூன்றில் ஒரு ($\frac{1}{3}$) பாகம், அல்லது நான்கில் ஒரு ($\frac{1}{4}$) பாகம் குறைவாக இருக்கவேண்டும். 18

சக்தி துவஜமானது, அதில் அரை ($\frac{1}{2}$) பங்கு அல்லது முக்கால் ($\frac{3}{4}$) பங்கு உயரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

வேதிகையின் உயரமானது, கந்தரத்தின் உயரத்தில் மூன்றில் ஒரு ($\frac{1}{3}$) பாகமிருக்கவேண்டும். 19

சுஷுத்ர நாளியின் விசாலமானது, ஒண்ணரை ($1\frac{1}{2}$) தண்டம், அல்லது மூன்று (3) தண்டம் இருக்கவேண்டும்.

பாதத்தின் உயரத்தை பத்து (10) ஒன்பது (9) அல்லது எட்டு (8) பாகங்களாகச் செய்துகொண்டு, அந்த பாகங்களில் ஒரு (1) பாகத்தைக் குறைத்துக்கொண்டு, அந்த அளவை துவாரத்தின் அளவாகக் கொள்ளவேண்டும். உயரத்தில் சரிபாதியளவு துவாரத்தின் அகலமாகும்.

இவ்விதமாக, அரசர்களுக்கு ஹர்மியத்தின் மத்திய பாகத்தில், துவாரத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். 20

யோக விஸ்தாரமானது, (அதை இணைக்கும் விஸ்தாரமானது) பாதவிஷ்கம்பத்தின் (அகலத்தின்) அளவாகும்,

ബാഹു^൧യ്യം ഷാജ^൨യ്യം വെ^൩റുമാ^൪മെ

ஸாஹேஜ் ஸாஸ்கெஷ்வணம் தக்சித்ர ஸாமெம: ||௨௧||

விதிவழாவெ ஞாபகாம்பெ து ஸாஹெத்

வனொம்மாதம் அராயொ, மஸூத டயதிடு !

தமிழாண்: ஸ்ரீமத்யஜுர் தியாஸ்கி

உயற் பெ ராகு னித லுயற் வி யினென: ||௨௨||

ஐநாணம் வா ஐமத்தினம் கொள்வாணம் மறாணகடி !

வழிகாண் தமம் வஹ ஹெடிம் ஸ்வெஷ்யா யாஸஸு ||

வித்யாபதிபஞ்சாங்கம்

പ്രയോഗ്യതയ്ക്ക് ।

உாடிபாஂ.முஂபாஂஹி தித்ரஂ.முஂவிவய-தாஂ ||

கால் ($\frac{1}{4}$) பங்கு, அரை ($\frac{1}{2}$) பங்கு, அல்லது முக்கால் ($\frac{3}{4}$) பங்கு இருப்பதாகும்.

பெரும்பாலும் உயரத்தில் நான்கில் மூன்று ($\frac{3}{4}$) பாகம், வெளிப்பக்கத்தில் அப்துத்துடன் கூடிய ஜைபணம் (வால்வீச்சு) இருப்பதாகும். 21

சுவற்றின் விஸ்தாரமானது, வெளியில் பன்னிரண்டு (12) அம்சமாக இருந்தால், ஐந்து (5) அம்சம், துவார யோகத்தின் மத்தியத்திற்கு வெளியிலிருப்பதாகும். அவ் விதமே நடுவிலுள்ள ஸ்தம்பத்தின் மத்தியமாகும். இவ் விரண்டுகளின் மத்தியமானது, பித்தி மத்தியமாகு மென்று, விதியையறிந்தவர்கள் கூறுகிறார்கள். 22

சகல்விதமான கட்டிடங்களிலும், தலமானது, ஜன்
மாந்தம் (1) ஜகதியந்தம் (2) கைரவாந்தம் (3) களாந்தம்
(4) பட்டிகாந்தம் (5) என்று ஐந்துவிதமாகும். 28

அதுவி-ஃபாஃமூஃ யாவகி சூயாஃ வஹ்யா ஹவெகி ।
சுஷாஃமூஃ ஸாராஹி அஹிஃமூஃவிவய-ஃநாஃ ॥

தாரஃ ஷோயஸாஹி தாரஃ வஹ்யா வரிகிதி-ஃதடி ।
ஸஃ திவாஹி-ஃ வா வநா அஹிஃ து லயஹி ॥

திஅது: வஹிஷணாஹி தாரஃ தகிஸைநி-ஃகடி ।
உஹி-ஃ வஹிஷாஃமூஃ ஸாராஹி-ஃ யாராஸைநி-ஃதடி ॥

வடிதஃ விஃஹவஹிஷணாஹி-ஃ தாரஃ தகிஸைநி-ஃகடி ।
ஹவஃ தாரஃ ஹி-ஃ தகிஸைநி-ஃ வாராஹி-ஃ யாராஸைநி-ஃதடி ॥

அதன் கீழேயும் மேலேயும் துவாரமிருக்கவேண்டும். வெளிப்பக்கத்தில் நாளத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். அதன் நீளமானது, பன்னிரண்டு (12) அங்குலம் முதல் மூன்று (3) மூன்று (3) அங்குலம் விதமாக இருபத்தினான்கு (24) அங்குலம் வரையில் ஐந்து (5) விதமாகும்.

அதன் விஸ்தாரமானது, எட்டு (8) அங்குலம் முதல் இரண்டு (2) இரண்டு (2) அங்குலம் விதமாக பதினாறு (16) அங்குலம் வரையில் கூட்டிவர, ஐந்து (5) விதமாகும், என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 25½

அதன் கனமானது, அகலத்திற்கு சமமாகவோ, அதில் முக்கால் பங்காகவோ, அரைப் பங்காகவோ, இருக்க வேண்டும். அதன் நடுவில் துவாரமிருக்கவேண்டும். 26

அது மூன்று (3) நான்கு (4) அல்லது ஆறு (6) அங்குலமாகும். அந்த அளவுக்கு சமமாக பள்ளமாக இருக்கவேண்டும். அது அடியிலிருந்து, ஐந்து விபாகங்களை யுடையதாகும். அதன் அக்கிரமானது தாரையுடன் கூடியதாகும். 27

சுண: வீஸ்ஸத் தாஸஸ்ய ஸம் வா ஸஹிரிஷ்யதே !
விஷாராயாஸஸ்ய ஸவ-ஸாணத் தமாநி அ சூராக் ||
ஸம்ஸேவத: ஸா ஹிஷாந்யத் தமாநி அஸ்ய அஸ்யதே ||

வ்யதமீ வாஸஸ்யம் வெஜயணம்
ஸ்ரீஹாமம் ஸாஸ்யம் கண-காலிபொவயுதழ் !
ஸ்யேத ஹம் ஸ்ரீஸிஸாநம் ததேவ
வஸ்யஸம் அஸ்ய ஸ்ரீஸ்ய-கம் ஸ்ரீஸ்யஸ்யம் || ௩௫ ||

மேலும் ஸிம்ஹ முகத்துடன் பிணைக்கப்பட்டிருக்க
வேண்டும். அடியிலிருந்து நுணியில் சிறிது வளைந்து இருக்க
வேண்டும். இவ்விதமாக நாளத்தை இடது பக்கத்தில்
பிராஸாத மத்தியில் கல்பிக்கவேண்டும். 28

நாளமானது பீடத்திற்குள்ளேயும் வெளியிலும்
ஸமமாக இருப்பதுமாகும்.

அதன் விஸ்தாரம், நீளம், உயரம், ஆகிய அங்கங்கள்
யாவும் கிரமமாக இருக்கவேண்டும். 29

இவ்விதம் தளாதிகள், சுருக்கமாகக் கூறப்பட்டிருக்
கின்றன. இனி அலங்காரத்தைக் கூறுகிறேன்.

விமானமானது, விருத்த (வட்டமான) கிரீவமாகவும்,
விருத்தமஸ்தகமாகவுமிருந்தால், அதற்கு வைஜயந்தம்
என்று பெயர்.

கர்ண கூடத்துடன் கூடியதாக இருந்தால், அதற்கு
ஸ்ரீபோகம் என்று பெயர்.

அதுவே, மத்திய பத்திரமாக இருந்தால், ஸ்ரீ விசாலம்
என்று பெயருடையதாகும்.

சீர்ஷமானது (உச்சியானது) அஷ்டாசிரமாக இருந்தால்
அது ஸ்வஸ்திபந்தம் எனப்படும். 30

வெடிபுராஹம் துலிரா: ஸ்ரீகரம் ஸ்தலக்

அஞ்ஞம் வுதம் ஹஸிவ்ஜம் ஹி நாஜா ।

பிஷ்புராமிம் ஸீஷ-கம் ஸௌகாண்

ததவாஸா தததாயாஸய-கெ || ௩௧ ||

செய்த மையுதல் கண்காடுபயுதல் து ளுக் கொ

கொல்கம் ஸ்தி நாவாஜம் வுத் வா மஞ்ஜலாகழி || ௩௨ ||

தாடுதல் கெடும் வெடிக் யுமாறும் வா மறும்

ഗമിതം :

வண்புவதும் நாமெ தும்பி ஆன்மொகையுந் துக் ||

தாமரம் உயிர்மெலவ வெணரம் அ கீயா மதழ் !

உதாரணரூபதானும் யகி நாமம் வரிகீதி-3தது || ௩௪ ||

விமானத்தின் உச்சியானது, சதுரசிரமாக இருந்தால், அதற்கு ஸ்ரீகரம் என்று பெயர்.

துவியசிரவிருத்தமாக இருந்தால், அது ஹஸ்தி
பிருஷ்டம் (யாணையின் முதுகு) எனப்படும்.

விமானத்தின் உச்சியானது, ஷடசிரமாக (அறுபட்டை யாக) இருந்தால், அதற்கு ஸ்கந்தகாந்தம் என்று பெயர்.

அந்தந்த அளவுகளுடன் கூடியதாக இருப்பின், அவைகள், அந்த அந்த பெயருடையவைகளாகும். 31

பத்திர நாளியங்கமான கோஷ்டமானது, மத்தியிலே பத்திரத்துடன் கூடியது, மஸ்தகத்தில் கர்ணகூடத்துடன் கூடியது, அல்லது, களம் மஸ்தகங்கள் வட்டவடிவமீனதாக இருந்தால், அதற்கு கேஸரம் என்று பெயர். அது, களம் சிரங்கள் யுகாச்ர (சதுரச்ர) மாகவாவது, ஐந்து 5, ஏழு 7, அல்லது 6, பாகங்களில் மூன்று 3, அல்லது இரண்டு 2, பாகம் மத்திய பத்திரமாகவே இருப்பதுமாகும். 33

சுஷுபூரம் அ ஷுபூரம் அ தத்தாயாரலெவ அ |
ஸுஸயம் ஸுஸயிததூதம் வெஸரம் து ப்ருகயதெ ||

வூதம் வூதாயம் அதூதம் வூதம் அநதம் ப்ருகயதெ |
ஸுஸயதெ அதுரதூதம் யசு நாமரம் வாரிசீதி-தத ||

ஸ்ரீவாசுபூரூதி வஸுஸம் விராதம் ஸுஸயம் ஸுஸயம் |
ஸ்ரீவாசுபூரூதி வூதம் யசு வெஸரம் ததூதாயதத ||

ததெ ததெ விராதநாமம் திசுசு ஷெவாநு நதஸெசு சூராக் |
வஸுஸயம் வாரவாருள து நதிகாருள அ விராதஸெசு ||

விமானமானது, நாகரம், திராவிடம், வேஸரம் என்று
முன்றுவிதமாகும்.

சதுர்ச்ரம் அல்லது ஆயதசதுர்ச்ரமாக இருப்பது நாகரம்
என்று கூறப்படும். (34)

அஷ்டாச்ரம், அல்லது ஷட்ச்ரமாக இருந்து, அதே
ஆயாமமுடையதாகவும் இருந்தால், அந்த சௌதமானது
வேஸரம் எனப்படும். 35

விருத்தம், விருத்தாயதம், அல்லது துவிசர்விருத்த
மாக இருந்தால், அது வேஸரம் எனப்படும்.

மற்றொருவிதமும் கூறுகிறேன்,

ஸ்தூபிவரையில் சதுர்ச்ரமாக இருப்பது, நாகரம் எனப்
படும். 36

கிரீவையிலிருந்து அஷ்டாச்ரமாக இருக்கின்ற விமான
மானது, திராவிடம் என்று பெயருடையதாகும்.

கிரீவையிலிருந்து வட்டவடிவமாக இருப்பது, வேஸரம்
என்று கூறப்படும். 37

விமானங்களின் ஒவ்வொரு தலத்திலும், ஒவ்வொரு
திக்கிலும், முறையே தேவர்களைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

கிழக்குதிக்கில் துவாரபாலர்கள், அல்லது நந்திகேசர்,
காலன், இவர்களைக் கல்பிக்கவேண்டும். 38

உக்ஷிணெ உக்ஷிணாஃஉதி-ஃ வஸிஸெஹுதஸெவ ஹி ।
 சுயவா இம்ம ஸம்ஹுதஃதரோ து விதாஜஹி ॥ ௩௯ ॥

உணுவெ உயுதெஸெ து உக்ஷிணெ து விதாயகஸு ।
 தஸீவஹெஃ வஸிஸெ வாவி து தரஹிவம் ஹிஸெஷத: ॥

காத்யாயநீஃஉமாஹெ கௌதூவாஹம் தஸெவ ஹி ।
 ஸ்நாகாஸநஸம்யுகா ஹிஸாஹிதீ-ஃந-ஃஸெஸி ஸுய: ॥

விஸெஷெண சுயாவெதம் ரஹிவாணஹி விதாதத: ।
 ஸம் உஹிதஹெ ஸ்நாகஃவய-ஃவரி வக்ஷதெ ॥௪௨॥

தெற்குதிக்கில் தக்ஷிணமூர்த்தியையும், மேற்குதிக்கில், மஹாவிஷ்ணுஹையும் கல்பிக்கவேண்டும். அல்லது விங்கோத்பவரை கல்பிக்கவேண்டும்.

வடக்குதிக்கில் பிரம்ஹதேவரை கல்பிக்கவேண்டும். 39

மண்டபத்தின் மத்திய தேசத்திலும், தெற்குப்பக்கத்திலும் விநாயகரை கல்பிக்கவேண்டும்.

அதற்குக் கிழக்கு அல்லது மேற்குப்பக்கத்தில் விசேஷித்து நடராஜமூர்த்தியை கல்பிக்கவேண்டும். 40

வடக்குதிக்கில் காத்யாயநியையும் கௌத்திரபாலகரையும் கல்பிக்கவேண்டும்.

புத்திமானாக இருப்பவன், திக்குகளில் கல்பிக்கப்படுகின்ற மூர்த்திகளை ஸ்தாநகமூர்த்திகளாகவோ, ஆஸநமூர்த்திகளாகவோ கல்பிப்பதாகும்.

விசேஷித்து கதையுடன் கூடிய உருவங்களை விதியுடன் கல்பிக்கவேண்டும்.

இவ்விதமாக மூலதலத்தில் மூர்த்தி நிர்மாணமானது கூறப்பட்டிருக்கின்றது. மேலும்மேலும் கூறப்படுகிறது. 42

புடிக்ஷிணாவூதம் தவழி ஸ்வ-செவாய்யே தயா !
ஐதெதிவகாலிமிய-குத் விஜாதம் ஸ்வகாம் வடி || சள ||

கூடுகெட்டி-கெடுவெனாரெனெகையுழவகெடு
யுகூயுகூ தது ஸவ-மாமபொஹு !
நாநாயிலாநாஹி வெகிழாழியொம்
யாப வெயுகூ தெதிநாநாஹி || சய ||

**ஐதி லயபதெ வஸு-ஸாஸ்ரு ணகஸூதியியாதம் நாஸ
ணகொநவிஸோயலாய: ||**

கிரீவைக்குக் கீழே விருதிக்கு மேலே, ஒவ்வொரு கோணத்திலும் விருஷபங்களைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

சகல தேவதைகளுக்கும், அந்தந்த தேவர்களுக்குரிய வாழ்நத்தையே கல்பிக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

46

அப்படி கல்பிப்பது, சகல தேவாலயங்களிலும்,
பிரதக்ஷிணவிருதமாக இருக்கவேண்டும்.

இது முதலியவைகளுடன் கூடிய விமானமானது, சம்பத்
துக்களுக்கு இருப்பிடமாகும். 47

கூடங்கள், நீடங்கள், தோரணங்கள், மத்திய பத்திரங்
கள், இவைகளுடன் கூடியும் கூடாமலும், சர்வாங்க சோப
யுடன் கூடியதும், நாநாவிதமான அதிஷ்டானம், அங்கிரி,
வேதி முதலியவைகளுடன் கூடியதுமான அந்த தாமா
வானது, தைதிலர்களுக்கு, என்னாலே, இங்கு கூறப்பட்ட
தாகும்.

ஏகபூமி விதானமென்னும்
பத்தொன்பதாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

சுய விம்ஸொய்யாய? ||

விதமும் வணியா லாமம் வகெழி ஸ்கெவத: குராகி |
வணஷ்டு ஸ்வலா லாமம் விவிவத விவய-கோகி || ௧ ||

ஸெகாக-கோகி ஸ்வலா லாமம் ஸெகாக-கோகி ஸெகாக-கோகி
ஹவெகி |
தாரெ ஸ்வத-கோகி லாமம் ஸெகாக-கோகி ஸெகாக-கோகி ||

கொஷம் து விமணாயாமம் ஸெஷம் லாமம் ஸ்வலா ||
விவாஸெகாக-கோகி ஸெகாக-கோகி ஸெகாக-கோகி ஸெகாக-கோகி ||

ஸெகாக-கோகி (தெஷாம்) ஸெகாக-கோகி ஸெகாக-கோகி ஸெகாக-கோகி
தெஷாம் ஸெகாக-கோகி ஸெகாக-கோகி ஸெகாக-கோகி ||
தெஷாம் ஸெகாக-கோகி ஸெகாக-கோகி ஸெகாக-கோகி ஸெகாக-கோகி ||

இருபதாவது அத்தியாயம்

துவிதல (இரண்டு தல) மானது, ஐந்து 5 விதமான
அளவுகளுடையதாகும். அதை முறையே, சுருக்கமாகக்
கூறுகிறேன்.

ஐந்து 5, ஆறு 6, அல்லது ஏழு 7, ஹஸ்தம் முதல்,
முறையே, பதினொன்று 11, பன்னிரண்டு 12, பதிமூன்று
13, ஹஸ்தம் வரையில் கூட்டிவர, விமானத்தின் உயர
மானது, முன்புபோலவே ஐந்து 5 விதமாகும்.

விஸ்தாரத்தில் ஏழு 7, அல்லது ஆறு 6, பாகத்தில்
ஒரு பாகமானது ஸௌஷ்டிக விஸ்தாரமாகும். 2

கோஷ்டமானது இரண்டு 2, பங்கு விஸ்தாரமுடைய
தாகும். மீதமுள்ளது, பஞ்சரத்துடன் கூடிய ஹாரமாகும்.

விமானத்தின் உயரத்தை இருபத்தெட்டு 28, அம்சங்
களாகச் செய்யவேண்டும். அவைகளில், இரண்டு 2 ஆறு 6,

உயிரகாங்கு கம் உணவம் உணவிதழி-கழி 1

கடாரம் சிவரம் கும்பம் உருத: வரிகழியெசு ||ரு||

உதாரபுரையிலாதம் தவசு கடாரபுரையிலு 1

உதாஷ்டபுரையிலாதம் உதாஷ்டபுரையிலு ||சு||

உதாரபுரையிலாதம் உதாஷ்டபுரையிலு ||சு||

சிவரம் உதாரபுரையிலாதம்: வெதவம் உதாரபுரையிலு || எ ||

உதாரபுரையிலாதம் உதாஷ்டபுரையிலு ||சு||

உதாரபுரையிலாதம் உதாஷ்டபுரையிலு ||சு||

வி-உதாரபுரையிலு || அ ||

உதாரபுரையிலாதம் உதாஷ்டபுரையிலு ||சு||

முன்று 3, ஐந்து 5, இரண்டு 2, ஒன்று 1, முன்று 3, நாலரை 4½, ஒண்ணரை 1½, (2 + 6 + 3 + 5 + 2 + 1 + 3 + 4½ + 1½ = 28) என்ற அம்சங்களினாலே, முறையே, மஸூரகம் 1, அங்கிரி 2, மஞ்சம் 3, அங்கிரி 4, மஞ்சம் 5, வித்தரிகம் 6, கந்தரம் 7, சிகரம் 8, கும்பம் 9 என்பவைகளை, அடியிலிருந்து கல்பிக்கவேண்டும். 5

சதுரசிரமான அதிஷ்டானம், அதேபோல சதுரசிரமான கந்தரம், மஸ்தகம், உடையதாகவும், சதுஷ்கூடங்களுடன் கூடியதாகவும், சதுஷ்கோஷ்டங்களுடன் கூடியதாகவும், சிறிதான எட்டு நீடங்களுக்கு (கூடுகளுக்கு) மேலே, ஆறு 6, அல்லது எட்டு 8, சிறிய நாளிகைகளும், உடையதாகவும், சிகரமானது, பெரிய (விஸ்தாரமான) நான்கு 4, நாடிகளுடன் கூடியதாகவும், ஹாரங்களின் இடைவெளியின் மத்தியில், கும்பம், லதைகளுடன் கூடியதாகவும், தோரணம், வேதிகை முதலிய பலவிதமான சித்திரங்களினாலே விசித்திரமாகவும், ஸகல தேவதைகளுக்கு முகந்ததாகவும், இருக்கின்ற இந்த சிறந்த விமானமானது, “ஸ்வஸ்திகம்” (1) என்று பெயருடையதாகும்.

சுஷ்ருதா அதுஸூரோவெதா ஸ்வாஷ்நாவிக்ஷு ।
கொஷ்காஹிம-ஃமே மயே ஹித்ரிஷணேந ஸௌஷிகாஸி ॥

ஸூத்ரீ வா ஸிரோ யுத்ஹ் கதிட்கொஷ்கேநித்யு ।
நாநாயிஷாநஸம்யுத்ஹ் நாநாவாபெரயுக்ஷத்யு ॥ கரு ॥

நாநெஷ்திக்ஷி வவந்தா ப்ரோத்ஹ் ஹிஷாந் ஸ்வாஷ்நாவிக்ஷு ।
தபெவ ஸிவரொ அப-ஃகொஷ்கம் து அதுஷ்யு ॥ கக ॥

அதுஸூரோவெதா அதுஷ்நாவிக்ஷு ।
நாநாயிஷாநஸம்யுத்ஹ் ஸ்வாஷ்நாவிக்ஷு ॥ கக ॥

நாநெஷ்திக்ஷி ஸ்வாஷ்நாவிக்ஷு நாநாவயவஸோஹித்யு ।

பேதமாகவும், ஏழு 7. அல்லது எட்டு 8. நாளிகை களுடையதாகவும், கோஷ்டகத்திலிருந்தும், ஸௌஷ்டிகத்திலிருந்தும், இரண்டு 2, மூன்று 3. தண்டகம் மத்தியில் நிர்ஹமுகையதாகவும், சமமான (சம அளவுள்ள) கிரீவை, சிரஸ் உடையதாகவுமிருந்தால், இதற்கு, “கூடகோஷ்டகம்” (சி) என்று பெயர். 14½

நாநாவிதமான அதிஷ்டானங்களுடன் கூடியதாகவும், நாநாவிதமான பாதங்களினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டதாகவும், இருந்தால், இதற்கு “பர்வதம்” (8) என்று பெயர். இது ஸார்வதேசிக விமானமாகும். 15½

அதுவே, சிகரத்தில் நான்கு 4. அர்த்தகோஷ்டமுகை வம், சதுரசிரமான சிரோயுத்தமாகவும், சதுஷ்கூடங்களுடன் கூடியதாகவும், நாநாவிதமான அதிஷ்டானங்களுடன் கூடியதாகவும், ஆறு 6, அல்லது எட்டு 8, அல்பநாளிக முடையதாகவும், நாநாவிதமான அவயவங்களினாலே சோமதமாகவுமிருப்பதுமானால், இதற்கு “ஸ்வஸ்திபந்தம்” (7) என்று பெயர். 17½

தடிவ ஸௌஸிகம் கொடிஊரவூலுரெயுதடி || ௧௮ ||

ஹாராயுவனூம் திஊம் நவாஹெஷுவாயுதாலிகடி |
நாநாயுக்காரஸயுதம் கயுதானலிதி வுத்தெ || ௧௯ ||

தடிவ ஸிவரெ அயுக்கொடிஊம் நவாஹெஷுவாயுதாலிகடி |
அதுதாலுலாயுதகெதகி வானாயுதிகுத்தெ || ௨௦ ||

தடிவாஷாயுதம் வெஹுக்காரம் ஸிவரம் வுதடி |
ஸிவரெஷுவாநாவலி தாலுதகி விஷுக்கானகடி || ௨௧ ||

தடிவ கடுதாராயுதாலுஊரவூலுரம் விநா |
ததுதாலுலாயுதகெதகி வானாயுதிகுத்தெ || ௨௨ ||

சுயதாயுதம் தயா வெஹுக்காரம் ஸிவரம் ஹவெஷி |
லுவிதிசுயவாஸாயுதகெதகி வானாயுதிகுத்தெ || ௨௩ ||

அதுவே ம த தி யி ல் பிரஸ்தாங்களுடன் கூடிய
ஸௌஷ்டிககோஷ்டமாகவும், பள்ளமானஹாரம், அல்ப
பஞ்சரமுடையதாகவும், ஒன்பது 9 அல்லது எட்டு 8, அல்ப
நாளிகமுடையதாகவும், நாநாவிதமான அலங்காரங்
களுடன் கூடியதாகவுமிருந்தால் அதற்கு கலியாணம் (8)
என்று பெயர். 19

அதுவே சிகரத்தில் அ ர் த கீ கா ஷ்ட க மா க வே வா
அதல்லாமலோ சதுர்நாடிகளுடன் கூடியதாக இருந்தால்
அதற்கு பாஞ்சாலம் (9) என்று பெயர். 20

அதுவே வேதி, கந்தரம், சிகரம், கடம், இவைகள்
அஷ்டாசிரமாகவும், சிகரத்தில் எட்டு 8, மஹாநாளிக
களுடையதாகவுமிருந்தால், இதற்கு, விஷ்ணுகாந்தகம் (10)
என்று பெயர். 21

அதுவே கூடசாலைகளில் அந்தரபிரஸ்தரயில்லாமல்

ததெவாயதவூத் தெசு வெழிகாகநாரம் ஸிர: I

வவ-சாவயவஸ்யுததெசு மாநாரபிஷ்ணெ || ௨௪ ||

தாராடி-சாஸநாயிகூலாயதம் உதாரணாக் ||

அழ்நவூத்-ஸிராயுதம் நெத் ஸாநாஸுவாநிதிக் || ௨௫ ||

ஹவீஸுலூலிகம் அழ்நம் வூத் வாவி லஸூராக் ||

உதாரணலயிலூதம் வூத் ஸூராக் மஹிமேஹாக் || ௨௬ ||

வவ-சாயு-காரஸ்யுததெதநாஸா மஹிமேஹாக் ||

ததெவ ஐநாடி-காஸூராக் வூத் தெசுஸஹிஸ-ஹி: ||

அதில் நான்கில் ஒருபாகம் ($\frac{1}{4}$ பாகம்) அதிகமாக நீண்டு சதுரசிரமாகவும், அவ்விதமே வேதி, கந்தரம், சிகரம் இவைகள் நீண்டசதுரசிரமாகவும், மூன்று 3 ஸ்தூபிகளுடன் கூடியதாகவுமிருந்தால் இதற்கு ஸுமங்கலம் (11) என்று பெயராகும். 23

அதுவே, வேதிகை, கந்தரம், சிரஸ்ஸு, நீண்ட வட்ட வடிவமாகவும், ஸகல அங்கங்களுடன் கூடியதாகவுமிருந்தால் இதற்கு காந்தாரம் (12) என்று பெயராகும். 24

அகலத்தைக்காட்டிலும் அரை $\frac{1}{2}$ பங்கு அதிகமாக நீளமுடையதானால், அது, ஆயத (நீண்ட) சதுரசிரமாகும்.

துவியசிர விருத்தமான சிரத்துடன் கூடியதாகவும், நேத்திரம், சாலாமுகத்துடன் கூடியதாகவும் இருந்தால் இதற்கு, ஹஸ்தி பிருஷ்டம் (யானை முதுகு) என்று பெயர்.

மஸூரகமானது, வட்டவடிவமாகவோ, துவியசிர மாகவோ இருந்து, அதிஷ்டானமானது, சதுரசிரமாகவும், கர்பகிருஹமானது விருத்தமாகவும், ஸகல அலங்காரங்களுடன் கூடியதாகவுமிருந்தால், இதற்கு மனோஹரம், (13) என்று பெயர். 26

வாஷொடியெ டுஸதவாஷவிஹாவிதெ தகி

ஸவத-ஃ வஹவாணா(அதுஸா)யதகித், ஹாமழி ।

பெஷம் ஸஷாம்ஸஃடியாஸ-விஸாநாகம் வா

ஷட்வஹவெடி அரணெந ஹவெவிஸாநாழி ||௩௬||

நீயஸ்ய தாவடிடியம் அ விஸாநாஃவெயு:

உருநாசி த்ரிவாடிவிவாஹம் தநிவம் தயொஸூ ।

ஹாராநரெ ஸடிதஸ்யவெடி அ கூடு

கொஷெ அ தெரணெஹம்கூதநெவ காய-காசி ||

ஹாஸெஜாஹய வாஸெ-ஃ ஹாஸகீபெ து வாஹ

வடிஸயெழி ।

கீழே கூறப்பட்ட கண்டபவனத்தின் விதியானது இவ்விதமாக, சிறந்த மேதாவினானுலே கூறப்பட்டுள்ளது. 35.

பாதோதயத்தை பத்து 10, ஒன்பது 9, எட்டு 8, பாகங்களாகச் செய்துகொள்ள, அதில் ஏழு 7, ஆறு 6, ஐந்து 5, இரண்டு 2, (நான்கு 4) பாகம் அதன் நீளமாகும். மிச்சமுள்ளது சஷாம்சம் (மீனம்) ஆகும். அல்லது உதயத்தின் விசாலத்தில் பாதியோ, ஆறு 6 ஐந்து 5 நான்கு 4 அல்லது இரண்டு 2, அம்சங்களினாலோ, அதன் விஸ்தாரம் இருக்கவேண்டும். 36.

நீடத்தின் (கூண்டின்) உயரமும், அகலமும், பாதமூலத்திற்கு முக்கால் பங்கு 3 விஸ்தாரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும், தனிபமும் இவ்விதமே யாகும். ஹாராந்தரம், சிருஹமத்தியபதம், கூடம், கோஷ்டம், இந்த இடங்களில் (இவ்விதமாக) தோரணத்தை (வெளிவாயில்படி) அலங்காரமாகக் கல்பிக்கவேண்டும். 37.

வாரவவாஸமுஹா ஸதா உதரவணாணகம் து
வொஹி தகி ॥

வணானவாதினாணம் தொணனாநொடியம் து வா
கயிதடி ।

யுகூர வ வெஸயுகூர ஸவ-ஸிநு யாதி கத-ஸூர ॥

உதி உயரதெ வஹு-ஸாஷெ ஹிஹிவிவாசம் நா
விஞ்ஞாபாய: ॥

துவாரத்தின் இரண்டு பக்கங்களிலோ துவார சமீபத்
திலோ, பதமத்தியிலோ, துவாரபவாஸகுகையாகும். அதன்
உயரமானது, உத்தரகண்டாந்தமாக இருக்கவேண்டும்.
கண்டாந்தத்திலுள்ள போதிகை வரையிலாவது தோரணத்
தின் உயரமாவது இருப்பதாகுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.
இவ்விதம் யுக்தியினாலேயும் பிரவேச யுக்தியினாலேயும்,
சகல விதமான ஆலயங்களிலும் கல்பிக்க வேண்டும். 39.

துவிபூமிவிதானமென்னும்
இருபதாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

|| ஊகலிம்ஸொய்யாயஃ ||

சித்ரமும் வணுயாராதம் ஸம்ஸெஷ்வாஹக்ஷிதெய்யுநா ।

ஸவாஷ்டஹதூரஹி விவிஹஸூவிவய-நாசி || ௧ ||

ஷ்ணுபிஸவிசாராஹம் ஸ்ரஸ்தும்து வதுவ-வசி ।

ஸவாஷ்டஹதூரஹி து ஸவாஷ்டாஸெஸவி-ஹாவிதெ ||

ஹாமெத கூடுவிஸாரம் கொஹம் விசித்ரமுணாயதடி ।

யுஸவஸூரஹி-ஹாரம் ஹாரா(ர)ஹாம்து தகிஸாடி ||

ஹபி-ஹிஸூரஹி ஹம்ஸெஸம் கூடும் தடி விமுணாயதடி ।

கொஹம் அஹாரஹி ஹாரம் ஹாமெதெவ வ கஹயேசி ||

இருபத்தொன்றாவது அத்தியாயம்

ஐந்து விதமான அளவுகளுடன் கூடிய திரிதலத்தை சுருக்கமாகக் கூறுகிறேன். ஏழு 7, அல்லது எட்டு 8, ஹஸ்தம் முதல் இரண்டு 2, இரண்டு 2, ஹஸ்தமாக பதினைந்து 15 ஹஸ்தம் வரையில் கூட்டிவர திரி (3) தலவியாஸமாம். துங்கமானது முன்பு போலவே (துவி தலமானத்தைப்போலவே ஐந்து 5 விதம்) ஆகும். 1½.

விமானோச்சமானது 7, 8, அல்லது 9, ஹஸ்தமாக இருந்தால் ஒரு பாகம் கூடவிஸ்தாரமாகும். கோஷ்டம் ஆறு பங்கு விஸ்தாரமாகும். லம்ப பஞ்ஜரத்தின் விஸ்தாரம் அரை பங்காம். ஹாரபாகம் அரை பங்காகும். (இது அடித்தலத்தின் விஸ்தாரம்.) 3

இதன் மேல் தலத்தின் விஸ்தாரத்தை 6, அம்சங்களாகச் செய்து, அவைகளில் ஒரு அம்சம் கூடத்தின் விஸ்தாரம். கோஷ்டகத்தின் விஸ்தாரம் இரண்டு அம்சம் மத்தி

ஊயு-3ஹுள சி ஹாமெந ரெய்ய ஹு-0 விபீயதெ !

ஈணம் ஸாய-30 லிஈணம் வா ஹு-0 தசு சாரபெசு வுய: ||

விஜாநொஹு-0(ஹு) விஸெஷெண அதுவி-30ஸதி ஹாஹிதெ !

வாஸமம்மாஸி நீஹிஸு ஸாசி வாடிமுணாஸகெ: ||சு||

ஸாய-30ஸெ: ஸாய-30ஸகாஸெ: ஸவாஜாஸாய-30-

காஸகெ: |

ஸாய-30சி ஹிஸு ஹாமெந யொஜயெது விஅகூண: ||

யராதுயெஹு-0ஹேணேவிசுஹைசு !

தவிவம் ஸுஹரம் வெஜீகஸாஸிவரம் வுடி || அ ||

யில் ஹாரம் ஒரு (1) அம்சம் என்று கல்பிக்கவேண்டும்.* 4

அதற்கு மேலேயுள்ள தலத்தில், முன்று அல்லது முன்றில் ஒரு பாகத்தினாலே நடுவில் பத்திரம் கல்பிக்க வேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. புத்திமானாக இருப்பவன் அந்த பத்திரத்தை ஒரு (1) தண்டம், ஒண்ணரை (1½) தண்டம், அல்லது இரண்டு (2) தண்டம் விஸ்தாரத்தில் கல்பிப்பதாகும். 5

சமர்த்தனாக இருப்பவன், வீமானத்தின் உயரத்தை இருபத்தினான்கு பங்குகளாகச் செய்துகொண்டு, அவைகளில், தராதலம் ஒரு (1) பாகம், அதஸ்தம்பம் ஒரு (1) பாகம், மஞ்சம் இரண்டு (2) பாகம், அங்கிரிக மஞ்சம் முடிணை முக்கால் (¾) பாகம், தலிபம் ஒண்ணரை (1½) பாகம், பிரஸ்தரம் எட்டரை (8½) பாகம், மேந்தி ஒண்ணேகால் (¾) பாகம், கந்தரம் (½) பாகம், சிகரம் முணரை (3½) பாகம், கடம் ஒரு (1) பாகம் (1 + 1 + 2 + ¾, 1½, 8½, 1½, ½, 3½, 1, 24) என்று தராதலம் முதல் கடம் முடிய கல்பிக்க வேண்டும். 6

*ஆறு அம்சங்களில், நான்கு அம்சங்களுக்குத் தரின் வீதியாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

கூட்டம் நீலம் கொல்கு அரவுகம் தகி
 வெந்நாரும் மருதம் லுவிவிகாண்டி !
 ஊயெ-3 மூலாவது நீலம் கிரவா
 வ்ஷம் மூலவீடு லுவிவத்யுநாவாடி || 8 ||

நாநாவிஷாநாவிவெந்நாரிவெந்நாரி
 மூல-3 மூலவாடி-3 தயா மூல நாவாடி !
 கொல்கு கூட்டாடி-3 மூலம் மூலம் 3
 மூலவாடி-3 மூலம் மூலம் தகிவிவாடி || 9 ||

தாரை மூலநாவாடி து மூலம் மூலவிகாண்டி !
 மூலவாடி-3 தயா மூலம் மூலவாடி-3 மூலவாடி-3 மூலவாடி-3

கடம், நீடம், கோஷ்டகம், (முதலிய) எட்டும் அடித்
 தலம் முதல் ஸ்தூபி வரையில் சதுரசிரமாக இருக்க
 வேண்டும். மேல் தலத்தில் பதினாறு (16) அல்ப நாளிகை
 களைக் கல்பிக்க வேண்டும். (இந்த விமானத்தில்)
 தொண்ணூத்தாறு (96) அல்ப நாளிகைகளைக் கல்பிப்பது
 இஷ்டமாகும். 9

நாநாவிதமான அதிஷ்டாநாங்கிரி, வேதி, முதலியவை
 களுடனிருக்கவேண்டும். சிரோபாகத்தில் பள்ளமான
 அல்லது மேடான நான்கு (4) நாளிகைகளிருக்கவேண்டும்.
 கோஷ்டமானது கூடத்தைக் காட்டிலும் உயரமாகவோ,
 கோஷ்ட சமமாகவோ இருப்பதாகும். சம்பவாசத்தில்,
 ஸ்வஸ்திகமானது மூன்று பாகமாகும். (மூன்றில் ஒரு பாக
 மாம்). 10

விஸ்தாரத்தை (7), அல்லது ஒன்பது பங்குகளாகச்
 செய்துகொள்ளவேண்டும். அவைகளில் ஒரு (1) பாகம்
 ஸௌஷ்டிக (அழகுக்கான) விஸ்தாரமாகும். சாலை ஒரு (1)
 பாகமாகும். அவ்விதமே ஹாரங்கல் (ஹாரம்) இரண்டு (2)

அத்புவுதலயிஷ்டாதம் தவகீ காலரவகீ |
தவிவாராய-அராதெந வத-அமும் வத-அநீயகீ ||கக||

கருகீ வாபு-அ வபு-அ கய-அதிக-அயாம்பகீ |
கூடுகொல்கநீபாதாம் வ்வாரம் ஹாமலிஷ்டதெ ||கக||

கொல்கம் கீ,முணாயாலை ஹாராஹாமெந யொநிதா |
ஸைம் கீ வாபு-அ வபு-அ வபு-அவலிஷ்டதெ ||கஅ||

ஹைவாய-அ யபு-அமல-அ தயாநு-காரநீரிதீ |
கூடுகொல்கநீயு-அ ஹைவம் வபு-அமல-அதெ ||கக||

கீ,வம-அஸஹிதா வாவி தொரணாஷ்டதெ-அதி-அதீ |

படுகிறது. அதிஷ்டானமானது (அடித்தலமானது) துவியசர்
விருத்தமாக இருக்கவேண்டும். கந்தரம், மஸ்தகம், இவை
களும் அதேபோல துவியசர் விருத்தமாக இருக்கவேண்டும்.
அதன் விஸ்தாரத்தின் சரிபாதியளவினாலே வட்டமான
வர்தநீயகம் இருக்கவேண்டும். 16

அசரத்திற்கு பக்கவாட்டிலும் பின்பக்கத்திலும்
இருபத்தின்கு (24) பாகங்களாகக் கல்பிக்கவேண்டும்.
கூடம், கோஷ்டம், நீடம், இவைகளின் விஸ்தாரமானது
ஒரு (1) பாகமாகும். கோஷ்டமானது இரண்டு (2) பங்கு
உயரமுடையதாகும். ஹாரமான ஒரு (1) பாகத்தினால்
கல்பிக்கப்படவேண்டும். 17

முகமண்டபமானது, (விமான தலத்திற்கு) சமமான
அளவு உடையதாகவே, முக்கால் (3) பங்கு அளவு
உடையதாகவே, அரைப் (2) பங்கு அளவு உடைய
தாகவே இருப்பதாகுமென்று விரும்பப்படுகிறது. 18

மண்டபத்தின் மேல்பாகமானது, விமானத்திற்கேற்ற
படி இருக்கவேண்டும். அவ்விதமே அலங்காரமும் கூறப்

உணவம் ஸநஸூதிரா அசு சுணாராநு து நிபுமதி ||

சுபுடிகொஜாதிஸவ-மம் ஸநஸூதிரா ஸஹிம-ததி !
ஸுஸுஸாஸ-மம் ததய-ஸாய-மம் உணம் ஸாஸ-மம் உபிணகதி ||

உபிணாஸ-மம் திபிணம் வா ஸநஸூதிரா ஸஹிம-ததி !
ஸவம் யுஜித ஹம-ததி து ஸவஸாஸாஸ-மம் ஸாஸ ||

பிணஸூதிரா ஸுஸாணாணம் தசுஹம் ஸிவஸம் வதி !
ஸுஸ-மம் ஸுஸாஸ-மம் து ஸுஸ-மம் ஸுஸ-மம்
வாஸ-மம் || உ ||

பட்டிருக்கிறது. கண்டஹர்மியத்தில், மண்டபமானது, கூடம், கோஷ்டம், முதலியவைகளுடன் கூடி இருக்க வேண்டும். அல்லது தோரணம் முதலியவைகளினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டு, திரிவர்கஸஹிதமாகவாவது இருக்க வேண்டும். 18½

மண்டபமானது சமசூத்திரமாக இருந்தால், அதன் இடைவெளியானது பதிந்திருக்கவேண்டும். கூடம், கோஷ்டம் முதலிய ஸகல அங்கங்களுக்கும், மானசூத்திரத்திற்கு வெளியில் வந்திருக்கவேண்டும். அது, அதன் விஸ்தாரத்தில் ஸரிபாதிளவு, அல்லது பாதியில் பதி (½) பங்கு ஒரு (1) தண்டம், ஒண்ணரை (1½) தண்டம், இரண்டு (2) தண்டம், இரண்டரை (2½) தண்டம், அல்லது மூன்று (3) தண்டம், மானசூத்திரத்திற்கு வெளியே வந்திருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக ஹர்மியத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். அப்படி கல்பிக்கப்பட்டது, எப்பொழுதும் சகலவிதமான சம்பத்துக்களுக்கும் இருப்பிடமாகும். ருஜுஸூத்திரமானது, பிரமாணந்தமாக இருக்க வேண்டும். அவ்விதமில்லாமல் பங்கப்பட்டிருந்தால், ஆயத்துக்களுக்கு இருப்பிடமாகும். 22½

சூசுவாக-இலிமூணாவம் து கூடிகொலாழி வலிவ-இவகி !
ஊழி-இவளம் அதும-இமம் யயாயுதிவராஹயெகி ||௨௪||

ஊகெ வுரதொ தெது சாநாவகுவாநிதது !
மஹ-இகூடொவலம்வஹம் கூழ-நாவாழி-வி
வாயு-தது ||௨௫||

கூடிகொலாழிவாயு-தம் யயாயு-காரா-அரெகி !
பரிவரெ ஊநாவாழி-வாழி : திவ : வாடிவாநிதா : ||

சூசூகூட-தயா கொலம் நீலம் ஊடிவ வெவ ஹி !
ஹாராயாம் கூழ-நீலம் வாழி-சூகூ-இலிமூணவ-வாழி ||

நாநாவலு-ரகவ ஹ வெலிகா-கெலு-ரகவ தது !
வெவவ-வெலு-ரகவ-தம் வெவ-வா வர வலு-ரகவ ||௨௬||

. அதற்குமேலே பின்பக்கம், பக்கங்களில் ஆறு (6) பாகங்களிருக்கவேண்டும். அதை இருபத்திநான்கு (24) பாகங்களாகச் செய்துகொண்டு, கூடம் கோஷ்டம் முதலியவைகளை முன்பேபாலவே கல்பிக்கவேண்டும். 23½

அதற்கு மேலேயுள்ள தலமானது நான்கு (4) பாகங்களுடையதாகும். இதை யுக்தியுடன் கல்பிக்கவேண்டும். மந்தகத்தில், முன்பக்கத்தில், நேத்திரம், சாலை, வக்திரத் துடனிருக்கவேண்டும். கர்பகூடத்துடனிருக்கவேண்டும். கூழத்திரநாஸி, அங்கிரிகளுடனிருக்கவேண்டும். கூடம் கோஷ்டம், முதலியவைகளுடன் கூடியதாகவும் அலங்காரமாக இருக்கும்படியும் கல்பிக்கவேண்டும். சிகரத்தில் பத்து (10) நாஸிகளிருக்கவேண்டும். (அவற்றுள்) மூன்று பாதங்களுடனிருக்கவேண்டும். எட்டு (8) கூடம், எட்டு (8) கோஷ்டம், பன்னிரண்டு (12) நீடங்கள், ஹாரத்தில் இருபத்திநான்கு (24) கூழத்திர நீடங்கள், பலவிதமான மஸூரகம், ஸ்தம்பம், வேதிகை, முதலியவைகளினாலே

ஹஸிவ்ருஷ்டிதம் நாஜா ஸவ-ஹேவெஷு யொமூகதூ ।
வாஷொஅகிருவிஹாமொஅம் வாஜம் ஸவ-ஹம்மஸ்யுததூ ॥

வொதிகாநஹிதம் வீரகாணொவரி ஸஹிததூ ।
உதரம் வாஜநம் ஸாஸகெஷ்வணம் நிஹ்வாஜததூ ॥ ௩௦ ॥

ததூபெஷு ஸஷகாணம் ஸஜாநாநாவதெவி-விதிததூ ।
தொரணாகூதிஸ்யுதம் ஜுணாநூநிதகஸாநதூ ॥ ௩௧ ॥

ஸவ-ஹம்மஸ்யுதம் ஹம்மதொரணீரிததூ ।
வாஜாநொ வா ஹாநாயாம் கண-ஹேவாஸாஹயதூ ।
ஸாநாஹெஷுநாநொ து காய-ஹே ஸவெ-ஹம்மஸ்யுதம் ॥

அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். உப பீடத்துடன் கூடிய அதிஷ்டானம், அல்லது, மஸூரகம் மட்டிலும் இருப்பதுமாகும். இப்படிப்பட்ட விமானத்திற்கு ஹஸ்தி பீருஷ்டம் (யானையின் முதுகு) என்று பெயர். இது சகல தேவதைகளுக்கும் யோக்கியமாகும். 283

பாதத்தின் உயரத்தைப் போல், மூன்று (3) பங்கு அல்லது இரண்டு (2) பங்கு உயரமுடையதும், பாதமானது, சகல அங்கங்களுடன் கூடியதாகவும், போதிகை இல்லாததும், வீர காண்டத்தின்மீது அலங்காரத்துடனிருப்பதும், உத்தரம், வாஜனம், அப்ஜகேஷ்பணத்துடன் கூடிய பதிவான வாஜனம், (இவைகளுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும்.) அதற்குமேலே பலவிதமான இலை வடிவங்களுடன் கூடிய மத்ஸிய காண்டம் இருக்கவேண்டும். தோரணத்தைப் போன்ற உருவமுடையதும், மிருணாத் துடன் (மிருணாம்—தாமரைத்தண்டு) கூடிய கழுத்தை யுடையதும், சகலவிதமான அலங்காரத்துடன் கூடியதுமாக இருப்பது, ஸ்தம்ப தோரணம், என்று கூறப்படுகிறது. இதை சகல தாமாக்களிலும் (தாம—விமானம் முதலிய கட்டிடம்) பாத மத்தியிலும், ஹாரத்திலும், பிராஸாத

ஸஹை ஸவ-ஹம்யுக்த ஸந்தமஹையா:
 வாஸ-ஹயாவீ-ஹகாண-
 ஸஜாமெ மஜ்ஜிஸாதரம் வாஜநஹவரிஜஹம்
 ஸ்ஷெவணம் தோரணாமுஜ்ஜி
 மகெசு: வதாஜிஹிய-ஹி விரஜிதலய(தக)யாஜி
 வா ஜ்ஜிவெ வா
 ஸாஸாயாஜநஜிவஸு-ஹிஜிதலயு-தஸு-ஹயுக்த
 தோரணம் ஸஜாக் ||

தஜிவ வதாஸுரஹமையதம் தஜுஸு-ஹகஜ் || நச ||

விஜ்ஜாரஜ்ஜிஹம் ஸஜாக் சூயாஜம் ஹஜ்ஜாமஹகாசு ||
 கஜிஜகொஜ்ஜிநீயம் வ ஹ(மெந) வரிஜஹயெசு ||

கர்ணமத்தியிலும், சாலா மத்தியத்திலும், வீட்டு நடுவிலும்,
 கல்பிக்கவேண்டும். 32

ஸகல அங்கங்களுடன் கூடிய ஸ்தம்பத்தில், இரண்டு
 பக்கங்களிலும் ஸமதலமாகவும், வீரகாண்டத்திற்கு முன்
 பக்கத்தில் உத்தரம் வைக்கப்பட்டதும், வாஜனத்திற்கு
 மேலே தளம்-ஹ்ஷபணம்-தோரணக்கிரம் இவைகளுடைய
 தும், நக்கிரம், (முதலை) பத்திரம் முதலியவைகளுடன்
 கல்பிக்கப்பட்டதுமான அது? வீடு, மண்டபம், சாலை, மற்று
 முள்ள கட்டிடம் இவைகளில் இருப்பது விரும்பத்தக்க
 தாகும். சேராத ஸ்தம்பத்துடன் கூடியது (ஸ்தம்பத்தில்
 சம்பந்தமில்லாதது) தோரணமாகும்.

அதுவே சதுர்ச்சரத்தைப்போல நீளமாக இருந்தால், அது
 மஸூரகமாகும். 34

எட்டு (8) பாகம் இருக்கவேண்டும். நீளம் பத்து (10)
 பாகம் இருக்கவேண்டும். அதில், கூடம், கோஷ்டகம்-
 நீடம் இவைகளை ஒரு (1) பாகத்தினாலே கல்பிக்க

தூயொழுகாவுலாவிம் நவயா விஹஜெகி ஸஜி || சம ||

மஹ-மெஹம் கிரஹாமெந மஹவிணிஸு ஹாமத: |

சுலாஸஸஸஸெந வகி(ரி)தொலாஸிகா ஹவெகி ||

சுஸெந ஸௌஷ்கம் கொஷம் விஸாரம் கிரமணாயதஜி |

சுயெ-ந நீயவிஸாரம் செஷம் ஹாராம்மலிஷ்யதெ ||சஉ||

கொஷ்யெத கிரஹெந நாவீநிம-ஜெநாவிதா |

உயய-ஜெவி ஷஸஸெஸம் கூடம் தஜி கிரமணாயதஜி ||

கொஷ்கம் ஹாமதொ ஹாரா வஸுஸெரநிதா ஹவெகி |

ஹய-ஜெஹம் கிரஹாமெந யெத கிரஹெந நிம-ஜெ ||

பதிமுன்று (13) முழம் விஸ்தாரத்தை ஒன்பது (9) சம பாகங்களாக வகுக்கவேண்டும். அவைகளில் முன்று (3) பாகம் கர்பகிரஹமாகும். ஒரு (1) பாகம் கிருஹபிண்டியாகும். ஒரு (1) அம்சம் அந்தாரமாகும். ஒரு (1) அம்சத்தினாலே சுற்றிலும் அந்தாரிகை இருக்கவேண்டும். ஒரு (1) அம்சத்தினாலே ஸௌஷ்டகத்தையும், ஒரு (1) அம்சத்தினாலே கோஷ்டத்தையும் கல்பிக்கவேண்டும். விஸ்தாரத்தைப் போல் முன்று (3) பங்கு நீளமிருக்க வேண்டும். அதில் சரிபாதி நீடவிஸ்தாரமாகும். மீதமிருப்பது ஹாராங்கமாக இருக்கவேண்டுமென்று கருதப்படுகிறது.

42

அதன் கோஷ்ட மத்தியில் முன்று (3) தண்டம் நாஸீநீர்கமனத்துடனிருக்கவேண்டும்.

மேல்தலத்தில் ஆறில் (6) ஒரு (1) அம்சம் கூடம், அதைப்போல இரண்டு (2) மடங்கு நீளமுள்ளதான கோஷ்டகம், பஞ்சரங்களுடன் கூடிய ஹாரம் ஒரு (1) அம்சம் இருக்கவேண்டும்.

48½

அதுரமுலயிலாநம் வஸுமுமமுலகூ |

சூடிள தமெ அதுலுணை கூடும் வெடாமுலகூ ||

சுஷாமுலயுலுலுலு து ஸௌஷிகாநாம் து, லுலகூ |

சுஷகூடும் தயா நீலம் கொஷகம் து தமெவ ஹி ||சக||

சுஷுலுநீலம் தயாவலுஷவஷு ஸுலு: முலநாலிகா: |

ஸுலிகாகாரஸாயுக்ம் நாலிகாஹுலுஷணம் ஹவெ ||

ஹுலுலுலுலுலு நாலா யயாய-ம் வாலிகூ-தலு |

தலுவ வத-மும் கண-கூடுலுலுலுலுலுலுலுலுலுலுலு ||

லுலகம் தலுலு வுலுலு ஸுலாசு அதுல-லாலுலுலுலுலு |

அதன் மேல்பாகத்தை மூன்று (3) பாகங்களாகச் செய்துகொள்ளவேண்டும். அதன் மத்தியில் தண்டத் துடன் நிர்கமமிருக்கவேண்டும். அதில், சதுரசிரமான அதிஷ்டானத்தையும், அஷ்டாசிரமான களம், மஸ்தகம், இவைகளையும் கல்பிக்கவேண்டும்.

சதுஷ்கண்டமான ஆதிதலத்தில், கூடத்தையும் சதுர சிரமான மஸ்தகத்தையும் கல்பிக்கவேண்டும். 45

அதன் மேல்தலமானது, அஷ்டாசிரமாகவும், ஸௌஷ்டிக மஸ்தகமுடையதாகவுமிருக்கவேண்டும். எட்டு (8) கூடம், எட்டு (8) நீடம், எட்டு (8) கோஷ்டம், எட்டு (8) சுஷுத்ரநீடம், எட்டு (8) களநாளிகைகள் இருக்க வேண்டும். ஸ்வஸ்திகத்தின் உருவத்துடன் கூடிய நாளிகா பூஷணமிருக்கவேண்டும். இதற்கு பத்திரகோஷ்டம் என்று பெயர். இந்த பெயர் உண்மையான அர்த்தமுடையதாகவே கூறப்பட்டதாகும். 47

அதுவே வட்ட வடிவமாகவும், அதன் மேல்தலம், அதற்கு மேல்தலத்தில் கர்ணகூடமும், மஸ்தகமானது

வந்தகூடுபிடித் தோலா டெவாநா ஸாவ-செய்கிழ || சக

ததெவாஷாபாபாயிகுலாயதம் அதுரானுகு |

கண-செய்து மூமாநு ஸஜாபாயதம் வந்தகூடு || ௩௮ ||

கொஷஹம் விநா தத் செஷம் வசிவ-வஜாஅரெசு |

கூவிவித்யயஸாயாகுதெதநாஜா ஸுமம்மது || ௩௯ ||

பஹுஸகல வஜாஸம் பஹு-தஜஸெந விஜாஜயெசு |

மஹ-மெஹம் அதும-சாமலாய-செபெந யொஜிதா ||

கூவி-தஜஸெந வஜாஸம்-தஜஸெந வஜா-தஜாசு |

கூவி-தஜஸெந கா-செ-கூடு-கொஷம் அ வஜா ||

வட்ட வடிவமாகவும், நான்கு நாஸிகளுடன் கூடியதாகவும் இருக்கவேண்டும். இதற்கு விருத்த (வட்ட வடிவமான) கூடம் என்று பெயர். இது சகல தேசங்களிலும், சகல தேவதைகளுக்குமுகந்ததாகும். 49

அதுவே எட்டு (8) அம்சம் அதிகமாக நீண்டதாகவும், சதுரசிரமாகவும், கர்ணகூடமானது சதுரசிரமாகவிருக்க வேண்டும். மந்தகமானது ஆயதமாகவும் விருத்தமாகவிருக்கவேண்டும். 50

அதில், கோஷ்டபத்திரம் நீங்கலாக பாக்கியை முன்பு போலவே கல்பிக்கவேண்டும். மூன்று (3) ஸ்தூபிகளிருக்க வேண்டும், இதற்கு ஸுமங்கலம் என்று பெயர், 51

பதினைந்து (15) கரம் விஸ்தாரத்தை, பத்து (10) அம்சங்களாக வகுக்க வேண்டும். அவைகளுள், கர்ப கிஞ்ஹமானது நான்கு (4) பாகமாகும். ஒரு (1) அம்சத் தினாலே அந்தாரியை கல்பிக்கவேண்டும். ஒரு (1) அம்சம் அளிந்திரம், ஒரு (1) அம்சம் கண்டஹர்மியம் இவைகளை யும் கல்பிக்கவேண்டும். (அதற்கு) வெளியில் முறையே,

ஹாமெந கொஷ்காயாஹி ஹிமுணா ஹஸ்தம் ஸுஸெய: |
ஹஸ்தஹிமௌ ரஸாஹிஸு து ஹாமம் ஸௌஸிகவிஸுதத ||

கொஷ்கம் ஹிமுணாயாஹி ஹாராஹாமெந யொஜ்யெசு |
ததஹிஸு து அதுஹாஹம்(மெ) ஹிஸாஹம்
ஹஸ்தமிமஹி || ௩௫ ||

ஹிணம் வாய்யஹிஹிணம் வா ஹிஹிணம் வா ஹிஸெஷத: |
அதுரஸுஸிஸாஹம் தஅசு கஸாஸிஸுசு || ௩௬ ||

கஸுசுசுசு தயா ஹிணம் கொஷ்கம் தஸெயவ அ |
ஹஸ்தஹிஸுஹிஸு வஸுஸுஸு ஹஸுஸிஸு || ௩௭ ||

ஹாலிகா ஹஸிகாகாரா ஹஸுத வரிஸொஹிதா |

கர்ணத்திலும், மத்தியிலும், அந்தரத்திலும் (இடைவெளியிலும்) கூடம் - கோஷ்டம் - பஞ்ஜரம் இவைகளைக் கல்பிக்க வேண்டும். கோஷ்டத்தின் உயரமானது, ஒரு பாகத்தின் அளவு இருக்கவேண்டும். அதன் இருமடங்கு இருப்பது மாகுமென்று, புத்திமான்களாலே அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 53½

மேல்தலத்தில் ஆறு (6) பாகத்தில், ஒரு (1) பாகம் ஸௌஸ்டிக விஸ்தாரமாகும். (ஸௌஸ்டிகம் - அழகு படுத்துவது) கோஷ்டமானது இருமடங்கு உயரமாக இருக்க வேண்டும். ஹாரத்தை ஒரு (1) பாகத்தினாலே கல்பிக்க வேண்டும். 54½

அதற்கு மேல்தலத்தில், நான்கு (4) பாகத்தில் இரண்டு பாகம் மத்திய நிர்கமமாகும். (அது) ஒரு (1) தண்டம், ஒண்ணரை (1½) தண்டம், விசேஷித்து இரண்டு (2) தண்டம் இருப்பதாகும். அதிஷ்டானமானது, சதுர சிரமாக இருக்கவேண்டும். அவ்விதமே, கந்தரமும், மஸ்தகமுமிருக்கவேண்டும். (அதில்) எட்டு (8) கூடம்,

தாநா உலுரகலுஃலவெஜ்ஜாறுகதொரணஃ || ௫௮ ||

உளதள கூடுகொலுள வெஜ்ஜாறுகதொரணஃ || ௫௯ ||
 னதகி மாநாரதிதஃகூலுஷாபுரம் வா மயம் பரிஃ || ௬௦ ||

தஜெவ வதஃகூலம் வெஜ்ஜாறுகதொரணஃ || ௬௧ ||
 பெலஃ வலுவுவஜ்ஜாறுகதொரணஃ || ௬௨ ||

வடதெ வடதாயதெ ஆபுரவடதெஜ்ஜாறுகதொரணஃ || ௬௩ ||
 கூடுகொலுளகதொரணஃ || ௬௪ ||

கூடுகொலுளகதொரணஃ || ௬௫ ||

எட்டு (8) நீடம், எட்டு (8) கோஷ்டம், மேலே எட்டு (8) லம்பநீடம், இவைகளிருக்கவேண்டும். வர்ஷ ஸ்தலத் துடனிருக்கவேண்டும். எங்கும் அழகாயும் எவ்ஸ்திக வடிவுடன் கூடியதுமான நாஸிகை இருக்கவேண்டும். நா நா வி த மா ன மஸூரம்-ஸ்தம்பம்-வேதி-ஜாலகம், தோரணம், இவைகளுடனிருக்கவேண்டும். 58

கூடம்-கோஷ்டம், இவைகள் உயரமாக இருந்தால், அந்தர பிரஸ்தரமுடையவைகளாக இருக்கவேண்டும். இதற்கு காந்தாரம் என்று பெயர்.

அதுவே, களம்-சிகரம்-இவைகள் அஷ்டாசிரமாகவும், வேதி-கந்தரம், சிகரம் இவைகள் வர்துளமாகவும் இருக்க வேண்டும். மற்றவை முன்புபோலவே இருக்கவேண்டும். இதற்கு பூரீபோகம் என்று பெயர். 60

(விமானமானது) விருத்தமாகவோ, விருத்தாய்த மாகவோ, துவியசிரவிருத்தமாகவோ, அஷ்டாசிரமாகவோ, அல்லது ஷடசிரமாகவோ இருந்தால், அதில், கூடம்-கோஷ்டம்-நீடம், இவைகளைக் கல்பித்து அதன் மேலே

ஃஜுஹாமவிஸானாது அஜ்ஞவருதே து வத-ஃஹெ ||

ஹாமம் கிஹிசு ஹவெசு நஜூநம் ஹாமம் ஸவ-ஃ

ஸஃ து வா |

சுஷாஃஸொ ந ஃஸாஃஸொ நஜூயு-ஃஃஸொ

வாவஜ்யொஃஸகாசு || ௧௩ ||

யயா ஃஸொஹா ஸயூவாவிஃஸயா யுஜீத ஸுஃஜிராநு |

சுவி-ஃ, தாநவி-ஃ தம் ஃஹெஸி ஃஸாஸாஃ ஃவிஃயம் ஹவெசு ||

சுவி-ஃ தம் ந ஃ ஸாஹிஃ ஃநவி-ஃ தஹிஃ ஃஃஹாக் |

ஹவஜ்யுஃ ஃ ஸவ-ஃ ஃஸாஹ்யெசு தஃ ஃ ஃஃஃ || ௧௫ ||

மேலே, கிரமாக கூடம்-கோஷ்டம்-நீடம், இவைகளினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும்.

கண்டஹர்மியத்தில், நேராக இருக்கும் விசாலத்தைக் காட்டிலும், துவியசிர விருத்தத்தில், வர்துளத்தில், ஸ்வல்ப பாகம் குறைவாக இருக்கவேண்டும். எல்லா பாகங்களும் சமமாக இருப்பதுமாகும்.

கீழ்தலத்தின் அம்சத்தைக் காட்டிலும் மேல்தலங்களில் எட்டில் ஒரு பாகம், பத்தில் ஒரு பாகம் குறைவாக இருக்க வேண்டும். இதை புத்திமானாக இருப்பவன், அழகாக இருக்கும்படியும், பலமாக இருக்கும்படியும் கல்பிக்க வேண்டும். 63

பிராசாதமானது, அர்பிதம் என்றும், அநர்பிதம் என்றும், இரண்டு விதமாகும். அர்பிதமாக இருந்தால் அளிந்திரம் இருக்கக்கூடாது. (அளிந்திர(த)ம்-தலைவாசல் படிக்கு முன்னாலே இருக்குமிடம்.) அநர்பிதமாக இருந்தால் அளிந்திரம் இருக்கவேண்டும். அதை அறிந்தவன் இவ் விதம் எல்லாவற்றையும், அல்பகிரமமாக கல்பிக்கவேண்டும்.

முண்பரமும் நிதநெடிகாடிபெய்காயிகாகெ-3:

†தியிலும் நிடிப்பலாமெஹஜி-3, நாரெ கூதெவ்விநு ।

பாசிமுணயும் (ம)பாபெணை: ஜயஜீநாமநநெட:

ஹஹவநவிபுருவஜாயெ-3 ந நாயு மதஹம் ஸஜா: ||

ஹஜி-3, மாநாம் கூடுகொஜாடிகாநாம்

மீ வாயலூகி வெடிகா யொடநீயா ।

ஹாராமாமெ வெடிகா வெடிகா வா

நீயம் வா(த)தூபுநாஸம் ௮ காய-3: || ௬௭ ||

தொரணம் தீவியம் வகுதொரணம் உகராவிதடி ।

விதுதொரணவிதெஜாஹம் உண்பம் கவயுநொடதெ ||

ஹர்மிய விஸ்தாரத்தை 3, 5, 7, 9, 11, 13, 15, 7, 10, என்று பாகம் செய்துகொள்ளவேண்டும். இவைகளில் முறையே, 1, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, ஸ்வபவனத்தின் விஸ்தரத்தில் சரிபாதி, இந்த அளவுகளினாலே நாளீகிரஹம் இருக்கவேண்டும்.* 66

ஹர்மியாங்கமான கூடம்—கோஷ்டம் முதலியவை களுக்கு, கிரீவைக்குக் கீழே வேதிகையைச் சேர்க்க வேண்டும். ஹாரபாகத்தில் வேதிகை இருப்பதுமாகும். இல்லாதிருப்பதுமாகும். அல்லது, இந்தவிடத்தில் அல்ப நாளியையோ நீடத்தையோ கல்பிக்கவேண்டும். 67

தோரணமானது, பத்திர தோரணம் (1) மகர தோரணம் (2) சித்திர தோரணம் (3) என்று மூன்று (3) விதமாகும். இவைகளின் அலங்காரங்கள் இப்பொழுது கூறப்படுகின்றன. 68

†உதி உதி ஹாமகஹுநெ நநாஹகஹுநம் கயலிதி விஜிடி!

* இதில் ஏழுபாகத்தில் ஒன்பதுபாகம் என்று வருகிறது. அதையோஜித்து முடிவு செய்யவேண்டும்.

வாறுமீழ்நிறம் வதெ: சிசு தம் வதுதொரணடி |
 அயொஉகரயொவ-ஆ*லி(ஸீ)தலயுலவலரிதடி ||கக||

நாநாவியுதாயுகதெதக் உகரதொரணடி |
 தடிவ வாஸு-ஆயொஉயுல வலரிஉயுல அயொவத: ||

நசுதுணம் ப்முமூலெஹுவ அயொராஸு விந்ம-உதெ: |
 விடிஜாயரெஸு ஹலெதெஸு லீலெஹவ-ஆலெஸு
 ஹம்ஸகெ: ||எக||

வாலெ: ஸு மீஜாலகெரதெஜ-ஆணிஸலெ-
 ளி-ஆசிசுதடி |
 சிசுதொரணதெதக் ஸஜாக் டெவாநாம் ஹலுஹாம்
 வரடி ||எஉ||

பாலசந்திரனப்போல் இலை வடிவங்களினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டது, பத்திரதோரணமாகும். 68½

இரண்டு (2) மகரங்களின் 1வாயின் நடுவில் நிறைந்ததும், பற்பல விதமான லதை(கொடி)களுடன் கூடியது மாக இருக்கவேண்டும். இதற்கு, மகரதோரணம் என்று பெயர். 69½

அதுவே இரண்டு பக்கங்களின் மத்தியமானது பூரி மத்தியமாக இருக்கவேண்டும். நக்கிரத்தின் (முதலையின்) முகத்தைப் பிடித்துக்கொண்டு, இரண்டு (நக்கிரங்களின்) வாயிலிருந்து வெளிப்பட்டவர்களான வித்தியாதரர்கள், பூதங்கள், எம்ஹங்கள், வியாளங்(யாளி)கள், அன்னங்கள், பாலர்கள், புஷ்ப மாலைகளுடன் கூடிய மற்றவர்கள், ரத்ன பந்தங்கள் (மணிமாலைகள்) இவைகளால் விசித்திரமாக இருப்பது, சித்திரதோரணமாகும். இது தேவர்களுக்கும், அரசர்களுக்கும் சிறந்ததாகும். 72

*லிதலயுல உதஜு லயுலவதெ: ப்மு உசி வாலொ
 புக உசி ஹாதி |

1. வாயின் நடுவில் பத்திரங்களினாலே நிறைந்த என்று இருக்கலாமென்று தோன்றுகிறது.

மஹாஸு வுத்திராஸு வாஸு-வாடியுதாநி 2 |

தொரணாநி துராயஸு வுயொஜாநி

விஅகூநென: ||௭௩||

ஸஹொவ்வஹஷ்ட'ஸவஜ்ஞஸொவ்வ தொரணா முகூ!

ஸெஷம் வாஷொடியம் வாடிம் அதுரஷாநுரவத்யுக் ||

கும்ஹஜ்ஞாநிஸ்யுக் வொதிகாரஹிதம் து வா |

உதூரம் வாஜம் ஸாஸகேஷவணம் க்ஷுடிவாஜமடி ||

வொதிகொவரி வா கும்-காசி வீரகாணஸூ வொவரி |

உக்ஷஸூஜாநதா மு து கும்-காசி கௌவிஷாடி ||

தும்மாய-30 க்ரி அதுவஹடிஜாதொரணவிஷுதடி |

அரதும்ஷொநதம் வஜாஸாநம் ஸஹவ்யொரவி ||௭௪||

சாமர்த்தியசாலியாக இருப்பவன், குகைகளில் பிரதிமைகளைக் கல்பிக்கவேண்டும். அவைகளில் பக்கங்களில் பாதங்களுடன் கூடிய தோரணங்களை உத்தரத்திற்குக் கீழே பிரயோகிக்கவேண்டும். 73

ஸ்தம்பத்தின் உயரத்தில் ஐந்து 5, ஆறு 6, அல்லது ஏழு 7, அம்சங்களில் இரண்டு 2, அம்சம் உயரமுள்ளதாக தோரணக்கிரம் இருக்கவேண்டும். மீதமுள்ள பாகமானது, பாதத்தின் உயரமாகும். அந்த பாதமானது, சதுரசிரம், அஷ்டாசிரம், அல்லது விருத்தமாக இருப்பதாகும். 74

ஸ்தம்பமானது, கும்பம், மண்டி முதலியவைகளுடன் இருக்கவேண்டும். போதிகை இல்லாமலிருப்பதுமாகும். உத்தரம், வாஜனம், அப்ஜ க்ஷேபணத்துடன் கூடிய க்ஷுத்திர (சிறிய) வாஜனம், இவைகளை, போதிகைக்கு மேலேயாவது, வீர காண்டத்திற்கு மேலேயாவது கல்பிக்கவேண்டும். 75

மேலேயுள்ள சந்தி வரையில் நுனியானது வணங்கி

கும்ஹகும்ஹமுகெதவம் ஸ்ரீகாசி சுதஜிவெஜ்வலிஹிதாடி |
தஜிவெகாசிஸ்கிகொயெடி து வீரகாணஸிநிதடி ||அஉ||

ஸ்ஹகும்ஹமுகெதவம் ஸ்ரீகாசி ஸ்ஹதொரணவசிபிரி |
ஹாராயாம் து வுகத-வஜா ஜெவெகெவெ
நிகெதநெ || அஉ ||

ஷபஷபசராத-காணஸகுவெகாரகாத் கெக: |
வஜாஸம் தாராய-நிஜாண(ஊ) கி. ஹிஸம் வா
கி. ஹாமிகடி || அச ||

வஜாசாரஸம் அஹம் தொரணாஹிவஜாயதடி |
ஸ்காஸம் தஜிவெடி து ஸகநாஸாவிஹிதடி ||

(கொடிகளின் கூட்டம்) த்தினாலே அலங்காரமாக இருக்க வேண்டும். அதற்குமேலே பலகையின் மேலேயுள்ள அபஜமானது, மனதிற்கு இஷ்டமான கும்பலதாக்கிரத் துடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். குப்பத்தில் கல்பிக்கக் கூடிய கும்ப லதையானது இவ்விதமாகும். மற்றவைகளையும் இவ்விதமே ஊஹித்துக்கொள்ளவேண்டும். 81

அதுவே, இவ்விதம், மேலேயுள்ள சந்திக்குமேலே, வீரகாண்டத்துடன் கூடியதாகவும், ஸ்தம்பதோரணத்தைப் போல் சிரமுடையதாகவும் இருந்தால், இதற்கும், ஸ்தம்ப கும்ப லதை என்று பெயராகும். இதை தேவ நிகேதனத்திலும், தேவதைகளில்லாத கிருஹத்திலும், ஹாரத்தில் கல்பிக்கவேண்டும். 83

ஆறு 6, எட்டு 8, பத்து 10, அல்லது பன்னிரண்டு 12, மாத்திரைகள் அகலமுள்ளதாகவும், அகலத்தில் சரிபாதி நிஷ்கிராந்தமுடையதாகவோ (நிஷ்கிராந்தம் — வெளியில் வந்திருப்பது) மூன்றில் இரண்டு பாகமோ, முக்கால் பாகமோ நிஷ்கிராந்தமாகவும், வட்டமானதுபோலிருப்பதும், மறைந்திருப்பதும், தோரணங்கிரியைப்போல் நீண்டிருப்பதும், கந்தரத்துடன் கூடியதும், அதற்குமேலே சுக

வரகுணாபிததிதூகம் டிஸ்சுபாநம் ஸத மூலஷணம் ।
தமெ தமெ து ஸொவாநம் ப்ரயுஜீத விபிக்ஷணம் ॥

திருவிடம் தவழ ஏறும் து அதுரம் வுத்தராயதழ் !
 அது அநியபுகாரம் ஸ்தாசு திருவணம் ஸம்வணமுழ் ||

வயிற் றெனு மததய-மொலி தெ ண ஸோஷி தடி !
உருமா டி மாக் (மு) கு ளுநீண் ப் ப் பி தம் ப் பவ ணு ||

ஸ்தா துநீ ஜ்ஞாயம் வாக்ஸொஹிவநீஸக்யம் ।
 சூரவாஜொபரிஸித்ரா ரொஹணம் உக்ஷிணாம்பிரணம் ॥

விஜயாஜி: (ஜி) ஸ்கூலாசு(ஹ) ஸெலாநஸ்தி
 விபரமுது: (தா) ।

நாஸியினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டுமிருப்பது விருத்த
ஸ்புடிதம் என்று பெயருடையதாகும். இது தேவாலயங்
களுக்கு அலங்காரமாகும். 85½

சமர்த்தனாக இருப்பவன், ஒவ்வொரு தலத்திலும் சோபானத்தை (படிக்கட்டை) உபயோகிக்கவேண்டும். அதன் அடிபானது, சதுரம், விருத்தம், ஆயதம் என்று மூன்று விதமாகும். நான்காவது திரிகண்டம் எனப்படும்.

சங்க மண்டலமானது, கொடிகளின் கூட்டத்துடன் கூடியதாகவும், பாதிக்குமேல் கோமூத்திர (பந்த)த்துடன் கூடியதாகவும், அடியிலிருந்து நுனி வரையில் முறையே சிறுத்துமிருக்கவேண்டும். இது பிரஸித்தமான சங்க மண்டலமாகும்.

விருஷத்தின்மேலே படர்ந்திருக்கின்ற கொடியைப்
போலிநப்பது, வல்லீமண்டலம் என்று பெயருடையதாகும்.

அசுவ பாதத்திற் த மேலே இருந்து வலதுகாலா
 லேறுவதாகும். 89

சுலவாடிஸூ விஷ்ணு: திமணாடிஸூ துமணாசி ||

ஸயிதவஜாஸவாடி-3 சிவாடி-ஸம் டிஸொடியெ: |

ஸூதாநீஹஸாநுவ ஸிஸவணாநதநாகுராசி || கூக ||

ஸயாநவநாகவஜாஸ: ஷொயஸாஷாடிஸாம், மூடா: |

ஸிஸூதம் ஷிஸெஸகஸெவம் ஸொவாநகஹூதடி || கூஉ ||

ஹஸவஜாஸம் திடிணம் தகிவாடிவஜாஸம் து ஸாஹடி |

ஹஸூ யயாஸமும் யொஹிம் புவஸெஸூதிஸாயிதொ: ||

சுயு மஸெவ ஸொவாநம் மூஹா, மூஹவஸா துத: |

வனகஹகிவிநிஜாணம் ஸிஸவாடிஷு ஸாஹடித: || கூச ||

சோபானத்தின் விஸ்தாரமானது, துவி (2) தண்டம் முதல் ஸப்த (7) தண்டாந்தமாகும். அசுவ பாதத்தின் விஸ்தாரமானது, துவிசுணா தியாக சதுர்குணந்தமாக இருக்க வேண்டும். 90

சயித (படுக்கையான) விஸ்தாரத்தில் கால் பங்கு, அரைப்பங்கு. முக்கால்பங்கு, நேத்திரோதயத்துடன் முறையே குட்டியாணை, கழட்டியாணை இவைகளுக்கு சமானமான கண்டங்களாக இருப்பவைகளாகும்.

சயாநபலகத்தின் (படுக்கையான பலகையின்) விஸ்தாரமானது பதினாறு 16, அல்லது பதினெட்டு 18, அங்குலங்கள் இருக்கவேண்டும். அதன் சமுத்தமானது (ஒப்புஸமானது) ஆறில் ஒரு பங்காகும். இவ்விதமாக சோபானத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். 92

ஹஸ்தவியாஸமானது இரண்டு தண்டமாகும். பெரும் பாலும், அதில் கால் பங்கு விஸ்தாரமிருப்பதுமாகும். நன்கு வசமாக நின்றுப் படுத்துமிருக்கின்ற ஹஸ்தத்தில் வலுவாக இருக்கும்படி கல்பிக்கவேண்டும். 93

ஸௌவாநம் ஸௌவ-வேண-நாநாம் ப்ராஜ-ஷ்விண-நாநாஹ்ணஸு!
ப்ரபரஸம் விவரீதம் தந் ஸிநாபபாய ஹவெழிஹ || ௯௫ ||

சுயிஷ்டாநாழி ரொஹாய-ஹம் ஸௌவாநம் வாஸு-ஹ்யொஜ-ஹ்வஸு!
ஹஸிஹஸம் அஸாவாஜ-ஹமுகாஹம் ப்ரபொஜயேசு || ௯௬ ||

ஸௌவாநம் தஜிஷ்டாநஸம் ஹப்ர-ஹஸவசு ஹவெசு |
வனவம் ஸியிஸிஸிஷம் து ஸௌவாநம் ஸம்வதாம் வஜஸு ||

வனவம் வெபூதம் தெதிநாநாம் நாராணாம்
வாவெ யொமஜம் தொரணம் வெவ யுதஜா |

சோபானமானது, ஒத்தைப் படையாகவே இருக்க வேண்டும். மண்டபம் முதலியவைகளின் வெளிப்பக்கத்தில் குஹ்யாகுஹ்யவசமாக (தெரிந்தும் தெரியாமலுமிருக்கும்படி) ஒரு பத்தியை வெளியிட்டுக்குட்படி கல்பிக்கவேண்டும். 94

சகல ஜாதிகளுக்கும், சோபானமானது பிரதக்ஷிணமாக ஏறக் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். அவ்விதமிருப்பது புகழ்ச்சிக்குரியதாகும். அப்படிக்கு இல்லாமல் விபரீதமாக இடமாக இருந்தால், அது வினாசத்திற்கு ஹேதுவாகும். 95

அதிஷ்டானம் முதலியவைகளில் ஏறுவதற்காக சோபானம் (படிக்கட்டு) கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதன் இருபக்கங்களிலும் முகம் (முகப்பு) இருக்கவேண்டும். அசுவபாத பலகாந்தமாக ஹஸ்திஹஸ்தத்தைக் கல்பிக்க வேண்டும். 96

அந்த சோபானமானது, அதிஷ்டானம்—ஸ்தம்பம்—பிரஸ்தரம் இவைகளுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும்.

சோபானமானது, இவ்விதமாக விதியுடன் கூடியதாக இருந்தால், அது சகலவிதமான சம்பத்துக்களையும் அளிக்கக் கூடியதாகும்.

●ஸாவாநம் ததெஹாசாரஉஷிநு

ஸஜக் யொஜ்ஜம் வாஸுவிஜா வ்யிஜெஹு: ॥ ௧௮ ॥

ஸஜாஹாநம் உபாவிஃ வெஸுரம் ௮

சுரெண வெ ஸகாஜஸுஜாஸி |

உஹஸுரொவி-உபதி வெஸுரகாஸு

ஹரிவி-உபதா ஹா சூயிஜெவா: ॥ ௧௯ ॥

உதி உயர்தே வஸுரொஹு சூஹிவிஸாநம் நாக

வாகவிஃபொய்யா: ॥

இவ்விதமாக தைதிலர்களின் வாசஸ்தலத்திற்கு யோக்கியமான தோரணமானது கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதில் வாஸ்துவித்தியையின் விதியையறிந்தவன், சோபானம், அதன் பேதம், அதன் உருவம், இவைகளை, யுக்தியுடன் நன்கு கல்பிக்கவேண்டும். 98

நாகரம், திராவிடம், வேசரம், என்பவைகள், முறையே சத்துவ குணம், ரஜோகுணம், தமோகுணமுள்ளவைகளாகும். இவைகள், முறையே, பிரம்ஹண-ஹத்திரிய-வைசியர்களாகும். இவைகளுக்கு முறையே, விஷ்ணு, பிரம்ஹா-பரமசிவன், இவர்கள் அதிதேவதைகளாவார்கள்.

திரிபுமி விதாநம் என்னும்

இருபத்தொருவது அத்தியாயம் முற்றும்.

|| ஸாவிம்ஸொய்யாயஃ ||

வண்ணோதம் அது ஹ-ஹம் வக்ஷ்யை வக்ஷ்யை நம: குரோதி |

அது அது ஹ-ஹம் வக்ஷ்யை வக்ஷ்யை நம: குரோதி || ௧ ||

ஸாக்ஷி ஹம் வக்ஷ்யை வக்ஷ்யை நம: குரோதி

வ-ஹ-ஹம் |

ஸாக்ஷி ஹம் வக்ஷ்யை வக்ஷ்யை நம: குரோதி

ஹ-ஹ-ஹம் || ௨ ||

அது அது ஹ-ஹம் வக்ஷ்யை வக்ஷ்யை நம: குரோதி |

ஸாக்ஷி ஹம் வக்ஷ்யை வக்ஷ்யை நம: குரோதி

அ-ஹ-ஹம் || ௩ ||

ஸாக்ஷி ஹம் வக்ஷ்யை வக்ஷ்யை நம: குரோதி

இருபத்திரண்டாவது அத்தியாயம்

ஐந்து 5, அளவுகளுடன் கூடிய சதுர்பெளமத்தை (நான்கு 4, தலத்துடன் கூடிய விமானத்தை) சுருக்கமாக, முறையே கூறுகிறேன். மூன்று 3, நான்கு 4, பத்து 10, ஹஸ்தம் முதல், இரண்டு 2, இரண்டு 2, ஹஸ்தம் வீதமாக, இருபத்தொன்று 21, இருபத்திரண்டு 22, ஹஸ்தம் வரையில் கூட்டி வரவேண்டும். இது விமானத்தின் அகலமாகும். உயரமானது முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதேயாகும். விஸ்தாரம், உயரம் இவ்விருண்டுகளின் மானத்தினாலே ஹர்யியத்தின் பாகங்களைக் கூறுகிறேன். 2

பதிமூன்று 13, ஹஸ்த விஸ்தாரத்தை, எட்டு 8, சமபாகமாக பங்கிட்டுக்கொள்ளவேண்டும். (அந்த பாகங்களில்) ஒரு 1, அம்சம் கூட விஸ்தாரம், சாலாமானம் இரண்டு 2, அம்சம், ஒரு 1, பாகம், பஞ்ஜரத்தின் விஸ்தாரம், (என்று கொள்ளவேண்டும்.)

அதற்குமேலே (இரண்டாவது தலத்தில்) அதன்

புரமவசெவ ஸஹாஸாநா வஜ்ஜநாணாமுபய-வி ||

ஊயெ-3 ஷபஹாமிசெ ஹாமலெகம் கூட்டஸ்தி விஸ்தரத்தி |
 ஷிஹாமம் கொஷகாயாலம் நீலம் புரா(ஹா)மாய-3விஷ்ணுதெ ||

தத-லுயெ-3 மூணஹாமெம்மம் உயெத திஷ்ணுத நி,ம-3வி |
 உகஸெயம் விஹஜெவி-3வாந தவதி-ம்மநி ஸம்வ்யபா ||

ஸாய-3ஆம்ஸஜிஷாநம் வஹாமம் வாடிசெவ-3வி |
 தத-ய-3ம் புஷ்ணொகஸெயம் ஸாகி-வாடியம்மா-ம்மக ||

ஊய-3ஹம்ஸிஷி, கொகஸெயம் ஸவாடி-ஆம்ஸஜிஷாநம் |
 ஜ்வா தகி ஷி-ம்மநா கொஷெ-3 ஆம்ஸஜிஷாநம்
 புஷ்ணொடியம் || அ ||

அகலத்தை எட்டு 8, பாகங்களாகச் செய்து கொள்ள வேண்டும். முன்பு கூறியிருப்பதைப்போலவே, ஸபை, சாகி, பஞ்ஜரம், இவைகளை கல்பிக்கவேண்டும்.

அதற்குமேலே (முன்னுவது தலத்தின் விஸ்தாரத்தை) ஆறு 6, பாகங்களாகச் செய்து கொள்ளவேண்டும். அவைகளில் ஒரு 1, பாகம் கூடத்தின் விஸ்தாரமாகும். இரண்டு 2, பாகம் கோஷ்டக நீளமாகும். அரை ½, பாகம் நீட விஸ்தாரமாகும். 5

அதற்குமேலே, (நான்காவது தலத்தில்) முன்றில் ஒரு 1, பாகம், மத்தியில் தண்டத்துடன் நிர்கமமாகும். 5½

வித்துவானாக இருப்பவன், விமானத்தின் உயரத்தை முப்பத்தொன்பது 39, பாகங்களாகச் செய்து கொள்ள வேண்டும். இந்த 39, பாகங்களில், இரண்டரை 2½ பாகம், அதிஷ்டானம், பாதத்தின் உயரம் ஐந்து 5, பாகம் அதில் பாதி (இரண்டரை 2½) பாகம் பிரஸ்தரத்தின் உயரம்.

புறமுடிவதனையா ஸ்ரீமாரும்காரதொரணடி |
ஸவாரும்காரஸ்யுகதெதகிச-ஜீம் ஸுமடி கடி || ௧௨ ||

ஸவ-ஃ புறமுகி கூடுகொடாடியுகூறா
செய்யெ செய்யெ உகூ கம் உணுயாஹடி |
வரதூகாரம் ஸூகா ஸஹாதாம் ஸிரஸகி
விஸாராயெ-நாவிதம் மஹ-மெஹடி || ௧௩ ||

ஸெஷம் துஜ்-ஸெநாவதாவாஸவிணீ:
ததுயூஜ் தஜீவாஹதொகாரஹாரம் |
நாநாயிஷாநாம்விவெடிஜாடியொமம்
நஜெஷம் ஸூகா ஸ்ரீவிஸாரம் ஸுமடிஷம் || ௧௪ ||

துடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். முன்பு கூறப்பட்டிருப்
பதைப்போல் தலத்தின் கீழே ஸ்தம்பாலங்காரம்,
தொரணங்களுடனி நக்கவேண்டும். சகலவிதமான அலங்
காரங்களுடனி நக்கவேண்டும். இந்த ஹர்மியத்திற்கு,
(விமானத்திற்கு) ஸுபத்திரகம், என்று பெயர். 12½

கூடம், கோஷ்டம், முதலியவைகளுடன் சகலமும்
முன்பு கூறியுள்ளதைப்போலவே இருக்கவேண்டும். நடுவில்
நடுவில், சிரஸ்ஸானது மண்டலத்தைப்போலிருக்க
வேண்டும். சபைகளின் சிரஸ்ஸானது வட்ட வடிவமாக
இருக்கவேண்டும். கர்பகிருஹமானது, அதன் விஸ்தாரத்தில்
ஸரிபாதி அளவுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். 13½

சேஷமான ஆவாசபிண்டியானது, மூன்று 3, அம்சங்
களினாலே குழப்பப்பட்டிருக்கவேண்டும். அதற்கு வெளிப்
பக்கத்தில் அந்தரஹாரமானது, அதற்கு சமமாக இருக்க
வேண்டும். நாநாவிதமான அதிஷ்டானம், பாதம், வேதி,
இவைகளுடன் கூடியிருக்கவேண்டும். இதற்கு சுஹிருஷ்டம்
ஸ்ரீவிசாலம் என்றுபெயர். 14

வணுசுகரவ்யூஸம் நவயா விஹஜெசி சூராக் ||கடு||

மஹ-மெஹம் த்ரிஹாமெகம்(மம் து) மஹவிணீ-
ஸஜம்ஸகடி I

சுஸெந வஸிதொயிடம் வணுஹஜ-ஜம் தயாம்ஸகடி ||

ஸஹாஸாரூ தயா நீயம் ஹாமெநெகெந விஸாராக் I
விஸார த்ரிமணாயாராவ்யூஸஸஸநிம-ஜா || கள ||

ஸாரூ ஜெயே ஜஹாநாஸீ ஹாமததஜா விநிம-ஜா I
ஸஹாகொஷ்(க)நீயாநாஜஹரெஜெ-ஜா ஹாஸகடி ||கஅ||

தஜுவய-ஜஹாமெந விஹஜெசி கூடிஸஸகடி I
கொஷ்கஸஜ் து விஸாரம் தஜெவ விமணாயதடி ||கக||

(நான்கு தலங்களுடன் கூடிய விமானத்தில்) பதினைந்து 15, கரம் அகலத்தை, ஒன்பது 9, பாகமாகச் செய்து கொள்ளவேண்டும். அவைகளில் முறையே, கர்பகிருஹம் மூன்று 3, பாகம். கிருஹபிண்டி ஒரு 1, பாகம். சுற்றிலும் அளிந்தம் ஒரு 1, அம்சம். கண்ட ஹர்மியம் ஒரு 1, அம்சம். சபை, சாகை, நீடம், இவைகள் ஒவ்வொரு 3 அம்சமாகும். இவைகள் விஸ்தாரத்தைப்போல் மூன்று 3, பங்கு உயரமிருக்கவேண்டும். அதன் அகலத்திற்கு சமமான நிர்கமமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். சாலாமத்தியில் ஒருபாகம் நிர்கமத்துடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். சபை, கோஷ்டம், நீடம், இவைகளின் மத்தியில் அரை ½ பாகம் ஹாரமிருக்கவேண்டும். 18

அதற்குமேலே, (இரண்டாவது தலத்தில்) விஸ்தாரத்தை எட்டு 8, பாகமாகக் கல்பித்துக்கொள்ள வேண்டும். அவைகளில், ஒரு 1, அம்சம் கூடம், ஒரு 1, பாகம் கோஷ்டம், இவைகள் இருமடங்கு உயரமுள்ளவை

கூடுபுறாறுநீர் நீங்கென வரிகளையெய்தி |

தடிவெய்தி ரவணமெ து கூடுபுறென கொல்கு ||

விவாசலி முணாயா உணரெயெ-உ வணரடி |

வெய்திவெய்தி: அதுவ-மெ வயெய் டுணை நிற-உய ||

சுஷாபுரம் கண-கூடுபு வறிக் கொல்கு கருகரீகரத்தி |

வணாயிவரவஷாபுரவஷாநாஸ்தி விவெய்தி || ௨௨ ||

கூடுகொல்கு நீயாநா வணவயா வவ-வெய்தி: |

வணவயா வவெய்திவெய்தி அ வவ-வெய்தி வரிகளையெய்தி ||

களாக இருக்கவேண்டும். கூடம், சாலை, இவைகளின் மத்தியில், நீடமானது ஒரு 1, பாகமிருக்கும்படி கல்பிக்க வேண்டும். 19½

அதற்குமேலே, (முன்னுவது தலத்தில்) விஸ்தாரத்தை ஆறு 6, பாகங்களாகக் கல்பித்துக் கொள்ளவேண்டும். அவைகளில், ஒரு 1, பாகம் கூடம், ஒரு 1, பாகம் கோஷ்டமாகும். இவைகள், விஸ்தாரத்தைப்போல் இரண்டு பங்கு உயரமுள்ளவைகளாக இருக்கவேண்டும். இவைகளின் நடுவில் நீடம் அரை ½ பாகமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும்.

மேலேயுள்ள நான்காவது தலத்தின் விஸ்தாரத்தை நான்கு 4, பாகங்களாகச் செய்து கொள்ளவேண்டும். அதன் மத்தியில் தண்டமானது நிற்கமத்துடன் இருக்க வேண்டும். கர்ண கூடமானது அஷ்டா (8) பிரமாக இருக்கவேண்டும். கோஷ்டமானது கிருகரீகிருதமாக இருக்க வேண்டும். மஹாசிகரமானது அஷ்டாசிரமாகவும் அஷ்ட (8) நாசிகளினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டுமிருக்கவேண்டும். கூடம், கோஷ்டம், நீடம், இவைகளின் எண்ணிக்கையானது, முன்பு கூறி இருப்பதைப்போலவேயாகும். இதன் உயரத்தையும் முன்பு கூறி இருப்பதைப்போலவே கொள்ள

ஹைக்ரொஸ்திஷம் நாலா வெடி ஹளம் டிவளகலாடி |
 ஸவதபாகரவஜாஸம் உபஹாமெவி-ஹாஜயெசு ||உச||

நாலு மூஹம் உதுஹ-ஹாமம்ஸெநாகாரிகா ஹவெசு |
 சுவிந்ரம்ஸம்ஸெந வரித: வணஹ-ஹேசு || உரு ||

கூடம் கொஷம் உ நீலம் உ ஹாமெந வரிசுயெசு |
 கொஷாயாம் ஹிஹாம் ஸஜாசு செஷம் ஹாரா ஸவம்ஜாடி ||

ஹுஸூதம் விஹாயொவ்யே-ஹவஹாமெவி-ஹாஜிதெ |
 ஹாமெந கூடஹிஸாரம் கொஷகம் ஹி-ஹாநாயதடி ||உஎ||

ஹாராணரெ தயாம்ஸெந ஹம்ஸவம்ஜாநீரிதடி |

வேண்டும். தேவர்களுக்கான இந்த நான்கு 4, தலங்களுடன் கூடிய விமானத்திற்கு, பத்ரகோஷ்டம், என்றுபெயர். 23½

பதினேழு 17, முழம் அகலத்தை, பத்து 10, பாகமாகப் பிரித்துக்கொள்ளவேண்டும். அந்த பாகங்களில் நான்கு கிருஹமானது நான்கு 4, பாகமாகும். அந்தாரிகை ஒரு 4, பாகமாகும். அளிந்தமானது ஒரு 1, அம்சமாகும். சுற்றிலும் ஒரு 1, அம்சம் கண்டஹர்மியமாகும். கூடம், கோஷ்டம், நீடம், இவைகளின் அகலம், ஒரு 1, அம்சமாகும். $[4 + 1 + 1 + 1 + 1 + 1 + 1 = 10]$ கோஷ்டத்தின் உயரமானது இரண்டு 2, பங்காகும். மீதமுள்ளது பஞ்ஜரத்துடன் கூடிய ஹாரமாகும். 26

ஜலஸ்தலத்தைவிட்டு, மேலே (முதல் தலத்திற்கு மேலே இரண்டாவது தலத்தில்) அகலத்தை எட்டு 8, பங்குக்களாக வகுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அவைகளில் ஒரு 1, பாகம், கூடத்தின் விஸ்தாரமாகும். கோஷ்டமானது, இரண்டு பங்கு உயரமாக இருக்கவேண்டும். ஹாரத்தின் மத்தியில் லம்ப பஞ்ஜரம், ஒரு 1, பாகம் இருக்கவேண்டுமென்று கூறப் பட்டிருக்கிறது. 27½

தடிஉயெ-3 ரஸமாமெ து மாமம் ஸௌஷுகவிஷுததீ ||

விமாமம் கொஷுகாயாஃ ஹாராயாம் கூழ் வஃஜரடி |
தடிஉயெ-3 து துமாமெந உயெஷ் டிஷ்ணந நிம-3டி ||

வதுரமுலயிஷ்டாநஷ்டாநம் மஹேஷுக |
திவதுஷ்டாஷுகம் தாவஸி ஸௌஷிகம் அரஷ்வஃஜரடி ||

மஃவஃவஃஜரடிஷ்டாஷுகம் கூழ் நீயம் விரஷுகம் |
மஹேஷுகம் ஸௌஷுகம் கிஷ்டிஷுகம் || உக ||

நாநாஸுமரகஸுமஹேஷுகதொரணம் |
நாநாஸுமரகஸுமஹேஷுகதொரணம் || உக ||

அதற்குமேலே (முன்னுவது தலத்தில்) அதன் அகலத்தை ஆறு 6, பங்குகளாகச் செய்து கொள்ள வேண்டும். அவைகளில் ஒரு 1, பாகம் செளஷ்டக விஸ்தாரமாகும். கோஷ்டத்தின் உயரம், இரண்டு 2, பங்காகும். ஹாரத்தில் கூழ்த்திர பஞ்ஜரத்தைக் கல்பிக்க வேண்டும். 28

அதற்குமேலே (நான்காவது தலத்தில்) விஸ்தாரத்தை முன்று பங்குகளாக்கிக்கொள்ளவேண்டும். மத்தியில் தண்டத்துடன் நிர்கமம் இருக்கவேண்டும். அதிஷ்டானமானது, சதுரசிரமாக இருக்கவேண்டும். களம், மஸ்தகம், இவைகள், அஷ்டா (8) சிரமாக இருக்கவேண்டும். பன்னிரண்டு 12, கோஷ்டம். அவ்வளவு (12) செளஷ்டிகம். எட்டு 8, பஞ்ஜரம். கூழ்த்திர நீடம் பதினாறு 16, எட்டு 8, களநாசிகளுடன் கூடிய கோஷ்டமானது, சிறிது உயரமாக இருக்கவேண்டும். 31

நானுவிதமான மசூரகம், ஸ்தம்பம், வேதி, ஜாலகம், தோரணம், இவைகளுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். பிற்பல அலங்காரங்களுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும்.

சொலவவீரவியிஷாநம் கெவனும் வா உலகமரகம் ।

வெவிகாசகாரஸம்பநகம் நாலிகாவிசும்குதம் || ௩௩ ||

வெவவீரவியிஷாநம் கெவனும் வா உலகமரகம் ।

நவவஹீக்ஷிகரவலாஸெ ஓசுமாமவிவாஜிதெ || ௩௪ ||

மஹமேஹம் அதுஹ-ஹம் மஹவிஷிதஹமரகெ ।

சுலாஸம்ஸம்ஸெபந வரித: வணமஹ-ஹக || ௩௫ ||

கூடிகொஷகநீபாநாம் தாஸம்ஸெபந யொஹயெக ।

கொஷகம் விமூணாயாஸம் ஹாராஹாமஸஹிதா || ௩௬ ||

வஹாம்ஸெ ஸௌஷிகவலாஸெ உயெத ஹம்ஸெபந விவாந || ௩௭ ||

பற்பலவிதமான சித்திரங்களினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். 32

அதிஷ்டானமானது, உபபீடத்துடனிருக்கவேண்டும். கேவல மஞ்ஞகமாகவும் இருப்பதாகும். ஸ்வஸ்திக வடிவ முள்ளதாக இருக்கவேண்டும். நாளிகைகளினாலே அலங்கரிக்கப் பட்டிருக்கவேண்டும். இந்த விமானத்தின் உயரத்தை, முன்பு கூறியுள்ளபடியே பாகம் செய்து கொள்ளவேண்டும். இதற்கு ஜயாவஹர், என்றுபெயர். 33

ஒன்பது (9) அல்லது பத்து (10) கரம் அகலத்தை பத்து (10) பங்குகளாகச் செய்து கொள்ள வேண்டும். அவைகளில், கர்பகிருஹம் நான்கு (4) பாகம். ஒரு (1) அம்சம், கிருஹபிண்டி, அந்தாரம் ஒரு (1) அம்சமாகும். சுற்றிலும் கண்டஹர்மியம் ஒரு (1) அம்சமாகும். கூடம் கோஷ்டம், நீடம் இவைகள் ஒவ்வொரு அம்சம் கல்பித்துக் கொள்ளவேண்டும். கோஷ்டமானது இருமடங்கு உயரமிருக்கவேண்டும். ஹாரம், ஒரு (1) பாக அளவுடன் கூடியதாகும். 34

வனகலாமவிநிஷாநாபுமஸ்தஹவரவிதழ் || ௩௭ ||

வெவவீரயிஷாநம் வரவஹம் வவிதழ்-கழ் |

வகலாரஸிரொயுதம் வவ-காஹம்காரவம்யுதழ் || ௩௮ ||

வாழ்கொகூரயொ-க்யெ நவாம்பெநொவவீரகழ் |

வலாரகம் விவாஹம் விமூணம் வஹவெவ-க்யெகழ் ||

வா-கா-பம் வஹ்ரொகஸெய உய-கா-பம் வெவிகொடியம் |

உதாரகிவொதாஹம் மஹாடியவிதழ் || ௪௦ ||

வஹ்ராகூதிஸம்யுதம் கவொதாஹம் விநிம-கதழ் |

யவாஸொஹம் யவாயுகி தயாஸகியுஜாவிதழ் || ௪௧ ||

பஞ்சாம்சமான செளஷ்டிக வியாஸத்தில் மத்தியில் இரண்டு (2) அம்சம் விஸ்தாரமிருக்கவேண்டும். ஒரு (1) பாகம் விநிஷ்கிராந்தத்துடன் கூடிய யுக்ம் ஸ்தம்பத்துடன் [இரட்டைத்துணுடன்] கூடியதாக இருக்கவேண்டும். 37

அதிஷ்டானமானது, உபபீடத்துடனிருக்கவேண்டும். மஞ்சத்துடனும் விதர்திதத்துடனும் இருக்கவேண்டும். கந்தரத்துடன் கூடிய சிரமுடையதாக இருக்கவேண்டும். சகல அலங்காரங்களுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். 38

பாதுகம் உத்தரம் இவைகளின் மத்தியல் உபபீடமானது, ஒன்பது (9), அம்சமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். மகூரகமானது, இரண்டுபாகம் உயரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். ஸ்தம்பத்தின் உயரமானது, மகூரகத்தைப் போல் இரண்டு (2) பங்கு உயரமுள்ளதாகும். பிரஸ்தரத்தின் உயரமானது, ஒண்ணரை (1½) அம்சமாகும். வேதிகையின் உயரம் அரை (½) அம்சமாகும். உத்தரம் முதல் கபோதம் வரையில், களோதயமாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. கபோதத்திலிருந்து விதிர்கதமான பஞ்ஜராகிருதி

கவொதவஹரம் ஹேதகி ப்ராஸாஷெ வாவ-ஷெஸிகெ |
ஹாராயாம் வாயு ஸாராயாம் 8யெய் 8யெய் துயொஜ்யெய் ||

கதிடிகொஷகநீயம் வெவாணரம்பு து ராநிதழ் |
ஜய்யுயம் விஹாயொய்யு-ஹூலாவஷாஸ வஸஸிகழ் ||

விமுகுணம் கொஷகாயாம் தயொ-8யெய் து வஹரழ் |
ததிகுயெ-8 ரஸஹாமெ து வஸஸிகொஷம் து
வதிவ-8வகி || 33 ||

விஜயஸ்ய யயா வெபூகம் பெஷெயெய்யு-8 து யொஜ்யெய் |
கதிடிகொஷாஹிஸவ-8ாம், வதிவ-8வகி ஸம்யயா வி-8ம் ||

யுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். அழகாகவும் யுத்தி
யுடனும் கல்பிக்கப்பட்ட சக்தி. துவஜத்துடனிருக்க
வேண்டும். இந்த கபோத பஞ்சரமானது சகல தேசங்
களிலுமுள்ள பிராசாதத்தில், ஹாரத்திலாவது, சாலைப்
பிளவது, நடுவு நடுவில் சேர்க்கவேண்டும். 42

கூடம், கோஷ்டம், நீடம் அந்தரபிரஸ்தரம், இவை
களுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும்.

ஊர்துவ பூமியில், ஜலஸ்தலத்தை நீக்கி எட்டு (8)
அம்சம், செளஷ்டிகமாகுர். கோஷ்டகத்தின் உயரம்,
(அகலத்தின்) இரு பங்காகும். இவ்விரண்டுகளின் மத்தி
யில், பஞ்சரமிருக்கவேண்டும். 43

அதற்கு மேலேயுள்ள தலத்தை ஆறு (6), பாகங்
களாகச் செய்து கொள்ள வேண்டும். அவைகளில்,
செளஷ்டிகம், கோஷ்டம், இவைகள் முன்பு கூறப்பட்டிருப்
பதைப்போலவேயாகும். 44

அதற்கு மேல்தலத்தில், விஜய விமானத்திற்கு கூறி
பிறுப்பதைப் போலவே, மீதமுள்ளவைகளைக் கட்டித்துக்

ஹாநீயம் கிரவஸுள ஸூரக நாலெழும் ஹசு கதிட்குழி |
தெடிவாநுடிதும்காரம் பரானூலியெழ ஸஹசு குழி || ௪௬ ||

வசுதமீவாஸிரொயுகுதெதனூலா ஹநாஹாஸு |
தெடிவாநுடிதும்காரம் வெடிபுளம் காரம் பரிமா || ௪௭ ||

நாநாஸுமிரககூம்ஹவெழிகாஹெழாநுக்ருதடி |
நாநாஸவனிகிதீதுக் ஸஹொஹநிநாஸுதடி || ௪௮ ||

சி ஸவஹஸு விவாஸு அதுரம்ஸநாநு
யஹாஸகொஹலிதொ ஸஹவிஸிநாநு |
காராஸகொஹலிதொஸகொஹலாஸம்
கதிடம் அ நீயய கொஷகொஹதாஸு || ௪௯ ||

கொள்ளவேண்டும், கூடம், கோஷ்டம், முதலிய சகல அங்கங்களும், முன்பு கூறியுள்ள எண்ணிக்கையுள்ளதே யாகும். பதினாறு (16) மஹா நீடங்களிருக்கவேண்டும். இந்த விமானத்திற்கு பத்திரகூடகம் என்று பெயர். 45½

அதுவே வேறு அலங்காரமுடையதும், சாலாமத்தியில் பத்ரகத்துடன் கூடியதும், வட்ட வடிவமான கிரீவை சிரத்துடன் கூடியதுமாக இருந்தால், இதற்கு மனோகரம் என்று பெயர்.

அதுவே, வேறு விதமான அலங்காரமுடையதும், கந்தரம், சிரஸ், இவைகள் சதுரசிரமாக இருப்பதும் நானு விதமான மகுரகஸ்தம்பம், வேதிகை முதலிய அலங்காரம், இவைகளுடன் கூடியதாக இருந்தால், இதற்கு, அவந்திகம் என்று பெயர். இவ்விதமிருப்பது பரமேசுவரனுடைய உத்தமமான ஆலயமாகும். 48

இருபத்தொன்று (21) ஹஸ்தம் விஸ்தாரமுள்ள விமானத்தில், நான்கு அம்சம் நாளி, ஒன்பது (9) அம்சத்

யாநூயதம் விமுணஸ்ரகதாரஹாரம்

வாதாயதெதஸிகரதொரணகெவி-தித்யு 1

ததிகூரகயுஷுமூவய-வி அரஷுஹாமெ

கூடம் அநீலய கொஷகஸ்ததயா || 100 ||

யாநூயதம் விமுணஸுயு-ததெஷுஷம்

வளஷுஷம்ஸவிவூம் விமுணாயதம் வஸூக 1

கொஷம் அநீலஸுயு-வி ததய-ஹாமெ

வொயு-யுமாம்(ய)தயதாம்ஸகஸுயுஷு 1 ||

தில் ஒரு (1) அம்சம் சுற்றிலும் கிரஹபிண்டி, அந்தாரம் ஒரு (1) அம்சம், அங்கஹாரம் சுற்றிலும் ஒரு 1 அம்சம் கூடம், நீடம், கோஷ்டகம், இவைகள் ஒவ்வொரு அம்சம் விஸ்தாரமுடையதாகும். 49

சாலையின் உயரமானது அகலத்தின் இரண்டு பங்காகும். ஹாரமானது ஒரு (1) அம்சமாகும். வாதாயநங்கள், (ஜன்னல்கள்) மகரதோரணங்கள் இவைகளினாலே அலங்காரமாக இருக்கவேண்டும்.

ஜலஸ்தலத்தை நீக்கி, மேல் தலத்தில் எட்டு (2) பாகங்களில் கூடம், நீடம், கோஷ்டம், இவைகள், ஒவ்வொரு அம்சம் விஸ்தாரமுள்ளவைகளாக இருக்கவேண்டும்.

மேலே விஸ்தாரத்தை ஆறு (6) பங்குகளாகச் செய்து கொள்ளவேண்டும். அவைகளில் சாலா விஸ்தாரம் ஒரு (1) பங்கு; உயரம் இரண்டு (2) பங்காம். செளஷ்டியின் அகலம் ஒரு (1) அம்சமாகும். அதன் உயரம், அகலத்தைப் போல் இரண்டு பங்காகும். கோஷ்டம், நீடம், இவைகளின் விஸ்தாரமானது, (செளஷ்டியின்) உயரத்தில் சரிபாதிவளவாகும்.

மேலேயுள்ள தலத்தில், அகலத்தை நான்கு பாகங்களாகச் செய்துகொள்ளவேண்டும். அவைகளில் இரண்டு (2) பாகம் மத்திய பத்திரமாகும். (51)

உன்னுந் தீம-பேரூவய-வி ஹுநீயம்
 ஸாய-பே விக்ஷணவிவா-மம் மனநாவிகம் அ |
 ஸுதூஹகாரவிததி-கேசஸ்கம் ஸுதூக
 சுவாய-பேநாவிகேசஸ்கம் ஸுதூக || ௩௨ ||

கூடம் அ தீயயகொஷகேசு-ஹதம் ஸுதூக
 குடிகள தமெ தடிவி உயதேசஸ்கம் ||
 ஸாஸா-ஹதம் ஹதூவரிவொ-ஹதேசு-கூடம்
 வுதூ-ஹதூ வஸுவட்டிர-ஹதேசு || ௩௩ ||

வெதாஸுகூடபரிவரம் ஹதூ-ஹதூ-ஹதூ
 ஸாஸா-ஹதூ ஹதூவரிவெதா-ஹதூ ||

அதற்குமேலே, தண்டத்துடன் நிர்கமம், பத்திரநீடம் இவைகாருக்கவேண்டும். பத்திர நீடத்தின் அகலமானது ஒண்ணரை (1½) அல்லது இரண்டு (2) பங்காகும். களநாஸிகையுடன் இருக்கவேண்டும்.

கந்தரம், விதர்திகம், மஸ்தகம், இவைகள் வட்ட வடிவமாக இருக்கவேண்டும். பெரிதான நாசிகள் நான்கும் சிறிய நாசிகள் எட்டும் இருக்கவேண்டும். 52

கூடம், நீடம், கோஷ்டகம், இவைகள் உயர்ந்திருக்க வேண்டும். முதல் தலத்தில், அதுவும் மத்திய மஞ்சத் துடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். மேலேயுள்ள சாலை யானது உயர்ந்திருக்கவேண்டும். மேலேயுள்ள கூடமானது, உயரமாக இருக்கவேண்டும். மத்தியில் எட்டு (8) பட்டங்களுடன் கூடியதான சிரஸ்ஸானது வட்ட வடிவமாக இருக்கவேண்டும். 53

கூடத்துடன் கூடிய சிகரமானது, நாச்சுதரமாக இருக்க வேண்டும். அடித்தலத்தில் அல்ப நாசிகளிருக்கவேண்டும், மேலே வேத (4) விவரமான பந்தமுள்ளதாக இருக்க

நாநாவிதமான மருகங்கள், பெரிதான

பாதங்கள், இவைகளுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். || ௫௪ ||

வாழ்வாயு, மருகங்கள், வணக்கம்

வாழ்வாயு, மருகங்கள், வணக்கம் : |

வணக்கம், மருகங்கள், மருகங்கள்

வாழ்வாயு, மருகங்கள், வணக்கம் : || ௫௫ ||

வாழ்வாயு, மருகங்கள், வணக்கம்

வாழ்வாயு, மருகங்கள், வணக்கம் : |

வாழ்வாயு, மருகங்கள், வணக்கம்

வாழ்வாயு, மருகங்கள், வணக்கம் : || ௫௬ ||

வாழ்வாயு, மருகங்கள், வணக்கம்

வாழ்வாயு, மருகங்கள், வணக்கம் : |

வேண்டும். நாநாவிதமான மருகங்கள், பெரிதான பாதங்கள், இவைகளுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். இந்த விமானத்திற்கு, ஸுகாவஹம் என்று பெயர். இது தேவதைகளுக்கு யோக்கியமான விமானமாகும். 54

விமானத்தின் உயரத்தை நாற்பத்தெட்டு 48 பாகங்கள் எனச் செய்துகொள்ளவேண்டும். அவைகளில் இரண்டே முக்கால் 2½, ஐந்தரை 5½, இரண்டரை 2½, ஒண்ணேகால் 1½, இரண்டரை 2½, ஐந்து 5, ஒன்று 1, இரண்டு 2, நாலே முக்கால் 4½, இரண்டு 2, நாலரை 4½, ஒண்ணேமுக்கால் 1½, ஒண்ணு 1, ஒண்ணரை 1½, இரண்டு 2, அம்சங்கள், * [2½ + 5½ + 2½ + 1½ + 2½ + 5 + 1 + 2 + 4½ + 2 + 4½ + 1½ + 1 + 1½ + 2 = 40] முறையே, குட்டிமம், சரணம், மஞ்சம், பாதம், பிரஸ்தரம், தலிபம், மஞ்சம், அங்கிரி,

* 6x8=48. அம்சத்தில் என்று இருக்கின்றது. ஆனால் அம்சங்களை கூட்டினால் 40. தான் இருக்கின்றது.

வணுமளவெழுதித் து ஸாராகுகெ

நடிவடி^௧து^௨விநயெழுதியாப்பகெ: || ௫௭ ||

உய்யெதடிய: ஷ^௩வி: முணா^௪ஸெர^௫ஹி^௬க^௭ த^௮ ||

ஷ^௩வி^௪மளவெழுதி^௫ஷ^௬ தாரா^௭மா^௮ம^௯ த^{௧௦}யா^{௧௧} ம^{௧௨}வெ^{௧௩} || ௫௮ ||

தடிய: ஸா^௧ய^௨ஷ^௩வி^௪மா^௫மெ: ஸ^௬வா^௭டி^௮மு^௯ண^{௧௦}மா^{௧௧}ம^{௧௨}கெ: |

ஸ^௧ம்^௨ம்^௩ உ^௪ஸ^௫ர^௬க^௭ க^௮ய^௧ா^௨சி^௩ தா^௪ரெ^௫ ரு^௬க^௭ா^௮மா^௯ம^{௧௦}த: ||

ஸ^௧வ^௨மள^௩வி^௪டி^௫ வெ^௬க^௭ம்^௮ வி^௯ர^{௧௦}ம்^{௧௧} ஸா^{௧௨}வ^{௧௩}டி^{௧௪}ஸ^{௧௫}க^{௧௬} ||

த^௧டி^௨யொ^௩உ^௪தி^௫வி^௬ஸ^௭ய^௮டி^௯ மு^{௧௦}ணா^{௧௧}ஸெ^{௧௨}: ஸ^{௧௩}ம்^{௧௪}க^{௧௫}டி^{௧௬} ||

ய^௧டி^௨ரூ^௩க^௪ா^௫மா^௬மெ^௭ஸ^௮ ஸ^௯த்^{௧௦} யொ^{௧௧} டி^{௧௨}ஸ^{௧௩}மா^{௧௪}ம^{௧௫}க: |

பிரஸ்தரம், தலிபம், மஞ்சம், வேதி, கந்தரம், சிகரம், கும்பம், இவைகளாம்.

பஞ்சபௌமமானது (அகலத்தில்) இருபத்திநான்கு 24, அம்சங்களையுடையதாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

[ஷட்டல விமானத்தில் பஞ்சதலத்திற்கு] கீழே ஆறு 6, அம்சங்களில் பாதமும், மூன்று 3, அம்சங்களில் தலமும் இருக்கவேண்டும். அதன் அகலம் பஞ்சபௌமத்திற்குக் கூறியிருப்பதைப்போலவேயாகும். 58

அதற்குக்கீழே ஆறரை 6½, அம்சங்களினாலே ஸ்தம்பத் தையும், மூணைகால் 3½, பாகங்களினாலே மகராகத்தையும் கல்பிக்கவேண்டும். இதன் அகலமானது இருபத்திமூன்று 23, பாகங்களாகும். இது சப்தபௌமமாகும். (ஏழுதலம்) இது சார்வதேசிகவிமானமாகும். 59½

அதற்குக்கீழே, ஏழு 7, அம்சம் ஸ்தம்பமும், மூணரை 8½, பாகம் குட்டிமமும், கல்பிக்கவேண்டும். இதன் (அகலமானது) ஒன்பது 9, பதினொன்று 11, பன்னிரண்டு 12,

சுஷ் ஹளம் வடிவிலிநு னவம் ப்ராஜா மூநீஸ்ராய் :

தடியஸாய-ஸவாஸெ: ஸாதி வாடி மூணாஸகெ: ।

ஸம்ஹம் ௮ ததுகம் கூய-காசி தாரெஸம் தது

வதிவ-ஸகி || ௧௨ ||

ஸவம் நவததம் ப்ராஜா மூணாஸகெ: ௮ தது ।

தடியஸாய-ஸவாஸெ: வாடி மூணாஸகெ: ஹவகி ||

தாரெ வதிவ-காசி ஹாஸெ: மூணாஸகெ: ௮ தது ।

தடிய: ஸாய-ஸவாஸெ: ஸவாடிய-மஹாதி: ||

ஸம்ஹம் மூணாஸகெ: கூய-காசி தாரெ தது வகி: ।

தடிய: ஹாஸெ: ௮ தது ஹாஸெ: ௮ தது ||

அல்லது பதிமூன்று 13, அம்சமாகும். மேதாவிகளான முனிசுவரர்கள் அஷ்டபௌமத்தை இவ்விதம் கூறுகிறார்கள்.

அதற்குக்கீழே, ஏழரை 7½, அம்சம் ஸ்தம்பம், முனை முக்கல் 3½, அம்சம் தலம், இவைகளைக் கல்பிக்கவேண்டும். இதன் அகலத்தில் அம்சம், முன்பு கூறியுள்ளதைப்போலவே ஆகும். இவ்விதமாக நவதலம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ௧2

இனி தசதல விமானத்தைக் கூறுகிறேன். அதற்கு (நவதலத்திற்கு)க்கீழே, எட்டு 8, பாகம் பாதம், நான்கு 4, பாகம் மஞ்சரகம், இவைகள் இருக்கவேண்டும். இதன் அகலமானது முன்பு கூறப்பட்டிருப்பது, அல்லது பதினான்கு 14, பாகங்களாகும்.

அதற்குக்கீழே, எட்டரை 8½ பாகம், ஸ்தம்பம், நாலே கால் 4½, பாகம், மஞ்சரகம், இவைகளைக் கல்பிக்க வேண்டும். அதன் அகலமானது, பதினைந்து 15, பதினாறு

வனகாடிஸ்தமும் வெடாகும் அடிஸ்குடி(மள)உலுஅதெ |
தடியொநடிநடிய-ஹாமெம: ஸ்ஹம் உஸூராகு ||சுசு||

தாரொ விரஷஹாமாடியாவடிக-உயாஸ்குடி |
மடஹவினாதி-ஹாரா(ஸ) மஹ-ஹாமாராஹி: குடாசு||

ஹ-ஹுஸூராவிகம்.யாவசு நீயதெ தாவடி-ஸ்கெ: |
விகி வெசெஷுஷுட-ஹாமெம: வுராம-கூரஸெஸு
வா மடஹடி ||சுசு||

வனகாயெ-ஹாமாவாதி-ஸெஷம் குவெஷுஷு
யொஜயெசு |

கெவிகிதி-த-ஹவினா-ஹாமெம: வடினி அடிஸ்பாவநள ||சுசு||

16, அல்லது பதினேழு 17, அம்சமாகும். இது ஏகாதச தலத்திற்குக் கூறப்பட்டதாகும்.

இனி, துவாதசதலத்திற்கு யோக்கியமான (துவாதச தலத்தின்) மானத்தைக் கூறுகிறேன். அதற்கு (ஏகாதச தலத்திற்கு)க்கீழே, ஒன்பது 9, அம்சம் ஸ்தம்பம், நாலரை 4½, அம்சம் மஞ்சுகம், இவைகளைக் கல்பிக்கவேண்டும். அதன் அகலமான பதினாறு 16, பாகம் முதல், இருபத்து நான்கு 24, அம்சம்வரையில் கல்பிப்பதாகும். 66½

கிரஹபிண்டி, அளிந்திரம், ஹாரம், இவைகள், கர்ப கிருஹத்திற்கு வெளியில், முறையே ஹர்மியத்தின் எல்லை யானது எவ்வளவு இருக்கின்றதோ, அவ்வளவு பாகம் இருக்கவேண்டும். அல்லது, முன்று 3, நான்கு 4, ஐந்து 5, அல்லது ஆறு அம்சமிருப்பதாகும். கிருஹமானது முன்பு கூறப்பட்டிருக்கிற அம்சங்களினாலிருப்பதுமாகும். 68

அல்லது அளிந்திரமானது, ஒண்ணரை 1½ அம்ச மிருக்கவேண்டும். மீதமுள்ளதை குட்டியத்தில் சேர்க்க

ஷட்குபுஜம் வளஸாஸிஷம் வஹி: கூடாதிஸாஸிஷம்
கூடம் கொஷம் ௮ நீலம் ௮ கூஷம் ௮ ஸாஸிஷம் ௮ ||

யசா ஸாஸிஷம் ௮ தயா யுஜீத ஸாஸிஷம் |
யுஜீத ஸாஸிஷம் ௮ தயா யுஜீத ஸாஸிஷம் ௮ ||

யுஜீத ஸாஸிஷம் ௮ தயா யுஜீத ஸாஸிஷம் ௮ ||
யுஜீத ஸாஸிஷம் ௮ தயா யுஜீத ஸாஸிஷம் ௮ ||

தயா வர தத யுஜீத ஸாஸிஷம் ௮ தயா வர தத யுஜீத ஸாஸிஷம் ௮ ||
தயா வர தத யுஜீத ஸாஸிஷம் ௮ தயா வர தத யுஜீத ஸாஸிஷம் ௮ ||

வேண்டும். சிலர், துவாதச தலத்தில், இருபத்தேழு 27, பாகங்களினாலே கூறுகிறார்கள். 69

குட்யம் 6, இருக்கவேண்டும். அவைகளில் ஐந்து 5, அளிந்திரத்துடனிருக்கவேண்டும். வெளியில் கூடாதி களுடன் சேர்ப்பிக்கவேண்டும். கூடம், கோஷ்டம், நீடம், கூஷத்திரசாலை, இபதுண்டம் (யானைமுகம்) இவைகளை புத்திமானாக இருப்பவன், அழகாக அமைக்கவேண்டும். புத்திமானாக இருப்பவன் இரட்டைப்படை, ஒத்தைப்படை ஹஸ்தங்களினாலே சேர்த்துக் கல்பிக்கவேண்டும். 71

யுகமாம்சத்தில் இரண்டு 2, அம்சமாவது, கூட விஸ்தாரம் இருப்பதாகும். அதன் உயரமானது அகலத்தின் இரண்டு பங்கு இருக்கவேண்டும். அல்லது சாலையின் நான்கில் ஒரு பாகத்தினாலாவது இருப்பதாகும். இரட்டைப் படையாக இருந்தால் இரட்டைப் படையான அம்சங்களினால் இருக்கவேண்டும் என்பதையறிந்துகொள்ள வேண்டும். 72

மற்ற முனிசுவர்கள், பற்பல விதமான பாகங்களினாலே அலங்காரங்களைக் கூறி இருக்கிறார்கள். சிலப்பிகளில்

தருமேகம் ஹவசு மூலம் வனுமேஜீம் அது:ஸ்தெ |
 விதமும் வனுஷ்டீஸ்து ஹவசுவ விபீயதெ || ௭௪ ||

சித்ரம் மாஷுமூதெ து நடிவம்ஜிதெ தலா |
 வனுமளம் அதும-ளம் அடிவெகாடிஸெ தமெ ||

சுருத: சுருதிகாஷாநீநய: சுத-ம் ஸஜீமீஹதெ |
 தமெ தமெ விமாமாஸு யயாயுதூ ப்ரயொஜயெசி ||

சுருதிகாஷாநீஸவ-தாம-வய-வரி வுவு-வசு |
 சுருதிகாஷுகநீபாஷெ: ஹெஷெராவுலா யயொஜிதா ||

ஸமயோசித புத்தியுள்ளவன், அந்த முனிவர்கள் கூறி இருப்பதைப் போலவாவது கல்பிப்பதாகும். 73

சதுஸ்தலத்தில் கண்ட ஹர்மியமாகும். ஒரு தலம் கிராசமாகும். [நன்கு வெளிப்படையாகத் தெரியாமலிருப்பதாகும்.] ஐந்து 5, ஆறு 6, ஏழு 7, (அம்சங்களுள்) பூமி (பூமி-அம்சம்) களில்தான், துவிதலம், விதிக்கப்படுகின்றது.

அஷ்டபூமம், நவதலம், தசதலம், இவைகளில் திரிதல மீரும். பூமம், தலம், இவைகளுக்கு அம்சம் என்று பொருள் கொள்ளவேண்டும்.

பன்னிரண்டு 12, பதினேழு 11, தலத்தில், பஞ்ச பெளமம், சதுர்பெளமம், இவைகளாம். 75

யாதொருவன் அடியிலிருந்து, கூடம், கோஷ்டம் முதலியவைகளை நன்கு கல்பிக்கவிரும்புகின்றானே, அவன், ஒவ்வொரு தலத்திலும் விபாகங்களை யுத்தியுடன் உபயோகிக்கவேண்டும். 76

மேலே மேலே, (ஒவ்வொரு தலத்திலும்) கூடம், கோஷ்டம், முதலிய சகல அங்கங்களையும், முன்பு இருப்பதைப் போலவே கல்பிக்கவேண்டும்.

வாலு-ஓ தெனெ-ஓகெய-ஓகூலு-வலா யாஜலு-
மவெசு !

சூஅடிதனாபெவம் யுஹ்யாக் விதனாதித : || எஅ ||

கணை-ஓ லெய் தயொ-ஓயெய் கூடம் கொலும் ஓ வஹு-ஓ
கத-ஓவலும் காதலு-ஓதூது தெலாம் நிம-ஓலு-ஓதெ ||

வலு-ஓலாய-ஓ தயாய-ஓய-ஓ ஹு-ஓ வா (வி வி)
கூஹு-ஓ ||

சுனவி-ஓதலாஸபெ-ஓ து காதலு-ஓதூது ந யொயெசு ||

புலு-ஓதூது புலாணாஓ தஹு-ஓ விவலாம் வலு-ஓ
தலு-ஓகூடாதிவல-ஓ-ஓ காதலு-ஓதூது வலு-
ம-ஓவெசு || அக ||

விமானமானது, கூடம், கோஷ்டம், நீடம், இவைகளின்
பேதங்களினாலே, முன்பு, எவ்விதப்பெயர் உடையதாகக்
கூறப்பட்டிருக்கிறதோ, அதே பெயரையுடையதாகும்.
இரண்டு 2, தலம் முதல், பன்னிரண்டு 12, தலம் வரையில்,
(பெயர்களை) இவ்விதமே கல்பிக்கவேண்டும். 78

கர்ணம், மத்தியம், இவைகளின் மத்தியம், இந்த
இடங்களில், கூடம், கோஷ்டம், பஞ்ஜரம், இவைகளைக்
கல்பிக்கவேண்டும். இவைகளை மான சூத்திரத்தைக்
கொண்டு கல்பிக்கவேண்டும். அவைகளுக்கு, நிர்கமம்
கூறப்படுகிறது. [நிர்கமம் - விமானத்திற்கு வெளியில்
இருப்பதால், நிர்கமம் என்று பெயர்.] 79

தன் விஸ்தாரத்தில் சரிபாதி, அவ்விதமே பாதியில்
பாதி ½ பங்கு, ஒரு 1, தண்டர், இரண்டு 2, தண்டம்,
அல்லது மூன்று 3, தண்டம், அந்தர்விந்யாச தேசமாகும்.
[உள்பக்கத்தில் வேலைப்பாடுகள் செய்யக்கூடிய இடமாகும்.]
இதில் மானசூத்திரத்தை உபயோகிக்கக் கூடாது. ருஜு
சூத்திரத்தையே பிரமாணமாகக் கொள்ளவேண்டும். அது

அந்நெதக ஸஹிஷம் கூடும் வா கொல்கம் து வா |
 கணபு ஸ்ரொவெந்நிஜம் வொஹதவெவ வா || அள ||

விக்ரஹிதி நிதி-ஷஹாஹாஸம் தவிபிபுரித |
 கூடும் ஸ்ரொவெந்நிஜம் வொஹதவெவ வா || அஅ ||

(ஐ)ரதஜாஹிஷெஹெய-கூடும் வ்ஹாநம் ஸம்வஹம் வஹ |
 விவரீதெ விநாபாய ஹவெஷெவெதி நிபுய: || அக ||

ஷஹஷாஹெ அ ஸ்ரெஹெ அ ஹ்ரெஹெ அ தக கூடாக |
 வஹாஷஹவஹஷ் த்யம்பெ வ்ஹாஸெகாம்பெஹவாஹத: ||

வத-ஷெஹெ தஜாகுதஜா கொஹிஷெஹெஷெஹித |
 அதுஹ்ரெஹெ ஹாஹெஹ பெஹெயெஹெ ஸம் யயா || கூக ||

கிரமமாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. கூடமத்தியம், கர்ணகோஷ்டமத்தியம், இவைகளில், கூடத்திரகோஷ்டாதி களிநுலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். மத்தியில், பிரஸ்தரத்துடன் கூடியதாய் தாழ்வாகவோ, மேடாகவோ இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக விகல்ப விமானம் கூறப் பட்டிருக்கிறது. கீழே கூறப்பட்டிருப்பவைகள் கலந்திருந் தால், அது விமசிசிரம் எனப்படும். பிராசாதங்களின் அலங்காரமானது, கூடத்திரம், அல்பம், மத்தியம், உத்திருஷ்டம், என்று, இவ்விதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஜாத்யாதி பேதங்களுடன் (அல்லது இது முதலிய பேதங்களுடன்) கூடிய விமானமானது, சகல ஸம்பத்துக் களுக்கும் இருப்பிடமாகும். விபரீதமாக இருந்தால் விநாசத்தைத்தருவதாகவே இருக்கும், என்பது நிச்சயம். 89

ஷடசிரம், அஷ்டாசிரம், விருத்தம், துவியசிரவிருத்தம், இவைகளில், அதன் கிரமப்படி, அதன் அகலத்தில் ஐந்து 5, எட்டு 8, ஒன்பது 9, பத்து 10, அம்சத்தில் ஒரு 1, அம்சத்தி னுலே, வெளிக்கையில், அதே ஆகிருதியினுலே, வர்தனம் செய்யவேண்டும். இது கோடிச் சேதத்திற்காகக் கூறப் பட்டிருக்கிறது. 90

சதுரசிரத்தினுடைய விஸ்தாரத்தினுலே, ஸமமாக

சுய சூயொவிம்ஸொய்யாய் :

ரகூநாய-ஃ அ விஜாநாதாஃ ஸொலாய-ஃ அ தயாஃயுநா |
 வபிவாரநிவெஸாய-ஃ ப்ராகாரம் ப்ரொதீதெ
 ஸுஸெய: || க ||

கூகூ அதுஷ்டிம் உருவூஸாடிஸ்து கிஷ்டதத் |
 சூரீம் ஸாஹம் உஹாவீம் வஸெடி: ஷொபஸஹிய-ஃ தத் || உ ||

உணுகாவிம் கிதீயம் ஸூநாயம் ஹுஉஹாதஸத் |
 அது-ஃ ஸுபூகீகாணம் பணுமெஅஞ் கானகத் ||

ஸாவம் யுமபவெடிய-ஃ கூயுமெமாய வகூதெ |
 ஸாகூரீம் விஜாநம் ஸூநாடிம் ஸாஹம் து வீங்கத் ||

இருபத்திமூன்றாவது அத்தியாயம்.

விமானங்களின் ரகசுஷக்காகவும், அழகுக்காகவும், பரிவாரங்களை வைப்பதற்காகவும், புத்திமான்கள், பிராகார எதக் கூறியிருக்கிறார்கள். 1

மூல பிராஸாதத்தின் விஸ்தாரத்தை சதுஷ்பதமாகச் செய்யவேண்டும். ஆத்யஸாலமானது (ஸாலம்-சுவர்) மஹாபீடமாகும் இது பதினாறு பதங்களுடன் கூடியதாகும்.

இரண்டாவது மண்டுகம் என்று பெயருடையதாகும். மூன்றாவது, பத்திர மஹாநஸமாகும். நான்காவது சுப்ரதீ காந்தம் ஆகும். ஐந்தாவது இந்திரகாந்தமாகும். இவ் விதமாக இரட்டைப்படையான பதங்களுடன் கூடியவைகளாகும். இனி ஒத்தைப்படையான பதங்களுடன் கூடியவைகள் கூறப்படுகின்றன. 3

முதலாவது ஆத்யவிமானமாகும். ஆத்யசாலமானது

விதீயம் ஸ்ரீஸிங்கம் ஸாராம் உய்யம் உவாஹய அஸ்திதே 1

ஸுஸம்ஹிதம் அதும-3ம் ஸதாஜீஸகாணம் து வஹஸ்தே ॥

அதுமஸ்ரீகரதே தெந உவாயாலி(தொ-ஹொ)ய்ய-3த: 1

வாஹாயிகரய்ய-3ம் வாஹொநவிமுணம் சூராக் ॥

விமுணம் விமுணாய-3ம் அ விமுணம் வா

அதும-3ம் ॥

உவாயாலி, விவ்ராகம் வ்ராகாராணாம் விஸெஷத: ॥ ௭ ॥

சூ-3ரணாமஹி-3ரணாம் ஸ்வதாலாய-3வ்ரணத: 1

சுண-3ரணாயகம் சுய-3ராக் ஸதி ஹஹம் து தசுஸதே ॥

பீடமாகும். இரண்டாவது ஸ்தண்டில சாலம் எனப்படும். மூன்றாவது உபய சண்டிதம் எனப்படும். நான்காவது ஸுஸம்ஹித ஸாலம் எனப்படும். ஐந்தாவது ஈசகாந்தம் என்று பெயருடையதாகும். 5

மூல பிராசாதத்தை சதுரசீரமாகச் செய்துகொள்ள வேண்டும். அந்த அளவினாலே, முகாயாமமானது, இனி கூறப்படுகிறது.

முதல் பிராகாரத்தின் முகாயாமமானது, மூல பிராஸாத பித்தி விஸ்தாரத்துடன் கால் 1 பங்கு அதிக விஸ்தாரமுள்ளதாகவும், இரண்டாவது 2, சாலவிஸ்தாரம் அரை 1 பங்கு அதிக விஸ்தாரமுள்ளதாகவும், மூன்றாவது 3, முக்கால் 3 பங்கு அதிக விஸ்தாரமுள்ளதாகவும், நான்காவது 4, சாலமானது, ஒரு 1 பங்கு அதிக விஸ்தாரமுள்ளதாகவுமிருக்க வேண்டும். ஐந்தாவது 5, சாலவிஸ்தாரமானது, இரண்டு 2, இரண்டரை 2½, மூன்று 3, அல்லது 4 பங்கு நீளமுள்ளதாக இருப்பதாகும். இந்த அளவு, கூறுத்திர பிராசாதங்களுக்குக் கூறப்பட்டதாகும். 7

உத்தராமா ஸ்தாராய-ஜோதிஸ் ஸாரம வுக்ஷி-திதீ |
தக்ஷிணம் ஸவஹஸ்தம் ஸம்புக்ஷம் ஸ்ரீக்ஷி-திதீயக்ஷ ||

நவஹஸ்தாயிகம் தக்ஷிணம் துதீயம் ஸாரமவு-திதீ |
தக்ஷிணமெ-கா-பாயிகம் தக்ஷிணம் து-திதீய-திதீ || ௧௪ ||

த்யு-பொ-பாயிகமெ-கா-பாயிகம் தக்ஷிணம் வஹம் ஹவஸி |
வஹம் ஸ்ரீ-பாயிகமெ-கா-பாயிகம் தக்ஷிணம் து-திதீய-திதீ || ௧௫ ||

வஹஸ்தம் காரயெ-கா-பாயிகம் வஹஸ்தம் து-திதீய-திதீ ||

ஒன்பது 9, ஹஸ்தம் அதிகமாக இருக்கவேண்டும்.
ஐந்தாவது சாலமானது, நான்காவது சாலத்தைக்காட்டிலும்
பதினேழு 11 ஹஸ்தம் அதிக விஸ்தாரமுள்ளதாக இருக்க
வேண்டும். 12

உத்தம பிராஸாதங்களின், முதல் சாலமானது, மூல
விஸ்தாரத்தைக்காட்டிலும் அரை 1/2 பங்கு அதிகமாக இருக்க
வேண்டும். இரண்டாவது சால விஸ்தாரமானது,
முதலாவது சால விஸ்தாரத்தைக்காட்டிலும், ஏழு 7
ஹஸ்தம் அதிகமிருக்கவேண்டும். மூன்றாவது சாலம்,
இரண்டாவது சால விஸ்தாரத்தைக்காட்டிலும் ஒன்பது 9
ஹஸ்தம், அதிக விஸ்தாரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும்.
நான்காவது சாலமானது. மூன்றாவது சால விஸ்தாரத்தைக்
காட்டிலும், பதினேழு 11 ஹஸ்தம், அதிக விஸ்தாரமுள்ள
தாக இருக்கவேண்டும். ஐந்தாவது சாலமானது,
நான்காவது சால விஸ்தாரத்தைக்காட்டிலும் பதினேழு
13, கரம், அதிக விஸ்தாரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். 14 1/2

இவ்விதமாக ஸ்ரீ-திரு - அல்ப - மத்தியம் - உத்தம
ஹர்மியங்களின் சாலங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.
முன்னோர்களினாலே கூறப்பட்டிருக்கின்ற இந்த அளவு
களுடன் ஸாலங்களை நிர்மாணம் செய்யவேண்டும். 15 1/2

வாகாரம் வரிதஸுஸூக் ஓவாயாஓ து வடுவ-வேக் ||

வித்திஹிணாநாநெந் தாநயெக் தாநவிதல: ।

வித்திலயெதந வாவெதந கெகூரிஓதும் து ஸூரிவி: ||

சுணை-ஊறுவிதெஸ விஷம்ஓ ஸாய-ஹஸைக் ||

தஸூக் கி க்ரஹம்மூயிகூக் விஹஸூநம் யயாகூல ||

வஹாநாவி ஸாநாநா விஷம்ஓ வரிமஹதா ||

ததவிஷம்ஓநாநெந் கி-முணம் வா அதம-ஓண || ௧௯ ||

வாகாரொடியஓவிஷம் ஸூஷாஓஸாநா முவிஷா ||

உதாரணாவிதாவாவி கூஹணாஹகொடியா: || ௨0 ||

ஆதலால், சுற்றிலும் (நான்கு பக்கங்களிலும்) பிராகாரத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். அதன் முகாயாமமானது, முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதை போலவேயாகும். அளவுகளை யறிந்தவன் (பிராகாரத்தை) பித்திகளின் மத்தியிலுள்ள மானத்தினாலே கணக்கிடவேண்டும். சில விதவான்கள், பித்தி மத்தியமானத்தினாலேயும், பித்திபாஹ்யமானத்தினாலேயும் இருக்கவேண்டுமென்று கூறியுள்ளார்கள். 17

அந்தர்மண்டல பித்தியின் விஷ்கம்பமானது, ஒண்ணரை 1½ ஹஸ்தமாகும். அந்த அளவைக்காட்டிலும், மூன்று 3, மூன்று 3, அங்குலம் அதிகமாக, இரண்டு 2, ஹஸ்தம்வரையில், ஐந்து சாலங்களுடைய மானத்தையும் கணக்கிட்டுகொள்ளவேண்டும். 18½

பிராகாரத்தின் உயரமானது, அவைகளின் விஷ்கம்பமானத்தினாலே மூன்று 3, பங்கு, அல்லது, நான்கு 4, பங்கு இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதன் அக்ரத்தின் (தலையின்) அகலமானது, அதன் அகலத்தில் எட்டில் ஒரு பங்கு குறைவாக இருக்கவேண்டும். பித்தியின்

பீஜுவி தீயுதம் ஹேதக் வணமஃ-ஜோவிணிக்ஷு |

சயிஷாநாடிவம-ஜாபிஷம் நிம-ஜொஜலஸம்யுதக் || ௨௫ ||

வாக்ஷித்ருதயோவெதம் சுய-ஜாடிவதஜணவக்ஷு |

சுமஜ்ஞரெ ஸஹிஷாது பீஜுவி தீயுதா ஹவெக்ஷு || ௨௬ ||

சயொஹூவித்ருஹாமெ து ஹிஹாமம் அொய்ய-ஜஹூவிசக்ஷு |

தக்ஷிவாடிஷாஸஹீதம் வா ஸஹிஷி-ஜதஜ்ஞதம் ஹவெக்ஷு ||

ஜாபிகாக்ஷுநிரெவம் வா ஜஹாவாரயுதம் து வா |

கொண்டு அந்த பாகங்களில் முறையே மூன்று 3, ஒன்று 1, இரண்டு 2, ஒன்று 1 அம்சங்களினாலே முறையே உத்தரம், வாஜனம், அபஜம், க்ஷேபணம் இவைகளைக் கல்பிக்க வேண்டும். 24

இது நேரான சுவற்றுடன் கூடியதாக இருந்தால், கண்டஹர்மியத்தினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும்.

ஆவிருதி மண்டபத்தை அதிஷ்டானம் முதலிய வர்கத் துடன் கூடியதாகவும், நிர்கமம் உத்கமத்துடன் கூடியதாகவும், ஒன்று 1, இரண்டு 2, அல்லது மூன்று 3, தலத்துடன் கூடியதாகக் கல்பிக்கவேண்டும். [இந்த ஆவரணமண்டபமானது பித்தியின்] உள்கையிலிருக்கவேண்டும். வெளிப்பக்கத்தில் நேரான சுவற்றுடன் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். 25

ஆவிருதி மண்டபத்தின் மேல் தலமானது, அதோ பூமியின் அளவில் மூன்றில் 3, இரண்டு பங்கு இருக்க வேண்டும். வெளியிலுள்ள பித்தியின் உயரமானது [ஆவிருதி மண்டபத்தின்] பாதமானத்தில் கால் ½ பங்கு அல்லது எட்டில் 8ல் ஒரு 1 பாகம் குறைவாக இருக்க வேண்டும். 27

இவ்விதம் மாலிகாகாரமாகவோ, மஹாவாரத்துடன் கூடியதாகவோ இருக்கவேண்டும்.

உாநாண் ஸாஹுவிதூதுஉயொ ஹுலெ: ஸுநூனகடி ||

உருஸெஹுதராண் வா ஸுஸுநாஹுலெ: வா |

வணஹெஹுதராண் வா ஸிவராஹுநதம் து வா ||

உணவம் உிதஹு வெகதஹு வாவி ததாஸுதடி |

சுயிஷாநாடிவமஹுஸம் ஸம் வாஹுஸஹீநகடி || ௩௦ ||

சுிவாஹு வா ஸிவாஹுண ஸாநாடிஷாநதம்மதா |

உிமுணம் உரணாதும்ம ஷஹுஸாஹுநெவ வா ||

உசுஹு வா ஹுதராஹு வா சுதஹு ஸாநுஸீஷ-ஹெ |

உருஹுநதஹு ஹுஹுஹுஹுஹு ஹுஸாநத: || ௩௧ ||

பாஹிய பித்தியின் உச்சத்தின் மானந்தமானது, கீழே யுள்ள பூதலம் வரையிலிருப்பதாகும். மூலஸத்தின் உத்தராந்தம், அல்லது பிரஸ்தராந்தம் அல்லது கண்ட ஹர்மியத்தின் உத்தராந்தம், அல்லது (கண்டஹர்மியத்தின்) சிகராந்தம் உந்நதமாக இருப்பதாகும். 29

(ஆவரணத்திலுள்ள ஹர்மியமானது) மண்டபம் துவிதலம் அல்லது ஏகதலமாக இருப்பதாகும். அதிஷ்டானதிவர்களுடன் கூடியதாக (சாலோச்சத்திற்கு) சமமாகவே அல்லது எட்டில் ஒரு பாகம் குறைவாகவே இருக்கவேண்டும். 30

சாலாதிஷ்டானத்தின் உயரமானது, விசேஷித்து, (சாலதுங்கத்தில்) முக்கால் $\frac{3}{4}$ பங்கு இருக்கவேண்டும். அதன் சர்ணத்தின் உயரமானது, இரண்டு பங்காகவே, அல்லது, ஆறில் 6-ல், ஒரு 1 பாகம், அல்லது எட்டில் 8-ல், ஒரு 1 பாகம் குறைவாகவே இருப்பதாகும். 31

சாலத்தின் உச்சியில், விருஷபத்தையாவது, பூத ஸ்வரூபத்தையாவது கல்பிக்கவேண்டும்.

மூலஜன்மதலமானது, சர்லஜன்மதலத்தைக் காட்டிலும், ஒரு 1 ஹஸ்த (முழம்) உயரமாக இருக்கவேண்டும். 32

வ்ருதிஸாராம் து ஷணாது ஹீநம் ஸூதாஸீ ஸௌஸாராகுக் ।
 கூஷுமே ஸாஷாடிஸாம் மூஷம் ஸயூஷே உருவாடிசுக் ॥

கூவயெது அது-கோதெ: யாவசீ வஹாணஸாயுக் ।
 யொஜயெவியிநாதெந ஸ்வவிஷுக்ருமேண து ॥ ௩௪ ॥

வரிவாரவிதாநாநாம் ராதம் மஹாய-விஷுதெ ।
 உருவஸூதி ஹாமெமகம் ஸயூம் வா வாடிஸாஹுக் ॥

சூ அதுஷுண ஷடீஸவஹெஸை வ-கா ஹே-விஷுதெ ।
 கூஷுள வா வரிவாரா: ஸூ: தயா ஆடிஸ ஷோயஸ ॥

மீதமுள்ள சாலத்தில் ஒவ்வொரு சாலத்திலும், ஆறு 6, அங்குலம் குறைவாக இருக்கவேண்டும். இது கூடித்திர ஹர்மியத்திற்குக் கூறப்பட்டதாகும்.

மத்தியம் ஹர்மியத்தின் மூல பாதுகமானது, பதினெட்டு 18, அங்குலமாகும். ஐந்தாவது சாலம் வரையில் நான்கு 4, நான்கு 4, அங்குலம் வீதம் குறைத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஸ்தபதியானவன், இந்த விதியின் பிரகாரம், முறையே, (சாலமானத்தையும், ஹர்மியமானத்தையும்) கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். 34

பரிவார தேவதைகளின் விமானமானது, கர்ப கிருஹத்தின் அளவில் சரிபாதி இருக்கவேண்டுமென்று விரும்பப்படுகிறது. பரிவார விமானத்தின் பாதபாஹியமானது, (பாஹியம் - வெளிப்பக்கம்) மூலவாஸ்துவின் முன்றில் 3-ல், ஒரு 1 பாகம், அல்லது முன்றில் 3-ல், ஒண்ணரை 1½ (சரிபாதி) இருப்பதாகும். 35

அதன் விஸ்தாரம், முன்று 3, நான்கு 4, ஐந்து 5, ஆறு 6, அல்லது, ஏழு 7, ஹஸ்தம் இருப்பதாகும்.

சாஸ்திரத்தை நன்கு அறிந்தவர்கள், எட்டு 8,

அதிஞ்சுக வரிவாராஸ ஹீஷ்தனெ ஸாஸ்கொளிடெடி: |
வரிவாராஸொகஸெயம் யுக்தா தகெடுவ யொஜயெகி ||

யஜுகம் ஸகெடு ஸெரெ தநாநம் மூஹதாநம் வரெ: |
ஸவ-ஹீஷ்தணவம்யுகம் ஸாநகாஸநமெவ வா || ௩௮ ||

ஹீநவிநாநாநாஸ வரிவாராஸாஷ வெ வெநாதா: |
வாகாரொவெத(வம்,க) ஸதாஸ வீவதெஅய-க:
ஸாவத: || ௩௯ ||

வாஷஹமணாயிவகமெடி

ஸாதா மூஹாய-ஸாஅஸ்தாஸ அணெஸ: |

உவவீவதெ அநா:

அடிஸவரிவாரகா: ஸாவதா: || ௪௦ ||

பன்னிரண்டு 12, பதினாறு 16, அல்லது முப்பத்திரண்டு 32,
பரிவாரங்கள் இருக்கவேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள்.
ஆங்காங்கு, பரிவார தேவதைகளின் உயரத்தை யுக்தியுடன்
கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். 37

சாமர்த்தியசாலிகள், அவைகளின் மானத்தை சகல
பேரங்கள் கூறப்பட்டிருப்பதைப் பார்த்துத் தெரிந்து
கொள்ளவேண்டும். பரிவார தேவதைகளின் பேரமானது
சகல லக்ஷணங்களுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும்.
ஸ்தாநக (நின்ற வடிவம்) மாகவோ, ஆசநமாகவோ
(ஆசநம்-உட்கார்ந்த வடிவம்) இருப்பதாகும். 38

ஹீந விமானங்களுக்கு, எட்டு 8 பரிவாரங்கள்தான்
கூறப்பட்டிருக்கின்றன. பிராகாரமும் ஒன்றுதான் கூறப்
பட்டிருக்கிறது. பீட பதத்தில் ஆர்யகளை ஸ்தாபிதம்
செய்யவேண்டும். 39

விருஷபர் 1, கணுதிபன் 2, பிரம்ஹா 3, மாதிருக்கன் 4,
குஹன் 5, ஆரியன் 6, அச்யுதன் 7, சண்டேசன் 8,

தாபாதாஸு ஸுகு ஜீவொ டும-தாதிதிஸ்யா
வது(வது)திதி: ।
தாதி ஸுக வரிவாரா: ஸ்ரீஸூகாவெத் து அணிதெ
ஸூாவதா: ॥ சரு ॥

ஸஹவடிம் தவ(வடிவடி)ஸாஹெத் ஸ்ரீஸூகாவெத்
ஸாஸுத் தெதா: ।
ஸாஸுத் தெதா: ॥

சூய-தாதிஷு அ வடிஷு வடிஷாதி: வலிவ-வகி
கதிதா: ।
ஸாஸு வடி-ததிவடி வடிஷுத் தா: ॥

ஸத்யாநரிசுகாநருவலிஷுத் தாதி-தா: ॥

பதம் 11, உதிதி (அதிதி) பதம் 12 ஆகிய பன்னிரண்டு
12 இடங்களில், முறையே, சண்டேசர் 1, சந்திரன் 2,
சூரியன் 3, கணபதி 4, லக்ஷ்மீ 5, ஸரஸ்வதீ 6, சப்த
மாதாக்கள் 7, சுக்கிரன் 8, பிருஹஸ்பதி 9, தூர்கை 10, திதி
11, உதிதி (அதிதி) 12 இந்த பன்னிரண்டு 12 தேவதை
களை பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும். 44½

ஸ்தண்டிலகமெனப்படும் சண்டித பதத்தில் முப்பத்தி
ரண்டு 32 பரிவரங்களை பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும். 45

பிரம்ஹபதத்திற்கு வெளியிலிருக்கின்ற சாவிந்திராம்சம்
1, இந்திரஜயாம்சம் 2, ருத்திரஜயாம்சம் 3, அபவத்ஸாம்சம்
4, இவைகளில், லக்ஷ்மீ 1, ஜ்யேஷ்டை 2, உமை 3,
சரஸ்வதீ 4 இவர்களை ஸ்தாபிக்கவேண்டும். 46

ஆர்யகாதி பதங்களில், முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைப்
போல, விருஷபாதினை பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டுமென்று
கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஈசபதம் 1, பர்ஜந்யபதம் 2, மாஹேந்திரபதம் 3, பாநு

ஸ்ரீ ஸ்ரீ மஹாவிஷ்ணு தஸாமே வஸ்திதஜநமஸ்கொருத்திதா : ||

யு மாயு மவசெ தெ கூயி மதா வா மதாஸ் வசெவெய் !
 திப்ராகாரெ வஹப்ராகாரெவெய்வெவ ஹவெசு ||ரு||

சுவாமிநாதர்: பரிவாரம்: உயர்கூலம்-காரியாராஜிதம்:

வந்திக் திஈ^௭முவஹமெ^௭திதெ வுஷஹஸி^௭தி:
வெபாகா || ௫௪ ||

கூடுதலுமூஹுராயஸே ஹூயரஹாமாய-யோ: விவஸ்வ திவா
யநுவதீஸரஹவநம் தநுவரெவொதிதம் தெஷாட் ||ருரு||

[லக்ஷ்மீ முதலிய 4 பேர்கள், விருஷபாதி 4 பேர்கள், ஈசாதி 24 பேர்கள், ஆக 32 பேர்களையும்] ஸ்தண்டில சண்டித பாகத்தில் பிரதிஷ்டை செய்ய வேண்டுமென்று பண்டித ஜனங்களின் குழுவினால் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 52

கீழே கூறப்பட்ட தேவதைகளை யு்கும்பதம், அயுக்ம் பதங்களில் குட்டியகதர்களாகவோ, பதமத்தியகதர்களாகவோ வைக்கவேண்டும். திரி (3) பிராகாரமான பிராஸா தத்தில் இவ்விதம் பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும். பஞ்ச (5) பிராகாரமானாலும் இவ்விதமே இருக்கவேண்டும். 53

அஷ்ட (8) பரிவாரங்கள் முதலிய பரிவாரங்கள், மத்யஹாரம், அந்தர்ஹாரங்களில் இருக்கவேண்டும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

மேற்கு முகமான ஆலயத்தில் மித்திரஸ்தானத்தில விருஷபதேவர் இருக்க வேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. கமலஜன், குஹன், ஹரி இவர்கள், பூதரபாகம், ஆரியகபாகம், விவஸ்வத்பாகம் இவைகளில் இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

சிவாலயமானது எந்த திகைப்பார்த்து இருக்கின்

ஸ்ரிஷ்ரஹ்மத்யோஹிஃவா: வுஹ்வெ-ஆகுவதெ நியாதவதா: 1
 வுாக்ஹ்மத்யோஹிஃவா: வுஹ்வெ-ஆகுவதெ நியாதவதா: 1
 நவாஹிஃவா: (நியாதவதா:) || ௩௯ ||

அவாஹ்மத்யோஹிஃவா: வுஹ்வெ-ஆகுவதெ நியாதவதா: 1
 வுஹ்வெ-ஆகுவதெ நியாதவதா: 1 || ௩௯ ||

வரிவாரவிதாநாதி ஸ்வ-ஆணத்யோஹிஃவா: வுஹ்வெ-ஆகுவதெ நியாதவதா: 1
 வுஹ்வெ-ஆகுவதெ நியாதவதா: 1 || ௩௯ ||

றதோ, அதே திக்கைப்பார்த்து அந்த தேவதைகள் இருக்க வேண்டும். 55

மற்ற தேவதைகளை முன்பு கூறப்பட்டிருக்கின்ற பதங்களில் தேவாலயத்தைப்பார்த்து வைக்கவேண்டும்.

விருஷபத்தை கிழக்குமுகமாகவோ மேற்குமுகமாகவோ தேவாபிமுகமாக வைக்கவேண்டும். 56

[கிழக்கு முகமான தேவாலயத்தில் மேற்கு முகமாகவும், மேற்கு முகமான தேவாலயத்தில் கிழக்கு முகமாகவும் பரமேஸ்வரனுக்கு அபிமுகமாக வைக்கவேண்டும் என்பது பொருள்.]

சண்டிகேசர், கஜாநநன் இவர்களை முறையே தெற்கு முகமாகவும் வடக்கு முகமாகவும் வைக்கவேண்டும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

பரிவாரங்களின் விமானங்களை பிராஸாதம், மண்டபம், ஸபை, சாலை இவைகளின் வடிவங்களில் கல்பிக்கவேண்டும். அவைகளில் ஸகலவிதமான அங்கங்களையும் யுக்தியுடன் கல்பிக்கவேண்டும். 57½

மத்தியஹாரம், அந்தர்ஹாரங்களில்தான் மாலையைப், போன்ற பங்க்தியானது விரும்பப்படுகிறது. 58

வனகவி.சி.அதும-அலியுகூ வா வனமலிவிகெ !
விதெருவரிவிதி: ஸதாக் வாடி: வாடிவரி ஸதா: ||

விதெருவரி வாடி வா வாடிவரி ந விதி: ||
கூடுகொலாடியுகூ வா ஜய(காரு)விதிருகூதா ||சு||

உணவாகு சியுகூ வா பாராகாரஸலாவிதா !
ஹிதாநம் தயா வாடியாமி ஸ்கிவதி வகிதெ ||சு||

உருயாடி ஸ்துதரானுவாநாடி-ஹதம் சூராக !
ஸகலாமெஸ்டம் சூகா உதம் உஸ்திரகொந்தா ||சு||

(மூலஸ்தான விமானமானது) பஞ்சபூமிகமாக இருந்தால், (பரிவாராலய விமானமானது) ஏகதலம், துவீதலம், த்ரிதலம் அல்லது சதுஸ்தலமாக இருப்பதாகும்.

பித்தியின் மேலே பித்தியும், பாதத்திற்கு மேலே பாதமுமிருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 59

பித்திக்குமேலே பாதமோ, பாதத்திற்கு மேலே பித்தியோ இருக்கலாகாது.

(ஜல) ஜால பித்தியானது கூடம், கோஷ்டம் முதலியவைகளுடன் கூடியதாகவும் அலங்கரிக்கப்பட்டும் இருக்கவேண்டும். 60

(பரிவாராலயமானது) மண்டப வடிவத்துடன் கூடியதாகவோ, சாலை வடிவமான ஸபையுடன் கூடியதாகவோ இருப்பதாகும்.

பித்திமானமும், பாதாயாமமும் கூறப்படுகிறது. (பித்திமானமானது) மூலதாமாவினுடைய உத்தராதமாக முறையே உபநாதிகளின் உயரம் உள்ளதாக இருக்கவேண்டும்.

வாடியாரம் து வம்வாம்பம் வாடி ஸவசாம்மஸம்புதழ் |
சுயவா வாடியாதம் து நவநாடுமெவி-ஹாஜயெக் || ௧௩ ||

சுயிஷாநம் ஹிநாநம் ஸஜாக் ஸெஷம் வாடிடிடியம் ஹவெக் |
ஸாய-ஹிஹஸாரஹி ஷடீஷம்மூவய-ஹாக் || ௧௪ ||

ஷடீஷஸாநம் ஸஜாக்ஸெயம் ஷம்ஹம் தீ: |
வஹஸம்வத்யா |

ஹிதீஷிஹிநாநஸாவடிவம் தஸஜா ஹிஸாநுதா || ௧௫ ||

ஹதீஷா (ஹிதீஷா) யாரம் அ தாவக் ஸஜாக் சுஷாடு
ஹதீ ஹிநா |

ஷம்மூவாக் ஸாரஹி வம்மூவம்மூவய-ஹாக் ||

ஹிஸாநுதா தாவயிய-ஹாக் வாடிஷிஷம்ஹிஷிஷிதா |

அதன் உயரத்தை ஏழு பாகமாகச் செய்துகொள்ள வேண்டும். அந்த பாகங்களில் இரண்டு (2) அம்சம் மகூரிகையின் உயரமாகும். பாதத்தின் உயரம் ஐந்து (5) அம்சமாகும். அந்தப் பாதமானது சகல அங்கங்களுடனும் கூடியதாக இருக்கவேண்டும்.

அல்லது, பாதமானத்தை ஒன்பது (9) பாகங்களாகச் செய்துகொள்ள வேண்டும். அந்த ஒன்பது பாகங்களில், இரண்டு (2) பாகம் அதிஷ்டானமாகும். மீதமுள்ளது பாதோதயமாகும். 63

ஸ்தம்பத்தின் உயரமானது இரண்டரை (2½) ஹஸ்தம் முதல் ஆறு (6), ஆறு (6) அங்குலம் வீதமாகக் கூட்டி ஆறு (6) ஹஸ்தம்வரையில் இருப்பதாகும். எட்டு (8) ஸ்தம்பங்களிருக்கவேண்டும். பித்தியின் உள்கையிலும் இவ்விதமே இருக்கவேண்டும். கூஷத்திரமந்திரத்தில் பக்தியின் (பித்தியில்) நீனமானது அதே அளவு இருக்கவேண்டும்.

வாஷொஅராய-3உயிலோதம் ஷஷஷொம்பொநடுவ வா || ௬௭ ||

வாஷொடியதி-ஹாமெகம் உதுஹ-ஹாமெகடுவ வா |

வாடிஸஸயிலோதம் ஹாஸஸஸயி வா || ௬௮ ||

வாஷொநடுவதும்காரம் ப்ருஷதரஸதாவதும்குதடி |

வாலெ-ஹாகுத ப்ருகாரெண யுகுதா ததெதுவ
யொடியெசி || ௬௯ ||

வதுமரிகாஹுஷொணாம் வாலெஸெவதுவதுநிதா: |

ப்ருயொவரணாடிவது தி-ப்ருகாராணாவது: || ௭௦ ||

மந்திரமானது பெரிதாக இருந்தால், பாதவிஷ்கம்பமானது ஆறு (6) அங்குலம் முதல் இருபது (20) அங்குலம் வரையில் ஒவ்வொரு அங்குலமாகக் கூட்டிக்கொள்ள வேண்டுமென்று விரும்பப்படுகிறது. 66

அதிஷ்டானமானது பாதத்தின் உயரத்தில் சரிபாதி, ஆறில் ஒரு (1) பங்கு, அல்லது எட்டில் (8)ல் ஒரு பங்கு குறைவாக இருக்கவேண்டும். அல்லது பாதோதயத்தில் முன்றில் (3)ல் ஒரு பாகம், நான்கில் ஒரு (1) பாகம் இருப்பதுமாகும்.

அதிஷ்டானமானது பாதபந்தமாகவோ, சாருபந்தமாகவோ இருக்கவேண்டும். 68

பாதமில்லாமல் அலங்காரமிருப்பதாகும். பிரஸ்தரமும் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

அலங்காரத்தை அங்கேயே யுக்தியுடன் சேர்க்க வேண்டும். 69

மனிதர்களின் வாசஸ்தலத்தில் கலூரிகையும், இவ்விதமே இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

யமேஷ்டிபி ஹி அரம் யுக்தா யுக்த நுணாம் உதடி ।
வரிவாரவிராநாநி ததூகூவபெ க்ருகாசி ॥ ௭௧ ॥

சூயகாசி வலுவெகூகநீதூ து ப்ராஸாடிஹி-
உவாநதவி ।

நுதூணுவலீஹிவரிவாராசி ஸஹி: வுர: ॥ ௭௨ ॥

ஸாநாய-ஃ ணுவம் வாவி நுதூணுவபெவ வா ।
வரிவாராநுயானவ-ஃ கத-ஃவழம் ஸுபுரணத: ॥ ௭௩ ॥

மஹ-மஹாயெ-ஃ ந ஸுள வ்ஃவழாஸொஹயள ஸுள ।
ஸாக்ஷி க்ருகாவழாஸொக்ஷெயம் வா ஸுஹிஷ்டி ॥ ௭௪ ॥

ஆவரண தேவாலயமானது, முதலாவது பிராகாரம் முதல் மூன்றாவது பிராகாரம் வரையில் இருக்கவேண்டும்.

தேவாலய துவாரமானது, மனிதர்களின் விருப்பம் போல் இஷ்டமான திக்கில், யுக்தியுடன் கல்பிக்கப்படுவதாகும்.

பரிவார தேவதைகளின் விமானங்களை, முறையே, அந்தந்த தேவதைகளுக்குக் கூறப்பட்டிருக்கிற பதங்களில் முன்பு கூறியிருப்பதைப் போல கல்பிக்கவேண்டும். அவைகள், பிராசாதத்திற்கு (மூல தேவாலயத்திற்கு) எதிர் முகமாக இருக்கவேண்டும்.

நிருத்த மண்டபம், பீடம், முதலியவைகள், பரிவாரங்களுக்கு வெளியில், முன்பு இருக்கவேண்டும் 72

ஸ்நாநார்த்தமான மண்டபமோ, நிருத்த மண்டபமோ, பரிவாராலயத்திற்கு உள் கையில், அதன் பிரமாணப்படி கல்பிக்கப்படுவதுமாகும். 73

பீடத்தின் (பலிபீடத்தின்) அகலம், உயரம், இவைகள் கர்பகிருஹத்தின் சரிபாதியளவு இருக்கவேண்டும்.

மொவூராது வஹி: வீம் ப்ராஸாடாயெத திம-389 !
தகிஸம் வா சிவாடிம் வா திம-380 வயிவிஷ்ணு || எரு ||

வணாதாவி ஸாநாதாராகி வெஸாஅடிமுத: !
வெஸாஅவீப்ராஸாடியெத அ வயிவிஷ்ணு || எக ||

வீஹிஸெயெ ஷோபஸமாமெ மாமெத ஜநம் ஸதாசி !
ஜமதீம் அதாரஸெத கூய-காசி கூடாடிம்
சிவகிஸாமெ: || எள ||

யாமெநொவரிவட்டம் கணம் கூய-காசி சிவாமெத !
வனகெநொவரிகுவம் ஆஸம் ஸதாஅஜநம் நொயெ-3 ||

பலிபீடமானது, ஒன்று 1, இரண்டு 2, அல்லது மூன்று 3, முழம் அகலம், உயரமுள்ளதாகவும் இருப்பதாகும். 74

கோபுரத்திற்கு வெளியிலிருக்கின்ற பலிபீடமானது, பிராசாதத்தின் சரிபாதியளவு, நிர்கமமுடையதாக இருக்க வேண்டும்.

பலிபீடத்தின் நிர்கமமானது (பிராசாதத்திற்கு) சம அளவு உள்ளதாகவோ முக்கால் ($\frac{3}{4}$) பங்கு அளவு உள்ளதாகவோ இருப்பதுமாகும். 75

பலிபீடமானது ஐந்து மதிள்ச் சுவர்களுக்குச் சமீபத்தில் பைசாச (பீடத்)திற்கு முன்பு, பைசாச பீடம், பிராஸாதம் இவைகளுக்கு மத்தியிலிருப்பதுமாகும். 76

பீடத்தின் உயரத்தை பதினாறு 18, பாகங்களாகச் செய்துகொண்டு, அவைகளில் ஒரு 1, பாகம் ஜநம், நான்கு 4, பாகம் ஜகதீயைக் கல்பிக்கவேண்டும். மூன்று 3, பாகத்தால் குமுதத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். உபரி

ததீவரிவாஜநகெகம் ததஜாஸாய-ஃ சூவாடி

ஃவரிடிதுடி ।

வடிம் சூவாடிஃஸெ-ஃ சுத-ஃவஜா சுணி-ஃகா ஃயெடி ||எக||

ததஜாஸாய-ஃ சுஃஸெ-ஃ வாஸெ-ஃகா சுணி-ஃகாயாஸ-ஃ ।

ஃயெடி ஹெயுதம் வா ஹெயு வா ஸொவஸீம் வா || அடி ||

நாநாயிஷாநாநாநாகுதயொ வா யயா தயாவஜுதா: ।

வனவம் வீரானு-ஃகதஜுதிதம் புவனெ: வ-ராதநெ-

ஃஜுதிநி: || அக ||

வஜஹஸஜா மூத: சுய-ஃகி பூவாஸாய-ஃபூவானத: ।

(மேமேல்) கம்பம் ஒரு 1, அம்சம் இருக்கவேண்டும். அதற்கு மேமேல் வாஜநம், இரண்டு 2, அம்சம் இருக்கவேண்டும். அதற்குமேமேல் ஒரு 1, அம்சம் வாஜநம் இருக்கவேண்டும். மேல் தளமானது, அதன் விஸ்தாரத்தில் சரிபாதி அல்லது முக்கால் பங்கு இருக்கவேண்டும். அதற்குமேமேல், அதில் முக்கால் பங்கு பத்மமிருக்கவேண்டும். பத்மத்தின் மத்தியில் கர்ணிகையைக் கல்பிக்கவேண்டும். 79

கமலத்தின் உயரமானது, அதில் (அதன் அகலத்தில்) சரிபாதி இருக்கவேண்டும். கர்ணிகையின் உயரமானது (கமலத்தின் உயரத்தில்) அரை $\frac{1}{2}$ பங்கு இருக்கவேண்டும். மத்தியில் பத்திரத்துடன் கூடியதாகவோ, உப்புபிடத்துடன் கூடியதாகவோ இருக்கவேண்டும். 80

நாநாவிதமான அதிஷ்டானங்களின் ஆகாரங்களை, அவைகளுக்குக் கூறப்பட்டிருப்பதைப்போல கல்பிக்கவேண்டும்.

மிகப்பெருமை வாய்ந்த முன்னோர்களான முனிவர்கள், இவ்விதமாகப் பீடத்தின் அலங்காரத்தைக் கூறியிருக்கிறார்கள். 81

யுஜஸூநம் தடிமெ து தநீகா தி சரிவாயுடி ||அஉ||

வனதெ வுஷாடியஸுஸெ-3 அரணவ-3ரெ து
மொவாராகி |

உயதாதிஸாரூரானிதத் வாவகெ ஹவத்கொஷ்கடி || அட ||

சுமிமொவாரயொ-3யெத யநயாததமதஹம் ஹவெகி |
யாரெஜெஹஸாரூர ஸூகி தத்ரஸ்யம் வுஷஜீனாவடி ||அஎ||

மெ-3கிஸூநரூரானிதத் சுய-3ரூராயு-3ரணவடி |
வரூணெ வாயு-3செஸெ து ஸயநஸூநரூரவிஷதெ ||அஇ||

ஸௌஜ்யாயம் து ப்ருகத-3ரூர ய-3ரணவண-3ரணவடி |
ரூரஸெ வாலீ அ கலுவம் ஸூகி சூவவகிஸவதாரூரானிதத் ||

விருஷபத்திற்கு எதிரில், பிராஸாதத்தின் சரிபாதி யளவில், துவஜஸ்தானத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். அதற்கு முன்னால் அதைக் கடந்து அக்கினிஸ்தானம் இருக்க வேண்டும். 82

இந்த விருஷபாதிகள் யாவும் கோபுரத்திற்கு உள்கையில்தான், இடதுபக்கத்தில் மத்தியஸாலத்தை அடுத்து இருக்க வேண்டும். அக்கினி ஸ்தானத்தில் பாகசாலை இருக்க வேண்டும். 83

அக்கினிஸ்தானம், கோபுரம் இவைகளின் மத்தியில் தனம், தானியம் இவைகளின் இடமிருக்க வேண்டும்.

யமஸ்தானத்தில், ஸ்நாநசாலை இருக்கவேண்டும். அவ்விடத்திலேயே, புஷ்பமண்டபம் இருக்கவேண்டும். 84

நைரூதிஸ்தானத்தில், ஆயுத மண்டபத்தை கல்பிக்க வேண்டும். வருணஸ்தானம், வாயுஸ்தானத்தில் சயநஸ்தானம் இருக்கவேண்டுமென்று விரும்பப்படுகிறது. 85

ஸம்ஸாரமொவாஸ்யொயோக்யெஷ வாஷிஷ்டாநம் ப்ருக்ஷிதேதத் ।

சூராதீஸெ விஜாதஸ்தே ஸ்ரீநாம அஸ்யேஸ்யஸ்தே வா ॥அஎ॥

வாஸ்வேதோக்ஷஸ்தாததெஸெ வா சுஷ்ருஷ் ஸ்வநம் ஸுயெ : ।

ஸகிஷ்ணம் வீரோக்ஷ வாஸ்தொ விஷிதாக்ஷி விஜாதோதெத ॥

சுஷ்ருஷாணாம் விமுகுணோத்யஸ்தாநாம் தஸிஷ்ணம் விஷிதாக்ஷி ।

ஸயிஷிதாதாதாவி தாம்மாய-ஃ வா க்ருவாஷொஷி ॥

உத்யக்ருஷாமஸ்திதம் வாய-ஃ வொக்ஷுஷ்ஷஸ்தோணாஷி ।

ஹஸ்தம் ஷொஸ்யஸ்தாநம் ஷாஷிஸ்தாநம் ஷாஷிஸ்தாநம் ॥

ஸோமஸ்தானத்தில், தர்மங்களைக் கேட்க்கும் மண்டபத்தை கல்பிக்கவேண்டும். ஈசானஸ்தானத்தில் குட்டை, கிணறு, இவைகளைக் கல்பிக்கவேண்டும். ஈசன், கோபுரம், இவைகளின் மத்தியில், ஆபவத்ஸபதத்தில், வாத்தியஸ்தானம் இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஈசானஸ்தானத்திற்கு ஸமீபத்தில், விமானஸ்தானம், அல்லது, சண்டிகேசுவரஸ்தானம் இருக்கவேண்டும். 87

கீழே கூறப்பட்டிருக்கிற ஸ்தானங்களில், அந்த அந்த ஸ்தானங்களைக் கல்பிக்கவேண்டும், என்று புத்திமான்கள் கூறியுள்ளார்கள்.

சக்தி ஸ்தம்பமானது, பீடத்திற்கு முன்னாலே, விமானத்தின் அளவு இருக்கவேண்டும். 88

சுஷுத்திர விமானமாக இருந்தால், ஸ்தம்பமானது, விமானத்தின் உயரத்தைப்போல் இரண்டு 2 பங்கு உயரமிருக்கவேண்டும். அல்ப விமானமானால், அதற்கு ஸமமான உயரமிருக்கவேண்டும். மத்திய விமானங்களானால், ஸ்தம்பமானது, விமானத்தின் உயரத்தில் ஸரிபாதி ($\frac{1}{2}$) அல்லது, முக்கால் ($\frac{3}{4}$) பங்கு உயரமிருக்கவேண்டும். உத்திருஷ்ட ஹர்மியமானால், அதன் உயரத்தில் முன்றில் ஒரு ($\frac{1}{2}$) பாகம், அல்லது அரை ($\frac{1}{2}$) பாகம், ஸ்தம்பமிருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 89

மணிகும்பயுதம் தகி மருகொடுபு ஹிதலுக்கா வா ;
 செலும் ஊரம்பலம் வா ஷுதம் வாஷாநாகம் கிரஷாநா ॥

வெய்யாழ்வார்தம் வாங்குவாராஜன அழிவின்கா வெவவ ।
வாவைத் தவறாத வறாது மறந்துகிதிசெதநம் அரவி || கூஉ ||

நான்கு-ஐந்துபயவா பானஹ-சாரம் தயெகஸாஹும் வெசு !
சுஹ-சாரா பயஜஹாரா பய-சாஜி(சா)விதிஸு || சுந ||

திருவாகாரசுவாஸிதா: வணமுதா: வணமாரா: வண: ||
 வணமா: வாகாராணாமுபரி வுஷா: வண:
 வவடி^௧திகா: வரித: || ௧௪ ||

துவஜஸ்தம்பம் வைக்குமிடமானது, ஒரு 1 முழம், பதினாறு 16 அங்குலம், பன்னிரண்டு 12 அங்குலம், அல்லது பத்து 10 அங்குலம், விஸ்தாரமுள்ளதாக இருக்க வேண்டும். அது, மண்டி, கும்பம், இவைகளுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். பலகையின்மேலே, பூதம், அல்லது, விருஷபம் இருக்கவேண்டும். வேசஸ்தானமானது, கருங்கல்லாகவோ, மரமாகவோ, இருக்கவேண்டும். வட்டவடிவம், அஷ்டாசிரம், அல்லது, ஷோடசாசிரமாக இருக்கவேண்டும்.

வாபி, கிணறு, பூத்தோட்டம், நீரோடை, இவைகள், எவ்விடமானாலும் இருப்பதாகும். மடம், போஜநசாலை, இவைகள், (தேவாலய) மண்டபத்திற்கு மத்தியில் இருக்கக்கூடாது. ஏக (ஒரு) ஸாலமிருந்தால், அதற்கு, உள்பக்கத்தில், (மடம், போஜநசாலை) இருக்கக் கூடாது.

மூன்று 3 பிராகாரங்களிலிருந்தால், (அவைகளுக்கு, முறையே) அந்தர்ஹாரம், மத்தியமஹாரம், மஃயாதாபித்தி, என்று பெயராகும். இவ்விதம், ஐந்து 5, பிராகாரங்களுடையவைகள், ஐந்து, ஸாலமுள்ளவைகளாகும்.

ஸகிஸ்தம்மாஸி வுரத: சிவத: வணாராநாயம் நீவா:
மணிகாமுஹைய பொழுதுயெ து ஸாம்பா(வா)
ஹிகா ஸஹிதழ் || கூடு ||

புரகாரஸஹி: வரித: வாஸம் வரிவாரகாணாம் து |
சாஸீநாஸி ததுசி வுரதொ வா வாஸமூஜிஷ்ட || கூசு ||

யஜிஸி மூருமூஜிதம் வுவிவ-ஸிநாவ்யவாழிதழ் |
ஸெஷதமூகம் ஸவ-கம் காய-சாஜாஜெவஅரெண || கூஎ ||

விஷுயிஜெஹிஜிவாவி வசுஜிவரி வரிவாரகழ் |
பு-உவெ வெவததெயஸு வந ள மஜமூவாயு || கூஅ ||

இந்தப் பிராகாரங்களின் மேலே, சுற்றிலும், வரிசையாக விருஷபங்களை வைக்கவேண்டும். 94

சக்திஸ்தம்பத்திற்கு முன்னால் (எதிரில்) மூன்று 3, நான்கு 4, அல்லது ஐந்து 5, அந்தராலயத்தை நீக்கி இருபக்கங்களிலும், ஸாம்பா (வா) ஹிகைகளுடன் கூடிய கணிகைகளின் கிருஹமிருக்கவேண்டும். 95

பிராகாரத்திற்கு வெளியில், சுற்றிலும் பரிவாரங்களின் (தேவாலய சிப்பந்திகளின்) கிருஹங்களிருக்கவேண்டும். அவ்விதமே, எதிரிலாவது, தாளிகளின் வாஸஸ்தானமிருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 96

தேவாலயத்திற்குத் தென்பக்கத்தில் குருமடம் இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அது கிழக்கு நோக்கியோ, தெற்கு நோக்கியோ இருக்கவேண்டும். இங்கு கூறப்படாத மற்ற எல்லாவற்றையும், அரசனை உபசரிக்கும் முறையில் செய்யவேண்டும். 97

இப்பொழுது விஷ்ணு தேவாலயத்தில், பரிவாரங்களைக் கூறுகிறேன். விஷ்ணுவின் எதிரில் கருடனுடைய ஆலய

யலெ விதாஉஹ: ஸஷ் லாதா: விதரீரிதா:

(வரிகீதி-3தா:) 1

முஹொ ஜெஞ்ஞெ வாயவெஜ் ஞு,ம-3ா ஸொஜெ,நாயிவ: ||

ஸெநாவதிரஸெஸாநெ வீராஜீநாம் து வ-வ-3வசு 1

புராகாரொவெஜ் வணவம் ஸஜாசு உஅஜ்ஜெ

அாடிஸாயுநா || ஈ ||

விஷ்ணுவிஜ்ஜவம் அக்ரும் மரூபஸுசுபுஜகதிணை 1

ஸம்வொ வாரெ வநிவகூரெஸெதெ ஸகருரூவிணை || ஈக ||

ஸூய-3ா அ-3ு உஸள வாரெ-3ு மொபுர

ஸஜாநாநாநள 1

மிருக்கவேண்டும். அக்கினி திக்கில் கஜமுகனுடைய ஆலய
மிருக்கவேண்டும். 98

தெற்குத் திக்கில் பிறும்ஹாவினுடைய ஆலயமும்,
ஸ ப் த (7) மாதாக்களுடைய ஆலயமுமிருக்கவேண்டும்.
மேற்குத் திக்கில் ஸுப்பிரம்ஹணியரும், வாயு திக்கில்
துர்கையும், வடக்கு திக்கில் குபேரனுமிருக்கவேண்டும். 99

ஈசான திக்கில், (விஷ்ணுவின்) ஸேநாபதியை
ஸ்தாபிக்கவேண்டும். இவர்களின் பீடங்களை, முன்பு கூறி
யிருப்பதைப்போலவே கல்பிக்கவேண்டும். இனி பன்
னிரண்டு பரிவாரங்களைக் கூறுகிறேன். 100

விஷ்ணுவின் எதிரில் விஷ்ணுவைப் பார்த்திருக்கும்படி
சக்கரத்தை நிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும். அதன் வலது
பக்கத்தில் கருடனுர், இடது பக்கத்தில் சங்கமம் இருக்க
வேண்டும். சகல ரூபிகளான இவர்கள் அகநி திக்கைப்
பார்த்திருப்பவர்களாவார்கள். 101

ஸூரியன், சந்திரன் இவர்களை கோபுரத்திற்கு இரண்டு

வந ள வ அந மெஹம் ஸஜாக் ஸெஷம் வசிவ-வே

உரையெசு || ௩௩ ||

உய்யாணஹ-ஹாரயொரெவ வரிவாராஹம் ஷோபய ||

உணவஸஜா முத்: கூய-ஹாக் வசுநிராஜம் து விக்ஷ || ௩௪ ||

ஹொகெஸா: குபே: ஸ்ராவஜா: ததூஹெஸ ஸிவம் விதா ||

சூழிதஜா ஹமஹெஸவஸிநள அ ஸாஸ்தீ || ௩௫ ||

வஜா அ வயிவீ ஹெவ உதயஸ வஸஸ்யா ||

ஹாரவாஹகஜாஜிஷ்ணாராஹம் து கீகீ-ஹா: ||

ஹாஹிஹகவரிவாராஹம் யுக்தா தஹெவ யொஜயெசு ||

அணவ அணரயமெதி ஸ வானுஜநதி-

உம-ஹாமணாரவிஅஹ உஹாஹாவா: ||

பக்கங்களிலும் தேவாலயத்தின் உள்பக்கத்தைப் பார்த்திருக்கும்படி கல்பிக்கவேண்டும். அக்றி தித்தில் பாகசாலை இருக்கவேண்டும். மற்றவைகளை முன்பு கூறியிருப்பதைப் போலவே கல்பிக்கவேண்டும். 102

மத்திய ஹாரம், அந்தர்ஹாரங்களில், ஷோடச (16) பரிவாரங்களை வைக்கவேண்டும். மண்டபத்திற்கு முன்னால் கருடனையும், பீடத்தையும், ஸ்தாபிக்கவேண்டும். சிவனைத் தவிர்த்து, மற்ற லோக தேவதைகளை அந்த அந்த அம்சத்தில் ஸ்தாபிக்கவேண்டும். 103

ஆதித்யன் 1, பிருகு 2, அசுவிநீதேவர்கள் 3, ஸரஸ்வதீ 4, லக்ஷ்மீ 5, பூதேவி 6, முநிவர்கள் 7, விஷ்ணுவின் மந்திரி 8, இவர்களை, துவாரபாலக மத்தியம் முதலான இடைவெளிகளில் ஸ்தாபிக்கவேண்டும். அங்கே கயே துவாரதிரிம்சத் (32) பரிவாரங்களையும், யுக்தியுடன் ஸ்தாபிக்கவேண்டும். 105

வெவ்வுயரம் உடைய தாய் உயரத்தினை

புரகாரவனுமுவமொவாரகநுநீயா: || ராக ||

வரவுவரவு முகநாண் ஸரீசு ஸாந்திபெய்தம்

புவனத்திதே || நான ||

பாரதியம்மலம் பெருங்குடி அதுரம்மலம்மலம் !

உயர்தீர்த்தி விதி ஹாஸ்தாதி கதாஸம்ஸுஷ்ணாடியதி || ஈதி ||

மலையாளம் சுதேசம் நாமீதெஹதூதூ வரொடியடி !

தமிழ்நாட்டினுள் வாழும் தம் மனவரையெல்லாம் || நான் ||

வனகாழி நவஹஸ்தாநம் கநிஷாதித்யம் த்யழி !

சண்டன் 1, பிரசண்டன் 2, ரதநேமி (சக்ரம்) 3, பாஞ்ச ஜன்யம் (சங்கம்) 4, துர்கை 5, கணபதி 6, ஸூரியன் 7, சந்திரன் 8, ஸர்வேசுவரன் 9, இந்திரன் 10, ஆகிய மஹாநுபாவர்களான பத்துப் 10, பேர்களையும், பஞ்ச (5) பிராகாரங்கள், முன் பக்கத்திலுள்ள கோபுரம், இவைகளில் கல்பிக்கவேண்டும்.

இவ்விடத்தில், விருஷப லக்ஷணமானது, தன்ருகவும், சுருக்கமாகவும் கூறப்படுகிறது. (கர்பகிருஹ) துவாரம், விங்கம், இவைகளுக்கு ஸமமான உயரம் இருக்கும் விருஷப மானது ச்ரேஷ்டமாகும். அதில் கால், $\frac{1}{4}$ பாகம் குறைவாக இருப்பது, மத்திமமாகும். அதில், (நான்கில்) இரண்டு 2 பாகம், அல்லது மூன்று $\frac{3}{4}$ பாகம் உயரமிருப்பது, கனிஷ்டம் (அதமம்) ஆகும்.

கர்பகிருஹத்தின் ஸரிபாதி $\frac{1}{2}$ உயரமிருப்பது அதமமாகும். நாளீகிருஹத்திற்கு ஸமமான உயரமிருப்பது உத்தம உயர முடையதாகும். அதன் மத்தியத்தை எட்டு 8 பாகங்களாகச் செய்தால், ஒன்பது 9 அளவுகளாகும். 109

வணாஸஃஸகம் துமகெகாஸஸாதூதீரிதடி || ஈம ||

†வணாஷாஃ,முனாஸாயாஃ தநூநஸுமொஅதீதெ ।

உயு-ஃஸு மனுவய-ஃணம் ஃஸாஸாதும் ,ததஸுய: ||ககக||

யீவொஅஷாஸாதும் ஸாஸு உமொணம்

ஷொஸஸாஃமுனாடி ।

ஊஸுமெஷ-ஃணம் அ ஷணாசுஃ ஐாநுஸாதும் (ஃம்)

விராசு,சுடி || ககஉ ||

ஊஸாஃஸ-ஃ ஷஃம்முனாடி வுஸுமொகாஸகஸுஅதீதெ ।

ஸுஸுமொணம் விராசுஃ ஸாஸு ஸுஸுமெஷ-ஃணம்

விகொகாஸுடி || ககக ||

ஒரு 1 ஹஸ்தம் முதல், ஒன்பது 9 முழம் வரையில்
முன்று 3, முன்று 3, முழங்கள், முறையே, கனிஷ்டம்
(அதமம்), மத்தியமம், உத்தமம், என்னும் மானங்களாகும்.

விருஷபத்தின் உயரத்தை ஐம்பது 50 பாகங்களாக்கிக்
கொண்டால், அதில் ஒரு 1 பாகம், ஒரு அங்குலம்
எனப்படும். 110

*விருஷபத்தின் நீளமானது நாற்பது 40, அங்குல
மாகும். அந்த அளவானது, இப்பொழுது கூறப்படுகிறது.

சிரத்திலிருந்து கழுத்துவரையில் பத்து 10 அங்குல
மாகும். அதற்குக் கீழே கழுத்தின் உயரம் எட்டு 8 மாத்திரை
யாகும். மார்புவரையில் பதினாறு 16 அங்குலமாகும்.
துடையில் நீளம் ஆறு 6 அங்குலமாகும். முழங்காலின்

†அக்ஷாரிஸாஃமுனாஸாயாஃ மஸாஸுஷாஸாஸாதகடி ।
உசி காஸுஸுஸுஸுஸுஸு ।

*கழுத்திலிருந்து, முதுகுக்கோடி (வால்) வரையில் நீளம்
நாற்பது 40, அங்குலமாகும். என்று காகிய சிலப்பத்தில்
கூறப்பட்டிருக்கிறது.

உருவாஸம் சிவாமெந னுமாமு ௦ து விராகுக்ஷி
 னுறாடும் நவாகும ஸதாசு உவவதாஸம் பராமுமூடி ||

உசுஸெயம் தசுஸெம் நெதுயாபாஸம் உதும்மூரீரிதடி |
 ஸாய-பாமுமும் தசுசுஸெயம் நெதுயதாநுபாயதடி ||

வஸுலாகும தத: வுலும் மீவாணம் து வுலம்மூடி |
 நெதுயதாசு னுறாபொலும் உதும்பாசும புகீசி-தடி ||

நெதுசு சுண-பாணம் தாவசு சுண-பாபாஸம்

பராமுமூடி |

சுண-பெருமும் விராகும ஸதாசு ஸாமம் சுண-பெரு உயதடி ||

அளவு இரண்டு 2, அங்குலமாகும். கண்டைக்காவின்
 நீளம் ஆறு 6 அங்குலம் ஆகும். குளம்பு இரண்டு 2 அங்குல
 மாகும். சிருங்கமத்தியம் இரண்டு 2 அங்குலமாகும்.
 கொம்பின் நீளம் நான்கு அங்குலமாகும். [சிரஸ்ஸிலிருந்து
 குளம்பு வரையில் உயரம் $10 + 8 + 16 + 6 + 2 + 6 + 2 = 50$.
 அங்குலமாகும்.] 113

சிருங்கமுலத்தின் வியாஸமானது, மூன்று 3 பாகமாகும்.
 சிருங்காக்கிர வியாஸமானது இரண்டு 2 அங்குலமாகும்.

நெற்றியின் விஸ்தாரமானது, ஒன்பது 9 அங்குலமாகும்.
 முகவிஸ்தாரமானது ஐந்து 5 அங்குலமாகும். அதன் கன
 மானது, அதே அளவு (5 அங்குலம்) ஆகும். நேத்திரத்தின்
 நீளம் இரண்டு 2 அங்குலமாகும். அதன் உயரம் ஒண்ணரை
 $1\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். நேத்திரமத்தியிலிருந்து (நேத்திர
 மத்தியில்) முகத்தின் விஸ்தாரமானது, எட்டு 8 அங்குல
 மாகும். அதன் பிறகு, கழுத்துவரையில் (விஸ்தாரமானது)
 ஆறு 6 அங்குலமாகும். நேத்திரமத்தியிலிருந்து, நெற்றியின்
 உயரம், நான்கு 4 அங்குலமாகுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

நேத்திரத்திலிருந்து கர்ணமத்தியம் வரையில் அதே

சு.மு.மூ.மூ.விஷ்ணுராம் வ.ந.ய-சாம்.மூ.மூ. மவெக் ।

வூரணம் ஸாய-சாம்.மூ.ராய-சாம்.மூ.மூ. மாவிஷ்ணுதல் ॥

சு.மூ.மூ. மாவிகா.தும்.மலாலஜி வ.ஹாம்.மூ.ராயதல் ।

உத்தொஷம் தி.லாதொ.அ.ய.ரொஷம் விரா.த.சு. ॥ககக॥

விஷ்ணுராயவிஷ்ணுரொ.அ. தி.வெ.காம்.மூ.மூ.நீரிதல் ।

மீ.வாவூரணம் டி.யாம்.மூ.மூ. மூ.மூ. அ.டி.ய.த.சு. ॥

மூ.மூ.மூ. அ. வ.ந.ம். வ.ந.மூ. மீ.வ.வூரணம்.டி.ய.மூ.மூ. ॥

ககக. வி.ய.மூ.மூ.வூரணம்.டி.ய.மூ.மூ. த. த.டி.ய-சு. ॥

அளவு (நான்கு 4 அங்குலம்) ஆகும். காதின் நீளம் ஐந்து 5 அங்குலமாகும். காதின் அடிப்பக்கத்தின் விஸ்தாரமானது, இரண்டு 2 அங்குலமாகும். கர்ணமத்தியில் அகலம் ஒரு 1 அங்குலமாகும். காது நுனியின் விஸ்தாரம் ஒரு 1 அங்குலமாகும். அதன் கனமானது அரை ½ அங்குலமாகும். முக்கின் நீளமானது, ஒண்ணரை 1½ அங்குலமாகும். அதன் ஆழமும், விஸ்தாரமும், ஒரு 1 அங்குலமாகும். முக்கின் உயரமானது, ஒரு 1 அங்குலமாகும். முகத்தின் விஸ்தாரமானது, ஐந்து 5 அங்குலமாகும். மேலுதட்டின் உயரம், மூன்று 3 அங்குலமாகும். கீழுதட்டின் உயரம், இரண்டு 2 அங்குலமாகும்.

119

முக்கின் நீளம், விஸ்தாரம், உயரம், இவைகள், (முறையே) மூன்று 3 இரண்டு 2 ஒரு 1 அங்குலமாகும். கழுத்தின் விஸ்தாரம், பத்து 10 அங்குலமாகும். கழுத்தின் அடிப்பக்கத்தின் விஸ்தாரம், பன்னிரண்டு 12 அங்குலமாகும். கழுத்தின் பின்பாகத்தில், அடி, நுணி, இவைகளின் கனமானது, ஆறு 6 அங்குலமும், நான்கு 4 அங்குலமாகும். கொண்டையின் விஸ்தாரமானது, ஆறு 6 அங்குலமாகும். அதன் கனமானது அதில் ஸரிபாதி (மூன்று 3) அங்குலமாகும்.

121

மீவஸ்தாமுவிஸாநம் து லீலாத்ரம் யுக்திதொ
ததஸைக !

ககாடிஸு ஸரீரொஜிம் க்ர:ஷம்.முநூரீரிதழ ||கஉஉ||

தி ஸ்வலாத்ரம் வுஷெ வதாஸம் லாடிஸலாகுக்ர !
சவரொரூவிஸாநம் து டிஸாஷிஅதுரம்.முநூரீ ||கஉஉ||

வணாம்முநூம் ததாயாஸம் ஜாநுஷெஸம் லீலாத்ரம்
ஜம்வாஷெவடிஸம் ஸராம்முநூம் லிம்.முநூம்
ஸதாவிஸாநாகுக்ர || கஉச||

வூரொகஸெயம் லீலாத்ரம் ஸதாஸி வுஜிஸம்
ததஸெவ அ !

ஸாயாம்.முநூம் து வுஜிஸம் ஜம்வாஸம் தஸத
முஸதழ || கஉரு ||

கழுத்து நுணியின் விசாலமானது, இரண்டு 2 அங்குலமாகும். இதை யுக்தியுடன் கல் பி க் க வே ண் டும். கொண்டையிலிருந்து சரீரத்தின் உயரமானது ($6 \times 3 = 18$) பதினெட்டு 18, அங்குலமாகும், என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. (சரீரத்தில்) இருபத்தோரு 21, அங்குலம் முதுகாகும். அதன் விஸ்தாரம், பன்னிரண்டு 12, அங்குலமாகும். பின்துடையின் விசாலமானது, பத்து 10, எட்டு 8, நான்கு 4, அங்குலங்களாகும். 123

துடையின் உயரமானது, ஐந்து 5, அங்குலமாகும். முழங்கால், இரண்டு 2, அங்குலமாகும். கண்டைக்காவின் நீளம், ஐந்து 5, அங்குலமாகும். அதன் விசாலமானது, இரண்டு 2, அங்குலமாகும். குளம்பின் உயரம் இரண்டு 2, அங்குலமாகும். வாலின் அடிப்பக்கமும் அவ்விதமே (இரண்டு 2, அங்குலம்) ஆகும். வால் நுணியானது (விஸ்தாரமானது) ஒண்ணரை $1\frac{1}{2}$, அங்குலமாகும். அது, '(வால்) கணுக்கால் வரையில் தொங்கவேண்டும், 125

உஷாயாஉவிஸாநம் து திரிபாகத் து யயாகுடே ||
 செவாயாஉ திரிபாகத் து ஸ்ரீகிருஷ்ணாநாமம் வந்தே ||

ஊரூஉவிஸாநம் து உதாரம்முடே ||
 ஊவாஉமே து திரிபாகத் து ஸ்ரீகிருஷ்ண
 யுகிவஸாநயே || ௧௨௭ ||

ஸூத் வா ஸூயிதம் வாவி யயாயொமத் தயா உரெசு ||
 ஸூயாநொமே: பநெடி-செவைய: யயாயொமத்
 தயா உரெசு || ௧௨௮ ||

வநம் வாவ்யவநம் வாவி நொஹம் யுகிதொ நயேசு ||
 ஸகநஸூத் து யநாநம் தநாநம் ஸ்ரீகிருஷ்ணாயு || ௧௨௯ ||

சிஹிஹூதநாயிகம் காய-ம் ஸவ-செவைய-வ்யு ||

அண்டகோசத்தின் நீளம், அகலங்கள், முறையே
 மூன்று 3, இரண்டு 2, அங்குலங்களாகும். சேபத்தின்
 (ஆண்குறியின்) நீளமானது, மூன்று 3, அங்குலமாகும்.
 அது, வயிற்றிலிருந்து ஒரு 1, அங்குலம் கனமுள்ளதாக
 இருக்கவேண்டும். 126

முன்கால் துடையின் விஸ்தாரமானது, நான்கு 4,
 அங்குலமாகும். முழங்கால் நுணியில் இரண்டு 2, அங்குலம்
 விஸ்தாரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். மற்றவைகளை
 யுக்தியுடன் கல்பிக்கவேண்டும். 127

(விருஷபத்தை) நின்ற வடிவமாகவோ, படுத்த வடிவ
 மாகவோ உசிதம்போல் கல்பிக்கவேண்டும். ஸுதை,
 உலோகம், இவைகளினாலேயும், மற்ற திரவியங்களினாலே
 யும், மனதிற்குந் தபடி கல்பிக்கவேண்டும். லோகத்தினு
 லான விருஷபத்தை, கனமாகவோ, கனமில்லாமலோ,
 யுக்தியுடன் கல்பிக்கவேண்டும். சகல மூர்த்தியின் உயரம்
 M. M. 27,

தலாசி வரிமரெவிசாநு வவ-சுக்ஷணஸம்யுதடி ||

அராயிம்மலம் வுஷமம் வரம்

உயர்தே அதுமம்மலிமீதகடி |

விதி (விதி) மலமலொடியேரிதம்

கதலம் விதிமம் உநிவிவ-சுரெ: || கதக ||

உதி உயர்தே வலம்மலிமீதகடி வலிகல-சுவிதாநம் நாடி

குயொவிம்மலிமீதகடி ||

எதுவோ, அதுவே, விருஷபத்தின் உயரமாகும். அந்த அளவுக்குக் கூடுதலாகவோ, குறைவாகவோ இருந்தால், அது சகலவிதமான தோஷங்களையும், உண்டு பண்ணுவதாகும். ஆகையால் அவ்விதமான குற்றங்களில்லாமல், சகல லக்ஷணங்களுடன் கூடியதாகக் கல்பிக்கவேண்டும்.

(கர்ப்பதிருஹ) துவாரம், லிங்கம், இவைகளுக்கு சமமான உயரமுடைய விருஷபமானது சிரேஷ்டமாகும். அதில் கால் ½, பங்கு குறைவாக இருப்பது மத்தியம் விருஷபமாகும். அரைப்பங்கு அல்லது முக்கால் பங்கு, (மூன்றில் இரண்டு பங்கு) உயரமிருப்பது, அதமமாகும். இவ்விதமாக சிறந்த முனிவர்களினாலே, மூன்று விதமான விருஷபமானது கூறப்பட்டிருக்கிறது.

131

ஸந்திகர்ம விதாநமென்னும்

இருபத்திமூன்றாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

|| உதுவிபுஸொய்யாப? ||

சுயுநா மொவாநாணா து இசுண்ண வசுத்தெ
சுராசு |

சுசுமூபுய்யுலுவசுநா ஹசுதாணா ஸுபுராணத: ||

சுருவாஸாசுஸுராஸா ஸவாஸுநவஸா மிகெ |
சுஸொகாசுஸாஸா து தசுதெகாஸாஸாசு || ௨ ||

சுராஸாஸாஸுஸாஸா மொவாநாணா யசுசுசு ||
சுசுமூபுய்யுலுவா: ஸசுசுசுசுசுசுசுசுசுசுசு || ௩ ||

சுருவாஸாஸாஸுஸாஸா உது:வஸா ஸுஸாஸு ||
ஸவாஸுஸாஸா உ ஸாஸாஸா மொவாநாணா யசுசுசு || ௪ ||

சுராஸாஸாஸுஸாஸா வஸாஸாஸாஸுசுசுசு ||

இருபத்திநான்காவது அத்தியாயம்.

இப்பொழுது கோபுர லக்ஷணமானது, முறையே கூறப் படுகிறது. கூுத்திர ஹர்மியம், அல்ப ஹர்மியம், மத்திய ஹர்மியம், முக்கிய ஹர்மியம், இவைகளுக்கு தன்னளவைக் கொண்டு, மூல பிராஸாத விஸ்தாரத்தில் ஏழு 7, எட்டு 8, ஒன்பது 9, பத்து 10, பதினொன்று 11, பாகத்தில், அந்தந்த அம்சத்தில், ஒரு 1, அம்சத்தைக் குறைத்து, முறையே கோபுராந்தமாக, துவாரசோபாதி விஸ்தாரமாகும். இந்த அளவானது கூுத்திர ஹர்மியம், அல்ப ஹர்மியம், இவைகளுக்குக் கூறியதாகும். இனி மத்தியம் ஹர்மியங்களுக்குக் கூறப்படுகிறது. 3

மூல பிராஸாதத்தின் விஸ்தாரத்தில், நான்கு 4, ஐந்து 5, ஆறு 6, ஏழு 7, எட்டு 8, பாகத்தில், ஒரு பாகத்தைக் குறைத்து, முறையே கோபுராந்தமாகும். இவ்விதம் துவார

நவஹஸம் ஸாராஹி அவிஹஸவியய-தாசி || கூ ||

ஸவசுத்ரம்ஸகிகரம் யாவசி வணுவசுத்ரம் ஸாணசுத்ரம் |
ஸொஹாதிமொவாராணாம் அ விஸாரம் வரிகிதி-தே || ௮ ||

அரஸொஹா அரஸாரா அரவ்யுஸாஹிஹே-தே ||
மொவாரெண து வஹெஹிதே அரஸொஹாதி
வணஸு(கம்) || கக ||

சுயவா ஹஸாராதெந விஸாரம் வரிமஹிதா ||
சி வணஸவதமெஹிதாஸாரதிவி-தே || கஉ ||

வணாரம் அரஸுதிவ்யம் வஹெஹி கஸி ஸாஸ்த ||

கூட்டிவர, கோபுரமானது, பதினைந்து 15, விதமாகும். இந்த மானத்தை துவாரசோபாதி பஞ்சகத்தில் கொள்ள வேண்டும். 8½

ஒன்பது 9, முழம் முதல் முப்பத்தேழு 37, முழம் வரையில், இரண்டு 2, இரண்டு 2, முழம் விதமாகக் கூட்டி வர, பதினைந்து 15 விதமான அளவுகளாகும். இந்த மானமானது, கோபுர சோபாதிகளுக்குக் கூறப்பட்ட விஸ்தாரமாகும். 10

துவார சோபை 1, துவாரசாலை 2, துவார பிராஸாதம் 3, துவார ஹர்மியம் 4, கோபுரம் 5, ஆகிய ஐந்தும் 5ம், துவாரசோபாதி பஞ்சகமாகும். 11

அல்லது ஹஸ்தமானததினால் விஸ்தாரத்தைக்கொள்ள வேண்டும். முன்று 3, ஐந்து 5, ஏழு 7, ஒன்பது 9, பதினென்று 11, அரத்திகளினால் (அரத்தி - பன்னிரண்டு 12, அங்குலம்) விருத்தி செய்துவர, இரண்டு 2 அரத்திகளினால் ஐந்துவித மானங்களாகும். இந்த ஐந்துகளில் ஒரு 1. அளவைக்கொள்ளுவது அனுமதிக்கப்பட்டதாகும். 12½

வஹஸுவதி ஸ்ரீகாஷ்ய குயொடிஸாநத: || கரு ||

പ്രശ്നാവരണെ ജ്ഞാപൊതാ വഴാഖത്തു വംചയാ ।
 ക്രി. വംചാഭിജ്ഞാ ക്രി. യൊവിംഗുകു ജ്ഞാപൊതാ വിശ്വാതതാ ॥

வாழ வந்தகரத்தாவது சூயஸ்கிளாசு கரானகல் !
 வாழவாழவாழவாழ வாழவா வரிகிதி-3தல் || கரு ||

வண்டிப்புகாராடிதாவது சூ. அகாமிப்புகார்தகடி ।
 உராமலேத்திவிவாரம் வண்டிப்புகார்தகடி ॥கக॥

தவவம் உகராஜிதாவசி திவ்வம் அபாஸி கராணகடி !
வம் அபா விவூம் வெபூத் மொவ்வாஸி
உநீஸுமெரெ: || ௧௭ ||

முதலாவது ஆவரணத்தில் - துவாரதோசைபயின் விஸ்தாரமானது. ஐந்து 5, ஏழு 7, ஒன்பது 9, பதினென்று 11, பதிமூன்று 13 என்ற மானங்களினால் ஐந்து 5 விதமாகும்.

பதினைந்து 15 கரம் (முழம்) முதல் இருபத்திமூன்று
23. கரம் வரையில் துவாரசாலையின் விசாலமாகும்.
(இரண்டு 2 கரம் வீதம் கூட்டிக்கொள்ள வேண்டும்.) 14

துவார பிராஸாத விஸ்தாரமானது இருபத்தைந்து
25 முழம் முதல், முப்பத்தி மூன்று 33 முழம் வரையில்,
(இரண்டு 2 முழம் வீதம் கூட்டிவர) ஐந்துவிதமாகும். 15

துவாரஹாமியத்தின் விஸ்தாரமானது, இருபத்தைந்து 25 கரம் முதல், நாற்பத்தி மூன்று 43 கரம் வரையில் ஐந்து வித மானமுடையதாகும். (நாலரை 4½, கரம் வீதம் கூட்டிக்கொள்ளவேண்டும்.) மேலும் கூறப்படுகிறது. 16

முனிசுவரர்களினாலே கோபுரத்தின் விஸ்தாரமானது,

அகுவதி-கேஹாராஜவெஸுநதவெழவரெஹததாடி ।

ஸாய-ஃ கிருவாடி அமுணம் துஜ்ஸெகஅஜ்ஸராயதடி ॥

ஸௌமாஜிநாடிது வடஅநாநா அராணாஜிதம் ததடி ।

தெஷாஸெவம் குராகிவஜாஸாகி உகஸெலம்

வரயமுஅததெ ॥ ௧௯ ॥

ஸவாஸெ(ஸம்) அ அஸாஸெ(ஸெ) அ அதுஸெ(ஸம்)

ஷபஸகம்(கெ) ।

ஸவமாஸெ அதுஹாஸம் கிருகிருமாஸெ து

வடவி(கம்) ॥ ௨௦ ॥

அமுணம் து யயா ஸ்வஜ் அராயதததும்மதா ।

நாற்பத்தைந்து 45 முழம் முதல், ஐம்பத்தி மூன்று 53 முழம் வரையில் (இரண்டு 2 முழம் வீதம் கூட்டிவர) ஐந்துவிதமானமாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

சக்ரவர்தி, மஹாராஜா, இவர்களின் பிராஸாதங்களிலும், இவ்விதமே கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று ஊழித்துக்கொள்ளவேண்டும். 17½

துவாரசோபாதி பஞ்சகத்தின் (ஐந்தின்) துவாரத்தின் உயரமானது (அதன் அகலத்தில்) முறையே ஒண்ணரை 1½ பங்கு, முக்கால் ¾ பங்கு, இரண்டு 2 பங்கு மூன்றில் 3ல் ஒரு 1 பாகம், மூன்றில் 3ல் இரண்டு 2 பாகம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

பிறகு, அவைகளுக்கு இவ்விதமாக முறையே விஸ்தாரத்திலிருந்து உயரமானது கூறப்படுகிறது. 19

துவாராயதனத்தின் உயரமானது முறையே பத்தி 10 பாகத்தில் ஏழு 7 பாகம், ஆறில் 6ல் நான்கு பாகம், ஏழில் 7ல் நான்கு 4 பாகம், ஒன்பதில் 9ல் ஐந்து 5 பாகம், இவைகளின் இரண்டு 2, பங்குமாகும்.

மொவூரஸூ து விஸூரம்(ரெ) து ஹாமாபெசு
ஹாமிசு || ௨௧ ||

அதுஹ-ஹாமெசுஹாமம் அ வ-அஹாமவிஹாமிசு |
நிம-ஹெ மொவூராணாம் து பூராஹாஹி விதி
ஸாஹித: || ௨௨ ||

ஹிதம் ஸூய-ஹெ து வாஹிதம் து விஹிதம் து விஹிதம் ||
ததூசு ஹிதம்-ஹெ: துஹிதம்-ஹெ: துஹிதம்-ஹெ: ||

வூஹிதம் வஹிதம் து ஸூய-ஹெ து தவாஹிதம் |
ஹாமம்-ஹெ: வஹிதம்-ஹெ: து வூயசு ||
வூயசு ||

கோபுரத்தின் விஸ்தாரத்தில் முன்றில் 3ல் ஒரு 1 பாகம், அல்லது, நான்கில் 4ல் ஒரு 1 பாகம், அல்லது, ஐந்தில் 5ல் இரண்டு 2 பாகம், பிராஸாதத்திலிருந்து பித்திபாஹியத்தில் (மதினாக்கு வெளியில்) கோபுரங்களின் நிர்கமமாகும். (கோபுரபாகமானது மதினாக்கு வெளியில் நீண்டிருக்க வேண்டும்.) 22

(பிராஸாத) மூல விஸ்தாரமானது ஒண்ணரை 1½, முழம் விஸ்தாரம், ஒண்ணேழுக்கால் 1¾, முழம் விஸ்தாரம் 3, இரண்டு 2, முழம் விஸ்தாரம், என முன்று 3 விதமாகும்.

இந்த விஸ்தாரங்களுடன், தனித்தனியே, முறையே, ஐந்து 5, கரம் வரையில், ஆறு 6, அங்குலம் விதமும், ஏழு 7, கரம் வரையில், ஒன்பது அங்குலம் விதமும், ஒன்பது கரம் வரையில், பன்னிரண்டு 12, அங்குலம் விதமும் கூட்டிவர துவாரமானம் ஒவ்வொன்றும், புதினைந்து விதமாகும். 24

ஹாமெஷெகெகஹாமொநம் ஸ்யாயிஷாநாந தும்கஸு ।
ஸெஷம் ததுவஸீம் ஸீஸாஸீ வாடிஸஸம் ஸெஸிரகஸு ॥௨௮॥

வாஸாடிஷம்ஹாமொநம் வா வஸுஹாமொநஸெவ வா ।
நடிவடிஷுஸஸஹீநம் வா மொவாஸஸம்ஹதும்கஸு ॥

மெடியெஸி தடியிஷாநம் ஹொஸாநம் வாதவாடிஸு ।
உதிராநம் ஸெஸுஸெஸம் தடிய-ஸம் ஆரவிஷுஸதஸு ॥௩௦॥

வாஸெடிஸுதினெ மஹாஸாஸெஸி ஹிதிஸெ ஹெஸி ।
ஸ்ரீகாஸம் ரதிகாநம் அ காணவிஜயஸெவ அ ॥ ௩௧ ॥

கோபுர துவாரத்தின் பாதாதிஷ்டானம் வரையிலுள்ள உயரமானது, நான்கு 4, ஐந்து 5, ஆறு 6, ஏழு 7, எட்டு 8, ஒன்பது 9, பத்து 10, பதினென்று 11, அல்லது பன்னிரண்டு 12, அம்சங்களில் ஒரு அம்சம் குறைவாக இருக்கவேண்டும்.

மீதமுள்ள பாதபந்தம், மஸூரகம், இவைகள், அதன் உபபீடமாகும். 28

கோபுரஸ்தம்பத்தின் உயரமானது, பிராஸாத ஸதம் பத்தின் உபரம், அல்லது, அதில் எட்டில் 8ல் ஒரு 1 பாகம், அல்லது ஒன்பதில் 9ல், ஒரு 1 பாகம், அல்லது பத்தில் 10 ஒரு 1 பாகம் குறைவாக இருக்கவேண்டும். 29

புதைக்கப்பட்ட பாதத்துடன் கூடிய, அதன் அதிஷ்டானத்தை, ஹொமாந்தம் சேதிக்கவேண்டும்.

அதன் உயரமானது, உத்தரம் வரையிலாகும். அந்த உயரத்தில் ஸரிபாதி $\frac{1}{2}$ அளவு துவாரத்தின் அகலமாகும். 30

துவாரத்தின் வலது பக்கத்தில், எழுப்பிய சுவரில், கர்பம் இருக்கவேண்டும். 30½

†ஸவாடிமாமம் உலெனாதும் கஸுரொதும் தடிம்ஸகடி |
ஸகிவாடிவிமாமம் து ஸிரஃ ஸெஷம் ஸிவொடியடி ||௩௭||

ஸவகெகதமும் ஸெராதும் விதநெ ஹாமமூஅதெ |
உத்தராடிபிவாணம் யஸவயா விஹகெக ஸெடி ||௩௮||

ஸவாடிமாமம் உலெனாதும் உலம்ஸாய-ஃ அரணாயதடி |
ஹாமெகம் ஸுஸுரொகஸெயகெகாம்ஸம் கஸுரொடியடி ||

ஸாய-ஃஉலம்ஸம் ஸிரஸு-ம்ஸம் ஸெஷஹாமம் ஸிவொடியடி |
ஸவம் விதநெராவதம் கி-தநெ ஹாமமூஅதெ || ௪௮ ||

*மஞ்சத்தின் உயரம், ஒண்ணேகால் $1\frac{1}{2}$ பங்காகும். கந்தர(கழு)த்தின் உயரம் அதே அளவாகும். சிரஸ்ஸின் உயரம் இரண்டேழுக்கால் $2\frac{1}{2}$ பங்காகும். மீதமுள்ளது, சிகோதயமாகும். இவ்விதமாக ஏகதலத்தின் மானம் கூறப் பட்டிருக்கிறது. இனி இங்கு, துவி 2, தலத்தின் பாகம் கூறப்படுகிறது. 37½

உத்தராதியான சிகாந்தமானத்தை ஒன்பது 9, ஸம் பாகங்களாகச் செய்துகொள்ளவேண்டும். அவற்றுள் மஞ்சத்தின் உயரம் ஒண்ணேகால் $1\frac{1}{2}$, பாகமாகும். பாடோச்சமானது, இரண்டரை $2\frac{1}{2}$, பாகமாகும் பிரஸ்தரத் தின் உயரம் ஒரு 1 பாகமாகும். கந்தரத்தின் (கந்தரம்-கழுத்து) உயரம் ஒரு 1 பாகமாகும். சிரத்தின் உயரமானது இரண்டரை $2\frac{1}{2}$ பாகமாகும். மீதமுள்ளது (முக்கால் $\frac{3}{4}$ பாகம்) சிகோதயமாகும். [$1\frac{1}{2}+2\frac{1}{2}+1+1+2\frac{1}{2}+\frac{3}{4}=9$] இவ்விதமாக துவிதலம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி திரி 3 தலத்தில் பாகம் கூறப்படுகிறது. 40

†சுத்ரு சியதி ஹாமெ ஸவம் ஹாமகஸுதவிதி நொகடி |

*இங்கு எவ்வளவு பாகத்தில், இந்த பாகங்கள் என்று கூறப்படவில்லை.

உயரதெய்யம் மூலம் திருமூலம் சிவரொடியடி ||சுரு||

பெருமூலம் சிவரொடியடி வயதெய்யம் உயரதெய்யம் ||சுரு||

பெருமூலம் திருமூலம் திருமூலம் திருமூலம் திருமூலம் ||சுரு||

திருமூலம் பெருமூலம் திருமூலம் திருமூலம் திருமூலம்
உயரதெய்யம் ||சுரு||

பெருமூலம் திருமூலம் திருமூலம் திருமூலம் திருமூலம் ||சுரு||

பெருமூலம் திருமூலம் திருமூலம் திருமூலம் திருமூலம்
உயரதெய்யம் ||சுரு||

பெருமூலம் திருமூலம் திருமூலம் திருமூலம் திருமூலம் ||சுரு||

பெருமூலம் திருமூலம் திருமூலம் திருமூலம் திருமூலம் ||சுரு||

அம்சம், பிரஸ்தரத்தின் உயரமாகும். ஸ்தம்பத்தின் உயரம்
இரண்டு 2 அம்சமாகும். மஞ்சத்தின் உயரம் ஒரு
1 அம்சமாகும். கண்டத்தின் உயரம் ஒரு 1 அம்சமாகும்.
சிகரத்தின் உயரம் மூன்று 3 அம்சமாகும். மீதமுள்ள அம்ச
மானது, சிவையின் மானமாகும். இனி பஞ்ச 5 பெளம
மானது கூறப்படுகிறது. 453

ஸ்தூபியந்தமும் உத்தரந்தமுமான உயரத்தை,
இருபத்தி மூன்று 23 பாகங்களாகச் செய்துகொள்ள
வேண்டும். அவைகளில் இரண்டு 2 பாகம். பிரஸ்தரத்தின்
உயரமாகும். முணரை 3½ அம்சம் பாதத்தின் உயரமாகும்.
ஒண்ணைமுக்கால் 1½ அம்சம், மஞ்சத்தின் உயரமாகும்.
மூன்று 3. அம்சம், பாதத்தின் உயரமாகும்.
ஒண்ணரை 1½ அம்சம், ஊர்துவ மஞ்சத்தின் உயரமாகும்.
இரண்டரை 2½ அம்சம் பாதத்தின் உயரமாகும். ஒண்ணை
கால் 1½ அம்சம் கப்பாதத்தின் உயரமாகும். இரண்டு 2
அம்சம் தனிபத்தின் உயரமாகும். ஒரு 1 அம்சம் பிரஸ்தரத்
தின் உயரமாகும். ஒரு 1 அம்சம் கண்டமாகும்.

ജിഹ്വായാം ശിവരൊസൈധം ശേഷം ബ്രഹ്മാലയം
 ജവൈ || ൪൯ ||

உதாராஜிபரிவாணம் ஸ்ரீராமகொந்தி ஸ்ரீமத்குரு !
 அநாமம் ப்ரஹ்மரொக்ஷஸ்யம் வாஷொஹம்
 உதாரம்ஸகெ : || ௩௮ ||

வாஷிங்டன் ஆலமகம் 80-ம் துள்ளாய-30 வாடி
நெடிவ-திகழ் !

ஸ்திவாஜாநகம் உம் திவாஜம் தவிவாயதம் || ௫௧ ||

ஸாயி-ஸாம் ப் ஸ்ரொக்ஸெயம் ஆஸாய-ஃ
வாடினெய-தீக்ட் |

ஸீவாஜிம்ஸ் கவொதொலுய-ஹாமம் லிஹாத் :

புஷ்கரோஜம் து ஹாமெந் கபூரம் தக்ஷிணம் ஹவெக் ।

இரண்டரை 2½ அம்சம் சிகரத்தின் உயரமாகும். மீத
முள்ளது ஸ்தூபியின் உயரமாகும். 49

ஷட் 6 தலகோபுரத்தில், உத்தரம் முதல் சிகைவரையி லுள்ள உயரத்தை இருபத்தொன்பது 29 அம்சங்களாகச் செய்து கொள்ளவேண்டும். அந்த அம்சங்களில் இரண்டு 2 பாகம் பிரஸ்தரத்தின் உயரமாகும். நான்கு 4 அம்சம், பாதத்தின் உயரமாகும். ஒண்ணேழுமுக்கால் 1½ அம்சம், மஞ்சமாகும். மூணரை 3½ அம்சம் பாதோச்சமாகும். ஒண்ணேழுமுக்கால் 1½ அம்சம், மஞ்சத்தின் உயரமாகும். முக்கால் ¾ அம்சம், தலிபத்தின் உயரமாகும். ஒண்ணரை 1½ அம்சம் பிரஸ்தரத்தின் உயரமாகும். இரண்டரை 2½ அம்சம் பாதத்தின் உயரமாகும். ஒண்ணேகால் 1¼ அம்சம் கபோதத்தின் உயரமாகும். அதன்மேல் பாகம் இரண்டு 2 பாகமாகும். ஒரு 1 பாகம், பிரஸ்தரத்தின் உயரமாகும். கண்டத்தின் உயரம் அதேயளவு (ஒரு 1 அம்சம்) ஆகும்.

ஸாய-அஜ்ஞாஸிரஸ ஸாக் ஸெஷஹாம் ஸிவொடியழி ||

ணவம் து ஷட்தயம் ப்ராக் ஸவஹஜயொஅஜ்தே |
உதாராஜிஸிவாஹம் யநாதம் ஷட்திஸ்ரஜம்ஸகடி || ௫௪ ||

ஊம் ஸாம்ஹித்யம் ஸாய-அஜ்ஞாஸம் வாடிவெ-அஜ்கடி | -
அஹாம் ப்ரஹ்மஸாக்ஸெயம் வாடிவெ-அஜ்கடி || ௫௫ ||

ஸதிவாடிஸகம் ஊம் த்ரஜ்ஞாய-அம் அரணாயதடி |
வாடிவெ-அஜ்கடி ஸாக்ஸெயம் வாடிவெ-அஜ்கடி || ௫௬ ||

ஸாய-அஜ்ஞாஸம் ப்ரஹ்மஸாக்ஸெயம் து அஜ்ஞாய-அம் தயிவாயதம் |
ஸவாடிவெ-அஜ்கடி ஊம் அஹாம்ஸகடி || ௫௭ ||

அதிலிருந்து, இரண்டரை 2½ அம்சம், சிரஸ்ஸு ஆகும்.
மீதமுள்ள அம்சமானது (மூணரை 3½ அம்சமானது)
சிகோதயமாகும். 53

ஷட் 6. தலத்தின் மானமானது, இவ்விதமாகக் கூறப்
பட்டிருக்கிறது. இனி ஸப்த 7. பௌமமானமானது
கூறப்படுகிறது.

ஸப்த 7 தலத்தில், உத்தரம் முதல் சிகாந்தமான
மானத்தை முப்பத்தாறு 36. பாகங்களாகச் செய்து
கொள்ளவேண்டும். அந்த அம்சங்களில், இரண்டேகால் 2½
அம்சம், மஞ்சத்தின் உயரமாகும். நாலரை 4½ அம்சம்,
பாதத்தின் நீளமாகும். இரண்டு 2 பாகம், பிரஸ்தரத்தின்
உயரமாகும். நான்கு 4. அம்சம், பாதத்தின் உயரமாகும்.
ஒண்ணேழுக்கால் 1½. அம்சம், மஞ்சமாகும். மூணரை 3½.
அம்சம், பாதத்தின் உயரமாகும். ஒண்ணேழுக்கால் 1½.
அம்சம், மஞ்சத்தின் உயரமாகும். முக்கால் ¾. அம்சம்,
பாதத்தின் நீளமாகும். ஒண்ணரை 1½. அம்சம், பிரஸ்தரத்தின்
உயரமாகும். இரண்டரை 2½. அம்சம், தலிபத்தின்
உயரமாகும். ஒண்ணேகால் 1½. அம்சம், மஞ்சத்தின் உயர

கவொதொஅம் து ஹாமெந தகீஸெஃ ககாஸொடியடி |

ஸகி வாஹாஸிநீஹாமம் ஸிர: ஸெஷம் ஸிவொடியடி ||ருஅ||

ஸாவம் ஹாமாநி சுத-ஃவஜாநஜூவி-ஃ ஸம்பஜா கு ஸெண து |

விஸாரொ வம்அஹாமெ து தாநீமெஹம் தி யஸாகடி ||

ஸெஷம் து லிதிவிஷம்ஹகெஹுஹெவி-ஃய்யதெ |

விஸாரொ ஸவஹாமெ ஸஜாக் மஹ-ஃமெஹம் யுமாஸாகடி ||

ஸெஷம் து லிதிவிஷம்ஹகெகாஸம் சுபுடவிஸுதடி |

கொஷிகம் துயஸகம் தாரொ வம்அஸம் ஸஜாதுடியதெ ||

சுபுடகொஷிகயொஃயெய் வஜாஸிவிஹுஷிதடி |

ஸாவம் விதஹுஸிஷம் துதஹஸ்ய விய்யதெ || கூஉ ||

மாகும். இரண்டு 2. அம்சம், ஊர்துவ பாதமாகும். ஒரு 1. பாகம், கபோதத்தின் உயரமாகும். கண்டத்தின் உயரம் அதற்கு ஸமம் ஒரு 1 அம்சமாகும். இரண்டேழுக்கால் 2½. அம்சம், சிரஸ்ஸு ஆகும். மீத முள்ளது (மூணரை 3½. அம்சம்) சிகையின் உயரமாகும். 58

கோபுரத்தின் தலங்களின் எண்ணிக்கையின்பேரில், இவ்விதமாக பாகங்களை கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். கோபுரத்தின் அகலத்தில் ஐந்தில் 3ல் மூன்று 3. பாகம் நாளிகேஹம். (சுவறுகளுக்கு மத்தியிலுள்ள பாகம்) ஆகும். மீதமுள்ளது, (இரண்டு 2, பாகம்,) சுவற்றின் விஷ்கம்பம் (அகலம்) ஆகும். இந்த மாநம், ஏக 1. தலத்திற்குக் கூறப்பட்டதாகும். 59½

விஸ்தாரத்தில் ஏழில் 7ல் நான்கு 4 பாகம், துவிலத்தின் கர்பகிருஹ விஸ்தாரமாகும். மீதமுள்ளது சுவற்றின் விஷ்கம்பமாகும். (விஷ்கம்பம்-அகலம்) அதன் விஸ்தாரத்தில் ஒரு 1 அம்சம் கூடமாகும். மூன்று 3 அம்சம் கோஷ்ட ௩. ௩. 28.

ஸாநாநாயாஃ து வம்அம்ஸநாயாஃ ப்ருவியீயதெ ||௧௭||

வனவம் சீருதயூவாஸூதம் செஷேலிஹம் விஅக்ஷிணை : |
தாரெபஷீ த்யுஸகெ நாயீமெஹம் தஜீவிரம்ஸகெ : ||

ஸாய-ஹம் விசீ விஷ்ணுமகெஸாமஜீவிநகல் |
வனகாம்ஸம் வணுஹே-ஹம் ஸூகி க்ருடிகொஷாஜி
வ-விஷ்வகி ||௧௮||

உவெ உவெ உஹாஸாநாபம்அம்ஸம் அ ஷம்ஸகல் |
ஸவ-ஸாவயவஸம்யுகம் அ.து.ஹ-ஸேஷிஷம் வரல் ||௧௯||

தாரெ ருஹ்ரம்ஸகெ நாயீமெஹம் (அ) சீருவிரம்ஸகெ : |

ஹாரத்தில் கூசுத்திர (சிறிய) நீடமானது அரை ½ அம்சமாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. சாலாயாமமானது அதன் விஸ்தாரத்தில் (எட்டில் 8) ஐந்து 5 பாகம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 67

இவ்விதமாக திரி 3 தலமானம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. மற்றவைகளை ஸாமர்த்தியசாலிகள் ஊற்றித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

(கோபுரத்தின் சதுஸ் 4 தலத்தில்) பத்து 10 பாகத்தில் மூன்று 3 பாகம் நாளீகேஹமாகும். ஒண்ணரை 1½ பாகம் சுவற்றின் விஸ்தாரமாகும். அளிந்தம் (வாயிற் படியின் முன்பக்கம்.) ஒரு 1 பாகமாகும். கண்டஹர்மியம் ஒரு 1 பாகமாகும். கூடம், கோஷ்டம் முதலியவைகளை முன்பு கூறியிருப்பதைப்போல் கல்பிக்கவேண்டும். 69

முகந்தோரும் ஐந்து 5 அல்லது ஆறு 6 பாகம். மஹா சாலையைக் கல்பிக்கவேண்டும். இவ்விதம் ஸகல அங்கங்களுடன் கூடிய இந்த நான்கு 4 தலமானது சிறந்ததாகுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 70

விவா.ம. விதிவிஷ்ணுமகேசவாமரையிடைக் கு || எக ||

வனகாஸம் வணமகேசேஸ் வஜாசு மெஷம்

வடுவ-வேஷாஅரெசு |

வனவம் வந்திதமும் விஜிதாசு ஷட்தமும் அயாநொஅதிதெ ||

விவா.ம. விதிவிஷ்ணுமகேசவாமரையிடைக் கு || எக ||

விவா.ம. விதிவிஷ்ணுமகேசவாமரையிடைக் கு || எக ||

சுரெய வணமகேசேஸ் வஜாசு கடுடகொஷாதிவடுவ-வேசு |

தாரெ துயொஷாஅரெ து மகேசமெஷம் யுமாஸகடு ||

அஞ்சாய-ம் விதிவிஷ்ணுமகேசவாமரையிடைக் கு ||

அகலத்தில் பதினென்றில் 11 மூன்று 3 பாகம் நாளீ கேஹமாகும். இரண்டு 2 பாகம் பித்திவிஷ்கம்பமாகும். ஒரு 1 பாகம் கண்டஹர்மியமாகும். மற்றதை முன்போலவே கல்பிக்கவேண்டும். இவ்விதமாக பஞ்ச 5 தல ஹர்மியத்தின் மானத்தை அறிந்து கொள்ளவேண்டும்.

இப்பொழுது ஷட் 6 தலஹர்மியமானது கூறப்படுகிறது.

72

(ஆறாவது 6வது தலத்தின்) விஸ்தாரத்தில் பன்னிரண்டில் 12ல் நான்கு 4 பாகம், நாளீகேஹம் (உள்கூடு) ஆகும். இரண்டு 2 பாகம் சுவற்றின் அகலமாகும். ஒரு 1 அம்சம் அந்தாரகமாகும். ஒரு 1 அம்சம் கண்டஹர்மியமாகும். கூடம், கோஷ்டம் முதலியன முன்பு கூறியிருப்பதைப் போலவேயாகும். [இது ஷட்6 தலஹர்மியமானதாகும். 73]

(ஏழாவது 7வது தலத்தின்) அகலத்தில் பதிமூன்று 13 பாகங்களில் நான்கு 4 பாகம் கர்பகிரஹமாகும். இரண்டரை 2½ பாகம், பித்தி விஷ்கம்பமாகும். ஒரு 1 பாகம் அளிந்த

வனகாஸம் வணமஃஜம் ஸூகக் கூடுகொஜாஜி
வூவ-ஃவக் ||௭௫||

ஃவெ ஃவெ ஃஹாஸாநூஷ்டஃ ஹாமெந ஹீயதெ I
வஜூரெஹ-ஃஜிவூரெஜெஸ வக்ஷாநூஜிஹிய-ஃதஜ ||

நாநாஸூரகஸூஃஹவஜீஜாகுகதொரணஜ I
வனவம் ஸஷததூம் ஸ்ராகூஃமொவூரம் ஸாவ-ஃஜெஸிகஜ ||

ஃலூஅரஸூஜி விஸூரெ வணஹாமெந ஹீநகஜ I
அதுஹ-ஃமெகஹீநம் வொவரிஷாக் அரவிஷூதஜ ||

உவய-ஃவரிவெஸம் அ ஃயூவாஜூதூரெய-ஃதஜ I

மாகும் (அளிந்தம்-துவாரத்தின் முன் பக்கம்). ஒரு 1 பாகம் கண்டஹார்மியமாகும். கூடம், கோஷ்டம் முதலியவைகளை முன்பு கூறியுள்ளதை போலவே கல்பிக்கவேண்டும். 73

ஒவ்வொரு முகத்திலும் (முகம்-முகப்பு) நான்கு 4 அச்சம் மஹாசாலை இருக்கவேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பஞ்ஜரம், ஹஸ்திபிருஷ்டம், இவைகளில் பக்ஷசாலை முதலியவைகளுடன் இருக்கவேண்டும். பலவிதமான மஸூரகம், ஸ்தம்பம் வேதீ, ஜாலகம், தோரணம், இவைகளையும் கல்பிக்க வேண்டும். இவ்விதமாக ஸப்த 7 தலம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இத்தகைய கோபுரமானது ஸகல தேசங்களுக்குமுடிந்ததாகும். 77

மேல் தலத்திலுள்ள துவாரத்தின் விஸ்தாரமானது மூல துவாரத்தின் (அடித்தலத்தின் துவாரத்தின்) விஸ்தாரத்தில் ஐந்தில் ஃல் ஒரு 1 பாகம் அல்லது நான்கில் 4ல் ஒரு 1 பாகம் குறைவாக இருக்கவேண்டும். 78

மேலே மேலே கூறப்பட்டிருக்கிற வேசமானது மத்தியபாதம், உத்தரம், இவைகளுடன் கூடியதாக

மஹாத்மா மாரொ து ஸொவாஹம் ஹிவய-ஹவரி
விநிதஸைக் ||எக்||

அதுவண்ணை-3 து ஸொவா,நகர்பவீனெ ப்ருஸஸ்தெ ।
யயாயுகி யயாபொஹம் தயாயொஜிஹ் விஅகூனெனெ : ||அயி||

மொபுராணரீனுகாரம் ப்ருதெதிகம் வகழிதெயுநா ।
 ஊவா மா யயா ஊரஸா ஊ தகு புகீதிதா ||அக||

டிண்பாரா யயா ஊர்பாரா தத், விபீயதெ ।
 ப்ராஸாடாக்ருதிவகி ஊர்ப்ராஸாடிம் வெகூத்தெ
 ஸுபெய: ॥

இருக்கவேண்டும். கர்பகிருஹத்தில் மேலுக்கு மேலே படிக்கட்டை கல்பிக்கவேண்டும்.

கோபுரமானது சதுஷ்கர்ணமாக (நான்கு மூலைகள் உடையதாக) இருந்தால், அதில் படிக்கட்டானது, உப பீடத்திலிருப்பது, புகழ்ப்படுகிறது.

ஸாமர்த்தியசாலிகள், யுக்தியுடனும், அழகாக இருக்கும்
படியும், கல்பிக்கவேண்டும். 80

இப்பொழுது கோபுர அலங்காரமானது, தனித்தனியே கூறப்படுகிறது.

கோபுரத்தில் துவாரத்தின் சோபையானது, மண்டபத்தைப்போல இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

அங்கு, துவாரசோபையானது, தண்டசாலையைப் போல இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

புத்திமான்கள், துவாரபிராஸாதத்தை (பிராஸாத
துவாரத்தை) பிராஸாதத்தின் உருவத்தைப் போலவே
காண்கிறார்கள். 82

வாயிகாகுதிவசு அரமமே-தே து வெபுமத்தெ
ஸுயெ: |

ஸுயாயாகுதிஸுஸுநம் அரமமாவுநலிஷ்தெ ||அந||

ஸுவே-தே மாவுரம் சுய-தாசு யயாயுகிந்ரெஷ்த: |
ஸ்ரீசுரஸுதாவதம்காரம் புவசுதாஷ்தமவலிவ-ஸ: ||

விஸுரஅமுணம் வாவி வாஷாத அமுணாயத: |
வம்அஸவநவாஸம் து விஸுரெ புவநியதெ || அந ||

விஸுராமவபுரானெந லெவ-தேமாமாஸு சுயுயெ: |
வனகவிதிதமொவெதம் ஸவ-தாவயவஸ்யுத: ||அந||

புத்திமான்கள், துவாரஹர்மியத்தை மாஸையின் வடிவத்தைப்போலிருப்பதாகக் கூறுகிறார்கள்.

துவாரத்திலுள்ள கோபுரமானது, சாலையின் வடிவத் துடன் கூடிய ஸ்திதியையுடையதாக நினைக்கப்படுகிறது.

ஸகல ஹர்மியங்களிலும், விசேஷித்து, யுக்தியுடன் கோபுரத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

ஸ்ரீகரம் என்று பெயருடைய கோபுரத்தின் அலங் காரத்தை வரிசையாகக் கூறுகிறேன்.

கோபுரத்தின் நீளமானது, விஸ்தாரத்தைப்போல் இரண்டு 2 பங்கு, அல்லது ஒண்ணேழுக்கால் 1½ பங்கு இருக்கவேண்டும்.

விஸ்தாரத்தில் பஞ்ச 5. அம்சம், ஸப்த 7 அம்சம், நவ 9. அம்சம் என்று அம்சம் விதிக்கப்படுகிறது. 85

விஸ்தாரத்தின் அம்ச பிரமாணத்தினாலே நீளத்தின் அம்சங்களையும் கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

ஒன்று 1, இரண்டு 2, மூன்று 3, தலத்துடன் கூடிய

வுலிகாகுதிகம் நாலீ ஸவதே புனியதே |
 உவெ உவெ உஹாநாலீ வஸநாலீ திவாஸுத்யோ ||
 சிரா: குகரகொஜம் வா யுமஸுவிஸாயுத |
 துவாரொஹி சிரொவாவி உணவாகுதிரெவ வா ||அ||
 ரதிகாணஸு ஸம்ஸூரம் விஸாராயுதாயுத |
 சுடிகொஜாதிஸவதாம் வுஸுதே வரிகுத்யோ ||
 சாராகாரசிரஸுவிநு ஸுணாவீசுவஸுத்யோ: |
 ஸாயுகொபிஸாயுதம் யுமஸுவி ஸாயுத ||சு||
 சன: வாரொதிரெயுதம் உயுஸுதாயுதம் யுத |

கோபுரமானது, ஸ க ல அங்கங்களுடன் கூடியதாகவும்,
 ஸ்வஸ்திகத்தைப்போன்ற வடிவமுடையதாகவும் இருக்க
 வேண்டும். எ ன் க ம் நாளியானது விதிக்கப்படுகிறது.
 ஒவ்வொரு முகத்திலும் மஹாநாஸீ இருக்கவேண்டும்.
 இரு 2. பக்கங்களிலும் வம்ச நாளிகளைக் கல்பிக்க
 வேண்டும். 87

சிரஸ்ஸானது, கிருகரகோஷ்டமாகவோ, யுக்ம 2.
 ஸ்தூபியுடன் கூடியதாகவோ, லுபாரோஹி (லுபையின்
 மேலேரிய) சிரஸ்ஸாகவோ, மண்டபத்தைப்போன்ற
 ஆகிருதியையுடையதாகவோ இருப்பதாகும். 88

ரதிகாந்தம் என்னும் கோபுரத்தின் அமைப்பானது,
 விஸ்தாரத்தைப்போல் ஒண்ணரை 1½ப் பங்கு நீளமுடைய
 தாக இருக்கவேண்டும். கூடம், கோஷ்டம் முதலிய ஸகல
 அங்கங்களையும் முன்பு கூறியிருப்பதைப்போலவே கல்பிக்க
 வேண்டும்.

அதன் சிரமானது சாலாகாரமாக இருக்கவேண்டும்.
 முன்னும் பின்னும் ஆறு 6. நாளிகள் இருக்கவேண்டும்.
 ஸார்தகோடியுடன் கூடியதாகவும், யுக்ம 2. ஸ்தூபிகளுடன்
 கூடியதாகவுமிருக்கவேண்டும். உள் கையில், பாதங்கள்,

காணவிஜயஸம்ஸாரம் தாருகி ஆஸாராயதடி || கூக ||

வடுவடிவக் ஹுலிஹாமம் அ கடுடிகொஷாழிவடுவடிவக் |
சுணு வாஷொதரெய-சுக் நாமாஹெஸை உணுகுதடி ||

ஸிவரெ அ சுவெ வுஷெ ஷணாஸூ: வாஸு-செயா-
அ-செயா: |

ஸஹாகாஸரிஸஸிஹயு-மஸு-விசாமிதடி || கூக ||

அரஸொஹாது யம் வெ-சுக் அராமம் சுவஸொமிதடி |
விஜயநிஸாஸம்ஸாரம் விஸார அ-முணாயதடி || கூச ||

ஸவாடி வாய ஸாய-டி வா வாஷொத அ-முணாயதடி |

உத்தரம், இவைகளுடன் கூடியதாகவும் மத்தியில் வேசனத்
துடன் (துவாரத்துடன்) கூடியதாகவுமிருக்கவேண்டும் 90½

காந்தவிஜயம் என்னும் கோபுரத்தினமைப்பானது, அகலத்தைப்போல், முன்று 3. பங்கு, அல்லது இரண்டு 2. பங்கு நீளம் உடையதாகும். பூமி பாகமானது முன்பு போன்றதேயாகும். கூடம், கோஷ்டம் முதலியவைகளை, முன்புபோலவே கல்பிக்கவேண்டும். உள் கையில் பாதம், உத்தரங்களுடனிருக்கவேண்டும். பல அங்கங்களினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். அதன் சிகரம், முகம், பின்பக்கம், இருபக்கங்கள், இவைகளில், ஆறு 6. நாளிகள் இருக்கவேண்டும். அதில், சிரஸ்ஸானது ஸபையைப் போன்ற வடிவமுடையதாகும். இரட்டைப்படையல்லாத (ஓத்தைப்படையான) ஸ்தூபிகளிருக்கவேண்டும். அதில், முன்று 3. துவாரசோபை இருக்கவேண்டுமென்று கூறப் பட்டிருக்கிறது. முக சோபிதமானது, துவாரத்திற்கு அங்கமாக இருக்கவேண்டும். 93½

விஜய விசாலத்தின் ஸ்திதியானது, விஸ்தாரத்தைப் போல் இரண்டு 2. பங்கு நீள முடையதாகும். ஒண்ணே

சுய-கொடிஸஹம் ஸதாஸி ஹம் நாலீ ஓவெ ஓவெ ।

அதஸு : வாஸு-யொந-தாஸி : ஸாஸாஸிவரஸ்யுதத ||

சுய-மஸு-விவிகொவெதம் ஸெஷம் வுலவ-வெஷாஅரெசு ।

விபு-தீகாணஸம்ஸாநம் துஷம்ஸெ ஷம்ஸாயிகாயதத ||௩||

சுதிடகொஷாஸிஸவ-ஓம்ம் வுலவ-வெசு வரிகஸுயெசு ।

வுலவ-வெசு ஹிவிஹாம் ௮ அதுஷி-தமதஹு சு ||௩||

அதஸு : ஸிவரெநாஸி : ஸிரொஹம் ஸநிதத ।

சுஷ : வாஷா-தரெய-த-த-ய-மஸு-விவிகாநிதத ||௩||

அர்தகோடியுடன் பத்திரத்துடன் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். முகந்தேதாரும் பத்திர நாளியுடனிருக்க வேண்டும். இரு 2. பக்கங்களிலும், நான்கு 4. நாளிகளிருக்க வேண்டும். சாலாகாரமான சிகரத்துடனிருக்கவேண்டும். இரட்டை 2 ப்படையல்லாத ஸ்தூபிகளுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். மற்றவைகளை முன்பு போலவே கல்பிக்க வேண்டும். 993

விப்ரதீகாந்தம் என்னும் கோபுரமானது, அகலத்தில் முன்றில் 3ல் இரண்டு 2. பங்குக்கு அதிக நீளமுடையதாக இருக்கவேண்டும். கூடம், கோஷ்டம், முதலிய ஸகல அங்கங்களையும் முன்போலவே கல்பிக்கவேண்டும்.

பூபாகமும் முன்பு கூறியிருப்பதைப் போலவேயாகும். நான்கு 4 திக்குகளிலும் பத்திரகத்தை யமைக்கவேண்டும். அதன் சிகரத்தில் நான்கு 4 நாளிகளிருக்கவேண்டும். சிரஸ்ஸானது பத்திரத்துடனிருக்கவேண்டும். உள் கையில், பாதம், உத்தரம் இவைகளுடன் கூடி இருக்கவேண்டும். இரட்டை 2-ஐ அல்லாத (ஒத்தைப்படையான) ஸ்தூபிகளுடனிருக்கவேண்டும். 102

பிராஸாநாதுயம் வெபுரூத் ஸவ-மவரிணரிதடி !

ஸ்ரீகாணஸூ அ ஸம்ஸூநம் விஸூராயஸூ-மாயதடி ||௩௩||

நடிவடி-கிரிவாஸெஸூ தி அதுஷ்ணஹ-மயை !

சுணை வாஷெ-தரெய-மூகஸூராராஷெஸூரம்கூதடி ||௩௪||

பிராஸெஸூஷெ-மூரெ ரம்மம் வரிஹடி ஸவகிதடி !

மூவெ மூவெ மஹாநாஸீ ஸாநாகாஸரிஸா ஹவெகி ||

சுய-மகொபிஸூயூத் அது-வஸூரஸோஹிதடி !

ஸ்ரீகெஸஸூ து ஸம்ஸூநம் தூரதி ஹாமமாயதடி ||௩௫||

அதில் மூன்று 3 துவாரசாலைகளிருக்கவேண்டும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. சகலவிதமான அங்கங்களுடன் அழகாக இருக்கவேண்டும். 102½

ஸ்ரீகாந்தம் என்பதன் அமைப்பானது அதன் விஸ்தாரத்தைக் காட்டிலும் அரை ½ பங்கு அதிகமாக நீண்டிருக்க வேண்டும். 103

மூன்றாவது 3-வது, நான்காவது 4-வது, ஐந்தாவது 5-வது தலங்கள், ஒன்பது 9, பத்து 10, பதினொன்று 11, அம்சங்களைக் கொண்டவைகளாக இருக்கவேண்டும். அதில், பாதம், உத்தரம் இவைகள் உள்படக்கத்திலிருக்க வேண்டும். அந்தாரம் முதலியவைகளினாலே அலங்கரிக்கப் பட்டிருக்கவேண்டும். துவாரத்திற்கு மேலே, நடுவில், ரங்கம் இருக்கவேண்டும். பரிபத்திரத்துடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். முகந்தோறும் மஹாநாளி இருக்க வேண்டும் தலையானது சாலை வடிவமாக இருக்கவேண்டும். அர்தகோடியுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். நான்கு 4. பஞ்ஜரங்களுடன் பிரகாசிக்கவேண்டும். 105½

ஸ்ரீகேசத்தின் அமைப்பானது, அதன் அகலத்தில் மூன்றில் 3-ல் ஒரு 1 பங்கு (அதிகமாக) நீளமுள்ளதாக

வடுவ-வசு ஹுவிஹாமம் அ ஹார நிற-உகூழிடே !

ஸாஸாரம் கடுடிகொஷாழி ஸவ-ஹவயவஸ்யுதே || 11 ||

நாநாஸூரகஸூம்ஹவெழிகாசெஷரணுகூதே !

சுன: வாஷோததரெய-கூகம் உயெய வாரணஸோஹிதே ||

உவெ உவெ உஹாநாஸீ பரானாகாஸரீர:கி, யே !

வாஸூ-உயொவெ-உழிநாஸூ: ஸூ: ஸவ-ஹவயவஸோஹிதே ||

ஸூஸிகாகூ திவஹாஸீ ஸவ-உதூ வரிஸோஹிதா !

நாஷாவத-உமவாக்ஷாஜிகானுகாசெஷவி-உகி, தே || 11 ||

இருக்கவேண்டும். பூமிபாகமானது முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைப் போலவே இருக்கவேண்டும். துவாரத்தில் நிர்கம குட்டிமம் இருக்கவேண்டும். (நிர்கமம்-நீண்டிருக்குமிடம், குட்டிமம்-தற்களால் கட்டப்பட்ட தரை) அந்தாரத்துடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். கூடம், கோஷ்டம் முதலிய சகல அங்கங்களுடனிருக்க வேண்டும். பற்பலவிதமான மகூரகம், ஸ்தர்பம், வேதிகை இவைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். உள் கையில், பாதம், உத்தரம் இவைகளுடனிருக்கவேண்டும். மத்தியில், வாரணத்தினாலே சோபித்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும். முகந்தோறும் மஹாநாஸீ இருக்கவேண்டும். அதன் சிரஸ்ஸானது, சாலையைப் போன்ற வடிவமுடையதாக இருக்கவேண்டும். இரண்டு பக்கங்களிலும், வேதி, நாஸி இவைகளிருக்கவேண்டும். சகலவிதமான அவயவங்களினாலேயும் அழகாக இருக்க வேண்டும். அதன் நாஸியானது ஸ்வஸ்திகத்தின் வடிவத்தைப் போலிருக்கவேண்டும். எங்கும் அழகாக அமைந்திருக்கவேண்டும். நந்தியாவர்தம், கவாக்ஷம் முதலியவைகளினாலேயும், ஜாலகம் முதலியவைகளினாலேயும் ஆச்சரிய கரமாக இருக்கவேண்டும்.

கெஸவிஸாநுஸம்ஸூநம் விஸாராயத்ய-உயதத |
 வுவிவ-உவக ஹுதிஹாமம் அ உயதவாரணஸோஸிதத ||ககக||
 சுதிடகொஷாஷிதமுகாரம் வுவிவ-உவக வரிகனுயெக |
 உவெ வுஷெ ஷிவாஸு-உ து உஹாநாஸீ அதுஷயத ||
 ஸஹாகாரஸிரஸு ஸத உவெ வுஷெ ஷிவாஸு-உயெயா : |
 சுயா மஸு விவிகாயுக் அரவ்ராஸாஷிக்ருயத ||ககக||
 ஸ விகஸத து ஸம்ஸூநம் விஸாரவிமுணாயதத |
 வத-உகிருமுக-உஹாமெஸு வெவவஹத-உஹுதய : ||
 சுனவாஷெததெய-உக ஹுதிஹாமம் அ வுவிவ-உவக |

கேசவிசாலத்தின் ஸ்திதியானது, அகலத்தைக் காட்டிலும் அரை 2 பங்கு நீள முள்ளதாகும். பூமி பாகமானது, முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைப்போன்றதாகும். மத்தியில், வாரணத்தினாலே பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கவேண்டும். கூடம், கோஷ்டம், முதலிய அலங்காரங்களை முன்பு போலவே கல்பிக்கவேண்டும். முகம், பின் பக்கம், இரு 2. பக்கங்கள், இவைகளில் நான்கு 4. மஹாநாளிகள் இருக்கவேண்டும். அதன் சிரஸ்ஸானது, முகம், பின்புறம், இரு 2. பக்கங்கள், இவைகளில் சபையைப்போன்ற வடிவ முடையதாக இருக்கவேண்டும். ஒத்தைப்படையான ஸ்தூபி களுடனிருக்கவேண்டும். துவாரங்களில் (மூன்று 3. துவாரங்களில்) மூன்று 3. பிராஸாதங்களிருக்கவேண்டும்.

ஸ்வஸ்திகத்தின் அமைப்பானது, விஸ்தாரத்தைப் போல் இரண்டு 2 பங்கு நீளமுடையதாகும். நான்காவது 4 வது, ஐந்தாவது 5 வது, ஆறாவது 6 வது, பூமிகள், பத்து 10, பதினொன்று 11, பன்னிரண்டு 12, பாகங்களுடையவைகளாக இருக்கவேண்டும். உள்கையில், பாதம், உத்தரங்

கூடுகொஷாஜிஸவ-சாஹெமராயாராஜேஜாயங்குதடி ||

ஸதாபிவாஸம்யுகம் ஸெவிகாகுதிநாலியுகம் ।

சுஷிநாஸி ஸஹாமெ து சுயம் ஸ்ரீவிநாயகாநித்ய ||ககக||

உரிபாஸ்கள் வழிகாட்டும் வகையில் விவரம் அறிமுகம் செய்யப்படும்.

வடுவ-வடு வடுவிறாழம் ௮ கடுடுகொடிதும்புதடி ||

சுலாய-கலாசஹாராந்தம் வணமஉதீதாவிடணிதல் !

சுவை சுவைத்திவ்வொன்றும் சிரிப்பாயதெனும் ||ககஅ||

ஊமாநாஸி அதுய-கூகம் அதுவ-ஜூரபெராவிதழ் ।

களுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். பூமி பாகமும் முன்பு
போலவேயாகும். கூடம், கோஷ்டம், முதலிய சகல அங்கங்
களினாலேயும், அந்தாரம் முதலியவைகளினாலேயும் அலங்
கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். சபையைப்போன்ற சிகரத்
துடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். ஸ்வஸ்திக வடிவ
மான நாஸியுடனிருக்கவேண்டும். ஸபையின் முன்
பக்கத்தில் அஷ்ட 8. நாஸிகள் இருக்கவேண்டும். ஒத்
தைப் படையான ஸ்தூபிகள் இருக்கவேண்டும். 116

திசாஸ்வஸ்திகத்தின் அமைப்பானது, விஸ்தாரத்தைப் போல் ஓரண்டு 2. பங்கு நீளமுடையதாகும். பூமி பாகமானது, முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைப்போலவேயாகும். கூடம், கோஷ்டம், முதலான அலங்காரங்களுடனிருக்கவேண்டும். அந்தாரி, அந்தாரம், ஹாரம், இவைகளை அங்கங்களாகக் கொண்டிருக்கவேண்டும். கண்ட ஹர்மியத்தினாலே அலங்கரிக்கப் பட்டிருக்கவேண்டும். முகந்தோறும் அதிபத்திராம்சத்துடனிருக்கவேண்டும். சிரஸ்ஸானது நீண்ட வட்டமாக இருக்கவேண்டும். நான்கு 4. மஹாநாஸிகளுடனிருக்கவேண்டும். நான்கு 4. பஞ்ஜரங்

சனுவாஷாத்ரெய-சூகம் ஸவ-சாவயவஸெயுதழ் ||ககசு||

சநூகம் வுவுவ-வசு ஸவ-செயு மஸூவிசாவிதழ் ।

உ-சூஸூதூ ஸஸூராம விஸூர விமுணாயதழ் ||கஉடு||

வவுவ-வசு ஸூவிஸாம அ கூடிகொஷாடிதூகூதழ் ।

வூரெ(ரூ)வூஷெ ஸஹாமும் ஸூசு விஸூரகூதூஸ
நிம-செழ் || கஉசு ||

ஸூரூகாரஸிரெய யூகம் கூசூதூ நாலீ ஸூவிஷிதழ் ।

உவெ வூஷெஹாமாலீ அதுஷூஜூரஸூவிதழ் ||கஉஉ||

சனுவாஷாத்ரெய-சூகம் ஸூரஹ-சூதூ க்ரூயொழிதழ் ।

களினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். உள்கையில் பாதம், உத்தரம், இவைகளுடனிருக்கவேண்டும். ஸகல அங்கங்களுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். கூறப்படாத யாவும், முன்பு போலவேயாகும். இரட்டைப் 2. படை அல்லாத ஸ்தூபிகளுடனிருக்கவேண்டும். 119

மத்தளம் என்னும் கோபுரத்தின் அமைப்பானது, விஸ்தாரத்தைப்போல் இரண்டு 2. பங்கு நீள முடையதாம். பூமி பாகமானது முன்புபோலவேயாகும். கூடம், கோஷ்டம் முதலியவைகளினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். சபையின் முன் பாகமானது, முன்புரத்திலும், பின்புரத்திலுமிருக்கவேண்டும் விஸ்தாரத்தில் முன்றில் 3ல் ஒரு 1. பாகம் நிர்கமமிருக்கவேண்டும். சாலாகாரமான சிரத்துடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். கூசூத்திர நாளியால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். முன்பக்கத்திலும் பின்பக்கத்திலும், மஹாநாளி இருக்கவேண்டும். நான்கு 4, பஞ்ஜரங்களுடன் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும். உள்கையில் பாதம், உத்தரம், இவைகளுடன் கூடியிருக்கவேண்டும். மூன்று 3: விதமான துவாரஹர்மியம் கூறப்படுகிறது. 122

பிரசுக்ரகொஷம் அ ஸஹ வா தது ஸீஷ-கேது !
நாநாஸைரகக்ஷஹவெழிகாஷெஜரமுகுதது ||கஉஅ||

அதுதி-கேது உஹாநாவீ க்ஷு-நாவீ விஹவிதா !
ஹிதிகாகுதிவஹாஸ்யை ஸவ-கேது வரிக்ஷயெசு ||கஉக||

அதுஉ-வஸ்யை ஸஸ்யாநம் அதுஉ-மாயிகாயதது !
வதிவ-வசு ஹிவிஹாநம் அ ஹிஸாஹி கஸம்யுதது ||

ஹாராஸ்யை து கத-கேது க்ஷு-கஸம்யுததாநிதது !
தொரனெஜ-காஷெஜரமுகுதது ||

கதிஷெநீ-கேதுயா கொஷெ: க்ஷு-கொஷெ-
வி-கேதுவிதது !

முன்புபோலவேயாகும். மூலத்தில் (அடியில்) இருந்து கிரகீகிருதமாக இருக்கவேண்டும். சிரஸ்ஸானது, கிரகர கோஷ்டமாக இருக்கவேண்டும். அங்கு, தலையில் சபையா வது கல்பிக்கப்படவேண்டும். பற்பலவிதமான மதூரகம், ஸ்தம்பம், வேதிகை முதலியவைகளினாலே அலங்கரிக்கப் பட்டிருக்கவேண்டும். நான்கு 4 திக்குகளிலும், மஹாநாஸீ க்ஷுத்திரநாஸீ இவைகளினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். நாஸிகளை எங்கும் ஸ்வஸ்திகத்தை போன்ற வடிவமுள்ளவைகளாகக் கல்பிக்கவேண்டும். 129

சதுர்முகத்தின் அமைப்பானது, விஸ்தாரத்தில் நான்கில் 4ல், ஒரு 1 பாகம் அதிக நீளமுடையதாக இருக்க வேண்டும். பூமிபாகமானது, முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதை போலவேயாகும். திக்குகளில், பத்திரகத்துடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். மத்தியில் ஹாரத்தைக் கல்பிக்க வேண்டும். குட்டியம், கும்பம், லதை, இவைகளுடன் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். தோரணங்கள், ஜாலகங்கள் வருத்தஸ்புடிதங்கள், இவைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்

மரஹவினாதிஹாராதி: ஸ்ரீதம் வஸுஹமேஜிவசி ||

ஸஹாஸிரஹு வா ஸாநாகாரம் வா ஸ்ரீஷ்டகம் து தசி |

அதுநடாவி ஸலாயுதம் வாஸு-3 வெ வெ து

நாலிகெ || கரு ||

உவய-3வரி சுடிரெஜி: ஸவ-3மெஸ்ஸமென்குதடி |

சுன:ஸொவாதஸயுதம் ஊரமொவாசகம் தியா ||

வஷ-3ஸுருஸொவெதம் நிவ-3ரிதருகம் து வா |

வநாவநாமயுகாநி ஸ்ரீகராஜீநி யுகித: || கரு ||

டிருக்க வேண்டும். கூடங்கள், நீடங்கள், கோஷ்டங்கள், கூறுத்திர (சிறிய) கோஷ்டங்கள், இவைகளினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். கிரஹபிண்டி, அளிந்தம், ஹாரம், முதலியவைகளால், கண்டஹர்மியத்தைப்போல அலங்கரிக்கப் பட்டிருக்க வேண்டும். சிரஸ்ஸானது சபையைப் போலவோ, சாலாகாரமாகவோ இருக்க வேண்டும். நான்கு 4 நாஸிகளுடன் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். இரண்டு 2 பக்கங்களிலும், இரண்டு 2 இரண்டு 2, நாஸிகளுடன் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். மேலுக்கு மேலே, கூடம் முதலிய சகல அங்கங்களினாலேயும், நன்கு அலங்கரிக்கப் பட்டிருக்க வேண்டும். உள்புரத்தில் படிக்கட்டுடன் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். துவார கோபுரமானது, மூன்று விதமாகும். மூன்று 3 துவார கோபுரங்களிருக்க வேண்டும். வர்ஷஸ்தலத்துடன் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். வாரிதலமில்லாததாக இருப்பதுமாகும்.

ஸ்ரீகரம் முதலிய கோபுரங்களை, கனமான அங்கங்கள், கனமில்லாத அங்கங்கள், இவைகளுடன் கூடியதாக யுக்தி யுடன் கல்பிக்க வேண்டும். 135.

நாநாநிபலாஹிஷாஹிஷாஹி

நாநாநிபலாஹிஷாஹிஷாஹி |

நாநாநிபலாஹிஷாஹிஷாஹி

நாநாநிபலாஹிஷாஹிஷாஹி || ௧௩௬ ||

நாநாநிபலாஹிஷாஹிஷாஹி

நாநாநிபலாஹிஷாஹிஷாஹி |

நாநாநிபலாஹிஷாஹிஷாஹி

நாநாநிபலாஹிஷாஹிஷாஹி || ௧௩௭ ||

உதி பயதே வலாஹிஷாஹிஷாஹி

அதுவிஷாஹிஷாஹி ||

தேவாலயங்களில், பலவிதமான ஸ்தம்பங்களையும், மகுடங்களையும், பற்பல விதமான அங்கங்களுடனும், லக்ஷணங்களுடனும், பத்திரமாகவும், பத்திரமில்லாமலும், கனமாகவும், கனமில்லாமலுமிருக்கின்ற பலவிதமான உபபீடங்களை யுத்தியுடன் கல்பிக்க வேண்டும்.

சோபார்த்தமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிற பதினைந்து விதமான கோபுரங்களும், சாலை, சபை, மண்டபம், போன்ற சிர்ஸுகளுடையவைகளாக கல்பிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

கோபுரவிதானமென்னும்

இருபத்திநான்காவது அத்தியாயம் முற்றும்.

|| வணுவின்சொல்லாய் ||

ஷெவாநாம் ஹிஹவூதீஸ வெஸஜாதாம் ஸாஸுஜநூதாம் ।
 துஷுஷேஜாமஜம் யயாபுசுதூரணவம் ப்ருஷீயதெ ||௧||

പ്രാമാദിരിയെ വാണുകേട്ടുകൂ വാടനാദകെ
ശാമെ !

முரளிவல்லபய்யை அ அதுதி-கூது விழிகூவி || ௨ ||

ஸாஹ்யாஹ்ணாதிதா வாவி முஹாணாம் உயதே சுவே ।
 வாஸாயு-^{ஜ்}ணவம் லெவ யாம^{ஜ்}ணவமேவ ॥ ௩ ॥

சுவிஷ்காழியொழி அ நகுழைவகம் தயா !
வெவாஹிகம் அ ரெதும் அ தயொவநயநாஹ-கிசு ||

சூலாநாடகம் வெவ வயாநாடகம்வழி !

இருபத்தைந்தாவது அத்தியாயம்.

தேவதைகள், பிராம்ஹணர்கள், ராஜாக்கள், வைசியர்கள், சூத்திரர்கள், இவர்களில் அவரவர்களுக்குத் தகுந்த மண்டபமானது யுக்தியுடன் விதிக்கப்படுகிறது. 1

பிராஸாதத்திற்கு (தேவாலயத்திற்கு) எ தி ரி ல், புண்ணியசேஷத்திரத்தில் மங்களகரமான உத்தியானத்தில், கிராமம் முதலியவைகளின் வீட்டுநடுவில், கீழே கூறப் பட்டிருக்கு மிடங்களில் நான்கு 4 திக்குகளிலும், விதிக்கு களிலும், இவைகளின் வெளியில், உள் கையில் வீடுகளின் மத்தியில், முன்பக்கத்தில், ஆகிய இடங்களில், தங்குவதற் கான மண்டபம், யாகமண்டபம், அபிஷேகம் முதலியவை களுக்கு யோக்யமான மண்டபம், நிருத்த மண்டபம், ஷிவாஹ மண்டபம், மைத்திர (ஸ்நேஹிதர்களுடன் இருப் புதற்கான) மண்டபம், உபநயநம் செய்வதற்கு யோக்யிய

வணதாத்திஷ்டுள ஸுநாஜீநாம் தரவாணாராயதாபுருக்ஷ ||

ராம-ஃ ஸௌஹுக் கொவ ஸுநாராவத் து ஸ்ணுவத் I
ஸாயாரணம் 21 ஸௌவத் 21 ததெயெவெஸுரகானக்ஷ ||21||

ஸ்ரீஹுக் ஸவ-ஃதொஹுத் திதூஷ்டுள வெஸுஸுஸுயொ: I
ஹூஜீராதம் தயா வாஜாயாரம் வாடிஸுராயுக்ஷ || 22 ||

ஸயிஷ்டாதம் தயாயாரம் வு-வாம் ஸயூஜனம்மக்ஷ I
ஸயும்காரம் கு-ராயிஷ்டு ஸு-ஹவக்ஷம் ததாயுத் ||22||

ஸாய-ஃஹுஸு ஸாராஹு ஷு-ஃஹுஸுமூவய-ஃநாக் I
வணஹுஸாயய-ஃவாக் கி: வனெஹுவா-ஃகிரகானக்ஷ ||

பெயருடைய இந்த எட்டு 8. விதமான மண்டபங்களும்,
தேவர் முதலியவர்களுக்கு கூறப்பட்டவைகளாகும்.

அ ர ச ர் க ளு க் கு நீண்ட சதுரச்சீரமாக இருக்க
வேண்டும். 9

மார்கம் 1. ஸௌபத்திரகம் 2. ஸுந்தரம் 3. ஸாதா
ரணம் 4. ஸௌக்கியம் 5. ஈசுவரகாந்தம் 6. ஸ்ரீபத்திரம்
7. ஸர்வதோபத்திரம் 8 என்ற எட்டு 8. விதமான மண்ட
பங்களும், வைசியர்கள், சூத்திரர்களுக்குக் கூறப்பட்டவை
களாகும். 10½

பத்தியின் மானம், பாதத்தின் நீளம், பாதத்தின்
அகலம், அதிஷ்டானம், அதன் ஆதாரம், பிரபை, மத்தியம்
ரங்கம், அலங்காரம், ஸ்தம்ப பக்ஷம், அதன் ஆகாரம்,
இவைகளைக் கிரமமாகக் கூறுகிறேன். 12

ஒண்ணரை 1½ ஹஸ்தம் (முழம்) முதல், ஐந்து 5.
ஹஸ்தம் வரையில், ஆறு 6. அங்குலம் வீதம் கூட்டிலு,
பாதத்தின் (ஸ்தம்பத்தின்) அந்தமானது, பதினைந்து 15.
விதமாகும். 13

சுய விஸாரஹகெஜ்ஜா உயாரம் வுவிபாஸஜ்தெ |
 னாகலிதி அதுஷ்ணஹாமெ மகஜ்ஜரெ சுதெ || ௧௪ ||

னாகஹாமெ வுவி: ஸஜாபாயாரம் ஸ்விஸாரஹத: |
 சுய ஸ்ஹதிவிஸுதாசி கிஜாதயஜ்ஜா கரானத: || ௧௫ ||

சுயாரஹஷ்யா பெபாதம் தெந உரதெந யொஜ்யெசு |
 ஸாயதம் அாவி தசுஸவ-ஃ தஹ்மெவ வு-வஜ்ஜதெ ||

ஸாய-ஃமிஹஸாரஹஜ்ஜிஷ்ட-ஷ்ணம்முவய-ஃநாசி |
 சுஷ்ணஸாரஹம்மூஜ்ஜம் சூயொவிம்ஸசுபூஜாணகஜ் ||

இனி, விஸ்தாரத்தின் பத்தியினாலே, (பாகத்தினாலே) இவைகளின் நீளமானது விதிக்கப்படுகிறது.

பக்தியந்தரத்தை, ஒன்று 1. இரண்டு 2. மூன்று 3. நான்கு 4. ஐந்து 5. என்று பாகங்களைச் செய்து கொள்ள வேண்டும். அத்துடன் ஒரு 1. பாகத்தைச் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். இது, அதன் விஸ்தாரத்தினாலே கிடைக்கும் விஸ்தாரமாகும்.

அல்லது, அதன் பக்தி விஸ்தாரத்திலிருந்து, ஒரு 1. முழம் வரையில், மூன்று 3. அங்குலம் வீதம் கூட்டிவர, அதன் அளவானது, எட்டு 8 விதமாகும். அந்த மானத்தினாலேயாவது கல்பிக்கவேண்டும்.

அவ்விதமான நீளத்துடன் கூடிய அவைகள், அதே பெயருடையவைகளாகும்.

16

இரண்டரை 2½ முழம் முதல், எட்டு 8 முழம் வரையில், ஆறு 6, ஆறு 6, அங்குலம் வீதமாகக் கூட்டிவர, பாதத்தின் (ஸ்தம்பத்தின்) உயரமானது, இருபத்தி மூன்று 23½ விதமாகும்.

சூ.கு.மூ.மு.விவூ.கூ.வா.ஸ.ஹொகிஸெயா:

வ்யூகிதி-தா: 1

கூ.ஷா.மூ.மு. ஸொராஹெவாய-சாய-சாமூ.மு.

வய-தா: || ௧௮ ||

நா.வ.ஷ.கூ.மூ.மு. யாவகி ஸ்வயா வுவி-வகி தா: 1

வா.ஷொ.ஹெ.வி. ரூ.சாமூ. ய-தா.ஷ.ஹொ.கி.தெ || ௧௯ ||

உ.வி.தா.ரூ. தூ. ஹொ.மெ. ததூ.ஹொ.மெ.தூ.தா: 1

வா.ஷொ.ஹெ.ய-தூ.வி.ஷா.தூ. ஸொ.ரா.தூ. ஸ்வ-வகி-ஹொ.ஷூ || ௨௦ ||

வா.ஷொ.ஹெ. வண.ஹொ.மெ. தூ. ஹொ.மெ.ஹொ. தூ. வா. தூ.தூ. 1

ஸ.ஹொ.கி.ஸெ.ய.கி. ஹொ.மெ.கூ. வா. ஸ்வ.வி.ரக.தூ.மகூ. ||

அல்லது, மூன்று 3. மூன்று 3. அங்குலம் வீதம் கூட்டிக் கொண்டும், ஸ்தம்பத்தின் உயரத்தைக் கணக்கிடுவதுமாகும், என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 17½

எட்டு 8. அங்குலம் முதல், பத்தொன்பது 19 அங்குலம் வரையில், அரை ½ அங்குலம் வீதம் கூட்டிவர, ஸ்தம்பத்தின் அகலமானது, முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைப்போல், (இருபத்திமூன்று 23. விதம்) ஆகும்.

ஸ்தம்பத்தின் உயரத்தை, பதினொன்று 11. பத்து 10. ஒன்பது 9. அல்லது எட்டு 8. பாகமாகப் பிரித்துக்கொள்ள வேண்டும். அதில் ஒரு 1. பாகம், ஸ்தம்பத்தின் அடியின் அகலமாகும். அதன் நுணியானது, (அவ்வித பாகங்களில்) ஒரு 1. பாகம் குறைவாக இருக்கவேண்டும். 19½

சகலவிதமான கட்டிடங்களிலும், பாதாதிஷ்டானமானது, பாதோச்சத்தில் அரைப் ½ பங்கு இருக்கவேண்டும். என்று, சாதாரணமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 20

தலமானது, பாதோச்சத்தில் ஐந்தில் 5ல் இரண்டு 2.

ஸோவஸீலயிஷாநம் கெவயம் வா லஸூராகுடி |

சுயிஷாநஸஸோஅம் வா விமுணம் த்ரிமுணம் து வா ||

உவஸீலயிஷாநம் து யசுதம் தெந வொஸ்தடி |

உவஸீலஸூசுஸெயம் யயாயுகி யயாரூவி || உரு ||

உவஸீலயிஷாநம் வஸூராயுகிசுடி |

வாஸுமசெவ ஸூசுஷிஷம் ஸெஷம் யுகூர ஸோஅஸெசு ||

சுயிஷாநோவஸிஷாநம் வஸூரம் அ த்ரிவமசுடி |

கவொத வுதிஸம்யுகம் யதசு லணவலிஷாதெ || உரு ||

பங்கு இருப்பதுமாகும். ஸ்தம்பத்தின் உயரத்தில் மூன்றில்
3ல் ஒரு 1 பங்கு மஸூராகொச்சமாகும். 21

அதிஷ்டானமானது, உபபீடத்துடனிருக்கவேண்டும்.
கேவல மகூரகமாக இருப்பதுமாகும்.

உபபீடமானது, அதிஷ்டானத்திற்கு ஸமமான உயர
முடையதாகவோ, அதைப்போல் இரண்டு 2. பங்கு
உடையதாகவோ, மூன்று 3. பங்குடையதாகவோ அல்லது,
உபபீடவிதியில் கூறப்பட்டிருக்கின்ற உயரமுடையதாகவோ
இருப்பதுமாகும். 22½

உபபீடத்தை, யுக்தியுடனும், அழகாகவும் கல்பிக்க
வேண்டும். 23

உபபீடம் தலம், ஸ்தம்பம், பிரஸ்தரம், இவைகளின்
அலங்காரமானது, முன்னமே கூறப்பட்டிருக்கிறது. மீத
முள்ளவைகளை யுக்தியுடன் கல்பிக்கவேண்டும். 24

அதிஷ்டானத்திற்கு மேலே, ஸ்தம்பம், பிரஸ்தரம்,
திரிவர்கம், கபோதம், பிரதி, இவைகளுடன் கூடிய
யாதொரு கட்டிடமுண்டோ, அதற்கு மண்டபம் என்று
பெயர். 25

8. ணம் மூலமுஷணம் தம் பாதீதி ணவலிஷிதே ।

ஸாஜாத்யம் ஸவ-ஹ்ண-ஹாதாம் ப்ருவாஸுபம் வஜாஜ்யஹம் ||

பு.வா.வி.வா.ம.வா.தி.நெ. மொ.தூ.ரா.டி.யு.டி.வ.ஸ.க.டி.

புராணம்ஸரிதவம்ஸம் அ நாரிகெருடிநாழிவி: || ௨௭ ||

சுனெதிராவி தயா வனெடுபு-வெவழ புலாழிதா
வ, வா !

வாழ்வெவாங்கியகாயாடம் உதும்பவடிபாடம்முடி ||

வாடிவிஷம்ஹமெதெஷாம் ப்ராணம் ஸாரதாராஜ்யம் ।

மண்டம் என்பதற்கு, நல்ல அலங்காரம் என்பது பொருள். அப்படி அலங்காரத்தைக் காப்பாற்றுவதனால், (அலங்காரங்களுடனிருப்பதால்) இதற்கு, மண்டபம் என்று பெயர்.

ஸகல ஜாதிகளுக்கும் பொதுப்படையாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்ற, பிரபா, என்னும் கட்டிடத்தின் ஸ்வரூபத்தைக் கூறுகிறேன்.

26

பிரபாருபத்தின் (பிரபா—பானசாலை) அங்கமான பாதத்தின் உச்சியில், உத்தரத்தையும், அதற்கு மேலே, ஊர்துவ வம்சம், பிராக்வம்சம், அநுவம்சம், இவைகளைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

தென்னங்கீத்து, இலைகளான மற்ற ஸாதனங்கள், இவைகளினாலே மூடப்பட்ட (வேயப்பட்ட) கட்டிடமே, “பிரபை” எனப்படும்.

இதன் ஸ்தம்பத்தின் உயரமானது, முன்பு கூறப்பட்டு இருப்பதைப்போலவேயாகும்.

அதன் பாதத்தின் விஷ்கம்ப (பருமன்) மானது, தான்கு 4 ஆறு 6 ஈட்டு 8 அல்லது பத்து 10 அங்குலம் அளவுடையதாக இருக்கவேண்டும்.

வகர்வாரம் அ யபாராஹம் தபா ததது வுயொஜயெசி ||

வாஷொஷெ வஷீ கிதாஷஷவஷடீவணாமிகெ |

வெழிகொஜம் து ஹாமெத வையூ ராம்மம் வுயொஜயெசி ||

ஸஹொஸெயஅதுஹ-ஹாமெ ஹாமெதெவ வஸூராகழ |

விஹாம் தவிவாயாஹம் ஹாமெத வுஷூர் ஹவெசி ||௬௧||

யுத்யாயுமவிஹகெதூகஹதூ வா தவிஸாஹகழ |

ஸஷூஸஹஸராயுதம் அது;ஸஹாவிதம் து வா ||

ஸ்தம்பமானது, அமுத்தம் என மரத்தினுலானதாகவோ, துவக்ஸாரமாகவோ (பனை, தென்னை மரங்களைப்போல் அமுத்தமான பட்டைகளையுடையதாகவோ), இருக்க வேண்டும். இத்தகையவைகளை கிடைத்தவரையிலும் உபயோகிக்கவேண்டும். 29

பிரபையின் வேதிகையானது, (வேதிகை - மேடை) பாதத்தின் உயரத்தில், பத்து 10 ஒன்பது 9 எட்டு 8 ஏழு 7 ஆறு 6 அல்லது ஐந்து 5 பாகத்தில் ஒரு 1 பாகம் உயரமிருக்கவேண்டும். அதன் மத்தியில், ரங்கத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். 30

மஹிரகமானது ஸ்தம்பத்தின் உயரத்தில் நான்கில் 4ல் ஒரு 1 பாகமிருக்கவேண்டும்.

தலிபத்தின் ஆயாமமானது, இரண்டு 2 பங்காகும். பிரஸ்தரமானது ஒரு 1 பாகமாகும். 31

அதன் விசாலமானது, இரட்டைப்படை, ஒத்தைப் படை, இரண்டு 2 பத்தி, அல்லது, ஒரு 1 பத்தியாக இருக்க வேண்டும்.

பிரபையானது, எட்டு 8 தூண்கள், அல்லது, நான்கு 4 தூண்களுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். 32

வ்ருவாழ்நாந் து ஸ்ஹாநம் யயா வா ரம்மலீரிதழ் |
ஸவ-ஸாவயவஸம்யுகம் திஸ்ருவ்ருஸவநிதழ் || ௩௩ ||

ஸாநாஸஹாபுவாணாந் து ஜ்ஞவாநாந் து லயஜெ |
புதிஷிதமதுஸாநாந் திஜாநம் ரம்மலிஷ்ஜெ || ௩௪ ||

ஜ்ஞவொவரிஹுதிஸு ஜாநிகாஜ்ஞவம் ஹவெசு |
ஜ்ஞவொஸு-ஜ ஸஸிவரம் திதநம் யஜி ஸம்ஹவஜ் || ௩௫ ||

லயஜ்ஞஹுதிஷெஸவாசு புதிஸ்யஜ் தஜ்-அஜ்ஜெ |
ஜெஸாஜம் அதுஸாநம் ஸஜாசு அதுஸாஷெசஹஜ்ஜிசு ||

பிரபை முதலியவைகளின் அமைப்பானது, ரங்கத்திற்கு
சூறி இருப்பதைப்போலவேயாம். 32½

ஸகலவிதமான அங்கங்களுடன் கூடியதாகவும், மிச்சிர
திரவியங்களுடன் கூடியதாகவும் இருக்கின்ற, சாலை, ஸபை,
பிரபை, மண்டபம், இவைகளின் மத்தியில், கல்பிக்கப்
பட்ட சதுஸ்தானங்களை (நான்கு 4 இடம்) உடையதும்,
மூன்று 3 விதமான அளவுகளுடையதும், “ரங்கம்”
என்று கூறப்படுகிறது. 33

மண்டபத்திற்கு மேலே மற்றொரு 1 தலமிருந்தால்,
(மேல் தலம்) அதற்கு, “மாலிகாமண்டபம்” என்று
பெயர்.

மண்டபத்திற்கு மேலே, சிகரத்துடன் கூடிய இரண்டா
வது தலமிருந்தால், (கீழ்தலம், மேல்தலம், இவைகளின்)
மத்தியில் தலமிருப்பதால், அதற்கு, “பிரதிமத்தியம்,”
என்று பெயர். 35½

அது சதுரச்ரமாக இருந்தால், அதற்கு, “மேருஜம்”
என்று பெயர்.

நாலிகாஷுகஸ்யுத் ஸ்ரஜ்ஜாலநலிதி ஸ்ரததீ |
விவகி அதாரஞ் து விஜயம் நாஜணவதீ || ௩௭ ||

சுஷ்வாடிஸராயுத் துஷ்வாஸாநலிதி விவகிததீ |
சுயிஜாநாதிவம-ஜாஜித் துஷ்வாஸாநலிதி || ௩௮ ||

தவவாடிஸராயுத் துஷ்வாஸாநலிதி விவகிததீ |
சுயிஜாநாதிவம-ஜாஜித் துஷ்வாஸாநலிதி || ௩௯ ||

நாலிகாஷுகஸ்யுத் ஸ்ரஜ்ஜாலநலிதி ஸ்ரததீ |
விவகி அதாரஞ் து விஜயம் நாஜணவதீ || ௪௦ ||

அதுதி-சுஷ்வாஸாநலிதி விவகிததீ |

அது, நான்கு (4) கால்களுடன் கூடியதாகவும், ஒரே (1) பத்தியாகவும், எட்டு (8) நாளிகைகளுடன் கூடியதாகவுமிருந்தால், அதற்கு “பிரம்ஹாஸநம்” என்று பெயர்.

இரண்டு (2) பத்தியுடன் சதுரச்ரமாகவும், எட்டு (8) பாதங்களுடன் (பாதம்-தூண்) கூடியதாகவும், எட்டு (8) நாளிகைகளிலே அலங்கரிக்கப்பட்டதாகவும், அதிஷ்டானம் முதலிய வர்க்கங்களுடன் கூடியதாகவும், மத்தியில் பாதமில்லாமலுமிருந்தால், அதற்கு, “விஜயமண்டபம்” என்று பெயர். (38)

இவ்விதம், (மத்தியில் ஒரு பாதத்துடன்) ஒன்பது (9) ஸ்தம்பங்களுடன் கூடியதானால், அந்த பிரபைக்கு, “கல்யாண காரிதா” என்று பெயர்.

மூன்று (3) பத்திகளுடன் சதுரச்ரமாகவும், பதினாறு (16) தூண்களுடன் கூடியதாகவும், பதினாறு (16) நாளிகைகளுடன் கூடியதாகவும், மத்தியில் அங்கணத்துடன் (அங்கணம்-மேடை) கூடியதாகவும், மத்தியகூடம், ஊர்த்துவ கூடத்துடன் கூடியதாகவும், நான்கு (4) திக்கு

யாமாழிகு-3 யொமழம் ஸஜாசு டெவவிகஜஜஹீஹதாடி |
நாஜா லிகிலிதி வெபூகூம் ஸவ-3கஜ-3ஸு வலிமிதடி ||

சுரஸெவகாபீதி ஹாமாநு திஸிதவிவூயுய்-

உ-3ணவாஹுணாஃ தசு

உயெஜ வெஜீதலாஃஸா ஹவதி ஹி வஸித: தீ-3ணி

ஹாமாநி உயெஜ |

சுபூம் யொமஜய-3மூ-3ம் மூணஹுஜிவரம்

வெவஸு-வூ தூம் ஷபூம்

வஜூம் வவூபூசு-3ணம் ஸு-3ரவதிலாவநாழிகு-3ஜெணெவ

கூய-3ாசு || ௪௨ ||

களிலும், நான்கு (4) துவாரங்களுடன் கூடியதும், துவாரங்
களின் வெளிப்பக்கத்தில், நான்கு தோரணங்களினாலே
அலங்கரிக்கப்பட்டும், (தோரணம்-வாயிற்படிக்கு வெளியில்
அலங்காரங்கள் செய்வதற்காக முன்பக்கத்தில் இரண்டு (2)
கால்களை நட்டு நீட்டிக்காட்டப்பட்டிருக்குமிடம்) தேவர்
கள், பிராமணர்கள், அரசர்களுக்கு யாகம் முதலிய காரியங்
களைச் செய்வதற்கு யோக்கியமாகவும் இருக்கின்ற இடத்
திற்கு "ஸித்தம்" என்று பெயர் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இது
சகலவிதமான காரியங்களுக்கும் சிறந்ததாகும். (41)

கூர் மையாகவும் விஸ்தாரமாகவும் இருக்கின்ற
புத்தியையுடையவன், மண்டபத்தின் (யாகசாலையின்)
உள்பரப்பை, எண்பத்தோரு (81) பாகங்களாகச் செய்து
கொள்ளவேண்டும். அதன் மத்தியில் ஒன்பது (9) அம்சங்
களை கொண்டதான வேதியை (மேடை) கல்பித்துக்கொள்ள
வேண்டும். அதைச்சுற்றிலும் மூன்று (3) பாகங்கள் இருப்
பவைகளாகும். அவைகளின் மத்தியில் இந்திர திக்கு முதல்
முறையே, 1. சதுரச்சுருண்டம், 2. யோநிசுருண்டம், 3.
அர்தசந்திர குண்டம், 4. திரிகோண குண்டம், 5. விருத்த
குண்டம், 6. ஷடச்சுருண்டம், 7. பத்மகுண்டம், 8.
அஷ்டாச்சுருண்டம், இவைகளைக் கல்பிக்கவேண்டும். (42)

ஹஸு விஸு தநிவாதவக் அது.

வெஹாபிகம் ஹிபி ஹிபி திஸுதகு |

ஸதிஸெவருஹி விகம் து வா

யாதுஹித் தமுணாது கொஹத | || ௪௩ ||

ஹாஸுஸுதஹிவஹிபி து கொ:

யொநிஸுதஹித் தஹிவஹி விகம் து வா

தாரஸெவருஹி விகம் து வா:

வஹிதொம் துமிஹிபி திஸுதகு || ௪௪ ||

வெஹிபிதஹிதொம் து கொஹத

வஹிபிதஹிதொம் து வா வா:

ஒரு (1) முழம் விஸ்தாரம், ஒரு (1) முழம் ஆழம், நான்கு (4) மூலைகள், இவைகளுடன் கூடியதும், ஒவ்வொரு திக்கிலும் மூன்று (3) (அகலம், நீளம், குறுக்களவு என்று மூன்று 3). ஸுத்திரங்களுடையதும், ஏழு (7), ஐந்து (5), மூன்று (3), அங்குலம் உயரமான மூன்று (3) மேகலைகள், அல்லது இரண்டு (2) மேகலைகளுடையதாகவும், இருக்க வேண்டும். (இது சதுரச்சுண்ட லக்ஷணமாகும்). (42)

அந்த மேகலையின்மேலே (ஹேமம் செய்கிறவன் உட்காருமிடத்திற்கு எதிரில், மேகலையின் மத்தியில்) யாணையின் உதட்டைப்போன்ற வடிவமுள்ள யோநியைக் கட்டிக்கவேண்டும்.

யோநியானது, ஏழு (7), மூன்று (3), அல்லது இரண்டு (2) அங்குலம் அகலமும், அகலத்திற்கு சமமான நீளமும் உடையதாகவும், அக்கிநியை நோக்கி இருப்பதாகவும் இருக்கவேண்டும்.

அல்லது, அதன் அகலம், நீளம், உயரம், இவைகள், நான்கு (4), ஆறு (6), ஒரு (1) அங்குலமிருப்பதுமாகும்.

வலுவெ ஸுய்யொய்யா: 1

வலுவெ ஸுய்யொய்யா: 1

*சுய்யொய்யா: 1

வலுவெ ஸுய்யொய்யா: 1

வலுவெ ஸுய்யொய்யா: 1

வலுவெ ஸுய்யொய்யா: 1

வலுவெ ஸுய்யொய்யா: 1

வலுவெ ஸுய்யொய்யா: 1

பு விஸ்தாரத்தை ஐந்து 5, பாகங்களாகச் செய்து கொண்டு, அவைகளுள் ஒரு 1, பாகத்தை இரண்டு 2, பக்கங்களிலும் ஒதுக்கிவிட்டு, அதன் மத்திய மானத்தினாலே 2 இரண்டு 2, பக்கங்களிலிருந்தும் இரண்டிரண்டு 2, 2, மத்தியங்களைக் கல்பிக்கவேண்டும். இவ்விதம் ஷட் 6, குத்திர பாதனம் செய்தால், அது, ஷட் 6, கோணமாகும்.

முன்கூறி இருப்பதைப்போல் விருத்தத்தைக் கல்பித்துக் கொள்ளவேண்டும். (விருத்தம்—வட்ட வடிவம்) அதன் மத்தியில் வட்டவடிவமான பத்மத்தைப் போன்ற (பத்மம்—தாமரை மலர்) வடிவத்தைக் கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். அதன் மத்தியில் கர்ணிகையைக் கல்பிக்கவேண்டும். வித்துவானாக இருப்பவன் இவ்விதமாக முறையுடன் பத்ம குண்டத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். 51

*சுய்யொய்யா: 1

2. பு விஸ்தாரத்தின் மத்தியத்தைக் கல்பித்துக்கொண்டு, ஐந்தில் 5, நான்கு 4, பாகங்களின் மானத்தினாலே. இரு 2, பக்கங்களிலும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்ற ரேகையிலிருந்து, பு விஸ்தார மத்தியாந்தமாக, அதே அளவில், இரண்டு 2, குத்திரங்களைக் கல்பிக்கவேண்டும். அவ்லது இரண்டு 2, முக்கோணங்களைக் கல்பிக்கவேண்டும். என்று சோதித்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

செந்திவழாவெ ஷட்துதுவாழிகெடவீநு

வாமம் ஸாஹேநதீஸ்தீ ஸுதத் ஸாணாசி |

†கொணஸூய-ஃ கொணகாஹா து மெவ்யம்

ஹேஷாநம் ஸூஷாஷஸுதத் ப்ரபொமாசி || ௫௨ ||

தாரெ வட்துதுவாழிகெடவீநு ஸாஹே

வட்துது ஸூஷாஷ கொணகெடஷாஷஹாமெ |

†வெவெகெவெ-ஃஷாஷாஹகெ: வட்துஷெவ-ஃ

ஸூஷாநம் ஸூஷாஷ ஸூஷஸுதத் ப்ரபொமாசி || ௫௩ ||

கேஷத்திர விஸ்தாரத்தை (சம சதுரமாகக் கல்பித்துக் கொண்டு) அதன் விஸ்தாரத்தை, ஆறு, பாகங்களாகவோ அல்லது நான்கு 4, பாகங்களாகவோ செய்துகொண்டு, அதில் ஒரு 1, பாகத்தைச் சுற்றிலும் (நான்கு பக்கங்களிலும்) ஒதுக்கிவிட்டு, குத்திர நியாசம் செய்துகொண்டு, *கோணத்தின் சரிபாதியை, இரண்டு கோணங்களுடன் எழுத (இணைக்க) வேண்டும் இவ்விதமாக அஷ்ட 8, குத்திரப் பிரயோகம் செய்தால், அது அஷ்டாச்ரமாகும். 52

பூவிஸ்தாரத்தை (சதுரமாகச் செய்துகொண்டு) வெளிப் பக்கத்தில், சுற்றிலும், ஒவ்வொரு 1, 1, அச்சத்தை ஒதுக்கி, எட்டு 8க்கு எட்டு 8 = அறுபத்தினான்கு 64 பாகங்களுடன் கூடிய பூரியில், வட்டமான வடிவத்தைக் கல்பிக்க

†கொணாய-ஃ தக் உயதஸாஷம் து கஹ்யம் உதி வாஹ ஹாவதிலி ஹாதி |

†உயதஸாஷம் ஸூஷகெஹாஹாஹாஹா உதி வாஃ ஸொயநீய உதி ஹாதி |

*சதுரச்சுரத்தை அஷ்டாச்ரமாகச் செய்வதற்காக கோணங்களில் (மூலையில்) கல்பிக்கப்படும் ரேகையை நேர் கோட்டிற்கு சமமாக இருக்கும்படி கல்பிக்கவேண்டும். இவ்விதமாக அஷ்ட 8, குத்திர பிரயோகம் செய்தால், அது, அஷ்டாச்ரமாகும் என்று இருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

வலூஸெ ஸவூம்ஸெஸ்கம் ததூஸூ ஸாவெஹூ

வரூத் ஸூஸூம் கெஹூ தாரெ யு,மாஸெ I

வட்டாயாஃ டி வூஸாவெமொதெஹ

வஹூஸூம் ஸூஸூ வஹூஸூகூவூயொமாசு || ௫௪ ||

ததூஸூயொவாதூஸூமெஹூ ததூசு

ஹாமம் கூஸூ வூ,மிவெகெகஹாமெ I

ததூஸூயொகெஹூஸூ ததூஸூ ததூஸூ

யூகூஸூ யூஸூ யொஹூயெசு ஸவூகூஸூ || ௫௫ ||

வேண்டும். * அப்பொழுது, பட்டத்தின் நீளமானது, முப்பத்தி மூன்று 33 அம்சங்களுடையதாகும். அதில் ஸப்த 7, ஸூத்திர பிரயோகம் செய்தால், அது ஸப்தாச்ரமாகும்.

பூமியின் விஸ்தாரத்தில், ஏழு 7, பாகமாகச் செய்து, ஒரு 1, பாகத்தை வெளியில் ஒதுக்கி, விருத்தத்தைக் (வட்ட வடிவத்தை) கல்பிக்கவேண்டும். அந்த வட்டத்தின் யுகாம்சத்தை (மத்தியத்தின் குறுக்களவை—விட்டத்தை) மூன்று மடங்காகச் செய்தால், (மூன்றால் 3ல் பெருக்கினால்) அது, பட்டத்தின் (வட்டத்தின்) அளவாகும் (அதை ஐந்தால் 5ல் வகுத்து, வந்த ஈவினால்) பஞ்ச சூத்திர பாதனம் செய்தால், அது பஞ்சாச்ரமாகும். 54

புத்திமானாக இருப்பவன், (குண்டங்களைக் கல்பிக்கும் பொழுது) குறைக்கப்பட்டு மீதமுள்ளபாகத்தில், (அச்ரங்களுக்கேற்றபடி) அவைகளின் பாகங்களைக் கல்பித்துக் கொள்ளவேண்டும். அந்த பாகங்களில், கூடுதலோ, குறைவோ, இருந்தால், அப்பொழுது, அவைகளில் சிறிதளவு, கூட்டியும், குறைத்தும், அச்ரபாகங்கள் ஒன்றுக்

*வட்டத்தின் மத்தியமானத்தை, ஏழு 7, பாகமாகச் செய்து அவையில், ஒரு 1, பாகத்தைக் குறைத்துக்கொண்டு அந்த அளவினாலே ஸப்த 7, சூத்திரபாதம் செய்ய, அது ஸப்தா 7, ச்ரமாகும் என்று இருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

ஹந்தெ ஸாஹி கி-ஸீஹ் 80 நிஷு அ தயநம்

ஷொபஸெஷுஸயுதம்

ஸத்ரூஸெயுதம் தவாஸெ ஸிவவடி ஹிஹிதெ

ஸாயுதம் ஸெஸகஹாதள |

ஸாஸெயுதம் ஸீஹெஸெவாடி தஸயத்யிகெ

ஷொபஸாஸெஸகஹீதம்

ஸத்யாகெத்யஸாஸெ தவடிஸவடிகெஷுஸஹீதம்

சுரெண || ௫௬ ||

தடிவ யசுதாஸெயு து கத-ஷெஷு செஷி ஸஸுராகடி |

பொன்று சமமாக இருக்கும்படி, யுக்தியுடன் கல்பித்துக் கொள்ளவேண்டும். இவ்விதமாகவே சகல விதமான குண்டங்களையும் கல்பிக்கவேண்டும். 55

(பூவிஸ்தாரமானது) பஞ்ச 5 பதமாக இருந்தால், (பதம் - பாகம்) முணைகால் $3\frac{1}{2}$ பாகம், அதன் பீஜமாகும்.

ஸப்த 7 பதமானால், இரண்டு 2 பதம் பீஜமாகும்.

ஷோடசபதமானால், ஒரு அம்சத்துடன் கூடியது, பீஜமாகும். (இரண்டும், ஒன்றும், மூன்று பதம்)

நவாம்சத்தில், ஒண்ணேழுக்கால் $1\frac{1}{2}$ பதம் பீஜமாகும்.

பதினாறு 11 அம்சத்தில், ஒண்ணரை $1\frac{1}{2}$ பதம், பீஜமாகும்.

அதில் ஒரு 1 அம்சம் குறைவானால், (தச 10 பதமானால்) ஒண்ணேகால் $1\frac{1}{2}$ பதம், பீஜமாகும், என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. மேலும்,

பதினைந்து 15 பதத்திலும், பதினாறு 16 பதத்திலும், ஒரு அம்சம் குறைந்தது, பீஜமாகும்.

பதினேழு 17 பத்தொன்பது 19 பதத்தில், எட்டில் 8ல் ஒரு 1 பாகம், ($\frac{1}{2}$ பாகம்) குறைந்தது, பீஜமாகும். இவ்விதமாக, முறையே, பீஜமாகும்.

ஸம்ஹவ் ஸுரவம்-ஃ அ வ் ஸாஷாம்ஸலம் உதழ் ||௭||

ஸகஷிவாரயாகம் வா சுப்யம் சுஹநுதாநிதழ் |

ஸகஷிக்ரமுணவ் ஸம்ஹவஜ்ஸம் உபெய்து ஹப்கு || ௮ ||

தொரணாப்யம் முஹொ(ஸுரொ) வெதஸவ-ஜாவயவ-
ஸொநிதழ் |

யாஸு- ஹிக்ஷிஷ்ஹஸம் வாய-ஜாய-ஹீநகழ் || ௯ ||

கிரஹாமெக ஹீநம் தஹிக்ஷிஷ்ஹலிஷ்தெ |

ஸாணாராம் ஸவெரம் அ ஸவெ-ஷாம் ஸஷ்தாம் ஸுபெ || ௧௦ ||

வீடுகளின் முன்னாலே மஸூரகம் கல்பிக்கவேண்டுமானால், அதையே கொள்ளவேண்டும்.

ஸ்தம்ப பிரஸ்தர வர்கமும், பிராஸாதாங்கத்திற்கு சமமாகவே இருக்கவேண்டுமென்று கருதப்படுகிறது. அதன் சுவரானது, ஒன்று 1 அல்லது இரண்டு 2 துவாரம் (வாயில்) உடையதாகவும், கும்பம் லதைகளுடன் கூடியதாகவுமிருக்கவேண்டும்.

அதன் மத்தியில், பத்திரகமானது ஸ்தம்ப விஸ்தாரத்தைப்போல், ஒன்று 1 இரண்டு 2 அல்லது மூன்று 3 பங்கு விஸ்தாரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். ௧8

அது தோரணத்துடன் (முன்வாசல் வழியுடன்) கூடியதாகவும்; குஹையுடன் (தேவதா விக்ரஹத்துடன்) சகல அங்கங்களினாலேயும் சோபையுடன் கூடியதாகவுமிருக்கவேண்டும்.

அதன் பித்தி விஷ்கம்பமானது (சுவற்றின் அகலமானது) கிரஹத்தின் சுவற்றின் அகலம், அதில் கால் ½ பங்கு குறைவாகவோ, மூன்றில் ஒரு ⅓ பங்கு குறைவாகவோ இருப்பதாகும்.

இவ்விதமான மஸூரகமானது, ஸகலவிதமான கிரஹங்

அதுரமு அதுலுக்கு அதுலு-அரலலிதல் !
 உவெ உவெ அலுலெகுலுக்கு அலுலு-அரலலிதல் ||

உயலுலு-அலுலு தலுலெகுலுக்கு அலுலு-அரலலிதல் !
 அலுலு-அலுலு அலுலு-அரலலிதல் ||

லலுலு-அலுலு அலுலு-அரலலிதல் ||
 அலுலு-அலுலு அலுலு-அரலலிதல் ||

லலுலு-அலுலு அலுலு-அரலலிதல் ||

களுக்கும் முன்பக்கத்தில், மத்தியில் விஸ்தாரமுள்ளதாகவும்,
 வாயிலுள்ளதாகவும், கல்பிக்கப்படுவதாகும். 60

(மஸூரகமானது) சதுரச்சுரமாகவும், நான்கு 4 பக்தி
 (பக்தி-அல்லது பாகம்) களிநிலை நான்கு 4 துவாரங்
 களுடையதாகவும், ஒவ்வொரு முகத்திலும் (முடி-முகப்பு)
 ஒரு 1 பாகத்தினாலே அல்லது இரண்டு 2 பாகத்தினாலே
 விஸ்தாரமான நிர்கமமுடையதாகவும், (நிர்கமம்-வெளியில்
 நீண்டிருப்பது) இருக்கவேண்டும். 61

அதன் ஊர்துவகூடமானது மத்தியஸ்தம்பமில்லாமல்
 இரு 2 பத்திகளுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும்.

முப்பத்தாறு 36 தூண்களுடையதாகவும், இருபத்தெட்டு
 28 அல்ப நாளிகளுடையதாகவும், நான்கு 4 பக்கங்களிலும்
 படிகளுடையதாகவும், கல்பையின் உருவத்தைப்போன்ற
 சுவருடையதாகவும் எட்டு பஞ்சரங்களுடன் கூடியதாகவும்
 இருக்கின்ற பத்மகமானது, (மத்தியில், பத்மத்துடன்
 கூடிய மண்டபமானது) பத்மபத்திரகம், என்று கூறப்
 படுகிறது. 63

இது தேவதைகளின் ஸ்நானார்த்தமாகக் கல்பிக்கப்
 படுவதாகும். இது, தேவாலயத்திற்கு அபிமுகமாக

தடிவெகாநநொவதம் ஸ்யதாம்ணஸநிதழ் || ௬௪ ||

யாமாழிகசிஸ்யொமதம் ஸதாழிஷதொ லிஸி வாரணழ் |

ஹீகம் வணுஹாமெந அதாரஸுஸலாகூதி || ௬௫ ||

ஸ்யொத கூடம் திஹாமெந வரிதொம்ஸெந ஸ்ரவழ் |

வாக்ரிஸஸ வாடிஸம்யுதம் அதாவிஸம்ஸதிநாலிகழ் ||

வணுஸெஸஷ்ஹியஸூகம் கூபதம் கூம்ஹயுதாநிதழ் |

அதுலிஸூகம் அதாவிஸம் கணைஸ்யாம்ஹயுதிகழ் || ௬௬ ||

(தேவாலயத்தை நோக்கி) இருக்கவேண்டுமென்று கருதப் படுகிறது. 63½

அதுவே, ஒரு 1 முகமுடையதாகவும், மத்தியில் அங்கணத்துடன் கூடியதாகவும், மனதிற்கு உகந்தபடி, மறைவு (தடுப்பு) உள்ளதாகவுமிருந்தால், அது, யாகம் முதலிய காரியங்கள் செய்வதற்கேற்ற இடமாகும். (யாக சாலையாகும்.)

ஐந்து பாகங்களுடையதாக சதுரச்ரவடிவமாகவும், மத்தியில் மூன்று 3 பாகம் கூடம் (கூடம்) உடையதாகவும் சுற்றிலும் ஒரு 1 பாகம் மண்டபமுடையதாகவுமிருப்பது பத்திரகம் எனப்படும். 65½

[ஐந்து 5 பாகங்களுடன் சதுரச்ரமாகவும், மத்தியில் மூன்று 3 பாகம் கூடமும் சுற்றிலும் ஒரு 1 பாகம் தாழ்வாரமுடைய மண்டபமானது பத்திரகம் எனப்படும்]

முப்பத்திரண்டு 32, கால்களுடையதாகவும், இருபத்தி னான்கு 24, நாஸிகைகளுடையதாகவும், (நாஸிகை—வளை) எட்டு 8 பஞ்சரங்களுடையதாகவும், கும்பம், லதைகளுடன் கூடிய குட்யமுடையதாகவும், (குட்யம்—சுவர்) நான்கு 4 திக்குகளிலும் நான்கு வழிகளுடையதாகவும், கர்ணத்தில், (மூலையில்) கலப்பையைப் போன்ற சுவறுகளையுடைய

உயர்தெம்மணயுகம் வா திஹகதூ விவூ, காம்பிசு 1
யாஃ ஸுருஸைம் தவூ பௌகதூஷாம்பொநகைவ வா ||

தூதூணைவகைதசி ஸூகி ஸூநாய-ஃ வா தகைவ ஹி 1
ஷடஃஹகி உதாரபூராம் உயேஷஷூஹககிசு ||

விஹகிவிவூதம் கெகககதூ நிஷகூரணவகைசு 1
ஷடஃஷஷூஹிஸூராயுகம் தூதூயூஸூவாசு || எம||

உதூவி-ஃஸூநூஸூம் ஸவ-ஃகூரஸூயுகம் 1
பரிவாவூ உணைவம் ஸவ-ஃவாஸை யொமூ ஸநாதகி ||

ஸூராயுதூரபூராம் ஷஷூஹிசூராயுகம் 1

தாகவும், நடுவில் அங்கணத்துடன் கூடியதாகவும் முன்று
3, பாகங்களாக விஸ்தாரமான கால்களையுடையதாகவும்,
வீட்டின் தலத்திற்கு சமானமாக இருப்பதும், பங்கதியில்
(பத்தியில்) எட்டி 8ல் ஒரு 1 பாகம், குறைந்ததாகவும்
இருப்பின், இதற்கு “நிருத்த மண்டபம்” என்று பெயர்.
அதுவே ஸநாந மண்டபமுமாகும். 68

ஆறு 6, பத்திகளுடையதாகவும், சதுரச்சரத்தைப்
போன்றதாகவும், நடுவில் எட்டு 8த் தூண்களுடன் கூடிய
கூடத்துடன் கூடியதாகவும், இரண்டு 2, பத்தி விஸ்தார
முடையதாகவும், ஒரு 1, பத்தியினாலே (செல்லுவதற்கான)
வழியுடன் கூடிய முகமுடையதாகவும், அறுபத்தாறு 66,
கால்களுடன் கூடியதாகவும், மத்தியில் காவில்லாததாகவும்,
இருபத்தினுக்கு 24 நாளிகளை அங்கங்களாக உடைய
தாகவும், ஸகலவிதமான அலங்காரங்களுடன் கூடிய
தாகவும் இருக்கின்ற மண்டபமானது, “சிவம்” என்று
பெயருடையதாகும். இது, ஸகலவிதமான வீடுகளுக்கும்
தகுந்ததும், பழமையானதுமாகும். அல்லது தொன்று
தொட்டு வந்ததுமாகும்.

நவலாமெந தந்யெழ கூடும் வா ஶ்ணீதாம்பணடி ||௭௨||

ஸவாசுரோஸாசிராஸாத்மம் அதாதி-பரி ஸ வாரணடி |

சுரமாமெகாம்பவிஸாரதிம-பேரம் ஶ்வலகடி || ௭௩ ||

பயதரம்பலொவெதலிஷ்டிததலிதிகடி |

சுரோஸாஸவம் வெதகி தெகிதாநாம் ஶ்வலகடி ||

ஸலிஷ்காடிகாயெ-பேரம் யொமதம் வெதலித ஶ்வலகடி |

ஸவலகடி யாமாநம் ஶ்வலகடி வாதலாயுதடி ||௭௪||

அதாஸ-பாமொய்ய-பேரம் து ஶ்வலகடி து ஶ்வலகடி |

ஏழு 7 அம்சங்களுடன் (பத்திகளுடன்) கூடியதாக சதுரச்சுரத்தைப்போன்ற வடிவத்துடன் கூடியதும், அறுபது 60 தூண்களுடையதும், அதன் நடுவில் ஒன்பது 9 பாகத்தினாலே கூடம் அல்லது மண்டிதாங்கணத்துடன் கூடியதும், முப்பத்திரண்டு 32 நாஸிகளை அங்கமாக உடையதும், நான்கு 4 பக்கங்களிலும் மறைவு அல்லது தடுப்புடன் கூடியதும், மூன்றில் ஒரு 1 பங்கு நிர்கமத்துடன் கூடியதும் முகப்பத்திரத்துடன் கூடியதும் (முகம்—முன்பக்கம், பத்திரகம், புஷ்பம் இலை கொடி முதலியவைகளினாலான அலங்காரம்) மத்தியாங்கத்துடன் கூடியதும், (ரங்கம்—மேடை) விருப்பமான திக்கில் சுவர் உடையதுமாக இருந்தால், அதற்கு, “ஆஸ்தாந மண்டபம்” என்று பெயர். அது தைதிலர்களுக்கும், அரசர்களுக்கும் கூறப்பட்டதாகும்.

அபிஷேகம் முதலிய காரியங்களுக்கேற்ற மண்டபத்திற்கு, வேதம் என்று பெயர், என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

எட்டு 8, பத்திகளுடன் கூடியதாக, சதுரச்சுரமாக இருப்பதும், எண்பது பாதங்களுடன் கூடியதும், நான்கு 4ல் ஒரு 1 பாகம், ஊர்துவ கூடத்துடன் கூடியதும், இரண்டு 2

அதுதி-பரி அதுஅ-பாரம் வாஸு-பெ வொவாபலம்புதடி ||

ஸவ-பாருகாரலம்புதடும்குதலிசி ஸுதடி |

தடிவ ஜாயவாடிம் து ஸ ஹஸ்யூயிதீஷதெ || எஎ ||

வரிதொ வாரபெகாஸம் அந்ஸொநாவதணவடி |

வடுவ-பெகி உவஹடிம் ஸஜாகி ஹடிதி தஹடி கடி ||

ஸ ஹஸ்யூயெ வியாதயீம் முபாபீநாம் ஸநாதநம் |

நவஹகியுதம் ஸஜாகி வடி திவடி தயீயுபகாநிதம் ||

தயீயெகவிஸுதம் ஹடிம் அதுஅ-பாரஸலிதம் |

வொவாபம் ப்ருவெ தஸூ கணெ-பொம்மயலிதிகம் ||

பாகங்களினாலே பத்திரகத்துடன் கூடியதும், நான்கு 4 திக்குகளிலும் நான்கு 4, துவாரங்களுடன் கூடியதும், பக்கத்தில் படிக்கட்டுடன் கூடியதும், ஸகலவிதமான அலங்காரங்களுடன் கூடியதுமான மண்டபமானது, “அலங்கிருதம்” என்று கூறப்படும். 76

அதுவே ஜாலபாதமாக இருந்தால், அது பிரம்ஹ ஸ்தலம், என்று கருதப்படுகிறது. 77

சுற்றிலும் ஒரு 1 அம்சம், வாரம், (தாழ்வாரம்) இரண்டு 2, அம்சம் ஆவிரதமண்டபம், முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைப் போல் முக பத்திரம், விருப்பமான திக்கில் பத்திரம், இவைகளை கிராமங்களில் பிரம்ஹ ஸ்தானத்தில் கல்பிக்க வேண்டும். இது தொன்றுதொட்டு வருவதாகும். 78

நூறு தூண்களுடையதாகவும், ஒன்பது பக்தி (பாகம்) களுடையதாகவும், (அதன் நீளத்தில்) மூன்றி லில் ஒரு 1 பங்கு விஸ்தாரமுடையதாகவும், நான்கு துவாரங் (வழி) களுடையதாகவும் இருக்கின்ற சாலைக்கு “பத்திரம்” என்று பெயர்,

சி₁ஃ₁வம் ஐயகோஸம் ஸஜாக் வுணை₁கோஸம்

அது₁ஃ₁வடி || அச ||

சுயிஷாநா₁வியு₁வக் கணை₁ ஞா₁ம₁நா₁காரவிதி₁கடி |

ஸவ₁நா₁னா₁காரஸ₁யு₁தம் ஷ₁வ₁ஷெ₁வா₁யு₁நா₁ஸிகடி || அரு ||

னகாடிஸ ஸீ₁லாமெ₁ந ஸ₁ஃ₁ து₁ அது₁நா₁பு₁கடி |

வரி₁தொ₁ ண₁ஸ₁வ₁ த₁ஸ₁ஜ₁ ஸா₁ஷெ₁ஜ₁ லாமெ₁ ந₁ கார₁யெ₁கி ||

அது₁ஷ₁ணை₁ ஸீ₁லாமெ₁ந அது₁ஷ₁உ₁டி₁ஸ₁ஷ₁கடி |

அது₁ஜி₁ஃ₁க₁ லி₁சி₁ ல₁க₁ஜ₁ து₁ ஸி₁வ₁நா₁ய₁த₁கொ₁ஜ₁கடி ||

ஒரு முகத்தில் பத்திரமாக இருந்தால், அதற்கு, “நந்தம்” என்று பெயர்.

இரண்டு 2 முகங்கள் பத்திரலக்ஷணத்துடனிருந்தால், அதற்கு, “பத்திரகௌசிகம்” என்று பெயர்.

மூன்று 3 முகத்துடனிருந்தால், அதற்கு, “ஜயகோசம்” என்று பெயர்.

நான்கு 4 முகங்களுடனிருந்தால், அதற்கு, “பூர்ணகோசம்” என்று பெயராம்.

84

அதிஷ்டானத்தில் கா₁ல்க₁ளு₁டைய₁தும், கர்ணத்தில், லா₁ங்க₁லா₁கா₁ர₁மா₁ன₁ பி₁த்தி₁யை₁யு₁டைய₁தும், சக₁ல₁ அ₁ல₁ங்₁கா₁ர₁ங்₁ க₁ளு₁டன்₁ கூ₁டி₁ய₁தும், நா₁ற்ப₁த்₁தெ₁ட்டு₁ 48, அ₁ல்₁ப₁ நா₁ஸி₁கை₁ க₁ளு₁டைய₁தும், ப₁தி₁னோ₁ரு₁ 11, வி₁பா₁க₁ங்₁க₁ளு₁டன்₁ ச₁ம₁ச₁து₁ர₁சீ₁ர₁ வ₁டி₁வ₁த்₁து₁டன்₁ கூ₁டி₁ய₁து₁மா₁க₁ இரு₁க்₁க₁வே₁ண்₁டும். அத₁னு₁டைய₁ வெ₁ளி₁க்₁கைய₁ில், சு₁ற்₁றிலும், ஒரு 1, பா₁க₁த்₁தி₁னோ₁ல₁ ம₁ண்₁ட₁ப₁த்₁தை₁க்₁ க₁ல்₁பி₁க்₁க₁வே₁ண்₁டும்.

86

அது நான்கு 4, கர்ணங்களிலும் நான்கு 4, கூ₁ட₁ங்₁ க₁ளு₁டன்₁ கூ₁டி₁ய₁தா₁க₁ இரு₁க்₁க₁வே₁ண்₁டும். நான்கு 4 தி₁க்₁கு₁ க₁ளிலும், இரண்டு 2, மூன்று 3, ப₁த்₁தி₁க₁ளு₁டன்₁ விரி₁ந்₁து₁ நீ₁ண்₁ட₁ கோ₁ஷ்ட₁ங்₁க₁ளு₁டன்₁ கூ₁டி₁ய₁தா₁க₁ இரு₁க்₁க₁வே₁ண்₁டும்.

புறத்திதாதுரனும் து மய்யம் மதுவியு-கூடுடகம் |

கூடுடசாராயானரெ தவறீ குகரீகர தலாம-கூடு ||அஅ||

ஜாதாபிசுவமூரம் மம் ஸவ-காவயவபொலிதடி |

ஹவூ-கூஸஹாம், மிதி பூரம் மம் பூஸூரம் தவஸொயகூடு ||

விவரதம் ஸம்வரதம் வாவி மூஹூரம் மூஹூரம்-கூலாரெகூ |

கூயூயாரணநிதூகூம் ஸம் து அ துரனாகம் ||கூ||

ஹாமெவ-கூபுரவிய-கூகூம் ஸம் து அ துரனாகம் |

கூலூபிசூ அ மய்ய து விவகெகூவொயு-கூடுடகம் ||

தகூலாமெத து ஹாமெந வரிதொயி-கூலூபிஷூதெ |

மத்தியரங்கத்தின் ஊர்துவ கூடமானது மூன்று 3 பத்தி களுடன் கூடிய சதுரச்சீரமாக இருக்கவேண்டும். அதன் கூடசாலையின் இடையில், கிரகரீகிருதமான மார்க்கம் இருக்கவேண்டும். ஜாதியாதி முகபத்திரத்தை அங்கமாக உடையதாகவும், சகல அங்கங்களுடன் சோபையுள்ளதாகவும் இருக்கவேண்டும்.

ஸபையின் அங்கியான ஊர்துவ பாகத்தில், புதுமையைக் காட்டக்கூடிய, சிறந்த அங்கத்துடன் கூடிய பிரஸ்தரமிருக்கவேண்டும்.

அது, வெளிப்படையாகவோ, மறைமுகமாகவோ, மறைபொருளுடையதாகவும், மறைபொருளில்லாததாகவும் கல்பிக்கப்படவேண்டும். இதற்கு “ குலதாரணம் ” என்று பெயர் கூறப்படுகிறது. இது, ஸமசதுரச்சீரமானதாகும். 90

பன்னிரண்டு 12 பாகங்களுடன் கூடியதாகவும் சதுரச்சீரமாகவுமிருக்கவேண்டும். எட்டு 8 திக்குகளிலும், மத்தியிலும், இரண்டு பத்திகளுடன் ஊர்துவ கூடமிருக்கவேண்டும். அதற்குவெளியில், சுற்றிலும் அளித்தம்

சுமணம் வா ஸஹாஸ்யாதம் சுணை-இராமமூர்த்திகம் ||௯௨||

அது அ-இராமபுர விஷ்ணுநாமிதம் ஸ்ரீராம அது அ-இராமபுர
வாஸ்யை ஸ்ரீராமபுரஸ்யுதம் வணுரென ஸ்ரீராமபுரம் ||

ஸ்ரீராமபுரஸ்யுதம் ஸ்ரீராமபுரம் வணுரென ஸ்ரீராமபுரம் ||

யுத்யா நாமஸ்யுதம் ஸ்ரீராமபுரம் நாம ஸ்ரீராமபுரம் ||

ஸுளவ்யம் துயொடிபாம்புரம் அது நாமஸ்யுதம் ||

வாரிதொ ஸ்ரீராமபுரம் அது நாம ஸ்ரீராமபுரம் ||

(தாழ்வாரம்) இருக்கவேண்டும். அங்கணமாகவோ, ஸபாஸ்தானமாகவோ இருப்பதாகும். அதன் கர்ணத்தில் லாங்கலபித்தி இருக்கவேண்டும்.

நான்கு 4 திக்குகளிலும், நான்கில் 4ல் இரண்டு பங்கு (ஸரிபாதிபளவு) நிர்கமமிருக்கவேண்டும். (நிர்கமம்—நீண்டிருப்பது) அதன் பக்கத்தில் படிக்கட்டுகளிருக்க வேண்டும். எட்டு 8 பஞ்ஜரங்கள் (சூடுகள்) உடையதாக இருக்கவேண்டும்.

முதலாவது அங்கத்தில், நூத்தறுபது 160 தூண் களிருக்கவேண்டுமென்று விதிக்கப்படுகிறது. இதில், நாளியங்கமானது யுக்தியுடன் கல்ப்பிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

இப்படிப்பட்ட மண்டபத்திற்கு, “ஸுகாங்கம்” என்று பெயர்.

94

பதிமூன்று 13, அம்சங்களுடன் கூடியதாகவும், சதுரரத்திற்கு சமமான வடிவமுடையதாகவும் இருக்க வேண்டும். இதைச் சுற்றிலும், இரண்டு 2, அம்சம் மண்டபமிருக்கவேண்டும். ஒரு 1 பாகம்; கிரகீபதம் (பதம்-வழி) இருக்கவேண்டும்.

வனகாம்பரணாராபும் ஸ்ரீராமபுத்திரதாராபிதம் ।

அதுஷ்டணை-3 விஹகெதுவமணம் வொய்ய-3கூடிகம் ॥

விஅதுவி-3ஸ்ரீதாயாரிம் கொலு வாம்மணகம் திபரி ।

தெஷாம் ஸபாஹேது து ஹாமெந வரிதொ ஹிம்-3விஷேதே ॥

உஷ்டிசு-3புஸ்ய-3கூவிஷ்டிக்-3மடி ஸ்ய-3தம் ।

ஸாஷ்டி-3ரதவாடிம் ஸ்ரீராமபுத்திரதாராபிதம் விபிதே ॥ரூ-3॥

ஷெவஹிதநஸெம்-3ரணாம் மஹ-3ராவ்யம் ததநொஹாம் ।

இரண்டு 2 பத்திகளுடன் கூடியதாகும். ஒரு 1 திக்கில் முடப்பட்டதான அளிந்திரம் (தாழ்வாரம்) இருக்க வேண்டும். அதன் அந்தராளமானது (அகலமானது) ஒரு 1 அம்சம் (ஒரு பத்தியின் விஸ்தாரம்) இருக்கவேண்டும் அதன் தலமானது அப்பிரச்சன்னமாக (மறைக்கப்படாமல்) இருக்கவேண்டும்.

அதன் நான்கு 4 கர்ணங்களிலும் (முலைகளிலும்) இவ் விதமே, அங்கணமோ, ஊர்துவ கூடமோ (உயர்வான கூடமோ) இருக்கவேண்டும்.

திக்குகளில், எட்டு 8 (பத்தி) அகண்டு நீண்டிருக்கின்ற கோஷ்டமோ, அங்கணமோ இருக்கவேண்டும்.

அவைகளுக்கு வெளியில், சுற்றிலும், ஒரு 1 பாக அளவில், அளிந்திரம் (தாழ்வாரம்) இருக்கவேண்டுமென்று விரும்பப்படுகிறது.

விரும்பமான திக்கில் சுவற்றுடன் கூடியதாகவும், விரும்பமான திக்கில் பத்திர லக்ஷணத்துடன் கூடியதாகவும் இருக்கவேண்டும்.

இதன் முதலாவது அங்கமானது, இருநூத்தெட்டு 208 தூண்களாகும், என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

சிறுவண்ணகிவிவாரம் ஸம் து அதாராகம் || ராந ||

சிறுமாமம் உய்யும்மதிலுய்க்குடும் வாம்மணநெவ வா |
வாரிதொயிலு உம்மெந ஹாமெகெநாநாராகுக்கு || ராச ||

மெலும் வுலவகெவடிவடி கொல்கம் ஹாமதொயிக்கு |
அசிறுமாமம் உய்யும்மதிலுய்க்குடும் வாம்மணநெவ வா |

மெலும் வுலவகெவடிவடி கொல்கம் ஹாமதொயிக்கு |
அசிறுமாமம் உய்யும்மதிலுய்க்குடும் வாம்மணநெவ வா |

மனோஹரமான இந்தக் கட்டிடத்திற்கு, “ கர்பம் ”
என்று பெயர். இது, தேவர்களுக்கும், அந்தணர்களுக்கும்,
அரசர்களுக்கும் கூறப்பட்டதாகும். 102½

பதினாறு 15 பத்தி விஸ்தாரமும், சமசதுரஸ்ரமாகவும்
இருக்கவேண்டும். அதில் மூன்று பாக அளவுடையதாக
மத்தியரங்கத்தின் ஊர்துவ கூடமோ, அங்கணமோ இருக்க
வேண்டும். அதைச் சுற்றிலும் ஒரு 1 அம்ச அளவில்
தாழ்வாரமிருக்கவேண்டும். அது, ஒரு 1 அம்ச அளவுள்ள
இடைவெளியுள்ளதாக இருக்கவேண்டும்.

மீதமுள்ளவைகள், முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைப்
போலவேயாகும். இதன் கோஷ்டமானது. ஒரு 1 பாகம்
அதிகமாகும்.

இதன் ஆதியங்கத்தில் இருநூத்தி முப்பத்திரண்டு
232 தூண்கள் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இது, ஸகல
விதமான அலங்காரங்களுடன் கூடியதாக இருக்க
வேண்டும். இது, “ மாலியம் ” என்ற பெயருடைய
மண்டபமாகும். 105½

ஸமசதுரஸ்ரமாகவும், பதினாறு 16 பாகங்களுடன் கூடிய
தாகவும் இருக்கவேண்டும்.

அதுவி-தி (மகி) விநார நிம-மே திகுது மடி-கடி I
வாபெ-2 ஸெரவா, நஸ்யு-தும் ஸவ-3 ராணுகாரஸ்யு-தடி ||

செவலி-நரும-சு-ரணாம் அது-ரணம் விரடி-யா I
உ-த ஊ-பு-3 விவா-ஸெ-2 கவ-3 லா-3 ஆ-தி-ஸ-2-ப-3-கடி ||

விநாரம் அது-ரணம் 8 ணுவம் காரயெ-3 ஸ-ய: I
விவ-தம் ஸ-வ-தம் வாவி-3 க-ப-3-ஸ-2-ஹம் வ-3-ய-3-ப-3-கடி ||

யயாய-3 கியய-3-ப-3-ரணம் தய-3-க-3-ய-3-க-3-வி-3-க-3-ண: I

எட்டு 8 பத்தி விஸ்தாரமான நிர்கமம் (வெளியில் நீண்டிருக்கும் பாகம்) உடையதாக இருக்கவேண்டும். (நான்கு 4) திக்குகளிலும் பத்திரகமுடையதாக இருக்க வேண்டும். பக்கத்தில் படிக்கட்டுகளுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். ஸகலவிதமான அலங்காரங்களுடனும் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். இதற்கு “மாலியாத்துதம்” என்று பெயர். இது தேவதைகள், பிராம்ஹணர்கள், அரசர்கள் இவர்களுக்கு உகந்ததாகும்.

இவ்விதமாக சதுரச்ர மண்டபமானது, பதினாறு 16 விதம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 1113

இதற்குமேலே புத்திமானாக இருப்பவன், இரண்டு பக்கங்களிலும், ஒரு 1, அம்சம் வீதம், முப்பத்திரண்டு 32 அம்சம் வரையில், விஸ்தாரமான சதுரச்ர மண்டபத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

குட்டியஸ்தம்பமானது (சுவற்றிலுள்ள தூணானது) வெளியில் தெரியும்படியோ, தெரியாமலிருக்கும்படியோ உபயோகிக்கப்படுவதாகும். 113

சமர்த்தனாக இருப்பவன் அவைகளை, யுக்தியாகவும் சோபையுடனும் இருக்கும்படி கல்பிக்க வேண்டும்.

வந்தெஷாராயதாநூலம் மணவம் புவியியதெ || ககச ||

சிவகிவிஷுதம் தவாசு விவகூலாயிகராயத ||
வாரதொ வாரகொம்பா சிவாஷாவிஸமரிதம் ||

விவாஷா, மலையுதம் யதாவதம் தசி யதாவதம் |
விவாஷா அதுரம்பெவதம் தவாசு விவாஷாயிகராயதம் ||

மணவம் வரிதொ விவகூலா பெஷா, மணகம் மவெசி |
விவகிவிஷுதம் வெவகவிவகூலா தநம்பவதம் || ககச ||

இவைகளுக்கு, மண்டபமானது, நீண்ட சதுரத்தை
பேரிருக்க வேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 114

மூன்று 3 பத்தி விஸ்தாரமுடையதாகவும் அதைக்
காட்டிலும் இரண்டு 2 பத்தி அதிகமாக நீண்டதாகவுமிருக்க
வேண்டும்.

மூன் பக்கத்தில், வாரமானது (தாழ்வாரமானது) ஒரு 1
அம்ச அளவுடையதாகவும், இருபத்தி நான்கு 24 தூண்
களுடையதாகவுமிருக்க வேண்டும். 115

இது, இருபது 20 நாஸியங்கமுடியதாக இருக்க
வேண்டும், இதற்கு “தனம்” என்று பெயர். இது,
செல்வத்தைக் கொடுக்கும்.

நான்கு 4 அம்சம் விஸ்தாரமுடையதாகவும் அதைக்
காட்டிலும் இரண்டு 2 அம்சம் அதிகமாக நீளமுடையதுமாக
இருக்க வேண்டும்.

அதைச்சுற்றிலும் ஒரு அம்சம் மண்டபமும் மீதம்
அங்கணமாகவுமிருக்கவேண்டும். அதன் முகப்பத்திரமானது
இரண்டு 2 பத்தி விஸ்தாரமுடையதாகவும் ஒரு 1 பத்தி
நீளமுடையதாகவுமிருக்கவேண்டும்.

அதாரஷாம்பிரஸ்யாதுஷாஜம்மெஷு ஸஹிஸ-ஹி :
ஸவ-ஹாம்காரஸ்யாதுக் ஸஹுஷணவிதி ஸூத்ர ||

வணஹதூ விஸாயம் து தஸாஸி அஸ்யாயிகாயத ||
ஸஹவம் வஸிதொஸெத ஸெஷம் கூடம் து வாஹண ||

அஹதூவிஸூத்ரம் ஸெஷஹதூ தநுவஹதூ ||
ஸூத்ரம்மெஷு வணாம்பிரஸ்யாதுக் தவிவிதூ || ௧௨௦ ||

ஸவ-ஹாம்காரஸ்யாதுக் ௨௦, மஹம் ஸவ-ஹேஸிக ||
ஷஹதூவிஸூத்ரம் தஸாஸி அஹதூயிகாயத || ௧௨௧ ||

அதன் ஆதியங்கங்களில், வெளியே, வெளியே முப்பத்திரண்டு 32 தூண்களிருக்கவேண்டும்.

அது, சகலவிதமான அலங்காரங்களுடன் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். இதற்கு “ஸூபுஷணம்” என்று பெயர்.

118

ஐந்து 5 பத்தி விசாலமுடையதாகவும், அதைக் காய்மலும் இரண்டு 2 அம்சம் நீளமுடையதாகவுமிருக்க வேண்டும். சுற்றிலும் ஒரு 1 அம்சம் மண்டபம் இருக்க வேண்டும். மீதம் கூடமாகவோ, அங்கணமாகவோ இருக்க வேண்டும்.

அதன் முகபத்திரமானது ஒரு 1 பத்தி இருக்கவேண்டும் அதன் விஸ்தாரமானது மூன்று 3 பத்தி இருக்க வேண்டும்.

அதன் ஆதியங்கமானது, நாற்பது 40 தூண்களுடன் கூடியதாகவும், நன்கு அலங்கரிக்கப் பட்டதாகவும், சகல விதமான அலங்காரங்களுடன் கூடியதாகவும் இருக்க வேண்டும். இதற்கு “மங்கலீயம்” என்று பெயர். இது எல்லாவிடங்களுக்கும் கூறப்பட்டதாகும்.

120½

ஆறு 6 பத்தி விஸ்தாரமுடையதாகவும், அதைக்

அதுவி-ஹேசுதிகம் டெவ-ஹேவாஸையெஹ ஸஹோடியஹ |
வரிதொ ஹோவம் அஹோஸிஷ்டிஹ ஹோவஹேசுதிகம் || ௧௨௨ ||

ஷஷுஜிவியுதகாஜிமம் யுகுதா நாவஜிமஸ்யுதம் ।
ஸவகாயுகாரஸ்யுதம் ஸுமாவஜி தநநொஹநம் ॥

ஸவஹதூரீ ஸ்யாம் து தஸூகி அஸ்யிகாயத் ।
 திரஹகிவிஸுத் பஹுஹகிஸெவ-3-ஜ் ஸஹாம்மணழி ॥

வாரிதொ ண்வம் அஃஸரிஷ்டி மதவி திகழ் ।

காட்டிலும் இரண்டு 2 பத்தி அதிக நீள முடையதாகவு
மிருக்க வேண்டும்.

அதன் மத்தியில், ஸ்போதயமானது, அதன் நீளம் அகலத்தின் நான்கு 4 பக்கிகளுடனிருக்க வேண்டும்.

சுற்றிலும், இரண்டு 2 அம்சம் மண்டபமிருக்கவேண்டும்.
விருப்பமான திக்கில் முகபத்திரமிருப்பதாகும்.

அதன் ஆதியங்கமானது, அறுபது 60 தூண்களுடைய தாகும், யுக்தியுடன் கல்பிக்கப்பட்ட நாசியை அங்கமாக உடையதாகும். சகல விதமான அலங்காரங்களுடன் கூடியதாகும். மனதைக்கவரும் அந்த மண்டபத்திற்கு, “ஸ்ருக்” என்று பெயர்.

123

123

ஏழு 7 பத்தி விசால முடையதாகவும், அதைக்காட்டி
லும் இரண்டு 2 அம்சம் அதிக நீளமுடையதாகவுயிருக்க
வேண்டும்.

ஸபாங்கணமானது, முன்று 3 பத்தி விஸ்தாரமும், ஐந்து 5, பத்தி நீளமுடையதாக இருக்க வேண்டும்.

சுற்றிலும் இரண்டு 2 அம்சம் மண்டபமிருக்க
வேண்டும். விருப்பமான திக்கில் சுவர் இருப்பதாகும்.

திருவக்கிளிசெருதம் ஹாமநி, ம-380 உவஹசுக் ||கஉரு||

யுக்தா நாவலம் மலம்புகம் திவ்வதத்யாவி காந்திதடி |
ஸவ-கோன்காரஸம்யுக்தம் செராணாவலம் உணவம் ஹவெசு ||

சுஷ்மகூதா விஸாணம் து தஸூசு உஸாபிகாயதடி |
விவத-ஸ-கோமவிஸாராயாணம் உயெத டுஜயூஸூதடி ||கஉஎ||

வஸிதொடயிஷு செகாஸம் ஸாஹெத்யூஸெந உணவடி |
தத்யூஸ்யூஸிஸம்யுக்திஷு திததவிதிகடி || கஉஅ ||

ஸாஷ்ஷஷுத்யூஸிஸம்யுக்தம் வவ-ஸவநு-வஹசுக் ||

முகபத்திரமானது மூன்று 3 பத்தி விஸ்தாரமும் ஒரு 1 அம்சம் நிற்கமமுமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும்.

யுக்தியுடன் கல்பிக்கப்பட்ட நாளியங்கத்துடன் கூடியதாகவும், எழுபத்திரண்டு 72 தூண்களுடன் கூடியதாகவும் சகலவிதமான அலங்காரங்களுடன் கூடியதாகவுமிருக்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட மண்டபத்திற்கு, “துரோணம்” என்று பெயர். 126

எட்டு 8 பத்தி விசாலமும், அதை காட்டிலும் இரண்டு 2 அம்சம் கூடுதலாக நீளமுமிருக்க வேண்டும். அதன் மத்தியில், ஜலஸ்தலமானது (மேடையானது) இரண்டு 2 பாகம் விஸ்தாரமும் நான்கு 4 பாகம் நீளமுமுடையதாக இருக்க வேண்டும்.

அதைச்சுற்றிலும் ஒரு 1 அம்சம் அளிந்தம் (தாழ்வாரம்) இருக்க வேண்டும். வெளியில் இரண்டு 2 அம்சம் மண்டபமிருக்க வேண்டும். நடுவில் தூண்களிருக்கக்கூடாது, விருப்பமான திக்கில் சுவர் இருக்க வேண்டும்.

டுஜயூஸூதம் உதி ஸாரெ ‘ஸஹாம்ணம்’ உதி வாரெந ஹவதிகி ஹதி |

வூவெ வாரகெகாம்பம் உவம் ஸொவாநஸ்யுதடி ||

நாநாநுகாரஸ்யுதம் ஸுநாநீநாம் து வவ-டிடி |

நவஹதிவிஸாநம் து தஸாஸி ஆபாபிகாயதடி ||கூடி||

வனகதூயம் து விஸாராயாநம் உயெய் ஐநூநூடி |

வரிதொயிம் உகெகாம்பம் ஸாஹெய் ஆபெரத ஐஸுவடி ||

தூகூயாஹி ஸ்யுதம் ஸாஹெய் வாரம் து ஹமத: |

இந்த மண்டபமானது அறுபத்தெட்டு 68 தூண் களுடன் கூடியதாக இருக்க வேண்டும்.

இதன் முக பத்திரமானது முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைப் போன்றதேயாகும்.

இதன் முன்பக்கத்தில் ஒரு 1 அம்சம் வாரம் (தாழ் வாரம்) இருக்கவேண்டும். முகத்தில் (முன்பக்கத்தில்) படிக்கட்டுகளிருக்கவேண்டும். பல விதமான அலங்காரங்களுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். இதற்கு “கர்வடம்” என்று பெயர். இது தேவாதிகளுக்கு உகந்த மண்டபமாகும்.

129½

ஒன்பது 9 பத்தி விசாலமுடையதாகவும், அதைக் காட்டிலும் இரண்டு 2 அம்சம் அதிகமான நீளமுடையதாகவும் இருக்க வேண்டும்.

அதன் மத்தியில் ஜலஸ்தலமானது; ஒரு 1 அம்சம் அகலமும், மூன்று 3 அம்சம் நீளமுமுடையதாக இருக்க வேண்டும்.

அதைச்சுற்றிலும் ஒரு 1 அம்சம் அளிந்தம் இருக்க வேண்டும். அதற்கு வெளியில், இரண்டு 2 அம்சம் மண்டபமிருக்க வேண்டும். நடுவில் தூண்களில்லாமல் வெளியில், ஒரு 1 பாகம் வாரம் இருக்க வேண்டும்.

ஷணவத்யூவியுஸ்யுத் யயெஷம் வாரவிகிஷு ||க௩௨||

வாரயுகூவாரம் வா வுலவ-3வநு-வஹு கடு |

நாநாவயவஸ்யுத் நாநா நூநாவலிஷுதெ ||க௩௩||

வடி-திமா-மவிபாநம் து-தஷாசி-அந்-ஸாயிகாயதடு |

வி-அ-து-ஹ-3-மவிஸாராயா-ம்-யெஷு-ஸ-ஹொ-டி-யடு ||க௩௪||

வரிதொறு-உ-செகா-ஸம்-ஹா-மெ-ந-ஜ-ந-வா-த-நடு |

த-ஹா-ஹெ-அ-ந்-ஸா-நெ-ந-வரிதொ-ஜ-ந-வம்-ஹ-வெ-சி ||

ஷ-ம்-க-யு-ம்-உ-வம்-ஹ-யு-ம்-யயெஷம்-வரிக-ஹ-யெ-சி |

இந்த மண்டபத்தில், தொண்ணூத்தாறு 98. கால் களிருக்கவேண்டும். துவாரம், சுவர், இவைகள் விருப்பப் படி இருப்பதாகும்.

அதன் முகபத்திரமானது, வார (தாழ்வார)த்துடன் கூடியதாகவோ வாரமில்லாததாகவோ முன்பு கூறப் பட்டிருப்பதை போலிருக்கவேண்டும். பற்பல விதமான அங்கங்களுடன் கூடியதான இந்த மண்டபத்திற்கு, “நூநபம்” என்று பெயர் விரும்பப்படுகிறது. 133

பத்து 10 பங்கு விசாலமும், அதைக்காட்டிலும் இரண்டு 2 பங்கு நீளமுமுடையதாக இருக்க வேண்டும்.

மத்தியிலுள்ள சபையானது, இரண்டு 2 பங்கு அகல மும், நான்கு 4 பங்கு நீளமுமுடையதாக இருக்க வேண்டும்.

அதைச் சுற்றிலும் ஒரு 1 அம்சம் அளிந்தமும் ஒரு 1 அம்சம் ஜலபாதனமுமிருக்கவேண்டும்.

அதற்கு வெளியில், இரண்டு 2 பங்கு அளவில் சுற்றி லும் மண்டபமிருக்க வேண்டும்.

சுயவா ஸயத்குடும் அரவதிகுடும் அரவி வதிகுடும் ||

தருவதும் வந்தா ஸவதும் தருவதும் வந்தா ஸவதும் ||

தருவதும் வந்தா ஸவதும் தருவதும் வந்தா ஸவதும் ||

தருவதும் வந்தா ஸவதும் தருவதும் வந்தா ஸவதும் ||

தருவதும் வந்தா ஸவதும் தருவதும் வந்தா ஸவதும் ||

தருவதும் வந்தா ஸவதும் தருவதும் வந்தா ஸவதும் ||

தருவதும் வந்தா ஸவதும் தருவதும் வந்தா ஸவதும் ||

தூண்கள், சுவர், முகம், பத்திரம் இவைகளை இஷ்டம் போல் கல்பித்துக் கொள்ளுவதாகும்.

அல்லது, மத்தியகூடம், அளிந்தம் இவைகளை முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைப் போலவே கல்பித்துக்கொள்ளுவதாகும்.

ஜலஸ்தலம் நீங்கலாக மற்றவிடங்களை மண்டபமாகக் கல்பிக்க வேண்டும்.

இரண்டு 2 பக்கங்களிலும், இரண்டு பத்தியில் சதுரச்ரமான ஆறு 6 கூடங்கள் இருப்பதாகும்.

முகந்தோறும், நான்கு 4 பாகம் விஸ்தாரமும் நீளமுமுள்ள கோஷ்டமிருக்க வேண்டும்.

கர்ணங்களில் லாங்கலகுட்டியமோ, அல்லது, சுற்றிலும் குட்டியமோ இருப்பதாகும்.

அதில் ஸ்தம்பத்தை தெரியும்படியோ, தெரியாமலிருக்கும்படியோ வைப்பதாகும்.

சகல அங்கங்களுடனும் கூடிய இந்த மண்டபமானது, "மங்களம்", என்று பெயருடையதாகும்.

சுவாமிநாதர் தொழுகாநி செவலிமுலுநீ ஸுதாடி |
 வடுவெழுத்துதாநுதா ஹகெதுகயா விவயதோகி ||
 யாவகி அமுணையாஹம் தாவகி செவய-ஹம்
 வுயொடியெகி |
 ஹம்ஹகயாஹிகம் ஸவ-ஹம்ஹகாரம் அ தக்தி: || கசக ||
 யயாராநி யயாரொஹம் தயா கய-ஹகி விஅகந்ண: |
 சுவாமிநாதர் தொழுகாநி வகந்ணெ வெஸ்யுஸுஹி யொ: ||
 அஹகிநிஸ்யுதம் வெவ விஸாரஅமுணாயதடி |
 தி:வணாஹிஸ்யுதம் அஹகெதுகயா ஹவஹகி ||

இந்த எட்டு விதமான மண்டபங்களும், தேவர்கள், பிராமணர்கள், அரசர்கள், இவர்களுக்குக் கூறப்பட்டவைகளாகும்.

முன்பு கூறப்பட்டிருக்கின்ற சதுரர் (மண்டப)த்தைக் காட்டிலும், ஒவ்வொரு பத்தியாகக்கூட்டி, இரண்டு 2 பங்கு அகலமும், அதே அளவு நீளமும் சேர்க்க வேண்டும்.

சமர்த்தனாக இருப்பவன் மேலும் ஸ்தம்பம், குட்டிமம் இவைகளையும், சகல விதமான அலங்காரங்களையும், மனதிற்கு உகந்தபடி அழகாக இருக்கும்படி கல்பித்துக் கொள்ளவேண்டும். 141½

வைசியர்கள், சூத்திரர்களுக்கு உபயோகமான எட்டு 8 நீண்ட (சதுரர்) மண்டபங்கள் கூறப்படுகின்றன.

இரண்டு 2 பத்தி விஸ்தாரமுடையதாகவும், விஸ்தாரத்தைப்போல் இரண்டு 2 பங்கு நீளமுடையதாகவும் இருக்கவேண்டும். பதினைந்து 15 தூண்களிருக்கவேண்டும். இரண்டு 2 அம்சம் அல்லது ஒரு 1 அம்சம் முகபத்திரமிருக்க வேண்டும்.

வாஸு-3 ஸொவாநஸ்யுத் நாலிகாவெஸுரம்குதம்
உஷ்டிம-3 ஸவஸ்யுத் லாம-3ாவத் ஸ்வவம் உதழ ||கசச||

புலகிவிஸுதம் தஸு விஸார விமுணாயதழ |
அதுஸவா-3வியுஸ்யுத் லகூலா வாரம் து தஸுவழ ||

புலகிவிஸுதம் லகூலா நிம-3ம் ஸவலகூ |
யகூலாநாஸு-3மஸ்யுத் ஸளலகூ-3 தந்நொஹலழ ||

அதுல-3கூலா விஸாரம் து தஸூகி ஆஸாயிகாயதழ |
விஅதுவி-3கூலதாயா-3ம் கூடம் ஸெயு து வா-3மணழ ||

பக்கத்தில் படிக்கட்டுடன் கூடியதாகவும், நாளி
களாலே அலங்கரிக்கப்பட்டதாகவுமிருக்கவேண்டும்.
விருப்பமான திக்கில் முகத்துடன் கூடியதாக இருக்க
வேண்டும். இத்தகைய மண்டபத்திற்கு 'மார்கம்' என்று
பெயராம். 144

மூன்று 3 பத்தி அகலமும், அதைப்போல் இரண்டு 2
பங்கு நீளமுமுடையதாகவும், இருபத்தெட்டு 28 தூண்
களுடையதாகவுமிருக்கவேண்டும். அதன் முகத்தில் ஒரு 1
பத்தியளவு வாரமிருக்கவேண்டும். அதன் முகபத்திர
மான்து மூன்று 3 பத்தி விஸ்தாரமும், ஒரு 1 பத்தியளவு
நீர்கமமுமுடையதாக இருக்கவேண்டும். அதில் நாளியங்
மானது யுக்தியுடன் கல்பிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். மனோ
ஹரமான இந்த மண்டபத்திற்கு 'ஸௌபத்திரம்' என்று
பெயர். 146

நான்கு 4 பத்தி விசாலமுமுடையதாகவும், அதைக்
காட்டிலும், இரண்டு 2 அம்சம் நீளமுமுடையதாகவுமிருக்க
வேண்டும். அதன் மத்தியில் இரண்டு 2 பத்தி அகலமும்,
நான்கு 4 பத்தி நீளமுமுடையதாக கூடமோ, அல்லது

அக்ஷிஃஸாஃவியுஸ்யாயுத் ஹதூர ததூவஹதூக்ஷ |
யுதூர நாலூஃவியுஸ்யாயுத் ஸுநாராவத் து ண்வஃ ||

வஹஹதூர விஸாஹ து தஸூரீ வெஹாஃஸ்யாயதூ |
விஹதூவிஸூரத் அஸூரெவதூ வாலூஃமணவ்ய ||

ஷட்வஹாஸு ஹவசு வாஹ வாரஸெகெந ததூவெ |
கிஹதூவிஸூரத் வெகஹதூர ததூவஹதூக்ஷ || கரு ||

வூஸுவ தஸூரெவாவாத ஸவதூ கஸூஸ்யாயுத் |
யுதூர நாலூஃமஸ்யாயுத் ஸாயாரணலிதி ஸூரதூ ||

அங்கணமோ இருக்கவேண்டும். முப்பத்திரண்டு 32
தூண்களிருக்கவேண்டும். இதன் முகபத்திரமானது ஒரு
1 பத்தி இருக்கவேண்டும். யுக்தியுடன் கல்பிக்கப்பட்ட
நாளிகளுடன் கூடிய தூண்களுடையதாக இருக்கவேண்டும்.
இந்த மண்டபத்திற்கு 'ஸுந்தரம்' என்று பெயர். 147½

ஐந்து 5 பத்தி விசாலமுடையதாகவும் அதைக்
காட்டிலும் நான்கு 4 பத்தி நீளமுடையதாகவுமிருக்க
வேண்டும்.

அதன் பக்கத்தில் இரண்டு 2 பத்தி விஸ்தாரமும்,
இரண்டு 2 அம்சம் நீளமுடையதாக இரண்டு 2 அங்கணங்
களிருக்கவேண்டும். ஐம்பத்தாறு 56 தூண்களிருக்கவேண்
டும். அத முகத்தில் (முன்பக்கத்தில்) ஒரு 1 அம்ச அளவில்
வாரம் (தாழ்வாரம்) இருக்கவேண்டும்.

அதன் முகபத்திரமானது மூன்று 3 பத்தி விசாலமும்,
ஒரு 1 பத்தி (நீளமுடையதாக) இருக்கவேண்டும். அதன்
முன்னிலையில் படிக்கட்டிருக்கவேண்டும். சுற்றிலும்
குட்டியத்துடன் (சுவற்றுடன்) கூடியதாக இருக்கவேண்டும்.
யுக்தியுடன் கல்பிக்கப்பட்ட நாளியங்கத்துடன் கூடியதூத

ஷடீ ஹக்ஷிவிஷ்ரதம் தஸ்யாஸி தி ஹக்ஷஜாயிகராயதடி |
 விவஹஹாமவிஸாராயாஃ உயேய ஸஹொடியடி ||கருஉ||

வரிதொ ஊவம்ஆஸம் வாரம் ஹக்ஷஜ து தநுபெ |
 வுவிவகி உவஹடி து நாவிகாவெஜரணுக்கதடி ||

ஷஷஜிவிசுஸராயுதம் ஸவ-காவயவஸயுதடி |
 நாதா ஸளவஜிதி ஸ்ரூதம் ஸவெ-கஷாம் து
 ஸநாததடி ||கருசீ||

ஸவஹக்ஷஜ விஸாரம் து தஸ்யாஸி வெஷாஸபராயதடி |

இ ரு க் க ளே வ ண் ட ம். இ த் த கை ய ம ண் ட ப த் திற் கு
 'ஸாதாரணம்' என்று பெயர்.

ஆறு 6 பத்தி விஸ்தாரமும் அதைக்காட்டிலும் முன்று
 3 பத்தி அதிக நீளமுமுடையதாக இருக்கவேண்டும்.

மத்தியிலுள்ள சபையின் அளவானது இரண்டு 2 பத்தி
 அகலமும், ஐந்து 5 பத்தி நீளமுமுடையதாக இருக்க
 வேண்டும்.

அதைச் சுற்றிலும் 2 இரண்டு பத்தி விஸ்தாரத்தில்
 மண்டபமிருக்கவேண்டும். அதன்முகபாகத்தில் ஒரு 1
 புத்தியளவு வாரம் இருக்கவேண்டும். முன்பு கூறப்பட்ட
 டிருப்பதைப்போலவே முகபத்திரம் இருக்கவேண்டும்.
 நாளிகளினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். அறுபது
 60 தூண்களுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். சகலவித
 மான அங்கங்களும் அமையப்பெற்றிருக்கவேண்டும். இதற்கு
 "ஸௌக்கியம்" என்று பெயர். இது எல்லோருக்கும்
 பொதுவாகக் கூறப்பட்டதும் தொண்டு தொட்டு வழங்கி
 வருவதுமாகும்.

சிறுமாமாதுரமு து ரெய்யு கருடம் து வாமணம் ||

தகையெழு மாமாமெத வையிதொழிந்தி லெழுதெ 1

விவணவிவா தாயாஃ வாழ்வுபொய்மண வயடி ||கருக||

வாமெழு ணைவகெகாயம் வரித: கருவெக ஸுய: 1

சிறுமெகுகெத விவாரதிமஃம் உவவடி கடி ||கருள||

அதுராய்திகம் வாடிவாடிமெ வுவிவியதெ 1

வுஉவெ வாரகெகாயம் தாவவயவபொவிதடி ||கருஅ||

எழு 7 பத்தி விஸ்தாரமும், அதைக்காட்டிலும் நான்கு 4 பத்தி நீளமுமுடையதாக இருக்க வேண்டும்.

அதன் மத்தியில் முன்று 3 பாகம் (பத்தி) அளவில் சதுர்சரமாக, கூடம், அல்லது அங்கணம், இருக்க வேண்டும்.

அதற்கு வெளியில், சுற்றிலும், ஒரு 1 பாகம் (பத்தி) அளவில் அளிந்திரம் (தாழ்வாரம்) இருக்க வேண்டும் என்று விரும்பப்படுகிறது.

அதன் இரண்டு 2 பக்கங்களிலும், இரண்டு 2 பத்தி விஸ்தாரம், ஐந்து 5 பத்தி நீளமுமுடையதாக இரண்டு 2 அங்கணங்களிருக்க வேண்டும்.

புத்திமானாக இருப்பவன், அதற்கு வெளியில் சுற்றிலும் ஒரு 1 அம்சஅளவில் மண்டபத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

அதன் முகபத்திரமானது, முன்று 3 பத்தி விஸ்தாரமும் ஒரு 1 பத்தி நிர்கமமும் (நிர்கமம்-கட்டிடத்திற்கு வெளியில் நீண்டிருக்கும் பாகம்) உடையதாக இருக்க வேண்டும்.

அதன் ஆதியங்கத்தில், எண்பத்தி நான்கு 84 தூண்கள் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

வாவ-ராமும்காரவாயுததெதீயுரகாணகடி !

சுஷுஷுதூ விஸாரம் து தவாஸி வலிவ-வடியதடி ||

விலகிஅதாரமு து லெய் கதிடம் து வா.மணடி !

தவாஸெய் ஹாமலாநெந வரிதொயிஷுவிஷுதெ ||ககய||

வலிவ-வடி வாஸு-யெய் கதிடம் உய்ஸெநாயிகராயதடி !

விலகிதூ லணவம் வாமெய் வரித: கய்யெய் வுய: ||

அதன் முன்பக்கத்தில், ஒரு 1 அம்சம் (ஒரு 1 பத்தி அளவு) வாரம் இருக்க வேண்டும்.

(இந்த மண்டபமானது) பற்பல அங்கங்களுடன் கூடியதாகவும், சகலவிதமான அலங்காரங்களுடன் கூடியதாகவும் இருக்க வேண்டும். இதற்கு “நசுவரகாந்தம்” என்று பெயர்.

158½

எட்டு 8 பத்தி விசாலமும், அதைக்காட்டிலும் முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைபோல (4 பத்தி) நீளமுமுடையதாக இருக்க வேண்டும்.

அதன் நடுவில் இரண்டு 2 பத்தியளவில் சதுரச்ரமாக கூடமோ, அங்கணமோ இருக்க வேண்டும்.

அதற்கு வெளியில், சுற்றிலும், ஒரு 1 பாக (1 பத்தி) அளவில் அளிந்தம் இருக்க வேண்டும் என்று கருதப்படுகிறது

அதற்கு இரு 2 பக்கங்களிலும் முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைப்போல் (2 பத்தி விஸ்தாரமும்) அதைக்காட்டிலும் இரண்டு 2 பத்தி நீளமுமுடையதாக இரண்டு 2 கூடங்கள் இருக்க வேண்டும்.

புத்திமானாக இருப்பவன், அந்த அளிந்தத்திற்கு வெளியில், சுற்றிலும், இரண்டு 2 பத்தியளவில் மண்டபத்தைக் கல்பிக்க வேண்டும்.

அதுவி-ஹேசீவிஸாரநிம-ஹேம் உவஹசுக்ஷ |

உஸாயிகஸாதஸம்ஹாதிஹேம் வுந்யீயதெ || ௧௧௨ ||

ஸவ-ஹேமகாரஸம்யுகம் ஸ்ரீஹேம் ஸவ-ஹேமதிக்ஷ |

நவஹசுக்ஷா விஸாரமும் து தஸாஸி வலிவ-ஹேமதிக்ஷ ||

ஹேமசீவதாரமும் து ஹேம கௌடம் து வாம்மண |

தஸாஹேம ஹாமஹேமந வரிதொயிஹேம ஹேமதெ || ௧௧௩ ||

விவஹசீவிஸாரஹேம-ஹேம் வாம-ஹேமமணயதிக்ஷ |

வரிதொ ஹேமம் ஹேமம் தஸாஹேம யொஹேமசு வுயா ||

அதன் முகபத்திரமானது, நான்கு 4 பத்தியளவு அகலமும், இரண்டு 2 பத்தியளவு நிற்கமமுமுடையதாக இருக்க வேண்டும்.

இதன் முதலாவது அங்கத்தில் நூத்திப்பத்து 110 தூண்கள் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

சகலவிதமான அலங்காரங்களுடன் கூடிய இந்த மண்டபத்திற்கு “ஸ்ரீபத்திரம்” என்று பெயர். இது எல்லோருக்கும் உபயோகமாகும். 162½

ஒன்பது 9 பத்தி விசாலமும், அதைக்காட்டிலும் முன்பு போல் நீளமுமுடையதாக இருக்க வேண்டும். மத்தியில், மூன்று 3 பத்தியில் சதுரச்ரமான கூடம், அல்லது, அச்சுணமிருக்கவேண்டும்.

அதற்கு வெளியில், சுற்றிலும், ஒரு 1 பங்கு அளவில் அளிந்திரம் (தாழ்வாரம்) இருக்க வேண்டும் என்று விரும்பப்படுகிறது.

அதற்கு இரு 2 பக்கங்களிலும், இரண்டு 2 பத்தி விஸ்தாரம், ஐந்து 5 பத்தி நீளமுமுடையதான இரண்டு 2 அங்கணங்களிருக்க வேண்டும்,

வண் ஆழ்ஸவிஸாநாயாதெஹித்ரம் ஸுவெ ஸுவெ !
 த்ரஹெஸகவிவாநம் ஷெவ-ஹித்ரம் வாஸு-ஹித்ரம்
 ஹித்ரம் || ககக ||

கணை-ஹித்ரம் ஹித்ரம் கஹித்ரம் விவரதஹித்ரம் ஹித்ரம்
 ஹித்ரம் ஹித்ரம் ஹித்ரம் ஹித்ரம் ஹித்ரம் || ககக ||

யயாயுகி யயாயுகி (ஸோஹி) தயா யுகித்ரம்
 வ-ஹித்ரம் !

ஸவ-ஹித்ரம் ஹித்ரம் ஹித்ரம் ஹித்ரம் ஹித்ரம் ||

புத்திமானாக இருப்பவன், அதற்கு வெளியில், சுற்றிலும்
 இரண்டு 2 அம்ச அளவில் மண்டபத்தைச் சேர்க்க
 வேண்டும்.

ஒவ்வொரு முகத்திலும், ஐந்து 5 பத்தி விசாலம்,
 இரண்டு 2 பத்தி அகலத்தில் ஒவ்வொரு முகப்பிலும்
 பத்திரத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

இருபக்கங்களிலும், முகபத்திரமானது, மூன்று 3 அம்சம்
 அகலமும், ஒரு 1 அம்சம் நீளமுடையதாக இருக்க
 வேண்டும்.

166

அதன் கர்ணத்தில் லாங்கலத்தைபோன்ற (லாங்கலம்-
 கலப்பை) சுவற்றைக்கல்பிக்க வேண்டும். அந்தச்சுவற்றில்
 தூண்கள் வெளியில் நன்கு தெரியும்படி இருக்க வேண்டும்.

இந்த மண்டபத்தின் ஆதியங்கத்தில் நூத்திருபத்
 தெட்டு 128 தூண்களுக்கு வேண்டுமென்று விதிக்கப்
 பட்டிருக்கிறது.

புத்திமானாக இருப்பவன், யுக்தியுடன், பொருத்தமாக
 (அழகாக) இருக்கும்படி இணைக்க வேண்டும். சகல
 விதமான அலங்காரங்களுடன் கூடியதாக இருக்க
 வேண்டும். இதற்கு “ஸர்வதோபத்திரகம்” என்று
 பெயர்,

வனதாநதவி ஸுராநீநா யொஜயெது விவகூண: 1
 ண்வாநா து விஸாராநாயாஃ ப்ருய்யதெ ||ககக||

ஜாதிரவம் து வலுவெநாகம் மூநெகம் விவகூண: 1
 விசுபு குதலகம் வெநாகமாவம் அதுரபுகம் ||

கூணம் ஸ்வலிமம் அ வலம் ப்ருகரமகம் 1
 ண்வம் நாமமும் ண்ளளி ஜாதிராவாஸாரத: ||

புவாணவஜாதிரவ யுகித: வாடிஸயுதா 1
 மூலவிஸாராவம்மாம் தகூதம் மூலமூணவம் ||ககக||

சமர்த்தனாக இருப்பவன், இவைகள் எல்லாவற்றையும்,
 தேவர்கள் முதலியவர்களுக்கும் கல்பிக்கலாம் என்பதாகும்.

மண்டபங்களின் விஸ்தாரத்திலிருந்து, நீளம் விதிக்கப்
 படுகிறது.

முன்பு கூறப்பட்டிருப்பது, ஜாதிரபமாகும். ஒரு 1
 பத்தியுள்ளது, “சந்தம்” எனப்படும். இரண்டு 2 பத்தி
 யுள்ளது, “விகல்பம்” எனப்படும். மூன்று 3 பத்தி
 யுள்ளது, “ஆபாஸ” எனப்படும். இந்த மூன்று 3
 விதமான மண்டபங்களும் சதுரச் சுவடிவமான மண்டபங்
 களாகும். 170

தண்டகம், ஸ்வஸ்தி, பத்திரம், அல்லது ஸ்வஸ்தி
 பத்திரம், பத்மம், கிரகரபத்திரகம், ஷண்முகம், லாங்கலம்,
 மௌளி, இவைகள் ஜாதிராமாக்களை அனுசரித்தவை
 களாகும். 171

பிரபாமண்டப ஜாதியானது, யுக்தியுடன் கல்பிக்கப்
 பட்ட தூண்களையுடையதாகும்.

அது, கிரஹவியாஸரங்கத்திற்கு அங்கமாகக் கூறப்
 பட்டிருப்பதால், அது “கிரஹமண்டபம்” ஆகும்.

புராஸாடி மஹாதேவாநீவஸி வாஸாமிஹம் மஹிஸேஷத: |
சுயிஷாநாதிவமகோஜித் புராஸாடாகாரணைவம் || கள௩ ||

புராஸாடி மஹஸாநாமாநம் மஹபுராஸாடிணைவம் |
ஊவொவாஸரிஹுதிஸேஷி ஜாநிகாரணைவம் உதம் || கள௪ ||

உஷகாஸி: பரிநாஸிவகோ டாராஸி: டனதொஹகெ: |
ஸவகேத்ரு உவ்ஜாநீநாம் திஸ்ரம் திஸ்ரம் ஹிஸேஷிதம் || கள௫ ||

ஸாயதம் து அதுஸாஸுக் கம-

கீ: பயாஸிதயோஸி ஊவம் |

ஸாகஸளகேதெகஸளகம்

யொஜநீயலவநீவதீஅயா || கள௬ ||

பிராஸாதகர்பநாளிபோன்ற அளிந்திரம் என்னும்
அங்க விசேஷமுடையதாகவும், அதிஷ்ணுதிவர்கங்களை
யுடையதாகவுமிருந்தால், அது, 'பிராஸாதாகாரணமண்டபம்'
ஆகும். 173

பல அங்கங்களுடன் கூடியதாய், பிராஸாத கிரஹத்திற்கு
(மாடிக்கட்டிடத்திற்கு) அங்கமாக இருந்தால், அது,
'கிரஹபிராஸாதமண்டபம்' எனப்படும்.

அந்த மண்டபத்திற்குமேலே தலம் (மாடி) இருந்தால்
அதற்கு, "மாலிகாமண்டபம்" என்று பெயராம். 174

மண்டபங்களை, செங்கற்கள், கருங்கற்கள், மரங்கள்,
தந்தங்கள், உலோகங்கள், இவைகளினால் கல்பிக்க
வேண்டும் எல்லாவிடங்களிலும், திரவியஜாதிகள், கலந்
திருக்கவேண்டும். அவ்விதமாகக் கலந்திருப்பது சிறந்த
தாகும். 175

ஜலகிரீடை செய்வதற்கான மண்டபமானது, நீண்ட
சதுர்ச்சரம், அல்லது சதுர்ச்சரமாக இருக்கவேண்டும்.

ஸம்ஸுதம் விவருதம்விருதிதிகம்

திசுதம் திசுதம் ததமதம் தருவகம் !

உயுதம் மஸுதம் து வாமணம்

ஸம்ஸுதிதிகம் வயதம் வயதம் || கள ||

முஹுவாரண வராயிரொஹணம்

வாரி தகு ஸஹயம் து கருகடு !

வாரி தமதம் தமதம் தமதம் வகம்

வாரி ஸம்ஸுதிதிகம் வாரி ஸம்ஸுதிதிகம் || கள ||

ஹம்ஸுதிதிகம் வாரி ஸம்ஸுதிதிகம்

கருகடு தமதம் தமதம் தமதம் ||

அதை, அரசனுடைய விருப்பப்படி, ஏகதலமாகவோ அநேகதலமாகவோ கல்பிக்க வேண்டும். 176

அந்த மண்டபத்தின் தூண்கள், சுவற்றில் மறைந்தும் வெளியில் நன்றாகத் தெரியும்படியிருக்க வேண்டும்.

பத்திராகாரமானது, ஒவ்வொரு திக்கிலும் சென்றிருக்க வேண்டும். (நான்கு பக்கங்களிலும் சுற்றிவரும்படி வழியிருக்கவேண்டும் என்பது பொருள்)

அது, மத்தியரங்கத்துடன் கூடியதாகவோ, அங்கணத்துடன் கூடியதாகவோ இருக்கவேண்டும்.

அதற்கு மேலேமேலே, தூண்களுடன் சுவர்கள் இருப்பதாகும்.

மறைந்திருக்கின்ற யானையின் மீது ஏறுவது பேரூர் (படிகள்) இருக்க வேண்டும்.

அதன் துவாரத்தில் (வாயில் படியில்) பலவிதமான யந்திரங்கள் கல்பிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும்.

ஜலத்தின் மத்தியில், யானை, புதம், அன்னபழி,

தொராணாடிவேஹுஜாநுனெயசுதம்
நாலிகாழிவிராநுஞ்சுதம் பூம: || களக ||

உணவவழி வுரதொய உயர்த
வா ஐயாரயதெயுஞ்சுதம் |
உஷகாவிருவனெயுநுஞ்சுதம்
லாவமலிவமலிவாரினாடி || கய ||

வனவம் மலிவாநா ஐயுசீவநாய-30
வெநாகம் யதநனவம் ரஜதெயெ |
லாயுஞ்சாரம் லவ-31திதெயி-31திதம்
லீலாநாமதாநாமதாநாமதாநாமதா || கய ||

யாளி, அல்லது, பாம்பு, சிங்கம், குரங்கு, பதுமை இவை
களைக்கல்பிக்க வேண்டும்.

அதன் (அந்தமத்தியிலுள்ள, அல்லது சுற்றுப்புற
முள்ள கட்டிடமானது) மாடி, மண்டபம், சபை, இவைகளை
போன்ற சிரத்தை (மேல் கட்டிடத்தை) யுடையதாக
இருக்க வேண்டும். அது, கூடம், நீடம், யானையின் முகம்
கோஷ்டம், இவைகளுடன் கூடியதாகவும், தோரணம்,
முதலியவைகளுடன் கூடியதாகவும், பலவித ஜன்னல்
களுடன் கூடியதாகவுமிருக்க வேண்டும். நாளிகை
முதலியவைகளினாலே அலங்காரம் செய்யப்பட்டுமிருக்க
வேண்டும்.

180

இப்படிப்பட்ட மண்டபத்திற்கு எதிரிலோ, நடுவிலோ,
ஜலாசயம் (நீர்த்தேக்கம்) இருக்க வேண்டும். அது,
பலவிதமான யந்திரங்களுடன் (நிர்விமும் கருவிகளுடன்)
கூடியதாக இருக்க வேண்டும்.

ஜலத்தில் மூழ்கியும், வெளியில் தெரியும்படியும்
இருக்கின்ற, செங்கற்களும், கருங்கற்களும் இருக்க
வேண்டும்.

இவ்விதமாக அரசர்களின் ஜலகிரீடைக்காக ரமணிய
மான இடத்தில், கூறப்பட்டிருக்கின்ற மண்டபமானது

வடிர: வாழிரொ வஹி: திண்வொய: விரிந்துக:

விரித: !

திருக்கடய ராஜாடிதஹொலெலிகாது வாடிவாடிவகா: ||

வனதெ டெவலிஜதவயொதழா: வுது: ஸவ-கட-கலு

வெ: !

ஸஹாகுதய: ஸவெ-க பெராதா: வுலெ-காதிதா-

வெஷாடி || கஅஉ ||

விரிதவிரிநுகவகா: திண்வொராஜாடிதொ லெலிகாது !

விரிந்துக: ஸஹா-கா வெலதா-கா அலி

ஸுலெ-காணாடி || கஅச ||

அலங்காரங்களுடன் கூடியதாகவும், சகலவிதமான சித்திரங்களினாலேயும் அலங்கரிக்கப்பட்டும் யூருக்க வேண்டும்.

இது, ஸ்திரீ சௌபாக்கியம், ஆரோக்கியம், பாக்கியம் இவைகளையளிப்பதாகும். 181

வெண் கருங்காலி, கருங்காலி, வன்னி, வேம்பு, வேங்கை, எலிந்திரகம், பிசிதம், திந்துகம், ராஜாதனம், (பழமுன்னிப்பாலை) ஹோமம், மதுகம் (இலுப்பை) இவைகள் தூண்களுக்கு ஏற்ற மரங்களாம்.

இவைகள், தேவர்கள், பிராமணர்கள், அரசர்கள் இவர்களுக்கு எல்லாக் காரியங்களுக்கும் தகுதியுள்ளவைகளாம்.

அவைகளில் ஸ்தம்பவடிவங்கள் யாவும், முன்னமே கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

பிசிதம், திந்துகம், நிம்பம் (வேம்பு), ராஜாதனம் (பழமுன்னிப்பாலை), இலுப்பை, எலிந்திரம், ஸ்தம்பருஜா இந்த மரங்கள், வைசியர்களுக்கும், சூத்திரர்களுக்கும் கூறப்பட்டவைகளாகும். 184

வர்தம் வா உதாரமு வாஷாரமு வெண்பாரமு வா ।

ஸ்ஹாகுதய; வெராகு: சுவகீஸாரா: ஸவ-யொமதா:
ஸதா: || கஅரு ||

தாமம் அ நானிகொம் குரூகம் வெண்பு கெதகீ
கெவவ ।

உஷஸிரூதரிவ-ரா வுகெசு: கெவகிஜகஹீவாநாடி || கஅசு ||

சுமுலிணாபவூழிதாநதாவாஸாதி ஹி ஸவ-ராணி ।

கெவ சிரூதரி: வணிகாம் ஸாபுராணாம் வாஸகெ
யொமதா || கஅசு ||

புராஸாஹிபுவெ யாததவாஸதா நெஷஜணவாதி
அ வெவ ।

ஸ்தம்பங்களின் உருவங்கள், வட்டவடிவமாகவோ, சதுரச்ரவடிவமாகவோ, அஷ்டாச்ரவடிவமாகவோ, ஷோடசாச்ர (16 பட்டை) மாகவோ, இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஸ்தம்பத்தைப்போன்ற வடிவமும், உறுதியான பட்டையும் உடையவைகளான மரங்கள், சகலவிதமான காரியங்களுக்குமேற்றவைகளாகும்.

பனை, தென்னை, பாக்கு, மூங்கில், தாழை ஆகிய மரங்கள் துவக்ஸாரமான (தோலழுத்தமான) மரங்களாம்.

தேவர்கள், பிராமணர்கள், அரசர்கள் இவர்களுக்கு (வீடுகளின் தூண்களை) செங்கல், கருங்கல், மரங்கள் இவைகளினால் கல்பிக்க வேண்டும். 186

சன்னியாஸிகளுக்குக் கூறப்பட்டிருக்கின்ற கட்டிடங்கள் யாவும் கீழே கூறப்பட்டிருக்கிறவைகளினாலேயே கல்பிக்கப்பட வேண்டும்.

வைசியர்கள்; சூத்திரர்கள் வீடுகளில் சிலைகளினால் (தூண்களை) கல்பிக்கக்கூடாது. 187

தாநி விராநாடித் தமலும் ஹோதரவாடிநாநி ஸடிஸாநி ||

சுய உநிவஸுதநாஹொய-ஹோஹொகாஹஹீநாநி |

புலவெ-ஹிதநாநி ஹி ஸவ-ஹாணத் தமாநி வா
வியெயாநி || கஅக ||

சுவலாதம் ஹவாநாஹ தாநெஹொகாநி
ஹிசு-ஹாணம் அ |

வணுயது-ஹிஹி-ஹுணஸு-ஹவலாஸெந ஹிஹிஹி-ஹி ||

ஹாஸு-ஹவலாஸாஹி வாஹாநம் வா ஹி-ஹாம-
ஹெ-ஹாத ||

ஹு-ஹி(ஹி) ஹு-ஹிஸாஹம் தெந ஹிஸாஹெந வா ஹு-ஹி ||

அவராளுடைய (வைசியகுத்திரர்களுடைய) பிராஸாத்தத்தின் (மாளிகையின்) அபிமுகமாக (எதிரில்) கல்பிக்கப்படுகின்ற சிரேஷ்ட மண்டபங்களில் விமானத்தின் ஆத்தியங்கமான ஸ்தம்பம், உத்தரம், வாஜனம் இவைகள் ஒன்றுக்கொன்று சமமாக பொருத்தமாக இருக்கவேண்டும். 188

(மண்டபத்தின்) எல்லா அங்கங்களையும் முன்பு கூறப் பட்டிருக்கின்ற அளவுகளுடன் கல்பிக்கவேண்டும். ஏழு 7, எட்டு 8, ஒன்பது 9, பத்து 10 பாகங்களில் ஒரு பாகம் குறைவாகவும் கல்பிப்பதாகும். 189

மண்டபங்களின் திக்பிரமாணமானது, கீழே கூறப் பட்டிருப்பவைகளே யாகும், என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

பித்திவிஷ்கம்பமானது (சுவற்றின் அகலமானது) ஸ்தம்பத்தின் வியாசத்தைப்போல், ஐந்து 5 பங்கு, நான்கு 4 பங்கு, மூன்று 3 பங்கு, அல்லது, இரண்டு 2 பங்கு இருப்பதாகும். 190

(பித்திவிஷ்கம்பமானது) மரத்தாணின் அகலத்தைக் காட்டிலும், கால் 1/2 பங்கு, அரை 1/2 பங்கு, அல்லது முக்கால் 3/4 பங்கு குறைவாக இருப்பதுமாகும்.

உயர்தா.மணலுதி லி ரி டுகிண்தொவ்வி டுமெ
 உரலுதி டுகிணயுதெ தருவெ து கெலிசி !
 கொணெ விதீயவாணாவிதகெ சூ.மல-
 டுராதம் வடிவி டுமய: வறு டுணவாநாடி || ௧௬௨ ||

உகவுலாவாயாநமா.மாடிமிட்டி
 வுலவெ-3 வுலவெ-3 வாய டுகுலா லாணாசி !
 டுகுலா வாவழய-3 லாணாது கூய-3ாசி
 டெவாநாடு-3லா-ரொலி-3புராணாடி || ௧௬௩ ||

புலாவாடா.மம் பாவிசா.மம் யயாவசி
 கூய-3ாசி கூய-3 டுமகுகுபெயாவரிஷாசி !

குட்டியமானது, (சுவரானது) தூணின் அகலம் இருப்பதாகும். ஸ்தம்பத்தின் அகலம், சுவரின் அகல மிருப்பதுமாகும். 191

சில முனிவர்கள், மண்டபங்களின் மத்தியாங்கணத் தின் வலது பக்கத்திலிருக்கின்ற தூணின் அடித்தலமானது, திரிகர்ப ஸ்தானமாகும் என்று கூறுகிறார்கள்.

சில முனிவர்கள், துவாரத்திற்கு (வாசலுக்கு) வலது பக்கத்திலிருக்கின்ற தூணின் அடித்தலமானது, திரிகர்ப ஸ்தானமாகும் என்று கூறுகிறார்கள்.

மற்றும் சில முனிவர்கள், கோணத்தில் (முலையில்) இரண்டாவது தூணுடன் கூடியவிடமானது, திரிகர்ப ஸ்தானமாகும் என்று கூறுகிறார்கள். 192

தேவர்கள், பிராம்ஹணர்கள், அரசர்கள் இவர்களுக்கு மண்டபத்திற்குக் கூறப்பட்டிருக்கிற அகல நீளங்களில் ஒரு பாக பத்தியளவு அளிந்தமிருக்க வேண்டும்.

அது மத்திய மண்டபத்தின் முன்பக்கத்திலும் சுற்றுப் புறங்களிலும் ஒரு பத்தியளவிருப்பதாகும்.

அந்த அளிந்தமானது (அளிந்தம்-தாவாரம்) மண்ட பத்தைச் சுற்றிலும் ஒரு பத்தியளவு அல்லது 3 (அரை) பத்தியளவிருப்பதுமாகும். 193

ஸவ-தாணியாயதணவாநி அதுரநாஹாணி டெவலிஜ
 கெஷாணீயாயதநெ உதாநி அ விஸாம் மாலெடிஷு
 ழீவ-தெ உதா || ௧௯௯ ||

உதி உயரதெ வஸு-மாலெஷு உணவருஷணம் தா
 வணனிம்ஸாயாய: ||

வாலெஷு மஸுலாஷு ||

மண்டபங்கள், ஒன்று 1, இரண்டு 2, மூன்று 3, அல்லது நான்கு 4 முகங்கள் இருப்பவைகளாக இருப்பதாம்.

அவைகள், முகபத்திரத்துடன் கூடியவைகளாகவும், முகபத்திரமில்லாதவைகளாகவுமிருப்பதாகும்.

சில மண்டபங்கள், ஊர்துவகூடமுடையவைகளாக இருப்பதுமாகும்.

மத்தியபதத்தில், ரங்கம், அல்லது அங்கணம் இருப்பதாகும்.

நீண்டமண்டபம், சதுரச்சமண்டபம், யாவும், தேவாயதனம், துவிஜாயதனம், ராஜாயதனம் இவைகளில் கல்பிக்கத்தக்கவைகளாம்,

வைசியகிருஹம், குத்திரகிருஹங்களில், நீண்டசதுரச்சமண்டபங்களையே கல்பிக்கவேண்டும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

196

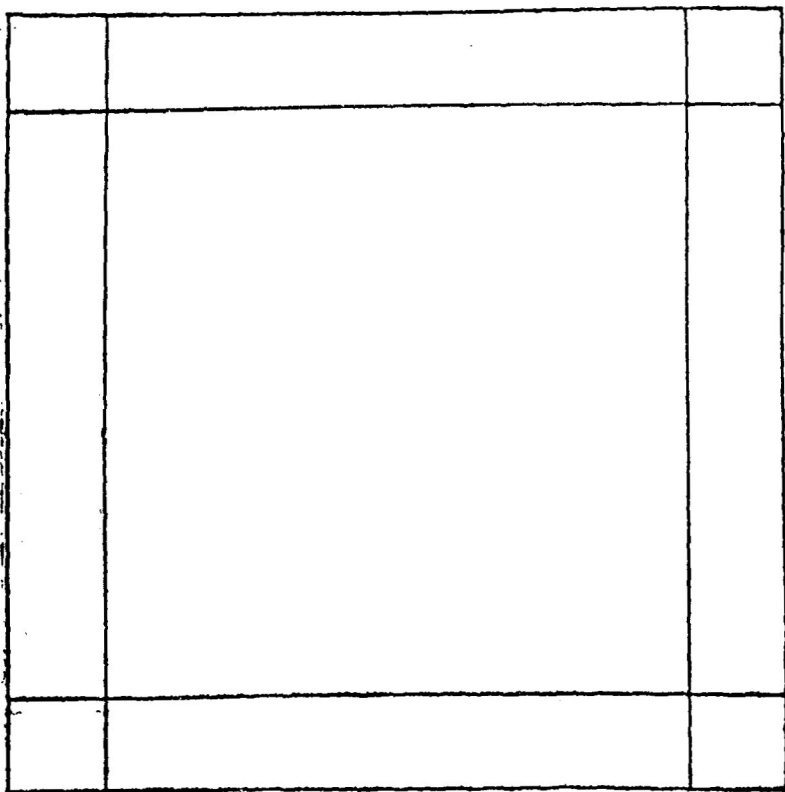
மயமதம் என்னும் வஸ்து சாஸ்திரத்தில்
 மண்டப ஸகூணமென்னும் இருபத்தைந்தாவது
 அத்தியாயம் முற்றும்.

மயமதம் பூர்வபாகம் முற்றிற்று

நாலியொநிலெவொரஹிகம்

வதாரமுருகாடி ||

4 X 4 அங்குலம்

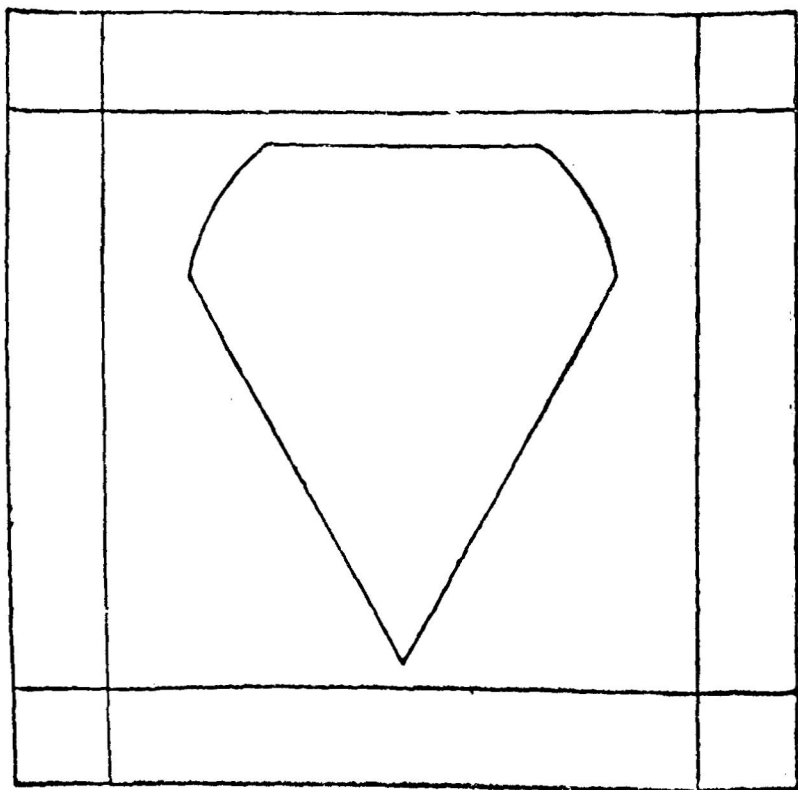

4 X 4 அங்குலம் விஸ்தாரமுள்ள இடத்தில்,

சுற்றிலும் ஒரு அங்குலம் நீக்கி

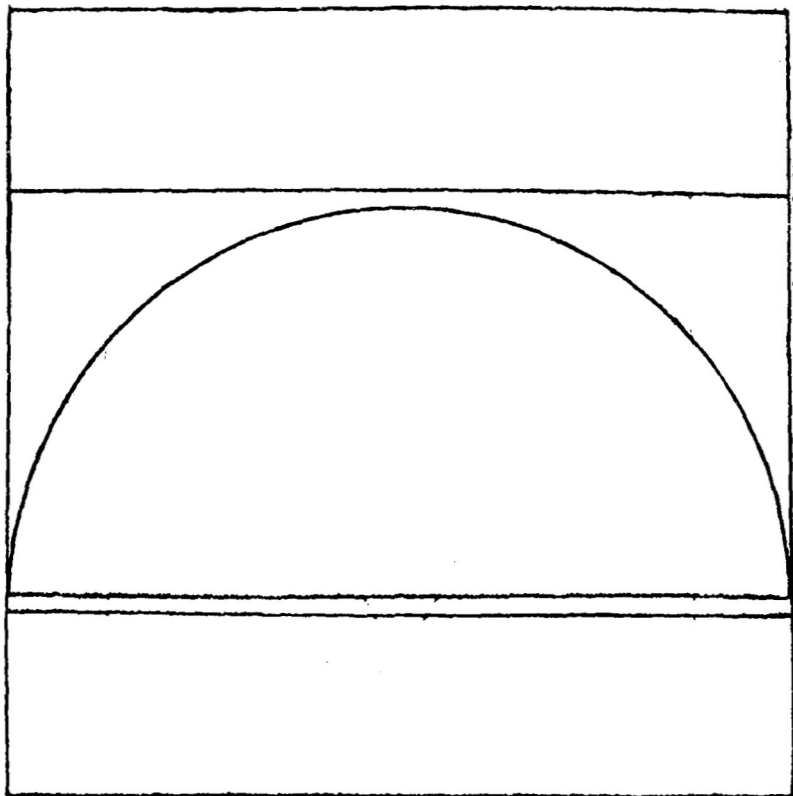
சதுரச்சுண்டம்

(சௌ ஸோகவஸ) யோநிகுண்டம் ||

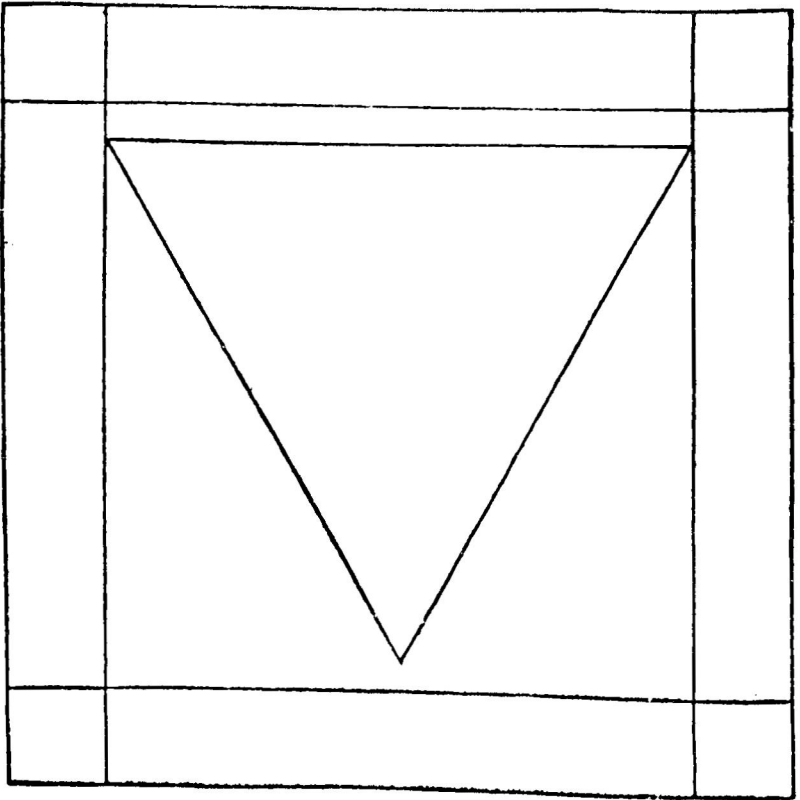
4x4 -அங்குலம் யோநிகுண்டம்

சுஅ மொராகொதுவக் சுயபுலங்குணடி

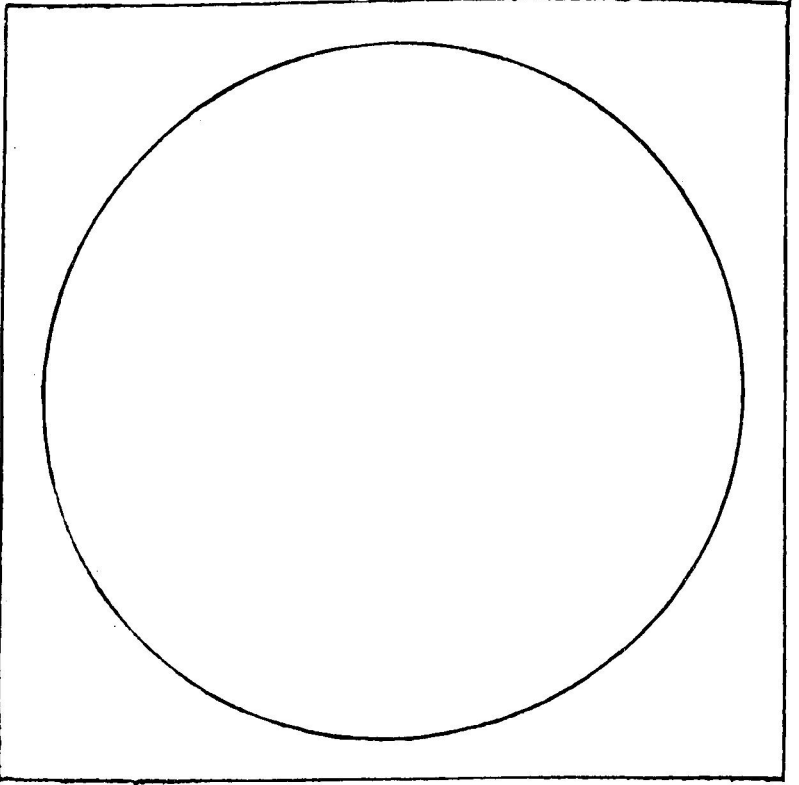
அத் தசந்திரகுண்டம்

(சகஸ்ரபுராகோதுவக) சூக்ரகோணகூண்டம்

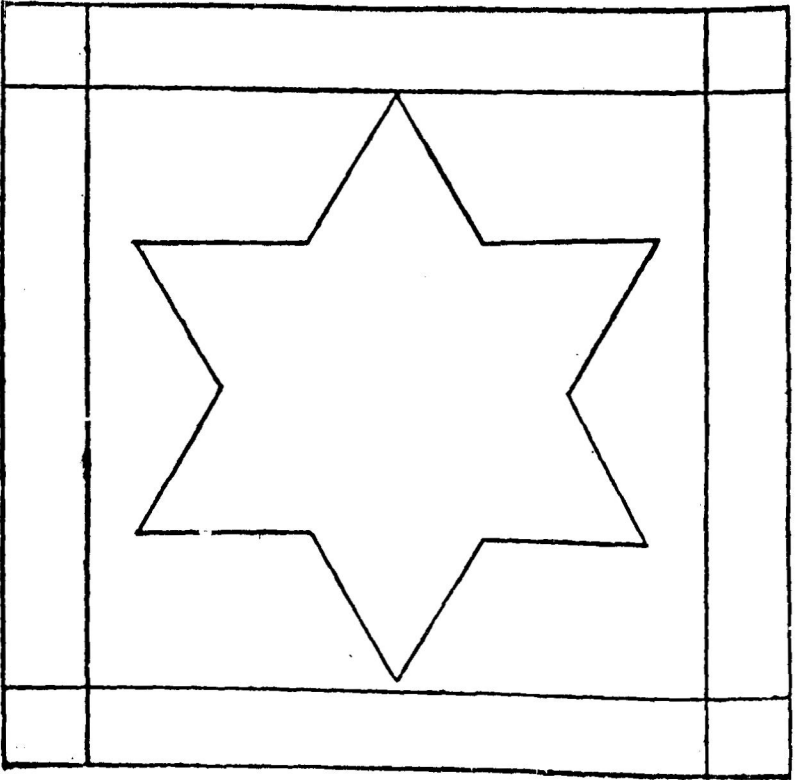
திரிகோணகூண்டம்

(சகஸ் ஸ்ராகோதவக்) வரதகூண்ட

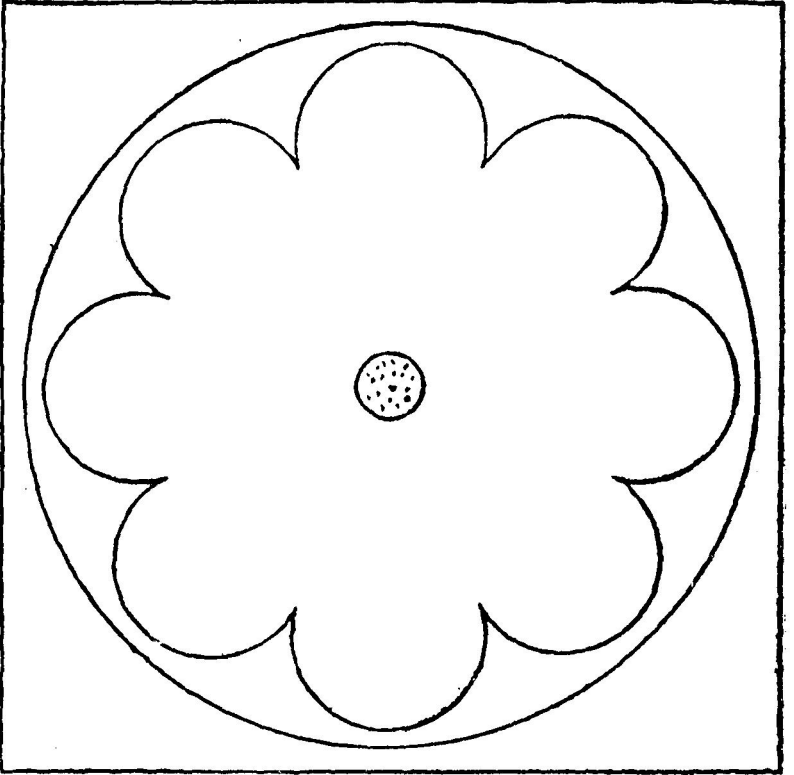
விருத்தகுண்டம்

நீய் சொகொக வடகொணகூண்டி

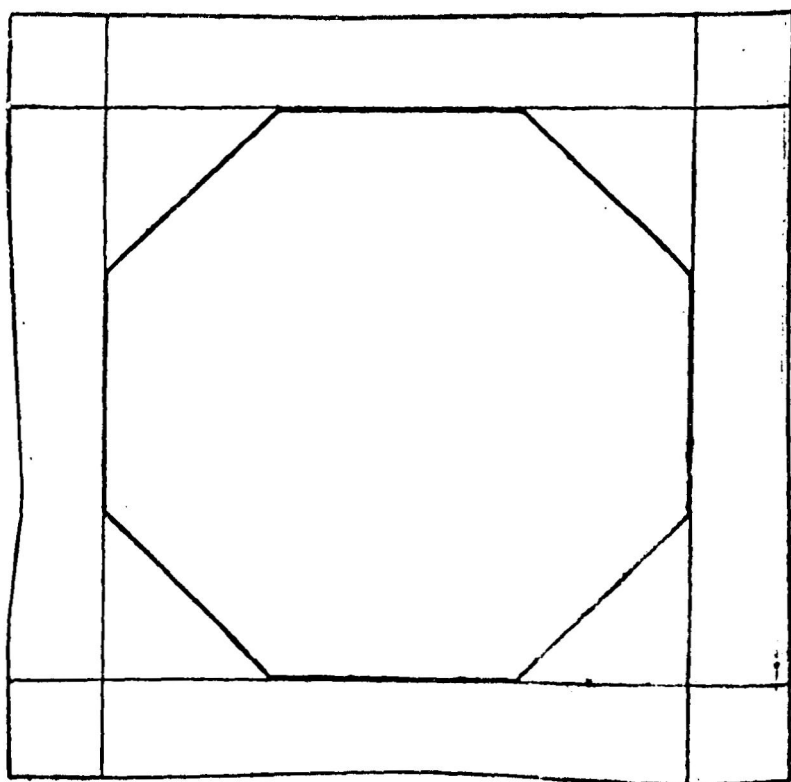
ஷட்கோணகுண்டம்

ருக ஸ்ரீகோத வடிசுணுடி

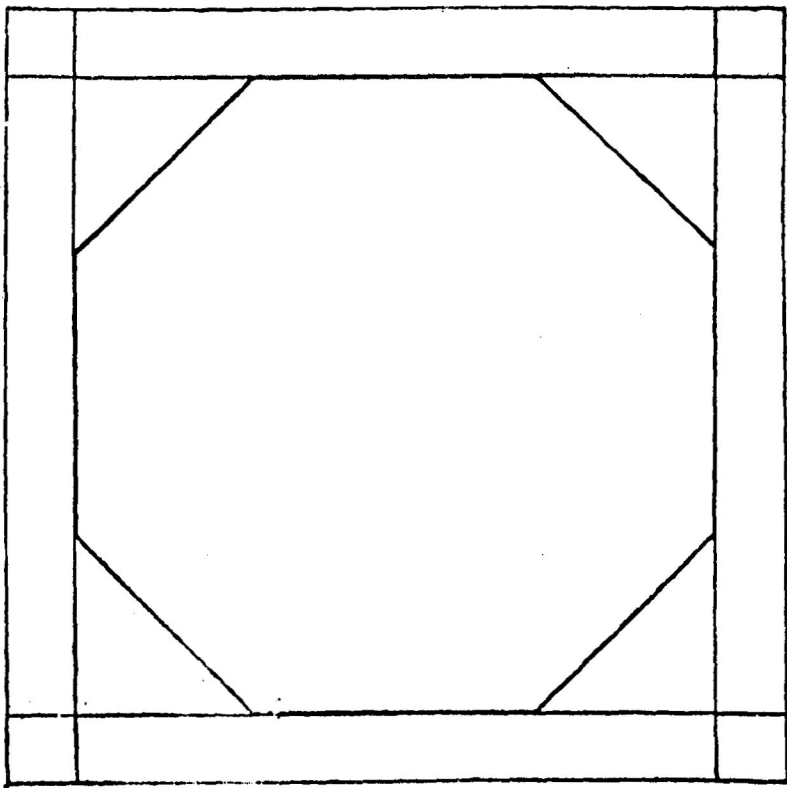
பத்மகுண்டம்

வாழ்வுபெயர்: சுஷ்ராஸ்ரஹம் துகடூர் சுஷ்ராஸ்ர
(ஸ்ரீராகம் ௫௨)

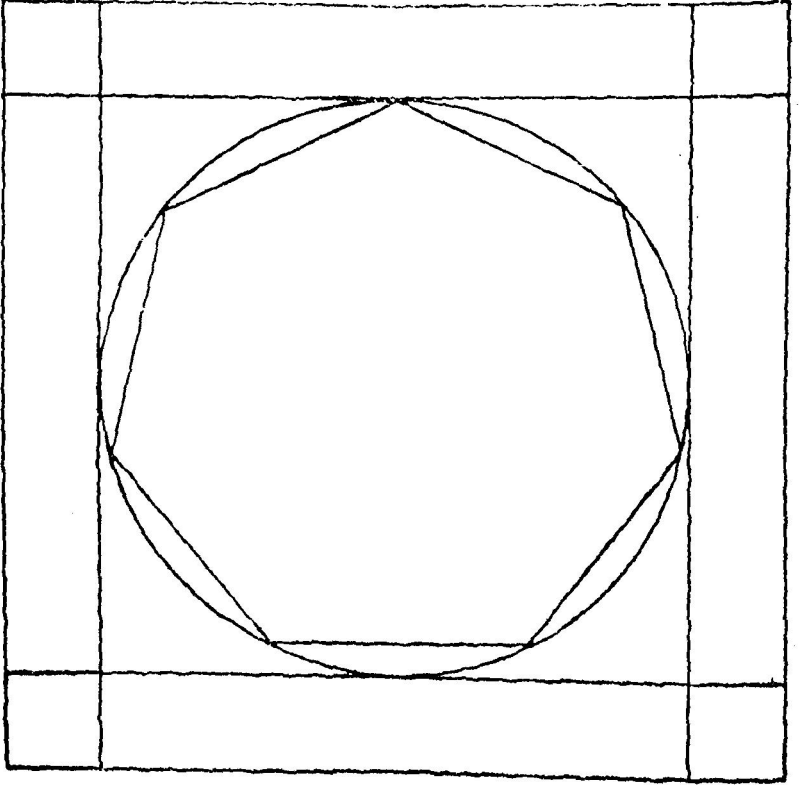
அஷ்டாச்சுண்டம்

வாஸுத்யோஃ ஷடீஹாம் துக்ஷா
 சஷடாஸ்ரம் (ஸ்ரோகம் ௫௨)

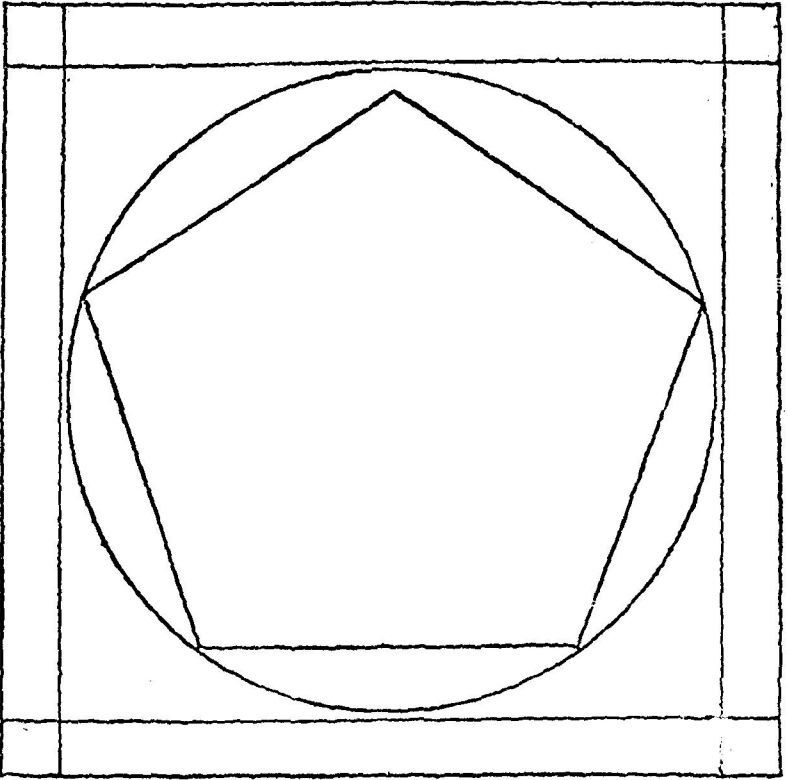
அஷ்டாசுரகுண்டம் மற்றொருவிதம்

(ருசு ஸ்ரீகோகூவக்) ஸ்வாஸூக்ஷ்மம்

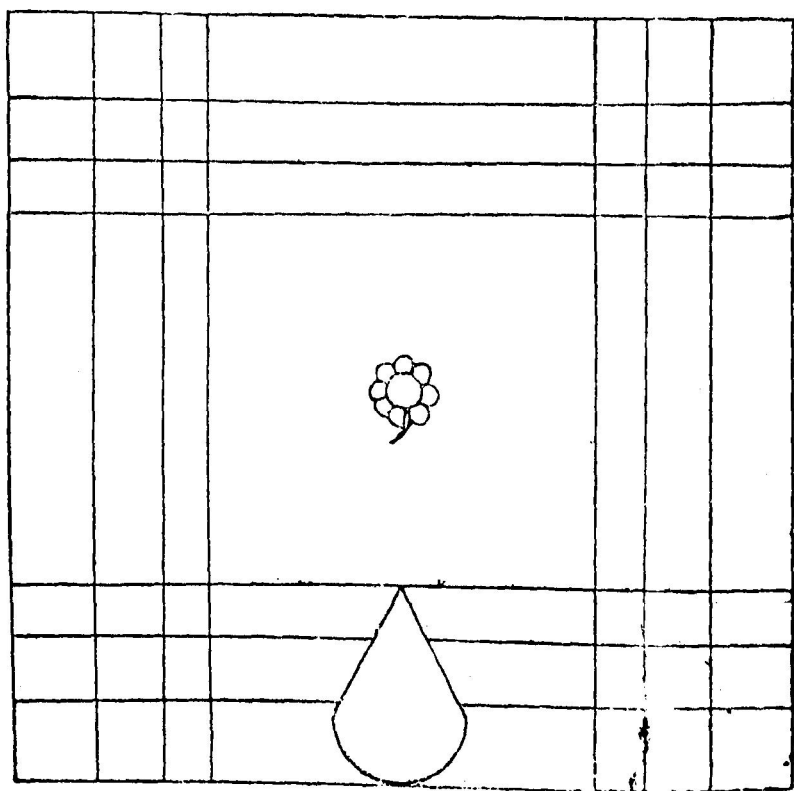
ஸப்தாசீர்த்ருண்டம்

(ருக்ம ஸ்ரீராமகோக்தவசு) வண்பாறுகூண்டு

பஞ்சாச்சுண்டம்

வெவ்நூலுடைய யோறி பதமத்துடன் கூடிய சதுரம் குண்டும்

முன்று மேகலை யோறி பதமத்துடன் கூடிய சதுரம் குண்டும்

